
CTVS BENEDICTVS
» O · CAELESTIS · NORMA · VITAE
DOCTOR · ET · DUX : BENEDICTE «
· MONACHORUM · PATRIARCHA ·

BREVIARIUM MONASTICUM

PAULI V JUSSU EDITUM
URBANI VIII ET LEONIS XIII CURA RECOGNITUM
PII X ET BENEDICTI XV AUCTORITATE
REFORMATUM

PRO OMNIBUS SUB REGULA
S. PATRIS BENEDICTI
MILITANTIBUS

PARS PRIMA

EDITIO ALTERA

BRUGIS, SUMPTIBUS ET TYPIS SOCIETATIS S. AUGUSTINI,
DESCLÉE DE BROUWER ET SOC. ¶ ANNO MDCCCCXXX.

Made in Belgium

Concordat cum originalibus approbatis.
Brugis, die 9ª Octobris 1929
† Gustavus-Josephus,
Episc. Brugensis.

Visuris omnibus Salutem in Domino.

Novam hanc Breviarii Monastici editionem, quam cum probatissimis exemplaribus necnon cum Decretis S. R. C. legitime convenire novimus, probamus et ex corde omnibus S. Benedicti filiis commendamus.

Datum ex ædibus S. Anselmi de Urbe,
die 21 Aprilis 1930.

L. S.

† Fidelis de Stotzingen,
Abbas Primas O. S. B.

PAULUS PAPA V

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio ad ea libenter intendimus, per quæ piis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, qui in Ecclesia Dei singulari quodam splendore refulgent, votis consulitur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Procuratores generales Monachorum militantium sub Regula Sancti Benedicti ad Reformationem sui Ordinis Breviarii et aliorum librorum ecclesiasticorum choralium deputati, post diuturnos et multos labores Breviarium et libros hujusmodi reformaverint ; eaque reformatione præstiterint, ut Ordinis prædicti Religiosi in posterum uniformi ritu Horas canonicas recitaturi, et sacrificium laudis cum consensu Altissimo immolaturi sint ; cum antehac diversa Officia peragerent : Nos laudabile consilium hujusmodi plurimum commendantes, et omnes ejusdem Ordinis Religiosos ad Breviarium et libros chorales,ut præfertur, reformatos unanimiter recipiendos in Domino hortantes, et opus hujusmodi, quantum in Domino possumus, promovere cupientes. *Et infra :* Et ut prædicti Religiosi ad Breviarium et libros chorales, ut præfertur, reformatos unanimiter recipiendos eo alacrius inducantur, quo spiritualibus etiam donis se magis refectos esse compererint, etiam providere volentes : Omnibus et singulis prædictis Religiosis, ut Breviarium hujusmodi sic reformatum recitando, eadem Privilegia, gratias et Indulgentias, ac peccatorum remissiones consequantur, quæ fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster recitantibus Breviarium Romanum concessit, auctoritate et tenore prædictis indulgemus. Non obstante nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac aliis Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis statutis et consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque : Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam in ipsis libris impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub anulo Piscatoris, die prima Octobris 1612 Pontificatus nostri anno octavo.

S. Cobellutius.

EX BULLA PII PAPAE V DE BREVIARIO ROMANO

Atque ut fidelium voluntas ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei misericordia, beatorumque Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, qui B. Mariæ vel Defunctorum Officium dixerint, toties centum dies ; qui vero Septem Psalmos Pænitentiales vel Graduales, quinquaginta de injuncta ipsis pænitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præjudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum B. Mariæ semper Virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Domini MDLXVIII septimo Idus Julii.

DECRETUM SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

Sacra Rituum Congregatio censuit et declaravit, omnes Monachos et Moniales, qui et quæ militant sub Regula S. Benedicti, posse et debere uti Breviario Benedictino, nuper de mandato SS. D. N. Pauli V Papæ edito pro omnibus Religiosis, qui militant sub Regula S. P. Benedicti: non obstante, quod aliqui exempti in præteritum usi fuerint Romano vel alio Breviario. Et ita declaravit die **24 Januarii 1615**.

A. Maria Episc. Port. Card. Gallus
L. P. Mucantius, *Secret.*

DECRETA NOVA

O. 62/915. Ordinis S. Benedicti.

R. P. D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ordinis S.Benedicti, maximopere cupiens, ut Kalendarium proprium Benedictinorum Confœderatorum, Breviario Monastico jussu Pauli Papæ V edito utentium, apte responderet Bullæ Pii Papæ X *Divino afflatu* ac subsequentibus Rubricis ac Decretis, præsertim iis, quæ juxta mentem et rescriptum Sacræ Rituum Congregationis diei 29 Martii 1912,non ad Psalterium proprium,sed ad Officium et Missam pertinent, novum Kalendarium cum normis, adhibito selectorum Patrum Benedictinæ Confœderationis consilio et opera, concinnatum curavit, illudque absolutum Sacræ ipsius Congregationis examini ac judicio pro opportuna approbatione et concessione subjecit. Quum vero Sacra eadem Congregatio ejusmodi Kalendarium cum normis accurate expenderit, et sub modo ac forma a speciali Commissione Em̃orum Patrum sacris tuendis Ritibus præpositorum revisum atque ordinatum, prout huic præjacet Decreto, probari posse censuerit, Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV, referente infrascripto Cardinali Sacræ Rituum Congregationi Pro-Præfecto, sententiam ejusdem sacri Consilii ratam habens, ipsum Kalendarium cum normis approbavit, atque ab universo Ordine Benedictinorum Confœderatorum, tam in Horis Canonicis persolvendis, quam in Missis celebrandis servari benigne concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 28 Aprilis 1915.

A. Card. Vico, Pro-Præfectus.
† Petrus La Fontaine,
Patr. Venet. *Secret.*

O. 62/915. Ordinis S. Benedicti.

Kalendario ad usum Benedictinorum Confœderatorum approbato per Decretum diei 28 Aprilis 1915, Sacra Rituum Congregatio eadem die rescripsit : « Ad mentem ».

Mens est : « In prædicto Kalendario Sacra Rituum Congregatio nihil innovandum censuit circa Festum Ss. Placidi et Sociorum Mm. (die 5 Octobris), de quo quæstio historico-liturgica serius erit agenda et unienda cum Breviarii Romani reformatione ».

A. Card. Vico, Pro-Præfectus.
† Petrus La Fontaine,
Patr. Venet. *Secret.*

O. 92/915. Ordinis S. Benedicti Monachorum Confœderatorum.

Approbato per Decretum Sacræ Rituum Congregationis, diei 28 Aprilis, vertentis anni 1915, Kalendario cum Normis pro omnibus et singulis Monachis Benedictinis confœderatis, R. P. D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ordinis S. Benedicti, Additiones et Variationes in Rubricis Breviarii, ad normam Bullæ sa. me. Pii Papæ X *Divino afflatu,* ac subsequentium Decretorum generalium necnon particularium instructionum ipsius Sacræ Congregationis d. d. 29 Martii et 12 Junii 1912, ordinate dispositas et ritui Romano-Monastico accommodatas, Sanctissimi Domini Nostri Benedicti Papæ XV supremæ sanctioni humillime subjecit. Sacra porro Rituum Congregatio, de mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, ejusmodi Additiones et Variationes a speciali Patrum sacris recognoscendis Ritibus præpositorum Commissione di-

ligenter revisas, prouti huic præjacent Decreto, probari posse censuit.

Quibus omnibus eidem Sanctissimo Domino Nostro per infrascriptum Cardinalem Sacræ Rituum Congregationi Pro-Præfectum relatis, Sanctitas Sua rescriptum ipsius Sacri Consilii ratum habens, prædictas Additiones et Variationes suprema auctoritate sua approbavit, easque ab omnibus Monachis confœderatis omnino servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Die 9 Junii 1915.

A. Card. VICO, Pro-Præfectus.
† PETRUS LA FONTAINE,
Patr. el. Venet. *Secret.*

O. 93/915. **Ordinis S. Benedicti Monachorum Confœderatorum.**

A Rmo P. D. Fideli de Stotzingen, Abbate Primate Ordinis S. Benedicti, Sacræ Rituum Congregationi pro opportuna declaratione sequens dubium propositum fuit ; nimirum : « An Cantica juxta Breviarium « Monastico-Benedictinum vel juxta « Breviarium typicum Vaticanum, uti « in Decreto 12 Junii 1912, a Mona- « chis Benedictinis sint adhibenda? ». Et sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositæ quæstioni ita respondendum censuit : « Alterutra Cantica ad libitum « cujusvis Congregationis Benedictinæ « Confœderatæ semel pro semper acci- « pienda et servanda, donec aliter pro- « visum fuerit ». Atque ita rescripsit. Die 9 Junii 1915.

A. Card. VICO, Pro-Præfectus.
† PETRUS LA FONTAINE,
Patr. el. Venet. *Secret.*

O. 120/x. **Ordinis S. Benedicti.**

Quum Kalendarium juxta normam Bullæ *Divino afflatu* et recentiora Decreta reformatum, in usum Monachorum Ord. S. Benedicti Breviario Monastico, edito jussu Pauli V, utentium, approbatum fuerit die 28 Aprilis anno superiore, ac die 9 Junii eodem anno Additiones et Variationes Rubricarum hujusce Breviarii rite concessæ sint, Rms D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ord. S. Benedicti, Ssmo Dno Nostro Benedicto Papæ XV humillime subjecit pro legitima sanctione consequentes Variationes, præsertim Lectionum atque Additiones in Officiis, itemque earum Missarum schema diligenti studio exharatum, quæ in Missali Monastico desiderantur. Postquam vero Sacra Rituum Congregatio, propositarum Variationum et Additionum revisione atque emendationibus peractis, exhibita Officia ita reformata et Missas probari posse censuit, servato tamen Decreto Generali diei 28 Novembris 1914 quoad historicas Lectiones ex antecedentibus hucusque adhibitis desumptas ; Sanctitas Sua, referente infrascripto Cardinali S. R. C. Pro-Præfecto, rescriptum Sacri ipsius Consilii ratum habens, enuntiatas Variationes et Additiones Breviario et Missali inserendas, approbavit, atque omnia Monachis Congregationum Fœderatarum Ord. S. Benedicti in posterum adhibenda concessit, servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 24 Maii 1916.

† A.Card. Ep. Portuen. Pro-Præfectus.
ALEXANDER VERDE S. R. C. *Secret.*

133/1916. **Ordinis S. Benedicti.**

R. P. D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ord. S. Benedicti, Sacræ Rituum Congregationi, pro opportuna declaratione sequens dubium humiliter proposuit; nimirum :

« Utrum Moniales Ord. S. Benedicti, quæ Breviarium Monasticum in recitatione Divini Officii adhibent, pariter adhibere teneantur Kalendarium die 28 Aprilis 1915, necnon Lectionarium (una cum Missis) die 24 Maji 1916 a Sacra Rituum Congregatione approbatum et concessum Ordini S. Benedicti. »

Et sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, re accurate perpensa respondendum censuit : « Affirmative. »

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 20 Julii 1916.

† A.Card. Ep. Portuen. Pro-Præfectus.
ALEXANDER VERDE, S. R. C. *Secret.*

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta et diem unum : dies vero trecentos sexaginta quinque et fere sex horas ; tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt ; hinc annus ille intercalaris, Bissextus vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE, EJUSQUE NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem ; qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit ; sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur, ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur,statuit, ut dicti decem dies in mense Octobri ipsius anni 1582 eximerentur ; ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacram, sequens dies non esset v, sed xv Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis : qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur ; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 1900 Bissextiles non sint, anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente ; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA

Quatuor Tempora celebrantur iv et vi Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

DE NUPTIARUM CELEBRATIONE

Matrimonium quolibet anni tempore contrahi potest. — Solemnis tantum Nuptiarum benedictio vetatur a Dominica I Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive. — Ordinarii tamem locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus, eam permittere ex justa causa, monitis Sponsis, ut a nimia pompa abstineant.

DE CYCLO DECENNOVENNALI AUREI NUMERI

Cyclus decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia : Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1 ; anno sequenti 1578 est 2 ; et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius, usque ad 19, qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeun-

dum est, ita ut anno 1596 Aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	1	2	3	4	5	

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

Modus Brevis cognoscendi Aureum numerum cujusque anni

Numero anni, de quo quæris, adde unicam unitatem 1. Exempli gratia : 1833 adde 1 : summam inde conflatam divide per 19 ; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni ; si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

DE EPACTIS ET NOVILUNIIS

Epacta nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus solaris communis dierum 365 annum communem lunarem dierum 354 superat : ita ut Epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus solaris communis lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus solaris lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni efficiunt 22 : ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno : Epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33 ; a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam lunationem embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30, ex composito numero 41, habeatur rursus Epacta 11, ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima lunatio embolismica, currente Aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret, ut aliæ sex lunationes embolismicæ, non redirent Novilunia post 19 annos solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius, quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactæ, quot et Aurei numeri ; respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aurei num.		1	2	3	4	5
Epactæ		xi	xxii	iii	xiv	xxv
6	7	8	9	10	11	12
vi	xvii	xxviii	ix	xx	i	xii
13	14	15	16	17	18	19
xxiii	iv	xv	xxvi	vii	xviii	xxix

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19 annos solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variæ decem et novem Epactæ, prout solaris anni ac lunaris æquatio exposcit ; quæ quidem decem et novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11,adduntur que semper 12 illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19, ut habeatur se-

quens Epacta, respondens Aureo numero 1, ob rationem paulo ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentes ab anno correctionis 1582, post detractionem decem dierum, usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares Epactæ mutentur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandæ sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582, (detractis prius 10 diebus) inclusive usque ad annum 1700 exclusive.

Aurei num.		6	7	8	9	10
Epactæ		xxvi	vii	xviii	xxix	x
11	12	13	14	15	16	17
xxi	ii	xiii	xxiv	v	xvi	xxvii
18	19	1	2	3	4	5
viii	xix	i	xii	xxiii	iv	xv

Itaque si Epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum* in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, a quo usus tabellæ incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellæ tribuitur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno, etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582 Aureus numerus est 6, nempe primus primæ tabellæ, cujus usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis prius decem diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvi, quæ sub Aureo numero 6 collocatur, fietque Novilunium die 27 Octobris, et 26 Novembris, et 25 Decembris. Item anno 1583 jam correcto Aureus numerus est 7, cui in eadem tabella supposita est Epacta vii, quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia indicabit : ut in Januario die 24, in Februario die 22, in Martio die 24, etc.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

Aurei num.	10	11	12	13	14	15
Epactæ	ix	xx	i	xii	xxiii	iv
16	17	18	19	1	2	3
xv	xxvi	vii	xviii	*	xi	xxii
4	5	6	7	8	9	
iii	xiv	xxv	vi	xvii	xxviii	

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1900 inclusive, usque ad annum 2200 exclusive.

Aurei num.	1	2	3	4	5	6
Epactæ	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiv
7	8	9	10	11	12	13
v	xvi	xxvii	viii	xix	*	xi
14	15	16	17	18	19	
xxii	iii	xiv	25	vi	xvii	

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabellæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1901 tribuatur Epacta x, quæ sub Aureo numero 2 collocatur : fietque Novilunium 21 Januarii, 19 Februarii, 21 Martii. Item anno 1902 tribuatur Epacta xxi sub Aureo numero 3 collocata, quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia monstrabit : ut in Januario die 10, in Februario die 8, in Martio die 10. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1911 Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 12, et in Kalendario toto eo anno Novilunia indicabit,nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Februario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in Aprili die 29, etc.Postremo anno 1916 Aureus numerus est 17, sub quo in ordine Epactarum quartæ tabellæ, quæ proposito anno congruit, reperitur Epacta 25 non antiquo numero, ut

aliæ Epactæ, sed vulgari numero scripta. Ubicumque ergo anno 1916 in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta reperitur, ibi Novilunium fit, ut in Januario die 6, in Februario die 4, in Martio die 6, in Aprili die 4 etc. Quotiescumque enim Epacta 25 respondet Aureis numeris majoribus quam 11, qualis sunt posteriores octo a 12 usque ad 19, sumenda est in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta; quando vero eadem Epacta respondet minoribus numeris quam 12, quales sunt priores undecim ab 1 ad 11 inclusive, accipienda est in Kalendario Epacta XXV antiquo numero scripta: atque hoc solum contingit in Epacta 25, in aliis numquam; quod ideo fit, ut anni lunares solaribus annis perfectius respondeant. Ob quam etiam causam in sex locis Kalendarii duæ Epactæ, scilicet XXV et XXIV sunt adscriptæ.

TABELLA LITTERARUM DOMINICALIUM *ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.*

c	b	A g	f	e	d	b	A	g	f	e d	c	b	A
g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d

Usus hujus tabellæ hic est: Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni, usque ad Festum sancti Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Exempli gratia: Sit invenienda littera Dominicalis anni 1587. Numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos, (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula), cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anni 1616. Numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad Festum sancti Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Tabella Litterarum Dominicalium ab anno 1700 inclusive usque ad annum 1800 exclusive.

d c	b	A	g	f e	d	c	b	A g	f	e	d	c b	A
g	f	e d	c	b	A	g f	e	d	c	b A	g	f	e

Usus hujus tabellæ talis est: Anno 1700 tribuatur unica littera c primæ cellulæ, relicta littera d superiori, quia annus ille 1700 non est Bissextilis, sed communis et littera d fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701 tribuatur littera b secundæ cellulæ etc. Item anno 1704 tribuantur litteræ f e quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum pervenias; redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam cellula in quam annus propositus cadit, dabit litteram Dominicalem propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad Festum S. Matthiæ Ap., inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Eadem regula valet etiam pro sequenti tabella, quæ litteram Dominicalem, ab anno 1800 inclus. usque ad annum 1900 inclus. ostendit. Anno

1800 tribuitur unica littera e primæ cellulæ, relicta littera f superiori, quia etiam annus 1800 non est Bissextilis, sed communis et littera f fuit Dominicalis anno 1799. Anno 1899 occurrit littera Dominicalis A secundæ cellulæ in serie inferiori, et anno 1900, qui iterum non est Bissextilis, sed communis, tribuatur littera g superiori tertiæ cellulæ in eadem serie inferiori.

Tabella Litterarum Dominicalium ab anno 1800 inclusive usque ad annum 1900 inclusive.

f e	d	c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c
b	A	g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g

Alia Tabella Litterarum Dominicalium ab anno 1901 inclusive usque ad annum 2100 exclusive.

f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A	g f	e	d
c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d	c	b	A g

Usus autem hujus tabellæ hic est : Anno 1901 tribuatur littera f primæ cellulæ, et sequenti anno 1902 littera e, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris ; nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quæ si unica occurrerit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad Festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15, qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in Diplomatibus et Scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10	11	12	13	14	15	1	
2	3	4	5	6	7	8	9

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

DE FESTIS MOBILIBUS

Quoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunæ primi mensis, (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur), efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactæ xiv Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur), numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim ; proximus dies Dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamus, si forte dies xiv Lunæ caderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum : Anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 Martii, a quo inclusive, si deorsum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv Lunam die 3 Aprilis, quæ est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv Lunam, nempe ea quæ e regione diei 10 Aprilis collocatur : atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 Aprilis. Item anno 1604 Epacta est xxix, et duplex littera Dominicalis d c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix, quæ e

regione diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive, numerentur dies 14, cadet xiv Luna in diem 14 Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 Aprilis, id est, post xiv Lunam collocata est e regione diei 18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita festa mobilia reperientur : In latere sinistro tabulæ accipiatur Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur e regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum : Anno 1606 Epacta est xxi, et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A. quæ primo infra Epactam xxi occurrit, reperietur e regione hujus litteræ Dominica Septuagesimæ die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Februarii, Pascha 26 Martii, Ascensio Domini 4 Maji,Pentecostes 14 Maji, et Festum Corporis Christi 25 Maji. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 28, et Adventus celebrabitur die 3 Decembris ; et sic de ceteris. Item anno 1605 Epacta est x, et littera Dominicalis b, quæ in tabula reperitur e regione Epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra Epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 6 Februarii, diem Cinerum 23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus : ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur : In cellula litteræ Dominicalis currentis quæratur Epacta currens. Nam e directo omnia Festa mobilia deprehendentur.Ut anno 1609, in cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis, e regione Epactæ xxiv, quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15 Februarii, dies Cinerum 4 Martii,Pascha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post Festum sancti Matthiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo Festo indagando accipienda sit ; ita tamen, ut Septuagesimæ et diei Cinerum inventæ in Januario aut Februario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem sancti Matthiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Kalendario posteriorem semper sequitur ; post Festum autem sancti Matthiæ,in Februario, licet posterior littera curret, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 Februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Februario sit additus. Immo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili, currente Epacta xxiv vel xxv et littera Dominicali d c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088 et 3784. Exempli gratia : Anno 2096 Bissextili Epacta erit v et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 Februarii et dies Cinerum 28 Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Februarii, quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Februarii, quæ est Feria quarta ; Pascha autem et reliqua Festa in eos dies cadent, qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv, et litteræ Dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Februarii, quæ est

Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii : quare nihil additur etc. Rursus anno 3784 Bissextili Epacta erit xxv et litteræ Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c reperietur Septuagesima die 21 Februarii, hoc est, addita una die, 22. Quod si per priorem litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv littera d indicet Septuagesimam die 15 Februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha ceteraque Festa mobilia a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis.Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7, et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est Festo sancti Andreæ Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive, usque ad diem 3 Decembris inclusive ; ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris ; quia ibi est littera g in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabellarum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur ; quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMATA

Aureus num.	Cyclus Epactarum		Litteræ Dom.	Septuagesima	Dies Cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. post.Pent.	Dom. I Advent.
16		xxiii		Jan.	Feb.	Mart.	Apr.	Maji.	Maji.		
5		xxii	d	18	4	22	30	10	21	28	29 Nov.
		xxi	e	19	5	23	1 Maji	11	22	28	30
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
		xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
15		xii	g	28	14	1 Apr.	10	20	31	27	2
4		xi	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viii	d	1 Feb.	18	5	14	24	4	26	29
		vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
		ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
11		xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvii	A	12	1 Mart	16	25	4	15	25	3
19	25	xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	xxv	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27 Nov.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

TABULA PASCHALIS

Litteræ Domin.	Cyclus Epactarum.	Septuages.	Dies Cinerum
D	23	18 Jan.	4 Febr.
	22 21 20 19 18 17 16	25 Jan.	11 Febr.
	15 14 13 12 11 10 9	1 Febr.	18 Febr.
	8 7 6 5 4 3 2	8 Febr.	25 Febr.
	1 * 29 28 27 26 25 25 24	15 Febr.	4 Mart.
E	23 22	19 Jan.	5 Febr.
	21 20 19 18 17 16 15	26 Jan.	12 Febr.
	14 13 12 11 10 9 8	2 Febr.	19 Febr.
	7 6 5 4 3 2 1	9 Febr.	26 Febr.
	* 29 28 27 26 25 25 24	16 Febr.	5 Mart.
F	23 22 21	20 Jan.	6 Febr.
	20 19 18 17 16 15 14	27 Jan.	13 Febr.
	13 12 11 10 9 8 7	3 Febr.	20 Febr.
	6 5 4 3 2 1 *	10 Febr.	27 Febr.
	29 28 27 26 25 25 24	17 Febr.	6 Mart.
G	23 22 21 20	21 Jan.	7 Febr.
	19 18 17 16 15 14 13	28 Jan.	14 Febr.
	12 11 10 9 8 7 6	4 Febr.	21 Febr.
	5 4 3 2 1 * 29	11 Febr.	28 Febr.
	28 27 26 25 25 24	18 Febr.	7 Mart.
A	23 22 21 20 19	22 Jan.	8 Febr.
	18 17 16 15 14 13 12	29 Jan.	15 Febr.
	11 10 9 8 7 6 5	5 Febr.	22 Febr.
	4 3 2 1 * 29 28	12 Febr.	1 Mart.
	27 26 25 25 24	19 Febr.	8 Mart.
B	23 22 21 20 19 18	23 Jan.	9 Febr.
	17 16 15 14 13 12 11	30 Jan.	16 Febr.
	10 9 8 7 6 5 4	6 Febr.	23 Febr.
	3 2 1 * 29 28 27	13 Febr.	2 Mart.
	26 25 25 24	20 Febr.	9 Mart.
C	23 22 21 20 19 18 17	24 Jan.	10 Febr.
	16 15 14 13 12 11 10	31 Jan.	17 Febr.
	9 8 7 6 5 4 3	7 Febr.	24 Febr.
	2 1 * 29 28 27 26 25	14 Febr.	3 Mart.
	25 24	21 Febr.	10 Mart.

NOVA REFORMATA

Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dominicæ post Pentecost.	Dominica prima Advent.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29
5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29
12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29
19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30
6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30
13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1
7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1
14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2
8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2
15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Apr.	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Mart.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3
9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3
16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27
10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27
17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28
11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28
18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

Anno Domini.	Litt. Dom.	Aur. num.	Epacta	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xi	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	25	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	vi	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1940	g f	3	xxi	21 Jan.	7 Febr.	24 Mart.
1941	e	4	ii	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1942	d	5	xiii	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1943	c	6	xxiv	21 Febr	10 Mart.	25 Apr.
1944	b A	7	v	6 Febr.	23 Febr.	9 Apr.
1945	g	8	xvi	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1946	f	9	xxvii	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1947	e	10	viii	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.
1948	d c	11	xix	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart
1949	b	12	*	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1950	A	13	xi	5 Febr	22 Febr.	9 Apr.
1951	g	14	xxii	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1952	f e	15	iii	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.
1953	d	16	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1954	c	17	25	14 Febr.	3 Mart.	18 Apr.
1955	b	18	vi	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1956	A g	19	xvii	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.
1957	f	1	xxix	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1958	e	2	x	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.
1959	d	3	xxi	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1960	c	4	ii	14 Febr.	2 Mart.	17 Apr.

FESTORUM MOBILIUM

Anno Domini	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Indictiones	Dom. post Pentec.	Dominica prima Adventus	Litt. Mart.
1929	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.	u
1930	29 Maji	8 Junii	19 Junii	13	24	30 Nov.	P
1931	14 Maji	24 Maji	4 Junii	14	26	29 Nov.	l
1932	5 Maji	15 Maji	26 Maji	15	27	27 Nov.	C
1933	25 Maji	4 Junii	15 Junii	1	25	3 Dec.	c
1934	10 Maji	20 Maji	31 Maji	2	27	2 Dec.	p
1935	30 Maji	9 Junii	20 Junii	3	24	1 Dec.	F
1936	21 Maji	31 Maji	11 Junii	4	25	29 Nov.	f
1937	6 Maji	16 Maji	27 Maji	5	27	28 Nov.	s
1938	26 Maji	5 Junii	16 Junii	6	24	27 Nov.	N
1939	18 Maji	28 Maji	8 Junii	7	26	3 Dec.	k
1940	2 Maji	12 Maji	23 Maji	8	28	1 Dec.	B
1941	22 Maji	1 Junii	12 Junii	9	25	30 Nov.	b
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Nov	n
1943	3 Junii	13 Junii	24 Junii	11	23	28 Nov	E
1944	18 Maji	28 Maji	8 Junii	12	26	3 Dec.	e
1945	10 Maji	20 Maji	31 Maji	13	27	2 Dec.	r
1946	30 Maji	9 Junii	20 Junii	14	24	1 Dec.	H
1947	15 Maji	25 Maji	5 Junii	15	26	30 Nov.	h
1948	6 Maji	16 Maji	27 Maji	1	27	28 Nov.	u
1949	26 Maji	5 Junii	16 Junii	2	24	27 Nov.	P
1950	18 Maji	28 Maji	8 Junii	3	26	3 Dec.	l
1951	3 Maji	13 Maji	24 Maji	4	28	2 Dec.	C
1952	22 Maji	1 Junii	12 Junii	5	25	30 Nov.	c
1953	14 Maji	24 Maji	4 Junii	6	26	29 Nov.	p
1954	27 Maji	6 Junii	17 Junii	7	24	28 Nov.	F
1955	19 Maji	29 Maji	9 Junii	8	25	27 Nov.	f
1956	10 Maji	20 Maji	31 Maji	9	27	2 Dec.	s
1957	30 Maji	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Dec.	N
1958	15 Maji	25 Maji	5 Junii	11	26	30 Nov	k
1959	7 Maji	17 Maji	28 Maji	12	27	29 Nov.	B
1960	26 Maji	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Nov.	b

KALENDARIUM

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				JANUARIUS
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini et Octava Nativitatis, Duplex II classis. Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam : Ssmi Nominis Jesu Duplex II classis
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani Protomart., Simplex.
xxviii	c	iii	3	Octava S. Joannis Ap. et Ev., Simplex.
xxvii	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm., Simplex. S. Titi Ep. et Conf., Memoria.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, Semiduplex. S. Telesphori Papæ et Mart., Memoria.
25. xxv	f	viii	6	Epiphania Domini, Duplex I classis cum Octava privilegiata II Ordinis.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ, Semiduplex.
xxiii	A	vi	8	De Octava, Semiduplex.
xxii	b	v	9	De Octava, Semiduplex.
xxi	c	iv	10	De Octava, Semiduplex. S. Pauli I Eremitæ Conf., Memoria.
xx	d	iii	11	De Octava, Semiduplex.
xix	e	Prid.	12	De Octava, Semiduplex.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, Duplex majus.
xvii	g	xix	14	S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. S. Felicis Presb. et Mart., Memoria.
xvi	A	xviii	15	S. Mauri Abb. O. N., Duplex II classis.
xv	b	xvii	16	S. Marcelli I Papæ et Mart., Memoria.
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abb., Duplex.
xiii	d	xv	18	S. Priscæ Virg. et Mart., Memoria.
xii	e	xiv	19	Ss. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum Mm., Memoria.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm., Duplex.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart. Duplex majus.
ix	A	xi	22	S. Vincentii Mart., Memoria.
viii	b	x	23	S. Emerentianæ Virg. et Mart., Memoria.
vii	c	ix	24	S. Timothei Ep. et Mart., Memoria.
vi	d	viii	25	Conversio S. Pauli Ap., Duplex majus. S. Petri Ap., Commemoratio.
v	e	vii	26	S. Polycarpi Ep. et Mart., Memoria.
iv	f	vi	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
iii	g	v	28	S. Cyrilli Ep. Alexandrini Conf. et Eccl. Doct., Duplex. S. Agnetis Virg. et Mart., secundo, Memoria.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
ii	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
i	b	iii	30	
*	c	Prid.	31	Ss. Petri Nolasci et Raymundi de Peñafort Cc., Memoria.
				FEBRUARIUS
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Ep. et Mart., Duplex.
xxviii	e	iv	2	Purificatio B. Mariæ Virg., Duplex II classis.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Ep. et Mart., Memoria.
25. xxvi	g	Prid.	4	
xxv xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart., Duplex majus. — In Quadragesima Commemoratio.
xxiii	b	viii	6	
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abb. O. N., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio
xxi	d	vi	8	Ss. Joannis de Matha et Felicis de Valois Cc., Memoria.
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg., Sororis S. P. N. Benedicti, Duplex II classis.
xviii	g	iii	11	S. Gregorii II Papæ et Conf., Memoria.
xvii	A	Prid.	12	Ss. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V., Cc., Memoria.
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	S. Valentini Presb. et Mart., Memoria.
xiv	d	xv	15	
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri, Duplex majus. — In Quadrag. Commemoratio. S. Pauli Ap., Commemoratio.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio. Vigilia in Missa. In anno Bissextili : 23 S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio. 24 Vigilia in Missa. 25 S. Matthiæ Ap., Duplex II classis.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
v	f	vi	24	S. Matthiæ Ap., Duplex II classis.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	
				MARTIUS
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	S. Lucii I Papæ et Mart., Memoria.
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. Duplex.— In Quadrag. Commemoratio.
xxiii	d	viii	8	Ss. Joannis de Deo et Camilli de Lellis Cc., Memoria.
xxii	e	vii	9	S. Franciscæ Romanæ Viduæ, O. N., Memoria.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Mm., Memoria.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct. O. N., Duplex II classis.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani Conf. et Eccl. Doct., Duplex. -- In Quadrag. Commemoratio.
xii	A	xiv	19	S. Joseph Sponsi B. M. V. Conf., Duplex I classis.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	Transitus S. P. N. Benedicti Abb., Duplex I classis.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annuntiatio Beatæ Mariæ Virg., Duplex I classis.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., Duplex, sed ob occurr. Quadrag. vel Hebdom. Pasch. Commemoratio.
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
*	f	Prid.	31	Feria VI post Dom. Passionis : Septem Dolorum B. Mariæ Virg., Memoria.
				APRILIS
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf., Memoria.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
xxv. xxiv	d	Non.	5	
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Justini Mart., Memoria.
xv	f	xviii	14	Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm., Memoria.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex majus.
vii	g	x	22	
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart., Memoria.
v	b	viii	24	
iv	c	vii	25	S. Marci Evangelistæ, Duplex II classis.
iii	d	vi	26	S. Cleti Papæ et Mart., Memoria.
ii	e	v	27	S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
i	f	iv	28	S. Vitalis Mart., Memoria.
*	g	iii	29	Ss. Odonis, Majoli, Odilonis et Hugonis Abb. O. N. Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio. S. Roberti Abb., O. N., Memoria.
xxix	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virg., Memoria. Feria IV infra Hebdomadam II post Octavam Paschæ : Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni, Duplex I classis cum Octava communi. Feria IV infra Hebdomadam III post Octavam Paschæ: Octava S. Joseph, Duplex maj.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				MAJUS
xxviii	b	Kal.	1	Ss. Philippi et Jacobi App., Duplex II classis.
xxvii	c	vi	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xxvi	d	v	3	Inventio S. Crucis, Duplex II classis. Ss. Alexandri I Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Ep. et Conf., Memoria.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Vid., Memoria.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V Papæ et Conf., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xxiii	g	Prid.	6	S. Joannis Ap. et Evang. ante Portam Latinam, Duplex majus. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xxii	A	Non.	7	
xxi	b	viii	8	
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xix	d	vi	10	Ss. Gordiani et Epimachi Mm., Memoria.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Pancratii Mm., Memoria.
xvi	g	iii	13	Commemoratio Ss. Martyrum et aliorum Sanctorum, quorum Reliquiæ in Ecclesiis Nostri Ord. asservantur, Duplex majus. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xv	A	Prid.	14	
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	
xii	d	xvi	17	S Paschalis Baylon Conf., Memoria.
xi	e	xv	18	
x	f	xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf., O. N., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio. S. Pudentianæ Virg., Memoria.
ix	g	xiii	20	
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	S. Gregorii VII Papæ et Conf., O. N., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio. S. Urbani I Papæ et Mart., Memoria.
iii	f	vii	26	S. Augustini Ep. et Conf., O. N. Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
ii	g	vi	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
i	A	v.	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	
xxviii	d	Prid.	31	S. Petronillæ Virg., Memoria.

JUNIUS

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini et Petri Mm., Memoria.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	
xxii	b	Non.	5	S. Bonifatii Ep. et Mart., O. N., Duplex.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Ep. et Conf., Duplex.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm., Memoria.
xvii	g	iv	10	
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Ap., Duplex majus.
xv	b	Prid.	12	Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm., Memoria.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Conf., Memoria.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex majus.
xii	e	xvii	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm., Memoria.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	S. Ephræm Syri Diaconi, Conf., et Eccl. Doct., Duplex. Ss. Marci et Marcelliani Mm. Memoria.
viii	b	xiii	19	Ss. Gervasii et Protasii Mm., Memoria.
vii	c	xii	20	
vi	d	xi	21	S. Aloysii Gonzagæ Conf., Memoria.
v	e	x	22	S. Paulini Ep. et Conf., Memoria.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ, Duplex I classis cum Octava communi.
ii	A	vii	25	De Octava, Semiduplex.
i	b	vi	26	De Octava, Semiduplex. Ss. Joannis et Pauli Mm., Memoria.
*	c	v	27	De Octava, Semiduplex.
xxix	d	iv	28	De Octava, Semiduplex. Vigilia, Commemoratio.
xxviii	e	iii	29	Ss. Petri et Pauli App., Duplex I classis cum Octava communi.
xxvii	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Ap., Duplex majus. S. Petri Ap., Commemoratio. De Octava S. Joannis, Commemoratio.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				JULIUS
xxvi	g	Kal.	1	Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C., Duplex II classis. Octava S. Joannis Bapt., Commemoratio.
25. xxv	A	vi	2	Visitatio Beatæ Mariæ Virg., Duplex II classis. Ss. Processi et Martiniani Mm., Memoria.
xxiv	b	v	3	De Octava Ss. Petri et Pauli App., Semiduplex.
xxiii	c	iv	4	De Octava Ss. Petri et Pauli App., Semiduplex.
xxii	d	iii	5	De Octava Ss. Petri et Pauli App., Semiduplex.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Petri et Pauli App., Duplex majus.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	Ss. Septem Fratrum Mm. et Ss. Rufinæ et Secundæ Vv. ac Mm., Memoria.
xvi	c	v	11	Solemnitas S. P. N. Benedicti Abb., Duplex I classis cum Octava communi.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abb., O. N., Duplex. De Octava, Commemoratio.
xiv	e	iii	13	De Octava, Semiduplex.
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. Duplex. De Octava, Commemoratio.
xii	g	Idib.	15	De Octava, Semiduplex.
xi	A	xvii	16	Commemoratio B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo, Duplex majus. De Octava, Commemoratio.
x	b	xvi	17	De Octava, Semiduplex. S. Leonis IV Papæ et Conf., O. N., Memoria.
ix	c	xv	18	Octava S. P. N. Benedicti Abb., Duplex majus. Ss. Symphorosæ et Septem Filiorum ejus Mm., Memoria.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., Memoria.
vii	e	xiii	20	Ss. Hieronymi Æmiliani, Josephi Calasanctii et Joannis Baptistæ de la Salle Cc., Memoria.
vi	f	xii	21	S. Praxedis Virg., Memoria.
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ, Duplex majus.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart., Memoria.
iii	b	ix	24	Vigilia.
ii	c	viii	25	S. Jacobi Ap., Duplex II classis.
i	d	vii	26	Ss. Joachim et Annæ Parentum B. M. V., Duplex II classis.
*	e	vi	27	
xxix	f	v	28	
xxviii	g	iv	29	Ss. Felicis, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm., Memoria.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Mm., Memoria.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., Duplex.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				AUGUSTUS
xxv. xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, Duplex majus. S. Pauli Ap., Commemoratio. Ss. Machabæorum Mm., Memoria.
xxiii	d	iv	2	S. Alphonsi Mariae de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. S. Stephani I Papæ et Mart., Memoria.
xxii	e	iii	3	
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., Duplex majus.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ, Duplex majus.
xix	A	viii	6	Transfiguratio D. N. J. C., Duplex II classis. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm., Memoria.
xviii	b	vii	7	S. Cajetani Conf., Duplex. S Donati Ep. et Mart., Memoria.
xvii	c	vi	8	S. Cyriaci Mart., Memoria.
xvi	d	v	9	Vigilia.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart., Duplex II classis cum Octava Simplici.
xiv	f	iii	11	Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm., Memoria.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg., Memoria
xii	A	Idib.	13	Ss. Hippolyti et Cassiani Mm., Memoria.
xi	b	xix	14	Vigilia. S. Eusebii Conf., Memoria.
x	c	xviii	15	Assumptio B. Mariæ Virginis, Duplex I classis cum Octava communi.
ix	d	xvii	16	De II die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex.
viii	e	xvi	17	De III die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex. Octava S. Laurentii Mart., Commemoratio.
vii	f	xv	18	De IV die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex. S. Agapiti Mart., Memoria.
vi	g	xiv	19	De V die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex.
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex majus. De Octava Assumptionis, Commemoratio.
iv	b	xii	21	De VII die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex. B. Bernardi Ptolomæi Abb., O.N., Memoria.
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. M. V., Duplex majus. Ss. Timothei et Symphoriani Mm., Memoria.
ii	d	x	23	Vigilia.
i	e	ix	24	S. Bartholomæi Ap., Duplex II classis.
*	f	viii	25	
xxix	g	vii	26	

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
xxviii	A	vi	27	
xxvii	b	v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex majus. S. Hermetis Mart., Memoria.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, Duplex majus. S. Sabinæ Mart., Memoria.
25. xxv	d	iii	30	Ss. Felicis et Adaucti Mm., Memoria.
xxiv	e	Prid.	31	
				SEPTEMBER
xxiii	f	Kal.	1	
xxii	g	iv	2	
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitas B. Mariæ Virg., Duplex II classis. cum Octava Simplici. S. Hadriani Mart., Memoria.
xv	g	v	9	S. Gorgonii Mart., Memoria.
xiv	A	iv	10	
xiii	b	iii	11	Ss. Proti et Hyacinthi Mm., Memoria.
xii	c	Prid.	12	Ssmi Nominis Mariæ, Duplex majus.
xi	d	Idib.	13	
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis, Duplex majus. Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm., Memoria.
ix	f	xvii	15	Septem Dolorum B Mariæ Virg., Duplex II classis. S. Nicomedis Mart., Memoria
viii	g	xvi	16	Ss. Euphemiæ Virg., Luciæ et Geminiani Mm., Memoria.
vii	A	xv	17	S. Hildegardis Virg., O. N., Memoria.
vi	b	xiv	18	
v	c	xiii	19	
iv	d	xii	20	Vigilia.
iii	e	xi	21	S. Matthæi Ap. et Evang., Duplex II classis.
ii	f	x	22	Ss. Mauritii et Sociorum Mm., Memoria.
i	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart., Memoria. S. Theclæ Virg. et Mart., Memoria.
*	A	viii	24	
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	Ss. Cypriani et Justinæ Virg., Mm., Memoria.
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm., Memoria.
25. xxvi	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iii	29	Dedicatio S. Michaelis Archangeli, Duplex I classis.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., Duplex majus.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D M.	MENSIS
				OCTOBER
xxii	A	Kal	1	
xxi	b	vi	2	Ss. Angelorum Custodum, Duplex majus.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf., Duplex majus.
xviii	e	iii	5	Ss. Placidi et Sociorum Mm., O. N., Duplex II classis.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf., Duplex.
xvi	g	Non.	7	Sacratissimi Rosarii B. Mariæ V., Duplex II classis. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mm., Memoria. S. Marci Papæ et Conf., Memoria.
xv	A	viii	8	
xiv	b	vii	9	
xiii	c	vi	10	
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I Papæ et Mart., Duplex.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virg., Duplex.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	
v	d	xv	18	S. Lucæ Evangelistæ, Duplex II classis.
iv	e	xiv	19	
iii	f	xiii	20	
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abb., Memoria.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
				Dominica ultima Octobris : D. N. Jesu Christi Regis Duplex I classis.
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm., Memoria.
xxvii	e	vii	26	
xxvi	f	vi	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Judæ App., Duplex II classis.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia.
				NOVEMBER
xxi	d	Kal.	1	Omnium Sanctorum, Duplex I classis cum Octava communi.
xx	e	iv	2	De Octava, Semiduplex. Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, Duplex.
xix	f	iii	3	De Octava, Semiduplex,

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
xviii	g	Prid.	4	De Octava, Semiduplex. S. Caroli Ep. et Conf., Memoria.
xvii	A	Non.	5	De Octava, Semiduplex.
xvi	b	viii	6	De Octava, Semiduplex.
xv	c	vii	7	De Octava, Semiduplex.
xiv	d	vi	8	Octava Omnium Sanctorum, Duplex majus. Ss. Quatuor Coronatorum Mm., Memoria.
xiii	e	v	9	Dedicatio Archibasilicæ Sanctissimi Salvatoris, Duplex II classis. S. Theodori Mart., Memoria.
xii	f	iv	10	
xi	g	iii	11	S. Martini Ep. et Conf., Duplex majus. S. Mennæ Mart., Memoria.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	Omnium Sanctorum Ordinis nostri Duplex II classis.
viii	c	xviii	14	(Commemoratio omnium Defunctorum Ordinis nostri, Duplex).
vii	d	xvii	15	
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gertrudis Magnæ Virg., O. N., Duplex II classis.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App., Duplex majus.
iii	A	xiii	19	S. Pontiani Papæ et Mart., Memoria.
ii	b	xii	20	
i	c	xi	21	Præsentatio B. M. V., Duplex majus. S. Columbani Abb., Memoria.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart., Duplex majus.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I Papæ et Mart., Duplex. S. Felicitatis Mart., Memoria.
xxviii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce Conf. et Eccl. Doct., Duplex. S. Chrysogoni Mart., Memoria.
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart., Memoria.
25. xxvi	A	vi	26	S. Silvestri Abb., O. N., Duplex.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia. S. Saturnini Mart., Memoria.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreæ Ap., Duplex II classis.
				DECEMBER
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf., Memoria.
xvii	b	Prid.	4	
xvi	c	Non.	5	

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
xv	d	viii	6	S. Nicolai Ep. et Conf., Memoria.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Dupl. maj. Vigilia, in Missa.
xiii	f	vi	8	Conceptio Immaculata B. M. V., Duplex I classis cum Octava communi.
xii	g	v	9	De Octava, Semiduplex.
xi	A	iv	10	De Octava, Semiduplex. S. Melchiadis Papæ et Mart., Memoria.
x	b	iii	11	De Octava, Semiduplex. S. Damasi I Papæ et Conf., Memoria.
ix	c	Prid.	12	De Octava, Semiduplex.
viii	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart. Duplex majus. De Octava, Commemoratio.
vii	e	xix	14	De Octava, Semiduplex. — In Feria Quatuor Temporum Commemoratio.
vi	f	xviii	15	Octava Conceptionis Immac. B. M. V., Duplex majus. — In Feria Quatuor Temporum Commemoratio.
v	g	xvii	16	
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia, in Missa.
*	e	xii	21	S. Thomæ Ap., Duplex II classis.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitas D. N. J. C., Duplex I classis cum Octava privilegiata III Ordinis. S. Anastasiæ Mart., Memoria in secunda Missa.
25. xxv	c	vii	26	S. Stephani Protomart., Duplex II classis cum Octava Simplici. De Octava Nativitatis, Commemoratio.
xxiv	d	vi	27	S. Joannis Ap. et Evang., Duplex II classis cum Octava Simplici. De Octava Nativitatis, Commemoratio.
xxiii	e	v	28	Ss. Innocentium Mm., Duplex II classis cum Octava Simplici. De Octava Nativitatis, Commemoratio.
xxii	f	iv	29	De Dominica infra Octavam Nativitatis, Semiduplex. De Octava Nativitatis, Commemoratio. S. Thomæ Ep. et Mart., Memoria.
xxi	g	iii	30	De Octava Nativitatis, Semiduplex.
19. xx	A	Prid.	31	S. Silvestri I Papæ et Conf., Duplex. De Octava Nativitatis, Commemoratio.

Hæc Epacta 19 nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

RUBRICÆ GENERALES

BREVIARII MONASTICI

JUSSU PAULI PP. V EDITI
JUXTA ADDITIONES ET VARIATIONES IN RUBRICIS BREVIARII

AD NORMAM BULLÆ « DIVINO AFFLATU »

RITUI MONASTICO ACCOMMODATAE.

Officium quotidie fit aut Duplex aut Semiduplex aut Simplex.

I De Officio Duplici

1 Officium fit Duplex in diebus a Feria V in Cœna Domini usque ad Feriam III Paschæ inclusive, in Dominica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentecostes et duobus diebus sequentibus: in Festo Trinitatis, Corporis Christi, Cordis Jesu, Dedicationis propriæ Ecclesiæ et Ecclesiæ Cathedralis: in Festis, quibus in Kalendario apponitur hæc vox, Duplex : in die Octava Festi I classis habentis Octavam : in Festo Titularis Congregationis et unius vel plurium Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis, et Titularis Ecclesiæ propriæ et Ecclesiæ Cathedralis : et in Festis Sanctorum, qui apud quasdam Ecclesias vel Congregationes cum approbatione Sedis Apostolicæ consueverunt solemniter celebrari. Præterea Officium fit Duplex pro Defunctis in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum et Omnium Defunctorum Ordinis, et in die obitus seu depositionis Defuncti, ut in eodem Officio dicitur circa finem Breviarii.

2 Festum Duplex celebratur aut de eodem fit Commemoratio eo die, quo cadit, nisi illud contingat transferri aut penitus omitti, ut dicetur in Rubrica de Translatione vel Repositione Festorum.

3 Habet I et II Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii, et totum Officium fit de Duplici, incipiendo a I Vesperis, usque ad Completorium sequentis diei : nisi aliter in propriis locis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantum I Vesperas, Matutinum et Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur [1].

4 In utrisque Vesperis, Matutino et Laudibus tantum, non autem in aliis Horis, duplicantur Antiphonæ, id est, integræ dicuntur in principio et in fine Psalmorum et Canticorum.

5 Ad Matutinum Officii Duplicis, exceptis Festis Duplicibus minoribus, dicuntur tres Nocturni : primi duo singuli cum sex Psalmis, tertius cum tribus Canticis. Post singulos Nocturnos dicuntur quatuor Lectiones cum totidem Responsoriis. In Festo Duplici minore dicuntur duo tantum Nocturni, et post I Nocturnum in hieme dicuntur tres Lectiones cum totidem Responsoriis, in æstate vero una tantum Lectio cum suo Responsorio.

6 Preces ad Primam et Completorium, et Suffragium de omnibus Sanctis ad Vesperas et Laudes non dicuntur in Officio Duplici, ut étiam in propriis eorum Rubricis dicetur.

7 Quomodo sit ordinandum Officium Duplex tam duodecim quam trium Lectionum in Vesperis, Matutino et ceteris Horis, similiter et de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis et aliis in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

II De Officio Semiduplici

1 Officium fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit Duplex) : et diebus infra Octavas.

2 Quomodo sit ordinandum Officium Semiduplex tam in Dominicis quam infra Octavas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis et hujusmodi aliis, et quando in Semiduplici dican-

1. Officium Defunctorum, quod ex indulto Sedis Apostolicæ in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum recitari potest, habet integrum Officium, incipiendo a I Vesperis usque ad Nonam diei sequentis inclusive. Vesperæ autem, nisi agendum sit de sequenti Dominica vel Festo, dicuntur de Octava.

tur Preces ad Primam et Completorium, et Suffragium de omnibus Sanctis ad Vesperas et Laudes, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

III De Officio Simplici

1 Officium fit Simplex in diebus ferialibus, quando occurrit fieri de Feria, sive tres sive una tantum legatur Lectio : item in die Octava Festi II classis habentis Octavam : item quando fit de S. Maria in Sabbato, ut in ejus Rubrica dicetur.

2 Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum et alias Horas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis et aliis, ac quando Preces et Suffragium de omnibus Sanctis dicenda sint, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

IV De Dominicis

1 De Dominica semper fit Officium in Dominicis majoribus I classis, quocumque Festo Duplici adveniente: quia tunc Festum transfertur aut de eo fit Commemoratio, (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicetur) ; Dominicæ vero II classis cedunt tantummodo Festis Duplicibus I classis, quo in casu de Dominica fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cum XII Lectione ad Matutinum. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit Festum Duplex I vel II classis, aut quodvis Festum XII Lectionum Domini, non autem eorum dies Octava, quia tunc fit de prædicto Duplici cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus et ad Matutinum legitur XII Lectio de Homilia Dominicæ cum Responsorio suo, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Excipiuntur tamen Dominicæ infra Octavas quaslibet privilegiatas, in quibus Officium fieri nequit de Festis, quæ infra ipsas Octavas prohibentur.Si vero eodem die occurrat Duplex (quod non sit Domini), sive majus sive minus, vel dies Octava sive Duplex majus sive Simplex, de eis fit Commemoratio, ut pariter dicetur in Rubrica de Commemorationibus.

2 De Dominica infra Octavas Nativitatis et Epiphaniæ occurrente fit Officium, ut in propriis locis ponitur. In Dominicis vero infra Octavas Ascensionis, Corporis Christi et Cordis Jesu fit, sicut in die Festi, (præterquam quod non duplicantur Antiphonæ,) ut in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ, et sine Precibus et Suffragio Sanctorum. In Dominicis vero, quæ occurrunt infra alias Octavas, aut in ipsa die Octava, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio et in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ, omissis etiam dictis Precibus et Suffragio ut supra. De Dominica vero occurrente in die Octava Epiphaniæ nihil fit, quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti ; item in Dominica occurrente a die 1 ad 6 Januarii vel impedita die 7 a superveniente Dominica infra Octavam Epiphaniæ nihil fit de Dominica, cujus Officium fit in Vigilia Epiphaniæ.

3 Positum est autem Officium 6 Dominicarum post Epiphaniam et 24 post Pentecosten, ut compleatur numerus 30 Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Pentecoste usque ad Adventum ; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat Commemoratio. Nam quæ aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam, ponuntur post XXIII a Pentecoste, hoc ordine :

4 Si Dominicæ post Pentecosten fuerint 25, Dominica XXIV post Pentecosten erit, quæ est VI post Epiphaniam. Si fuerint 26, Dominica XXIV erit quæ est V, et XXV quæ est VI. Si fuerint 27, Dominica XXIV erit quæ est IV, et XXV quæ est V, et XXVI erit VI. Si fuerint 28, Dominica XXIV erit III, et XXV erit IV, et XXVI erit V, et XXVII erit VI, et ultimo loco semper ponitur,quæ in ordine est XXIV post Pentecosten, etiam si post Pentecosten aliquando non sint nisi 23 Dominicæ. Tunc enim XXIV ponitur loco XXIII, et Officium XXIII ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum Festo Duplici I vel II classis vel quovis Festo duodecim Lectionum Domini, et in eo legantur tres Lectiones de Homilia Dominicæ, omissis Lectionibus Scripturæ illius Sabbati ; et in Vesperis Feriæ VI et in II Nocturno dicatur Oratio de Dominica XXIII; similiter et in Laudibus dicatur Antiphona ad Benedictus et Oratio ejusdem Dominicæ, prout in Breviario disponitur. Quod si in Sabbato occurrat Festum Duplex I vel II classis vel quodvis Festum duode-

cim Lectionum Domini, tunc in Festo occurrente legatur XII Lectio de Homilia Dominicæ XXIII cum Responsorio suo, et de ea fit Commemoratio in I Vesperis cum Antiphona de Feria VI ut in Psalterio, in Laudibus vero cum Antiphona propria et Oratione ejusdem Dominicæ.

5 Cum vero interdum contingat, ut Dominica II vel III vel IV vel V vel VI post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post XXIII a Pentecoste, tunc de ea fit Officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, ut dictum est supra, numero præcedenti.

6 Cum autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primo ponitur Initium libri de Scriptura cum sua historia, id est, cum Responsoriis, animadvertendum est, eam dici primam Dominicam mensis, quæ venit in Kalendis illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo : Si Kalendæ venerint in II et III et IV Feria, Dominica prima erit, quæ præcedit Kalendas, licet veniat in præcedenti mense : si autem Kalendæ venerint in V et VI Feria et in Sabbato, prima Dominica erit, quæ sequitur post ipsas Kalendas. Dominica autem prima Adventus non sumitur ea, quæ est proximior Kalendis Decembris, sed Festo S. Andreæ, vel quæ venerit in ipso Festo.

7 Officium Dominicæ fit Semiduplex, et incipit a I Vesperis in Sabbato : et habet totum Officium integrum usque ad Completorium Dominicæ inclusive, nisi cum aliquo concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia.

8 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni cum Psalmis et Canticis,ut in Psalterio vel Proprio, et duodecim Lectiones leguntur, ut in Proprio de Tempore. Officium vero Dominicæ infra Octavam Nativitatis, repositum infra Hebdomadam juxta particularem Rubricam, et Dominicæ occurrentis in die Octava Epiphaniæ, vel impeditæ ante Septuagesimam vel post Pentecosten, fit cum duobus tantum Nocturnis et tribus Lectionibus, ut suis locis disponitur.

9 Quomodo autem sit ordinandum ejus Officium, insuper et de Lectionibus, Responsoriis et aliis, et quomodo Initia librorum Scripturæ cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferius propriæ Rubricæ.

V De Feriis

1 Officium feriale, hoc est, Simplex de Tempore occurrenti, prout in Psalterio et Proprio de Tempore habetur, fit semper in Feriis Quadragesimæ, Quatuor Temporum et in Feria II Rogationum, quando non occurrit Festum Duplex I aut II classis : quia tunc fit de Festo cum Commemoratione Feriæ, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. De Feriis vero Adventus et Temporis a Septuagesima ad Feriam IV Cinerum, et Vigiliarum communium fit semper Officium, quando infra Hebdomadam non occurrit quodcumque Festum Duplex vel de Octava : quia tunc de hujusmodi Feriis fit Commemoratio, ut pariter dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si vero in eis occurrat dies Octava Simplex, de ea fit tantum Commemoratio. Item per annum fit Officium de Feria illis diebus, quibus infra Hebdomadam in Kalendario non ponitur aliquod Festum Duplex, et non occurrit aliqua Octava etiam Simplex vel Officium S. Mariæ in Sabbato,vel aliquod Festum solemne aut consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamvis in Kalendario Breviarii non sit descriptum.

2 Officium Feriæ in Adventu, post Septuagesimam, in Quadragesima, Quatuor Temporibus, Vigiliis et prima die Rogationum incipit a Matutino : in aliis vero Feriis per annum, inde fit de Feria, ubi desinit Officium præcedentis diei, ita ut, si præcedenti die fuerit Duplex, Officium Feriæ incipiat sequenti die a Matutino : si præcedenti die fuerit Officium Simplex, de Feria fiat a Vesperis illius præcedentis diei inclusive. Similiter et quando in Feria IV et VI Quatuor Temporum Septembris vel Adventus, et in Feria IV Cinerum occurrit aliquod Festum Duplex majus vel minus, vel dies Octava, de quibus fieri debet Commemoratio, tunc præcedenti die (nisi fuerit Festum Duplex vel de Octava) in Vesperis fit de Feria ut in Psalterio, (in Adventu ut in Proprio de Tempore), cum Oratione Dominicæ præcedentis et cum Commemoratione Festi vel Octavæ in sequenti Feria occurrentis, ut dicetur infra in Rubrica de Concurrentia. Idem servatur, quando in Sabbato Quatuor Temporum infra aliquam Octavam communem vel occurrente Festo Duplici, ut

supra, Officium faciendum sit de ipso Sabbato, ita ut tunc in præcedenti Feria VI Vesperæ, si non occurrat Duplex I vel II classis, dicantur de Feria per annum, ut supra dictum est, cum Commemoratione Octavæ vel Festi Duplicis occurrentis. Terminatur autem Officium de Feria, subsequente Duplici, ad Nonam : subsequente vero Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Vesperarum, quia inde fit de Officio Simplici absque ulla deinceps Commemoratione Feriæ.

3 Ad Matutinum dicuntur duo Nocturni cum suis Psalmis, secundum ordinem Feriarum in Psalterio, et tribus Lectionibus vel una ut in Psalterio et in Proprio de Tempore.

4 Excipiuntur ab hoc ordinario Officii Ferialis tres Feriæ majores Hebdomadæ sanctæ, et Feriæ II et III Octavarum Paschæ et Pentecostes, in quibus fit Officium, ut in propriis locis ponitur.

5 Quomodo ordinandum sit Officium de Feria ad Matutinum et alias Horas, item de Lectionibus et Responsoriis, et quando dicendæ sint Preces, ac de aliis, quæ ad Officium Feriæ pertinent, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

VI De Vigiliis

1 De Vigilia fit Officium in omnibus Vigiliis per annum quæ jejunantur, ubi in Kalendario adnotatur hæc vox **Vigilia** : nisi in die Vigiliæ occurrat Festum Duplex vel Octava : tunc enim in Officio duodecim Lectionum legitur XII Lectio, in die infra Octavam III Lectio de Homilia Vigiliæ cum Responsorio suo, illo scilicet, quod in Officio Dominicæ præcedentis primum est omnium, nisi aliud in propriis locis notetur, ut infra de Responsoriis prolixis numero 7 adnotatur, in Festo vero Duplici trium Lectionum, I et II Lectio legitur de Homilia Vigiliæ cum Responsoriis de Feria occurrenti, in æstate de Dominica præcedenti, ut dicetur in Rubrica de Responsoriis; et fit Commemoratio de ea ad Laudes tantum, cum Antiphona ad Benedictus et Versu Feriæ occurrentis de Psalterio, et Oratione Vigiliæ : præterquam in illis Festis majoribus, quæ inferius excipiuntur.

2 Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum Officio Duplici vel die infra Octavam : quia tunc de Vigilia fit tantum Commemoratio, ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis et Epiphaniæ Domini : quæ si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat Festum solemne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quæ inferius in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in Vigilia S. Joannis Baptistæ venerit Festum Corporis Christi), nihil tunc prorsus, nec Commemoratio fit de Vigilia, excepta Vigilia Epiphaniæ. Idem servetur, quando aliqua Vigilia venerit in Adventu, post Septuagesimam, in Quadragesima et Quatuor Temporibus, nulla enim in his Feriis de Vigilia fit Commemoratio.

3 Officium Vigiliæ incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de Feriis : terminatur autem ad Nonam, quia Vesperæ sunt de sequenti Festo.

4 Officium Vigiliæ totum fit de Feria occurrenti, ut in Psalterio : et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Vigiliæ, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsoriis de Feria occurrenti, atque in æstate de præcedenti Dominica, ordine in Rubrica de Responsoriis descripto. Capitulum et Versus II Nocturni sumuntur de Feria, Oratio de Vigilia. Et dicitur Suffragium de Sanctis, de quo et de aliis circa ordinandum ejus Officium habentur inferius propriæ Rubricæ.

5 Excipitur ab hoc ordinario Vigiliarum quæ jejunantur, Vigilia Pentecostes, quæ celebratur ut ibi ; et Vigilia Nativitatis Domini, quæ duobus Nocturnis Feriæ exceptis, in Laudibus et Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigiliis vero Epiphaniæ et Ascensionis, quæ non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

VII De Octavis

1 De Octava fit Officium vel saltem Commemoratio (quando aliquo Festo vel Dominica impeditur) per octo dies continuos in Octavis Festorum I classis. Octavæ vero Festorum II classis, quæ sunt Octavæ Simplices, celebrantur tantum in ipsa die Octava ritu Simplici, nisi a nobiliore Officio impediantur ; nihil autem fit de eis infra Octavam. Fit de Octava in Paschate

Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in Festo Corporis Christi et Cordis Jesu, in Festis I classis, quibus in Kalendario apponitur Octava. Item in Festo Dedicationis et Titularis propriæ Ecclesiæ et Titularis seu Patroni Congregationis, et in Festis Sanctorum, quæ apud quasdam Ecclesias et Congregationes consueverunt solemniter cum Octavis celebrari, nisi illa Festa venerint in Quadragesima, quo tempore omittitur Officium cujuscumque Octavæ. Quod si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulo ante Quadragesimam venerit, et jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadragesima, nihil amplius fit de ea, nec Commemoratio. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit Vigilia Pentecostes et dies 17 Decembris. Octava vero Festi habentis Octavam, quod occurrit post diem 17 Decembris, cessat usque ad Vigiliam Nativitatis Domini inclusive.

2 In Pascha Resurrectionis et Pentecostes Officium Octavæ terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.

3 Infra Octavas Paschæ et Pentecostes non fit de Festo aliquo, sed transfertur post Octavam, si transferri valeat, secus de eo fit Commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum. Infra Octavas Epiphaniæ et Corporis Christi fit tantum de Duplicibus I classis, cum Commemoratione Octavæ, non tamen in die Octava, nisi de Festo Duplici I classis primario universalis Ecclesiæ in die Octava Corporis Christi occurrente. Infra Octavas Nativitatis, Ascensionis et Cordis Jesu fit de Festis Duplicibus tam trium quam duodecim Lectionum, cum Commemoratione Octavæ ; in die Octava Ascensionis et Cordis Jesu fit de occurrente Festo I vel II classis,cum Commemoratione Octavæ. Infra alias Octavas, quæ vocantur communes, fit de Festis Duplicibus occurrentibus, ac etiam translatis seu repositis, de quibus dicetur infra in Rubrica de Translatione et Repositione Festorum, cum Commemoratione Octavæ : nisi illa Festa sint de solemnioribus, enumeratis in Rubrica de Commemorationibus, in quibus nulla fit Commemoratio de Octava communi. De die Octava simplici infra quascumque Octavas occurrenti fit tantum Commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. De Dominicis infra Octavas occurrentibus fit Officium, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis. Si duæ Octavæ simul occurrant, (ut Octava sancti Joannis Baptistæ et Octava Corporis Christi, vel Octava Patroni vel Titularis Ecclesiæ cum alia Octava), quando non erunt celebranda Festa Duplicia, vel dies Dominicus, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. De die autem Octava cujuscumque Festi I classis fit totum Officium Duplex majus, cum Commemoratione diei infra aliam Octavam, exceptis diebus infra Octavas Epiphaniæ et Corporis Christi, quæ cedunt tantum Festis I classis, ut dictum est supra. De Festis occurrentibus in die Octava servetur, quod dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

4 Officium de die infra Octavam fit cum duobus Nocturnis et tribus Lectionibus, ac totidem Responsoriis de Festo, ordine, qui infra in Rubrica de Responsoriis notatur, exceptis Feria II et III Octavarum Paschæ et Pentecostes, in quibus fit cum tribus Nocturnis more aliarum Solemnitatum, ut suis locis ponitur. Invitatorium et Hymnus dicuntur, sicut in die Festi. Ad Psalmos feriales dicuntur Antiphonæ, ut in Festo, sed singulæ pro singulis Nocturnis, incipiendo a prima Antiphona I Nocturni, ita ut II die infra Octavam in I Nocturno dicatur prima Antiphona, in II Nocturno secunda Antiphona, et sic deinceps singulis diebus, per ordinem sine interruptione etiam Festi occurrentis, exceptis diebus infra Octavas Paschæ et Pentecostes. Versiculus primi Nocturni et Responsoria sumantur de illo Nocturno Festi, cujus est Absolutio. Lectiones infra Octavas privilegiatas Domini, exceptis Feria II et III Paschæ et Pentecostes, tres leguntur de Homilia in Evangelium ipsius diei, quæ singulis suis diebus propriæ habentur. Infra Octavam vero Dedicationis propriæ Ecclesiæ et infra alias Octavas dicuntur de Sermone vel Tractatu aliquo, ut in propriis etiam locis positæ sunt ; quæ generatim in omnibus Octavis observantur. Quodsi in aliquibus Ecclesiis infra Octavam Patroni, vel Titularis Ecclesiæ, aut alterius Festi, quod apud illas Ecclesias

consuevit cum Octava celebrari, non habentur propriæ et approbatæ Lectiones, infra Octavam repetantur Lectiones II Nocturni, positæ in Communi Sanctorum, si de Sanctis fiat Octava: alioquin Lectiones diei Festi.

5 In II Nocturno post Antiphonam et Psalmos dicitur Capitulum et Versus, ut suis locis ponuntur: si vero propria non habentur, sumuntur, ut in die ad Sextam, præterquam III et VI Feria, in quibus dicitur Versus III Nocturni. Laudes et Horæ diei dicuntur ut in ipso Festo.

6 Infra Octavam Officium fit Semiduplex, licet tres tantum legantur Lectiones; in die autem Octava Officium fit Duplex majus. In Vesperis infra Octavam omnia dicuntur, sicut in II Vesperis Festi, nisi Dominica vel Festum Duplex cum die infra Octavam concurrat, ut in Rubrica de Concurrentia dicetur.

7 Infra Octavas non fit Suffragium consuetum de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam et Completorium, etiamsi fiat Officium de Dominica vel Feria majore. In die Octava fit totum Officium sicut in die Festi, nisi aliter in propriis locis notetur; in die vero Octava Simplici fit Officium Simplex, prout in propriis locis ordinatur, omissis Precibus et Suffragio, ut supra. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Octava, habentur inferius propriæ Rubricæ.

VIII De Officio S. Mariæ in Sabbato

1 In omnibus Sabbatis per annum extra Adventum, Septuagesimam et Quadragesimam, ac nisi Quatuor Tempora aut Vigiliæ occurrant, vel nisi fieri debeat de Dominica impedita in Sabbato anticipanda, ut in Rubrica de Dominicis dictum est, et nisi fiat Officium Duplex vel de aliqua Octava, etiam Simplici, semper fit Officium de S. Maria, eo modo, quo circa finem Breviarii disponitur.

2 Cum vero supradictis diebus fieri non potest Officium de sancta Maria, nulla etiam fit Commemoratio de ea propter Sabbatum; sed tantum in Feriis vel Vigiliis fit consueta ejus Commemoratio per annum in Suffragio de omnibus Sanctis.

3 Ejus Officium in Sabbato incipit Feria VI ad Vesperas a Capitulo, et terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria VI occurrat Officium Duplex, in Vesperis fit tantum Commemoratio de S. Maria, cum Antiphona, Versu et Oratione, quæ habentur in Officio ejus in Sabbato, nisi illud Officium sit de eadem S. Maria, quia tunc nulla alia Commemoratio de ea facienda est.

4 Ad Matutinum post Invitatorium et Hymnum de S. Maria, dicuntur duo Nocturni cum Psalmis, Antiphonis et Versu I Nocturni ferialibus, ut in Psalterio. Si in Officio feriali de Tempore legantur tres Lectiones de Scriptura, tunc I et II Lectio accipitur ex eadem Scriptura de Tempore occurrente cum Responsoriis de Sabbato occurrenti, III Lectio de S. Maria cum suo Responsorio. Tempore vero æstivo legitur unica Lectio de S. Maria cum suo Responsorio. In II Nocturno dictis Psalmis cum Antiphona de Feria occurrenti, ut in Psalterio, Capitulum, Versus et Oratio dicuntur de eodem Officio. Ad Laudes, quæ dicta Oratione absolute inchoantur, dicuntur Psalmi et Antiphonæ de Feria occurrenti, ut in Psalterio; Capitulum, Responsorium breve, Hymnus, Versus, Antiphona ad Benedictus et Oratio dicuntur de eodem Officio. Ad Horas minores omnia dicuntur, ut in eodem Officio habetur.

5 Dicuntur Preces ad Primam et Completorium et fit Suffragium consuetum de omnibus Sanctis, omissa Commemoratione S. Mariæ in Antiphona et Oratione, ut suo loco indicatur, et Tempore Paschali sola Commemoratio de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consueta ejus Commemoratio in Suffragio, quando dicendum est in Officio Dominicæ.

IX De Memoriis

1 De Festis, quæ vocantur Memoriæ, nullum faciendum est Officium, sed eo die, quo notantur in Kalendario, fit de eis Commemoratio tantum.

2 Fit autem Commemoratio in Festis Duplicibus, Dominicis, Feriis majoribus et infra Octavas, etiam in die Octava Simplici et in Officio S. Mariæ in Sabbato in I Vesperis et Laudibus, exceptis Festis II classis, in quibus Commemoratio Memoriæ omittenda est in Vesperis, et Festis I classis, in quibus nulla Commemoratio de Memoriis facienda est.

3 In Feriis per annum, quando nullum occurrit Festum vel Officium ex

prædictis, Officium faciendum est de Feria, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, cum Commemoratione Memoriæ, ut dictum est supra. Preces ad Completorium et Primam, et Suffragium in Vesperis et Laudibus, si in Officio feriali dicenda sunt, non omittuntur ob Commemorationem Memoriæ.

X De Festorum præstantia

1 Ut recte dignoscatur, quale ex pluribus Officiis sit nobilius et proinde sive in Occurrentia, sive in Concurrentia, sive in ordine repositionis aut Translationis aut Commemorationum præferendum, cauto semper, quod Festa Duplicia I classis primaria universalis Ecclesiæ præferuntur cuilibet Festo particulari, et quod Festa Dedicationis et Tituli Ecclesiæ propriæ et Patroni principalis loci, necnon Tituli et Sancti Fundatoris Ordinis seu Congregationis cedunt tantummodo prædictis Duplicibus I classis universalis Ecclesiæ, sequentes præstantiæ characteres considerandi sunt :

a) Ritus altior, nisi occurrat Dominica vel aliqua ex Feriis Quadragesimæ, Quatuor Temporum, II Rogationum, Vigiliis aut Octavis privilegiatis, juxta Rubricas.

b) Major solemnitas, scilicet si Festum celebretur cum feriatione,etiam in foro reducta vel sublata, aut cum Octava. Ratio tamen majoris solemnitatis per Octavam inductæ consideranda tantum est in die Festo atque in die Octava, non vero in diebus infra Octavam.

c) Ratio Primarii aut Secundarii.

d) Dignitas personalis, hoc ordine servato : Festa Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum.

2 In Occurrentia et in ordine Repositionis aut Translationis, aut Commemorationum de Officiis eadem die occurrentibus, alius quoque character considerandus est, nempe :

e) Proprietas Festorum. Dicitur Festum alicujus loci proprium, si agatur, præterquam de Dedicatione et Titulo Ecclesiæ propriæ, de Patrono principali loci, de Titulo et sancto Fundatore Ordinis seu Congregationis, ut supra, etiam de loci Patrono secundario, de Sancto in Martyrologio vel in ejus Appendice approbata descripto, cujus habetur corpus vel aliqua insignis Reliquia, vel de Sancto, qui ad Ecclesiam, vel locum, vel personarum cœtum speciales habeat relationes, qui Ordinis Regulam professus est vel cum Ordine relatione speciali conjunctus est. Igitur Festum quodvis istiusmodi proprium, ceteris paribus, præfertur Festo universalis Ecclesiæ. Excipiuntur tamen Dominicæ, Feriæ Quadragesimæ, Quatuor Temporum, II Rogationum, Vigiliæ et Octavæ privilegiatæ, quæ, sicut etiam Festa primaria Duplicia I classis universalis Ecclesiæ, de quibus supra, uniuscujusque loci propria considerantur et sunt. Festum autem universalis Ecclesiæ cujusvis ritus, quia est præceptivum, ceteris paribus, præferri debet Festis, quæ aliquibus locis ex mero indulto Sanctæ Sedis sunt concessa, quin tamen propria, sensu quo supra, dici queant.

3 Octavæ inter se præferuntur eadem lege, qua Festa ipsa, ad quæ pertinent.

XI De Festorum Occurrentia accidentali eorumque Translatione

1 Si aliquod Festum Duplex occurrat in Dominica I Adventus, et in Dominicis a Dominica I Quadragesimæ usque ad Dominicam in Albis inclusive, in Vigilia et Festo Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in Festo et die Octava Epiphaniæ, in Feria IV Cinerum, in tota majore Hebdomada et infra Octavam Paschæ, in Ascensione Domini, in diebus a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Ss. Trinitatis inclusive, in Festo Corporis Christi et ejus die Octava, in Festo Ss. Cordis Jesu, in Festis Conceptionis Immaculatæ, Annuntiationis et Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, in Festo S. Michaelis Archangeli, in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo et Solemnitate sancti Joseph, Sponsi beatæ Mariæ Virginis, in Festo sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Omnium Sanctorum, si transferri valeat, transfertur, alioquin fit de eo Commemoratio vel penitus omittitur, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus : exceptis tamen Festis Nativitatis S. Joannis Baptistæ et Ss. Apostolorum Petri et Pauli, quæ in die Octava Corporis Christi celebrantur. In Dominicis vero II, III et IV Adventus, et in Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, item in diebus infra Octavam Epiphaniæ et Corporis Christi

fit tantum de Festo Duplici I classis, cum Commemoratione Dominicæ vel Octavæ ; Festum vero Duplex II classis transfertur ut supra. Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus. Si tamen dies 2 Novembris in Dominicam inciderit, Officium fit de Dominica cum Commemoratione Octavæ Omnium Sanctorum ; et Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, iisdem cum juribus, in diem 3, tamquam in sedem propriam transfertur.

2 Si vero Festum Duplex I vel II classis aut quodvis Festum duodecim Lectionum Domini, (non autem eorum dies Octava), occurrat in Dominicis minoribus seu per annum, Officium fit de Festo cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus et XII Lectione ad Matutinum.

3 Quando duo Festa I classis eodem die occurrunt, quorum utrumque gaudet Octava, Festum minus nobile transfertur, ut dictum est supra, in proximiorem diem liberam, ut infra dicetur, et diebus sequentibus Officium fit de Octava nobiliore, cum Commemoratione alterius Octavæ. Dies autem Octava veniens in die Octava Festi nobilioris non transfertur, sed de illa eo anno fit tantum Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus diei Octavæ nobilioris. Quod si Festum post totam suam Octavam transferri contigerit, illo anno celebretur sine Octava. Item si in die Octava occurrat Festum Duplex I vel II classis, vel Feria privilegiata II ordinis, fiat de Festo vel Feria cum Commemoratione diei Octavæ, excepta die Octava Nativitatis et Epiphaniæ Domini, in quibus non fit de aliquo Festo, et die Octava Corporis Christi, in qua fit tantum de Festis Nativitatis sancti Joannis Baptistæ et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, ut dictum est supra. Dies enim Octava cujusvis Festi accidentaliter impediti numquam transfertur, sed sua die celebratur aut omittitur, juxta Rubricas ; excepta tamen Octava Ss. Nominis Jesu, sicubi fuerit celebranda, quæ per octo dies agitur ab ipso Festo computandos, etiam si hoc Festum extra Dominicam die 2 Januarii recolatur.

4 Si vero in die Octava alicujus Festi habentis Octavam occurrat aliquod Festum Duplex majus vel minus, fiat de Octava, de Festo autem fiat Commemoratio, ut supra.

5 Festa Duplicia majora et minora, si occursu Dominicæ, Feriæ privilegiatæ I vel II ordinis, Vigiliæ privilegiatæ vel nobilioris Festi seu Officii quomodocumque impediantur, non transferuntur, sed ipso die, quo cadunt, de eis fit in utrisque Vesperis et Laudibus Commemoratio, et legitur XII Lectio historica ad Matutinum, si tamen hæc ea die fieri possint, secus hujusmodi Festa Duplicia majora et minora eo anno penitus omittantur, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus.

6 Si duo vel plura Festa Duplicia simul eodem die veniant, fiat Officium de nobiliore juxta Rubricam de Festorum præstantia, et quæ minoris nobilitatis sunt, si transferri valeant, transferantur, aliter de eis fiat Commemoratio, ut supra dictum est.

7 Festum Duplex I et II classis, quod ab alio nobiliore Festo vel Officio impeditur, transfertur in proximiorem insequentem diem, quæ libera sit ab alio Festo Duplici I vel II classis, a Dominica occurrenti, a Vigilia privilegiata et ab aliis Officiis, quæ hujusmodi Festa respective excludunt.

8 Si plura Festa Duplicia ex iis, quæ transferri possunt, transferenda sint, quod est nobilius juxta Rubricam de Festorum præstantia, semper prius transferatur et prius celebretur ; alioquin, si sunt æqualia, unum ante aliud transferatur, eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus.

9 Si aliquod Festum e supra recensitis, quæ transferuntur, in quo notatum est fieri Commemorationem alicujus Sancti ritus Duplicis simplificati vel Memoriæ, transferatur propter advenientem Dominicam vel aliud Festum majus, non tamen transfertur cum illo Commemoratio illius Sancti in eo assignata ; sed dicta Commemoratio fit die suo in Dominica vel alio Festo, in quo fieri possit, cum XII Lectione ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit ; Festum vero Duplex transfertur sine ulla amplius Commemoratione Festi simplificati vel Memoriæ. Quod etiam servatur in Commemorationibus Memoriæ, occurrentibus in Vigiliis, cum de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti : tunc

enim Commemoratio Memoriæ non fit in Officio Vigiliæ, sed in Dominica.

10 Quando occurrunt accidentaliter duo Festa, quæ transferri non valeant juxta Rubricas, vel duæ Octavæ, in honorem ejusdem Personæ, fit Officium de Festo vel de Octava nobiliore, omissa, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratione alterius. Similiter, si infra aliquam Octavam communem, aut in die ipsa Octava, etiam simplici, occurrat Festum cujusvis ritus de eadem Persona, fit Officium de Festo, sub ritu tamen et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi Festum sub altiore ritu sit celebrandum, et omissa vel addita Commemoratione Octavæ, ut supra. Si occurrat vero Festum aliquod infra Octavam privilegiatam de eadem Persona, aut in ipsa die Octava, fit Officium de nobiliore juxta Rubricas, et omittitur vel additur Commemoratio alterius, pariter ut supra.

XII De Festorum Occurrentia perpetua eorumque repositione

1 Festa ritus Duplicis sive majoris sive minoris universalis Ecclesiæ, sive fixa sive mobilia, sicubi perpetuo impediantur, non reponuntur, sed die sua commemorantur vel omittuntur, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus tit. XIV. Idem servetur de Festis alicujus Nationis, vel Diœcesis, vel Ordinis, vel Instituti, quæ pariter, si in aliqua particulari Ecclesia suo die impediantur, commemorantur vel omittuntur, ut supra. Festa vero propria alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto, aut in sua particulari Ecclesia respective impediantur, reponuntur in proximiori sequenti die libera, juxta Rubricas.

2 Festa fixa Duplicia I et II classis perpetuo impedita, reponuntur, tamquam in sede propria, in prima die libera ab alio Festo Duplici I vel II classis, a Vigilia privilegiata, et ab aliis Officiis, quæ hujusmodi Festa respective excludant. Duplicia vero I vel II classis certis Feriis assignata, si perpetuo impediantur, item tamquam in sede propria reponuntur in Feria proxime insequenti perpetuo libera, ut supra.

3 Dominicæ, sive majores sive minores, excludunt assignationem perpetuam cujusvis Festi, etiam Duplicis I classis, excepta Dominica inter Circumcisionem Domini et Epiphaniam, in qua fit Officium Ss. Nominis Jesu, Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum Ss.Trinitatis et Dominica ante Kalendas Novembris, in qua recolitur Festum D.N.Jesu Christi Regis.

4 Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus.

5 Si infra Octavam aut in ipsa die Octava perpetuo occurrat Festum aliquod de eadem Persona, omnia observantur, quæ de Occurrentia accidentali dicta sunt in Rubrica superiore tit. XI, n. 10.

6 Quando Festa universalis Ecclesiæ, quæ cum Octava celebrantur, ob impedimentum perpetuum, in die proxime sequenti juxta Rubricas sint reponenda, non ideo reponitur eorum dies Octava, quæ in universa Ecclesia die suo recoli debet. Idem dicendum de die Octava Festi proprii alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis vel Instituti, quod in aliqua particulari Ecclesia alia die sit reponendum. E contra, si Festum proprium alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti, vel particularis Ecclesiæ, quod cum Octava celebretur, in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto aut in sua particulari Ecclesia respective impeditum fuerit, ideoque reponatur juxta Rubricas, reponitur etiam dies Octava, quæ celebrabitur octavo die post celebratum Festum, ac si ipsum in die propria recolatur.

7 Feriæ privilegiatæ II ordinis Quadragesimæ, Quatuor Temporum et Feria II Rogationum excludunt assignationem perpetuam cujusvis Festi etiam Duplicis I classis.

XIII De Concurrentia Officii

1 Concurrentia Officii attendenda est semper in II Vesperis, quomodo sit ordinandum Officium cum sequenti die. Itaque cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in II Vesperis, cum sequenti in I Vesperis.

2 Duplici ergo, quod non sit I aut II classis, die Octava vel die infra Octavam in II Vesperis concurrente cum Dominica majori, omnia de Dominica (sumptis Psalmis de Sabbato cum Antiphonis de Psalterio, in Adventu vero

de propriis Laudibus), cum Commemoratione Duplicis vel Octavæ.

3 Duplici item, quod non sit I aut II classis, vel Festum Domini duodecim Lectionum, die Octava non privilegiata vel die infra Octavam concurrente cum Dominica minore, omnia pariter de Dominica, (sumptis Psalmis cum Antiphonis de Sabbato, aut infra Octavam privilegiatam de Octava occurrente,) cum Commemoratione Duplicis vel Octavæ.

4 Dominica majore concurrente cum Duplici, quod non sit I aut II classis, cum die Octava vel die infra Octavam, omnia de Dominica, cum Commemoratione Duplicis vel Octavæ.

5 Dominica item minore concurrente cum Duplici, quod non sit I aut II classis vel Festum Domini duodecim Lectionum, cum die Octava quæ in Ecclesia universali non sit privilegiata vel die infra Octavam,omnia de Dominica cum Commemoratione Duplicis vel Octavæ.

6 Duplici I vel II classis concurrente cum Dominica sive majore sive minore, vel Dominica tali concurrente cum Duplici I vel II classis, omnia de Festo cum Commemoratione Dominicæ.

7 Festo Domini duodecim Lectionum concurrente cum Dominica minori, vel Dominica minore concurrente cum Festo Domini duodecim Lectionum, omnia de Festo cum Commemoratione Dominicæ.

8 Duplici majore vel minore, quod non sit Domini, concurrente cum quovis Festo Domini (etiam secundario) in Dominica occurrente vel tali Festo occurrente in Dominica, concurrente cum Duplici majore vel minore, quod non sit Domini, omnia de Festo Domini cum Commemoratione Duplicis et Dominicæ.

9 Duplici concurrente cum alio Duplici, si utraque sint ejusdem nobilitatis, regulariter a Capitulo fit de sequenti, cum Commemoratione præcedentis, nisi aliter in propriis locis annotetur. Si vero non sint ejusdem nobilitatis, servetur differentia in Rubrica de Festorum præstantia assignata, ut scilicet Festa nobiliora habeant I et II Vesperas integras, cum Commemoratione minorum, quando de eis fieri debet, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus.

10 Die Octava concurrente cum Duplici, quod non sit I aut II classis vel Festum Domini occurrens in Dominica, vel tali Duplici concurrente cum die Octava, omnia de die Octava cum Commemoratione Duplicis.

11 Die Octava concurrente cum alia die Octava, omnia de Octava nobiliori, servata differentia in Rubrica de Festorum præstantia assignata, cum Commemoratione alterius Octavæ : in paritate vero a Capitulo de sequenti cum Commemoratione præcedentis.

12 Duplici vero concurrente cum die infra Octavam, vel die Octava simplici, vel Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, omnia de Duplici cum Commemoratione diei infra Octavam ex I Vesperis Festi, vel diei Octavæ Simplicis, vel S. Mariæ in Sabbato, nisi illud Duplex fuerit ex iis, quæ excipiuntur in Rubrica de Commemorationibus, in quibus aliquæ Commemorationes omittuntur.

13 Die infra Octavam concurrente cum Duplici, omnia de Duplici cum Commemoratione diei infra Octavam, ex II Vesperis Festi, nisi ilud Duplex fuerit de majoribus, in quibus aliquæ Commemorationes omittuntur, ut dictum est supra.

14 Duplici, die Octava vel die infra Octavam concurrente cum Feria Adventus aut Feria post Septuagesimam, vel Feria Adventus aut Feria post Septuagesimam concurrente cum Duplici, die Octava vel die infra Octavam, omnia de Duplici, die Octava vel die infra Octavam, cum Commemoratione Feriæ. Similiter Duplici I vel II classis concurrente cum Feria Quadragesimæ, vel prædicta Feria concurrente cum Duplici I vel II classis, omnia de Festo cum Commemoratione Feriæ.

15 Leges peculiares concurrentiæ, quibus ordinantur Vesperæ infra Octavam Nativitatis Domini, habentur suo loco in propriis Rubricis.

16 Quando duo Officia ejusdem Personæ simul concurrant, si ea sint diversi ritus aut nobilitatis, fit totum de nobiliore, omissa, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratione alterius ; in paritate autem ritus et nobilitatis,si agatur de Mysteriis Domini diversis, Vesperæ fiunt a Capitulo de sequenti cum Commemoratione præcedentis; secus autem, et quoties Officia non sint Domini, fit totum de præcedenti,omissa Commemoratione sequentis. Attamen in die Octava Cor-

poris Christi Vesperæ sunt de sequenti Festo Sacratissimi Cordis Jesu sine Commemoratione Octavæ Corporis Christi.

17 Officium Simplex cum alio non potest concurrere in II Vesperis, (licet cum ipso possit esse concursus in I Vesperis,) quia non habet II Vesperas, sed ejus Officium terminatur ad Nonam, et deinceps nihil fit de eo, nec Commemoratio.

18 Feria per annum non potest concurrere cum alio Officio in II Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in I Vesperis : quia ejus Officium incipit et desinit, ubi desinit et incipit quodcumque aliud Officium. Quamvis proprie, (si ei dandum est principium) sequente Feria post aliam Feriam, ejus Officium incipiat a Matutino, et terminetur sequente alia Feria ad Completorium ; Feria tamen Quatuor Temporum, Vigiliarum et II Rogationum incipit a Matutino et terminatur ad Nonam. Et ideo si Feria per annum præcedit Feriam Quatuor Temporum vel Vigiliarum, in Vesperis Feriæ præcedentis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non autem ea, quæ est propria in sequenti Feria. Quod etiam fit, quando Feria per annum præcedit Feriam IV Cinerum. Similiter quando post Feriam IV vel VI Quatuor Temporum sequitur alia Feria, in Vesperis Feriæ IV vel VI dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non vero, quæ est propria in Feria IV vel VI Quatuor Temporum.

19 Memoria non potest concurrere cum aliquo Officio, quia de ipsa nullum fit Officium, sed tantum Commemoratio, ut dictum est supra in Rubrica de Memoriis.

XIV De Commemorationibus

1 Commemorationes fiunt de Memoriis in Officio occurrente, sive sit de Feria vel Dominica, sive de Festo, nisi sit Duplex I classis. Item de die Octava Simplici fit Commemoratio, quando occurrit in Feriis Adventus et Feriis post Septuagesimam, in Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum et II Rogationum, diebus infra Octavam, Dominica, et Festo Duplici, nisi illud fuerit I classis.

2 De Feriis Adventus, Feriis post Septuagesimam et Vigiliis non privilegiatis fit Commemoratio, quando Festum Duplex vel aliqua Octava in illis Feriis occurrit. De Vigilia tamen non privilegiata non fit Commemoratio in Festo I classis.

3 De Feriis Quadragesimæ, Quatuor Temporum et II Rogationum fit Commemoratio in Festis I et II classis occurrentibus.

4 De die infra Octavam, quando Festo Duplici, Dominica, Feria Quatuor Temporum vel II Rogationum vel alia Octava digniore impeditur, fit Commemoratio, nisi illud Duplex fuerit I vel II classis, in quo nulla fit Commemoratio alicujus diei infra Octavam, exceptis Octavis privilegiatis, de quibus semper fit Commemoratio, quocumque Festo occurrente.

5 De Festo Duplici majore vel minore fit Commemoratio, quando occurrit in Feria Quadragesimæ, Quatuor Temporum vel II Rogationum, in Dominica, in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, in die infra Octavam privilegiatam I vel II ordinis vel in Festo I vel II classis, nisi illud fuerit Festum primarium Domini universalis Ecclesiæ I classis, in quo nulla fit Commemoratio Duplicis occurrentis. De die vero Octava fit Commemoratio, quando occurrit Feria Quatuor Temporum vel II Rogationum, Dominica quævis, dies infra Octavam privilegiatam II ordinis vel Duplex I vel II classis, excepto tamen Duplici primario Domini universalis Ecclesiæ I classis, ut supra.

6 De Dominica minore fit Commemoratio, quando impeditur Festo Duplici I vel II classis aut Festo Domini duodecim Lectionum, exceptis tamen Dominicis infra Octavam Epiphaniæ et Corporis Christi, in quibus non fit, nisi de occurrente Duplici I classis. De Dominica majore II classis fit Commemoratio, si occurrit Festum Duplex I classis. De Dominica vero I classis non fit Commemoratio, quia Festum quodcumque occurrens transfertur, ut dictum est in Rubrica de Translatione Festorum.

7 In I Vesperis Duplicis I classis fit Commemoratio de Officio præcedentis diei tantum, si illud fuerit aut Dominica quævis, præterquam in I Vesperis Nativitatis Domini et Epiphaniæ, aut Octava privilegiata, aut Duplex I vel II classis, aut Feria Adventus, Temporis post Septuagesimam, et Quadrage-

simæ, etiamsi nobiliore Officio impeditum sua die solam habuerit Commemorationem. In Occurrentia fit Commemoratio de Dominica quacumque,etiam anticipata, de Octava privilegiata, de Vigilia Epiphaniæ et de Feria majore, necnon, extra Festa primaria Domini I classis Ecclesiæ universalis, de quolibet Duplici sive majore sive minore, de quibus tamen, nisi hæc fuerint Domini Festa in Dominica quavis aut in Vigilia Epiphaniæ occurrentia, fit tantum in Laudibus. In II Vesperis de sequenti Officio, etiam impedito ut supra, fit semper Commemoratio,præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, de Officio Simplici et de Memoria.

8 In I Vesperis Duplicis II classis de Officio præcedentis diei, etiam a nobiliore impedito, ut supra dictum est, semper fit Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, de Feria, quæ non sit Adventus, Temporis post Septuagesimam et Quadragesimæ, et, in Festo Circumcisionis, etiam de Dominica et de Duplici majore aut minore. In occurrentia fit Commemoratio de Dominica minore, etiam anticipata, de Vigilia Epiphaniæ, de quolibet Duplici, de die infra Octavam privilegiatam, de Feria majori, de Vigilia communi, de Officio Simplici ac Memoria, de quibus tamen non fit in I Vesperis. In II Vesperis de Officio sequenti, etiam impedito, ut supra, fit semper Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, de Officio Simplici et Memoria.

9 De Dominicis, de Feriis Adventus, Feriis post Septuagesimam et Feriis Quadragesimæ, Commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, II Rogationum et Vigiliarum communium, quando de illis Commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De Vigilia Epiphaniæ, de Dominica anticipata, de Octava Simplici et Memoriis, (nisi in diebus supra dictis num. 7 vel 8 occurrunt,) Commemoratio fit in I Vesperis et Laudibus tantum. De Octavis communibus vero Commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus, nisi occurrant vel concurrant cum supra enumeratis Festis. De Duplicibus majoribus et minoribus et de die Octava communi, quoties juxta Rubricam de Festorum Occurrentia reduci debent ad modum Simplicis, fit pariter Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, præterquam in omnibus Duplicibus I classis, ut supra dictum est.

10 Commemorationes fiunt hoc modo : Post Orationem diei in I Vesperis dicitur Antiphona, quæ posita est ad Magnificat, et in Laudibus quæ posita est ad Benedictus in Communi, (si propriam non habuerit) conveniens ejus Officio, cujus fit Commemoratio. Post Antiphonam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum et Laudum : deinde dicitur Oratio. Si Antiphona et Versus Memoriæ, de qua fit Commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, pro Commemoratione Memoriæ variantur, ita ut in Vesperis sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex I Vesperis ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Si vero ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, sumenda essent Antiphona et Versus Festi redacti ad instar Simplicis, tunc in I Vesperis Antiphona et Versus sumantur ex II, si Festum utrasque Vesperas habeat, in Laudibus e I Vesperis, et in II Vesperis Antiphona sumatur ex Laudibus, et Versus e I Vesperis, nisi aliter signetur ; excepto casu, quo Commemoratio alicujus sanctæ Virginis facienda sit in Festo alterius sanctæ Virginis ; tunc enim in I Vesperis pro sancta Virgine de qua agitur Commemoratio, Antiphona sumenda erit e Laudibus. Quando vero Festum ad instar Simplicis recolendum Commemorationem in II Vesperis ob Festum Duplex I classis immediate sequens non habeat, fit ut supra dictum est de Memoriis. Et similiter, si in II Vesperis sanctæ Agathæ, aut alterius Sanctæ duodecim vel trium Lectionum fieri debeat Commemoratio Sanctæ Mariæ, pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur Versus Diffusa est gratia, dicatur Versus Benedicta tu ex Laudibus. Si item occurrat,ut eadem sit Oratio Festi,de quo fit Officium, et ejus, de quo fit Commemoratio, mutetur Oratio pro Commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat Commemoratio, de Dominica scilicet vel Feria, Antiphona et Versus ante Orationem eodem modo

sumatur ex Proprio de Tempore, si habuerit propriam, alioquin de Psalterio, Oratio vero ex Proprio de Tempore.

11 Pro Commemoratione sequentis diei infra Octavam, etiam privilegiatam, quando sit facienda, sumuntur Antiphona et Versus e I Vesperis Festi, nisi habeantur propria per singulos dies infra Octavam, aut specialiter per totam Octavam assignata, aut denique extra diem Festum sint incongrua.

12 Quando in Officio duodecim Lectionum fit Commemoratio de Dominica vel Feria, quæ habet propriam Homiliam, similiter in Officio diei infra Octavam, quando fit Commemoratio Vigiliæ, XII Lectio in Officio duodecim Lectionum, vel III in Officio infra Octavam, legitur de Homilia Dominicæ, Feriæ vel Vigiliæ, quæ erit I de Homilia, vel tres aut quatuor simul in una Lectione conjunctæ. Responsorium quoque post illam Lectionem dicitur de Dominica vel Feria, ut infra in Rubrica de Responsoriis dicetur.

13 Si in die, in quo fit Officium duodecim Lectionum, fiat Commemoratio de Festo Duplici trium Lectionum ad modum Simplicis redacto, XII Lectio legitur de Festo trium Lectionum, si propriam historiam habuerit, adjuncto Responsorio de eodem Festo, ut etiam infra de Responsoriis annotatur. Quæ Lectio de Sancto cum Responsorio suo non legitur, quando de eo fit Commemoratio in Dominica, nec quando XII Lectio legenda est de Homilia Dominicæ vel Feriæ, ut supra, nec in Feriis, et aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantum tres Lectiones; nec etiam XII Lectio legitur de die infra Octavam vel de die Octava, quando de eis fit Commemoratio in Officio nobiliore, licet habeat Evangelium proprium et Homiliam. Servata eadem regula, quando in Officio duodecim Lectionum fit Commemoratio de Festo Duplici duodecim Lectionum redacto ad instar Simplicis, de Sancto legenda est XII Lectio ad Matutinum, composita ex singulis ejus Lectionibus historicis II Nocturni per modum unius, nisi habeatur Lectio contracta a Sacra Rituum Congregatione approbata.

14 Quando plures fieri debeant Commemorationes, cauto quod in Vesperis semper fit prima Commemoratio de Officio concurrenti, cujusvis ritus et dignitatis, si ea facienda sit juxta Rubricas, et quod, exstante in pluribus simplificatis Officiis pari nobilitate, Commemoratio pro I Vesperis Commemorationi pro II Vesperis, etiam infra Octavam Nativitatis Domini, anteponitur; tam in Vesperis quam in Laudibus hic ordo servatur, præposita quidem Commemoratione Officii juxta Tit. X nobilioris, si plura Officia ad unum eumdemque e numeris mox ponendis referantur: 1) de Dominica qualibet vel de Vigilia Epiphaniæ, et, ante Dominicam minorem et ipsam Vigiliam, de quolibet Festo Domini, quod Officio Dominicæ hujusmodi ac Vigiliæ in occursu præfertur; 2) de die infra Octavam Epiphaniæ et Corporis Christi; 3) de Feria Quadragesimæ, Quatuor Temporum vel II Rogationum; 4) de die Octava Duplici majori; 5) de Duplici majori; 6) de Duplici minori; 7) de die infra Octavam Nativitatis Domini vel Ascensionis vel Cordis Jesu; 8) de Feria VI post Octavam Ascensionis; 9) de die infra Octavam communem; 10) de Feria Adventus et post Septuagesimam; 11) de Vigilia communi; 12) de die Octava Simplici; 13) de Officio Simplici; 14) de Memoria.

XV De ordinando Officio ex prædictis Rubricis

1 Si quis velit ex supradictis Rubricis ordinare Officium occurrentis diei, videat in Kalendario et in Tabula Festorum mobilium, de quo fiat Officium sequenti die: et, ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis et aliis Horis nocturnis et diurnis.

2 Si ordinandum sit Officium de Tempore, id est, de Dominica vel Feria, recurrendum est semper ad Psalterium, ubi ordinate ponitur, quod est commune Officii de Tempore, cum distributione Psalmorum, et ad Proprium de Tempore, ubi Lectiones et Responsoria, quædam Antiphonæ et Orationes ponuntur, quæ desunt in Psalterio. Invitatorium, Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brevia et Antiphonæ, quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum, quæ sunt in Psalterio: cum vero propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3 Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum), ubi pro

Festo duodecim Lectionum omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Quatuor Lectiones I Nocturni sumuntur in hieme de Scriptura in Officio de Tempore cum Responsoriis de Feria, in æstate vero de Scriptura, quæ reperitur in I Nocturno in Communi Sanctorum, nisi aliæ in propriis locis ponantur. Si Festum fuerit trium Lectionum, Psalmis cum Antiphonis ad Vesperas, Matutinum et Laudes, Versibus I Nocturni et Lectionibus aliquando exceptis, omnia sumuntur de eodem Communi. Lectiones I et II sumuntur in hieme de Scriptura in Officio de Tempore cum Responsoriis de Tempore, ultima in hieme vel unica in æstate (si propria aliqua non habeatur) de Communi Sanctorum in II Nocturno, nisi aliæ in propriis locis ponantur.

4 In majoribus Solemnitatibus et Festis per annum totum Officium ordinatur, ut in propriis locis ponitur.

5 In Festis beatæ Mariæ (exceptis iis, quæ propria in illis habentur) Hymni, Psalmi et alia quædam requirenda sunt ex communi ejus Officio, circa finem Breviarii, quod inscribitur: Commune Festorum beatæ Mariæ Virginis.

6 Modus inchoandi Officium, dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas et Versus habetur in principio Psalterii. Cum vero Antiphonæ duplicandæ sunt, dicuntur integræ ante Psalmos et Cantica, sicut in fine Psalmorum et Canticorum.

7 Modus dicendi Absolutiones et Benedictiones ante Lectiones, legendi et terminandi Lectiones, dicendi Responsoria post Lectiones, ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in Psalterio.

8 Quomodo sit inchoandum et terminandum Officium per Horas, habetur in Psalterio: quomodo terminandum per Antiphonas beatæ Mariæ, habetur in fine Completorii.

9 Sed ut hæc omnia facilius habeantur, positæ sunt sequentes Rubricæ de singulis Horis, earumque partibus distincte cognoscendis.

XVI De Matutino

1 Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur: Pater noster, Ave Maria, Credo, omnia secreto: deinde clara voce Hebdomadarius dicit, Deus, in adjutorium etc., manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero usque ad dexterum, (quod servatur in principio omnium Horarum, cum dicitur Deus, in adjutorium) cum Gloria Patri, et aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur ter Domine, labia mea etc., pollice signando sibi os signo Crucis. Sequitur Psalmus: Domine, quid multiplicati etc. : postea dicitur Invitatorium conveniens Officio de Tempore vel de Sancto, quod dicitur cum Psalmo Venite, exsultemus, eo modo, quo in Dominica ad Matutinum describitur. Dicto Psalmo et repetito Invitatorio, dicitur Hymnus, qui Officio de Tempore vel de Sancto convenit.

2 Postea in Officio XII Lectionum dicuntur duodecim Psalmi et tria Cantica cum suis Antiphonis et Versibus, quæ Tempori vel Festo conveniunt, cum duodecim Lectionibus ac totidem Responsoriis per tres Nocturnos distinctos, hoc modo:

3 In I Nocturno dicuntur sex Psalmi, cum sex Antiphonis, post singulos Psalmos una Antiphona: sed in Dominicis per annum extra Tempus Paschale, cum tribus Antiphonis, ut in Psalterio: Tempore vero Paschali, id est, a Dominica in Albis usque ad Pentecosten, præterquam in Officio Ascensionis, sex Psalmi I et II Nocturni dicuntur sub una Antiphona, et in fine Psalmorum post ultimam Antiphonam I et II Nocturni, et post Antiphonam III Nocturni dicitur Versus; postea Pater noster, Et ne nos, Absolutio Exaudi, Benedictio Benedictione perpetua, et aliæ ad singulas Lectiones. Deinde leguntur quatuor Lectiones de Scriptura, vel de Proprio Temporis vel de Communi Sanctorum (nisi aliæ assignentur,) et ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium, conveniens Lectioni: si de Tempore, ut in Proprio Temporis: si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum; alioquin ut in Communi Sanctorum, ut infra in Rubrica de Responsoriis dicetur.

4 In fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii, eo modo, quo notatur in IV Responsorio

I Dominicæ de Adventu, nisi aliter in propriis locis signetur.

5 In II Nocturno dicuntur alii sex Psalmi, Antiphonæ, Versus, Pater noster, Absolutio Ipsius pietas, et ei consequentes Benedictiones, ut in Psalterio. Quatuor Lectiones de aliquo Sermone, aut de vita illius Sancti, de quo fit Officium, et ad quamlibet Lectionem unum Responsorium.

6 In III Nocturno sub una Antiphona dicuntur tria Cantica, quæ habentur suis quæque locis propria vel communia; post Antiphonam Versus, Pater noster, Absolutio A vinculis, et Benedictiones consequentes ad singulas Lectiones, quæ erunt de Homilia Evangelii, de Tempore vel de Festo, secundum qualitatem Officii, ut in Psalterio ponuntur. Ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium : post ultimum Responsorium dicitur Hymnus Te Deum. Deinde dicto Versu Dominus vobiscum, sequitur Evangelium Officio conveniens. In fine respondetur Amen. Hymnus Te decet laus etc. Oratio conveniens, cum sua Conclusione, ut in Officio diei.Et sic finiuntur Vigiliæ, sive Nocturni duodecim Lectionum, quando immediate sequuntur Laudes, alias enim Vigiliæ seu Nocturni terminantur sicut Tertia, Sexta, Nona et Vesperæ.

7 In Festo trium Lectionum et in Officio feriali ad Matutinum Pater noster, Ave Maria, Credo, Deus, in adjutorium etc. Invitatorium et Hymnus in Festis de Festo, ut in Proprio vel Communi Sanctorum ; infra Octavas ut in die ; in feriali Officio de Feria (si non sint in Proprio de Tempore) dicuntur, ut in Psalterio. Deinde duo Nocturni Feriæ, ut in Psalterio, id est : In I Nocturno sex Psalmi cum suis Antiphonis, et Tempore Paschali cum una Antiphona Alleluja. In II Nocturno itidem sex Psalmi cum una Antiphona Alleluja ; tempore vero Septuagesimæ cum tribus Antiphonis, ut in Psalterio. Sed infra Octavas singuli Nocturni cum singulis Antiphonis dicuntur, ut in Rubrica de Octavis dictum est.

8 Post Psalmos et Antiphonas I Nocturni dicitur Versus, in Festis et Feriis ut in Psalterio, infra Octavas ut in Proprio vel in Communi Sanctorum secundum Ferias ex Nocturno Proprii vel Communis, unde sumuntur Responsoria, ut dicetur infra in Rubricis de Versibus et Responsoriis. Post Versum dicitur Pater noster, Absolutio et Benedictiones, ut habetur infra in Rubricis de Absolutionibus et Benedictionibus. Tres Lectiones tempore hiemali (si non adsit Homilia,) singulæ in Officio feriali dicuntur de Scriptura, quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore; si adsit Homilia, singulæ tres de Homilia. In Festis(dicto tempore hiemali) I et II Lectio de eadem Scriptura cum Responsoriis de Feria, III de Sancto cum suo Responsorio : in æstate vero unica Lectio de Sancto cum Responsorio suo. Infra Octavas omnes tres Lectiones, ut in Rubrica de Octavis dictum est.

9 Responsoria tria in Officio feriali, et I ac II in Officio de Sanctis sumuntur ex Dominicis, quando propria per Ferias non distribuuntur, infra Octavas ex Officio diei, ordine descripto in Rubrica de Responsoriis, tertium vero Responsorium vel unicum in Officio de Sanctis ex Proprio vel Communi Sanctorum, ut dicetur in Rubrica de Responsoriis. In fine ultimi vel unici Responsorii dicitur Gloria Patri cum repetitione partis Responsorii, (excepto Tempore Passionis in Officio feriali.)

10 In feriali Officio a Paschate usque ad Kalendas Novembris, dicitur una tantum Lectio brevis, cum suo Responsorio, et Gloria Patri, ut per singulas Ferias in Psalterio, et pro Tempore Paschali in Proprio de Tempore assignatur : nisi Homilia aliqua ponenda sit, vel legendum sit initium Scripturæ Dominicæ præcedentis impeditum : tunc enim tres Lectiones Homiliæ vel Scripturæ dicuntur cum tribus Responsoriis de Officio Dominicæ, nisi propria assignantur.

11 In II Nocturno dicuntur alii sex Psalmi per annum cum una Antiphona, Alleluja ; in Septuagesima vero cum Antiphonis in Psalterio positis, infra Octavas ut supra in Rubrica de Octavis dicitur. Deinde dicitur Capitulum et Versus. In Festo Duplici trium Lectionum et in Officio feriali, ut in Psalterio Feria II ponuntur : infra Octavas ex Officio diei, ordine supra dicto ; postea Oratio conveniens : deinde ℣. Dominus vobiscum. ℣. Benedicamus Domino. ℣. Fidelium animæ. Et sic terminantur Nocturni in Officio feriali

tam trium quam unius Lectionis. In Festo vero trium Lectionum, in die infra Octavam et in Officio Simplici, quando immediate subsequuntur Laudes, Nocturni finiuntur post Orationem convenientem, sicut supra de Officio duodecim Lectionum dictum est.

XVII De Laudibus

1 Ad Laudes in Dominicis, in Officio Duplici tam duodecim quam trium Lectionum, dierum infra Octavas occurrentium et in Officio Simplici, dicta Oratione conveniente et in Officio Feriæ præmisso Pater noster et Ave Maria secreto, Hebdomadarius absolute dicit : Deus, in adjutorium etc. ut supra. Sequitur Psalmus Deus misereatur nostri. Ac deinde Psalmi et Cantica dicantur tam in Dominicis, quam in Feriis, et in omnibus Festis, ut ponitur infra in Rubrica de Psalmis.

2 Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio ; in Festis duodecim Lectionum, si non adsint propriæ, dicuntur de Communi ; infra Octavas, ut in Festo ; in Festis Duplicibus trium Lectionum,si non adsint propriæ, et in Officiis Simplicibus, de Psalterio. Post Psalmos dicitur Capitulum, Responsorium breve, Hymnus, Versus, Antiphona ad Canticum Benedictus cum eodem Cantico, Kyrie eleison etc. Pater noster, quod ad Laudes et Vesperas clara voce dicitur, in aliis vero Horis secreto, usque ad ℣. Et ne nos etc., ut ab omnibus respondeatur Sed libera, et Oratio : omnia pro qualitate Officii de Tempore vel de Festo.

3 Suffragium de omnibus Sanctis, quando dicendum est, dicitur post Orationem, nisi alia Commemoratio Festi ad instar Simplicis, vel Memoriæ occurrat, quæ semper dictum Suffragium præcedit, de quo in propria Rubrica dicitur.

4 Ante Orationem dicitur Dominus vobiscum, et Oremus ; post ultimam Orationem repetitur Dominus vobiscum ; deinde Benedicamus Domino, et Versus Fidelium animæ, Pater noster, Dominus det nobis suam pacem, et Antiphona beatæ Mariæ, ut habetur in fine Completorii, si tunc discedendum sit a Choro : alioquin in fine ultimæ Horæ, nisi sequatur Missa, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pænitentiales, aut Litaniæ, ut in propria Rubrica dicetur.

XVIII De Prima

1 Ad Primam, Pater noster, Ave Maria, Credo, secreto : Deus, in adjutorium etc. Hymnus Jam lucis orto sidere, deinde inchoatur Antiphona, quæ convenit. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad omnes Horas ex Laudibus per ordinem, quarta prætermissa, ut dicetur infra in Rubrica de Antiphonis. Postea dicuntur Psalmi in omni Officio ut in Psalterio.

2 Post Antiphonam dicitur Capitulum Regi sæculorum. In feriali Officio extra Tempus Paschale dicitur Capitulum Pacem ; deinde Versus, Kyrie eleison, Pater noster etc., et in Officio Duplici et infra Octavas, post Pater noster, statim dicitur Oratio Domine, Deus omnipotens. In alio Officio dicitur Kyrie eleison, Pater noster, Credo et alia omnia ut in Psalterio. Ad Versum autem Adjutorium, Hebdomadarius signat se signo Crucis a fronte ad pectus. Quando aliquis recitat Officium solus, semel tantum dicit Confiteor, omissis illis verbis, tibi, pater vel vobis, fratres, et te, pater vel vos, fratres, et similiter dicit Misereatur nostri... peccatis nostris, perducat nos; quod etiam servatur ad Completorium.

3 Post Orationem Primæ dicto Benedicamus, in Choro legitur Martyrologium : deinde dicitur Pretiosa cum reliquis ; quæ etiam dicuntur ab iis qui extra Chorum non legerint Martyrologium. In fine ad Absolutionem Capituli in Choro, omissa Lectione brevi, legitur caput sanctæ Regulæ juxta consuetudinem. Extra Chorum pro Lectione brevi in Festis et aliquibus diebus dicitur Capitulum Nonæ, si adsit proprium, alioquin de Communi : alio tempore tam in Dominicis quam Feriis Lectio brevis Officio illius temporis in Psalterio assignata. Postea itur ad Capitulum, et fit Commemoratio Defunctorum cum reliquis, ut in Psalterio habetur, nisi in his agendis alia sit consuetudo loci.

XIX De Horis Tertia, Sexta et Nona

1 Ad Tertiam, Sextam et Nonam ante singulas Horas dicitur Pater noster, Ave Maria, Deus, in adjutorium, Hymnus et Psalmi, ut in Psalterio : Antiphonæ secundum Officii qualitatem, ordine quo supra. Dictis Psalmis et

Antiphona dicitur Capitulum et Versus pro qualitate Officii : quæ in Dominicis et Feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio : in Festis, si in Proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post Versum dicitur Kyrie eleison, Pater noster secreto, Dominus vobiscum et Oratio, quæ habetur in Proprio de Tempore : si autem fit de Sancto, ut in Proprio Sanctorum : alioquin ut in Communi.

2 Post Orationem repetitur Dominus vobiscum, et dicitur Benedicamus Domino, Fidelium animæ, et Pater noster secreto, ut infra in Rubrica de Oratione Dominica explicatur.

XX De Vesperis

1 Ad Vesperas Pater noster, Ave Maria, Deus, in adjutorium etc. Deinde in Festis Duplicibus duodecim Lectionum et infra Octavas dicuntur quatuor Psalmi cum quatuor Antiphonis, ut in Proprio, aut Communi Sanctorum signantur. In Festis autem Duplicibus trium Lectionum, quando ad Vesperas Antiphonæ propriæ in Proprio Sanctorum non habentur, in Dominicis, Officiis Simplicibus et Feriis semper dicuntur ut in Psalterio, (ubi etiam Tempore Paschali Psalmi dicuntur sub una Antiphona Alleluja), nisi aliæ propriæ Antiphonæ vel Psalmi (ut in Dominicis Adventus et Triduo ante Pascha) assignentur.

2 Post Psalmos et Antiphonas dicitur Capitulum, Responsorium breve pro qualitate Officii, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magnificat, cum eodem Cantico ; Kyrie eleison, Pater noster clara voce ; Dominus vobiscum et Oratio, omnia de Tempore vel de Sancto, pro qualitate Officii.

3 Suffragium de omnibus Sanctis, quando dicendum est, dicitur post Orationem, ut in propriis Rubricis habetur. Terminatur autem Officium Vesperarum, ut in aliis Horis.

XXI De Completorio

1 Ad Completorium absolute dicitur Lectio brevis, ut in Psalterio : deinde Pater noster, Confiteor, Misereatur, Indulgentiam, Converte, Deus, in adjutorium, Psalmi, Hymnus, Capitulum, Versus, Kyrie eleison et Pater noster ; in Duplicibus et infra Octavas dicto Pater noster, immediate dicitur Oratio : in alio autem Officio ante Orationem dicitur Kyrie eleison, Pater noster, Credo et reliqua ut in Psalterio.

2 Post Versum Benedicat et custodiat nos etc. dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, cum Versiculo et Oratione, ut ibidem, et dicto ℣. Divinum auxilium dicitur secreto Pater noster, Ave Maria et Credo.

XXII De Invitatorio

1 Invitatorium semper dicitur in omni Officio ad Matutinum cum Psalmo Venite, exsultemus, ordine in Dominica ad Matutinum descripto : sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, ac in Proprio et Communi Sanctorum.

2 Non dicitur in Triduo ante Pascha, ut suo loco notatur, nec in Officio Defunctorum per annum, excepto die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum et omnium Defunctorum Ordinis, ac in die obitus seu depositionis Defuncti, et quandocumque dicuntur tres Nocturni.

XXIII De Hymnis

1 Hymni semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam a Triduo ante Pascha usque ad Completorium Sabbati Sancti inclusive et præterquam in Officio Defunctorum.

2 Ad Matutinum Hymnus dicitur post Psalmum Venite, repetito Invitatorio. Ad Laudes et Vesperas post Responsorium breve, ad Horas ante Psalmos, ad Completorium post Psalmos.

3 Dicuntur autem in Officio de Tempore ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt : qui Hymni de Psalterio in Dominicis et Feriis assignati dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum (Dominica infra Octavam Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu excepta), et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam I Quadragesimæ exclusive. In Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur. Quando in aliquo Festo adsint tres Hymni proprii historici ejusdem metri, et Hymnus proprius in I Vesperis dici nequeat, tunc hic Hymnus dicitur ad Matutinum, Hymnus Matutini ad Laudes, ac Hymnus Laudum ad II Vesperas ; si vero II Vesperæ non sint de hoc Festo, tunc Hymnus Vesperarum conjungitur cum Hymno Matutini sub unica conclusione.

4 In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in Festo Corporis Christi et per Octavam, et quandocumque fit Officium beatæ Mariæ tam duodecim quam trium Lectionum, etiam Tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum (præterquam in fine Hymni Ave, maris stella, et Hymni ad Laudes in Festo Corporis Christi atque Hymnorum in Festo VII Dolorum beatæ Mariæ Virginis, qui habent ultimum Versum proprium), dicitur : Gloria tibi, Domine, qui natus es de Virgine, ut in Communi Festorum B. M. V. etiamsi dicantur Hymni de Sanctis, qui infra Octavas prædictas celebrantur, dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, ut Hymnus sanctæ Crucis ad Vesperas, et Apostolorum ac plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5 In Epiphania Domini et per Octavam ac in Festo Transfigurationis in fine omnium Hymnorum dicitur : Gloria tibi, Domine, qui apparuisti hodie.

6 A Dominica Paschæ usque ad Ascensionem in fine omnium Hymnorum dicitur Gloria tibi, Domine, qui surrexisti a mortuis, etiam in Festis Sanctorum, eodem Tempore Paschali occurrentium, dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7 In Ascensione autem usque ad Pentecosten, (præterquam in Hymno Jesu, nostra redemptio), dicitur Gloria tibi, Domine, qui scandis super sidera ; similiter etiam in Festis tunc occurrentibus.

8 In Pentecoste vero et per Octavam, dicitur Gloria Patri Domino, Natoque qui a mortuis, etc.

9 In Festo autem Ss. Cordis Jesu et per Octavam dicitur Gloria tibi, Domine, qui Corde fundis gratiam, ac in Festo D.N.J.C. Regis Gloria tibi, Domine, qui sceptra mundi temperas. Aliis temporibus terminantur Hymni, ut suis locis ponitur.

10 Quando eodem die plura occurrerint Officia, quæ propriam habeant conclusionem Hymnorum, conclusio dicitur, quæ propria est Officii, quod recitatur. Quod si Officium diei careat conclusione propria, sumitur conclusio, quæ sit propria Officii primo loco inter cetera conclusionem propriam habentia commemorati ; ita tamen, ut neque in I aut II Vesperis, neque ad Completorium eas respective sequens adhibeatur conclusio alicujus Festi, aut diei Octavæ Simplicis, si de eis ad ipsas Vesperas omittenda sit Commemoratio. Deficiente vero etiam Officii commemorati conclusione propria, dicitur conclusio de occurrenti Octava communi, vel secus de Tempore. In Officiis tamen de Tempore Adventus, quamvis conclusio Hymnorum propria non habeatur, numquam adhibetur conclusio Gloria tibi, Domine, qui natus es de Virgine.

XXIV De Antiphonis

1 Ad omnes Horas nocturnas et diurnas semper cum Psalmis et Canticis dicuntur Antiphonæ, vel una vel plures, pro diversitate Officii et Horarum, exceptis Psalmis Domine, quid multiplicati, Deus misereatur, et Psalmis Completorii, qui sine Antiphonis semper dicuntur.

2 Si de Tempore fiat Officium, id est, de Dominica aut Feria, dicuntur Antiphonæ ut in Psalterio, quæ cum Psalmis positæ in Vesperis Dominicæ et Feriarum, et in Nocturnis numquam mutantur, nisi in Tempore Paschali, in quo dicitur una tantum Antiphona Alleluja ; excepto etiam Tempore Adventus, in quo ad utrasque Vesperas et Nocturnos Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus et aliis Horis mutantur pro diversitate Temporum, ut in Proprio de Tempore habentur : cum vero non assignantur propriæ, semper dicuntur, quæ positæ sunt in Psalterio. Infra Octavas, quomodo dicendæ sint Antiphonæ in primo et secundo Nocturno, dictum est supra in Rubrica de Octavis.

3 Antiphonæ, quæ in Proprio de Tempore Sabbatis ponuntur ad Magnificat pro I Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalendis illius mensis, ut dictum est supra in Rubrica de Dominica, ac etiam in Rubrica mensis Augusti ; et semper in Sabbato ponitur Antiphona ad Magnificat, quæ contigua est libro Scripturæ in Dominica ponendo.

4 In Festis Duplicibus trium Lectionum, quando Antiphonæ propriæ in Proprio Sanctorum non habentur, et in Officiis Simplicibus, ad Vesperas, Matu-

tinum et Laudes dicuntur Antiphonæ, quæ cum Psalmis positæ sunt per singulas Ferias in Psalterio, quæ numquam mutantur, etiam si Festum occurrat infra Octavas. Tempore Paschali ad Laudes in prædictis Officiis trium Lectionum dicuntur Antiphonæ ut in Feriis ejusdem Temporis Paschalis, quæ in Feria II post Dominicam in Albis ponuntur.

5 In Festis Duplicibus duodecim Lectionum et infra Octavas ad Vesperas dicuntur Antiphonæ de Laudibus,quarta prætermissa, nisi propriæ in Vesperis assignentur. Ad Horas similiter, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudibus, et aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus, quarta similiter prætermissa, hoc ordine : Ad Primam prima, ad Tertiam secunda, ad Sextam tertia, ad Nonam quinta.

6 In Feriis Adventus, quæ non habent in Laudibus Antiphonas proprias, sumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicæ præcedentis. Ubi vero in Laudibus Feriarum fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus.

7 Tempore Paschali, in Officio tam duodecim quam trium Lectionum ac Feriæ, Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, quæ Officio convenit, ut suis locis ponitur ; et in fine omnium Antiphonarum additur **Alleluja,** quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pascha, ubi habetur **Alleluja,** tacetur, neque aliud ejus loco dicitur.

8 In Duplicibus ad Vesperas, Matutinum et Laudes tantum, Antiphonæ dicuntur ante Psalmos vel Cantica integræ, et post Psalmos vel Cantica integræ repetuntur : in aliis Horis, et in Officio non Duplici, in principio Psalmorum vel Canticorum inchoatur tantum Antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando Antiphona sumitur ex principio Psalmi vel Cantici, et incipit sicut Psalmus vel Canticum, post Antiphonam non repetitur principium Psalmi vel Cantici, sed continuatur quod sequitur in Psalmo vel Cantico, ab eo loco, ubi secundum ritum diei desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoetur, dummodo eadem sint verba, nisi discontinuetur per **Alleluja.**

9 Antiphonis propriis, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, semper cedunt, quæ habentur in Psalterio et in Communi Sanctorum.

10 Quando fit aliqua Commemoratio, semper dicitur Antiphona ante Orationem cum Versu, quæ sumitur ex Officio, quod convenit ei, de quo fit Commemoratio ; ita ut in Vesperis sumatur Antiphona, quæ assignatur ad **Magnificat** in Laudibus, quæ ad **Benedictus,** cum Versibus, qui habentur post Hymnum.

11 Antiphonæ sanctæ Mariæ positæ in fine Completorii, dicuntur ut inferius in propria Rubrica disponitur.

XXV De Psalmis

1 Psalmi in Officio de Tempore per omnes Horas in Dominicis et Feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalterio : nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signetur. In Festis Duplicibus minoribus, quando in Proprio Sanctorum non habentur Antiphonæ propriæ, et in Officiis Simplicibus ad Nocturnos dicuntur Psalmi cum Antiphonis de Psalterio, ut in Feriis. In Festis vero duodecim Lectionum et infra Octavas dicuntur, ut in propriis locis signantur : alioquin ut in Communi Sanctorum.

2 Ad Laudes in Dominicis extra Tempus Paschale dicuntur Psalmi **Miserere, Confitemini** cum reliquis : Tempore vero Paschali Psalmi **Dominus regnavit, Jubilate** cum reliquis ut in Psalterio. In Feriis autem, etiam Tempore Paschali, in Duplicibus minoribus, quæ ad Laudes non habent Antiphonas proprias, et in Officiis Simplicibus, dicitur Psalmus **Miserere** cum reliquis in Feriis per Hebdomadam in Psalterio distributis. In Dominicis infra Octavas Domini privilegiatas, in omnibus Festis duodecim Lectionum, et in Duplicibus minoribus, quæ habent Antiphonas proprias, dicitur Psalmus **Dominus regnavit** cum reliquis, ut in Dominica Tempore Paschali.

3 Psalmi Horarum, scilicet ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium semper dicuntur, ut in Psalterio distributi vel positi sunt, sive de Sanctis, sive de Tempore fiat Officium, excepto Triduo ante Pascha.

4 Psalmi de Dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis Festorum duodecim Lectionum : cum vero aliter fieri debet, suis locis notatur. In

Vesperis Duplicium trium Lectionum, quæ Antiphonas proprias non habent, et in Vesperis Officii Simplicis, dicuntur Psalmi de Feria occurrenti, ut in Psalterio. In Vesperis infra Octavam dicuntur Psalmi ut in II Vesperis Festi, nisi aliter in suis locis notetur : sed in I Vesperis diei Octavæ dicuntur ut in I Vesperis Festi, nisi aliter notetur.

5 In fine Psalmorum semper dicitur **Gloria Patri,** præterquam in Psalmo **Credidi,** cui (quando in Vesperis Psalmi dicuntur de Feria) conjungitur immediate Psalmus **Laudate Dominum, omnes Gentes ;** et dicuntur sub uno **Gloria.** Similiter Psalmus **Laudate Dominum de cælis,** cum duobus sequentibus conjungitur, et in fine ultimi tantum dicitur **Gloria,** ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in Triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, cujus loco pro Defunctis dicitur **Requiem æternam dona eis, Domine,** etiamsi fiat Officium pro uno tantum.

6 Psalmus **Beati immaculati,** cum aliis quibusdam Psalmis, dividitur, et ad quamlibet illorum divisionem dicitur **Gloria Patri,** ut omnia in Psalterio suis locis distribuuntur. In Nocturnis vero duodecim Lectionum et Vesperis, præterquam illis, in quibus dicuntur Psalmi feriales, tales divisiones non observantur.

7 Ut sacræ Vulgatæ editionis puritas inconfusa et illibata servetur, etiam quoad interpunctiones et distinctiones in sacris Bibliis appositas, additus est Asteriscus *, ut sit nota musicæ partitionis in medio versu.

XXVI De Canticis

1 In omni Officio duodecim Lectionum in III Nocturno dicuntur tria Cantica, quæ tam in Officio de Tempore quam de Sanctis suis locis habentur.

2 In Festis duodecim Lectionum et diebus infra Octavas ad Laudes semper dicitur Canticum **Benedicite,** ut in Dominica, et in fine ejus non dicitur **Gloria Patri,** sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur **Amen.** Alia Cantica ferialia ut in Psalterio, ad Laudes dicuntur, quando fit Officium Duplex trium Lectionum vel Simplex de Sanctis, vel de Feria, etiam Tempore Paschali.

3 Canticum **Benedictus** et **Magnificat,** semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

XXVII De Versibus

1 Versus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum et Antiphonam Nocturnorum : et si duo tantum fuerint Nocturni, dicuntur post ultimam Antiphonam I Nocturni, et in II Nocturno post Capitulum. Ad Laudes et Vesperas Versus dicitur post Hymnum : ad Horas dicitur post Capitulum.

2 Quando fit aliqua Commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo fit Commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum et Laudum, nisi aliter notetur.

3 Versibus prædictis Tempore Paschali semper additur **Alleluja :** non autem Versibus Precum Primæ et Completorii, nec in **Pretiosa** ad Primam, neque etiam in Versibus Responsoriorum. Extra Tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis Versibus Horarum addatur **Alleluja,** non ideo tamen additur ad Primam et Completorium.

4 In Officio Duplici trium Lectionum et Simplici de Sanctis et de Feria, in I Nocturno post omnes Psalmos feriales cum Antiphonis dicitur Versus de Feria occurrenti ut in Psalterio, in Officio feriali pro diversitate Temporum, in Officio vero Duplici et Simplici extra Tempus Paschale, semper ut in Feria per annum, etiam infra Octavas, excepta Octava Ascensionis Domini, in qua in Festo Duplici Versus sumitur ut in die infra Octavam de Festo Ascensionis, quod etiam in Feria VI post Octavam servatur. Infra Octavas vero, nisi aliter in propriis locis notetur, dicitur Versus de Communi Sanctorum vel diei Festi hoc ordine : Feria II et V Versus I Nocturni, Feria III et VI Versus II Nocturni, Feria IV et Sabbato Versus III Nocturni. In II Nocturno post Capitulum dicitur Versus in Duplicibus trium Lectionum et Simplicibus ut Feria II in Psalterio ponitur ; infra Octavas Versus regulariter ut in die ad Sextam ; præterquam III et VI Feria, in quibus dicitur Versus III Nocturni, nisi suis locis proprii habeantur.

5 Versus positi in Psalterio ad Laudes et Vesperas semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in Proprio de Tempore.

XXVIII De Absolutionibus et Benedictionibus ante Lectiones

1 Absolutiones et Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio duodecim Lectionum ante Lectiones, ut in Psalterio ponuntur, scilicet post Versum, dicto Pater noster, Et ne nos, dicitur Absolutio et Benedictiones, ut ibi : præterquam in Matutinis Tenebrarum majoris Hebdomadæ, et in Officio Defunctorum, in quibus Absolutio et Benedictiones non dicuntur.

2 In Officio trium Lectionum, si fit de Feria, in qua singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et Benedictiones sumuntur ex Psalterio, hoc ordine : Feria II et V dicuntur Absolutio et Benedictiones tres priores I Nocturni : Feria III et VI, II Nocturni, Feria IV et Sabbato tres posteriores III Nocturni.

3 Si autem singulæ tres Lectiones sint de Homilia super Evangelium, Absolutio dicitur secundum Ferias ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur, ut in III Nocturno, scilicet : I Benedictio erit Evangelica lectio : II Divinum auxilium, III Ad societatem.

4 Si fit de Sancto trium Lectionum, Absolutio dicitur secundum Ferias ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur ut in III Nocturno, hoc modo : I Ille nos benedicat ; II Cujus vel Quorum vel Quarum Festum colimus ; III Ad societatem ; si vero occurrat Vigilia, I Benedictio erit Evangelica lectio. Infra Octavas de Sanctis Absolutio et Benedictiones dicuntur ut supra. Si III Lectio erit de Homilia Vigiliæ, III Benedictio erit Evangelica lectio.

5 In Officiis Duplicibus et Feriis, in quibus una tantum dicitur Lectio, Absolutio dicitur secundum Ferias ut supra. Benedictiones vero dicuntur hoc ordine : Feria II et V dicitur Benedictio ultima I Nocturni, Feria III et VI ultima II Nocturni, Feria IV et Sabbato ultima III Nocturni.

6 Quando fit Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, Absolutio et Benedictiones dicuntur, ut habentur in ejus Officio circa finem Breviarii : in æstate, quando unica tantum Lectio dicitur, unica Benedictio erit, quæ est III in eodem Officio ante Lectionem III dicenda.

XXIX De Lectionibus

1 Lectiones leguntur ad Matutinum, dictis Psalmis Nocturnorum cum Antiphonis, Versibus, Absolutionibus quoque et Benedictionibus ut supra. In Duplicibus I et II classis, in Duplicibus majoribus et Dominicis dicuntur duodecim Lectiones, id est, in quolibet Nocturno quatuor. In Duplicibus minoribus, Vigiliis, Quatuor Temporibus, Feria II Rogationum, diebus infra Octavam et in omnibus Feriis per annum leguntur in I Nocturno tres tantum Lectiones ; exceptis Duplicibus minoribus, Simplicibus et Feriis a Dominica in Albis usque ad Octavam Ascensionis et a Dominica Ss. Trinitatis usque ad Kalendas Novembris ; in quibus una tantum Lectio recitatur, in Duplicibus et Simplicibus quidem de Sancto cum Responsorio suo prolixo, in Feriis vero de vetere Testamento cum brevi Responsorio, ut habetur in Proprio de Tempore Paschali, et in Psalterio in Feria.

2 In Officio duodecim Lectionum dicuntur hoc modo : In I Nocturno semper leguntur quatuor Lectiones de Scriptura, quæ (quando per hiemem suis locis propriæ aut de Communi non assignantur) semper leguntur ut in Officio de Tempore, quæ sua quaque die occurrunt legendæ : per æstatem vero, quando in Feria una tantum legitur Lectio brevis, accipiuntur de Communi Sanctorum, si propriæ non fuerint, aut assignentur. In Festis tamen Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, in omnibus Duplicibus I vel II classis, in aliis Festis, quæ propria habeant Responsoria, et in Officiis quibusvis, quæ Lectiones pariter habeant proprias, vel quæ occurrunt in Feriis Lectiones de Scriptura nullimode habentibus, Lectiones, quæ propriæ non sint, sumentur de Communi. In Dominicis, quando occurrit Duplex I vel II classis vel Festum Domini, in I Nocturno leguntur Lectiones Festo propriæ de Scriptura vel de Communi assignatæ. Quodsi Lectiones in Dominica omissæ erant Initium alicujus Epistolæ Catholicæ aut Libri sacræ Scripturæ, tunc legentur in I Nocturno primi cujusque Festi duodecim Lectionum, quod celebratur infra Hebdomadam, non habentis similiter Lectiones de Scriptura proprias ; vel in Festo trium Lectionum loco I et II Lectionis, et in hieme etiam in Officio

feriali, si prius occurrerit. In æstate vero, si Lectiones Dominicæ impeditæ infra Hebdomadam in Festo duodecim vel trium Lectionum poni non possunt, leguntur in Officio feriali, loco Lectionis brevis, (faciendo ex quatuor Lectionibus tres,) cum tribus prioribus Responsoriis I Nocturni Dominicæ. De Lectionibus positis in Feriis Adventus et in Feriis ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam itemque in Feriis a Dominica I Novembris usque ad Adventum, quando dicendæ sint in Festis Sanctorum, observandæ sunt Rubricæ, quæ ponuntur in Proprio de Tempore Feria II post Dominicam I Adventus. In II Nocturno, si fit de Sancto duodecim Lectionum, quatuor Lectiones leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone aut Tractatu, qui ei convenit: quæ si non adsint propriæ, leguntur ex Communi Sanctorum. Ex quo etiam Communi completur numerus quatuor Lectionum, quando Officium fit duodecim Lectionum de aliquo Sancto, qui habet tantum unam vel duas Lectiones proprias. Si fit de Dominica vel alio Officio duodecim Lectionum per annum, regulariter leguntur quatuor Lectiones de Sermone aut Tractatu, qui in illis ponitur. In III Nocturno semper leguntur quatuor Lectiones de Homilia in Evangelium, positæ in Proprio, aut ex Communi assignatæ, et primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii, de quo est Homilia. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum Matutina Tenebrarum ante Pascha, et Defunctorum, ut in suis Officiis ponitur.

3 Si in Officio duodecim Lectionum contingat fieri Commemorationem de Festo Duplici alicujus Sancti, qui propriam habet Lectionem, XII Lectio legitur de Sancto, una cum Responsorio de eodem Sancto, ut supra dictum est in Rubrica de Commemorationibus num. 13. Si autem non habuerit propriam, sed appropriatam de Communi, omittitur. In Duplicibus tamen I classis, in Dominicis et in die Octava Corporis Christi nulla Lectio de Sancto legitur. Quod si eodem die occurrat Feria vel Vigilia, quæ habeat Homiliam, XII Lectio Sancti omittitur, et ejus loco legitur Homilia Feriæ vel Vigiliæ (quando de Vigilia facienda est Commemoratio), scilicet vel I Lectio de Homilia, vel tres simul in unam Lectionem conjunctæ. Similiter quando infra Octavam occurrit Vigilia, tunc III Lectio cum suo Responsorio erit de eadem Homilia. In Festo vero Duplici trium Lectionum si occurrit Vigilia, I et II Lectio erunt de Homilia Vigiliæ cum duobus Responsoriis de Feria occurrenti vel Dominica præcedenti, ut dicetur in Rubrica de Responsoriis. Si plures occurrant duodecimæ Lectiones propriæ de Sanctis, legitur tantum illa dignioris.

4 In Officio trium Lectionum, si fit de Feria, tres Lectiones leguntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia, quia tunc omissis Lectionibus de Scriptura leguntur de Homilia. Si fit de Sancto, I et II Lectio erunt de Scriptura per hiemem, ut in Proprio Temporis, III de Sancto: per æstatem vero, (quando non est legendum de Scriptura Dominicæ omissa, aut de Homilia Vigiliæ) unica de Sancto: quod servatur etiam in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato.

5 Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tempore sic distributæ sunt per annum, a Dominica I Novembris usque ad Quadragesimam, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Officio de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6 Initia Librorum sacræ Scripturæ, (qui fere semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt. Quæ, si die suo impediantur, infra Hebdomadam reponuntur, etiam si fiat Officium de Sancto, nisi in Festo aliæ propriæ Lectiones de Scriptura assignentur; tunc enim Initium libri de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, et Lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatæ, vel cum superioribus Lectionibus legantur vel omittantur: ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur, quæ sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper in hieme servetur, quando Lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7 Quod si contingat, ut una vel plures Dominicæ propter Festa incidentia impediantur, nec possit poni Initium unius vel plurium Scripturarum, ponatur infra Hebdomadam in Officio sive duodecim sive trium Lectionum primum occurrente, quod non habuerit proprias Lectiones de Scriptura, vel Homiliam,

ut etiam supra dictum fuit. Si vero talia Festa non occurrant, vel Feriæ, in quibus ejusmodi Scriptura poni possit, tunc in una Dominica, vel Festo conjungantur in I Nocturno duo vel plura Initia Scripturarum, ut necessitas postulaverit.

8 Cum autem Initium alicujus Prophetæ minoris, mense Novembri, infra Hebdomadam impeditur aliquo Festo habente proprias Lectiones de Scriptura, dictum Initium Prophetæ, quoad commode fieri poterit, ponatur in sequenti Feria, alio simili Initio Scripturæ ponendo vel Festo non impedita; alioquin in præcedenti similiter non impedita, ita ut aliquomodo ponatur, etiamsi plura Initia eodem die poni oporteat.

9 De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro Dominicis, quæ numerantur a Dominica in Albis usque ad Dominicam I Novembris, et pro numero Hebdomadarum, quæ esse possunt inter Epiphaniam et Septuagesimam, et inter Dominicam I Novembris et Adventum. Ubi vero contingit minui numerum Dominicarum et Hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente Septuagesima, quod superest de Epistolis beati Pauli, quæ distributæ sunt pro numero dictarum Dominicarum et Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum, (de quibus in Dominicis legitur a Dominica II post Pentecosten usque ad Dominicam I Augusti), cum non expletur numerus Dominicarum post Pentecosten de eis Libris annotatus usque ad mensem Augusti, quia tunc, Lectionibus de his Libris omissis, legitur de Scriptura, quæ ponitur mense Augusti. Quid autem observandum sit, cum mensis, cui quinque Dominicæ assignantur, non habeat, nisi quatuor, in propriis locis notatur.

10 Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur in Festis, ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum. Rursus, quando aliquod Festum in propria Ecclesia solemniter celebratur: item, quando aliquod Festum duodecim Lectionum in Feriis per æstatem occurrit, in quibus in Officio de Tempore non assignantur Lectiones de Scriptura, tunc enim in Festis recurrendum est ad Lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum, nisi recitandæ essent Lectiones Dominicæ præcedentis, quæ impeditæ fuerunt Festo proprias Lectiones habente. Aliæ Lectiones II et III Nocturni positæ in Communi Sanctorum similiter leguntur, quando in Proprio Sanctorum assignantur, et quando in aliqua Ecclesia aliquod Festum celebratur cum duodecim Lectionibus, (quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari,) quod proprias et approbatas de Festo Lectiones non habuerit.

11 Lectiones I Nocturni leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis locis notetur. Lectiones etiam II Nocturni, quando sunt ex aliquo Sermone vel Tractatu, leguntur cum titulo et nomine Auctoris, alias minime. Et similiter in III Nocturno præponitur titulus Auctoris, cujus est Homilia.

12 In fine cujusque Lectionis dicitur Tu autem, Domine, miserere nobis; et respondetur Deo gratias. Quod etiam fit in Lectionibus brevibus Nocturnorum et in principio Completorii; item in fine Primæ post Pretiosa tam in fine Lectionis brevis extra Chorum, quam in fine Lectionis sanctæ Regulæ in Choro; præterquam in Triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, et in Officio Defunctorum, ut suis locis ponitur.

XXX De Responsoriis prolixis

1 Responsoria prolixa dicuntur ad Matutinum post Lectiones in Officio duodecim et trium Lectionum, id est, post quamlibet Lectionem dicitur unum Responsorium, ut infra.

2 In omni Officio duodecim Lectionum dicuntur etiam duodecim Responsoria, et in fine IV, VIII et XII dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii, quod regulare est in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, tam in Officio duodecim quam trium Lectionum, excepto tempore Passionis, quo tempore loco Gloria Patri, repetitur Responsorium a principio; excepto etiam Officio Defunctorum, cujus loco dicitur Requiem æternam etc. Qui Versus Gloria Patri, quibusdam diebus dicitur in I Responsorio, ut in propriis locis annotatur.

3 Quando in Officio duodecim Lectionum in I Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente in Proprio de

Tempore, Responsoria quoque sumuntur de Feria occurrente in Proprio de Tempore, dummodo resumendæ vel anticipandæ non sint Lectiones cujusvis Dominicæ impeditæ, quæ semper dicuntur cum suis Responsoriis, aut non occurrant Octavæ Domini, quæ in universa Ecclesia recoluntur, in quibus semper adhibenda sunt Responsoria de Octava. Quodsi in Festis vel Officiis, quæ Lectiones non stricto sensu proprias habent, reponendæ sint juxta Rubricas Lectiones de aliquo Initio Scripturæ occurrentis, eæ leguntur cum Responsoriis de Festo propriis, si hæc habentur, secus de Tempore, ut supra, numquam vero cum Responsoriis de Communi vel de Octava, quæ non sit de Tempore. Quando ad Lectiones de Scriptura occurrente Responsoria de Feria occurrente in Proprio de Tempore sumenda sunt, ut supra dictum est, quoad IV Responsorium de Tempore servetur Rubrica propria in Proprio de Tempore.

4 In Festis et Officiis trium Lectionum de Sanctis et infra Octavas in I Nocturno dicuntur tria Responsoria, scilicet in Duplicibus et Simplicibus I et II Responsorium ad I et II Lectionem de Scriptura occurrente vel de Homilia Vigiliæ, si occurrat, sumuntur de Feria occurrente, ut supra dictum est, III vero proprium de Proprio vel Communi Sanctorum, alioquin I primi Nocturni de Communi ; infra Octavas vero tria Responsoria, nisi propria assignentur, de Festo hoc ordine : Feria II et V, — I, II et III Responsorium I Nocturni ; Feria III et VI, — I, II et III Responsorium II Nocturni ; Feria IV et Sabbato — I, II et III Responsorium III Nocturni ; in Feriis autem, nisi propria assignentur, de Dominica, in qua primo sunt posita, eodem ordine, quo supra infra Octavas. In æstate, quando in Officio Duplici vel Simplici de Sancto unica Lectio legitur, Responsorium dicitur proprium de Proprio vel Communi Sanctorum, alioquin I Responsorium I Nocturni de Communi.

5 Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primo sunt posita in principio mensis vel libri, et repetuntur in aliis sequentibus Dominicis illius mensis, in quibus alia non assignantur, vel donec de illo Libro legitur, unde sumpta sunt Responsoria, donec nova Historia ponatur. Quæ autem in prima Hebdomada mensis posita sunt per Ferias, repetuntur eodem ordine in eisdem Feriis per sequentes Hebdomadas, donec alia ponantur. Ubi vero non adsunt propria, semper ex Nocturnis Dominicæ sumuntur dicto ordine.

6 Ad ponendam Historiam novam, (id est nova Responsoria,) in Dominicis, in quibus celebrari contingit Festum ex solemnioribus, sufficit ponere Responsorium primum ejus Historiæ, scilicet post Homiliam, quæ in ipsa Dominica loco XII Lectionis legi consuevit, sed prima die infra Hebdomadam, qua de Scriptura ejus Dominicæ legitur, dicantur Responsoria I Nocturni ejusdem Dominicæ, ut supra dictum est. Responsoria vero, quæ in aliquibus Feriis per Hebdomadam habentur, si eo die quo posita sunt, non possunt dici propter Festum occurrens, non sunt transferenda in aliam diem, sed omittuntur.

7 Si contingat, in Officio duodecim Lectionum, duodecimam Lectionem de aliquo Sancto, vel Homiliam, vel tertiam in Officio infra Octavam poni de Homilia, tunc ultimum Responsorium dicitur de eo, cujus est Lectio, scilicet, si est de Tempore, primum I Nocturni Dominicæ præcedentis, nisi aliud proprium in propriis locis notetur ; si est de Sancto, proprium de Proprio vel Communi Sanctorum, alioquin primum I Nocturni de Communi Sanctorum, nisi forte primum sit unum ex dictis, aut non supersit, nisi unum; tunc enim secundum vel quod unicum superest, sumitur. Quod si Festum Omnium Sanctorum in Dominica venerit, tunc post XII Lectionem, quæ erit de Homilia Dominicæ, sumendum erit Responsorium **Duo Seraphim,** ut in Dominicis post Pentecosten usque ad Adventum ponitur.

8 Tempore Paschali, in fine Responsorii, ante Versum additur **Alleluja.**

9 In I Vesperis Festorum solemnium relinquitur arbitrio cujuscumque Congregationis recitare seu canere in Choro post Capitulum, Responsoria prolixa consueta et approbata.

XXXI De Responsoriis brevibus

1 Responsoria brevia in Feriis dicuntur in I Nocturno post brevem Lectionem, et in Laudibus ac Vesperis

post Capitulum: præterquam in Triduo ante Pascha. Item dicuntur in Dominica et in omnibus Festis Duplicibus, infra Octavas, et in Simplicibus ad Vesperas et Laudes.

2 In Officio de Dominica vel Feria per annum, dicuntur ut in Psalterio. In Adventu autem, in tota Quadragesima, Tempore Passionis et Paschali, ut suis locis habentur propria. In Festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

3 In fine Responsorii brevis dicitur Gloria Patri cum repetitione Responsorii eo modo, quo ordinatur ad Vesperas et Laudes in Dominica I Adventus, præterquam Tempore Passionis: tunc enim non dicitur Gloria Patri, sed solum repetitur Responsorium breve a principio.

4 Responsoria brevia, quando ratione temporis mutentur, dicitur suis locis.

5 Tempore Paschali usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine Responsorii brevis ante Versum dicuntur duo Alleluja, quæ etiam post dictum Versum repetuntur pro parte Responsorii.

XXXII De Capitulis

1 Capitula semper dicuntur (præterquam in Triduo ante Pascha atque in Officio Defunctorum) ad Vesperas, Laudes et alias Horas dictis Psalmis et Antiphonis; ad Completorium vero dicto etiam Hymno. Dicuntur etiam Capitula post Psalmos et Antiphonam vel Antiphonas II Nocturni diebus infra Octavas, in Officiis Duplicibus trium Lectionum et Simplicibus, et in Officio feriali. Et quidem infra Octavas dicuntur, quæ suis locis in Festis ipsis sunt assignata; ubi vero nihil assignatur, accipiuntur Capitula Sextæ. In Duplicibus trium Lectionum et in Officio feriali, ut reperiuntur in Psalterio secundæ Feriæ, in Officiis Simplicibus, ut suis locis assignatur.

2 Capitula Dominicalia posita in Psalterio in I et II Vesperis, in Laudibus et Horis dicuntur a IV Dominica post Pentecosten usque ad Adventum, et a II post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post Octavam Pentecostes usque ad Adventum, et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam I Quadragesimæ. Aliis temporibus dicuntur ut in Proprio de Tempore: si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cum propria adsunt: alioquin de Communi Sanctorum.

3 In Dominicis, Festis (etiam trium Lectionum), diebus infra Octavas totoque Tempore Paschali ad Primam dicitur Capitulum Regi sæculorum: in aliis vero Feriis Pacem et veritatem. Capitulum autem Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Psalterio.

4 In Dominicis ab Adventu usque ad Octavam Epiphaniæ, et a Septuagesima usque ad tertiam post Pentecosten, et in Feriis Temporis Paschalis, et in omnibus Festis regulariter Capitulum positum in I Vesperis dicitur in Laudibus, ad Tertiam et in II Vesperis, quibusdam exceptis, quæ suis locis assignantur. Post Capitulum semper respondetur Deo gratias.

XXXIII De Oratione

1 Oratio in omnibus Horis semper dicitur post Kyrie eleison et Pater noster, ad Primam tamen et Completorium dictis Precibus, si dicendæ sint; in Matutinis duodecim Lectionum post Hymnum Te decet laus, in aliis post Kyrie eleison et Pater noster II Nocturni.

2 Ad Primam et Completorium numquam mutantur Orationes, quæ habentur in Psalterio, præterquam in Triduo ante Pascha, in quo Triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati Sancti inclusive post Psalmum Miserere dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur. In Nocturnis et in aliis Horis regulariter dicitur Oratio, quæ dicta est in I Vesperis. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis et Feria II Rogationum, Oratio, quæ ponitur in II Nocturno, dicitur etiam ad Laudes, Tertiam, Sextam et Nonam tantum. In Vesperis autem sequentibus, si fit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in feriali Officio per Hebdomadam, quando propria non assignatur. Infra Octavas dicitur Oratio ut in die Festi, similiter et in die Octava, nisi alia propria assignetur. Diebus quoque ferialibus in II Nocturno dicitur Oratio diei. Et similiter in Officiis Simplicibus, Duplicibus trium Lectionum et infra Octavas.

3 Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Versus Dominus vobiscum, et respondetur Et cum spiritu tuo. Qui Versus non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus, nec a Diacono, præsente Sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus ordinem non pervenerit, ejus loco dicat Domine, exaudi orationem meam, et respondetur Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur Oremus, postea Oratio : quæ si unica tantum dicatur, Versus Dominus vobiscum, vel Domine, exaudi, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum Amen. Sin autem plures Orationes dicendæ sint, ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona et Versus, deinde Oremus : et post ultimam Orationem repetitur Dominus vobiscum, postea dicitur Benedicamus Domino, respondetur Deo gratias. Deinde dicitur Versus Fidelium animæ : qui Versus non dicitur post Benedicamus Domino ad Primam ante Pretiosa etc., neque ad Completorium ante Versum Benedicat etc., nec quando post aliquam Horam immediate sequitur Officium parvum beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum aut Septem Psalmi Pænitentiales vel solæ Litaniæ.

4 Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur Per Dominum, si ad Filium, Qui vivis et regnas. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur Per eumdem ; si in fine Orationis, dicatur Qui tecum vivit et regnat. Si fiat mentio Spiritus Sancti, dicatur In unitate ejusdem Spiritus Sancti etc.

5 Quando plures Orationes dicuntur, prima tantum dicitur sub sua conclusione Per Dominum vel aliter, ut supra: aliæ non concluduntur, nisi in ultima Oratione ; sed unicuique Orationi semper præponitur Oremus, præterquam in Officio Defunctorum, in quo alio modo, quam ut supra, Orationes dicuntur : item in Litaniis, Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno Oremus, ut suis locis habetur.

XXXIV De Hymno Te Deum et Te decet laus

1 Hymnus Te Deum dicitur immediate post XII Responsorium in omni Officio duodecim Lectionum : mox sequitur Evangelium, et responso post illud, Amen, dicitur Hymnus Te decet laus etc.

XXXV De Oratione Dominica et Salutatione Angelica

1 Oratio Dominica Pater noster et Salutatio Angelica Ave Maria semper dicuntur secreto ante Matutinum, et ad Laudes, quando duo tantum Nocturni dicti sunt in Feriis, et etiam quando in Officiis duodecim Lectionum, Duplicibus trium Lectionum et Simplicibus dicuntur Laudes separatæ a Nocturnis : itemque ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, in cujus principio post Lectionem brevem Fratres, sobrii, dicto Versu Adjutorium nostrum, dicitur tantum Pater noster, secreto ; et in fine Completorii statim post Orationem beatæ Mariæ, dicitur Pater noster, Ave Maria et Credo, totum similiter secreto. Dicitur etiam Pater noster in omnibus Horis ante primam Orationem vel ante Preces, præterquam in Matutino duodecim Lectionum, et Completorio Sabbati Sancti ; itemque ante Lectiones in Nocturno. Finitis Horis et dicto Versu Fidelium animæ, dicitur similiter secreto Pater noster tantum, nisi sequatur Officium beatæ Mariæ, quia tunc post illud dicitur Pater noster, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur : tunc enim dicitur semel tantum Pater noster cum Ave Maria pro principio sequentis Horæ, qua finita, dicitur Pater noster, ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Fidelium animæ, incipitur Versus Jube, domne, benedicere.

2 Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce Et ne nos inducas, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba Pater noster, ut in Precibus et similibus : alias numquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero et Vesperas totum dicitur clara voce a Priore.

3 Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium beatæ Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini ; quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

XXXVI De Symbolo Apostolorum et Symbolo sancti Athanasii

1 Symbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum et Primam, et finito Completorio post Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam,

totum secreto : etiamsi ad Primam et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus, ad Primam et Completorium, clara voce profertur, Credo in Deum, et in fine Carnis resurrectionem, reliquum dicitur secreto : alias totum secreto dicitur, ut supra.

2 Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum Adhæsit pavimento, in Dominica Trinitatis tantum. Et in fine illius dicitur Gloria Patri.

XXXVII De Precibus et Genuflexione

1. Preces, id est, Credo, Adjutorium, Confiteor, Dignare, Domine exaudi, dicuntur aliquando ad Primam et Completorium, ut suis locis in Psalterio ponuntur : et quando dicendæ sunt, dicuntur ante Orationem.

2 Non dicuntur autem in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in Vigilia Epiphaniæ et Feria VI et Sabbato post Octavam Ascensionis ; etiamsi infra Octavam fiat Officium de Dominica vel Feria privilegiata ; vel Duplex occurrente Dominica vel Feria, ut supra, impediatur, quia tunc ratione Duplicis simplificati, vel ratione Octavæ, etiam diei Octavæ simplicis, non dicuntur ; alias semper dicuntur.

3 In Vigiliis Preces dicuntur tantum ad Primam : ad Completorium vero sequens non dicuntur, quia a Vesperis fit de Festo.

4 Preces jam dictæ, una cum præcedente Pater noster, ad Primam et Completorium, sicut et Pater noster, quod dicitur ad omnes Horas ante Orationem, in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum et Vigiliarum, quæ jejunantur (exceptis Vigilia Nativitatis Domini, ac Vigilia et Quatuor Temporibus Pentecostes) dicuntur flexis genibus, ab Hebdomadario quidem usque ad Versum Dominus vobiscum ante I Orationem, ab aliis autem usque ad Versum Benedicamus Domino, post ultimam Orationem. In Triduo tamen ante Pascha, quod est a Matutinis Feriæ V., non surgit Hebdomadarius ad Orationem Respice. In aliis diebus et Feriis per annum non flectuntur genua.

5 Quando ad Antiphonas beatæ Mariæ in fine Officii flectuntur genua, dicitur in propria Rubrica.

XXXVIII De Suffragio omnium Sanctorum

1 Commemoratio communis seu Suffragium de omnibus Sanctis, quod habetur in Psalterio post Vesperas Sabbati, dicitur in fine Vesperarum et Laudum ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive, in Dominicis, Feriis, Vigiliis (excepta Vigilia omnium Sanctorum), et Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, nisi fiat Commemoratio Duplicis simplificati vel cujusvis Octavæ.

2 Tempore Paschali fit Commemoratio de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriæ II post Dominicam in Albis, et ea solum tunc dicitur, non tamen in Duplicibus neque infra Octavas, etiam nobiliore Officio impeditis.

3 Si facienda sit Commemoratio alicujus Memoriæ occurrentis, semper fit ante ipsum Suffragium consuetum, etiam ante Commemorationem de Cruce.

4 Commemoratio de sancta Maria in Antiphona et Oratione Suffragii non fit, quando dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque Officium fit de ea.

XXXIX De Antiphonis B. Mariæ in fine Officii

1 Antiphonæ beatæ Mariæ positæ in fine Psalterii post Completorium, singulæ dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur, præterquam in Triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha.

2 Dicuntur autem extra Chorum tantum in fine Completorii, et in fine Matutini, dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Officium ; alioquin, si alia subsequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem semper dicuntur, quandocumque terminata aliqua Hora discedendum est a Choro.

3 Post Primam, quando disceditur a Choro, dicuntur, post Pretiosa et alia, quæ in Feria II ad Primam assignantur in Psalterio, nisi sit alia consuetudo loci. Extra Chorum Prima clauditur post Pretiosa et Commemorationem Defunctorum sicut aliæ Horæ diurnæ, ita scilicet, ut post Versum Requiescant etc. sequatur Pater noster etc. ut ibidem dicitur. Nec etiam dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Officio diei Officium Defunctorum,

vel Septem Psalmi Pænitentiales, aut Litaniæ, præterquam post Completorium, in quo semper dicuntur, etiamsi prædicta subsequantur: neque etiam dicuntur, quando post aliquam Horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, a I Vesperis Sabbati, et toto Tempore Paschali) Hebdomadario tamen ad Orationem surgente.

XL De Officio parvo B. Mariæ et aliis

1 De Officio parvo B. Mariæ, de Officio Defunctorum, de Septem Psalmis Pænitentialibus et Litaniis, et de Psalmis Gradualibus, quando et quomodo, tam in Choro quam extra Chorum, dicenda sint, habentur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2 Tempore Paschali in Officio parvo beatæ Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur Alleluja Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.

XLI De Festis Dedicationis aliisque particularibus Ecclesiis propriis

1 Festum Dedicationis cujuslibet Ecclesiæ est semper primarium et Festum Domini.

2 Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis et Festum Titulare ejusdem celebranda sunt a Monachis et Monialibus in Diœcesi commorantibus ac proprium Kalendarium habentibus sub ritu Duplici I classis, absque Octava, nisi hæc alio titulo sit celebranda.

3 Festa Patronorum principalium Oppidi seu Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis Monachi et Moniales ibi degentes et Kalendarium proprium habentes, quamvis feriata in foro numquam fuerint, sub ritu Duplici I classis absque Octava celebrabunt, nisi pariter eis alio titulo debeatur.

4 Si Patronus loci præcipuus, aut Titulus Ecclesiæ, aut alius Sanctus sub ritu Duplici I vel II classis alicubi celebrandus, cujus Festum ad normam Rubricæ de Festorum præstantia num. 2 proprium censeri debeat, descriptus sit in Kalendario cum aliis Sanctis, quibus est ex natura sua conjunctus, scilicet quando inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis ratio intercedit, non est a Sociis separandus. Si vero illis conjunctus sit ex occasione tantum, quia scilicet eadem die obierit, tunc a Sociis separatur, et de eo agitur Festum sub ritu competenti. Quod si Socii sint cum eo descripti in Kalendario sub ritu pariter Duplici I vel II classis, in proxima die reponuntur, juxta Rubricas, sub ritu, quo in Kalendario inscribuntur: si vero inscripti fuerint sub alio quovis ritu, de eis fit aut omittitur Commemoratio juxta Rubricas, in Officio ipso de Patrono aut alio Sancto proprio, ut supra.

5 Si Patronus secundarius, vel alius Sanctus proprius, ut supra, qui sub ritu Duplici majore vel minore celebrari debeat, pariter cum Sociis descriptus sit in Kalendario sub ritu Memoriæ, de eo fit Festum sub ritu competenti, et de Sociis fit tantum Memoria, juxta Rubricas. Si tamen inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis ratio intercedat, vel etiam si eodem loco, eodem tempore, eadem de causa mortem obierint, Patronus aut alius Sanctus proprius a Sociis non separetur, sed de omnibus simul celebratur Festum sub ritu,qui Patrono aut Sancto proprio competat. Quod item fit, si omnes qualibet de causa simul in Kalendario descripti sint sub ritu Duplici majori vel minori. In his tamen casibus Sancti proprii nomen et gesta, quæ sejuncta sint, in Oratione et Lectionibus II Nocturni nomini et gestis Sociorum præferuntur.

XLII De Hymno Gloria in excelsis, in Missa

1 Gloria in excelsis dicitur in Missa, quandocumque ad Laudes dicti sunt Psalmi Dominus regnavit cum reliquis, præterquam in Festo Ss. Innocentium, nisi in Dominica venerit: excepta quoque Vigilia Nativitatis Domini. Dicitur etiam in Dominicis ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam, et Dominicis a Pentecoste usque ad Adventum, etiam anticipatis, in Feriis a Dominica in Albis usque ad Ascensionem Domini, exceptis Feriis II et III Rogationum; itemque in Cœna Domini et Sabbato Sancto; in Festis Duplicibus III Lectionum et in die Octava Simplici, denique in Feriis per annum, quando Missa dicitur de aliqua Memoria.

O 130/922. Ordinis S. Benedicti

R̃mus D̃nus Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas totius Ordinis S. Benedicti, plurimorum Abbatum Confœdera-

torum votis ipsiusmet Ordinis libenter obsecundans, Rubricas Generales Breviarii Monastici editi jussu Pauli V, cum variationibus juxta Bullam « Divino afflatu » exaratis atque a S. Rituum Congregatione die 28 Aprilis 1915 approbatis pro eodem Ordine in unum redegit, easdemque Ssmi Domini Nostri Pii Papæ XI supremæ sanctioni humillime subjecit.

Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinali Sacræ Rituum Congregationi Præfecto, propositas Rubricas Generales in unum redactas in usum et commodum Monachorum totius Ordinis S. Benedicti Confœderatorum, ab eodem Sacro Consilio revisas, novæ editioni Breviarii Monastici inserendas concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 Decembris 1922.

✠ † A. Card. Vico, Ep. Portuen.
L. S. *Præfectus.*
Alexander Verde. S. R. C. *Secretarius.*

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII

JUXTA CONSTITUTIONEM « DIVINO AFFLATU » REFORMATIS EXCERPTÆ

in quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa vel Officia sive perpetuo sive accidentaliter occurrant ; in altera vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

In alterutra Tabella hoc ordine reperietur, quod quæritur :

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Officia, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt ; deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur, quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulum, in quo sibi invicem occurrunt, in prima Tabella, Duplex I classis et Dominica I classis, erit quod invenitur ultimo loco in eadem linea, in qua inscribitur Duplex I classis, in quo signatus est numerus 6, quia, si ad ipsum quadrangulum tam Duplex I classis quam Dominica I classis ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum 6, apposita sic habet :

6. Officium de secundo, Translatio de primo. Id est Officium fiat de Dominica I classis et Duplex I classis transferatur juxta Rubricas ; quia, cum in his regulis dicitur de primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo vel Officio in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum : cum de secundo, vel sequenti, de Officio in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis positus est O, quia nullus occursus aut concursus esse potest inter Officia simul ad idem quadrangulum occurrentia.

Scire tamen oportet, quæ sint Dominicæ et Feriæ majores, quæ Vigiliæ privilegiatæ et quæ Duplicia I et II classis et majora, tam Primaria quam Secundaria ; sicut et quæ Officia, ad effectum tit. X n. 1 superiorum Rubricarum, cum Feriatione vel cum Octava celebrentur.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas classes :

DOMINICÆ I CLASSIS

quæ in Occurrentia, etiam accidentali, Festis quibuslibet præferuntur :

Prima Adventus
Prima Quadragesimæ
Secunda Quadragesimæ
Tertia Quadragesimæ
Quarta Quadragesimæ
Passionis
Palmarum
Paschatis
In Albis
Pentecostes.

DOMINICÆ II CLASSIS

quæ in Occurrentia accidentali Festis quibuslibet præferuntur, præterquam Duplicibus I classis :

Secunda Adventus
Tertia Adventus
Quarta Adventus
Septuagesimæ
Sexagesimæ
Quinquagesimæ.

FERIÆ MAJORES
dividuntur in tres classes :

FERIÆ PRIVILEGIATÆ I ORDINIS
quæ in Occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Quarta Cinerum
Secunda Majoris Hebdomadæ
Tertia Majoris Hebdomadæ
Quarta Majoris Hebdomadæ.

FERIÆ PRIVILEGIATÆ II ORDINIS
quæ in Occurrentia diei Octavæ communi ac Duplicibus majoribus et minoribus præferuntur :

Quatuor Temporum Adventus
Quadragesimæ post diem Cinerum
Passionis ante Dominicam Palmarum
Quatuor Temporum Septembris
Secunda Rogationum.

FERIÆ PRIVILEGIATÆ III ORDINIS
quæ in Occurrentia Officiis tantum Simplicibus præferuntur :

Adventus
Temporis post Septuagesimam.

VIGILIÆ PRIVILEGIATÆ
dividuntur in duas classes :

VIGILIÆ I CLASSIS
quæ in Occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Vigilia Nativitatis Domini
Vigilia Pentecostes.

VIGILIA II CLASSIS
quæ in Occurrentia præfertur Festis quibuslibet, præterquam Duplicibus I vel II classis et Festis Domini :

Vigilia Epiphaniæ.

DUPLICIA I CLASSIS PRIMARIA

Nativitas Domini
Epiphania Domini
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus seq. diebus
Ascensio Domini
Pentecostes cum duobus seq. diebus
Festum Ssmæ Trinitatis
» Ssmi Corporis Christi
» Ss. Cordis Jesu
» D. N. Jesu Christi Regis
Conceptio Immaculata B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli
Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum S.Joseph, Sponsi B.M.V. Conf.
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B.M.V., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni
Festum Ss. Petri et Pauli Apostolorum.
Festum Omnium Sanctorum
Dedicatio Eccl. propriæ, ejusque Anniv.
Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, ejusque Anniversarium
Titulus propriæ Ecclesiæ
» Ecclesiæ Cathedralis
Patroni principales Oppidi, vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis
Transitus S. P. Benedicti Abb.
Solemnitas S. P. Benedicti Abb.
Titularis Congregationis.

DUPLICIA II CLASSIS PRIMARIA

Circumcisio Domini
Transfiguratio Domini
Dedicatio Archibasilicæ Ss. Salvatoris
Purificatio B. Mariæ Virg.
Visitatio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Festum S. Andreæ Ap.
» S. Thomæ Ap.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Matthiæ Ap.
» Ss. Philippi et Jacobi App.
» S. Jacobi Ap.
» S. Bartholomæi Ap.
» S. Matthæi Ap. et Ev.
» Ss. Simonis et Judæ App.
» S. Marci Ev.
» S. Lucæ Ev.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» Ss. Joachim et Annæ Parentum B. Mariæ Virg.
» S. Laurentii Mart.
» Ss. Placidi et Sociorum Mm.
» S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct.
» S. Mauri Abb.
» S. Scholasticæ Virg., sororis S. P. Benedicti
» S. Gertrudis Magnæ Virg.
» Omnium Sanctorum Ordinis S. P. Benedicti.

DUPLICIA II CLASSIS SECUNDAR.

Festum Ssmi Nominis Jesu
» Inventionis S. Crucis
» Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
» Septem Dolorum beatæ Mariæ Virg., mense Septembri
» sacratissimi Rosarii B. M. V.

DUPLICIA MAJORA PRIMARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Primarii
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.
Dedicatio S. Mariæ
Præsentatio B. Mariæ Virg.
Festum Ss. Angelorum Custodum
Decollatio S. Joannis Baptistæ

Festum S. Petri Ap. ad Vincula
» S. Barnabæ Ap.
» S. Ambrosii Ep., Cf. et Eccl. Doct.
» S. Augustini Ep., Cf. et Eccl. Doct.
» S. Hieronymi Cf. et Eccl. Doct.
» S. Basilii Ep., Cf. et Eccl. Doct.
» S. Anselmi Ep., Cf. et Eccl. Doct.
» S. Bernardi Abb. et Eccl. Doct.
» S. Martini Ep. et Conf.
» S. Dominici Conf.
» S. Francisci Assisiensis Conf.
» S. Mariæ Magdalenæ
» S. Agnetis Virg. et Mart.
» S. Agathæ Virg. et Mart.
» S. Cæciliæ Virg. et Mart.
» S. Luciæ Virg. et Mart.
» Patronorum minus principalium.

DUPLICIA MAJORA SECUNDARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Secundarii
Exaltatio S. Crucis
Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo
Festum Ssmi Nominis Mariæ
Cathedra S. Petri Apostoli
Conversio S. Pauli Ap.
Commemoratio S. Pauli Ap.
Festum S. Joannis Ap. ante Portam Latinam
Festum Sanctorum, quorum Reliquiæ in Ecclesiis O. N. asservantur.

ALIA FESTA PRIMARIA

Dies Natalitia, vel quasi-Natalitia, cujuscumque Sancti.

ALIA FESTA SECUNDARIA

Festa sive Domini sive B. Mariæ Virg. sub aliquo particulari titulo, sive Sanctorum præter eorum Natalem diem, uti Inventionis, Translationis, Patrocinii et hisce similia.

FESTA FERIATA

Dominicæ omnes
Nativitas Domini
Circumcisio
Epiphania
Feria II et III Paschatis
Ascensio Domini
Feria II et III Pentecostes
Festum Ssmi Corporis Christi
Festum Ss. Cordis Jesu
Inventio S. Crucis
Conceptio Immaculata B. Mariæ V.
Purificatio B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli
Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum S. Joseph, Sponsi B. M. V.
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. M. V., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni.
Festum S. Andreæ Ap.
» S. Thomæ Ap.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Matthiæ Ap.
» Ss. Philippi et Jacobi App.
» Ss. Petri et Pauli App.
» S. Jacobi Ap.
» S. Bartholomæi Ap.
» S. Matthæi Ap. et Ev.
» Ss. Simonis et Judæ App.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» Ss. Joachim et Annæ, Parentum B. Mariæ Virg.
» S. Laurentii Mart.
» Omnium Sanctorum.
» Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis.

FESTA QUÆ CUM OCTAVA CELEBRANTUR

alia gaudent Octava privilegiata, de qua semper fit aut Officium aut saltem Commemoratio; alia Octava communi, de qua etiam Commemoratio quandoque omitti potest juxta Rubricas; alia Octava Simplici, de qua fit tantum in die Octava.

OCTAVÆ PRIVILEGIATÆ

de quibus semper fit aut Officium aut Commem., dividuntur in tres ordines:

OCTAVÆ I ORDINIS

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur:

Octava Paschatis
» Pentecostes.

OCTAVÆ II ORDINIS

quæ in diebus infra Octavam Festis quibuslibet præferuntur, præterquam Duplicibus I classis, in die autem Octava etiam Duplicibus I classis, quæ non sint Ecclesiæ universalis:

Octava Epiphaniæ Domini
» Ssmi Corporis Christi.

OCTAVÆ III ORDINIS

quæ in occurrentia iisdem tantum Festis præferuntur atque Octavæ communes:

Octava Nativitatis Domini
» Ascensionis Domini
» Ss. Cordis Jesu.

OCTAVÆ COMMUNES

quæ infra Octavam præferuntur tantum Officiis Simplicibus de Sanctis, et in die Octava omnibus Duplicibus exceptis Duplicibus I et II classis, exceptis quoque Feriis Quatuor Temporum et II Rogationum :

Octava Conceptionis Immacul. B. M. V.
» Assumptionis ejusdem
» Nativitatis S. Joannis Baptistæ
» Solemnitatis S. Joseph
» Ss. Petri et Pauli App.
» Solemnitatis S. P. Benedicti
» Omnium Sanctorum
» Dedicationis et Tituli propriæ Ecclesiæ

Octava Tituli Congregationis
» aliorum Festorum Duplicium I classis, quæ alicubi cum Octava celebrentur.

OCTAVÆ SIMPLICES

quæ in die Octava præferuntur Officiis S. Mariæ in Sabbato :

Octava Nativitatis B. Mariæ Virg.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» S. Laurentii Mart.
» aliorum Festorum Duplicium II classis, quæ alicubi cum Octava celebrentur.

TABULA OCCURRENTIÆ

Si occurrat eodem die

	» S. Maria in Sabbato.	» Dies Octava Simplex.	» Feria Adventus et Temporis post Septuag.	» Dies infra Octavam communem.	» Dies infra Oct. II ord. et Fer. VI post Oct. Asc.	» Dies infra Octavam II ordinis.	» Duplex minus.	» Feria Quadrag., Quatuor Temp. vel II Rogat.	» Duplex majus.	» Dies Octava communis vel III ordinis.	» Dies Octava II ordinis.	» Duplex II classis.	» Duplex I classis.	» Fer. priv. I ord., Vig. I cl. vel dies infra Oct. I ord.	» Dominica minor vel Vigilia Epiphaniæ.	» Dominica II classis.	et Dominica I classis.
Duplex I Classis . . .	0	1	3	1	3	3	3	3	3	3	6	5	8	6	3	3	6
Duplex II Classis. . .	0	3	3	1	3	6	3	3	3	3	6	8	6	6	3	6	6
Dies Octava communis.	0	3	3	3	3	4	3	4	3	7	4	4	4	0	4	4	4
Duplex majus	0	3	3	3	3	4	3	4	7	4	4	4	4	4	4	4	4
Duplex minus	0	3	3	3	3	4	7	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Dies infra Octavam comm.	0	3	3	7	4	4	4	4	4	4	4	2	2	0	4	4	4
Vigilia communis . . .	0	3	2	4	4	4	4	2	4	4	4	4	2	2	0	0	0
Dies Octava Simplex . .	0	7	4	4	4	4	4	4	4	4	0	4	2	0	4	4	4
Memoria	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4

1. Officium de 1, nihil de 2.
2. Officium de 2, nihil de 1.
3. Officium de 1, Commemoratio de 2.
4. Officium de 2, Commemoratio de 1.
5. Officium de 1, Translatio de 2.
6. Officium de 2, Translatio de 1.
7. Officium de nobiliori, Commemoratio de alio.
8. Officium de nobiliori, Translatio de alio.

TABULA CONCURRENTIÆ

Quando concurrit

	» Memoria.	» Die Octava Simplici.	» Sancta Maria in Sabbato.	» Die infra Oct. comm.	» Die infra Octav. privileg.	» Duplici minori.	» Duplici majori.	» Die Octava Duplici majori.	» Duplici II classis.	» Duplici I classis.	cum Dominica vel Vigil. Epiph.
Dominica	4	4	0	4	4	4	4	4	3	3	0
Duplex I classis	2	2	2	2	4	4	4	4	4	5	4
Duplex II classis	2	2	2	2	4	4	4	4	5	3	4
Dies Octava privilegiata . . .	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	4
Dies Octava communis . . .	4	4	4	4	4	4	4	5	3	1	3
Duplex majus	4	4	4	4	4	4	5	3	3	1	3
Duplex minus.	4	4	4	4	4	5	3	3	3	1	3
Dies infra Octav. privilegiatam	4	4	0	0	0	3	3	3	3	3	3
Dies infra Octavam communem	4	4	0	0	0	3	3	3	1	1	3

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, Commemoratio de sequenti.
5. Totum de nobiliori, Commemoratio de alio ; in paritate, a Capitulo de sequenti, Commemoratio de præcedenti.

NOTANDA

IN PRÆCEDENTIBUS TABELLIS

1 Quando in regulis alterutrius Tabellæ invenitur Officium de Nobiliori vel Totum de Nobiliori, intelligi debet de illo ex duobus occurrentibus aut concurrentibus Festis vel Officiis, quod, ad normam tit. X præcedentium Rubricarum De Festorum Præstantia, alteri præferri debeat.

2 Dominicæ quævis assignationem perpetuam excludunt cujusvis Festi, excepta Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam, in qua fit Officium SSmi Nominis Jesu, et Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum SSmæ Trinitatis et Dominica ante Kalendas Novembris, in qua recolitur Festum D. N. Jesu Christi Regis.

3 Vigiliæ communes, si in aliquam Dominicam inciderint, anticipantur Sabbato, juxta Rubricas, etiam sicubi a Duplici I classis occurrenti sua die perpetuo impeditæ fuerint ; Vigiliæ vero privilegiatæ ipsa die Dominica celebrantur, ut propriis locis habetur.

4 De Octavis, quæ non sunt in Breviario Monastico, nihil fit a die 17 ad 24 Decembris, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum SSmæ Trinitatis, semper inclusive.

5 De quolibet Duplici majori vel minori, quod a Festo Duplici I classis primario Domini Ecclesiæ universalis impediatur, nihil fit ; de Festo hujusmodi, a ceteris Duplicibus I classis impedito, nisi hoc fuerit Domini Festum in Dñica quavis aut Vigilia Epiphaniæ occurrens, fit tantum Commemoratio ad Laudes.

6 Item de die Octava Simplici vel Memoria ab occurrenti Duplici II classis impeditis, fit tantum ad Laudes.

7 Festa tamen alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ propria, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto aut in sua particulari Ecclesia perpetuo impediantur, si celebrentur sub ritu Duplici majori vel minori, reponuntur in proxima sequenti die,quæ libera sit a quolibet Officio Duplici, a Vigiliis privilegiatis et ab Octavis II ordinis ; si vero decorentur Octava, eam integram servent, ac si die sua celebrarentur.

8 Si duo Officia ejusdem Personæ eodem die occurrant, fit de nobiliori juxta Rubricas, et omittitur, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratio alterius. Idem servatur in Concurrentia, et in paritate nobilitatis Vesperæ non dimidiantur, nisi pariter agatur de diversis Domini mysteriis, sed integræ dicuntur de præcedenti sine Commemoratione sequentis. Si tamen aliquod Festum Duplex majus aut minus occurrat infra aliquam Octavam communem ejusdem Personæ, vel in ipsa die Octava, etiam Simplici, Officium fit de Festo sub ritu et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi illud sub altiori ritu sit celebrandum ; et additur vel omittitur Commemoratio Octavæ, ut supra.

9 Feria VI post Octavam Ascensionis in Occurrentia et Concurrentia, et Vigilia Pentecostes in Concurrentia tantum, iisdem gaudent privilegiis ac dies infra Octavam Ascensionis.

10 Festa Domini et dies Octavæ item Domini, quæ in universali Ecclesia sint privilegiatæ, in Occurrentia accidentali et in Concurrentia, Dominicæ minori præferuntur.

11 De VII die infra aliquam Octavam nihil fit in II Vesperis, si die sequenti persolvendum sit Officium de die Octava ; dicuntur autem integræ Vesperæ vel fit Commemoratio juxta Rubricas, si die sequenti nihil faciendum sit de die Octava, vel etiam si concurrens dies VII infra Octavam juxta ordinem tit. XIV n. 14 De Commemorationibus præscriptum, præferri debeat diei Octavæ, in Officio nobiliori commemorandæ.

12 Item nihil fit ad II Vesperas de Dominicis post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes, quæ Sabbato anticipari debuerint juxta Rubricas, quamvis Dominica sequens commemoranda tantum sit ; eis tamen integra manent privilegia Dominicæ tam in Occursu, quam in Concursu ad I Vesperas.

13 In Nativitate Domini et tribus sequentibus diebus, in Circumcisione, in Officio SSmi Nominis Jesu, et in Epiphania ejusque die Octava, nulla fit Commemoratio de Dominica occurrenti, nec etiam, præterquam in II Vesperis Ss. Innocentium et Epiphaniæ et utrisque Vesperis diei Octavæ ejusdem, de Dominica concurrenti. Officium tamen SSmi Nominis Jesu tam in Occursu quam in Concursu admittit Commemorationem de Vigilia Epiphaniæ. Circumcisio autem Domini præfertur in Occurrentia cuilibet Festo, etiam Duplici I classis, et in Concurrentia non admittit Commemorationem Officii præcedentis, quod non fuerit Duplex II classis. Dies vero Octava Corporis Christi cedit in Occurrentia Festis Duplicibus I classis primariis Ecclesiæ universalis; et in II Vesperis amittit Commemorationem, ob Concursum sequentis Festi Sacratissimi Cordis Jesu, quod ei præfertur.

14 Infra Octavam Nativitatis Domini, præterquam in Officio Circumcisionis, Vesperæ usque ad Capitulum dicuntur semper de Octava, sub ritu Officii in Concurrentia nobilioris; a Capitulo autem ipsæ Vesperæ juxta normam consuetam fiunt de Officio ex concurrentibus nobiliori, exceptis II Vesperis S. Stephani Protomartyris, cum Commemoratione alterius, si hæc agenda sit juxta Rubricas, sed in paritate nobilitatis fiunt semper de Officio præcedenti cum Commemoratione sequentis.

15 De Feriis Adventus, Temporis post Septuagesimam et Quadragesimæ, quando a nobiliori officio impeditæ fuerint, semper fit Commemoratio ad Laudes et in Vesperis ; de Feriis vero

Quatuor Temporum et II Rogationum fit ad Laudes tantum. Itemque ad Laudes tantum fit Commemoratio de Vigiliis communibus, quando agenda est, juxta superiorem tabellam. Et tam de Feria quam de Vigilia commemoratis, dummodo in eis idem atque in Officio currenti non habeatur Evangelium, dicitur XII Lectio de Homilia, præterquam de Feriis Adventus extra Quatuor Tempora et de Feriis Temporis post Septuagesimam. De Vigilia vero in Festo Duplici minori commemorata, ut supra, dicitur I et II Lectio de Homilia, ut tit. VI, n. 1 dictum est ; in Officio autem de die infra Octavam III Lectio dicitur de Homilia juxta Rubricas, tit. XXIX De Lectionibus, n. 3.

16 Quando Festum Duplex majus vel minus, vel dies Octava Duplex majus occurrit in Feriis Quatuor Temporum Adventus vel Septembris, I Vesperæ, nisi dicendæ sint de Officio concurrenti, erunt de Feria per annum, ut in Psalterio, in Adventu ut in Proprio de Tempore, juxta Rubricas ; de Festo vero Duplici vel die Octava fit tantum Commemoratio. Item II Vesperæ, si non concurrat aliud Officium habens I Vesperas, dicuntur de Feria, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, ut supra, cum Commemoratione Festi Duplicis vel diei Octavæ. Occurrente in Feria II Rogationum Festo Duplici majori vel minori, aut die Octava, II Vesperæ, nisi concurrat aliud Officium de quo fieri debent I Vesperæ, dicuntur de Feria, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, cum Commemoratione Festi Duplicis vel diei Octavæ. Quando infra aliquam Octavam communem contingat fieri Officium de Feria VI et sequenti die de Sabbato Quatuor Temporum, die Octava veniente post Sabbatum, Vesperæ in Feria VI dicuntur de Feria, ut supra, cum Commemoratione diei infra Octavam ex II Vesperis. Si vero dies Octava venerit in Sabbato, in Vesperis, ut supra, fit Commemoratio diei Octavæ ex I Vesperis juxta Rubricas.

17 Commemoratio Omnium Defunctorum Ordinis die 14 Novembris vel, ea impedita Dominica vel Festo Duplici I aut II classis, prima die sequenti libera ab hujusmodi Officiis peragitur, prout in Breviario prædicta die notatur. In eadem Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis Nostri Officium Defunctorum, quod in Choro recitatur ritu Duplici juxta Rubricas, extra Chorum non obligat.

DE LECTIONE REGULÆ S. P. N. BENEDICTI IN PRIMA.

Juxta Rubricas generales Breviarii Monastici tit. XVIII n. 3 ad Absolutionem Capituli in Choro legitur caput S. Regulæ loco Lectionis brevis. Dicta Benedictione : Dies et actus nostros et responso a Choro Amen, Lector prosequitur :

Incipit Prólogus S. P. N. Benedícti in Régulam suam, vel si continuatur Prologus : Ex Prólogo S. P. N. Benedícti in Régulam suam. Die, qua incipitur caput I S. Regulæ, dicitur : Incipit Régula S. P. N. Benedícti, Caput primum ; De genéribus Monachórum, altera die dicitur . Ex cápite primo (vel secúndo vel tértio) Régulæ S.P.N.Benedícti : De genéribus (vel Qualis débeat Abbas esse etc.) Si novum caput incipit, dicitur : Ex Régula S. P. N. Benedícti caput secúndum (vel tértium) Qualis débeat Abbas esse. In ultimo capite legitur : Ex Régula S. P. N. Benedícti caput septuagésimum tértium : De hoc, quod non omnis, etc.

In fine Lector dicit Tu autem, Dómine, miserére nobis, et responso a Choro Deo grátias dicitur ℣. Adjutórium nostrum etc., ut dicitur in Psalterio Feria II ad Primam.

Crux † et Asteriscus * in Psalmorum versibus et in aliis Officii partibus inserta, denotant pausam cantus et recitationis in Choro ; præterquam in Antiphonis, in quibus nempe Crux † significat tum præintonationem Antiphonæ, tum Antiphonam ipsam ante Psalmum seu Canticum eousque producendam esse ad omnes et singulas Horas in Officiis ritus Semiduplicis et Simplicis, atque ad Horas tantum minores in Officio ritus Duplicis ; ac præterquam in Responsoriis prolixis, in quibus Crux † intonationem Responsorii indicat. Ad Capitula, Absolutiones et Benedictiones Crux † significat flexam, ut dicunt, Asteriscus * vero mediationem.

ANTE DIVINUM OFFICIUM

Ante quam inchoetur Officium, laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius X Indulgentiam centum dierum concessit.

Oratio

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

POST DIVINUM OFFICIUM

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; quam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatis vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster et Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO DUODECIM ET TRIUM LECTIONUM AC UNIUS LECTIONIS.

IN I NOCTURNO

et pro II et V Feria

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis : * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

4 In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

et pro III et VI Feria

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones

5 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

6 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.
7 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.
8 A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO
et pro Feria IV et Sabbato

Absolutio

A vínculis peccatórum nostrórum* absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones

9 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.
10 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.
11 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
12 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto duodecim Lectionum, 11 Bened. erit :

Cujus Festum cólimus, * ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur :

Quorum (vel Quarum) Festum cólimus, * ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, 11 Bened. vel 2 infra Octavam ejusdem erit :

Cujus Festum cólimus, * ipsa virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. P. N. Benedicto, 11 Bened. vel 2 infra Octavam ejusdem erit :

Cujus Festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, 12 Bened. erit :

Per evangélica dicta*deleántur nostra delícta.

Benedictiones III Nocturni in nocte Nativitatis Domini habentur ibidem.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ ordine in Rubricis generalibus tit. xxviii et in Psalterio descripto; nempe :

Quando Lectiones singulæ sunt de Scriptura, Feria II et V dicuntur Absolutio et Benedictiones tres priores I Nocturni ; Feria III et VI Absolutio et Benedictiones tres priores II Nocturni; Feria IV et Sabbato Absolutio et Benedictiones tres posteriores III Nocturni.

In Officio III Lectionum, quando legitur Homilia cum Evang.,sive Officium sit de Feria, sive de Vigilia sive de Octava Domini, Benedictiones erunt :
1 Evangélica léctio.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Sed si Lectio tertia erit de alia Homilia, tunc pro III Benedictione dicitur: Per evangélica dicta.

Infra Oct. Dedic. Eccl., quando Lect. dicuntur de Sermone, Benedict. erunt :
1 Ille nos benedícat.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum et infra Octavas de Sanctis, Bened. erunt :
1 Ille nos benedícat.
2 Cujus (vel Quorum) Festum
3 Ad societátem.

Si in Officio de Sancto trium Lect. occurrit Vigilia, loco Bened. Ille nos benedicat, dicatur Bened. Evangélica léctio.

Si Lectio III erit de Homilia, 3 Benedictio erit : Evangélica léctio.

In Officio unius Lectionis tam de Tempore, quam de Sancto, Absolutio et Benedictio dicitur, ut in Psalterio.

In Officio de S. Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones dicuntur, quæ ibidem notantur : et in Officio unius Lectionis, Benedictio erit : Per Vírginem Matrem.

LAUS TIBI DOMINE
REX ÆTERNÆ GLORIÆ

PSALTERIUM
DISPOSITUM PER HEBDOMADAM
SECUNDUM REGULAM
SS. PATRIS NOSTRI BENEDICTI
CUM ORDINARIO DIVINI OFFICII

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes, quando a Matutino separatæ recitantur, et ante omnes Horas, prætorquam ad Completorium, dicitur secreto :

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini et Primæ, ac in fine Completorii additur secreto Symbolum Apostolorum :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos ; tértia die resurréxit a mórtuis ; ascéndit ad cælos ; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde, clara voce, dicitur Versus :

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in prin-

cípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas, per totum annum, præterquam a Completorio Sabbati ante Septuagesimam usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ inclusive; tunc enim dicitur :

Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ.

FERIA SECUNDA
AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo, secreto. Deinde, clara voce dicitur ℣. Deus, in adjutórium ut supra.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas :

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Conclusio communis in Hymno præcedenti, et in aliis idem metrum habentibus, semper omittitur, quando specialis in omnibus Horis adhibenda præscribitur; et, si plures Conclusiones propriæ occurrant, sumitur Conclusio Officii currentis, aut secus Officii ipsa die et primo quidem loco inter cetera propriam Conclusionem habentia commemorandi, aut demum de occurrenti Octava communi vel de Tempore. Conclusio tamen Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine in Officiis de Tempore Adventus numquam adhibetur.

Expleto Hymno, conveniens inchoatur Antiphona prouti occurrens Officium requirit.

In Officio feriali :

Per Annum Aña Servíte Dómino.

In omnibus Feriis extra Adventum, Quadrag., Tempus Pass. et Pasch., atque in Feriis a IV Cinerum usque ad Sabb. sequens inclus. et in Officio de Dominica anticipata dicitur Aña singulis Hebdomadæ Feriis assignata.

Tempore Adventus, Aña prima de Laudibus antecedentis Dominicæ et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis ut in Proprio de Tempore.

Sequentes Añæ dicuntur per omnes Ferias ad Primam.

Temp. Quadrag., a Feria II post Dñicam I et deinceps : Aña Vivo ego.

Temp. Pass.infra Hebd.Pass.: Aña Líbera me.

In Feria vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ, Antiphona prima de Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. Pasch., a Fer. II post Dñicam in Albis usque ad Vigil. Ascens. : Aña Allelúja.

In Officio festivo :

In omnibus Festis Duplicibus tam 12, quam 3 Lectionum, diebus infra Octavas, diebus Octavis simplicibus, in Vigiliis Nativitatis, Epiphaniæ et Pentecostes, Fer. VI post Octavam Ascensionis et in Officio S. Mariæ in Sabbato, ad Primam semper dicitur Aña I. ex Laudibus, ut in Proprio vel Communi, etiamsi in Laudibus dictæ sint Añæ cum Psalmis de Feria.

Quæ norma ad reliquas item Horas erit observanda pro illis Officii partibus, quæ juxta Rubricas ex Psalterio non fuerint in Festis desumenda.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic Versus Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam,nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde:* sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum

meum ; * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

In Officio feriali per Annum, Aña Servíte Dómino in timóre : et exsultáte ei cum tremóre.

Tempore Advent., Aña e Laud. Dñicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag. Aña Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Repetita post ultimum Psalmum integre Aña, conveniens dicitur Capitulum ; nimirum :

In omnibus Dominicis, etiam repositis aut anticipatis, in Vigiliis privilegiatis, in Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, etiam Simplicis, ac S. Mariæ in Sabb., necnon in Feriis Temp. Pasch.:

Capitulum *I Tim., 1, 17*

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus extra Tempus Paschale :

Capitulum *Zach. 8, 19*

Pacem et veritátem dilígite, * ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo grátias.

Dicto Capitulo subjungitur

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. (T. P. Allelúja.) ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúja.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

PRECES

Sequentes Preces non dicuntur in omnibus Duplicibus, nec infra omnes Octavas, nec diebus Octavis Simplicibus, nec in Vigiliis Epiphaniæ et Pentecostes, nec Fer. VI post Octavam Ascensionis, neque diebus, in quibus ad Laudes habita sit Commemoratio Duplicis aut cujusvis Octavæ. Aliis diebus semper dicuntur tam per Annum, quam Tempore Paschali.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum

Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, subjungitur

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Kýrie, eléison et Pater noster statim dicitur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis, quoties in antecedentibus Precibus dictus non fuerit,

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte ; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter ; ultimo additur :

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Kýrie,eléison.Christe,eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos,Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terrae, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros * in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Extra Chorum, quando ab uno tantum recitatur Officium, in Matutino ante singulas Lectiones et ante Lectionem unicam atque ante Lectionem brevem I Nocturni ac in Prima ad lectionem S. Regulæ vel Lectionem brevem, sicut et in Completorio, ad Lectionem brevem, dicitur : Jube, Dómine, benedícere ; et subjungitur congruens Benedictio.

In Choro Monialium dicitur, ut supra Jube, domne, benedícere.

Ad Absolutionem Capituli, in Choro legitur caput S. Regulæ juxta consuetudinem, in cujus fine Lector dicit : Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Extra Chorum etiam laudabiliter dicitur eadem lectio ex S. Regula ; secus dicitur Lectio brevis, ut infra :

In Officio Dominicali et Feriali :

A die 14 Jan. usque ad Sabb. ante Dom. I Quadrag., a Fer. II usque ad Fer. IV post Festum Ss. Trinitatis, et post Octavam Ss. Cordis Jesu usque ad Sabb. ante Adventum inclus.

Lectio brevis *2 Thes., 3, 5*

Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem,Dómine,miserére nobis. ℟. Deo grátias.

A Dñica I Adventus usque ad ultimam diem ante Vigil.Nativ.Domini incl.

Lectio brevis *Isaiæ, 33, 2.*

Dómine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto

bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

A Dñica I Quadrag. usque ad Sabb. ante Dñicam Passionis inclusive.

Lectio brevis *Isaiæ, 55, 6*

Quærite Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

A Dñica Passionis usque ad Feriam IV Maj. Hebdom. inclus.

Lectio brevis *Is., 50, 6-7*

Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dñica Resurrectionis usque ad Vigil. Ascensionis inclusive.

Lectio brevis *Col., 3, 1-2*

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

In Officio autem cujuslibet Festi vel Octavæ, atque S.Mariæ in Sabb.; itemque in Vigiliis Nativ. Dñi, Epiph. ac Pentec., in Dñicis, etiam translatis, infra Oct. Nativ., Epiph.,Ascens.,Ss.Corp. Christi ac Ss. Cordis Jesu, et in Fer. VI post Oct.Ascens.,si de eis fiat Officium: pro Lect. br. sumitur Capitulum, quod ad Nonam ponitur ipsius Officii currentis, et in fine dicitur Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Ita semper concluduntur Lectio S.Regulæ et Lectiones breves ad Primam et ita in earum fine respondetur.

Post Lectionem Sanctæ Regulæ vel Lectionem brevem dicitur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio : Dóminus nos benedícat, † et ab omni malo deféndat, * et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicit Lector :

Commemorátio ómnium fratrum, familiárium Ordinis nostri,atque benefactórum nostrórum.

Deinde Superior :

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

FERIA TERTIA
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Deus judex justus.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag. Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Fer. III Maj. Hebd. Aña propr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua:* et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere. * Dóminus júdicat pópulos :

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem,et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est no-

men tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, †oves et boves univérsas:* ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te:* psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti:

Périit memória eórum cum sónitu. * Et Dóminus in ætérnum pérmanet;

Parávit in judício thronum suum: † et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, * judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt:

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

In Officio feriali per Annum, Aña Deus judex justus, fortis et longánimis: numquid irascétur per síngulos dies?

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Exsúrge, Dómine.

Et non repetitur in Psalmo; quod semper fit, quando Aña incipit a primis Psalmi vel Cantici verbis. Et Psalmus vel Canticum tunc incipitur ab eo verbo, ante quod vel inchoata vel integra desinit Antiphona; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo vel Cantico, neque addatur in fine ipsius Añæ Allelúja.

Temp. Adventus, Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Fer. IV Maj. Hebd. Aña propr.

Temp. Pasch. Aña Allelúja.

Divisio Psalmi 9

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes, quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne oblivíscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret!

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris

et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,*ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 11

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam,

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus,

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

In Officio feriali per Annum, Aña Exsúrge, Dómine,non præváleat homo.

Temp. Advent. Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

FERIA QUINTA
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Cantábo Dómino.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 12

Usquequo,Dómine, oblivisceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me?* Réspice, et exáudi me, Dómine,Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero. * Ego autem in misericórdia tua sperávi;

Exsultábit cor meum in salutári tuo. † Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat, si est intélligens aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant.*venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem,* qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor,

Quóniam Dóminus in generatióne justa est. † Consílium ínopis confudístis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? † Cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo,et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Officio feriali per Annum, Aña Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Temp. Adventus, Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

FERIA SEXTA
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Bonórum meórum.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt :

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 16

Exáudi, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam ;

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : † igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi,et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt :

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt,† ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum : † éripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ; ab inimícis manus tuæ,

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Psalmus 17

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : † Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, * et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : † fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : † et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis

fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam,* et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

In Officio feriali per Annum, Aña Bonórum meórum non índiges,in te sperávi,consérva me, Dómine.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

SABBATO
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Vivit Dóminus.

Temp. Adventus, Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Divisio Psalmi 17

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via ejus: † elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prœlium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, † fílii aliéni inveteráti sunt, * et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, † et fáciens misericórdiam Christo suo, David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa :

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 19

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas. * Nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum,

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Officio feriali per Annum, Aña Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

DOMINICA AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

Deinde clara voce dicitur Versus :

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ.

Deinde ter dicitur

℣. Dómine, lábia mea apéries: † et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cau-

sa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Postea dicitur conveniens Invitatorium, quod ante Psalmum bis integrum recitatur, et ad singulos ejusdem Psalmi versus vel integrum vel dimidiatum ab Asterisco * alternis vicibus, ut infra, repetitur. In fine repetitur altera pars Invitatorii et postea integrum Invitatorium. In Psalmo 94 ad verba **Veníte, adorémus, et procidámus ante Deum,** genuflectitur.

Invit. sequens dicitur in Dominicis post Epiph. a die 14 Januarii et deinceps ante Septuag. atque in Dñicis post Pentecosten a Dom. IV post Pentec.

Invitat. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos. Repetitur Adorémus Dóminum, * qui fecit nos.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † jubilémus Deo, salutári nostro : † præoccupémus fáciem ejus in confessióne, † et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, * qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : † quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus ejus : † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster ; † nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum,* qui fecit nos.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, † et dixi : † Semper hi errant corde ; † ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : † Si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, * qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, † et Spirítui Sancto. † Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, † et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum,* qui fecit nos.

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus Invitatorio respondens.

Sequens Hymnus dicitur in Dominicis post Epiphaniam a die 14 Januarii usque ad Dominicam Quinquagesimæ inclusive, et a Dominica proximiori Kalendis Octobris scilicet a die 28 Septembris usque ad Dominicam ultimam post Pentecosten.

Hymnus

Primo diérum ómnium,
Quo mundus exstat cónditus,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos, morte victa, líberat :

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus Pium,
Sicut prophétam nóvimus :

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus :

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, patérna cláritas,
Te postulámus áffatim :
Absit libído sórdidans
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Per quam avérni ígnibus
Ipsi cremémur ácrius.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Ut probra nostra díluas;
Vitæ perénnis cómmoda
Nobis benígne cónferas.

Quo carnis actu éxsules
Effécti ipsi cælibes,
Ut præstolámur cérnui,
Melos canámus glóriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur in Dominica IV et reliquis Dominicis post Pentecosten usque ad Dominicam proximiorem Kalendis Octobris id est ad diem 27 Septembr. incl. occurrentibus.

Hymnus

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Víribus totis Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul et beátam
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

Aliis temporibus a supradictis, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio de Tempore pro Officii varietate.

In Officio cujuslibet Festi XII Lectionum, vel diei Octavæ communis et privilegiatæ, item in ipsis Dominicis infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, si fiat de eis Officium, Invitatorium et Hymnus, ut in Proprio vel Communi.

Expleto Hymno, dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ in Dñicis et Officiis ritus Semidupl. ac Simpl. initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Crucem † perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur ; in Officiis vero ritus Duplicis ac Dominicis, si sub ritu Duplici majori celebrantur, ante et post Psalmos integræ recitantur ; servata alterutra norma etiam in omnibus Antiphonis, quæ ad Laudes ac Vesperas adhibentur.

IN I NOCTURNO

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur sex Psalmi, ac deinde subjungitur Versus, prouti Officium occurrens requirit ; quod etiam servatur in II Nocturno.

In Adventu, Aña Véniet ecce Rex † excélsus cum potestáte magna ad salvándas Gentes, allelúja.

Per Annum, Aña Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † lapis revolútus est, allelúja : ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Sub una tantum Antiphona dicuntur Psalmi Tempore Paschali in unoquoque Nocturno, etiam in Feriis.

Antiphonæ autem cum Psalmis et Versibus, in Adventu necnon per Annum ac Tempore Paschali assignatæ, adhibentur semper, extra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, Ss. Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, quando fit Officium de Dominica seu minori seu majori.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex:* et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, réspice in me : † quare me dereliquísti ? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus,clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis,et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus meus es tu,* ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † divisérunt sibi vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : † et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

In Adventu, Aña Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas Gentes, allelúja.

Aña Confortáte † manus dissolútas : confortámini, dícite : Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúja.

Per Annum, Aña Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Aña Dóminus regit me, † et nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocávit.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit;

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

In Adventu, Aña Confortáte manus dissolútas: confortámini, dícite: Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúja.

Aña Gaudéte omnes, † et lætámini: ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem: ipse véniet, et salvábit nos.

Per Annum, Aña Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocávit.

Aña Oculi mei † semper ad Dóminum.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi:* et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,* et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum?* legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 25

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium:*et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum, Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ,* et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diréсto : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

In Adventu, Aña Gaudéte omnes, et lætámini : ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem : ipse véniet, et salvábit nos.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Per Annum, Aña Oculi mei semper ad Dóminum.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, lapis revolútus est, allelúja : ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Post ℣. cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis : * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro I Lectione

Bened. Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur in unoquoque Nocturno Lectiones, prouti Officium occurrens requirit et in fine cujuslibet Lectionis additur :

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet vero Lectionem, congruens dicitur Responsorium et in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni additur Versus : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, et Responsorium ab Asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro II Lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro III Lectione

Bened. Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Pro IV Lectione

Bened. In unitáte Sancti Spíritus, * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

In Adventu, Aña Gaude et lætáre, † fília Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Per Annum, Aña Dóminus † defénsor vitæ meæ.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † quem quæris, múlier? allelúja : vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei,* ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi,et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea:* fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne de-

relínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: † ne quando táceas a me, * et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, † et in ópera mánuum ejus ; * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

In Adventu, Aña Gaude et lætáre, fília Jerúsalem : ecce Rex tuus véniet tibi: Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Aña Rex noster † advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Per Annum, Aña Dóminus defénsor vitæ meæ.

Aña Adoráte † Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas. † Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis

flammam ignis : † vox Dómini concutiéntis desértum : * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29

Exaltábo te,Dómine,quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus:* et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

In Adventu, Aña Rex noster advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Aña Ecce vénio † cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus : dare unicuíque secúndum ópera sua.

Per Annum, Aña Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña In tua justítia † líbera me, Dómine.

Psalmus 80

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes,* supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo et lætábor in misericórdia tua :

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum,tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : † dixi : Deus meus es tu : * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii,et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa,

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu méntis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem orationis meæ,* dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus : † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea,dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum ti-

bi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

In Adventu, Aña Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus : dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Per Annum, Aña In tua justítia líbera me, Dómine.

℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super judícia justificatiónis tuæ.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, quem quæris, múlier? allelúja : vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Post Versum dicitur :

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pro V Lectione

Bened. Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro VI Lectione

Bened. Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro VII Lectione

Bened. Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Pro VIII Lectione

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO

Sub congruenti Antiphona dicuntur tria Cantica, ac deinde subjungitur Versus prouti Officium occurrens requirit.

Cantica in Adventu

Aña Gábriel Angelus † locútus est Maríæ dicens : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu inter mulíeres.

Canticum Isaiæ *Is. 40, 10-17*

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, * et bráchium ejus dominábitur :

Ecce merces ejus cum eo, * et opus illíus coram illo.

Sicut pastor gregem suum pascet : † in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit ; * fetas ipse portábit.

Quis mensus est pugíllo aquas, * et cælos palmo ponderávit ?

Quis appéndit tribus dígitis molem terræ, * et librávit in póndere montes,et colles in statéra ?

Quis adjúvit spíritum Dómini ? * aut quis consiliárius ejus fuit, et osténdit illi ?

Cum quo íniit consílium, et instrúxit eum, † et dócuit eum sémitam justítiæ, * et erudívit eum sciéntiam, et viam prudéntiæ osténdit illi ?

Ecce Gentes quasi stilla sítulæ, * et quasi moméntum statéræ reputátæ sunt :

Ecce ínsulæ quasi pulvis exíguus. † Et Líbanus non sufficiet ad succendéndum, * et animália ejus non suffícient ad holocáustum.

Omnes Gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, * et quasi níhilum et ináne reputátæ sunt ei.

Glória Patri.

Canticum ejusdem *Is. 42, 10-16*

Cantáte Dómino cánticum novum,* laus ejus ab extrémis terræ :

Qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, * ínsulæ, et habitatóres eárum.

Sublevétur desértum et civitátes ejus. * In dómibus habitábit Cedar :

Laudáte, habitatóres Petræ, * de vértice móntium clamábunt.

Ponent Dómino glóriam, * et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt.

Dóminus sicut fortis egrediétur, * sicut vir prœliátor suscitábit zelum :

Vociferábitur, et clamábit : * super inimícos suos confortábitur.

Tácui semper, sílui, pátiens fui, * sicut partúriens loquar :

Dissipábo, et absorbébo simul. † Desértos fáciam montes et colles, * et omne gramen eórum exsiccábo :

Et ponam flúmina in ínsulas, * et stagna arefáciam.

Et ducam cæcos in viam, quam nésciunt, * et in sémitis, quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam :

Ponam ténebras coram eis in lucem, * et prava in recta.

Canticum ejusdem *Is. 49, 7-13*

Hæc dicit Dóminus, redémptor Israël, Sanctus ejus, † ad contemptíbilem ánimam, ad abominátam gentem, * ad servum dominórum :

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, † et adorábunt propter Dóminum, quia fidélis est, * et Sanctum Israel, qui elégit te.

Hæc dicit Dóminus: † In témpore plácito exaudívi te, * et in die salútis auxiliátus sum tui :

Et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli, * ut suscitáres terram, et possidéres hereditátes dissipátas :

Ut díceres his, qui vincti sunt: Exíte : * et his, qui in ténebris : Revelámini.

Super vias pascéntur, * et in ómnibus planis páscua eórum.

Non esúrient neque sítient, † et non percútiet eos æstus et sol: * quia miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos.

Et ponam omnes montes meos in viam, * et sémitæ meæ exaltabúntur.

Ecce isti de longe vénient, † et ecce illi ab Aquilóne et Mari, * et isti de terra austráli.

Laudáte, cæli, et exsúlta, terra, † jubiláte, montes, laudem: * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et páuperum suórum miserébitur.

Aña Gábriel Angelus locútus est Maríæ dicens: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu inter mulíeres.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Cantica per Annum

Dicuntur a Dñica II post Epiphaniam usque ad Dominicam Quinquagesimæ et a Dominica IV post Pentecosten usque ad ultimam Dominicam post Pentecosten inclusive.

Per Annum extra Septuag.
Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ Aña propria ut in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ *Is., 33, 2-10*

Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, * et salus nostra in témpore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregabúntur spólia vestra, sicut collígitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: * implévit Sion judício et justítia.

Et erit fides in tempóribus tuis: † divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: * timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

Ecce vidéntes clamábunt foris,* ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam; † irritum factum est pactum, * projécit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit et elánguit terra: * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut desértum; * et concússa est Basan et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus: * nunc exaltábor, nunc sublevábor.

Glória Patri.

Canticum Ibidem *Is. 33, 13-18*

Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.

Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor hypócritas.

Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis?

Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, † qui prójicit avarítiam ex calúmnia, * et éxcutit manus suas ab omni múnere,

Qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos ne vídeat malum.

Iste in excélsis habitábit, † muniménta saxórum sublímitas

ejus : * panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt.

Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, † cernent terram de longe. * Cor tuum meditábitur timórem.

Canticum *Eccli. 36, 14-19*

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum : * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, * et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur :

Et exáudi oratiónes servórum tuórum secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, * et dírige nos in viam justítiæ,

Et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Per Annum extra Septuag..
Aña Allelúja, allelúja, allelúja.
In Septuag. Aña in Proprio de Temp.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Cantica in Quadragesima

Aña propria in Proprio de Tempore.

Canticum Jeremiæ *Jer. 14, 17-21*

Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem,* et non táceant :

Quóniam contritióne magna contríta est virgo fília pópuli mei,*plaga péssima veheménter.

Si egréssus fúero ad agros, ecce occísi gládio : * et si introíero in civitátem, ecce attenuáti fame.

Prophéta quoque et sacérdos abiérunt in terram,* quam ignorábant.

Numquid projíciens abjecísti Judam? * aut Sion abomináta est ánima tua?

Quare ergo percussísti nos, * ita ut nulla sit sánitas?

Exspectávimus pacem, et non est bonum : * et tempus curatiónis, et ecce turbátio.

Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras, † iniquitátes patrum nostrórum, * quia peccávimus tibi.

Ne des nos in oppróbrium propter nomen tuum, * neque fácias nobis contuméliam sólii glóriæ tuæ :

Recordáre, * ne írritum fácias fœdus tuum nobíscum.

Cant. *Thren. 5, 1-7, 15-17, 19-21*

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis : * intuére et réspice oppróbrium nostrum.

Heréditas nostra versa est ad aliénos : * domus nostræ ad extráneos.

Pupílli facti sumus absque patre, * matres nostræ quasi víduæ.

Aquam nostram pecúnia bíbimus : * ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus nostris minabámur, * lassis non dabátur réquies.

Ægýpto dédimus manum, et Assýriis, * ut saturarémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et

non sunt : * et nos iniquitátes eórum portávimus.

Defécit gáudium cordis nostri : * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri:* væ nobis, quia peccávimus.

Proptérea mæstum factum est cor nostrum, * ídeo contenebráti sunt óculi nostri.

Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, * sólium tuum in generatiónem et generatiónem.

Quare in perpétuum obliviscéris nostri ? * derelínques nos in longitúdine diérum ?

Convérte nos, Dómine, ad te, et convertémur : * ínnova dies nostros, sicut a princípio.

Cant. Ezechiel. *Ezech. 36, 24-28*

Tollam quippe vos de Géntibus, † et congregábo vos de univérsis terris, * et addúcam vos in terram vestram.

Et effúndam super vos aquam mundam, † et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris,* et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, * et spíritum novum ponam in médio vestri :

Et áuferam cor lapídeum de carne vestra, * et dabo vobis cor cárneum.

Et spíritum meum ponam in médio vestri : † et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis, * et judícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris : † et éritis mihi in pópulum, * et ego ero vobis in Deum.

Aña et ℣. ut in Proprio de Temp.

Cantica Paschalia

Aña ut in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ *Is. 63, 1-5*

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra ?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor justítiam,* et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári ?

Tórcular calcávi solus, * et de Géntibus non est vir mecum :

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea :

Et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor : * quæsívi, et non fuit qui adjuváret :

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Canticum Oseæ *Oseæ 6, 1-6*

Veníte, et revertámur ad Dóminum : † quia ipse cepit, et sanábit nos : * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies : † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu ejus.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, * et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? † misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et judícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ *Soph. 3, 8-13*

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia judícium meum, ut cóngregem Gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos indignatiónem meam,* omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, † ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Æthiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ,* et non adjícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum:* et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israël non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Aña et ℣. ut in Proprio de Temp.

Cantica in variis Festis.

Aña propria.

Canticum Habacuc *Hab. 3, 1-6*

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine,opus tuum,* in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies. * Cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et Sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus. * Ante fáciem ejus ibit mors:

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram;

Aspéxit et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Glória Patri.

Canticum *Ibidem v. 7-12*

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in fluminibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * in furóre obstupefácies Gentes.

Canticum *Ibidem v. 13-19*

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo :

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum,* sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis,* et subter me scáteat ;

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo :* et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor* in psalmis canéntem.

Aña et ℣. in Proprio.

Post Versum dicitur

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et misericors Dóminus. ℟. Amen.

Pro IX Lectione

Bened. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro X Lectione

Bened. Ille nos benedícat,* qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

Pro XI Lectione

Bened. Divínum auxílium*máneat semper nobíscum.℟. Amen.

In Festis Sanctorum XII Lectionum pro XI Lectione dicitur Benedictio : Cujus (vel Quorum aut Quarum) Festum cólimus, * ipse (vel ipsa, aut ipsi, aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In Festis vero ac diebus Octavis B. Mariæ Virg. dicitur Bened. : Cujus Festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In utroque autem Festo S. P. Benedicti et in ejus die Octava dicitur, Benedictio : Cujus Festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Sic dicitur etiam Benedictio ante Lectionem II diebus infra Octavas B. Mariæ Virg. et S. P. Benedicti.

Pro XII Lectione

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Quando legitur aliud Evangelium cum Homilia dicitur ante XII Lectionem sequens Benedictio : Per Evangélica dicta * deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

Post ultimum Responsorium in omnibus Dominicis et Festis duodecim Lectionum dicitur

Hymnus Ambrosianus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur flexis genibus:

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Qui versus ante Evangelium omittitur, si is, qui illud legit, non est saltem in Ordine Diaconatus, nec aliud quid ejus loco dicitur.

Et pronuntiatur :

Sequéntia (sive Inítium) sancti Evangélii secúndum N.

℟. Glória tibi, Dómine.

Et dicitur Evangelium conveniens; eoque finito respondetur: Amen.

Deinde dicitur Hymnus :

Te decet laus,† te decet hymnus: tibi glória Deo Patri, et Fílio, cum Sancto Spíritu in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus

Et adjungitur Oratio diei, quin præmittatur ℣. Dóminus vobíscum.

Post Orat. respondetur Amen.

Sic finiuntur Vigiliæ Nocturnæ, et immediate inchoantur Laudes.

Si Matutinum a Laudibus separetur, post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur Pater noster, sicut in aliis Horis.

Et tunc ante Laudes dicitur secreto Pater noster et Ave María.

AD LAUDES

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper,* et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja vel Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ pro temporis diversitate.

Deinde dicitur sequens

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : † quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli,Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes:* terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Finito Psalmo sub congruentibus Antiphonis dicuntur Psalmi et Canticum, prouti Officium occurrens requirit.

In Officio Dominicali :

Per Annum, a Dominica post Octavam Epiphaniæ usque ad Dom.ante Septuages. et a Dom. IV post Pentecosten usque ad ultimam Dom. post Pentecosten incl. dicitur Aña Allelúja, sub qua Aña dicuntur tres Psalmi Miserére mei, Deus, Confitémini Dómino, quóniam bonus et Deus, Deus meus.

Per Annum, Aña Allelúja, † allelúja.

In Dominicis Adventus et in Domicis a Septuagesima usque ad Dom. Palmarum Antiphonæ singulæ ad singulos Psalmos ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti:

* incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 117

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc, qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo, quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : † déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, † ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, † o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Sequentes duo Psalmi dicuntur loco duorum prædictorum ad Laudes in Dominicis Tempore Paschali.

Iidem Psalmi dicuntur in Dominicis, etiam translatis, infra Octavam Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, Ss. Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, insuper in Vigiliis Nativit., Epiph., et Pentec., in Feria VI post Octavam Ascens., in Duplicibus XII Lectionum, in Duplicibus III Lectionum, quæ ad Laudes habent Añas proprias et in Officio de die infra Octav. His diebus dicuntur ad singulos Psalmos singulæ Añæ, quæ in Proprio vel Communi assignantur.

In Dom. Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja; Allelúja, allelúja, allelúja; Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam,

Elevavérunt flúmina fluctus suos. * A vócibus aquárum multárum,

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia!

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne!

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. † Introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea,

In terra desérta et ínvia et inaquósa : † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus,

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo. † Adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes, qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

In Dom. per Annum, Aña Allelúja, allelúja.

Aña Tres púeri † jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.

In Dom. Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja ; Allelúja, allelúja, allelúja ; Allelúja, allelúja, allelúja.

Aña Surréxit Christus † de sepúlcro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Canticum trium Puerorum
Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et

pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

In Dom. per Annum, Aña Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

In Dom. Temp. Pasch., Aña Surréxit Christus de sepúlcro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum:* et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles : * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora : * serpéntes et vólucres pennátæ :

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines : † senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória:* lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

In Dom. per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Repetita post ultimum Psalmum Aña, dicuntur Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus ut infra vel in Proprio de Tempore.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis per Annum minoribus extra Tempus Pasch. et extra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ss. Corporis Christi ac Ss. Cordis Jesu.

Capitulum *Apoc. 7, 12*

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, † honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua.

Ita dicuntur semper Responsoria brevia etiam ad Vesperas, excepto Tempore Passionis et Paschali, ut suis locis notatur.

Prædictum ℟. br. dicitur ad Laudes in Dñicis post Octavam Epiph. usque ad Dñicam Quinquagesimæ et a Dom. IV usque ad ultimam post Pentecosten.

Quando ad Matutinum dictus est Hymnus Primo diérum ómnium, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Præco diéi jam sonat,
Noctis profúndæ pérvigil,
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

Per Annum ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ dicitur

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Quando ad Matutinum dictus est Hymnus Nocte surgéntes vigilémus omnes, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lucis auróra rútilans corúscat:
Nísibus totis rogitémus omnes
Cunctipoténtem:
Ut Deus nostri miserátus, omnem
Pellat languórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis pietáte Patris
Regna polórum.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

Per Annum ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Aliis Temporibus, sicut et in Festis, Capitula, Responsoria brevia, Hymni et Versus, dicuntur, qui suis locis in Proprio de Tempore vel in Proprio aut Communi Sanctorum ponuntur.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ *Luc. 1, 68-79*

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Hic Versus Glória Patri dicitur in fine omnium Canticorum, nisi aliter notetur.

Expleto Cantico ac repetita Aña statim dicitur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur : Sed líbera nos a malo.

Tum dicitur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea si occurrat eo die aliquod Festum ad modum Simplicis recolendum, vel dies infra Octavam, aut dies Octava Simplex, aut Memoria, fit de eis Commemoratio.

Deinde extra Tempus Paschale in Officio Dominicali Semiduplici, præterquam a Dominica I Adventus usque ad diem Octavam Epiphaniæ inclusive, et præter Dñicas Passionis ac Palmarum ac præter omnes Dñicas, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis vel cujusvis Octavæ, etiam Simplicis, fit sequens

Suffragium de Omnibus Sanctis

Aña Beáta Dei Génitrix † Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio.

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto N. atque beáto Patre nostro Benedícto et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem ; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

In hac Oratione ad litteram N. exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, ut infra post Vesperas Sabbati ad Suffragium de Omnibus Sanctis plenius exponitur.

Tempore autem Paschali a Dñica II usque ad Dñicam V post Pascha, quando in Officio Dñicali Semiduplici facta non fuerit Commemoratio Duplicis, vel cujusvis Octavæ, etiam Simplicis, loco Suffragii fit sequens

Commemoratio de Cruce

Aña Crucífixus † surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis fámulis tuis ; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post ultimam Orationem additur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde, in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium ; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, totum secreto : eoque recitato, subjungitur

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ inferius post Completorium pro diversitate Temporis assignantur.

Postea concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

FERIA SECUNDA AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

Deinde clara voce dicitur Versus :

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ.

Deinde ter dicitur

℣. Dómine, lábia mea apéries: † et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua. Glória Patri.

Postea dicitur conveniens Invitatorium, quod modo in Dominica notato recitatur.

Feria ii Invitatorium Veníte * Exsultémus Dómino.

In primo Psalmi 94 sequentis versu non dicitur Veníte exsultémus Dómino, sed post repetitum Invitatorium, statim subjungitur : Jubilémus Deo, salutári nostro.

Fer. iii Invitat. Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Fer. iv Invitat. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Fer. v Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Fer. vi Invitat. Adorémus Dóminum,* Quóniam ipse fecit nos.

Sabb. Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † jubilémus Deo, salutári nostro : † præoccupémus fáciem ejus in confessióne, † et in psalmis jubilémus ei. **

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : † quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit. *

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus ejus : † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster ; † nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. **

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea. *

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, † et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam. **

Glória Patri, et Fílio, † et Spirítui Sancto. † Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, † et in sæcula sæculórum. Amen. *

Et repetitur Invitat. Postea dicitur

Hymnus

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat :
Ut áctuum sequéntium
Tu, Sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris in perpétuum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria ferialia dicuntur in feriali Officio post Octavam Epiphaniæ usque ad Sabbatum ante Dñicam Passionis, et a Feria II post Festum Ss. Trinitatis usque ad Sabbatum ante Dñicam I Adventus. Hymni vero ad Matut., Laudes et Vesperas post Octavam Epiph. usque ad Vesp. Sabbati ante Dñicam I Quadr. exclus., et a Fer. II post Festum Ss.Trinitatis usque ad Vesp. Sabb. ante Dñicam I Adventus exclus.; Añæ autem Nocturnorum per totum Annum ut infra.

In Officiis vero festivis, id est in Festis Duplicibus, diebus infra Octavas, diebus Octavis Simplicibus ac S. Mariæ in Sabbato, item in Dominicis translatis Nativitatis et Epiphaniæ, in Vigiliis Epiphaniæ et Pentecostes ac Fer. VI post Octavam Ascensionis, si de eis fiat Officium, Invitatorium et Hymnus dicuntur, ut in Proprio vel Communi.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Rectos decet † collaudátio.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub una tantum Antiphona **Allelúja** in hac et aliis Feriis, dicuntur sex Psalmi in unoquoque Nocturno a Feria II post Dom. in Albis usque ad Fer. VI post Octavam Ascensionis.

Añæ, tam intra quam extra Tempus Paschale in hac et aliis Feriis appositæ dicuntur semper in Officio feriali, in Festis Sanctorum III vel unius Lect., quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio. In Festis ritus Duplicis duplicantur Añæ.

In die infra Octavam, in Officiis de Dominica infra Octavam Nativitatis et Epiphaniæ, item in Vigiliis Epiphaniæ ac Pentecostes ac Fer. VI post Octavam Ascensionis dicitur Aña propria ut in Proprio vel Communi.

Psalmus 32

Exsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-

num : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña Rectos decet collaudátio.

Aña Expúgna † impugnántes me.

Psalmus 34

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: *et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur,* quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus,quem ignórat : † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui,* quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis:*sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? † Restítue ánimam meam a malignitáte eórum, * a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia ma-

gna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur, qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Aña Expúgna impugnántes me.

Aña Revéla † Dómino viam tuam.

Psalmus 36

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fænum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: † et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit, quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur. * Quia peccatóres períbunt,

Inimíci vero Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet,

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Június fui, étenim sénui : † et non vidi justum derelíctum, * nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Divisio

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : † et exaltábit te, ut hereditáte cápias terram:* cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat:* et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : † et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos : * quia speravérunt in eo.

Aña Revéla Dómino viam tuam.

Aña Ne in ira tua † árguas me, Dómine.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam :

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus:*ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Aña Ne in ira tua árguas me, Dómine.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Repetita post ultimum Psalmum Antiphona, dicitur Versus conveniens Officio occurrenti.

In Officio Feriali

Per Annum ℣. Dómine, in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

In Adventu ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Pass. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

In Officio Festivo

In Festis Duplicibus trium vel unius Lect. et in Officiis Simplicibus dicitur ℣. de Feria :

In Adventu, Temp. post Nativ. Dñi et per Annum ℣. Dómine, in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Temp. Pasch. usque ad Ascens. Domini ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis Domini, ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

In die infra Oct. Aña et ℣. propria.

Post Versum dicitur

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis : * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde in Officio feriali a Feria II post Dominicam I Novembris usque ad Fer. III post Dominicam Quinquagesimæ (exceptis Feriis Quatuor Temporum), ac Fer. III et IV Majoris Hebdomadæ, et quando resumendæ sunt Lectiones de Initio alicujus Libri sacræ Scripturæ in Dominica omissæ, ac Fer. VI post Octavam Ascensionis, leguntur tres Lectiones de Scriptura cum suis ℟℟. in Proprio de Tempore assignatæ juxta Rubricas et ante has Lectiones dicuntur tres Benedictiones, ut habentur in Rubr. gen. Tit. XXVII, n. 2.

Fer. II ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

In Feriis vero Quadragesimæ, Quatuor Temporum et II Rogationum, item in Vigiliis, et in diebus infra Octavas Festorum Domini privilegiatas leguntur tres Lectiones de Homilia cum suis ℟℟. et ante has Lectiones dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Festis Duplicibus vero leguntur in hieme tres Lectiones, duæ de Scriptura occurrenti cum Responsoriis de Feria occurrenti ; tertia de Festo cum suo Responsorio, ad quas dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cujus (vel Quorum vel Quarum) Festum cólimus, * ipse (vel ipsa vel ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Æstate vero legitur in Festis Duplicibus sub una Benedictione pro Lectione brevi assignata, unica Lectio de Festo cum suo ℟. nisi legendum sit Initium Scripturæ Dominicæ impeditum, ut supra.

Si vero in æstate vel hieme occurrat Vigilia communis, de qua in Officio Festi facienda est Commemoratio, prætermissis Lectionibus de Scriptura, duæ Lectiones leguntur de Homilia Vigiliæ cum ℟℟. de Feria occurrenti vel Dom. præcedenti, tertia de Festo cum ℟. suo. Et tunc Benedictiones erunt :

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Cujus (vel Quorum vel Quarum) Festum cólimus, * ipse (vel ipsa vel ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Infra Octavas dicuntur tres Lectiones cum suis Responsoriis, et tres Benedictiones, ut in Proprio vel Communi.

In Officio feriali per æstatem, sc. a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Dom. I Novembris excl. dicitur unica Lectio brevis cum ℟. brevi, ut habetur singulis diebus in Psalterio.

In Æstate tam pro unica Lectione Festi, quam pro Lect. br. dicitur Fer. II

Bened. In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

Lectio brevis *Thren. 2, 19*

Consúrge, lauda in nocte in princípio vigiliárum : † effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini: * leva ad eum manus tuas. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Tempore Paschali dicitur Lectio brevis et Responsorium breve, ut in Proprio de Tempore post Dominicam in Albis, in Ordinario Temporis Paschalis, notatur.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch. super omnes Psalmos, Aña Allelúja † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Ut non delínquam † in lingua me.

Psalmus 38

Dixi : Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea:* Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum, quis est : * ut sciam, quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat, cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti. * Amove a me plagas tuas :

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus. * Propter iniquitátem corripuísti hóminem ;

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus. * Verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam * áuribus pércipe, lácrimas meas
Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.
Remítte mihi, ut refrígerer, priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 89

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi;
Et exaudívit preces meas, * et edúxit me de lacu misériæ, et du luto fæcis;
Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.
Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.
Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.
Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.
Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Ut non delínquam in lingua mea.

Aña Sana, Dómine, † ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam,quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea,

* exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * Quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Aña Eructávit † cor meum verbum bonum.

Psalmus 43

Deus, áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu : * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris,* subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis et obloquéntis : * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortifi-

cámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te; fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Eructávit cor meum verbum bonum.

Repetita post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℟. Deo grátias.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Prædictum Capit. et Versus dicuntur in Adventu usque ad Vigil. Nativitatis Domini exclusive.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, defféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Prædictum Capit. et ℣. dicuntur in Feriis a Fer. II post Dñicam I Quadrag. usque ad Sabb. ante Dñicam Passionis.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Prædictum Capit. et ℣. dicuntur a Fer. II post Dñicam Pass. usque ad Fer. IV Maj. Hebd. incl.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Prædictum Capit. et ℣. dicuntur a Fer. II post Dñicam in Albis usque ad Vigil. Ascens. Dñi inclus.

Post ℣. dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes. Completa Oratione in Officio feriali dicitur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Sic finiuntur Vigiliæ in Feriis; postea dicitur Pater noster, et Ave María pro initio Laudum.

Si Matutinum a Laudibus separatur, dicto Fidélium animæ, secreto dicitur Pater noster, etc. ut in fine Matutini Dominicæ dictum est. 36

Capitula in Festis Duplic. min. et Officiis Simplic.

Pro uno Martyre extra Tempus Paschale

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra Tempus Paschale

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in veleménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro uno vel pluribus Martyribus Tempore Paschali

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne.* Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Quæ Capitula et ℣℣. in dictis Officiis semper dicuntur, nisi propria in Proprio Sanctorum assignantur. In Officio S. Mariæ in Sabbato Capitulum et ℣. notantur in ejus Officio post Comm. Sanctorum.

Post ℣. dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Oratione completa, in Duplicibus minoribus, Semidupl. et Officiis Simplicibus ac in Officio S. Mariæ in Sabbato,

omissis Pater noster et Ave, María absolute incipiuntur Laudes a Versu Deus in adjutórium.

Si vero Matutinum a Laudibus separetur, completa Oratione dicuntur Dóminus vobíscum et reliqua, ut supra dictum est in Dominica. 36

AD LAUDES

Pater noster, Ave María.

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúja vel Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ pro temporis diversitate.

Deinde dicitur sequens

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: *confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : † quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes:* terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus, noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Finito Psalmo Deus misereátur nostri sub congruentibus Añis dicuntur Psalmi et Canticum, ut infra notantur.

Per Annum, Aña Miserére † mei, Deus.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja in hac et aliis Feriis, dicuntur tres priores Psalmi a Feria II post Dominicam in Albis in Officio feriali et Simplici usque ad Vigiliam Ascensionis ; in Festis autem Duplicibus, quando juxta Rubricas sumendi sunt Psalmi de Feria, usque ad Fer. VI post Oct. Ascens. inclusive.

Añæ,tam per Annum quam Tempore Paschali, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali, quando propriæ non assignantur, et in Festis trium vel unius Lectionis, quando juxta Rubricas sumendi sunt Psalmi de Feria ; atque Añæ per Annum assignatæ adhibentur etiam in Festis Duplic. et diebus Octav. simplic. quæ Tempore Adventus et post Nativitatem Dñi celebrantur.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam ;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus,Deus,Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Miserére mei, Deus.

Aña Intéllige† clamórem meum, Dómine.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum,† linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Intéllige clamórem meum, Dómine.

Aña Dómine, † in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum,*in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ :* et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt, qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Per Annum, Aña Dómine, in cælo misericórdia tua.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Loco Canticorum Ferialium cum suis Antiphonis dicuntur in Festis Sanctorum Duplicibus minoribus, quæ proprias Antiphonas non habent, in Dominicis quoad Officium in Sabbato anticipatis, item diebus Octavis Simplicibus, ac in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, Cantica festiva cum suis Antiphonis, post ferialia posita, in iis Congregationibus, quæ ex Indulto Apostolico illa receperunt.

CANTICUM FERIALE

Aña Convérsus est † furor tuus, Dómine, et consolátus es me. (T. P. Allelúja.)

Canticum Isaiæ *Isaiæ, 12, 1-6*

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus,* fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. † Et dicétis in die illa : * Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Aña Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña Laudámus nomen tuum† ínclytum, Deus noster. (T. P. Allelúja.)

Canticum David *1 Par. 29, 10-13*

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël, patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia, * et glória atque victória :

Et tibi laus: * cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium,

In manu tua virtus et poténtia: * in manu tua magnitúdo et impérium ómnium.

Nunc ígitur,Deus noster,confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclytum.

Aña Laudámus nomen tuum ínclytum, Deus noster. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña Laudáte † Dóminum de cælis.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum:* et aquæ omnes, quæ super cælos sunt,laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña Laudáte Dóminum de cælis.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Feriis per Annum Capitulum, ℟. br., Hymnus, Versus et Antiphona ad Benedíctus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio apponuntur. Tempore vero Adventus, Quadragesimæ a Feria II post Dñicam I, Temp. Passionis usque ad Fer. IV Majoris Hebdomadæ inclusive, et Temp. Pasch. a Fer. II post Dñicam in Albis usque ad Vigil. Ascens., Capitulum, ℟. br., Hymnus, Versus et Antiphona ad Benedíctus dicuntur ut in Proprio de Tempore. In Feriis post Dom. Septuag. usque ad Sabb. post Cineres et in Officio de Dominica anticipata, Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus dicuntur ut in Feriis per Annum de Psalt. Aña vero ad Benedíctus a Fer. IV Cinerum usque ad Sabb. sequens propria in Proprio de Tempore; in Septuagesima autem usque ad Fer. III post Dom. Quinquag. de Psalterio. In Officio vero de Dominica anticipata dicitur Aña, quæ in ipsa Dominica ad Benedíctus ponitur in Proprio de Tempore.

In Festis Duplicibus, diebus Octavis Simplicibus et in Officio S. Mariæ in Sabbato, quando Añæ et Psalmi de Feria dictæ sunt, Capitulum ℟. br., Hymnus, Versus et Aña ad Benedíctus sumuntur de Festo, ut in Proprio vel Communi.

In Feriis per Annum:

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans:

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ,
Patrem poténtis grátiæ:
Culpam relégat lúbricam.

Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Donet geréndi grátiam.

Mentem gubérnet et regat,
Casto, fidéli córpore;
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Ebrietátem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat:
Pūdor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra cursus próvehit,
Auróra totus pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

Per Annum ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Recitato Versu dicitur cum Antiphona convenienti Canticum Zachariæ.

In Feriis per Annum ad Benedictus, Aña Benedíctus † Dóminus, Deus Israël.

Et non repetitur in Cantico.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Aña Benedíctus Dóminus, Deus Israël.

Expleto Cantico ac repetita Aña, statim dicitur :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur :

Sed líbera nos a malo.

Tum dicitur Oratio conveniens.

In Feriis quæ non habent Orationem propriam, sumitur Oratio Dominicæ præcedentis ; aliis diebus sumitur Oratio, quæ habetur in Proprio vel Communi.

Postea fiant Commem., si occurrant, et si Officium requirat, Suffrag. de omnibus Sanctis ; vel Temp. Pasch. Com. de Cruce, ut habetur infra post Vesp. Sabb.

Post ultimam Orationem additur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium ; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, totum secreto: eoque recitato, subjungitur

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ inferius post Completorium pro diversitate Temporis assignantur.

Postea concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris absséntibus. Amen.

FERIA TERTIA
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me, ut supra Fer. II.

Invitat. Jubilémus Deo, * Salutári nostro. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus :
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Adjútor † in tribulatiónibus.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Adjútor in tribulatiónibus.

Aña Magnus Dóminus, † et laudábilis nimis.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri,in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,*in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48

Audíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ :* et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem;

Non vidébit intéritum. Cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt :

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum :

Tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : † comparátus est juméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eó-

rum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : † comparátus est juméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Aña Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Aña Deus deórum, † Dóminus locútus est.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 49

Deus deórum, Dóminus locútus est:*et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum : * Ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum:* et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi,pópulus meus,et loquar: † Israël, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : † Quare tu enárras justítias meas, * et assúmis testaméntum meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,†et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, † evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : * et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, † et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: † et exspectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Aña Deus deórum, Dóminus locútus est.

Per Annum ℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu, in Off. fer. tantum ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Officio Sanctorum trium Lect. ℣., ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Infra Oct. Ascens. ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet,* qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Si vero tres Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem:

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Lectio brevis *Prov. 3, 19-20*

Dóminus sapiéntia fundávit terram, stabilívit cælos prudéntia.† Sapiéntia illíus erupérunt abýssi, * et nubes rore concréscunt. Tu autem, Dómine.

℟. br. Deus, in nómine tuo * Salvum me fac, Dómine. Deus. ℣. Et in misericórdia tua líbera me. Salvum. Glória Patri. Deus.

IN II NOCTURNO

Per Annum, et Temp. Pasch. super omnes Psalmos, Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Avértit Dóminus † captivitátem plebis suæ.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum:*ut vídeat si est intélligens,aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor :

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ,* exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Aña Inténde in me,† et exáudi me.

Psalmus 54

Exáudi, Deus, oratiónem meam, † et ne despéxeris deprecatiónem meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea : * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus,et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset,* abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis : * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere et mane et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, † divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te, Dómine.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo, quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua. *

Tunc convertêntur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, † in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo, quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, † et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Aña Inténde in me, et exáudi me.

Aña Justa judicáte, † fílii hóminum.

Psalmus 57

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte, fílii hóminum?

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum, donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus, cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58

Eripe me de inimícis meis, Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitáte cucúrri et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos:* ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos. Ne occídas eos, * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: *

et depóne eos, protéctor meus, Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua :

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur ; in consummatióne, * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient, quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam,† quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag., Aña Justa judicáte, fílii hóminum.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℟. Deo grátias.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis:†quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite judícium,subveníte opprésso, judicáte pupíllo,deféndite víduam.* Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem : † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post Versum dicitur :

Kýrie,eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Temp. Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapién-

tiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra Tempus Paschale

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi,*et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi : * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Post Versum dicitur :

Kýrie,eléison,etc. ut Fer. II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave María.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus miseréatur nostri, et benedícat nobis, ut supra 59

Per Annum, Aña Dele, Dómine, † iniquitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Aña Salutáre † vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 42

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum affígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña Quóniam † in te confídit ánima mea.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum:*Deum,qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus,

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Per Annum, Aña Quóniam in te confídit ánima mea.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Cunctis diébus † vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine. (T. P. Allelúja.)

Canticum Ezechiæ *Isaiæ 38, 10-20*

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : † dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te : * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine. (T. P. Allelúia.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña Exaltáte † Regem sæculórum in opéribus vestris. (T. P. Allelúja.)

Canticum Tobiæ *Tob. 13, 1-10*

Magnus es, Dómine,in ætérnum, * et in ómnia sæcula regnum tuum :

Quóniam tu flagéllas, et salvas : † dedúcis ad ínferos, et redúcis : * et non est, qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * et in conspéctu Géntium laudáte eum :

Quóniam ídeo dispérsit vos inter Gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras : * et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo, quæ fecit nobíscum, † et cum timóre et tremóre confitémini illi : * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi : * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, † et fácite justítiam coram Deo,* credéntes,quod fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus : * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Aña Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña Omnes Angeli ejus, † laudáte Dóminum de cælis.

Temp. Pasch., Aña Allelúja,† allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt,laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles : * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora : * serpéntes et vólucres pennátæ :

Reges terræ et omnes pópuli : * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines : † senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória:* lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña Omnes Angeli ejus, laudáte Dóminum de cælis.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Replétí sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña Eréxit nobis † Dóminus cornu salútis in domo David, púeri sui.

Reliqua ut Feria II. 64

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt qui tribúlant me ut supra Fer. II.

Invitatorium In manu tua, Dómine * Omnes fines terræ. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce tu crimínibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod géssimus;
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dímitte, quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Da nobis, † Dómine, auxílium de tribulatióne.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 59

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: *

et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Aña Benedícite, † Gentes, Deum nostrum.

Psalmus 61

Nonne Deo subjécta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem ? † interfícitis univérsi vos: * tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, † cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, † effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, † mendáces fílii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, † quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua

in ætérnum, † óculi ejus super Gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea,

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo,*non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Aña Benedícite, Gentes, Deum nostrum.

Aña In ecclésiis † benedícite Dóminum.

Psalmus 67

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : † iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus : patris orphanórum, et júdicis viduárum :

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos,qui exásperant,qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai,* a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargen-

tátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, † nive dealbabúntur in Selmon. * Mons Dei, mons pinguis :

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes,* inhabitáre Dóminum Deum.

Divisio

Benedíctus Dóminus, die quotídie * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, † congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : † vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, † date glóriam Deo, super Israël * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, † Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Aña In ecclésiis benedícite Dóminum.

Per Annum, ℣. Benedícite, Gentes, Deum nostrum. ℟. Et audítam fácite vocem laudis ejus.

In Adventu in Off. fer. tantum. ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Officiis Sanctorum trium Lect. ℣. ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Pass. ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Infra Oct. Ascens. ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si vero tres Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem:

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio brevis *Sap. 1, 1-2*

Dilígite justítiam, qui judicátis terram. † Sentíte de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum: * quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum : appáret autem eis, qui fidem habent in illum. Tu autem, Dómine.

℟. br. In te, Dómine, sperávi, * Non confúndar in ætérnum. In te. ℣. In justítia tua líbera me et éripe me. Non confúndar. Glória Patri. In te.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch. Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Quærite Dóminum, † et vivet ánima vestra.

Psalmus 68

Salvum me fac, Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátri-

bus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta:* et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis,qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet

Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Aña Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

Aña Dómine † Deus, in adjutórium meum inténde.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : † tamquam prodígium factus sum multis : * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, † persequímini et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : † et convérsus vivificásti me : * et de abýssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea, cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Aña Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.

Aña Quam bonus † Deus Israël.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : † et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Psalmus 72

Quam bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.
In Septuag., Aña Quam bonus Deus Israël.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini.

* Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Is. 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post ℣. dicitur:

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Temp. Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro plur. Martyr. extra Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecít illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Post ℣. dicitur :

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave María.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra. 59

Per Annum, Aña Amplius lava me, † Dómine, ab injustítia mea.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea :* et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea.

Aña A timóre † inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt:* firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Aña Te decet † hymnus, Deus, in Sion.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui

contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni,et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Per Annum, Aña Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Dóminus † judicábit fines terræ. (T. P. Allelúja.)

Canticum Annæ *1 Reg. 2, 1-10*

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro : † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est,* et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum,* et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Aña Dóminus judicábit fines terræ. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña Dómine, † magnus es tu, et præclárus in virtúte tua. (T. P. Allelúja.)

Canticum Judith *Judith 16, 15-21*

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonái, Dómine, magnus es tu, † et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti, et facta sunt:

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est, qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Væ genti insurgénti super genus meum: † Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis, * in die judícii visitábit illos.

Dabit enim ignem et vermes in carnes eórum, * ut uràntur et séntiant usque in sempitérnum.

Aña Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña Cæli cælórum, † laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum

in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña Cæli cælórum, laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida:
Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus :
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu, lux Eói síderis,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña De manu ómnium, † qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.

Reliqua ut Feria II. 64

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tribúlant me, ut supra Fer. II.

Invitatorium Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium :

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas :
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia :
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Liberásti virgam † hereditátis tuæ.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 73

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ,* quam possedísti ab inítio;

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt, qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: † memor esto improperiórum tuórum, * eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Aña Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Aña Tu es Deus, † qui facis mirabília.

Psalmus 76

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ

in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Aña Tu es Deus, qui facis mirabília.

Aña Inclináte † aurem vestram in verba oris mei.

Psalmus 77

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis ;

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus,* et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam,† et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant ;

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans;

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra:* et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt ;

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : † et ignis accénsus est in Jacob, * et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, † et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Divisio

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est misericors, † et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit, ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est, quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso!

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum,*et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : † indignatiónem et iram et tribulatiónem : * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, † non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion, quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, † et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fetántes accépit eum,

Páscere Jacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Aña Propítius esto † peccátis nostris, Dómine.

Psalmus 78

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * introëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Aña Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Deus, in sancto via tua. ℟. Quis Deus magnus, sicut Deus noster?

In Adventu, in Off. fer. tantum ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

In Officio Sanctorum trium Lect. ℣. ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Pass. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis : * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Benedictióne perpétua* benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Si vero tres Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem:

Bened. In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

Lectio brevis *Sap. 3, 9*

Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem : † et fidéles in dilectióne acquiéscent illi : * quóniam donum et pax est eléctis ejus. Tu autem, Dómine.

℟. br. Exsultáte Deo, * Ad-

jutóri nostro. Exsultáte. ℣. Jubiláte Deo Jacob. Adjutóri. Glória Patri. Exsultáte.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja,† allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Exsultáte † Deo adjutóri nostro.

Psalmus 79

Qui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus:* plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et con-

testábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te Deus recens, * neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me:* Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Aña Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Aña Tu solus † Altíssimus super omnem terram.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupíllo:*húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Psalmus 82

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unaníminter: † simul advérsum te testaméntum disposuérunt, * tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab et Agaréni, Gebal et Ammon et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb * et Zébee et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: qui dixérunt: * Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut ro-

tam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur et péreant.

Et cognóscant, quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Aña Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Aña Benedixísti, † Dómine, terram tuam.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam ;

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes

eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag., Aña Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *I Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℟. Deo grátias.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem : † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post ℣. dicitur :

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Tempus Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro plur. Martyr. extra Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi : * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum,qui fecit illum,* et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne.* Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Post ℣. dicitur :

Kýrie,eléison,etc. ut Fer.II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra. 59

Per Annum, Aña Tibi soli † peccávi, Dómine, miserére mei.

Temp. Pasch.,Aña Allelúja,† allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam ;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus

concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Tibi soli peccávi, Dómine, miserére mei.

Aña Intret † orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Aña Dómine, † refúgium factus es nobis.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 89

Dómine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos,* tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus,quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Per Annum, Aña Dómine, refúgium factus es nobis.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Cantémus † Dómino gloriόse.

Et non repetitur in Cantico.

Temp. Pasch., Aña Cantémus † Dómino gloriόse. Allelúja.

Canticum Moysis *Exod. 15, 1-19*

Cantémus Dómino : gloriόse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare;

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro. † Abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : † déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus,et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus in sanctitáte,* terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis,† donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Aña Cantémus Dómino gloriόse. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña Pópulus meus, † ait Dóminus, bonis meis adimplébitur. (T. P. Allelúja.)

Canticum Jeremiæ *Jer. 31, 10-14*

Audíte verbum Dómini, Gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dicite:

Qui dispérsit Israël, congregábit eum: * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion: * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto et vino et óleo, * et fetu pécorum et armentórum:

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul:

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Aña Pópulus meus, ait Dóminus, bonis meis adimplébitur. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña In Sanctis ejus † laudáte Deum.

Temp.Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra,* dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Per Annum, Aña In Sanctis ejus laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Lux ecce surgit áurea,
Pallens fatíscat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña In sanctitáte † serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Reliqua ut Fer. II. 64

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. **Ps. 3** Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me, **ut supra Fer.II.**

Invitatorium Adorémus Dóminum : * Quóniam ipse fecit nos. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudum cántica,
Quæ excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus vúlnerum
A te medélam ómnium.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus adsit sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Inclína, Dómine, † aurem tuam, et exáudi me.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp.Pasch., Aña Allelúja,† allelúja, allelúja.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : † lætífica ánimam servi tui,* quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe,Dómine,oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine,in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine,Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus

portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum,* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me.

Aña Benedíctus † Dóminus in ætérnum.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † jurávi David,servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine :* étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi ?*potens es,Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, † orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem et Mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Divisio

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : † Pósui adjutórium in poténte : * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in

eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis,non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum : * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine,* quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Aña Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Aña Exaltáre, † qui júdicas terram.

Sequens Ps. Dóminus regnávit hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et ejus loco dicitur Ps. Notus in Judæa Deus, ut infra.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam,

Elevavérunt flúmina fluctus suos. * A vócibus aquárum multárum,

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Dicto Psalmo præcedenti, omittitur sequens

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat ?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine : * et de lege tua docúeris eum :

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : † et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña Exaltáre,qui júdicas terram.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Adventu, in Off. fer. tantum, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Officio Sanctorum trium Lect. ℣. ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Infra Oct.et Fer.VI post Oct. Ascens. ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet,* qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Si vero tres Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem: Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Lectio brevis *Sap. 1, 6-7*

Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis, † quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ ejus audítor. * Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum: et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Tu autem.

℟. br. Misericórdias tuas, Dómine, * In ætérnum cantábo. Misericórdias. ℣. In generatióne et progénie. In ætérnum. Glória Patri. Misericórdias.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Cantáte Dómino, † et benedícite nómini ejus.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætęntur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * lætęntur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adó-

rant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine : Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Aña Quia mirabília † fecit Dóminus.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, *et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Quia mirabília fecit Dóminus.

Seq. Aña et Ps. Jubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et ejus loco dicitur Aña et Ps. Bonum est confitéri, ut infra.

Aña Jubiláte † Deo, omnis terra.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia!

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne!

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. † Introíte portas ejus in confessióne,* átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Dicto Ps. præcedente, omittitur seq. cum sua Aña.

Aña Bonum est † confitéri Dómino.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem :

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100

Misericórdiam et judícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag., Aña Jubiláte Deo, omnis terra.

Vel Aña Bonum est confitéri Dómino.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℟. Deo grátias.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ, 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jer. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi : † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem : † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post ℣. dicitur :

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Temp. Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro plur. Martyr. extra Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum,

†et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Post ℣. dicitur:

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave María,

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra, 59

Per Annum, Aña Spíritu principáli † confírma cor meum, Deus.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum

coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Spíritu principáli confírma cor meum, Deus.

Aña In Israël † magnum nomen ejus.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña In Israël magnum nomen ejus.

Aña Bonum est † confitéri Dómino.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit:*sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Per Annum, Aña Bonum est confitéri Dómino.

Temp. Pasch. Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Dómine, † audívi audítum tuum, et tímui. (T. P. Allelúja.)

Cant. Habacuc *Hab. 3, 2-19*

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et Sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus.*Ante fáciem ejus ibit mors:

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram:

Aspéxit et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos:* et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum

tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui:*in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus,† cápiti bellatórum ejus,*veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum, * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat,

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Aña Dómine, audívi audítum tuum,et tímui. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña In Dómino justificábitur † et laudábitur omne semen Israël. (T. P. Allelúja.)

Canticum Isaiæ *Is. 45, 15-26*

Vere tu es Deus abscónditus, * Deus Israël, Salvátor.

Confúsi sunt et erubuérunt omnes: * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.

Israël salvátus est in Dómino salúte ætérna: * non confundémini et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, † ipse Deus formans terram, et fáciens eam, * ipse plastes ejus:

Non in vanum creávit eam, † ut habitarétur, formávit eam: * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscóndito locútus sum, * in loco terræ tenebróso:

Non dixi sémini Jacob: Frustra quærite me: * ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta.

Congregámini et veníte et accédite simul * qui salváti estis ex Géntibus:

Nesciérunt, qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant deum non salvántem.

Annuntiáte et veníte et consiliámini simul: * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædíxit illud?

Numquid non ego Dóminus,† et non est ultra Deus absque me? * Deus justus et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ: * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso jurávi, † egrediétur de ore meo justítiæ verbum, * et non revertétur :

Quia mihi curvábitur omne genu, * et jurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt justítiæ et impérium. * Ad eum vénient, et confundéntur omnes, qui repúgnant ei.

In Dómino justificábitur et laudábitur * omne semen Israël.

Aña In Dómino justificábitur et laudábitur omne semen Israël. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña In týmpano et choro, † in chordis et órgano laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles : * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora : * serpéntes et vólucres pennátæ :

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines : † senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña In týmpano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Ætérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Celsi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis :

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Sparsámque lucem núntiat :
Cadit calígo nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine diéi
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
Radícet altis sénsibus :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Aña Per víscera † misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Reliqua ut Fer. II. 64

SABBATO
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me, ut supra Fer. II.

Invitatorium Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Mundíque factor máchinæ,
Unus potentiáliter,
Trinúsque personáliter.

Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe :
Quo corde puro sórdibus
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, jecúrque mórbidum
Adúre igni cóngruo :

Accíncti ut sint pérpetim,
Luxu remóto péssimo.
Ut quique horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Donis beátæ pátriæ
Ditémur omnes áffatim.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Clamor meus † ad te véniat, Deus.

Temp.Pasch.,Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fænum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam :

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fænum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine,* et omnes reges terræ glóriam tuam :

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu,Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum:*renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israël voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : † homo, sicut fænum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo,et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : † in omni loco dominatiónis ejus, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Clamor meus ad te véniat, Deus.

Aña Bénedic, † ánima mea, Dómino.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 103

Bénedic, ánima mea,Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem in-

duísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti,quem non transgrediéntur : * neque convertántur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: *exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fænum juméntis,* et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: † montes excélsi cervis : * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! † ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne tua.

Divisio

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt ;

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei. * Omnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : † áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit

eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Lætétur cor † quæréntium Dóminum.

Psalmus 104

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israël in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, † ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : † misit rex, et solvit eum ; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Divisio

Et intrávit Israël in Ægýptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum, ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit:

* et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fænum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ ;*abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne,* et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium : * et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Aña Lætétur cor quæréntium Dóminum.

Per Annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

In Adventu, in Off. fer. tantum, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Officio Sanctorum trium Lect. ℣. ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp.Pass. ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Infra Oct. Ascens., ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et misericors Dóminus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si tres vero Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem:

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio brevis *Eccli. 12, 2-3*

Bénefac justo, et invénies retributiónem magnam: et si non ab ipso, certe a Dómino. † Non est enim ei bene, qui assíduus est in malis, et eleemósynas non danti: * quóniam et Altíssimus ódio habet peccatóres, et misértus est pæniténtibus. Tu autem, Dómine.

℟. br. Dómine, * Exáudi oratiónem meam. Dómine. ℣. Et clamor meus ad te véniat. Exáudi. Glória Patri. Dómine.

In Officio S. Mariæ in Sabbato:

Per Annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Temp. Pasch., ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Absolutio et reliqua ut in ejus Officio post Commune Sanctorum.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Vísita nos, † Dómine, in salutári tuo.

Psalmus 105

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, † ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto:

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fænum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, † qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham : * terribília in Mari Rubro.

Et dixit, ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus ejus, stetísset in confractióne in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, † et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto;

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Divisio

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiónis : † et vexátus est Móyses propter eos : * quia exacerbavérunt spíritum ejus,

Et distínxit in lábiis suis. * Non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, † et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : † sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, † et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium : * et domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, † et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pænítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium, qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus :

Ut confiteámur nómini sancto

tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Aña Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Aña De necessitátibus meis † éripe me, Dómine.

Psalmus 106

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant, qui redémpti sunt a Dómino, † quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu et occásu : * ab Aquilóne et Mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte et ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit, qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur:*et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum,et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Divisio

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt,et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum

cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc ? * et intélliget misericórdias Dómini ?

Aña De necessitátibus meis éripe me, Dómine.

Aña Confitébor † Dómino nimis in ore meo.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua.* Ut liberéntur dilécti tui,

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me. * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108

Deus, laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa,† et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fænerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit, qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam ;

Et persecútus est hóminem ínopem et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra ejus, * et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum,quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant, quia manus tua hæc:* et tu,Dómine,fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : † qui insúrgunt in me, confundántur : * servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag., Aña Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *I Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sǽcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sǽculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quǽrite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam.* Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post ℣. dicitur:

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Temp. Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro plur. Martyr. extra Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum,* et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Offic. S. Mariæ in Sabb.

Capitulum *Eccli. 24, 26-28*

Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum : * memória mea in generatiónes sæculórum.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Post ℣. dicitur :

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra 59

Per Annum, Aña Benígne fac † in bona voluntáte tua, Dómine.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur duo Psalmi sequentes, quorum posterior 142 Dómine, exáudi ad verba ¶ Audítam fac in duo Glória Patri dividatur, quando loco Cantici Moysis Audíte cæli Canticum Ecclesiastici Miserére nostri dicitur.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitá-

te mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Benígne fac in bona voluntáte tua, Dómine.

Aña In veritáte tua † exáudi me, Dómine.

Quando dicitur Canticum festivum Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos cum sua Aña Osténde nobis, Dómine, sequens Psalmus 142 Dómine, exáudi oratiónem meam dividitur ad verba Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam et ambæ partes concluduntur cum ℣. Glória Patri, sed dicuntur sub unica Aña In veritáte tua.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam : † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

¶ Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me; in æquitáte tua

Edúces de tribulatióne ánimam meam:* et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Per Annum, Aña In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Date magnitúdinem † Deo nostro. (T. P. Allelúja.)

Canticum Moysis *Deut. 32, 1-43*

Audíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, † et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro. † Dei perfécta sunt ópera, * et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te et fecit et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla tríti-ci, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus,et re-calcitrávit : * incrassátus, im-pinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salu-tári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo,* diis,quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eó-rum.

Deum, qui te génuit, dereliquí-sti, * et oblítus es Dómini, crea-tóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracún-diam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irrita-vérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gen-te stulta irritábo illos.

Divisio

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fun-daménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devo-rábunt eos aves morsu amarís-simo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hó-mine sene.

Dixi : Ubinam sunt ? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra ex-célsa, et non Dóminus * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. † Utinam sápe-rent et intellígerent, * ac no-víssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia ?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus con-clúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Go-mórrhæ :

Uva eórum uva fellis,* et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum,* et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis ?

Mea est últio, et ego retrí-buam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur.

Vidébit quod infirmáta sit manus, † et clausi quoque defecérunt, * residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam,

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum?

Surgant, et opituléntur vobis,* et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte, quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, et ego vívere fáciam : † percútiam, et ego sanábo, * et non est, qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea.

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, Gentes, pópulum ejus,* quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Aña Date magnitúdinem Deo nostro. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Dicitur cum sua Antiphona præter Festa Sanctorum Duplicia minora, Dominicas in Sabbato anticipatas, et dies Octavas Simplices, etiam in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, ut Feria II notatum est. Ps. 142 Dómine, exáudi dividitur in duo Glória Patri, sub unica Antiphona, ad versum Audítam fac.

Aña Osténde nobis, Dómine, † lucem miseratiónum tuárum. (T. P. Allelúja.)

Cant. Ecclesiastici *Eccli. 36, 1-13*

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum :

Et immítte timórem tuum super Gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super Gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, et immúta mirabília. * Glorífica manum et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festína tempus, et meménto finis,* ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur, qui salvátur: * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob : † ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua :

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Aña Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña In cýmbalis† benesonántibus laudáte Deum.

Temp.Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles : * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora : * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines : † senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ :

* laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña In cýmbalis benesonántibus laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Auróra jam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum:
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis décidat:
Mentis reátus súbruat:
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Et mane illud últimum,
Quod præstolámur cérnui,
In lucem nobis éffluat,
Dum hoc canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña Illumináre, Dómine, † his, qui in ténebris sedent: et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

Reliqua ut Feria II. 64

DOMINICA AD PRIMAM

Pater noster, Ave María, et Credo. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

In Officio Dominicali:

Per Annum et Temp. Pasch. Aña Allelúja.

Tempore Adventus, Septuages., Quadrages. et Pass. Aña propria ut in Proprio de Tempore.

In Officio festivo:
Dicitur Aña I ex Laudibus.

Psalmus 118

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testi-

mónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo, quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes,et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per Annum, Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *I Tim. 1, 17*

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor

et glória * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. (T. P. Allelúja.) ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúja.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, cum reliquis, ut Fer. II. 4

DOMINICA
AD TERTIAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Crucem †, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona et dicitur Capitulum, Versus et reliqua ut infra. Quod semper servatur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

In Officio Dominicali :

Per Annum et Temp. Pasch..

Aña Allelúja.

Tempore Adventus, Septuagesimæ, Quadrag. et Pass. ad Tertiam, Sextam et Nonam Añæ propriæ in Proprio de Tempore.

In Officio festivo :

Dicitur Aña II ex Laudibus.

Psalmus

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum:* et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Per Annum, Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum cum ℣. et alia in aliis Horis, dicuntur in Dñicis II et reliquis post Epiph. et a Dñica IV post Pentec. usque ad ultimam Dom. ante Adventum ; Versus etiam in Dñicis Septuages., Sexages. et Quinquages.

Capitulum *1 Joann. 4, 16*

Deus cáritas est : † et qui manet in caritáte, in Deo manet, * et Deus in eo. ℟. Deo grátias.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Post Orationem additur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora. Sic finiuntur semper Tertia, Sexta et Nona.

DOMINICA
AD SEXTAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio Dominicali :

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja.

In Officio festivo :
Dicitur Aña III ex Laudibus.

Psalmus

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Per Annum, Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Galat. 6, 2*

Alter alteríus ónera portáte,* et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

DOMINICA
AD NONAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans :

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio Dominicali :

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja.

In Officio festivo :
Dicitur Aña V ex Laudibus.

Psalmus

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Per Annum, Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 6, 20*

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

FERIA SECUNDA
AD TERTIAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flammescat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali :
Per Annum, Aña Adjuva me.
In Adventu, Aña e Laud. Dñicæ præc. aut ex propriis Laudibus.
Temp. Quadrag., Aña Advenérunt nobis.
Temp. Passionis, Aña Judicásti, Dómine.
Fer. II Maj. Hebd. Aña ppr.
Temp. Pasch., Aña Allelúja.
In Officio festivo :
Ad Tertiam, Sextam et Nonam dicuntur Añæ, sicut in Dominica notantur.

Psalmus

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

SUSCIPE ME SECUNDUM ELOQUIUM TUUM, ET VIVAM : * ET NON CONFUNDAS ME AB EXSPECTATIONE MEA.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mi-

hi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua,* super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Per Annum, Aña Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capitulum *Jer. 17, 14*

Sana me, Dómine, et sanábor: † salvum me fac, et salvus ero : * quóniam laus mea tu es.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Adventu, Aña e Laudibus Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Jer. 23, 5*

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : * et fáciet judícium et justítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Temp.Quadrag., Aña Advenérunt nobis dies pæniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum *Joël 2, 12-13*

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio et fletu et planctu. † Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, Aña Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Fer. II Majoris Hebd. Aña propria.

Capitulum *Jerem. 17, 13*

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : † recedéntes a te, in terra scribéntur:* quóniam dereliquérunt venam aquárumivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 6, 9-10*

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

FERIA SECUNDA AD SEXTAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali :

Per Annum, Aña Aspice in me.

In Adventu Aña e Laudibus Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Commendémus nosmetípsos.

Temp. Pass., Aña Pópule meus.

Fer. II Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus

Mirabília testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum :* intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Per Annum, Aña Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capitulum *Galat. 6, 2*

Alter alteríus ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Adventu, Aña e Laud. Dñicæ præc. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Jerem. 23, 6*

In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : † et hoc est nomen, quod

vocábunt eum,* Dóminus justus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Temp. Quadrag., Aña Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum *Isaiæ 55, 7*

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Passionis, Aña Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Fer. II Majoris Hebd. Aña propria.

Capitulum *Jerem. 17, 18*

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 15, 20-22*

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.* Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

FERIA SECUNDA AD NONAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali:

Per Annum, Aña Fiat manus tua.

In Adventu, Aña e Laud. Dñicæ præc. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Per arma justítiæ.

Temp. Passionis, Aña Numquid rédditur.

Fer. II Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum,et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam:*et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine:*et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum,quia mandáta tua non sum oblítus.

Per Annum, Aña Fiat manus tua, Dómine, ut salvet me: quóniam mandáta tua elégi.

Capitulum *1 Cor. 6, 20*

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Adventu, Aña e Laud. Dñicæ præc. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Isaiæ 14, 1*

Prope est, ut véniat tempus ejus, † et dies ejus non elongabúntur : * miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

Temp. Quadrag., Aña Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum *Isaiæ 58, 7*

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : † cum víderis nudum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Pass., Aña Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Fer. II Maj. Hebd. Aña propria.

Capitulum *Jerem. 18, 20*

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóque-

rer pro eis bonum, * et avértere rem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Petr., 3, 18*

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, † ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

PER HEBDOMADAM AD TERTIAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali:

Per Annum, Aña Clamávi.

In Adventu Aña de Laudibus Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Advenérunt nobis.

Temp. Passionis, Aña Judicásti, Dómine.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar. * Multum íncola fuit ánima mea

Cum his, qui odérunt pacem: Eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Per Annum, Aña Clamávi, et exaudívit me.

Capitulum *Jer. 17, 14*

Sana me, Dómine, et sanábor: † salvum me fac, et salvus ero : * quóniam laus mea tu es.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Adventu, Aña e Laudibus Dñicæ præced. aut ex propr. Laudibus.

Capitulum *Jer. 23, 5*

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : * et fáciet judícium et justítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Temp. Quadrag., Aña Advenérunt nobis dies pæniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum *Joël 2, 12-13*

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio et fletu et planctu. † Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, Aña Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Capitulum *Jerem. 17, 13*

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : † recedéntes a te, in terra scribéntur : * quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 6, 9-10*

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

PER HEBDOMADAM
AD SEXTAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali :

Per Annum, Aña Qui hábitas

In Adventu Aña e Laudibus Dñicæ præced. aut ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Commendémus nosmetípsos.

Temp.Pass.,Aña Pópule meus.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 122

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Psalmus 123

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est,* et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Psalmus 124

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat : in Jerúsalem,

Montes in circúitu ejus : † et Dóminus in circúitu pópuli sui,* ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Per Annum, Aña Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capitulum *Galat. 6, 2*

Alter alteríus ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Adventu Aña e Laud. Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Jerem. 23, 6*

In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : † et hoc est nomen, quod vocábunt eum,* Dóminus justus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Temp. Quadrag., Aña Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum *Isaiæ 55, 7*

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Passionis, Aña Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Capitulum *Jerem. 17, 18*

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 15, 20-22*

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

PER HEBDOMADAM AD NONAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali:

Per Annum, Aña Beáti omnes.

In Adventu Aña e Laud. Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Per arma justítiæ.

Temp. Pass., Aña Numquid rédditur.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris ;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis:* non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 127

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ :

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum. * Pacem super Israël.

Per Annum, Aña Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capitulum *1 Cor. 6, 20*

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. * Et ab aliénis parce servo tuo.

In Adventu Aña e Laud. Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Isaiæ 14, 1.*

Prope est, ut véniat tempus ejus,† et dies ejus non elongabúntur : * miserébitur enim Dóminus Jacob et Israël salvábitur.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

Temp. Quadrag., Aña Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum *Isaiæ, 58, 7*

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : † cum víderis nudum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Pass., Aña Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Capitulum *Jerem. 18, 20*

Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóquerer pro eis bonum,* et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Petr. 3, 18*

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, † ut nos offérret Deo,mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟ Viso Dómino, allelúja.

DOMINICA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Deinde sub congruentibus Antiphonis, dicuntur quatuor Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

In Officio Dominicali :

Per Annum, Aña Dixit Dóminus † Dómino meo: Sede a dextris meis.

Et non repetitur in Psalmo.

In Adventu Añæ e Laudibus Dñicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur omnes Psalmi usque ad Capitulum.

Antiphonæ cum Psalmis per Annum ac Tempore Paschali assignatæ, adhibentur semper, quando fit Officium de Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Oct. Nativit., Epiph., Ascens., Ss. Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, quam in Dominicis majoribus, extra Adventum, non exclusa ipsa Dominica in Albis.

In Officio festivo :

In Festis Duplicibus duodecim Lectionum, et infra Octavas dicuntur Psalmi cum Antiphonis, ut in Proprio aut Communi Sanctorum signantur; item in Festis Dupl. trium Lectionum, quando in Proprio Sanctorum Añæ propriæ ad Vesperas habentur, sumuntur Psalmi festivi in Communi Sanctorum assignati.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Aña Fidélia † ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini :

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi.

Aña In mandátis † ejus cupit nimis.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña In mandátis ejus cupit nimis.

Aña Sit nomen Dómini † benedíctum in sæcula.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,* et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Repetita post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

In Dominicis Septuages., Sexages. et Quinquages. Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis autem post Epiph. a die 14 Jan. ac deinceps ante Septuages. atque in Dñica IV et reliquis Dñicis post Pentecosten occurrentibus, dicitur

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. ℟. Deo grátias.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis dicitur sequens ℟. br., Hymnus et Versus:

℟. br. Quam magnificáta sunt * Opera tua, Dómine. Quam magnificáta. ℣. Omnia in sapiéntia fecísti. Opera. Glória Patri. Quam magnificáta.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,

Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :
Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.
Cælórum pulset íntimum :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Tempore Adventus, Quadrag., Passionis, ac Tempore Pasch. a Dominica in Albis usque ad Dominicam V. post Pascha inclusive Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus ut in Proprio de Tempore.

Ad Magníficat Aña propria in Proprio de Tempore.

In omnibus Festis Capitulum, ℟. breve, Hymnus, Versus et Aña ad Magníficat dicuntur de ipso Festo, ut in Proprio vel Communi.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël,púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Expleto Cantico ac repetita Aña, statim dicitur

Kýrie,eléison.Christe,eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce et in fine respondetur : Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde, extra Tempus Paschale in Officio Dominicali Semiduplici, præter Dominicas Adventus usque ad diem Octavam Epiphaniæ, Dominicas Passionis ac Palmarum atque Dominicas, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis etiam concurrentis vel cujusvis Octavæ, etiam Simplicis, similiter concurrentis, fit Suffragium de Omnibus Sanctis, ut habetur infra post Vesperas Sabbati. Tempore Paschali a Dom. II usque ad Dom. V post Pascha loco Suffragii de omnibus Sanctis dicitur Commemoratio de Cruce cum Aña Crucem sanctam, ℣. et Oratione, ut ibidem ponitur.

Post ultimam Orationem additur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per mise-

ricórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

Et si discedatur a Choro, Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur:

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur una ex Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virg., quæ in fine Completorii notantur.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, statim incipitur Versus Jube, domne, benedícere ut infra ad Completorium.

FERIA SECUNDA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

In Festis Duplicibus minoribus, exceptis iis, quæ habent Antiphonas proprias, ac Simplicibus ad Vesperas dicuntur Psalmi de Feria cum suis Antiphonis, quæ in Festis ritus Duplicis duplicantur.

Per Annum, Aña Nos, qui vívimus, † benedícimus Dómino.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja in hac et in aliis Feriis, dicuntur omnes Psalmi usque ad Capitulum in omnibus Feriis et Festis Duplicibus minoribus a Feria II post Dom. in Albis usque ad Feriam VI post Oct. Ascens. inclusive.

Antiphonæ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et in aliis Feriis appositæ dicuntur semper, quando juxta Rubricas sumendi sunt Psalmi de Feria, ut in Psalterio.

Psalmus 113

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles, sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium,

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam:

Super misericórdia tua, et veritáte tua. * Nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia, quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus,qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Aña Inclinávit † Dóminus aurem suam mihi.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ :

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine,líbera ánimam meam : † misericors Dóminus, et justus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña Crédidi, † propter quod locútus sum.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Hic non dicitur Glória Patri, quando Vesperæ dicuntur de Psalterio, sed additur sequens

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña Crédidi, propter quod locútus sum.

Aña Sæpe † expugnavérunt me a juventúte mea.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 128

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum.* Confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fænum tectórum: * quod, priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit,*et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos. * Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus de Feria currente ut in Psalterio dicuntur in omnibus per Annum Feriis, in Feriis post Septuages. et a Fer. IV. Cinerum usque ad Fer. VI seq. incl.

In Festis Duplicibus, diebus Octavis simplicibus, in Officio S. Mariæ in Sabbato, quando Añæ et Psalmi de Feria dictæ sunt, Capitulum, ℟. br., Hymnus, Versus et Aña ad Magníficat sumuntur de Festo, ut in Proprio vel Communi.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam.
℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Imménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides invéniat:
Sic lúminis jubar ferat,
Ut vana cuncta térreat:
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

A Feria II post Dominicam Septuag. usque ad Fer. VI post Cineres inclusive, in singulis Feriis Antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore; in aliis vero Feriis per Annum Antiphona ad Magníficat dicitur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponitur.

Ad Magnif., Aña Magníficat † ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

Inchoata Aña Magníficat in Cantico sequente non repetitur, sed Chorus prosequitur ánima mea Dóminum.

Tempore Adventus, Quadrages. a Fer. II post Dom. I, et Passionis usque ad Fer. IV Majoris Hebdom. inclusive ac Tempore Paschali a Fer. II post Dom. in Albis usque ad Fer. III Rogationum inclusive : in omnibus Feriis, Capitulum, ℟. br., Hymnus, Versus et Antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Sicut erat.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce et in fine respondetur Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Oratio, quando propria in Feriis non assignatur, dicitur de Dñica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde Suffragium de omnibus Sanctis, vel Tempore Paschali Commemoratio de Cruce, ut infra post Vesperas Sabbati dicitur. 175

Post ultimam Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

Et si discedatur a Choro, Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur:

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur una ex Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virg., quæ in fine Completorii notantur.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña De profúndis † clamávi ad te, Dómine.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Aña De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Aña Speret † Israël in Dómino.

Psalmus 130

Dómine, non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña Speret Israël in Dómino.

Aña Et omnis † mansuetúdinis ejus.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi :* hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens be-

nedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David,* parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña Et omnis mansuetúdinis ejus.

Aña Ecce quam bonum, † et quam jucúndum, habitáre fratres in unum!

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 132

Ecce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem,*et vitam usque in sæculum.

Aña Ecce quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Tellúris ingens Cónditor,
Mundi solum qui éruens,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem:

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ:
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet:
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis actum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Exsúltet † spíritus meus in Deo, salutári meo.

Reliqua ut Feria II. 163

FERIA QUARTA
AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña Omnia, † quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 134

Laudáte nomen Dómini,* laudáte, servi, Dóminum,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dó-

minus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi, quod magnus est Dóminus : * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia, quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo et in terra,* in mari et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ:* fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis. * Qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tui, Ægýpte: * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea : * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Aña Omnia, quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Aña Quóniam † in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 135

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

In manu poténti et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:

Et edúxit Israël per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:

Et excússit Pharaónem et virtútem ejus in Mari Rubro:* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:

Hereditátem Israël, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña Hymnum cantáte nobis † de cánticis Sion.

Psalmus 136

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos,* verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos:*Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis,* si non memínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte*usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit,* et allídet párvulos tuos ad petram.

Aña Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Aña In conspéctu † Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam,* et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Cæli Deus sanctíssime,
Qui lúcidum centrum poli
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine:

Quarto die qui flámmeam
Solis rotam constítuens,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum:

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum:

Illúmina cor hóminum,
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum,
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Respéxit Dóminus † humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Reliqua ut Feria II. 163

FERIA QUINTA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña Dómine, † probásti me, et cognovísti me.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 138

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti

ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum,tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Divisio

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es : † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui,† et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui,Deus:* nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos,et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis,Deus,peccatóres: * viri sánguinum,declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide,si via iniquitátis in me est:* et deduc me in via ætérna.

Aña Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Aña A viro iníquo† líbera me, Dómine.

Psalmus 139

Eripe me,Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine,de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me,

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos. * Abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogita-

vérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña A viro iníquo líbera me, Dómine.

Aña Dómine,† clamávi ad te, exáudi me.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ,* ad excusándas excusatiónes in peccátis

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia,et increpábit me:* óleum autem peccatóris non impínguet caput meum ;

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum.* Absórpti sunt juncti petræ júdices eórum: Audient verba mea, quóniam potuérunt.* Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram,

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum. † Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo,quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Aña Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam.
℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui ex aquis ortum genus
Partim remíttis gúrgiti,
Partim levas in áëra.

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis írrigans :
Ut stirpe una pródita,
Divérsa rápiant loca :

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat,
Nullum levet jactántia :
Elísa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Fac, Deus, † poténtiam in bráchio tuo: dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Reliqua ut Feria II. 163

FERIA SEXTA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña Pórtio mea, † Dómine, sit in terra vivéntium.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat, qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Aña Benedíctus † Dóminus, Deus meus.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 143

Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum:

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Divisio

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno: éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus:* neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum,cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña Benedíctus Dóminus,Deus meus.

Aña Per síngulos dies † benedícam te, Dómine.

Psalmus 144

Exaltábo te, Deus meus, rex : * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et misericors Dóminus : * pátiens et multum misericors.

Suávis Dóminus univérsis :* et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Aña Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum
2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam

Hymnus

Plasmátor hóminis Deus,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus :

Qui magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Ut sérviant per órdinem,
Subdens dedísti hómini :

Repélle a servis tuis,
Quidquid per immundítiam,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula,
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Depósuit poténtes, † Sanctos persequéntes: et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Reliqua ut Feria II. 163

SABBATO
AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña Regnum tuum, † Dómine, regnum ómnium sæculórum.

In Adventu: In Sabbatis, incluso etiam Sabbato ante Dominicam IV in Vigilia Nativitatis Domini occurrentem, Antiphonæ e Laudibus Dominicæ sequentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Antiphonæ cum Psalmis per Annum ac Temp. Pasch. assignatæ semper in Sabb. dicuntur pro I Vesperis Dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa Dominica, tam in Dom. minoribus extra Octavas Nativit., Epiphan., Ascens., Ss. Corporis Christi ac Ss. Cordis Jesu, quam in Dom. majoribus, extra Adventum, non exclusa ipsa Dñica in Albis.

Divisio Psalmi 144

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: † et deprecatiónem eórum exáudiet: * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Aña Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium sæculórum.

Aña Laudábo † Deum meum in vita mea.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, † spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos,* Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Aña Laudábo Deum meum in vita mea.

Aña Deo nostro † jucúnda sit laudátio.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fænum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis,qui sperant super misericórdia ejus.

Aña Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Aña Lauda, † Jerúsalem, Dóminum.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Adventus, Quadrages., Passionis, ac Tempore Paschali a Sabbato in Albis usque ad Sabbatum ante Dom. V post Pascha inclusive, Capitulum, ℟.br., Hymnus et Versus ut in Proprio de Tempore.

In Sabbatis ante Dom. Septuages., Sexages. et Quinquages. Capitulum ut in Proprio de Tempore, ℟.br., Hymnus et Versus ut infra per Annum.

In Sabbatis per Annum extra Octa-

vas Nativit., Epiph., Ss.Corporis Christi ac Ss. Cordis Jesu dicuntur Capit., ℟.br., Hymnus et Versus ut infra notantur.

Capitulum *Rom. 11, 33*

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei:† quam incomprehensibília sunt judícia ejus,* et investigábiles viæ ejus!

℟.br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus ejus. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sǽcula.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magníficat Antiphona ut in Proprio de Tempore, præterquam in Sabbatis ante Dominicam II et reliquas Dominicas post Epiphaniam occurrentibus, in quibus dicitur

Aña Suscépit Deus † Israël, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus: exaltáre húmiles usque in sǽculum.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster totum clara voce et in fine respondetur Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Tunc dicitur Oratio Dominicæ sequentis propria, quæ per totam Hebdomadam suam in feriali Officio adhibetur, nisi specialis Oratio habeatur.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant et Suffrag. de omnibus Sanctis, si a Rubricis præscribitur, vel Temp. Pasch. Commem. de Cruce, ut infra apposita sunt.

Post ultimam Orationem dicitur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Complet., dicto ℣. Fidélium ánimæ, statim incipitur ℣. Jube, domne, benedícere, ut infra ad Complet., secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster totum secreto.

SUFFRAGIUM
DE OMNIBUS SANCTIS

Ad Vesperas et Laudes

Extra Tempus Paschale, in Officio Semiduplici aut Simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præterquam a Sabb. ante Dñicam I Adventus usque ad diem Oct. Epiph., et a Sabb. ante Dñicam Pass. usque ad Fer. IV Maj. Hebd. inclusive ac præter omnes dies, in quibus habita sit Commem. Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit Officium aut Commem. cujusvis Octavæ, etiam Simpl., fit ad Vesp. et Laudes seq. Suffrag. de omnibus Sanctis.

Aña Beáta Dei Génitrix†Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus — Oratio

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper

Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto N. atque beáto Patre nostro Benedícto et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum.

In hac Oratione, ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina, vel Mysterium Domini, aut de ipso, ratione Festi, factum non fuerit Officium aut Commemoratio aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina Sanctorum Angelorum et Sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini S. Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittitur beáto N.

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Suffragium in Officiis B. M. V.

Aña Sancti omnes † intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus Oratio

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto N. atque beáto Patre nostro Benedícto et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce

Tempore autem Paschali, a Feria II post Dñicam in Albis usque ad Vigil. Ascensionis inclus., in Officio Semidupl. aut Simpl. tam de Tempore, quam de Sanctis, nisi habita sit Commem. Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit Officium aut Commem. cujusvis Octavæ, etiam simpl., loco Suffragii fit sequens Commem. de Cruce.

Ad Vesperas, Aña Crucem sanctam súbiit, † qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Ad Laudes, Aña Crucífixus † surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit:

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Noctem quiétam et finem perféctum * concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis *1 Petr. 5, 8-9*

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: † quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: * cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster quod dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem ; et ubi dicitur vobis, fratres et vos, fratres, dicat tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione dicitur ℣.

Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, † in adjutórium meum, † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja. vel Laus tibi, Dómine.

Deinde quotidie dicuntur sequentes tres Psalmi sine Aña.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre:† quæ dícitis in córdibus vestris,* in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis:* et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum,quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : † cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dóminum,* omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Finitis Psalmis dicitur sequens Hymnus ; deinde Capitulum, Versus et reliqua ut infra.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut sólita cleméntia
Sis præsul ad custódiam.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

Capitulum *Jerem. 14, 9*

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: * ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. (T. P. Allelúja.) ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos. (T. P. Allelúja.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

PRECES

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in diebus, in quibus ad Vesperas facta sit Commemoratio Duplicis aut cujusvis Octavæ, etiam Simplicis, nec in Feria VI post Octavam Ascensionis, nec in Vigilia Epiphaniæ.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, dicto Pater noster, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus *Oratio*

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant ; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Benedictio : Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, * Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ infra pro diversitate Temporis assignantur.

Postea subjungitur

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris absséntibus. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis, et pro initio Officii diei sequentis.

POST SINGULAS HORAS

In fine Laudum, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine ultimæ Horæ, sicuti et semper in fine Completorii, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in publica quam in privata divini Officii recitatione ; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc terminetur Officium et discedatur a Choro, dicitur una e sequentibus Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virginis.

I Post Laudes ac ceteras Horas, præter Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur : ℣. Dóminus det nobis suam pacem ℟. Et vitam ætérnam. Amen. Atque statim dicitur una ex eisdem Antiphonis finalibus, ut infra.

11 Post Completorium vero recitata Benedictione Benedícat et custódiat nos, immediate subjungitur una ex ipsis Antiphonis finalibus, ut infra.

Antiphonæ finales beatæ Mariæ Virginis.

1 A Vesperis Sabbati ante Dñicam I Adventus usque ad II Vesperas Purificationis, diei 2 Februarii inclusive :

Antiphona

Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cæli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo : tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu, ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus Oratio

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde : ut, qui Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus ; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A I Vesp. Nativ. Domini et deinceps : ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

---

2 Post Purificationem, id est, a Completorio diei 2 Februarii, etiam quando transferatur Festum Purificationis B. Mariæ V., usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ inclusive :

Antiphona

Ave, Regína cælórum,
Ave, Dómina Angelórum :
Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta :
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus ; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

---

3 A Completorio Sabbati Sancti usque ad Nonam Sabbati infra Octavam Pentecostes inclusive :

Antiphona

Regína cæli, lætáre, allelúja ;
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit, sicut dixit, allelúja:
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus Oratio

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre

dignátus es : præsta, quæsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4 A I Vesperis Festi Ss. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum inclusive :

Antiphona

Salve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

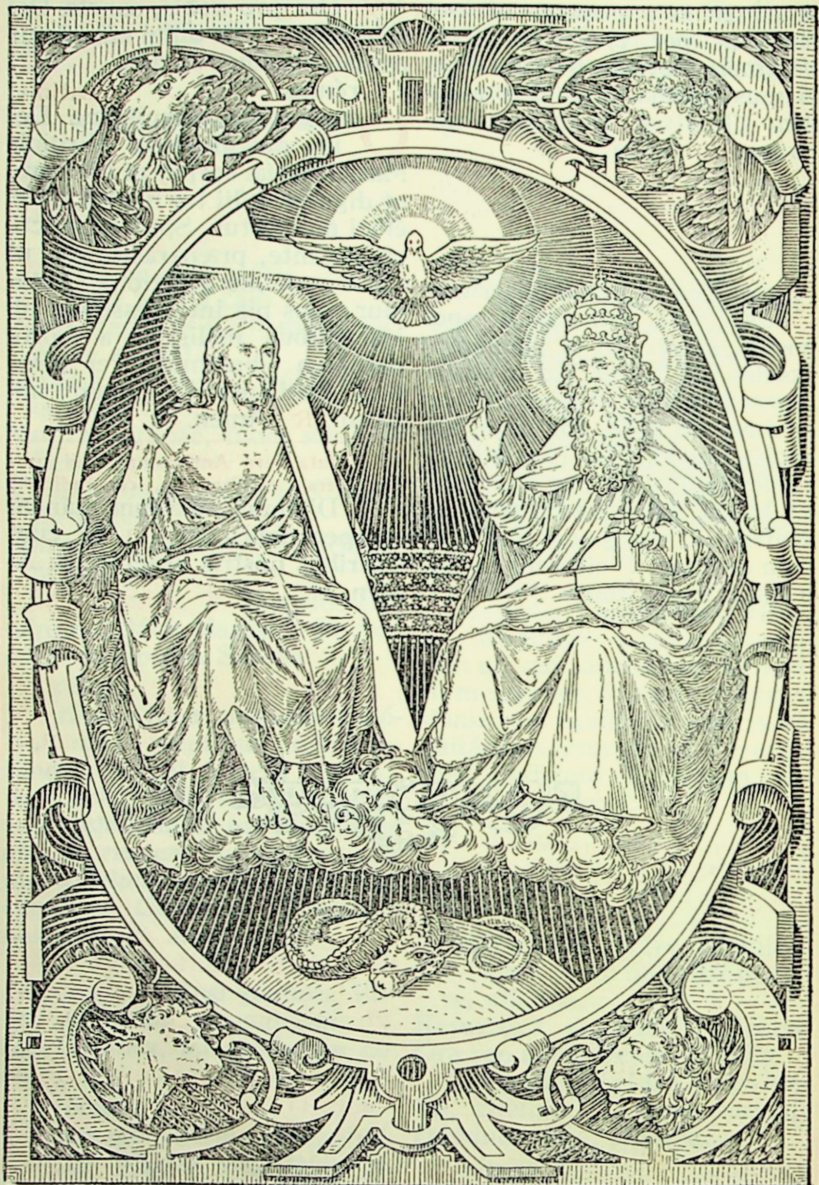
℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti : da, ut cujus commemoratióne lætámur; ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris absentibus. Amen.

BENEDICTA · SIT · SANCTA · TRINITAS

RORATE CÆLI DE SUPER ET NUBES PLUANT JUSTUM

PROPRIUM DE TEMPORE

SABBATO
ANTE DOM. I ADVENTUS
AD VESPERAS

Antiphona 1

In illa die † stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja. Psalmi Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de Sabb. ut in Psalterio. 173

2 Jucundáre, † fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

3 Ecce Dóminus véniet, † et omnes Sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna, allelúja.

4 Ecce véniet † Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 11*

Fratres: Hora est jam nos de somno súrgere: † nunc enim própior est nostra salus, * quam cum credídimus.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Et repetitur: Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Ita dicuntur semper ℟℟. brevia, nisi aliter notetur.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula:

Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre judex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif., Aña Ecce nomen Dómini † venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.

Orémus Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Suffragium de omnibus Sanctis omittitur per totum Adventum.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS

I Classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Et dicitur in Dñicis et Feriis usque ad Dñicam III Adventus exclus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Véniet ecce Rex. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis Psalmis et ℣., ut in Psalterio. 19

Bened. Benedictióne perpétua.

Incipit liber Isaíæ Prophétæ

Lectio I *Cap. 1, 1-11*

Vísio Isaíæ fílii Amos, quam vidit super Judam et Jerúsalem, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cæli, et áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est: Fílios enutrívi, et exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui: Israël autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter signetur.

℟. Aspíciens † a longe, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviam ei, et dícite: * Núntia nobis, si tu es ipse, *

Qui regnatúrus es in pópulo Israël. ℣. Quique terrígenæ et fílii hóminum, simul in unum dives et pauper. ℟. Ite óbviam ei, et dícite. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. ℟. Núntia nobis, si tu es ipse. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. ℟. Qui regnatúrus es in pópulo Israël. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Deinde repetitur ℟. Aspíciens a longe, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviam ei, et dícite : * Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israël.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Væ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis scelerátis : dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Israël, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? omne caput lánguidum, et omne cor mærens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas : vulnus et livor et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℟. Aspiciébam † in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum et honor : * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Terra vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni : regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur fília Sion, ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut cívitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen,quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha símiles essémus.

℟. Missus est † Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum ; et expavéscit Virgo de lúmine : se tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries,et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Bened. In unitáte Sancti Spíritus.

Lectio IV

Audíte verbum Dómini, príncipes Sodomórum, percípite áuribus legem Dei nostri, pópulus Gomórrhæ. Quo mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? Plenus sum. Holocáusta aríetum, et ádipem pínguium, et sánguinem vitulórum et agnórum et hircórum nólui.

℟. Súscipe verbum, † Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris Mater

semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Ut benedícta.

Sic semper dicitur Glória Patri, in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.

IN II NOCTURNO

Aña Gaude et lætáre. Ps. 26 Dóminus illuminátio mea, et salus mea, cum reliquis Psalmis et ℣. ut in Psalterio. 24

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo XIX ; de jejunio decimi mensis VIII, cap. 1

Lectio V

Cum de advéntu regni Dei, et de mundi fine ac témporum, discípulos suos Salvátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret : Cavéte, ínquit, ne forte graveńtur corda vestra in crápula et ebrietáte et cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, etiámsi est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave, María, † grátia plena ; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco ? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Ad cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári : ne quem aut ventri déditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, et cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári ; ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, et quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem † exspectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. Qui reformábit.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Quamvis enim sine ánima nihil caro desíderet, et inde accípiat sensus, unde sumit et motus : ejúsdem tamen est ánimæ, quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, et interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frenáre : ut a corpóreis cupiditátibus sæpius líbera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ : ubi omni strépitu terrenárum silénte curárum, in meditatiónibus sanctis, et in delíciis lætétur ætérnis.

℟. Obsecro, † Dómine, mitte quem missúrus es : vide afflictiónem pópuli tui : * Sicut locútus es, veni et líbera nos. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut.

Bened. A cunctis vítiis et peccátis.

Lectio VIII

Quod si in nac vita difficile est continuári, potest tamen frequéntur assúmi ; ut sæpius ac diútius spiritálibus pó-

tius, quam carnálibus occupémur. Et cum melióribus curis majóres impéndimus moras, ad incorruptíbiles divítias étiam temporáles tránseunt actiónes.

℟. Læténtur cæli, † et exsúltet terra, jubiláte, montes, laudem : quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. Et páuperum. Glória Patri. Et páuperum.

IN III NOCTURNO

Aña Gábriel Angelus et Cant. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, ut in Psalt. 28

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Sic semper præponitur Léctio sancti Evangélii *ante primam Lectionem de Homilia.*

Lectio IX *Cap. 21*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 1 in Evangelia

Dóminus ac Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur, denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotéscit : ut, si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel percussiónibus attríti timeámus.

℟. Ecce virgo † concípiet et páriet fílium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Huic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit, dicens: Exsúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et erunt terræmótus magni per loca, et pestiléntiæ, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit : Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Audíte † verbum Dómini, Gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ : * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite : Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. Et ínsulis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Nam gentem contra gentem exsúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus jam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole et luna et stellis adhuc apérte mí-

nime vídimus : sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam äëris immutatióne collígimus.

℟. Ecce † dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra : * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum : Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. Et hoc.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Confúsio autem maris et flúctuum necdum nova exórta est. Sed cum multa prænuntiáta jam compléta sint, dúbium non est, quin sequántur étiam pauca, quæ restant : quia sequéntium rerum certitúdo est præteritárum exhibítio. Hæc nos, fratres caríssimi, idcírco dícimus,ut ad cautélæ stúdium vestræ mentes evígilent, ne securitáte tórpeant, ne ignorántia languéscant : sed semper eas, et timor sollícitet, et in bono ópere sollicitúdo confírmet.

℟. Aliéni † non transíbunt per Jerúsalem ámplius : * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso et condénso. Nam in illa. Glória Patri. Nam in illa.

Hic dicitur Hymnus Te Deum laudámus. 35

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. ℟. Glória tibi, Dómine.

Sic dicitur semper ante Evangelium.

Cap. 21, 25-33

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum : arescéntibus homínibus præ timóre et exspectatióne, quæ supervénient univérso orbi: nam virtútes cælórum movebúntur. Et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in nube cum potestáte magna et majestáte. His autem fíeri incipiéntibus, respícite et leváte cápita vestra: quóniam appropínquat redémptio vestra. Et dixit illis similitúdinem : Vidéte ficúlneam, et omnes árbores : cum prodúcunt jam ex se fructum, scitis, quóniam prope est æstas. Ita et vos cum vidéritis hæc fíeri, scitóte, quóniam prope est regnum Dei. Amen, dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc,donec ómnia fiant. Cælum et terra transíbunt : verba autem mea non transíbunt. ℟. Amen.

Sequitur Hymnus : Te decet laus. 36

Et adjungitur statim Oratio :

Orémus. Excita, quæsumus, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 In illa die † stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja. Ps.50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dñica ut in Psalt. 36

2 Jucundáre, † fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

3 Ecce Dóminus véniet, † et omnes Sancti ejus cum eo : et

erit in die illa lux magna, allelúja.

4 Omnes † sitiéntes, veníte ad aquas : quærite Dóminum, dum inveníri potest, allelúja.

5 Ecce véniet † Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 11*

Fratres: Hora est jam nos de somno súrgere: † nunc enim própior est nostra salus, * quam cum credídimus.

℞. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat :
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℞. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened., Aña Spíritus Sanctus † in te descéndet, María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Repetita post Canticum Aña, dicitur:

Kýrie,eléison.Christe,eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster totum clara voce usque ad ℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus **Oratio**

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam Añæ de Laud. dicuntur per ordinem, quarta prætermissa ; quod etiam servatur in aliis Dñicis Adventus.

AD PRIMAM

Hymnus Jam lucis orto sídere.

Aña In illa die, Ps. 118 Beáti immaculáti in via, cum reliquis de Psalterio. 141

Capitulum Regi sæculórum. et reliqua ut pag. 4

Extra Chorum ad Absolut. Capituli, Lectio br. Dómine, miserére. 6 quæ dicitur in Dñicis, et Feriis usque ad Vigil. Nativit. Dñi excl.

AD TERTIAM

Hymnus Nunc, Sancte, nobis, Spíritus. 143

Aña Jucundáre. Ps. Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum. cum reliquis de Psalterio. 143

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℞. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Oratio Excita, quæsumus, ut supra.

Oratio, quæ dicitur ad Vesp., dicatur semper ad Matut., Laudes, Tertiam, Sextam et Nonam, nisi aliter signetur.

AD SEXTAM

Hymnus Rector potens, verax Deus. 144

Aña Ecce Dóminus véniet. Ps. Pórtio mea, Dómine. cum reliquis de Psalterio. 144

Capitulum *Rom. 13, 12*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : † abjiciámus ergo ópera tenebrárum, * et induámur arma lucis.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Hymnus Rerum, Deus, tenax vigor. 145

Aña Ecce véniet. Ps. Defécit in salutáre tuum ánima mea. cum reliquis de Psalterio. 146

Capitulum *Rom. 13, 13-14*

Sicut in die honéste ambulémus, non in comessatiónibus et ebrietátibus, † non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne ; * sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

AD VESPERAS

Aña In illa die, cum reliquis de Vesp. præced. Sabb. 183

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dñica. 157

Capitulum, ℟. br. et Hymnus, ut in Vesperis præced. Sabb. 183

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif., Aña Ne tímeas, † María, invenísti enim grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries fílium, allelúja.

Oratio Excita, quæsumus, ut supra in Vesp. præced. Sabb.

Hymni, Añæ ad Matutinum, Versus, etiam Nocturnorum et Responsoria brevia ac Lectio brevis ad Primam (quando hæc dicitur extra Chorum) superius indicata dicuntur etiam in reliquis Dominicis Adventus.

In Adventu fit tantum de Festo Duplici et de die infra Octavam. Quod si occurrant in Dominica, de iis fit Commemoratio tantum in utrisque Vesperis et Laudibus, nisi Festum fuerit Duplex I vel II classis, quod transfertur in primam diem non impeditam, excepto Duplici I classis, de quo fit Officium in Dominicis II, III et IV Adventus. De die Octava simplici et de Memoria fit tantum Commemoratio, ut dictum est in Rubricis generalibus.

Feriæ omnes per Adventum usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis Domini incl. sunt privilegiatæ III ordinis.

ORDINARIUM OFFICII FERIALIS

Tempore Adventus

Invitat. a Dom. I usque ad Sabb. ante Dñicam III Adventus. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Invitat. a Dom. III Adv. usque ad 23 Decembr. inclus. Prope est jam Dóminus, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.
Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

In Off. de Temp. Adventus Doxologia, Glória tibi, Dómine, Qui natus es... numquam adhibetur.

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. ut in Psalterio. Lectiones et ℟℟. ut infra in Proprio de Tempore.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi de Psalterio.

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kýrie eléison, Pater noster, flexis genibus. Quod etiam servatur in aliis Horis.

Oratio Dominicæ præcedentis; in Feriis Quatuor Temporum propria.

Postea dicitur Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino. Fidélium ánimæ et Pater noster.

AD LAUDES

Pater noster. Ave, María. Deus in adjutórium. Ps. 66 Deus misereátur nostri. 59

Añæ et Psalmi de Psalterio; a die 17 Decembris Añæ propriæ.

Capitulum *Isaiæ 2, 3*

Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, † et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: * quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.
Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus Aña propria.

Infra Hebdomadam I Adventus.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári: Qui vivis et regnas.

Infra Hebdomadam II Adventus.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus ad-

véntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum vivit.

Infra Hebdomadam III Adventus.

Oratio

Aurem tuam, quǽsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

Feria IV Quatuor Temporum Advent.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, et ætérnæ beatitúdinis prǽmia largiátur. Per Dóminum.

Fer. VI Quatuor Temporum Advent.

Oratio

Excita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur : Qui vivis et regnas.

Sabbato Quatuor Temp. Advent.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitáte afflígimur: concéde propítius ; ut ex tua visitatióne consolémur : Qui vivis et regnas.

Infra Hebdomadam IV Adventus.

Oratio

Excita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre : ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis et regnas.

Non dicitur Suffragium.

AD PRIMAM

Aña Hebd. I In illa die † stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Aña Hebd. II Ecce in núbibus cæli † Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

Aña Hebd. III Véniet Dóminus, † et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúja.

Die 17 et seq. Aña juxta Rubr. 217

Capit. Pacem et veritátem. 4

Preces flexis genibus, ut in Psalterio.

Extra Chorum Lectio br. Dómine, miserére. 6

AD TERTIAM

Aña Hebd. I Jucundáre, † fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

Aña Hebd. II Urbs † fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

Aña Hebd. III Jerúsalem, gaude † gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúja.

Die 17 et seq., Aña juxta Rubr. 217

Capitulum *Jerem. 23, 5*

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen justum: et regnábit rex, et sápiens erit :* et fáciet judícium et justítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD SEXTAM

Aña Hebd. I Ecce Dóminus véniet, † et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Aña Hebd. II Ecce apparébit † Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

Aña Hebd. III Dabo in Sion †

salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

Die 17 et seq., Aña juxta Rubr. 217

Capitulum *Jerem. 23, 6*

In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : † et hoc est nomen, quod vocábunt eum, * Dóminus justus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Aña Hebd. I Ecce véniet † Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Aña Hebd. II Ecce Dóminus noster†cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Aña Hebd. III Juste et pie vivámus, † exspectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

Die 17 et seq., Aña juxta Rubr. 217

Capitulum *Isai. 14, 1*

Prope est, ut véniat tempus ejus, † et dies ejus non elongabúntur : * miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Psalterio.

Capitulum *Gen. 49, 10*

Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, † donec véniat qui mitténdus est : * et ipse erit exspectátio Géntium.

℟. br. Osténde nobis, Dómine,* Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula :

Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria,
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre judex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Aña propria.
Oratio de Dominica præcedente.
Non dicitur Suffragium.

Quando in Feriis Adventus, contingit fieri Officium de Festo XII Lectionum non habente in I Noct. Lectiones de Scriptura proprias vel ℟℟. propria, tunc leguntur Lectiones de Scriptura Feriæ occurrentis, hoc modo : ex tribus Lectionibus Scripturæ per singulas Ferias positis fiunt quatuor, divisa nimirum illa Lectione, quæ habuerit hoc signum ¶. In Festo vero III Lectionum ex tribus Lectionibus fiunt duæ, nisi duo Initia ponenda sunt. Similiter si Lectiones de Scriptura Dñicæ impeditæ infra Hebdomadam ponendæ sunt in Officio Feriæ, in quo non occurrit aliud Initium, ex quatuor Lectionibus Dñicæ fiunt tres, in Officio vero Duplici mi-

nori duæ. Idem observandum est in Feriis post Octavam Epiphaniæ usque ad Fer. III post Dñicam Quinquag. et diebus ferialibus post I Dom. Novembris usque ad Adventum.

Lectiones de Initio singulorum Librorum sacræ Scripturæ, quæ die sua impediantur, infra Hebdomadam reponuntur vel etiam anticipantur prima die, in qua legi possint juxta Rubricas, etiamsi unica die plura Initia fuerint legenda, et si nulla talis habeatur dies, legitur Initium in Officio impediente, quod sit inferioris nobilitatis inter ea, quæ infra Hebdomadam occurrunt, dummodo tamen Lectiones de Scriptura stricte proprias non habeat, secus in Officio nobiliori pariter Lectiones stricte proprias non habente, et in paritate nobilitatis in Officio, quod ipsa die occurrat, cui Initium assignatur. Quod si omnia Officia occurrentia Lectiones stricte proprias habeant, Lectiones de Initio eo anno omittuntur. Idem dicitur de Lectionibus I Nocturni Dñicarum Sexagesimæ et Quinquagesimæ, quæ pariter, si impeditæ fuerint, reponuntur infra Hebdomadam.

Lectiones quæcumque de Scriptura occurrente, etiam in Officiis Sanctorum, semper dicuntur cum Responsoriis, quæ singulis Feriis in Proprio de Tempore assignantur. Excipiuntur Responsoria de qualibet Dominica, quæ semper cum Lectionibus de ipsa Dominica dicuntur, etiam si hæ infra Hebdomadam reponantur, vel cum aliis jungantur. Quod si in Festis vel Officiis, quæ Lectiones non stricte proprias habeant, reponendum sit aliquod Initium ut supra, istud legitur cum ℟℟. propriis de Festo, si habeantur, secus de Tempore, ut supra ; numquam vero de Communi aut de Octava, quæ non sit de Tempore.

Quando, juxta superiorem Rubricam, in I Noct. Festi vel Officii XII Lectionum ℟℟. propria non habentis legendæ sunt Lectiones de Scriptura occurrente cum Responsoriis, quæ singulis Feriis in Proprio de Tempore assignantur, tunc post IV Lectionem de Scriptura dicatur Responsorium, quod in Feria sequente post III Lectionem ponitur ; et in Sabbato post IV Lectionem sumitur III Responsorium Feriæ præcedentis et tunc tertio ℟. non additur **Glória Patri** sed post ℣. repetitur secunda pars Responsorii ab *, et si duo notantur *, repetitur a primo. Si vero tria Responsoria sunt ejusdem Noct. diei Dñicæ, IV Responsorium sumatur ex eodem Nocturno.

FERIA SECUNDA

Absol. Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 16-28*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus : si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur : et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

℟. Suscípe verbum, † Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Si voluéritis, et audiéritis me, bona terræ comedétis. Quod si noluéritis, et me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos, quis os Dómini locútum est. Quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii ? Justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam : vinum tuum mistum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii furum : omnes díligunt múnera,

sequúntur retributiónes. Pupíllo non júdicant : et causa víduæ non ingréditur ad illos.

℟. Læténtur cæli, † et exsúltet terra, jubiláte, montes, laudem : quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis. Et páuperum.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Propter hoc ait Dóminus, Deus exercítuum, Fortis Israël : Heu, consolábor super hóstibus meis, et vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te,et éxcoquam ad purum scóriam tuam, et áuferam omne stannum tuum. ¶ Et restítuam júdices tuos ut fuérunt prius, et consiliários tuos sicut antíquitus : post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, et redúcent eam in justítia : et cónteret sceléstos, et peccatóres simul : et qui dereliquérunt Dóminum, consuméntur.

℟. Aliéni † non transíbunt per Jerúsalem ámplius : * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso et condénso. Nam in illa. Glória Patri. Nam in illa.

Si occurrat Festum XII Lectionum, quod non habeat Responsoria propria, ad Lectiones de Scriptura occurrente, dicitur IV ℟. Ecce † ab Austro, id est tertium de Fer. III sequenti. 196

Ad Bened., Aña Angelus Dómini † nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto, allelúja.

Ad Magnif., Aña Leva, † Jerúsalem, óculos tuos, et vide poténtiam regis: ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.

FERIA TERTIA

Absol. Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater omnípotens.

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 2, 1-9*

Verbum, quod vidit Isaías, fílius Amos, super Juda et Jerúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes.¶ Et ibunt pópuli multi, et dicent : Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob,et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℟. Montes Israël,† ramos vestros expándite et floréte et fructus fácite : * Prope est, ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio II

Et judicábit Gentes, et árguet pópulos multos : et conflábunt gládios suos in vómeres,et lánceas suas in falces : non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prœlium. Domus Jacob, veníte, et ambulémus in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob : quia repléti sunt ut olim, et áugures habuérunt ut Philísthiim, et púeris aliénis adhæsérunt.

℟. Erúmpant † montes jucunditátem et colles justítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Quia.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio III

Repléta est terra argénto et auro: et non est finis thesaurórum ejus: et repléta est terra ejus equis: et innumerábiles quadrígæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis: opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávit se homo, et humiliátus est vir: ne ergo dimíttas eis.

℟. Ecce † ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam: multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

In Festis XII Lect. IV ℟. Ecce † dies véniunt, de Fer. seq. 197

Ad Bened., Aña Antequam convenírent, † invénta est María habens in útero de Spíritu Sancto, allelúja.

Ad Magnif., Aña Quærite Dóminum, † dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est, allelúja.

FERIA QUARTA

Absol. A vínculis. Bened. Ille nos benedícat.

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 3, 1-11*

Ecce enim Dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Jerúsalem et a Juda válidum et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ: fortem, et virum bellatórem, júdicem, et prophétam, et aríolum, et senem: príncipem super quinquagínta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapiéntem de architéctis, et prudéntem elóquii mýstici. Et dabo púeros príncipes eórum, et effemináti dominabúntur eis.

℟. Rex noster † advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Quem Joánnes.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Et írruet pópulus, vir ad virum, et unusquísque ad próximum suum: tumultuábitur puer contra senem, et ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum, doméstícum patris sui: Vestiméntum tibi est, princeps esto noster, ruína autem hæc sub manu tua. ¶ Respondébit in die illa, dicens: Non sum médicus, et in domo mea non est panis, neque vestiméntum: nolíte constitúere me príncipem pópuli.

℟. Ante † multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam; ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et erat.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Ruit enim Jerúsalem, et Judas cóncidit: quia lingua eórum et adinventiónes eórum

contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus. Agnítio vultus eórum respóndit eis: et peccátum suum quasi Sódoma prædicavérunt, nec abscondérunt. Væ ánimæ eórum, quóniam réddita sunt eis mala. Dícite justo quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum suárum cómedet. Væ ímpio in malum: retribútio enim mánuum ejus fiet ei.

℟. Ecce † dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex et sápiens erit et fáciet judícium et justítiam in terra : * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Súscipe verbum, de Fer. seq. 198

Ad Bened., Aña De Sion † exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Ad Magnif., Aña Véniet † fórtior me post me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum.

FERIA QUINTA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 4, 1-3*

Et apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes : Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur : tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. ¶ In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit : Omnis, qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis, qui scriptus est in vita in Jerúsalem.

℟. Aspiciébam † in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum et honor: * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

Lectio II *Cap. 5, 1-7*

Cantábo diléсto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ: Vínea facta est diléсto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et tórcular exstrúxit in ea : et exspectávit, ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, judicáte inter me et víneam meam. Quid est, quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei? An quod exspectávi, ut fáceret uvas, et fecit labrúscas?

℟. Missus est † Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine : ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio III

Et nunc osténdam vobis, quid ego fáciam víneæ meæ : áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem : díruam macériam

ejus, et erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam : non putábitur, et non fodiétur : et ascéndent vepres et spinæ : et núbibus mandábo, ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israël est : et vir Juda germen ejus delectábile : et exspectávi, ut fáceret judícium, et ecce iníquitas : et justítiam, et ecce clamor.

℟. Súscipe verbum, † Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris Mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

In Festis XII Lect. IV ℟. Obsecro, † Dómine, de Feria seq. 199

Ad Bened., Aña Benedícta tu † in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif., Aña Exspectábo Dóminum † Salvatórem meum, et præstolábor eum, dum prope est, allelúja.

FERIA SEXTA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 6, 1-10*

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri : duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus.

℟. Ave, María, † grátia plena ; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco ? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio II

Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo. Et dixi : Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. ¶ Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur.

℟. Salvatórem † exspectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ ℣. Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. Qui reformábit.

Lectio III

Et audívi vocem Dómini dicéntis : Quem mittam ? et quis ibit nobis ? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, et dices pópulo huic: Audíte audiéntes, et nolíte intellígere : et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus,

et aures ejus ággrava, et óculos ejus claude, ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum.

℟. Obsecro, † Dómine, mitte, quem missúrus es: vide afflictiónem pópuli tui : * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut locútus. Glória Patri. Et líbera nos.

In Festis XII Lect. IV ℟. Læténtur cæli, de II Noct. Dom. præc. 187

Ad Bened., Aña Ecce † véniet Deus et homo de domo David sedére in throno, allelúja.

Ad Magnif., Aña Ex Ægýpto † vocávi Fílium meum : véniet, ut salvet pópulum suum.

SABBATO

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 7, 1-6*

Et factum est in diébus Achaz, fílii Jóathan, fílii Ozíæ, regis Juda, ascéndit Rasin, rex Sýriæ, et Phácee, fílius Romelíæ, rex Israël, in Jerúsalem, ad prœliándum contra eam : et non potuérunt debelláre eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes: Requiévit Sýria super Ephraim. Et commótum est cor ejus, et cor pópuli ejus, sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam: Egrédere in occúrsum Achaz tu, et qui derelíctus est Jasub, fílius tuus, ad extrémum aquædúctus piscínæ superióris in via Agri fullónis.

℟. Ecce virgo † concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur.

Lectio II

Et dices ad eum : Vide, ut síleas : noli timére, et cor tuum ne formídet a duábus caudis titiónum fumigántium istórum, in ira furóris Rasin, regis Sýriæ, et fílii Romelíæ: eo quod consílium iníerit contra te Sýria in malum Ephraim, et fílius Romelíæ, dicéntes : Ascendámus ad Judam, et suscitémus eum, et avellámus eum ad nos, et ponámus regem in médio ejus fílium Tábeel.

℟. Audíte † verbum Dómini, Gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ : * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite : Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. Et ínsulis.

Lectio III *Ibid. 10-15*

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo, in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. * Et dixit: Audíte ergo, domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Ecce † dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex et sápiens erit, et fáciet judí-

cium et justítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Aliéni, de III Noct. Dom. præc. 188

Ad Bened., Aña Sion † noli timére, ecce Deus tuus véniet, allelúja.

AD VESPERAS

Aña 1 Ecce in núbibus cæli † Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja. Psalmi Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua de Sabb. ut in Psalt. 173

2 Urbs † fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále: aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

3 Ecce apparébit † Dóminus, et non mentiétur: si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

4 Ecce Dóminus noster † cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum *Rom. 15, 4*

Fratres: Quæcúmque scripta sunt, † ad nostram doctrínam scripta sunt: * ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula:

Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre judex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif., Aña Veni, Dómine, † visitáre nos in pace, ut lætémur coram te corde perfécto.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

DOMINICA II ADVENTUS

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Regem ventúrum Dóminum. * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.
Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Véniet ecce Rex. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis de Psalt. 19

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 11, 1-13*

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis; et replébit eum spíritus timóris Dómini : non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet : sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ.

Responsoria hujus Nocturni, si in Dñica dici non potuerint, ponuntur cum Lectionibus prima die infra Hebdomadam, in qua Lectiones de Scriptura dici contingat, omissis aliis ℟℟. in eadem Feria secus recitandis. Quod fit etiam in reliquis Hebdomadis Adventus.

℟. Jerúsalem, † cito véniet salus tua : quare mæróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te et liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Redémptor tuus. Salvábo.

Lectio II

Et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupus cum agno, et pardus cum hædo accubábit : vítulus et leo et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos. Vítulus et ursus pascéntur : simul requiéscent cátuli eórum : et leo, quasi bos, cómedet páleas.

℟. Ecce † Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna: et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda : et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet : et regnum in manu ejus, et potéstas et impérium. Super.

Lectio III

Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis : et in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occídent in univérso monte sancto meo: quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum Gentes deprecabúntur, et erit sepúlcrum ejus gloriósum.

℟. Cívitas † Jerúsalem, noli flere : quóniam dóluit Dóminus super te : * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet : et

bráchium ejus dominábitur. Et áuferet.

Lectio IV

Et erit in die illa: Adjíciet Dóminus secúndo manum suam ad possidéndum resíduum pópuli sui, quod relinquétur ab Assýriis, et ab Ægýpto, et a Phetros, et ab Æthiópia, et ab Ælam, et a Sénnaar, et ab Emath, et ab ínsulis maris. Et levábit signum in natiónes, et congregábit prófugos Israël, et dispérsos Juda cólliget a quátuor plagis terræ. Et auferétur zelus Ephraim, et hostes Juda períbunt.

℟. Rex noster † advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Quem Joánnes. Glória Patri. Quem Joánnes.

IN II NOCTURNO

Aña Gaude et lætáre. Ps. 26 Dóminus illuminátio mea, et salus mea, cum reliquis de Psaltério. 24

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Isaíam Prophétam

Lib. 4 in Cap. XI Isaiæ, v. 1 et 2

Lectio V

Et egrediétur virga de radíce Jesse. Usque ad princípium visiónis, vel pónderis Babylónis, quod vidit Isaías, fílius Amos, omnis hæc prophetía de Christo est: quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita atque dissérta lectóris confúndat memóriam. Virgam et florem de radíce Jesse ipsum Dóminum Judæi interpretántur: quod scílicet in virga, regnántis poténtia; in flore, pulchritúdo monstrétur.

℟. Ecce véniet † Dóminus, protéctor noster, Sanctus Israël, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio VI

Nos autem virgam de radíce Jesse sanctam Maríam Vírginem intelligámus, quæ nullum hábuit sibi fruticem cohæréntem, de qua et supra légimus: Ecce virgo concípiet et páriet fílium. Et florem, Dóminum Salvatórem, qui dicit in Cántico canticórum: Ego flos campi, et lílium convállium.

℟. Sicut mater † consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus: et de Jerúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. Et vidébitis.

Lectio VII

Super hunc ígitur florem, qui de trunco et radíce Jesse per Maríam Vírginem repénte consúrget, requiéscet Spíritus Dómini: quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem Divinitátis habitáre corporáliter: nequáquam per partes, ut in céteris Sanctis: sed juxta Evangélium eórum, quod Hebræo sermóne conscríptum legunt Nazaræi: Descéndet super eum omnis fons Spíritus Sancti. Dóminus autem Spíritus est; et ubi Spíritus Dómini, ibi libértas.

℟. Jerúsalem, † plantábis víneam in móntibus tuis: exsultábis, quóniam dies Dómini véniet: surge, Sion, convértere

ad Dóminum Deum tuum: gaude et lætáre, Jacob: * Quia de médio Géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsúlta satis, fília Sion: júbila, fília Jerúsalem. Quia.

Lectio VIII

In eódem Matthæi volúmine légimus illud, quod in consequéntibus scríbitur: Ecce puer meus, quem elégi; eléctus meus, in quo complácuit ánimæ meæ: ponam Spíritum meum super illum, judícium Géntibus próferet: ad Salvatóris reférri intelligéntiam, in quo requiéscit Spíritus Dómini, id est, ætérna habitatióne permánsit.

℟. Ecce Dóminus † véniet, et omnes Sancti ejus cum eo: tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum áudient; tunc ascéndet claudus quasi cervus, * Et absolútæ erunt linguæ mutórum. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet, et bráchium ejus dominábitur. Et absolútæ. Glória Patri. Et absolútæ.

IN III NOCTURNO

Aña Gábriel Angelus et Cant. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet. ut in Psalt. 28

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 11*

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 6 in Evang., n. 1 et 2

Visis tot signis tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde et Paulus dicit: Nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam.

℟. Egrediétur † Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem: et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. Tunc salvus.

Lectio X

Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus auctor vitæ morerétur: et inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde ei ámplius débitor fíeri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dígnius honorándus est, quanto pro homínibus et indígna suscépit.

℟. Festína, † ne tardáveris, Dómine: * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ. Et líbera.

Lectio XI

Quid est ergo dícere: Beátus, qui non fúerit scandalizátus in me; nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat: Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa venerántur.

℟. Ecce Dóminus † véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre

pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre.

Lectio XII

Sed dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus : Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur.

℟. Radix Jesse,† qui exsúrget judicáre Gentes, in eum Gentes sperábunt : * Et erit nomen ejus benedíctum in sæcula. ℣. De radíce Jesse éxiet dux, et flos de radíce ejus ascéndet. Et erit. Glória Patri. Et erit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 2-10

In illo témpore : Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et respóndens Jesus, ait illis : Eúntes renuntiáte Joánni, quæ audístis et vidístis. Cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, surdi áudiunt, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur : et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, cœpit Jesus dícere ad turbas de Joánne: Quid exístis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Sed quid exístis vidére? hóminem móllibus vestítum? Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid exístis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, et plus quam Prophétam. Hic est enim, de quo scriptum est : Ecce, ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Ecce in núbibus cæli † Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja. Ps.50 Miserére mei, Deus cum reliquis de Dom. ut in Psalt. 36

2 Urbs † fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

3 Ecce apparébit † Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

4 Montes et colles † cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus : quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúja, allelúja.

5 Ecce Dóminus noster†cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum *Rom. 15, 4*

Fratres : Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt:†ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum * spem habeámus.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat :
Pellántur éminus sómnia ;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia ;
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened., Aña Joánnes autem † cum audísset in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi : Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus ?

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum vivit.

AD TERTIAM

Aña Urbs.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD SEXTAM

Aña Ecce apparébit.

Capitulum *Rom. 15, 5-6*

Deus autem patiéntiæ et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum: † ut unánimes uno ore honorificétis Deum, * et Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Aña Ecce Dóminus noster.

Capitulum *Rom. 15, 13*

Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo: * ut abundétis in spe, et in virtúte Spíritus Sancti.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

AD VESPERAS

Añæ, Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in Vesperis Sabb. præced. 200 Psalmi de Dominica. 157

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif., Aña Tu es † qui ventúrus es, an álium exspectámus ? Dícite Joánni, quæ vidístis: Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúja.

FERIA SECUNDA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 13, 1-11*

Onus Babylónis, quod vidit Isaías, fílius Amos. Super montem caliginósum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, et ingrediántur portas duces. Ego mandávi sanctificátis meis, et vocávi fortes meos in ira mea, exsultántes in glória

mea. Vox multitúdinis in móntibus, quasi populórum frequéntium : vox sónitus regum, géntium congregatárum.

℟. Súscipe verbum, † Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta.

Lectio II

Dóminus exercítuum præcépit milítiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitáte cæli : Dóminus, et vasa furóris ejus, ut dispérdat omnem terram. Ululáte, quia prope est dies Dómini : quasi vástitas a Dómino véniet. ¶ Propter hoc omnes manus dissolvéntur, et omne cor hóminis contabéscet, et conterétur. Torsiónes et dolóres tenébunt ; quasi partúriens dolébunt : unusquísque ad próximum suum stupébit, fácies combústæ vultus eórum.

℟. Læténtur cæli, † et exsúltet terra, jubiláte, montes, laudem : quia Dóminus noster véniet, * Et pauperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis. Et páuperum.

Lectio III

Ecce dies Dómini véniet, crudélis, et indignatiónis plenus, et iræ, furorísque, ad ponéndam terram in solitúdinem, et peccatóres ejus conteréndos de ea. Quóniam stellæ cæli, et splendor eárum non expándent lumen suum : obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splendébit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum, et quiéscere fáciam supérbiam infidélium, et arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Aliéni † non transíbunt per Jerúsalem ámplius: * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso et condénso. Nam in illa. Glória Patri. Nam in illa.

In Festis XII Lect. IV ℟. Ecce † ab Austro de Fer. seq. 207

Ad Bened., Aña De cælo véniet † Dominátor Dóminus, et in manu ejus honor et impérium.

Ad Magnif., Aña Ecce véniet Rex † Dóminus terræ, et ipse áuferet jugum captivitátis nostræ.

FERIA TERTIA

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 14, 1-6*

Prope est, ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et éliget adhuc de Israël, et requiéscere eos fáciet super humum suam : adjungétur ádvena ad eos, et adhærébit dómui Jacob. ¶ Et tenébunt eos pópuli, et addúcent eos in locum suum : et possidébit eos domus Israël super terram Dómini in servos et ancíllas : et erunt capiéntes eos, qui se céperant, et subjícient exactóres suos.

℟. Montes Israël, † ramos vestros expándite et floréte et fructus fácite : * Prope est, ut

véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope.

Lectio II

Et erit in die illa, cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo,et a concussióne tua, et a servitúte dura, qua ante servísti: sumes parábolam istam contra regem Babylónis, et dices : Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subjiciéntem in furóre gentes, persequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant † montes jucunditátem et colles justítiam : * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Quia.

Lectio III *Ibid., 12-15*

Quómodo cecidísti de cælo, lúcifer, qui mane oriebáris? corruísti in terram, qui vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo : In cælum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris, in profúndum laci.

℟. Ecce † ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam: multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

In Festis XII Lect. IV ℟.Ecce † dies véniunt. de Fer. seq. 208

Ad Bened., Aña Super te, Jerúsalem, † oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur.

Ad Magnif., Aña Vox clamántis † in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri.

FERIA QUARTA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 16, 1-8*

Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ de Petra desérti ad montem fíliæ Sion.Et erit : Sicut avis fúgiens, et pulli de nido avolántes, sic erunt fíliæ Moab in transcénsu Arnon. ¶ Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie : abscónde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei : Moab esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

℟. Rex noster†advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣.Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Quem Joánnes.

Lectio II

Finítus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit, qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, et sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans et quærens judícium, et velóciter reddens, quod justum est.Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valde : supérbia ejus, et arrogántia ejus, et indignátio ejus, plus quam fortitúdo ejus.

℟. Ante † multum tempus prophetávit Ezéchiel : Vidi por-

tam clausam; ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et erat.

Lectio III

Idcírco ululábit Moab ad Moab; univérsus ululábit: his, qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, et víneam Sábama dómini Géntium excidérunt: flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt: erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare.

℟. Ecce † dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit rex et sápiens érit, et fáciet judícium et justítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Cívitas † Jerúsalem, de Fer. seq. 209

Ad Bened., Aña Ecce ego mitto † Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Ad Magnif., Aña Sion † renováberis, et vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

FERIA QUINTA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 19, 1-6*

Onus Ægýpti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægýptum, et commovebúntur simulácra Ægýpti a fácie ejus, et cor Ægýpti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægýptios advérsus Ægýptios: et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum.

℟. Jerúsalem, † cito véniet salus tua: quare mæróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te et liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Redémptor tuus. Salvábo.

Lectio II

Et dirumpétur spíritus Ægýpti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo: et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes, et aríolos. Et tradam Ægýptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, et flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et defícient flúmina: attenuabúntur, et siccabúntur rivi ággerum.

℟. Ecce † Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna: et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda: et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet: et regnum in manu ejus, et potéstas et impérium. Super.

Lectio III *Ibid., 11-13*

Stulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens. Quómodo dicétis Pharaóni: Fílius sapiéntium ego, fílius regum an-

tiquórum? ¶ Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, et índicent, quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Ægýptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægýptum, ángulum populórum ejus.

℟. Cívitas † Jerúsalem, noli flere: quóniam dóluit Dóminus super te: * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: et bráchium ejus dominábitur. Et áuferet. Glória Patri. Et áuferet.

In Festis XII Lect. IV ℟. Rex noster, de I Noct. Dom. præced. 202

Ad Bened., Aña Tu es † qui ventúrus es, Dómine, quem exspectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Ad Magnif., Aña Qui post me véniet, † ante me factus est: cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

FERIA SEXTA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 24, 1-16*

Ecce Dóminus dissipábit terram, et nudábit eam, et affliget fáciem ejus, et dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos: et sicut servus, sic dóminus ejus: sicut ancílla, sic dómina ejus: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fænerátor, sic is qui mútuum áccipit: sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, et direptióne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc.

℟. Ecce véniet † Dóminus, protéctor noster, Sanctus Israël, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio II

Luxit, et deflúxit terra, et infirmáta est: deflúxit orbis, infirmáta est altitúdo pópuli terræ. Et terra inf écta est ab habitatóribus suis: quia transgréssi sunt leges, mutavérunt jus, dissipavérunt fœdus sempitérnum. Propter hoc maledíctio vorábit terram, et peccábunt habitatóres ejus: ideóque insánient cultóres ejus, et relinquéntur hómines pauci.

℟. Sicut mater † consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus: et de Jerúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. Et vidébitis.

Lectio III

Luxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes, qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, contícuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum: amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta est cívitas vanitátis, clausa est omnis domus, nullo introëúnte. Clamor erit super vino in platéis: desérta est omnis lætítia: translátum est gáudium terræ. ¶ Relícta est in urbe solitúdo, et calámitas ópprimet portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum: quómodo si paucæ olívæ, quæ remansérunt, excutiántur ex ólea: et racémi, cum fúerit finíta vindémia. Hi levábunt vocem suam, atque lau-

dábunt : cum glorificátus fúerit Dóminus, hínnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum, in ínsulis maris nomen Dómini Dei Israël. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam justi.

℟. Jerúsalem † plantábis víneam in móntibus tuis: exsultábis, quóniam dies Dómini véniet : surge, Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum : gaude et lætáre, Jacob : * Quia de médio Géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsúlta satis, fília Sion : júbila, fília Jerúsalem. Quia de. Glória Patri. Quia de.

In Festis XII Lect. IV ℟. Ecce Dóminus. de II Noct. Dom. præc. 203

Ad Bened., Aña Dícite : † Pusillánimes, confortámini : ecce Dóminus Deus noster véniet.

Ad Magnif., Aña Cantáte Dómino † cánticum novum : laus ejus ab extrémis terræ.

SABBATO
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 25, 1-12*

Dómine, Deus meus es tu; exaltábo te, et confitébor nómini tuo : quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles. Amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum : ut non sit cívitas, et in sempitérnum non ædificétur.Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua : spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur † Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem : et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ: *.Tunc salvus erit omnis homo : quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. Tunc salvus.

Lectio II

Spíritus enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis : et quasi calóre sub nube torrénte, propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defæcátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam, quam ordítus est, super omnes natiónes.

℟. Festína, † ne tardáveris, Dómine : * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ. Et líbera.

Lectio III

Præcipitábit mortem in sempitérnum : et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie,et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra: quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa : Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos : iste Dóminus, sustinúimus eum, exsultábimus, et lætábimur in salutári ejus. ¶ Quia requiéscet manus Dómini in monte isto: et triturábitur Moab sub eo,sícuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natándum : et humiliábit gló-

riam ejus cum allisióne mánuum ejus. Et muniménta sublímium murórum tuórum cóncident, et humiliabúntur, et detrahéntur in terram usque ad púlverem.

℟. Ecce Dóminus † véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

In Festis XII Lect. IV ℟. Radix Jesse, de III Noct. Dom. præced. 204

Ad Bened., Aña Levábit Dóminus signum † in natiónibus, et congregábit dispérsos Israël.

AD VESPERAS

Aña 1 Véniet Dóminus, † et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúja. Psalmi Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua de Sabb. ut in Psalt. 173

2 Jerúsalem, gaude † gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúja.

3 Dabo in Sion † salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

4 Juste et pie vivámus, † exspectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

Capitulum *Philipp. 4, 4-5*

Fratres: Gaudéte in Dómino semper: † íterum dico, gaudéte. * Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula:

Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre judex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif., Aña Ante me † non est formátus Deus, et post me non erit: quia mihi curvábitur omne genu, et confitébitur omnis lingua.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis et regnas.

DOMINICA III ADVENTUS

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Prope est jam Dóminus: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Invitat. Prope est dicitur quotidie usque ad Vigil. Nativit. Dñi exclus.

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Véniet ecce Rex. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis de Psalt. 19

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 26, 1-14*

In die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit : servábis pacem : pacem, quia in te sperávimus.

℟. Ecce † apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: et habébit in vestiménto et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur ; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et cum.

Lectio II

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

℟. Béthlehem, † cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israël, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in Géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. Et pax.

Lectio III

Sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, et non discet justítiam : in terra sanctórum iníqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini.

℟. Qui ventúrus est, † véniet et non tardábit : et jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam.

Lectio IV

Dómine, exaltétur manus tua, et non vídeant : vídeant, et confundántur zelántes pópuli : et ignis hostes tuos dévoret. Dómine, dabis pacem nobis : ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te, tantum in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant : proptérea visitásti et contrivísti eos, et perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Ecce † véniet Dóminus princeps regum terræ : * Beáti, qui paráti sunt occúrrere illi, habébunt partem in civitáte Jerúsalem. ℣. Véniens véniet Dóminus, et non tardábit. Beáti. Glória Patri. Beáti.

IN II NOCTURNO

Aña Gaude et lætáre. Ps. 26 Dóminus illuminátio mea, et salus mea, cum reliquis de Psaltério. 24

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo XIII ; de jejunio decimi mensis II

Lectio V

Quod témporis rátio, et devotiónis nostræ ádmonet consuetúdo, pastoráli vobis, dilectíssimi, sollicitúdine prædicámus, décimi mensis celebrándum esse jejúnium, quo pro consummáta perceptióne ómnium frúctuum, digníssime largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur.

℟. Ægýpte, † noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abýssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio VI

Quid enim potest efficácius esse jejúnio? cujus observántia appropinquámus Deo, et resisténtes diábolo, vítia blanda superámus. Semper enim virtúti cibus jejúnium fuit. De abstinéntia dénique pródeunt castæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, salubrióra consília : et per voluntárias afflictiónes caro concupiscéntiis móritur, virtútibus spíritus innovátur.

℟. Prope est, † ut véniat tempus ejus et dies ejus non elongabúntur : * Miserébitur Dóminus Jacob et Israël salvábitur. ℣. Revértere, virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio VII

Sed quia non solo jejúnio animárum nostrárum salus acquíritur : jejúnium nostrum misericórdiis páuperum suppleámus. Impendámus virtúti, quod subtráhimus voluptáti. Fiat reféctio páuperis abstinéntia jejunántis. Studeámus viduárum defensióni, pupillórum utilitáti, lugéntium consolatióni, dissidéntium paci. Suscipiátur peregrínus, adjuvétur oppréssus, vestiátur nudus, foveátur ægrótus: ut, quicúmque nostrum de justis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo sacrifícium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cæléstis præmium percípere mereátur.

℟. Descéndet † Dóminus sicut plúvia in vellus : * Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum

omnes reges, omnes gentes sérvient ei. Oriétur.

Lectio VIII

Quarta ígitur et sexta féria jejunémus; sábbato autem apud beátum Petrum Apóstolum páriter vigilémus: cujus suffragántibus méritis, quæ póscimus, impetráre possímus per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre et Sancto Spíritu vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Egrediétur † virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus. Et erit.

IN III NOCTURNO

Aña Gábriel Angelus et Cant. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, ut in Psalt. 28

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 1*

In illo témpore: Misérunt Judæi ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 7 in Evang. n. 1

Ex hujus nobis lectiónis verbis, fratres caríssimi, Joánnis humílitas commendátur: qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólide subsístere in se, ne humána opinióne raperétur inániter super se. Nam conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum; negávit plane, quod non erat, sed non negávit, quod erat: ut veritátem loquens, ejus membrum fíeret, cujus sibi nomen falláciter non usurpáret.

℟. Veni, Dómine, † et noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Et révoca.

Lectio X

Cum ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi: quia, dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére. Sed cum ex lectióne ália, Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisítus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu, respóndit: Elías jam venit, et non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum, quæcúmque voluérunt: et, si vultis scire, Joánnes ipse est Elías.

℟. Ecce † radix Jesse descéndet in salútem populórum, ipsum Gentes deprecabúntur: * Et erit nomen ejus glóriósum. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Et erit.

Lectio XI

Requisítus autem Joánnes dicit: Non sum Elías. Quid est hoc, fratres caríssimi, quia quod Véritas affírmat, hoc prophéta veritátis negat? Valde namque inter se divérsa sunt: Ipse est: et, Non sum. Quómodo ergo prophéta veritátis est, si ejúsdem Veritátis sermónibus

concors non est? Sed si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenítur.

℟. Docébit nos † Dóminus vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exíbit lex et verbum Dómini de Jerúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob. Quia.

Lectio XII

Ad Zacharíam namque de Joánne Angelus dicit: Ipse præcédet ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Qui idcírco ventúrus in spíritu et virtúte Elíæ dícitur, quia sicut Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrsor ventúrus est Júdicis, ita iste præcúrsor est factus Redemptóris. Joánnes ígitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joánnes dénegat de persóna.

℟. Súscipe verbum, † Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris Mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 1, 19-28

In illo témpore: Misérunt Judæi ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogavérunt eum: Quid ergo? Elías es tu? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu? Et respóndit: Non. Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respónsum demus his, qui misérunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamántis in desérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías Prophéta. Et qui missi fúerant, erant ex pharisæis. Et interrogavérunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptízas, si tu non es Christus, neque Elías, neque Prophéta? Respóndit eis Joánnes, dicens: Ego baptízo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus, ut solvam ejus corrígiam calceaménti. Hæc in Betahánia facta sunt trans Jordánem, ubi erat Joánnes baptízans.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Véniet Dóminus, † et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúja. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dñica ut in Psalt. 36

2 Jerúsalem, gaude † gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúja.

3 Dabo in Sion † salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

4 Montes et omnes colles † humiliabúntur: er erunt prava in dirécta, et áspera in vias pla-

nas : veni, Dómine, et noli tardáre, allelúja.

5 Juste et pie vivámus, † exspectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

Capitulum *Philipp. 4, 4-5*

Fratres : Gaudéte in Dómino semper: † íterum dico, gaudéte. * Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus enim prope est.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat :
Pellántur éminus sómnia ;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia ;
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened., Aña Super sólium † David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúja.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM

Aña Jerúsalem, gáude.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD SEXTAM

Aña Dabo in Sion.

Capitulum *Philipp. 4, 6*

Nihil sollíciti sitis : † sed in omni oratióne et obsecratióne cum gratiárum actióne, * petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Aña Juste et pie vivámus.

Capitulum *Philipp. 4, 7*

Et pax Dei,quæ exsúperat omnem sensum, † custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras * in Christo Jesu Dómino nostro.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

AD VESPERAS

Añæ, Capit., ℟. br. et Hymnus ut in Vesp. Sabb. præced. 211 Psalmi de Dñica. 157

℣. Roráte,cæli,désuper,et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif., Aña Beáta es,María, † quæ credidísti Dómino : perficiéntur in te,quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Aña Beáta es, prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Añis Majoribus, ut infra : quibus semper cedunt Añæ propriæ aliis diebus ad Magníficat assignatæ.

ANTIPHONÆ MAJORES

Sequentes Añæ Majores ad Magníficat inchoantur die 17 Decembris, et singulæ ante et post Magníficat integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem, usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis. Si vero Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi, pro Commemoratione Adventus.

Die 17 Decembris, Aña O Sapiéntia, † quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attíngens a fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia: veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

18 Aña O Adonái, † et Dux domus Israël, qui Moýsi in igne flammæ rubi apparuísti, et ei in Sina legem dedísti : veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

19 Aña O radix Jesse, † qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum,quem Gentes deprecabúntur : veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

20 Aña O clavis David, † et sceptrum domus Israël ; qui áperis, et nemo claudit ; claudis, et nemo áperit : veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris et umbra mortis.

21 Aña O Oriens, † splendor lucis ætérnæ, et sol justítiæ : veni, et illúmina sedéntes in ténebris et umbra mortis.

22 Aña O Rex Géntium, † et desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum: veni, et salva hóminem,quem de limo formásti.

23 Aña O Emmánuel, † Rex et légifer noster, exspectátio Géntium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos,Dómine, Deus noster.

ANTIPHONÆ AD LAUDES ET PER HORAS

a die 17 ad diem 23 Decembris

Sequentes Añæ ad Laudes et per Horas dicuntur in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis, et incipiuntur die 17 Decembris, ab Añis quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter et aliæ dicuntur in propriis Feriis. Quod si dies 17 fuerit Dñica, Añæ inchoantur sequenti Feria II, quæ erit dies 18. Quæ autem dicendæ essent die, in quo occurrit Festum S. Thomæ, dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, Añis tertia et quarta in Laudibus prætermissis, quarum loco dicitur Aña Exspectétur, quæ omittitur, si Festum S. Thomæ in Sabbato venerit.

Si Vigilia Nativitatis venerit in Dominica IV Adventus, tunc in Laudibus Dominicæ dicuntur Añæ de Vigilia, ut infra dicetur in Rubrica de Vigilia. Añæ vero, quæ in Dom. IV ad Laudes positæ sunt, dicuntur in Vesperis Sabbati ante Dom. IV Adventus.

FERIA SECUNDA

Ad Laudes et per Horas

Aña 1 Ecce véniet Dóminus, † princeps regum terræ : beáti, qui paráti sunt occúrrere illi.

Psalmi de Feria 59

2 Cum vénerit † Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram ?

3 Ecce jam venit † plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

4 Hauriétis aquas † in gáudio de fóntibus Salvatóris.

5 Egrediétur Dóminus † de loco sancto suo : véniet, ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA

Ad Laudes et per Horas

Aña 1 Roráte, cæli, désuper, † et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Psalmi de Feria. 73

2 Emítte Agnum, Dómine, † Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem fíliæ Sion.

3 Ut cognoscámus, Dómine, † in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

4 Da mercédem, Dómine, † sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniántur.

5 Lex per Móysen data est, † grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA

Ad Laudes et per Horas

Aña 1 Prophétæ prædicavérunt † nasci Salvatórem de Vírgine María.

Psalmi de Feria. 88

2 Spíritus † Dómini super me, evangelizáre paupéribus misit me.

3 Propter Sion † non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

4 Ecce véniet Dóminus, † ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat.

5 Annuntiáte † pópulis,et dícite: Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA

Ad Laudes et per Horas

Aña 1 De Sion † véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

Psalmi de Feria. 103

2 Convértere, Dómine, † aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

3 De Sion † véniet, qui regnatúrus est Dóminus, Emmánuel magnum nomen ejus.

4 Ecce Deus meus, † et honorábo eum : Deus patris mei,et exaltábo eum.

5 Dóminus † légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet et salvábit nos.

FERIA SEXTA

Ad Laudes et per Horas

Aña 1 Constántes estóte,† vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi de Feria. 118

2 Ad te, Dómine,† levávi ánimam meam : veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

3 Veni,Dómine,† et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ Israël.

4 Deus a Líbano véniet, † et splendor ejus sicut lumen erit.

5 Ego autem † ad Dóminum aspíciam, et exspectábo Deum Salvatórem meum.

SABBATO

Antiphonæ secundum superiorem Rubricam 217 Psalmi Sabbati 135

Ad Canticum vero, Aña Exspectétur, † sicut plúvia, elóquium Dómini: et descéndat,sicut ros, super nos Deus noster.

A die 17 Decembris cessant omnes Octavæ usque ad Vigiliam Nativitatis Domini inclusive.

Die 21 Decembris, si fiat Officium de Festo occurrenti, pro Commemoratione Adventus, ad Laudes ponitur.

Aña Nolíte timére : † quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si vero ea die fiat Officium de Dominica, Aña prædicta dicitur ad Benedíctus, loco Añæ Ave, María.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis

Ad Bened., Aña Ecce compléta sunt † ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quibus Añis cedunt aliæ Añæ in propriis locis ad Benedíctus assignatæ.

FERIA SECUNDA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 28, 1-7*

Væ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, et flori decidénti, glóriæ exsultatiónis ejus, qui erant in vértice vallis pinguíssimæ, errántes a vino. Ecce válidus et fortis Dóminus, sicut ímpetus grándinis : turbo confríngens, sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, et emissárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce† apparébit Dóminus, super nubem cándidam,*Et cum eo Sanctórum míllia: et habébit in vestiménto et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et cum.

Lectio II

Et erit flos décidens glóriæ exsultatiónis ejus, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporáneum ante maturitátem autúmni : quod cum aspéxerit videns, statim ut manu tenúerit, devorábit illud. ¶ In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui; et spíritus judícii sedénti super judícium, et fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nesciérunt, et præ ebrietáte erravérunt : sacérdos et prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absórpti sunt a vino.

℣. Béthlehem, † cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israël, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in Géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. Et pax.

Lectio III *Ibid. 16-18*

Idcírco hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundaménto fundátum. Qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, et justítiam in mensúra : et subvértet grando spem mendácii : et protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inférno non stabit.

℟. Qui ventúrus est, † véniet et non tardábit : et jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In Festis XII Lect. IV ℟. Ecce † véniet, de I Noct. Dom. præc. 213

Ad Bened., Aña Egrediétur † virga de radíce Jesse, et replébitur omnis terra glória Dómini : et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Ad Magnif., Aña Beátam me dicent † omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit Aña O. 217

FERIA TERTIA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 30, 18-20*

Exspéctat Dóminus, ut misereátur vestri, et ídeo exal-

tábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus : beáti omnes, qui exspéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem : plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui: ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi: Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem: et non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum : et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Ægýpte, † noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abýssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio II *Ibid. 22-28*

Egrédere, dices ei : Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra : et panis frugum terræ erit ubérrimus et pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse : et tauri tui et pulli asinórum, qui operántur terram, commístum migma cómedent sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum, in die interfectiónis multórum, cum cecíderint turres.

℟. Prope est, † ut véniat tempus ejus et dies ejus non elongabúntur :* Miserébitur Dóminus Jacob et Israël salvábitur. ℣. Revértere, virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio III

Et erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diérum in die, qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. ¶ Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, et gravis ad portándum : lábia ejus repléta sunt indignatióne, et lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad médium colli ad perdéndas gentes in níhilum, et frenum erróris, quod erat in maxíllis populórum.

℟. Descéndet † Dóminus sicut plúvia in vellus : * Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

In Festis XII Lect. IV. ℟. Egrediétur, de II Noct. Dom. præced. 214

Ad Bened., Aña Tu Béthlehem † terra Juda, non eris mínima : ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israël.

Ad Magnif., Aña Eleváre, † eleváre, consúrge, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion.

Nisi dicenda sit Aña O. 217

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM

Hodie et seq. Feria VI et Sabb. non fit de Festis, nisi sint Duplicia I vel II classis. De Duplicibus maj. et min. necnon de Memoria fit tantum Commem.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 1, 26-38*

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsá-

tam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in Lucam, v. 26, 28 et 34

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non, ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Clama † in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem: * Dic civitátibus Judæ, et habitatóribus Sion: Ecce Deus noster, quem exspectabámus, advéniet. ℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion, exálta in fortitúdine vocem tuam. Dic civitátibus.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur † stella ex Jacob, et exsúrget homo de Israël, et confrínget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes gentes sérvient ei. Et erit.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. Modo véniet † Dominátor Dóminus: * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis. Et nomen. Glória Patri. Et nomen.

In II Noct. Oratio ut infra, quæ dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Bened., Aña Missus est † Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, et ætérnæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum.

Ad Magnif., Aña Ecce ancílla Dómini: † fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Aña O. 217

Oratio Dñicæ præcedentis Aurem tuam. 216

FERIA QUINTA
De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 33, 1-6*

Væ qui prædáris, nonne et ipse prædáberis? et qui spernis, nonne et ipse spernéris? cum consummáveris deprædatiónem, deprædáberis: cum fatigátus desíeris contémnere, contemnéris. Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur † Dóminus, et prœliábitur contra gentes: * Et stabunt pedes ejus supra montes olivárum ad Oriéntem. ℣. Et elevábitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et stabunt.

Lectio II

A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: implévit Sion judício et justítia. Et erit fides in tempóribus tuis: divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor † pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum et in sæculum sæculi. ℣. Ipse est Rex justítiæ, cujus generátio non habet finem. Secúndum.

Lectio III *Ibid. 14-17*

Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, qui prójicit avarítiam ex calúmnia, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, et claudit óculos suos ne vídeat malum. ¶ Iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas ejus: panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longe.

℟. Vidébunt † Gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum: * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit. ℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui. Et vocábitur. Glória Patri. Et vocábitur.

In Festis XII Lect. IV ℟. Germinavérunt, de Feria seq. 223

Ad Bened., Aña Vigiláte† ánino, in próximo est Dóminus noster.

Nisi hæc Feria occurrat die 21 Decembris, quia tunc, præcedenti Antiphona prætermissa, dicitur:

Aña Nolíte timére: † quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Quod etiam servatur in sequenti Feria vel Dominica, quæ eadem die 21 occurrerit.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

Ad Magnif., Aña Lætámini † cum Jerúsalem, et exsultáte in

ea, omnes qui dilígitis eam, in ætérnum.

Nisi dicenda sit Aña O. 217

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 1, 39-47*

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda : et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in Luc. v. 39 et 40

Moréle est ómnibus, ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeo Angelus, cum abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret exémplo, senióres féminæ sterilísque concéptum Vírgini Maríæ nuntiávit: ut possíbile Deo omne,quod ei placúerit, asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo, sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína pro gáudio, in montána perréxit. Quo enim jam Deo plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet ? Nescit tarda molímina Sancti Spíritus grátia.

℟. Emítte † Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. De Petra.

Lectio II

Díscite et vos, sanctæ mulíeres,sedulitátem,quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non ab stúdio aspéritas móntium, non ab offício prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum festinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non sexu, relícta perréxit domo. Díscite, vírgines, non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus.

℟. Roráte, † cæli, désuper, et nubes pluant justum : * Aperiátur terra et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum, Dómine,. Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Lectio III

Didicístis, vírgines, pudórem Maríæ : díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad seniórem : nec solum venit, sed étiam prior salutávit. Decet enim, ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est et causa pietátis, est étiam norma doctrínæ.Contuéndum est enim, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur : María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem.

℟. Germinavérunt † campi erémi germen odóris Israël : quia ecce Deus noster cum virtúte véniet, * Et splendor ejus cum eo. ℣. Ex Sion spécies de-

córis ejus : Deus noster manifé-ste véniet. Et splendor. Glória Patri. Et splendor.

In II Noct. Oratio ut infra, quæ dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Bened., Aña Ex quo facta est † vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo, allelúja.

Nisi dicenda sit Aña Nolíte timére, 222

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur : Qui vivis.

Ad Magnif., Aña Hoc est testimónium, † quod perhíbuit Joánnes : Qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Aña O. 217

Oratio Dñicæ præced. Aurem tuam ut supra. 222

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 3, 1-6*

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 20 in Evang. n. 1 et 2

Redemptóris nostri Præcúrsor, quo témpore prædicatiónis offícium accéperit, memoráto Románæ reipúblicæ príncipe, et Judææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui et ex Judæa quosdam, et multos ex Géntibus redemptúrus erat : per regem Géntium et príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designántur. Quia autem Gentílitas colligénda erat, et Judæa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descríptio terréni principátus osténdit : quóniam et in Romána república unus præfuísse descríbitur, et in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur.

℟. Egrediétur † virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ et intelléctus : spíritus consílii et fortitúdinis. Et erit.

Lectio II

Voce étenim nostri Redemptóris dícitur : Omne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Apte quoque non solum quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur : et quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex et Sacérdos exsísteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum et sacerdótium designávit.

℟. Radix Jesse, † qui exsúrget judicáre Gentes, in eum Gentes sperábunt : * Et erit nomen ejus benedíctum in sæcula. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Et erit.

Lectio III

Et venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptísmum pæniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non

solum baptísmum pæniténtiæ prædicávit, verum étiam quibúsdam dedit : sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptísmo Christi tribúitur. Notándum ítaque, quod dícitur : Prædicans baptísmum pæniténtiæ in remissiónem peccatórum : quóniam baptísmum, quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat : ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pæniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

℟. Veni, Dómine, † et noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Et révoca. Glória Patri. Et révoca.

In II Noct. Oratio Deus, qui cónspicis ut infra, quæ dicitur ad omnes Horas, præterquam ad Vesperas.

Ad Bened., Aña Quómodo fiet istud, † Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi, María Virgo : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Nisi dicenda sit Aña Nolíte timére. 222 et nisi hæc fuerit dies ante Vigiliam Nativitatis ; quia tunc, ea prætermissa, dicitur

Aña Ecce compléta sunt † ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitáte afflígimur: concéde propítius; ut ex tua visitatióne consolémur : Qui vivis et regnas.

AD VESPERAS

Aña 1 Cánite tuba † in Sion, quia prope est dies Dómini : ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja.

Psalmi Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de Sabbato ut in Psalterio. 173

2 Ecce véniet † desiderátus cunctis Géntibus : et replébitur glória domus Dómini, allelúja.

3 Erunt prava † in dirécta, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre, allelúja.

4 Omnípotens † Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus véniet, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 4, 1-2*

Fratres : Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, † et dispensatóres mysteriórum Dei. * Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula :

Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre judex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif., Aña una ex Majoribus O. 217

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis et regnas.

DOMINICA IV ADVENTUS

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Invitat. in Vigilia Nativitatis Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Véniet ecce Rex. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis de Psalt. 19

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 35, 1-10*

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans : glória Líbani data est ei : decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, et nolíte timére : ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis : Deus ipse véniet, et salvábit vos.

℟. Cánite tuba † in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis et dícite : * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte et audítum fácite : loquímini et clamáte. Ecce.

Lectio II

Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum : quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida,

erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum. In cubílibus,in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci.

℟. Non auferétur † sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio Géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio III

Et erit ibi sémita et via, et via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus, et hæc erit vobis dirécta via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala béstia non ascéndet per eam, nec inveniétur ibi: et ambulábunt, qui liberáti fúerint. Et redémpti a Dómino converténtur, et vénient in Sion cum laude : et lætítia sempitérna super caput eórum : gáudium et lætítiam obtinébunt et fúgiet dolor et gémitus.

℟. Me opórtet † mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cujus.

Lectio IV *Cap. 41, 1-4*

Táceant ad me ínsulæ, et Gentes mutent fortitúdinem : accédant, et tunc loquántur, simul ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab Oriénte justum, vocávit eum ut sequerétur se? dabit in conspéctu ejus Gentes et reges obtinébit : dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est, et fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus et novíssimus ego sum.

℟. Parátus esto,† Israël,in occúrsum Dómini, quóniam venit, * Formans montes et creans spíritus et annúntians in homínibus secúndum advéntum suum. ℣. Ecce Dominátor Dóminus cum virtúte véniet. Formans. Glória Patri. Formans.

IN II NOCTURNO

Aña Gaude et lætáre. Ps. 26 Dóminus illuminátio mea, et salus mea, cum reliquis de Psalterio. 24

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo XII ; de jejunio decimi mensis I

Lectio V

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum,quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo.

℟. Nascétur † nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis:* Ipse sedébit super thronum David patris sui et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio VI

Causa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei : quem non diligerémus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaíam Dóminus denúntians,ait: Addúcam cæcos in viam,quam ignorábant, et sémitas, quas nesciébant, fáciam illos calcáre : fáciam illis ténebras in lucem, et prava in dirécta. Hæc verba fáciam illis, et non relínquam eos. Et íterum : Invéntus sum, inquit, a non quæréntibus me, et palam appárui iis, qui me non interrogábant.

℟. Ecce † jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio VII

Quod quómodo implétum sit, Joánnes Apóstolus docet, dicens : Scimus, quóniam Fílius Dei venit,et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, et simus in vero Fílio ejus. Et íterum: Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos.

℟. Virgo Israël,† revértere ad civitátes tuas : * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo.

Lectio VIII

Diligéndo ítaque nos Deus,ad imáginem suam nos réparat : et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur operémur,accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ caritátis inflámmans,ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus.

℟. Montes Israël † ramos vestros expándite et floréte et fructus fácite : * Prope est, ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope. Glória Patri. Prope.

IN III NOCTURNO

Aña Gábriel Angelus et Cant. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, ut in Psalt. 28

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Vigil. Nativ. ℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 3*

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 20 in Evang. n. 7 et 8

Dicébat Joánnes ad turbas, quæ exíbant,ut baptizaréntur ab eo : Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira ? Ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ: quam tunc fúgere peccátor non

valet, qui nunc ad laménta pæniténtiæ non recúrrit.Et notándum, quod malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur : quia per hoc,quod bonis ínvident, eósque persequúntur, quod quibúsdam mala retríbuunt, quod læsiónes próximis exquírunt : quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti fílii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. Jurávi, † dicit Dóminus,ut ultra jam non iráscar super terram: montes enim et colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. ℣. Juxta est salus mea,ut véniat : et justítia mea, ut revelétur. Et testaméntum.

Lectio X

Sed quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus : dicat, quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur: Fácite ergo fructus dignos pæniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quod amícus sponsi non solum fructus pæniténtiæ, sed dignos pæniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pæniténtiæ; aliud, dignum pæniténtiæ fructum fácere.

℟. Non discédimus † a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. Osténde.

Lectio XI

Ut enim secúndum dignos pæniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est, quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur, ut lícitis utátur: sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen, si volúerit, ea quæ mundi sunt, non relínquat. At si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est : tanto a se lícita debet abscíndere,quanto se méminit et illícita perpetrásse.

℟. Intuémini, † quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas Gentes : ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus.

Lectio XII

Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus, et ejus qui ámplius delíquit : aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibúsdam facinóribus cécidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dícitur : Fácite fructus dignos pæniténtiæ : uniuscujúsque consciéntia convenítur,ut tanto majóra acquírat bonórum óperum lucra per pæniténtiam, quanto gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Emítte † Agnum,Dómine, Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. De Petra. Glória Patri. De Petra.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 1-6

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procurán-

te Póntio Piláto Judæam, tetrárcha autem Galilææ Heróde, Philíppo autem fratre ejus tetrárcha Iturææ et Trachonítidis regiónis, et Lysánia Abilínæ tetrárcha, sub princípibus sacerdótum Anna et Cáipha: factum est verbum Dómini super Joánnem, Zacharíæ fílium, in desérto. Et venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptísmum pæniténtiæ in remissiónem peccatórum, sicut scriptum est in libro sermónum Isaíæ Prophétæ: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas ejus: omnis vallis implébitur: et omnis mons et collis humiliábitur: et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas: et vidébit omnis caro salutáre Dei.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Cánite tuba † in Sion, quia prope est dies Dómini: ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica. 36

2 Ecce véniet † desiderátus cunctis Géntibus: et replébitur glória domus Dómini, allelúja.

3 Erunt prava † in dirécta, et áspera in vias planas: veni, Dómine, et noli tardáre, allelúja.

4 Dóminus véniet, † occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, et regni ejus non erit finis: Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja, allelúja.

5 Omnípotens † Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus véniet, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 4, 1-2*

Fratres: Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, † et dispensatóres mysteriórum Dei. * Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened., Aña Ave, María, † grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Nisi dicenda sit Aña Nolíte timére: † quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Vel Aña Ecce compléta sunt † ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

AD TERTIAM

Aña Ecce véniet.
Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD SEXTAM

Aña Erunt prava.

Capitulum *1 Cor. 4, 3*

Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, † aut ab humáno die: * sed neque meípsum júdico.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Aña Omnípotens.

Capitulum *1 Cor. 4, 5*

Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: † qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium: * et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

AD VESPERAS

Añæ, Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in Vesp. Sabb. præc. 225 Psalmi de Dñica. 157

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif., Aña O. 217

FERIA SECUNDA

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 41, 8-16*

Et tu, Israël serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei: in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis ejus vocávi te, et dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, et non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscépit te déxtera justi mei.

℟. Cánite tuba † in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis et dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte et audítum fácite: loquímini et clamáte. Ecce.

Lectio II

Ecce confundéntur et erubéscent omnes, qui pugnant advérsum te: erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contradícunt tibi. ¶ Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos: erunt quasi non sint, et véluti consúmptio hómines bellántes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. Non auferétur † sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio Géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio III

Noli timére, vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israël: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus: et redémptor tuus

Sanctus Israël. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: tritu-rábis montes, et commínues: et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos: et tu exsultábis in Dómino, in Sancto Israël lætáberis.

℟. Me opórtet † mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Parátus esto, de I Noct. Dom. præc. 227

Ad Laudes et Horas Añæ secundum Rubricam. 217

Ad Bened., Aña Dicit Dóminus: † Pæniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cælórum, allelúja.

Nisi dicenda sit Aña Nolíte timére, vel Ecce compléta sunt. 230

Ad Magnif., Aña O. 217

FERIA TERTIA

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 42, 1-7*

Ecce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, judícium Géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. ¶ Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non exstínguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium: et legem ejus ínsulæ exspectábunt.

℟. Nascétur † nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui et imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio II

Hæc dicit Dóminus Deus creans cælos, et exténdens eos: firmans terram, et quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium: ut aperíres óculos cæcórum, et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

℟. Ecce † jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio III *Ibid. 10-13*

Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, ínsulæ, et habitatóres eárum. Sublevétur desértum, et civitátes ejus; in dómibus habitábit Cedar: laudáte, habitatóres Petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir prœliátor suscitábit zelum: vociferábitur et clamábit: super inimícos suos confortábitur.

℟. Virgo Israël, † revértere ad civitátes tuas : * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra : * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

In Festis XII Lect. IV ℟. Montes Israël, de II Noct. Dom. præced. 228

Ad Bened., Aña Consúrge, consúrge : † indúere fortitúdinem, bráchium Dómini.

Nisi dicenda sit Aña Nolíte timére, vel Ecce compléta sunt. 230

Ad Magnif., Aña O. 217

FERIA QUARTA

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 51, 1-8*

Audíte me, qui sequímini quod justum est, et quæritis Dóminum : atténdite ad petram, unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham, patrem vestrum, et ad Saram, quæ péperit vos : quia unum vocávi eum et benedíxi ei et multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus : et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio et vox laudis.

℟. Jurávi, † dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram : montes enim et colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. ℣. Juxta est salus mea, ut véniat : et justítia mea, ut revelétur. Et testaméntum.

Lectio II

Atténdite ad me, pópule meus, et tribus mea, me audíte : quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ exspectábunt, et bráchium meum sustinébunt. ¶ Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cæli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt : Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet.

℟. Non discédimus † a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. Osténde.

Lectio III

Audíte me, qui scitis justum, pópulus meus, lex mea in corde eórum : nólite timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Intuémini, † quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas Gentes : ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur. secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Emítte de III Noct. Dom. præced. 229

Ad Bened., Aña Ponam in Sion † salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

Nisi dicenda sit Aña Nolíte timére, vel Ecce compléta sunt. 230

Ad Magnif., Aña O. 217

FERIA QUINTA

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 64, 1-11*

Utinam dirúmperes cælos, et descénderes : a fácie tua montes deflúerent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fíeret nomen tuum inimícis tuis : a fácie tua Gentes turbaréntur. ¶ Cum féceris mirabília, non sustinébimus. Descendísti, et a fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te.

℟. Cánite tuba † in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis et dícite : * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte et audítum fácite : loquímini et clamáte. Ecce.

Lectio II

Occurrísti lætánti, et faciénti justítiam: in viis tuis recordabúntur tui : ecce tu irátus es, et peccávimus : in ipsis fúimus semper, et salvábimur. Et facti sumus ut immúndus omnes nos, et quasi pannus menstruátæ univérsæ justítiæ nostræ : et cecídimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est, qui ínvocet nomen tuum : qui consúrgat, et téneat te : abscondísti fáciem tuam a nobis, et allisísti nos in manu iniquitátis nostræ.

℟. Non auferétur † sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio Géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio III

Et nunc, Dómine, pater noster es tu, nos vero lutum : et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satis, et ne ultra memíneris iniquitátis nostræ : ecce,réspice,pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ et glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet † mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Parátus esto, de I Noct. Dom. præced. 227

Ad Bened.. Aña Consolámini, † consolámini, pópule meus, dicit Dóminus Deus vester.

Nisi dicenda sit Aña Ecce compléta sunt. 235

Ad Magnif., Aña O. 217

FERIA SEXTA

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 66, 5-16*

Audíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus.

Dixérunt fratres vestri odiéntes vos, et abjiciéntes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, et vidébimus in lætítia vestra: ipsi autem confundéntur. ¶ Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit: ántequam veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit umquam tale? et quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit et péperit Sion fílios suos?

℟. Nascétur † nobis párvulus et vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui et imperábit: cujus potéstas super humérum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio II

Numquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? si ego, qui generatiónem céteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, et exsultáte in ea omnes, qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis et repleámini ab úbere consolatiónis ejus: ut mulgeátis et delíciis affluátis ob omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam Géntium, quam sugétis: ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

℟. Ecce † jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio III

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt; et cognoscétur manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, et quasi turbo quadrígæ ejus: réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis: quia in igne Dóminus dijudicábit, et in gládio suo ad omnem carnem, et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

℟. Virgo Israël, † revértere ad civitátes tuas: * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

In Festis XII Lect. IV ℟. Montes Israël, de II Noct. Dom. præced. 228

Ad Bened., Aña Ecce compléta sunt † ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Ad Magnif., Aña O Emmánuel, † Rex et légifer noster, exspectátio Gentium, et Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine, Deus noster.

DIE 24 DECEMBRIS

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI

I classis

Si Vigilia Nativitatis non venerit in Dominica, Officium fit hoc modo :

AD MATUTINUM

Simplex

Invitat. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ et Psalmi de Feria occurrenti ut in Psalterio.

℟. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I — Cap. 1, 18-21

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

L. 1. Com. in c. 1. Matth. v. 18

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, orígo Maríæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera : tértio, ut in Ægýptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini † hódie, et estóte paráti : quia die crástina vidébitis *Majestátem Dei in vobis. ℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, et mane vidébitis. Majestátem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent : non séquitur, ut póstea convénerint: sed Scriptúra, quod factum non sit, osténdit.

℟ Constántes estóte, † vidébitis auxílium Dómini super vos: Judæa et Jerúsalem, nolíte timére: * Cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum. ℣. Sanctificámini, fílii Israël, et estóte paráti. Cras egrediémini.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere

eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini,†fílii Israël, dicit Dóminus : die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ, et regnábit super nos Salvátor mundi. Et áuferet. Glória Patri. Et áuferet.

IN II NOCTURNO

Aña Allelúja, et Psalmi de Feria occurrenti, ut in Psalterio.

Capitulum *Rom. 1, 4*

Qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte † secúndum spíritum sanctificatiónis,* ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri.

℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

Oratio ut infra in Laudibus. Finita Oratione dicitur.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster et Ave, María.

Deinceps Officium fit Duplex.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Judæa et Jerúsalem, † nolíte timére : cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Hódie sciétis, † quia véniet Dóminus : et mane vidébitis glóriam ejus.

3 Crástina die † delébitur iníquitas terræ : et regnábit super nos Salvátor mundi.

4 Dóminus véniet, † occúrrite illi, dicéntes : Magnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja.

5 Crástina erit † vobis salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum *Rom. 1, 1-3*

Paulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, † quod ante promíserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, * qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem.

℟. br. Hódie sciétis, * Quia véniet Dóminus. Hódie. ℣. Et mane vidébitis glóriam ejus. Quia. Glória Patri. Hódie.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Bened., Aña Oriétur † sicut sol Salvátor mundi : et descéndet in úterum Vírginis, sicut imber super gramen, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas : præsta ; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum.

Et dicitur per Horas.

Ad Primam, quæ dicitur sicut in Duplicibus, Aña Judæa et Jerúsalem. Capit. Regi sæculórum.

Extra Chorum Lectio br. Per quem, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Aña Hódie sciétis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

AD SEXTAM

Aña Crástina die.

Capitulum *Rom. 1, 4*

Qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte † secúndum spíritum sanctificatiónis, * ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri.

℣. Crástina erit vobis salus. ℟. Dicit Dóminus Deus exercítuum.

AD NONAM

Aña Crástina erit.

Capitulum *Rom. 1, 5-6*

Per quem accépimus grátiam et apostolátum † ad obediéndum fídei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, * in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi Dómini nostri.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI

in Dominica

Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, Officium fit hoc modo : Ad Vesperas in Sabb.præc.Añæ,Capitulum, ℟.br., Hymnus, ℣. et Oratio, ut notantur in Sabbato ante Dñicam IV Adventus. 225

Psalmi de Sabb. in Psalt. 172 ; Aña ad Magnif., O Emmánuel ut supra 217

AD MATUTINUM

Invitat. de Vigilia Hódie sciétis et Hymnus Verbum supérnum ut supra. 236

Añæ, Psalmi, Versus, Lectiones et ℟℟. in I et II Noct. dicuntur de Dñica IV Adventus 19 et 226

IN III NOCTURNO

Aña Gabriel Angelus et Cantica Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet de Adventu ut in Psalt. 28

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Lectiones tres, scilicet IX, X et XI, de Homilia Vigiliæ cum suis ℟℟. ut supra. 236

Lectio XII

Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam uxórem. Jam et supra díximus, sponsas uxóres appellári : quod plénius liber advérsus Helvídium docet. Et blandiéntis afféctu ei per sómnium Angelus lóquitur, ut justítiam siléntii comprobáret. Simúlque notándum, quod Jo-

seph fílius esse dicátur David, ut María quoque de stirpe David monstrarétur.

℟. Nascétur nobis † párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : ipse sedébit super thronum David, patris sui, et imperábit : * Cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. Multiplicábitur ejus impérium : et pacis non erit finis. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Non legitur Homilia Dñicæ pro ultima Lectione.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 1, 18-21

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Joseph autem, vir ejus, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Hæc autem eo cogitánte, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens: Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

Oratio

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas : præsta ; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Finita Oratione, immediate incipiunt Laudes a ℣. Deus in adjutórium, quæ dicuntur de Vigilia ritu Duplici, ut supra 237 cum Commem. Dñicæ :

Aña Ave, María, † grátia plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúja.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre ; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

Similiter et per Horas agitur Officium de Vigilia, de qua tamen, sicut et de Dominica nihil fit post Nonam.

Si Dominica a die 25 ad 28 Decembris inclusive occurrerit, ipsa die de ea nihil fit, sed ejus Officium post diem 28 Decembris transfertur, ut infra suo loco notatur.

CHRISTUS · NATUS · EST · NOBIS

DOMINUS DIXIT AD ME FILIUS MEUS ES TU

DIE 25 DECEMBRIS

IN NATIVITATE DOMINI

Duplex I Classis cum Octava privilegiata III ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Rex pacíficus † magnificátus est, cujus vultum desíderat univérsa terra. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Dominica. 157

2 Magnificátus est Rex pacíficus super omnes reges univérsæ terræ.

3 Scitóte, † quia prope est regnum Dei: amen dico vobis, quia non tardábit.

4 Leváte cápita vestra : † ecce appropínquat redémptio vestra.

Capitulum — Tit. 3, 4-5

Appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei : † non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, * sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

℟. br. Hódie sciétis, * Quia véniet Dóminus. Hódie. ℣. Et mane vidébitis glóriam ejus. Quia. Glória Patri. Hódie.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium :
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Epiphaniam.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Magnif., Aña Cum ortus fúerit † sol de cælo, vidébitis Regem regum procedéntem a Patre, tamquam sponsum de thálamo suo.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus est nobis: * Veníte, adorémus, Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Christe, Redémptor ómnium, ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO

Aña Dóminus † dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me,et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Aña Tamquam sponsus † Dóminus procédens de thálamo suo.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam,*a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad

summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:*præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Aña Elevámini, † portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Aña Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ,pópuli sub

te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis,a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te ; fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus ; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus,* in fímbriis áureis ; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi ; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Aña Suscépimus, Deus, † misericórdiam tuam in médio templi tui.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion,* látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt,commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum,† in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,*in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Suscépimus,Deus,miseri-

córdiam tuam in médio templi tui.

Aña Oriétur † in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper:* tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: † et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dominus procédens de thálamo suo.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

Quatuor sequentes Lectiones Isaiæ leguntur sine titulo.

Lectio I *Cap. 9, 1-6*

Primo témpore alleviáta est terra Zábulon et terra Néphthali : et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri

ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.

℟. Hódie† nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret : * Gaudet exércitus Angelórum : quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. * Gaudet. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret : gaudet exércitus Angelórum : quia salus ætérna humáno géneri appáruit.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II — Cap. 40, 1-8

Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus : suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri.

℟. Hódie nobis † de cælo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie per totum.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur : et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini : et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamábo ? Omnis caro fænum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fænum, et cécidit flos : quia spíritus Dómini sufflávit in eo. Vere fænum est pópulus: exsiccátum est fænum, et cécidit flos: Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Quem vidístis,† pastóres ? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit ? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis ? et annuntiáte Christi nativitátem. Natum.

Bened. In unitáte Sancti Spíritus.

Lectio IV — Cap. 52, 1-6

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdine tua, Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas sancti : quia non adjíciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus et immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúmdati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægýptum descéndit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc

quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníque agunt, dicit Dóminus : et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse, qui loquébar, ecce adsum.

℟. Descéndit † de cælis Deus verus, a Patre génitus, introívit in úterum Vírginis, nobis ut apparéret visíbilis, indútus carne humána protoparénte édita : * Et exívit per portam clausam Deus et homo, lux et vita, cónditor mundi. ℣. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo. Et exívit. Glória Patri. Et exívit.

IN II NOCTURNO

Aña Véritas † de terra orta est, et justítia de cælo prospéxit.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos:* et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Aña Véritas de terra orta est, et justítia de cælo prospéxit.

Aña Ipse invocábit me,† allelúja : Pater meus es tu, allelúja.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis,† jurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum:* magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, † orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem et Mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: † Pósui adjutórium in poténte: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi

tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum ?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua ?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Aña Ipse invocábit me, allelúja : Pater meus es tu, allelúja.

Aña Lætántur cæli, † et exsúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus,et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus universa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Læténtur cæli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Aña In princípio † et ante sæcula Deus erat Verbum : ipse natus est nobis Salvátor mundi.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * lætántur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes,qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum:† custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña In princípio et ante sæcula Deus erat Verbum: ipse natus est nobis Salvátor mundi.

Aña Notum fecit Dóminus, † allelúja, salutáre suum, allelúja.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia,*et pópulos in æquitáte.

Aña Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja.

Aña Nato Dómino † Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Nato Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, allelúja.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Absol. Ipsíus píetas. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ

Lectio V *Sermo 21: de Nativ. Dom. I*

Salvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est: gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ : quæ, consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio : quia Dóminus noster, peccáti mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit.

℟. O magnum † mystérium et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio : * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Beáta.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Exsúltet sanctus, quia propínquat ad palmam : gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam vícerat, vincerétur.

℟. Beáta † Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent : * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

In quo conflíctu pro nobis ínito, magno et mirábili æquitátis jure certátum est, dum omnípotens Dóminus cum sævíssimo hoste non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte : objíciens ei eámdem formam, eamdémque natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur : Nemo mundus a sorde, nec infans, cujus est uníus diéi vita super terram. Nihil ergo in

istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fetu, dívinam humanámque prolem prius concíperet mente, quam córpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, collóquio discit angélico: nec damnum credit pudóris, Dei Génitrix mox futúra.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Agámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu Sancto: qui propter multam caritátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri: et cum essémus mortui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis: et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam: et divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis et cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum.

℟. Angelus † ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis Salvátor, * Qui est Christus Dóminus in civitáte David. ℣. Inveniétis infántem pannis involútum, et pósitum in præsépio. Qui est. Glória Patri. Qui est.

IN III NOCTURNO

Aña Párvulus fílius † hódie natus est nobis: et vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Canticum Isaiæ *Cap. 9, 2-7*

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, * vidit lucem magnam:

Habitántibus in regióne umbræ mortis, * lux orta est eis.

Multiplicásti gentem, * et non magnificásti lætítiam.

Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, * sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia.

Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, * et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, † et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem * et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, * et fílius datus est nobis,

Et factus est principátus super húmerum ejus: * et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Consiliárius,

Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, * Princeps pacis.

Multiplicábitur ejus impérium, * et pacis non erit finis:

Super sólium David, et super regnum ejus sedébit: * ut confírmet illud, et corróboret in judício et justítia,

Amodo et usque in sempitérnum: * zelus Dómini exercítuum fáciet hoc.

Cant. ejusdem *Cap. 26, 1-12*

Urbs fortitúdinis nostræ Sion, * Salvátor ponétur in ea murus et antemurále.

Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, * custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem : * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, pedes páuperis, * gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : * nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte, * sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cum féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, et non discet justítiam : † in terra sanctórum iníqua gessit, * et non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, et non vídeant : † vídeant, et confundántur zelántes pópuli: * et ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis : * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Cant. ejusdem *Cap. 66, 10-16*

Lætámini cum Jerúsalem et exsultáte in ea * omnes, qui dilígitis eam :

Gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, * et repleámini ab úbere consolatiónis ejus :

Ut mulgeátis et delíciis affluátis * ab omnímoda glória ejus.

Quia hæc dicit Dóminus : † Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, * et quasi torréntem inundántem glóriam Géntium,

Quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, * et in Jerúsalem consolabímini.

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, * et ossa vestra quasi herba germinábunt,

Et cognoscétur manus Dómini servis ejus, * et indignábitur inimícis suis.

Quia ecce Dóminus in igne véniet, † et quasi turbo quadrígæ ejus : * réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis :

Quia in igne Dóminus dijudicábit, † et in gládio suo ad omnem carnem, * et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

Aña Párvulus fílius hódie natus est nobis : et vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

℣. Ipse invocábit me,allelúja.
℟. Pater meus es tu, allelúja.

Bened. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 1, 1-16

Liber generatiónis Jesu Christi, Fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Comment. in Matth. v. 1

In Isaía légimus : Generatiónem ejus quis enarrábit ? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne Divinitátis, hic de Incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum díscere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Ecce † Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Bened. Per Evangélica dicta * deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio X — Cap. 2, 1-14

In illo témpore : Exiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 8 in Evang. n. 1

Quia, largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, lóqui diu de evangélica lectióne non póssumus ; sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri Natívitas ipsa compéllit. Quid est enim, quod nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos ascríberet in æternitáte ? Quo contra de réprobis per prophétam dícitur : Deleántur de libro vivéntium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur : Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náscitur, domus panis ántea vocátus est ; quia futúrum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte refíceret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur : ut profécto osténderet, quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in aliéno nascebátur.

℟. Beáta víscera † Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, Gentes, et adoráte Dóminum. Qui hódie.

Bened. Verba sancti Evangélii * dóceat nos Christus Fílius Dei. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio XI *Cap. 2, 15-20*

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in c. 2 Lucæ, n. 50

Vidéte Ecclésiæ surgéntis exórdium: Christus náscitur, et pastóres vigiláre cœpérunt; qui géntium greges, pécudum modo ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritálium bestiárum per offúsas nóctium ténebras paeréntur incúrsus. Et bene pastóres vígilant, quos bonus pastor infórmat. Grex ígitur pópulus, nox sæculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dícitur: Esto vígilans, et confírma. Quia non solum epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. In princípio † erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc erat.

Bened. Per Evangélicum verbum * regnum mereámur ætérnum. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio XII *Cap. 1, 1-14*

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 1 in Joann., n. 10 et 11

Ne vile áliquid putáres, quale consuevísti cogitáre, cum verba humána soléres audíre, audi quid cógites: Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis Ariánus, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fíeri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit ómnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est; per quod áliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud; ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fíeri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelístæ.

℟. Verbum † caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et vídimus. Glória Patri. Et vídimus.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum laudámus. 35

Inítium sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 1, 1-16

Liber generatiónis Jesu Christi, Fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam et fratres ejus. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram au-

tem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis: Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud. Abiud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Hymnus Te decet laus. 36

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedícamus Dómino. ℟. Deo grátias.

Et dicto Benedicámus, celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Missali : qua finita, dicuntur Laudes, incipiendo immediate a ℣. Deus, in adjutórium.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Quem vidístis, † pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Génuit puérpera Regem, † cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

3 Angelus † ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

4 Facta est † cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

5 Párvulus fílius † hódie natus est nobis: et vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum *Hebr. 1,1-2*

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : † novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, * per quem fecit et sæcula.

℟. br. Verbum caro factum

est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.

Eníxa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Joánnes sénserat.

Fæno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Bened., Aña Glória † in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet ; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Summo mane dicitur Prima, qua finita, celebratur secunda Missa in Aurora, et in ea fit Com. S. Anastasiæ Mart.

Aña Quem vidístis.

Extra Chorum Lectio br. Ipsi períbunt, ut infra ad Nonam.

Tertia dicitur hora sua, qua finita, celebratur tertia Missa de die Nativitatis.

AD TERTIAM

Aña Génuit puérpera Regem.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Angelus.

Capitulum *Hebr. 1, 10*

Et : Tu in princípio, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

AD NONAM

Aña Párvulus fílius.

Capitulum *Hebr. 1, 11-12*

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent : † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

IN II VESPERIS

Aña Tecum princípium † in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : proptérea exaltábit caput.

Aña Tecum princípium in die virtútis tuæ,in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Aña Redemptiónem † misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum,et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Confléssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini :

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Aña Exórtum est † in ténebris lumen rectis corde : miséricors et miserátor et justus Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : mísericors et miserátor et justus Dóminus.

Diebus 25, 27 et 29 Decembr. dicitur

Aña Apud Dóminum † misericórdia : et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Aña Apud Dóminum misericórdia : et copiósa apud eum redémptio.

Diebus vero 26, 28 et 30 Decembris, loco præcedentis dicitur

Aña De fructu † ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino,* votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens be-

nedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Sic Aña Apud Dóminum cum Psalmo De profúndis clamávi ad te, Dómine, ac Aña De fructu cum Psalmo Meménto, Dómine, David alternatim dicuntur per Octavam, etiam in Officiis Sanctorum.

Capitulum *Hebr. 1, 1-2*

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis: † novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, * per quem fecit et sæcula.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium :
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnif., Aña Hódie † Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Deinde pro Commem. S. Stephani :

Aña Stéphanus autem † plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus : ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

DIE 26 DECEMBRIS

S. STEPHANI PROTOMARTYRIS

Duplex II classis cum Octava Simplici

AD MATUTINUM

Omnia de Communi unius Martyris 29* præter sequentia.

Invitat. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 6, 1-10 et 7, 54-60*

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebræos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei et ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu Sancto et sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus.

℟. Stéphanus autem † plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano: et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur. Faciébat.

Lectio II

Et plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum et Próchorum et Nicánorem et Timónem et Pármenam et Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum: et orántes imposuérunt eis manus.

℟. Vidébant † omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Et intuebántur.

Lectio III

Et verbum Dómini crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Jerúsalem valde: multa étiam turba sacerdótum obediébat fídei. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum et Cyrenénsium et Alexan-

drinórum et eórum, qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℟. Intuens † in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait : * Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et ait. Ecce.

Lectio IV

Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait : Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. Cum esset † plenus Spíritu Sancto beátus Stéphanus, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, * Et Jesum stantem a dextris Dei. ℣. Et clamans voce magna, dixit : Ecce vídeo cælos apértos. Et Jesum. Glória Patri. Et Jesum.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi

Serm. 3 de S. Stephano

Lectio V

Heri celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem : hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum: hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum. Ille, sempitérnæ Deitátis majestáte serváta, servíle cinctórium carnis assúmens, in hujus sæculi campum pugnatúrus intrávit; iste, depósitis corruptibílibus córporis induméntis, ad cæli palátium perénniter regnatúrus ascéndit. Ille descéndit carne velátus, iste ascéndit sánguine laureátus.

℟. Lapidábant † Stéphanum invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum : et ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio VI

Ascéndit iste lapidántibus Judæis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exsultántes cantavérunt : hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis : hódie miles egréssus est de ergástulo carnis.

℟. Impetum † fecérunt unánimiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem : * Dómine Je-

su, áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. Dómine.

Lectio VII

Heri Christus pro nobis pannis est involútus : hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem : hódie imménsitas cæli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descéndit, ut multos eleváret : humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret. Necessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre.

℟. Impii † super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille.

Lectio VIII

Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, caritátem pro armis habébat, et per ipsam ubíque vincébat. Per caritátem Dei sæviéntibus Judæis non cessit : per caritátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per caritátem arguébat errántes, ut corrigeréntur : per caritátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Caritátis virtúte subníxus, vicit Saulum crudéliter sæviéntem ; et quem hábuit in terra persecutórem, in cælo méruit habére consórtem.

℟. Surrexérunt † quidam de synagóga disputántes cum Stéphano : * Et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur. ℣. Commovérunt ítaque plebem, et concurréntes rapuérunt eum, et adduxérunt in concílium. Et non. Glória Patri. Et non.

IN III NOCTURNO

Aña Jerúsalem, † Jerúsalem, quæ occídis prophétas, et lápidas eos, qui ad te missi sunt.

Cant. Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis. 37*

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 23

In illo témpore : Dicébat Jesus scribis et pharisæis : Ecce, ego mitto ad vos prophétas et sapiéntes et scribas, et ex illis occidétis et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 4 Com. in c. 23 Matth. v. 34-36

Hoc quod ántea dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum ; ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis, potest et ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit : Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona disci-

pulórum Christi; álios prophétas, qui ventúra prædícent; álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem; álios scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus † servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos: vidit, et introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant. ℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus homo.

Lectio X

Quærimus, quis iste sit Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est: Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi: et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim prophétis undécimus est, patrísque in eo nomen consèntit: sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur; máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint.

℟. Patefáctæ sunt † jánuæ cæli Christi Mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus: * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ídeo.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum. Alii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Joas rege Judæ inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Jójadæ sacerdótis: unde et Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Jójadæ, quia sibi fecísset bona.

℟. Hestérna die † Dóminus natus est in terris, ut Stéphanus nascerétur in cælis: ingréssus est in mundum, * Ut Stéphanus ingrederétur in cælum. ℣. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum. Ut Stéphanus.

Lectio XII

Cum ergo et Zacharíam teneámus et occisiónis consèntiat locus: quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, et non Jójadæ? Barachía lingua nostra Benedíctus Dómini dícitur, et sacerdótis Jójadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Jójadæ reperímus scriptum.

℟. Sepeliérunt † Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum. * Facta est persecútio magna advérsus Ecclésiam, quæ erat Jerosólymis. ℣. Saulus autem consèntiens neci ejus, devastábat Ecclésiam. Facta. Glória Patri. Facta.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 23, 34-39

In illo témpore: Dicébat Jesus scribis et pharisæis: Ecce, ego mitto ad vos prophétas et sapiéntes et scribas, et ex illis occidétis et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris, et persequémini de civitáte in civitátem: ut véniat super vos omnis sanguis justus, qui effúsus est super terram, a sánguine Abel justi usque ad sánguinem Zacharíæ, fílii Barachíæ, quem occidístis inter templum et altáre. Amen, dico vobis, vénient hæc ómnia super generatiónem istam. Jerúsalem, Jerúsalem, quæ occídis prophétas, et lápidas eos, qui ad te missi sunt, quóties vólui congregáre fílios tuos, quemádmodum gallína cóngregat pullos suos sub alas, et noluísti? Ecce, relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis, non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Lapidavérunt Stéphanum, † et ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne státuas illis hoc peccátum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Lápides torréntis illi † dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

3 Adhæsit † ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

4 Stéphanus † vidit cælos apértos, vidit, et introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

5 Ecce vídeo † cælos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum *Act. 6, 8*

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus:

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bened., Aña Stéphanus autem † plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus: ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit Commem. Octavæ Nativit. :

Aña Glória † in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Lápides torréntis illi.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Aña Adhæsit.

Capitulum *Act. 6, 9-10*

Surrexérunt autem quidam de Synagóga, quæ appellátur Libertinórum et Cyrenénsium et Alexandrinórum † et eórum, qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano: * et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Aña Ecce vídeo.

Capitulum *Act. 7, 60*

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: † Dómine,ne státuas illis hoc peccátum. * Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

IN II VESPERIS

Aña Tecum princípium, cum reliquis Añis et Psalmis de Nativitate. 257 Aña 4 De fructu. Ps. Meménto, Dómine, David. 259

Capitulum *Act. 6, 8*

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit, et introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Ad Magnif., Aña Sepeliérunt Stéphanum† viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio Da nobis. ut supra ad Laudes. 265

Deinde pro Commem. S. Joannis:

Aña Iste est Joánnes, † qui supra pectus Dómini in cœna

recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis,ad dona pervéniat sempitérna.

Postea fit Commem. Oct. Nativitatis:

Aña Hódie † Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet ; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

De Octava S. Stephani, sicut et de Octavis S. Joannis et Ss. Innocentium nil fit, nisi in ipsa die Octava, ut suis locis notatur.

DIE 27 DECEMBRIS

S. JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ

Duplex II classis cum Octava Simplici

AD MATUTINUM

Omnia de Communi Apostolorum 6* præter sequentia.

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I — *Cap. 1, 1-10*

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ : et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et sociétas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo.

℟. Valde † honorándus est beátus Joánnes,qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : * Cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui Christus.

Lectio II

Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto.

℟. Hic est † discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus,quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sa-

cro Domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Lectio III

Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra,et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus, quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Hic est † beatíssimus Evangelísta et Apóstolus Joánnes,* Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius a Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Qui privilégio.

Lectio IV *Cap. 2, 1-5*

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem,Jesum Christum justum : et ipse est propitiátio pro peccátis nostris : non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est.

℟. Ecce † puer meus, quem elégi, dicit Dóminus, eléctus meus : * Complácuit sibi in eo ánima mea. ℣. Pósui super eum spíritum meum, judícium Géntibus nuntiábit. Complácuit. Glória Patri. Complácuit.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Lectio V *Cap. 9*

Joánnes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimum, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli,quem Heródes post passiónem Dómini decollávit, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ epíscopis, advérsus Cerínthum, aliósque hæréticos, et máxime tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuísse : unde et compúlsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Qui vícerit, † fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus : * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et scribam.

Lectio VI

Quarto décimo ígitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalýpsim, quam interpretátur Justínus Martyr, et Irenæus.

℟. Diligébat autem † eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic Matrem suam vírginem vírgini commendávit. Quia.

Lectio VII

Interfécto autem Domitiáno,et actis ejus ob nímiam crudeli-

tátem a senátu rescíssis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum: ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexítque ecclésias : et conféctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Ex Commentáriis ejúsdem in Epístolam ad Gálatas

Lectio VIII *Lib. 3, c. 6*

Beátus Joánnes Evangelísta, cum Ephesi moraretúr usque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere: nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc : Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli et fratres, qui áderant, tædio affécti, quod éadem semper audírent, dixérunt : Magíster, quare semper hoc lóqueris? Qui respóndit dignam Joánne senténtiam : Quia præcéptum Dómini est ; et, si solum fiat, súfficit.

℟. Cibávit illum † Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit eum: * Et exaltávit illum apud próximos suos. ℣. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. Et exaltávit. Glória Patri. Et exaltávit.

IN III NOCTURNO

Aña Dedit illi Dóminus † claritátem ætérnam : et nómine ætérno hereditábit illum.

Cant. Vos sacerdótes Dómini vocabímini, cum reliquis. 15*

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 21*

In illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 124 in Joann. n. 5

Duas vitas sibi divínitus prædicátas et commendátas novit Ecclésia : quarum est una in fide, áltera in spécie; una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis; una in labóre, áltera in réquie; una in via, áltera in pátria ; una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis.

℟. In illum diem † suscípiam te servum meum, et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo : * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Quóniam.

Lectio X

Una declínat a malo, et facit bonum : áltera nullum habet, a quo declínet, malum; et magnum habet, quo fruátur, bonum. Una cum hoste pugnat; áltera sine hoste regnat. Una súbvenit indigénti ; áltera ibi est, ubi nullum ínvenit indigéntem. Una aliéna peccáta, ut sua sibi ignoscántur, ignóscit ; álte-

ra nec pátitur quod ignóscat, nec facit quod sibi poscat ignósci.

℞. Iste est † Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus.

Lectio XI

Una flagellátur malis, ne extollátur in bonis; áltera tanta plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut sine ulla tentatióne supérbiæ cohæreat summo bono. Ergo una bona est, sed adhuc mísera; áltera mélior, et beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joánnem.

℞. Virgo † est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus: qui supra pectus Dómini recúmbens, Evangélii fluénta de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit: * Et verbi Dei grátiam in toto terrárum orbe diffúdit. ℣. Spíritus Sancti grátia inebriátus, céteris áltius divinitátis patefécit arcána. Et verbi.

Lectio XII

Tota hic ágitur ista usque in hujus sæculi finem, et illic ínvenit finem; differtur illa compléndа post hujus sæculi finem, sed in futúro sæculo non habet finem. Ideo dícitur huic: Séquere me. De illo autem: Sic eum volo manére, donec véniam: quid ad te? tu me séquere. Quid enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi, tu me séquere per imitatiónem perferéndi temporália mala: ille máneat, donec sempitérna vénio redditúrus bona.

℞. Sic eum † volo manére, donec véniam: * Quid ad te? tu me séquere. ℣. Hunc ergo cum vidísset Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, hic autem quid? Quid ad. Glória Patri. Quid ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 21, 19-24

In illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem, qui et recúbuit in cœna super pectus ejus, et dixit: Dómine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidísset Petrus, dixit Jesu: Dómine, hic autem quid? Dicit ei Jesus: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discípulus ille non móritur. Et non dixit ei Jesus: Non móritur; sed: Sic eum volo manére, donec véniam: quid ad te? Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: et scimus, quia verum est testimónium ejus.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Valde honorándus est † beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliq. 38

2 Hic est discípulus ille, † qui testimónium pérhibet de his: et scimus, quia verum est testimónium ejus.

3 Hic est discípulus meus: † sic eum volo manére, donec véniam.

4 Sunt de hic stántibus, † qui non gustábunt mortem, donec

vídeant Fílium hóminis in regno suo.

5 Ecce puer meus † eléctus, quem elégi, pósui super eum Spíritum meum.

Capitulum *Eccli. 15, 1-2*

Qui timet Deum, fáciet bona: † et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, * et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

Ad Bened., Aña Iste est Joánnes, † qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Nativitatis :

Aña Glória † in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Hic est discípulus ille.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Hic est discípulus meus.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña Ecce puer meus.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, † et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et in-

telléctus, * et stolam glóriæ índuit eum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

IN II VESPERIS

Añæ et Psalmi de Nativitate Domini. 257 Aña 4 Apud Dóminum.

Capitulum *Eccli. 15, 1-2*

Qui timet Deum, fáciet bona : † et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, * et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℟. br. Constítues eos príncipes *Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus ut supra ad Laudes. 271

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnif., Aña Exiit † sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur ; et non dixit Jesus, Non móritur: sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

Oratio Ecclésiam. ut supra ad Laudes. Deinde pro Commem. SS. Innocentium :

Aña Hi sunt, † qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur.

Postea fit Commem. Oct. Nativitatis:

Aña Hódie † Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet ; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

DIE 28 DECEMBRIS

SS. INNOCENTIUM, MARTYRUM

Duplex II classis cum Octava Simplici

AD MATUTINUM

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, 48* præter sequentia :

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Audit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israël regat,
Teneátque David régiam.

Exclámat amens núntio :
Succéssor instat, péllimur :
Satélles, i, ferrum rape :
Perfúnde cunas sánguine.

Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO
De Jeremía Prophéta

Lectio I *Cap. 31, 15-23*

Hæc dicit Dóminus: Vox in excélso audíta est lamentatiónis, luctus, et fletus Rachel plorántis fílios suos, et noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrimis: quia est merces óperi tuo, ait Dóminus: et reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus: et reverténtur fílii ad términos suos.

℟. Centum † quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo,et Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Lectio II

Audiens audívi Ephraim transmigrántem : Castigásti me, et erudítus sum, quasi juvénculus indómitus : convérte me, et convértar : quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pæniténtiam: et postquam ostendísti mihi,percússi femur meum.Confúsus sum, et erúbui : quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ.

℟. Sub altáre Dei † audívi voces occisórum dicéntium: * Quare non deféndis sánguinem nostrum? Et accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes. Quare.

Lectio III

Si fílius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus : quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus. Idcírco conturbáta sunt víscera mea super eum : míserans miserébor ejus, ait Dóminus. Státue tibi spéculam, pone tibi amaritúdines : dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti : revértere, virgo Israël, revértere ad civitátes tuas istas.

℟. Adoravérunt † vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas : et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes.

Lectio IV

Usquequo delíciis dissolvéris, fília vaga ? quia creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël : Adhuc dicent verbum istud in terra Juda,et in úrbibus ejus, cum convértero captivitátem eórum : Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo justítiæ, mons sanctus.

℟. Vidi † Agnum stantem supra montem Sion,et cum eo Sanctórum míllia : * Et habébant nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. ℣. Hi sunt qui tolléntes crucem suam,sequúntur Agnum ubíque.

Et habébant. Glória Patri. Et habébant.

IN II NOCTURNO

Añæ 2 et 4 dicuntur ut infra :

Aña 2 Isti sunt, † qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore. 53*

Aña 4 Si coram homínibus † torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum. Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam. 54*

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 220; de Innocent. I

Lectio V

Hódie, fratres caríssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelíssimo rege interféctos esse, Evangélii textus elóquitur. Et ídeo cum summa exsultatióne gáudeat terra, cæléstium mílitum et tantárum parens fecúnda virtútum. Ecce profánus hostis numquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio.

℟. Effudérunt † sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepelíret ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. Et non.

Lectio VI

Nam, sicut sacratíssimum præséntis diéi festum maniféstat, quantum in beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis refúdit. Beáta es, o Béthlehem terra Juda, quæ Heródis regis immanitátem in puerórum exstinctióne perpéssa es : quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre meruísti.

℟. Isti sunt † Sancti, qui passi sunt propter te, Dómine : víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia.

Lectio VII

Digne tamen natálem illórum cólimus, quos beátius ætérnæ vitæ mundus édidit, quam quos maternórum víscerum partus effúdit. Síquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quam usúram præséntis accéperint.

℟. Isti sunt, † qui non inquinavérunt vestiménta sua: * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt. Ambulábunt.

Lectio VIII

Aliórum quidem pretiósa mors Mártyrum laudem in confessióne proméruit, horum in consummatióne complácuit; quia incipiéntis vitæ primórdiis, ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum impósuit. Quos Heródis impíetas lactántes matrum ubéribus abstráxit; qui jure dicúntur Mártyrum flores, quos in médio frígore infidelitátis exórtos, velut primas erumpéntes Ecclésiæ gemmas, quædam persecutiónis pruína decóxit.

℟. Ambulábunt † mecum in albis, quóniam digni sunt : * Et non delébo nómina eórum de libro vitæ. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquiná-

ti: vírgines enim sunt. Et non. Glória Patri. Et non.

IN III NOCTURNO

Aña Innocéntium pássio, † Christi exaltátio: Heródes confúsus est, qui eos persecútus est. Cant. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, cum reliquis. 57*

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 2*

In illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 2 Matth. v. 13-17

Quando tulit Púerum et Matrem ejus, ut in Ægýptum tránseat, nocte tulit, et in ténebris: quia noctem ignorántiæ his, a quibus ipse recéssit, relíquit incrédulis. Quando vero revértitur in Judæam, nec nox, nec ténebræ ponúntur in Evangélio: quia in fine mundi Judæi fidem, tamquam Christum ab Ægýpto reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

℟. Cantábant † Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni: * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et resonábat.

Lectio X

Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Respóndeant, qui Hebræórum volúminum dénegant veritátem, ubi hoc in Septuagínta legátur interprétibus. Quod cum non invénerint, nos eis dicémus, in Osée Prophéta scriptum, sicut et exemplária probáre possunt, quæ nuper edídimus.

℟. Vidi † sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei quod habébant, et clara voce dicébant: * Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. Víndica.

Bened. Quorum Festum cólimus.

Lectio XI

Tunc adimplétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus, Rachel plorans fílios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo, quómodo Rachel fílios Judæ, id est Béthlehem, quasi suos ploret.

℟. Isti, † qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? Et dixit mihi: * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant. Hi sunt.

Lectio XII

Respondébimus bréviter, quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephrata; et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit; sive quóniam Juda et

Bénjamin duæ tribus junctæ erant, et Heródes præcéperat non solum in Béthlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus fínibus ejus.

℟. Sub throno Dei † omnes Sancti clamant: Víndica sánguinem nostrum,* Deus noster. ℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Deus. Glória Patri. Deus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 2, 13-18

In illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futúrum est enim, ut Heródes quærat Púerum ad perdéndum eum. Qui consúrgens accépit Púerum, et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis: ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Tunc Heródes videns quóniam illúsus esset a Magis, irátus est valde; et mittens occídit omnes púeros, qui erant in Béthlehem, et in ómnibus fínibus ejus, a bimátu et infra, secúndum tempus quod exquisíerat a Magis. Tunc adimplétum est quod dictum est per Jeremíam Prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus: Rachel plorans fílios suos, et nóluit consolári, quia non sunt.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Heródes irátus † occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David. Ps.92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 A bimátu † et infra, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

3 Angeli eórum † semper vident fáciem Patris.

4 Vox in Rama audíta est, † plorátus et ululátus, Rachel plorans fílios suos.

5 Sub throno Dei † omnes Sancti clamant: Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Capitulum *Apoc. 14, 1*

Vidi supra montem Sion Agnum stantem,† et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, * habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Salvéte, flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram ante ipsam símplices
Palma et corónis lúditis.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Bened., Aña Hi sunt,† qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et

sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

Oratio

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Oct. Nativit.:

Aña Glória † in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña A bimátu.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Aña Angeli eórum.

Capitulum *Apoc. 14, 4*

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: † vírgines enim sunt. * Hi sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Aña Sub throno Dei.

Capitulum *Apoc. 14, 4-5*

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, † et in ore ipsórum non est invéntum mendácium: * sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

IN II VESPERIS

Antiph. et Psalmi de Nativitate Domini. 257 Aña 4 De fructu.

Capitulum *Apoc. 14, 1*

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, † et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, * habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus Salvéte, flores Mártyrum, ut supra ad Laudes. 276

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Ad Magnif., Aña Innocéntes pro Christo † infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.

Oratio Deus, cujus. ut supra ad Laudes. Deinde fit Commem. Dñicæ infra Oct. Nativ., nisi Festum S. Silvestri occurrat in Dñica vel in Feria II:

Aña Dum médium siléntium † tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in be-

neplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre.

Postea fit Commem. Oct. Nativit. :

Aña Hódie † Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Si in Festo Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evang. et Ss. Innocentium occurrat Dñica, ipsa die nihil fit de ea, sed integrum ejus Officium transfertur in diem 29 Decembris, cum omnibus privilegiis etiam in Concurrentia (quamvis peragatur cum tribus tantum Lect.) ac si ipsa die 29 Dec. occurreret. Officium fit, ut infra notatur cum Commem. Octavæ Nativit. et S. Thomæ Cantuariensis Episc. et Mart. (de quo tamen fit Commem. in Laudibus tantum.)

Si ipsa Dominica occurrat die 29 Dec., Officium fit de Dom. ut infra 281 cum Commem. Oct. Nativit. et S. Thomæ 280 et die 30 Dec. fiat Offic. de VI die infra Octav. Nativ. 288

Sicubi tamen die 29 Decembris celebretur Festum Duplex XII vel III Lect., tunc Officium Dñicæ, ut supra transferendæ, ponitur die 30 Dec., vel si die quoque 30 Dec., faciendum sit Officium de Festo Duplici, Officium ea die ponitur, qua Festum minus nobile in Occurrentia a die 29 usque ad 31 Dec. secus peragendum foret, salvis Dñicæ juribus in Concurrentia. Quodsi omnia Festa a die 29 usque ad 31 Dec. occurrentia ritum Duplicis I aut II classis habeant, Commem. Dñicæ (ejusque XII Lectio) fiat in Festo, ut supra, minus nobili. In paritate nobilitatis Officium aut Commem. Dñicæ fiat in Festo prius occurrente.

OFFICIUM DE DOMINICA

INFRA OCT. NATIVIT.

quando occurrit extra diem Dominicam

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus est nobis : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium :
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña In princípio † et ante sæcula Deus erat Verbum: ipse natus est nobis Salvátor mundi.

Psalmi de Feria occurrente.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 2, 33-40*

In illo témpore: Erat Joseph et María, Mater Jesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in Cap. 2 Lucæ n. 60-62

Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum, iniquorúmque mérita discérnat; et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia decérnat aut præmia.

℟. In princípio † erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc erat.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ et spíritus, ártuum quoque et medullárum cogitatiónes cordis et secréta scrutátur animórum, quia nuda et apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. Verbum † caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et vídimus.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Prophetávit ítaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio; prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna et stipéndiis viduitátis, et móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur, quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

℟. O Regem cæli, † cui tália famulántur obséquia: stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

Initium Epistolæ B. Pauli ad Romanos, hoc modo omissum, ponitur in Festo S. Silvestri.

IN II NOCTURNO

Aña Natus est nobis † hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Psalmi feriales.

Capitulum *Galat. 4, 4-5*

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub

lege,† ut eos, qui sub lege erant, redímeret, * ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

Laudes absolute inchoantur a ℣. Deus in adjutórium.

AD LAUDES

et per Horas

Omnia ut infra in eadem Dñica 285

Et fit Commem. Octavæ Nativ., Aña Glória. ℣. Notum fecit et Oratio Concéde, quæsumus ut ibidem notatur. 286

Deinde Commem. S. Thomæ Cantuarien. Ep. et Mart.:

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Aña Tecum princípium, cum reliquis Añis et Psalmis de Nativ. Domini. 257

Capit. Fratres: Quanto témpore et reliqua de Dominica ut infra in I Vesp. Dñicæ infra Oct. Nativ., præter seq.:

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Magnif., Aña Puer Jesus † proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus.

Oratio Omnípotens, ut infra 281

Postea fit Commem. Octavæ Nativ.

Aña Hódie † Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exsúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio Concéde, ut infra. 281

DOMINICA

INFRA OCT. NATIVITATIS

Semiduplex

Quando Dominica occurrit die 29, 30 vel 31 Decembris, Officium de Dominica infra Octavam Nativitatis persolvitur ut sequitur:

IN I VESPERIS

Aña Tecum princípium, cum reliquis Añis et Psalmis de Nativ. Domini. 257

Capitulum *Galat. 4, 1-2*

Fratres: Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium: * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Magnif., Aña Dum médium siléntium † tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

Quando Dom. occurrit die 29 Dec., Vesp. dicuntur de Ss. Innocentibus cum Commem. Dñicæ. Aña Dum médium siléntium. ℣. Vidérunt et Oratio Omnípotens ut supra ac postea fit Commem. Octavæ Nativitatis ut infra.

Quando vero Dñica occurrit die 31 Dec. fit Com. S. Silvestri: Aña Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit. Oratio Da, quæsumus ut infra. 290

Deinde fit Commem. Octavæ Nativ.:

Aña Hódie † Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exsúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativítas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Omnia dicuntur sicut in die Nativitatis 242 præter ea, quæ sequuntur.

Hac nocte ponitur Epistola B. Pauli ad Romanos, et de ea et aliis ejus Epistolis legitur usque ad Septuagesimam.

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Romános

Lectio I *Cap. 1, 1-19*

Paulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri: per quem accépimus grátiam, et apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi: ómnibus, qui sunt Romæ, dilèctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis † de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio II

Primum quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis: quia

fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis: óbsecrans, si quómodo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos.

℟. Quem vidístis, † pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. Natum.

Lectio III

Desídero enim vidére vos: ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos: id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram atque meam. Nolo autem vos ignoráre, fratres: quia sæpe propósui veníre ad vos (et prohíbitus sum usque adhuc), ut áliquem fructum hábeam et in vobis, sicut et in céteris Géntibus.

℟. Descéndit † de cælis Deus verus, a Patre génitus, introívit in úterum Vírginis, nobis ut apparéret visíbilis, indútus carne humána protoparénte édita: * Et exívit per portam clausam Deus et homo, lux et vita, cónditor mundi. ℣. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo. Et exívit.

Lectio IV

Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus et insipiéntibus débitor sum: ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judæo primum, et Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem: sicut scriptum est: Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cælo super omnem impietátem et injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent: quia quod notum est Dei, maniféstum est in illis. Deus enim illis manifestávit.

℟. O magnum † mystérium et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio: * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Beáta. Glória Patri. Beáta.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 29; de Nativ. Domini IX

Lectio V *Cap. 2*

Excédit quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo: et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei non solum ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Beáta † Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie.

Lectio VI

Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam,nisi fides credat,sermo non éxplicat. Et ídeo numquam matéria déficit laudis, quia numquam súfficit cópia laudatóris. Gaudeámus ígitur, quod ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus; et cum salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse, quod víncimur.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus,et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio VII

Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propínquat, quam qui intélligit in rebus divínis,étiam si multum profíciat, semper sibi superésse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne déficit.Ne autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, evangélicæ nos et prophéticæ ádjuvant voces; quibus ita accéndimur et docémur, ut nos nativitátem Dómini, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere, quam præséntem videámur inspícere.

℟. Angelus † ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis Salvátor, * Qui est Christus Dóminus in civitáte David. ℣. Inveniétis infántem pannis involútum, et pósitum in præsépio. Qui est.

Lectio VIII

Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódia vigilántibus nuntiávit Angelus, étiam nostrum implévit audítum: et ídeo Domínicis óvibus præsumus, quia verba divínitus édita cordis aure servámus; tamquam et in hodiérna festivitáte dicátur: Evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo, quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

℟. Ecce † Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi; ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: qui de cælo venit, super omnes est. Cujus. Glória Patri. Cujus.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — Cap. 2

In illo témpore: Erat Joseph et María, Mater Jesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in cap. 2 Lucæ n. 60-62

Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam,et prophetíam incrédulis negátam esse,non justis.Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum, iniquorúmque mérita discérnat; et pro nostrórum qualitáte factórum, ju-

dex verus et justus aut supplícia decérnat, aut præmia.

℟. Beáta víscera † Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, Gentes, et adoráte Dóminum. Qui hódie.

Lectio X

Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit.

℟. In princípio † erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc erat.

Lectio XI

Vivum enim verbum Dei, et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ et spíritus, ártuum quoque et medullárum, cogitatiónes cordis et secréta scrutátur animórum, quia nuda et apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. Verbum † caro factum est, et habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et vídimus.

Lectio XII

Prophetávit ítaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio; prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna et stipéndiis viduitátis, et móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur, quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

℟. O Regem cæli, † cui tália famulántur obséquia : stábulo pónitur, qui cóntinet mundum : * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 33-40

In illo témpore : Erat Joseph et María, Mater Jesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et benedíxit illis Símeon, et dixit ad Maríam Matrem ejus : Ecce, pósitus est hic in ruínam, et in resurrectiónem multórum in Israël : et in signum cui contradicétur : et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes. Et erat Anna prophetíssa, fília Phánuel, de tribu Aser : hæc procésserat in diébus multis, et víxerat cum viro suo annis septem a virginitáte sua. Et hæc vídua usque ad annos octogínta quátuor: quæ non discedébat de templo, jejúniis et obsecratiónibus sérviens nocte

ac die. Et hæc, ipsa hora supervéniens, confitebátur Dómino, et loquebátur de illo ómnibus, qui exspectábant redemptiónem Israël. Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galilæam in civitátem suam Názareth. Puer autem crescébat, et confortabátur, plenus sapiéntia : et grátia Dei erat in illo.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Quem vidístis,† pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est cum reliquis. 38

2 Génuit puérpera Regem, † cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

3 Angelus † ad pastóres ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

4 Facta est † cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

5 Párvulus fílius † hódie natus est nobis: et vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum *Galat. 4, 1-2*

Fratres : Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium : * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.

Eníxa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Joánnes sénserat.

Fæno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Bened., Aña Dum médium siléntium † tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus notros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

Quando Dñica occurrit die 31 Dec., fit Com. S. Silvestri: Aña Euge,† serve bone. ℣. Justum dedúxit. Oratio Da, quæsumus ut infra. 291

Et fit Com. Oct. Nativ., Aña Glória † in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativítas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Quando Dominica occurrit die 29 Dec., fit Commem. S. Thomæ Episcopi et Mart. ut supra. 280

AD TERTIAM

Aña Génuit puérpera Regem.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Angelus.

Capitulum *Galat. 4, 4-5*

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, † ut eos, qui sub lege erant, redímeret, * ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℣. Notum fecit Dóminus,allelúja. ℟. Salutáre suum,allelúja.

AD NONAM

Aña Párvulus fílius.

Capitulum *Galat. 4, 7*

Itaque jam non est servus, sed fílius: * quod si fílius, et heres per Deum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

IN II VESPERIS

Aña Tecum princípium. cum reliquis Añis et Psalmis de Nativ. Dñi, servato tamen ordine in Aña IV. 257

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in I Vesperis. 280

℣. Vidérunt omnes fines terræ,allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Magnif., Aña Puer Jesus † proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus.

Si Dñica occurrit die 30 Dec. fit Com. S. Silvestri Papæ et Conf.: Aña Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit eum. Oratio Da, quæsumusut infra. .290

Deinde fit Commem. Oct. Nativitatis: Aña Hódie. ℣. Notum fecit. Oratio Concéde, quæsumus. ut supra. 281

Sed si Dom. occurrit die 31 Dec., Vesp. sunt de Circumcisione sine Com.

DIE 29 DECEMBRIS

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM NATIVITATIS

Semiduplex

Si Festum S. Silvestri incidat in Dom. vel Feria II, die 29 Decembris fit Officium de V die infra eamdem Octavam Nativ., ut infra notatur.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus sicut in die Nativitatis. 242

IN I NOCTURNO

Aña In princípio † et ante sæcula Deus erat Verbum: ipse natus est nobis Salvátor mundi.

Psalmi de Feria occurrente.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 2, 15-20*

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 6 in Aurora Nativ. Dñi

Pastóres quidem illi felíci gáudio festinárunt vidére, quod audíerant : et quia ardénti amóre quæsiérunt, contínuo Salvatórem, quem quæsiérunt, inveníre meruérunt. Sed et intellectuálium pastóres gregum, immo cuncti fidéles, qua mentis indústria Christum quærere débeant, dictis páriter suis ostendérunt et factis. Transeámus, ínquiunt, usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est. Transeámus ergo et nos, fratres caríssimi, cogitándo usque Béthlehem civitátem David, et recolámus amándo, quod in ea Verbum caro factum est, atque ejus incarnatiónem dignis celebrémus honóribus. Transeámus abjéctis concupiscéntiis carnálibus toto mentis desidério usque Béthlehem supérnam, id est domum panis vivi non manufáctam, sed ætérnam in cælis, et recolámus amándo, quia Verbum caro factum est. Illuc carne ascéndit, ibi in dextra Dei Patris sedet. Illo eum tota virtútum instántia sequámur et sollícita cordis et córporis castigatióne procurémus, ut, quem illi in præsépio vidére vagiéntem, nos in Patris sólio mereámur vidére regnántem.

℟. In princípio † erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.* Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc erat.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II *Post pauca*

Et venérunt festinántes, et invenérunt Maríam et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio. Venérunt pastóres festinántes et invenérunt Deum hóminem natum, simul et ejúsdem nativitátis minístros. Festinémus et nos, fratres mei, non pássibus pedum, sed bonórum proféctibus óperum vidére eámdem glorificátam humanitátem cum ejúsdem minístris digna servitútis suæ mercéde remunerátis; festinémus vidére illum in divína Patris ac sua majestáte fulgéntem. Festinémus, inquam, nam non est tanta beatitúdo cum desídia ac torpóre quæ

rénda, sed alácriter sunt Christi sequénda vestígia. Nam ipse cursum nostrum data manu juváre desíderat, delectatúrque audíre a nobis: Trahe nos post te, currémus in odórem unguentórum tuórum. Cítius ergo virtútum gréssibus sequámur, ut mereámur cónsequi. Nemo tardet convérti ad Dóminum, nemo dífferat de die in diem, ipsum per ómnia et ante ómnia precántes, ut gressus nostros dírigat secúndum elóquium suum et non dominétur nostri omnis injustítia.

℟. Verbum† caro factum est,

et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et vídimus.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Vidéntes autem cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de Púero hoc. Et nos, fratres dilectíssimi, quæ dicta sunt nobis de Salvatóre nostro Deo vero et hómine, ínterim pia fide percípere et plena dilectióne festinémus amplécti, ut hæc in futúro perféctæ cognitiónis visu comprehéndere valeámus. Hæc étenim sola ac vera est beatórum non solum hóminum sed et Angelórum vita, fáciem perpétuo sui cérnere Creatóris, quam desiderábat ardénter Psalmísta, qui dicébat: Sitívit ánima mea ad Deum vivum, quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? Cujus solíus visióne, non autem ulla terrenárum rerum affluéntia desidérium suum satiári posse signávit, cum ait: Satiábor, dum manifestábitur glória tua. Verum, quia non otiósi ac désides, sed qui virtútum opéribus insúdant, divína contemplatióne sunt digni, sollícite præmísit: Ego autem cum justítia apparébo in conspéctu tuo.

℟. O Regem cæli, † cui tália famulántur obséquia: stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

IN II NOCTURNO

Aña Natus est nobis † hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum *Isaiæ 9, 6*

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, † et factus est principátus super húmerum ejus: * et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis. ℟. Deo grátias.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Kýrie, eléison. Pater noster, etc. ℣. Et ne nos indúcas. ℣. Dóminus vobíscum.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes, (quæ absolute inchoantur a Deus, in adjutórium) et ad Horas omnia dicuntur sicut in Nativit. 256

Deinde fit Com. S. Thomæ, Ep. et Mart. Aña Qui odit ℣. Justus, ut palma. Oratio Deus, pro cujus Ecclésia ut supra. 280

Vesperæ de Nativitate (IV Aña Apud Dóminum) 257 sine Commem. nisi sequens dies sit Dominica.

DIE 30 DECEMBRIS

SEXTA DIE INFRA OCTAVAM NATIVITATIS

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus sicut in die Nativitatis. 242

IN I NOCTURNO

Aña In princípio † et ante sæcula Deus erat Verbum: ipse natus est nobis Salvátor mundi.

Psalmi de Feria occurrente.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 2, 15-20*

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in c. 2 Lucæ, n. 53

Vides festináre pastóres; nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidísse: et tu Patri, Fílio, Spirítui Sancto, Angelis, Prophétis et Apóstolis crédere non vis? Vide, quam signánter Scriptúra singulórum libret moménta verbórum. Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cum caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius.

℟. In princípio † erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc erat.
Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Non medíocre fídei tibi hoc videátur exémplum, quod vilis sit persóna pastórum. Certe quo vílior ad prudéntiam, eo pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris reférta sapiéntum, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta et fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur.

℟. Verbum † caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et vídimus.
Bened. Ad societátem.

Lectio III

Nec contemnénda putes quasi vília verba pastórum. A pastóribus enim María fidem cólligit, a pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes, qui audiérunt, de iis, quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ, non minus ore pudíca quam córpore, arguménta fídei conferébat in corde.

℟. O Regem cæli, † cui tália famulántur obséquia: stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

IN II NOCTURNO

Aña Natus est nobis † hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.
Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum *Isaiæ 9, 6*

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, † et factus est principátus super húmerum ejus: * et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consi-

liárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes, (quæ absolute inchoantur a Deus, in adjutórium) et ad Horas omnia dicuntur sicut in Nativitate. 256

Vesp. de Nativitate, a Capitulo de sequenti, Commem. Octavæ Nativitatis.

Si vero Dominica incidat in Festum S. Silvestri, ipsa die Officium fit de Dñica, cum Commem. Festi occurrentis et Octavæ Nativitatis, et die 29 Decembris fit Officium de V die infra eamdem Octavam, ut supra 286 notatur.

DIE 31 DECEMBRIS

S. SILVESTRI I

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex

IN I VESPERIS

Aña Tecum princípium cum reliquis Añis et Psalmis de Nativitate Domini (IV Aña De fructu.) 257

Capitulum, ℟. br. et Hymnus de Communi Conf. Pontif. 79*

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Silvéstri Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus de Communi Conf. Pontif. 80*

IN I NOCTURNO

Antiphonæ et Psalmi necnon Versus I Nocturni de Feria per Annum, ut in Psalterio.

Si Festum S. Silvestri venerit Feria IV, V, VI, aut Sabbato, pro Lectionibus I et II ponitur Inítium Epístolæ ad Romános, ut supra in Dom. infra Oct. Nativ. 281, contrahendo quatuor in duas cum ℟℟. I et II ejusdem Dñicæ. Si vero venerit in Feria II aut III, legitur De Epístola ad Romános ut infra.

De Epístola ad Romános

Lectio I — *Cap. 2, 1-13*

Propter quod inexcusábilis es, o homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teípsum condémnas: éadem enim agis, quæ júdicas. Scimus enim, quóniam judícium Dei est secúndum veritátem in eos, qui tália agunt. Exístimas autem hoc, o homo, qui júdicas eos, qui tália agunt, et facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus et patiéntiæ et longanimitátis contémnis? Ignóras, quóniam benígnitas Dei ad pæniténtiam te addúcit?

℟. Hódie nobis † de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio II

Secúndum autem durítiam tuam, et impænitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, et revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secúndum ópera ejus: iis quidem, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam et honórem et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam: iis autem, qui sunt ex contentióne, et qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniqui-

táti, ira et indignátio. Tribulátio et angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primum et Græci : glória autem et honor et pax omni operánti bonum, Judæo primum et Græco : non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt : et quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. Quem vidístis, † pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. Natum.

Lectio III

Silvéster, Románus, patre Rufíno, sæviénte persecutióne, in Sorácte monte látuit ; et, trigésimum annum agens, présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ est creátus. Melchíade Pontífice vita functo, in ejus locum succéssit, imperatóre Constantíno, qui ántea pacem Ecclésiæ Christi lege pública déderat. Quem Silvéster ad tuéndam propagandámque religiónem ita fovit, ut imperátor multas eréxerit basílicas, eásque munificentíssime locupletárit. Hoc Pontífice hábitum est concílium Nicænum primum, ab ipso Silvéstro confirmátum, quo Aríus condemnátus fuit. Vitæ sanctitáte et in páuperes benignitáte insígnis, óbiit in pace et sepúltus est in cœmetério Priscíllæ.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi de Feria per Annum, Capitulum et ℣. de Sancto, ut in Psalterio. Oratio Da, quæsumus ut supra. 290

AD LAUDES

Añæ et Psalmi de Feria occurrente, ut in Psalterio ; Capitulum et reliqua de Communi Conf. Pontif. 90*

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio Da, quæsumus ut supra. 290

Et fit Commem. Octavæ Nativitatis :

Aña Glória † in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet ; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas minores Añæ et reliqua omnia de Communi. 91*

Vesp. de sequenti, sine Commem.

Ubi tamen hoc vel aliud Festum sub ritu Duplici I classis hac die recolatur, in II Vesperis Antiphonæ et Psalmi dicuntur de Nativitate (IV Aña Apud Dóminum) et a Capitulo fit de Festo occurrenti cum Commem. tantum sequentis Festi Circumcisionis.

DIE 1 JANUARII
IN CIRCUMCISIONE DOMINI ET OCTAVA NATIVITATIS

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

O admirábile commércium: † Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. **Ps. 109** Dixit Dóminus Dómino meo **cum reliquis ut in Communi Festorum B. M. V.** 187*

2 Quando natus es † ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat † Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Ecce María † génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum *Tit. 2, 11-12*

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. br. Verbum caro factum est, *Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnif., Aña Propter nímiam † caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti, allelúja.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus;

ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum.

Et nulla fit Commem., nisi tantum de præced. Duplici II classis, sicubi occurrerit.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus est nobis :* Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Christe, Redémptor ómnium ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO

Aña Dóminus † dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes, de Nativitate. 242

Aña In sole † pósuit tabernáculum suum : et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei. 242

Aña Elevámini, † portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus. 243

Aña Speciósus forma † præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum. 243

Aña Suscépimus, Deus, † misericórdiam tuam in médio templi tui. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis. 244

Aña Oriétur † in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur. Ps. 71 Deus, judícium tuum regi da. 245

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De Epístola ad Romános

Lectio I *Cap. 4, 1-17*

Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo : et reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero, qui non operátur, credénti autem in eum, qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiæ Dei.

℟. Ecce † Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est :* Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio II

Sicut et David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus : Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum.

℟. Dies † sanctificátus illúxit nobis : veníte, Gentes, et adoráte Dóminum :* Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exsultémus et lætémur in ea. Quia.

Lectio III

Beatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est? in circumcisió-

ne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum accépit circumcisiónis, signáculum justítiæ fídei, quæ est in præpútio : ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur et illis ad justítiam : et sit pater circumcisiónis non iis tantum, qui sunt ex circumcisióne, sed et iis, qui sectántur vestígia fídei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Benedíctus † qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis : * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exsultémus et lætémur in ea. Allelúja.

Lectio IV

Non enim per legem promíssio Abrahæ aut sémini ejus, ut heres esset mundi : sed per justítiam fídei. Si enim qui ex lege, herédes sunt : exinaníta est fides, abólita est promíssio. Lex enim iram operátur. Ubi enim non est lex : nec prævaricátio. Ideo ex fide, ut secúndum grátiam firma sit promíssio omni sémini, non ei, qui ex lege est solum, sed et ei, qui ex fide est Abrahæ, qui pater est ómnium nostrum (sicut scriptum est : Quia patrem multárum géntium pósui te) ante Deum, cui crédidit, qui vivíficat mórtuos, et vocat ea, quæ non sunt, tamquam ea, quæ sunt.

℟. Hic qui advénit, † nemo scit nomen ejus, nisi ipse solus: vocátur Verbum Dómini, habens vestem præcláram : * Et omnis chorus Angelórum in albis sequúntur eum. ℣. Oculi ejus velut flamma ignis : et in cápite ejus diadémata multa. Et omnis. Glória Patri. Et omnis.

IN II NOCTURNO

Aña Véritas † de terra orta est, et justítia de cælo prospéxit. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. de Nativitate. 247

Aña Homo natus est † in ea : et ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : † Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium* habitátio est in te.

Aña Homo natus est in ea : et ipse fundávit eam Altíssimus.

Aña Exsultábunt † ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum:* cantáte. de Nativitate. 249

Aña In princípio, † et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra. 250

Aña Ante lucíferum génitus, † et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia. 250

Aña Nato Dómino † Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli. 250

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo sancti Leónis Papæ

Lectio V *Sermo 27: de Nativit. Dñi 7*

Festivitátis hodiérnæ, dilectíssimi, verus venerátor est et pius cultor, qui nec de Incarnatióne Dómini áliquid falsum, nec de Deitáte áliquid sentit indígnum. Paris enim perículi malum est, si illi aut natúræ nostræ véritas, aut Patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cum ergo ad intelligéndum sacraméntum nativitátis Christi, qua de Matre vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ratiónum, et ab illuminátæ fídei óculo mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat.

℣. Congratulámini mihi, † omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio VI

Divína est enim auctóritas, cui crédimus: divína est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis prophetárum, sive evangélicæ tubæ interiórem admoveámus audítum; verum est, quod Joánnes plenus Spíritu Sancto intónuit: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Confirmátum est † cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit: tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta.

Lectio VII

Et simíliter verum est, quod idem prædicátor adjécit: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre. In utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, et própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans.

℟. Benedícta † et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi: in médio duórum animálium. Jacébat.

Lectio VIII

Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam

tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde, cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem, veritátem in se formæ utriúsque demónstrat : ut et humánam probet imparílitas, et divínam decláret æquálitas.

℟. In própria † venit, et sui eum non recepérunt : quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri:* Qui non ex sanguínibus neque ex voluntáte carnis neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. ℣. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi. Qui non. Glória Patri. Qui non.

IN III NOCTURNO

Aña Beátus venter, † qui te portávit, et beáta úbera, quæ te lactavérunt Dóminum et Salvatórem mundi, allelúja. Cantica Pópulus, qui ambulábat in ténebris, cum reliquis de Nativ. 252

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 2*

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer : vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

L. 2 in c. 2 Lucæ, n. 55-57

Circumcíditur ítaque Puer. Quis est iste puer, nisi ille, de quo dictum est : Puer natus est nobis, Fílius datus est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifáceret. Ut sísterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sisti Dómino, dícerem, nisi in Isaíæ comméntis ante dixíssem. Circumcísus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu; quia, Oculi Dómini super justos.

℣. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio:* Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio X

Vides omnem legis véteris sériem fuísse typum futúri; nam et circumcísio purgatiónem signíficat delictórum. Sed quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis et mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eo per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgátio, resurrectiónis præfigurabátur ætáte. Hoc est enim illud : Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim legis promittebátur Vírginis partus. Et vere sanctus, quia immaculátus.

℟. Nésciens † Mater virgo virum, péperit sine dolóre :* Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Dénique ipsum esse, qui lege signétur, in eúmdem modum ab Angelo repetíta verba declárant : Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius

Dei. Solus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ, immaculáti partus novitáte non sénserit, et cæléstì majestáte depúlerit.

℟. Párvulus † natus est nobis, et Fílius datus est nobis, et factus est principátus ejus super húmerum ejus: * Et vocábitur Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis. Et vocábitur.

Lectio XII

Nam si lítteram sequámur: quómodo sanctus omnis másculus, cum multos sceleratíssimos fuísse non láteat? Numquid sanctus Achab? numquid sancti pseudoprophétæ, quos ad Elíæ preces ultor cæléstis injúriæ ignis absúmpsit? Sed ille sanctus, quem in figúra futúri mystérii pia legis divínæ præscrípta signábant; eo quod solus sanctæ Ecclésiæ vírginis ad generándos pópulos Dei, immaculátæ fecunditátis aperíret genitále secrétum.

℟. O Regem cæli,†cui tália famulántur obséquia: stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 21

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo,ut circumciderétur Puer: vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 O admirábile commércium: † Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum relíquis. 38

2 Quando natus es † ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat † Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit † radix Jesse, orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María † génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum *Tit. 2, 11-12*

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja. Glória Patri. Notum.

Hymnus

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.

Eníxa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Joánnes sénserat.

Fæno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Bened., Aña Mirábile mystérium † declarátur hódie : innovántur natúræ, Deus homo factus est : id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit ; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD TERTIAM

Aña Quando natus es.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Rubum, quem víderat.

Capitulum *Hebr. 1, 10*

Et : Tu in princípio, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

AD NONAM

Aña Ecce María.

Capitulum *Hebr. 1, 11-12*

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent : † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. 292 præter seq.

Ad Magnif., Aña Magnum † hereditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens ; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Officium Dñicæ, quæ vel a die 1 ad 6 Januarii occurrit, vel die 7 a superveniente Dñica infra Octavam Epiphaniæ impeditur, fit in Vigilia ipsius Epiphaniæ, ut infra suo loco dicitur : ipsa vero die Dñica fit Officium SSmi Nominis Jesu, ut infra, nisi venerit in die 1, vel 6 aut 7 Januarii, quo in casu de Ssmo Nomine Jesu fit die 2 Januarii cum Commem. diei Octavæ S. Stephani juxta Rubricas. Sicubi tamen in ipsa

Dñica, quæ die 2, 3 aut 4 occurrat, celebretur Festum, quod Ssmo Nomini Jesu præferri debeat et non sit Domini, in eo, dummodo nulla facienda sit Commem. de ipso Domino, fit Commem. Dñicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, per Añas, Versus et Orationem de Dñica infra Octavam Nativitatis, 281 seq., de qua tamen non legitur XII Lectio; et de Ssmo Nomine Jesu, in casu, fit pariter Officium die 2 Januarii vel sequenti, juxta Rubricas.

DOMINICA INTER CIRCUMCISIONEM ET EPIPHANIAM

SANCTISSIMI NOMINIS JESU

Duplex II classis

Quando hoc Festum die 2 Januarii celebratur, in II Vesperis præcedentis nil fit de Ssmo Nomine.

IN I VESPERIS

Aña 1 Omnis † qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis 157

2 Sanctum et terríbile † nomen ejus, inítium sapiéntiæ timor Dómini.

3 Ego autem † in Dómino gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo.

4 A solis ortu † usque ad occásum laudábile nomen Dómini.

Capitulum *Philip. 2, 8-10*

Fratres : Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, * ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

℟. br. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * Allelúja, allelúja. Adjutórium. ℣. Qui fecit cælum et terram. Allelúja. Glória Patri. Adjutórium.

Hymnus

Jesu, dulcis memória,
Dans vera cordis gáudia :
Sed super mel et ómnia,
Ejus dulcis præséntia.

Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quam Jesus Dei Fílius.

Jesu, spes pæniténtibus,
Quam pius es peténtibus!
Quam bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?

Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere :
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.

Sis, Jesu, nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Quæ Conclusio, sicut et Conclusio Hymni ad Matutinum et Laudes numquam mutantur.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum, allelúja.

Ad Magnif., Aña Fecit † mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti : concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Et non fit Commem. Dñicæ.

Ad Complet. et alias Horas in fine Hymnorum dicitur : Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Jesu, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.

Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cáritas.

Jesu, dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite :
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.

Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Dómine, † Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. 189* Psalmus vero primus incipitur a secundo Versu : Ps. 8 Quóniam elevàta est magnificéntia tua.

Aña In nómine Jesu † omne genu flectátur cæléstium, terréstrium et infernórum. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei. 190*

Aña Confitémini † Dómino, et invocáte nomen ejus: mementóte quóniam excélsum est nomen ejus. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus. 190*

Aña Mémores erunt † nóminis tui, Dómine, in omni generatióne et generatiónem. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum. 191*

Aña Magnificáte † Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idípsum. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus. 191*

Aña Omnes gentes, † quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine, et glorificábunt nomen tuum. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis. ex II Noct. 194*

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo.
℟. Multum est enim.

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 3, 1-16*

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et, apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat; et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum.

℟. Ecce † concípies, et páries

fílium, et vocábis nomen ejus Jesum : * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. ℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Ipse.

Lectio II

Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxstasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Benedíctum est † nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis, * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis. ℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. Et in.

Lectio III *Cap. 4, 5-12*

Factum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, et senióres, et scribæ in Jerúsalem : et Annas princeps sacerdótum, et Cáiphas, et Joánnes, et Alexánder, et quotquot erant de génere sacerdotáli. Et statuéntes eos in médio, interrogábant : In qua virtúte aut in quo nómine fecístis hoc vos?

℟. Laudábo † nomen tuum assídue, * Et collaudábo illud in confessióne. ℣. Lætábor et exsultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime. Et collaudábo.

Lectio IV

Tunc replétus Spíritu Sancto Petrus, dixit ad eos : Príncipes pópuli et senióres, audíte : Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israël : quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste adstat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli : et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cælo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri.

℟. Gloriabúntur † in te omnes, qui díligunt nomen tuum : * Quóniam tu benedíces justo. ℣. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN II NOCTURNO

Aña Sanctum et terríbile † nomen ejus, inítium sapiéntiæ timor Dómini. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 193*

Aña Omnis † qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis. ex I Noct. 192*

Aña Cantáte Dómino,† et benedícite nómini ejus : annuntiáte de die in diem salutáre ejus. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte. 194*

Aña Secúndum†nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est déxtera tua. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra. 195*

Aña Cantáte Deo, † psalmum dícite nómini ejus : iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi. Ps.97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília. 195*

Aña Ego autem † in Dómino gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli. 196*

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos. ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 15 super Cant. n. 5 et 6

Lectio V

Non otióse Spíritus Sanctus nomen Sponsi óleo cómparat, cum ita dóceat sponsam ad Sponsum clamáre: Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem : lux, cibus, medicína. Vide idem nunc et de Sponsi nómine : Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit et ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta et tam súbita fídei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum; quibus illumináti, et in lúmine isto vidéntibus lumen,dicat mérito Paulus: Fuístis aliquándo ténebræ,nunc autem lux in Dómino?

℟. Sperent in te, † qui novérunt nomen tuum : * Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. ℣. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum. Quóniam.

Lectio VI

Hoc dénique nomen coram régibus et Géntibus et fíliis Israël portáre jussus est idem Apóstolus; et portábat nomen tamquam lumen, et illuminábat pátriam, et clamábat ubíque : Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrum,annúntians in omni loco Jesum, et hunc crucifíxum.

℟. Confiteámur † nómini tuo magno, * Quóniam terríbile et sanctum est. ℣. Hi in cúrribus, et hi in equis : nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus. Quóniam.

Lectio VII

Quómodo lux ista resplénduit ac perstrínxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur egrédiens, claudi uníus corporáles

plantas solidávit et bases, multósque spirituáliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem sparsit, cum ait: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula?

℟. Læténtur † omnes, qui sperant in te, Dómine, in ætérnum exsultábunt, et habitábis in eis, et gloriabúntur in te omnes, * Qui díligunt nomen tuum. ℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die. Qui díligunt.

Lectio VIII

Nec tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æque mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitátos réparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéstos, castas fovet affectiónes? Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur; insípidus est, si non hoc sale condítur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si dísputes aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est et medicína. Tristátur áliquis nostrum? Véniat in cor ejus Jesus, et inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne díffugit, redit serénum. Lábitur quis in crimen? currit ínsuper ad láqueum mortis desperándo? Nonne, si ínvocet nomen vitæ, conféstim respirábit ad vitam?

℟. Bénedic, † ánima mea, Dómino: * Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino: et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. Et ómnia. Glória Patri. Et ómnia.

IN III NOCTURNO

Aña Sacrificábo † hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo. Cantica Pópulus, qui ambulábat in ténebris cum reliquis de Nativitate Domini. 252 (S. R. C. 16 Febr. 1928.)

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 2*

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer: vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 1 de Circumcisione n. 2 et 3

Magnum et mirábile sacraméntum! Circumcíditur Puer, et vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? Circumcísio nempe magis salvándi, quam Salvatóris esse vidétur; et Salvatórem circumcídere pótius decet, quam circumcídi. Sed agnósce mediatórem Dei et hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex mulíere, sed cui fecunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis. Pannis invólvitur; sed panni ipsi angélicis láudibus honorántur. Abscónditur in præsépio; sed próditur radiánte stella de cælo. Sic et circumcísio veritátem suscéptæ probat humanitátis; et nomen, quod est super omne nomen,

glóriam índicat majestátis. Circumcíditur tamquam verus Abrahæ fílius; Jesus vocátur tamquam verus Fílius Dei.

℟. Tribulatiónem † et dolórem invéni : * Et nomen Dómini invocávi. ℣. Turris fortíssima nomen Dómini, in ipso sperávi, et adjútus sum. Et nomen.

Lectio X

Neque enim ad instar prióorum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat : non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cælitus síquidem índitum nomen Evangelísta testátur, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et atténde verbi profunditátem : Postquam natus est Jesus. Jesus vocátur ab homínibus, qui vocátus est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Idem quippe et Angeli Salvátor et hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ.

℟. Exspectábo† nomen tuum, Dómine, * Quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua. Quóniam.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum vel trium téstium stat omne verbum; et ipsum,quod in Prophéta abbreviátum, maniféstius in Evangélio légitur caro factum.

℟. In nómine † Jesu Christi Nazaréni crucifíxi, quem Deus suscitávit a mórtuis: * In hoc est ómnium salus. ℣. Non est áliud nomen sub cælo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri. In hoc.

Lectio XII *Sermo 2 de Circumcis. n.3*

Mérito sane, dum circumcíditur puer, qui natus est nobis, Salvátor vocátur; quod vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi. Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec a peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo; magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Vocátum plane, non impósitum : nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor : innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humána vel angélica creatúra.

℟. In nómine Jesu † omne genu flectátur cæléstium, terréstrium et infernórum : * Et omnis lingua confiteátur, ℣. Quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Et omnis. Glória Patri. Et omnis.

Quando Festum Ssmi Nominis Jesu 5 Januarii occurrit, XII Lectio de Vigilia legitur,cum ℟. O Regem cæli,312

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 21

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer : vocátum est nomen ejus Jesus, quod vo-

cátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Oleum effúsum † nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Scitóte, † quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

3 Sitívit † ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dómine.

4 Benedíctum † nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sæcula.

5 Júvenes et vírgines, † senes cum junióribus, laudáte nomen Dómini : quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum *Phil. 2, 8 10*

Fratres : Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, * ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

℟. br. Sit nomen Dómini benedíctum, * Allelúja, allelúja. Sit nomen. ℣. Ex hoc nunc, et usque in sæculum. Allelúja. Glória Patri. Sit nomen.

Hymnus

Jesu, decus angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cælicum.

Qui te gustant, esúriunt;
Qui bibunt, adhuc sítiunt;
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.

O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrimæ,
Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobíscum, Dómine,
Et nos illústra lúmine:
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.

Jesu, flos Matris Vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúja. ℟. Qui fecit cælum et terram, allelúja.

Ad Bened., Aña Dedit se, † ut liberáret pópulum, et acquíreret sibi nomen ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti : concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Scitóte.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Sitívit.

Capitulum *Philip. 2, 10-11*

In nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium et infernórum : † et omnis lingua confiteátur, * quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, allelúja. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

AD NONAM

Aña Júvenes et vírgines.

Capitulum *Coloss. 3, 17*

Omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere : † ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, * grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúja. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. 299 præter seq.

Ad Magnif., Aña Vocábis † nomen ejus Jesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum, allelúja.

Quando hoc Festum celebratur die 5 Januarii, Vesperæ dicuntur de sequenti Festo Epiphaniæ, cum Commemoratione præcedentis.

DIE 2 JANUARII
IN OCTAVA S. STEPHANI PROTOMARTYRIS

Simplex

AD MATUTINUM

Invitat. Christum natum et Hymnus Deus, tuórum mílitum ut in Festo. 261

IN I NOCTURNO

Antiphonæ et Psalmi necnon Versus I Nocturni de Feria occurrente per Annum, ut in Psalterio.

Bened. Ille nos benedícat.

De Epístola ad Romános

Lectio I *Cap. 5, 1-9*

Justificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum : per quem et habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur : patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem,spes autem non confúndit : quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ecce † Agnus Dei,ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio II

Ut quid enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur: nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Comméndat autem caritátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est : multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Dies † sanctificátus illúxit nobis : veníte, Gentes, et adoráte Dóminum : * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exsultémus et lætémur in ea. Quia.

Bened. Ad societátem.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 211 Appd. de S. Stephano, n. 1

Lectio III

Christus caput Mártyrum prior passus est pro nobis, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passiónis vestígia prosecútus beatíssimus Stéphanus, confiténdo Christum lapidátus a Ju-

dæis, corónam méruit tamquam suo sibi nómine pósitam. Stéphanus enim Græce, Latíne coróna appellátur. Jam coróna nomen habébat, et ídeo palmam martýrii suo nómine præferébat. Qui cum lapidarétur, non solum non exspectábat de persecutóribus reportáre vindíctam,sed eis pótius a Deo véniam postulábat.

℟. Stéphanus autem † plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano: et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur. Faciébat. Glória Patri. Faciébat.

IN II NOCTURNO

Antiphona et Psalmi de Feria occurrente per Annum, ut in Psalterio.

Capitulum *Act. 6, 9-10*

Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum et Cyrenénsium et Alexandrinórum, † et eórum qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano : * et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui qui loquebátur.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti : tríbue, quæsumus; ut pro nobis intercéssor exsístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi de Feria occurrente per Annum, ut in Psalterio, Capitulum et reliqua ut in Festo. 265 Oratio Omnípotens ut supra.

Ad Horas minores Añæ et reliqua omnia ut in Festo. Oratio Omnípotens.

DIE 3 JANUARII
IN OCTAVA S. JOANNIS APOST. ET EVANG.

Simplex

IN I VESPERIS

Añæ et Psalmi de Feria occurrente, ut in Psalterio.

Capitulum *Eccli. 15, 1-2*

Qui timet Deum, fáciet bona: † et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, * et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℟. br. Constítues eos príncipes* Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnif., Aña Iste est Joánnes, † qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio Ecclésiam ut infra. 309

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus de Communi Apostolorum. 6*

IN I NOCTURNO

Añæ et Psalmi necnon ℣. I Nocturni de Feria occurrente per Annum, ut in Psalterio.

Bened. Ille nos benedícat.

De Epístola ad Romános

Lectio I — *Cap. 6, 1-11*

Quid ergo dicémus? permanébimus in peccáto, ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis, quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem : ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus.

℟. Congratulámini mihi † omnes, qui dilígitis Dóminum : * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio II

Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo : crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo : sciéntes quod Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte, vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Confirmátum est † cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit : tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta.

Bened. Ad societátem.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem

Lectio III — *Tract. 36, n. 1*

In quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Evangélii, sanctus Joánnes Apóstolus non immérito secúndum intelligéntiam spiritálem áquilæ comparátus, áltius multóque sublímius áliis tribus eréxit prædicatiónem suam ; et in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Evangelístæ tamquam cum hómine Dómino in terra ámbulant, et de divinitáte ejus pauca dixérunt : istum autem quasi pigúerit in terra ambuláre, sicut ipso exórdio sui sermónis intónuit, eré-

xit se non solum super terram, et super omnem ámbitum áëris et cæli, sed super omnem étiam exércitum Angelórum, omnémque constitutiónem invisibílium Potestátum: et pervénit ad eum, per quem facta sunt ómnia, dicéndo: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Valde † honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui Christus. Glória Patri. Cui Christus.

IN II NOCTURNO

Aña et Psalmi de Feria occurrente per Annum, ut in Psalterio.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi de Feria occurrente per Annum, ut in Psalterio.

Capitulum et reliqua ut in Festo. 271

Ad Horas minores Añæ et reliqua omnia ut in Festo. 271

DIE 4 JANUARII

IN OCTAVA SS. INNOCENTIUM MARTYRUM

Simplex

IN I VESPERIS

Añæ et Psalmi de Feriæ occurrente, ut in Psalterio.

Capitulum *Apoc. 14, 1*

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, † et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, * habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

℟.br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Salvéte, flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram ante ipsam símplices
Palma et corónis lúditis.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Magnif., Aña Hi sunt, † qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

Oratio Deus, cujus ut infra. 311

Et fit Commem. S. Titi Ep. et Conf.

Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et

pie vivéntes in hoc sæculo, ad cæléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus ut in Festo.

272 IN I NOCTURNO

Añæ et Psalmi necnon ℣. I Nocturni de Feria occurrente per Annum ut in Psalterio.

Bened. Ille nos benedícat.

De Epístola ad Romános

Lectio I — *Cap. 7, 1-6*

An ignorátis, fratres, (sciéntibus enim legem loquor) quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit ? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi : si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur, vivénte viro, vocábitur adúltera, si fúerit cum álio viro : si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri : ut non sit adúltera, si fúerit cum álio viro.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Quorum Festum cólimus.

Lectio II

Itaque, fratres mei, et vos mortificáti estis legi per corpus Christi : ut sitis alteríus, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis, in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, et non in vetustáte lítteræ.

℟. Nésciens † Mater virgo virum, péperit sine dolóre : * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem.

Bened. Ad societátem.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 218 Appd.; de Innocentibus n.4

Lectio III

Nascénte Dómino, luctus cœpit, non cælo, sed mundo : indícitur mátribus lamentátio, Angelis exsultátio, infántibus transmigrátio. Deus est, qui natus est : Innocéntes illi debéntur víctima, qui venit damnáre mundi malítiam. Agnélli debent immolári, quia Agnus futúrus est crucifígi, qui tollit peccáta mundi. Sed oves úlulant matres, quia agnos perdunt sine voce balántes. Grande martýrium, crudéle spectáculum ! Exímitur machæra, et nulla intérvenit causa: sola stridet invídia, cum, qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cérnimus matres, quæ super agnos lugent : Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus magnus. Pígnora sunt, non crédita, sed creáta ; non depósita, sed expósita.

℟. Centum † quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine

Agni. Vírgines. Glória Patri. Vírgines.

IN II NOCTURNO

Aña et Psalmi de Feria occurrente per Annum ut in Psalterio.

Capitulum *Apoc. 14, 4*

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : † vírgines enim sunt. * Hi sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Oratio

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi de Feria occurrente per Annum, ut in Psalterio.

Capitulum et reliqua ut in Festo. 276

Pro Commemoratione S. Titi

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui beátum Titum, ut supra 309

Ad Horas minores Añæ et reliqua omnia ut in Festo. 277

Vesperæ de sequenti.

DIE 5 JANUARII

IN VIGILIA EPIPHANIÆ

II classis Semiduplex

Officium hujus Vigiliæ locum tenet Officii Dominicæ, quæ vel occurrit a die 1 ad 5 Januarii, vel a superveniente Festo aut Dñica infra Octavam Epiphaniæ impeditur ; proindeque gaudet omnibus privilegiis Dñicæ, tam in concursu ad I Vesp., quam in occursu : et Commemorationem servat in I Vesp., ad Matut. per XII Lectionem de Homilia cum ℟. O Regem cæli, et ad Laudes, etiam in Officio Ssmi Nominis Jesu occurrenti, juxta propriam Rubricam.

IN I VESPERIS

Añæ O admirábile commércium cum reliquis de I Vesperis Circumcisionis Dñi. 292 Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 187*

Capitulum *Galat. 4, 1-2*

Fratres : Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium : * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Verbum caro, et Hymnus Christe, Redémptor ómnium ut in Circumcisione. 292

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnif., Aña Puer Jesus † proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum vivit et regnat.

Et fit Commem. S. Telesphori Papæ et Mart.

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit ; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Telésphori Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, de ejús-

dem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitatorium Christus natus est et Hymnus Christe, Redémptor ómnium ut in Festo Circumcisionis. 293

IN I NOCTURNO

Aña In princípio † et ante sæcula Deus erat Verbum: ipse natus est nobis Salvátor mundi.

Psalmi de Feria occurrente.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Absolutio de Feria occurrente.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 2, 19-23*

In illo témpore : Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 2 Matth., v. 20-23

Ex hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed et sacerdótes et scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui surgens accépit Púerum et Matrem ejus. Non dixit: Accépit fílium suum et uxórem suam, sed Púerum et Matrem ejus; quasi nutrítius, non marítus.

℟℟. ut in Festo Circumcisionis ejusdem Nocturni, cujus est Absolutio.

Si occurrat Festum I vel II classis, dicitur XII Lectio de Homilia Vigiliæ cum

℟. O Regem cæli, † cui tália famulántur obséquia : stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Audiens autem quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, a quo in passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Quóniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, numquam díceret : Quod dictum est per prophétas ; sed simplíciter : Quod dictum est per prophétam. Nunc autem pluráliter prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus sanctus interpretátur; sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat. Póssumus et áliter dícere ; quod étiam eísdem verbis, juxta Hebráicam veritátem, in Isaía scriptum sit : Exiet virga de radíce Jesse, et Nazaræus de radíce ejus conscéndet.

IN II NOCTURNO

Aña Nato Dómino, † Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum *Galat. 4, 4-5*

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum

sub lege : † ut eos, qui sub lege erant, redímeret : * ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio Omnípotens. ut infra ad Laudes, quæ inchoantur absolute a Versu Deus, in adjutórium.

AD LAUDES

et per Horas

Añæ O admirábile commércium ut in Festo Circumcisionis 297 Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est. cum reliquis de Dominica. 38

Capitulum *Galat. 4, 1-2*

Fratres : Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium : * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Notum fecit et Hymnus A solis ortus cárdine ex dicto Festo. 297

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Bened., Aña Dum médium siléntium † tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum vivit.

Deinde fit Commemoratio S. Telesphori.

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra in I Vesp. 311

Ad Primam. Capitulum Regi sæculórum. Non dicuntur Preces. Extra Chorum Lectio br. Itaque jam.

AD TERTIAM

Aña Quando natus est.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Rubum, quem víderat.

Capitulum *Galat. 4, 4-5*

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege : † ut eos, qui sub lege erant, redímeret : * ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

AD NONAM

Aña Ecce María.

Capitulum *Galat. 4, 7*

Itaque jam non est servus, sed fílius : * quod si fílius, et heres per Deum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Vesperæ de Epiphania, sine Commemoratione.

CHRISTUS APPARUIT NOBIS
VENITE ADOREMUS

DIE 6 JANUARII

In Epiphania Domini

Duplex I classis cum Octava privilegiata II Ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Ante lucíferum génitus, † et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Dominica. 157

2 Venit lumen tuum, † Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, allelúja.

3 Apértis thesáuris suis, † obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

4 Stella ista † sicut flamma coruscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum *Isaiæ 60, 1*

Surge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúja, allelúja. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúja. Glória Patri. Omnes.

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes præviam :
Lumen requírunt lúmine,
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni per totam Octavam.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif., Aña Magi † vidéntes stellam, dixérunt ad ín-

vicem : Hoc signum magni Regis est : eámus et inquirámus eum, et offerámus ei múnera, aurum, thus et myrrham, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Per Octavam :

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Añæ ad Magnificat :

In II Vesp. Festi Tribus miráculis † ornátum diem sanctum cólimus : hódie stella Magos duxit ad præsépium : hódie vinum ex aqua factum est ad núptias : hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

Die II infra Oct. Vidéntes stellam Magi, † gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

Die III infra Oct. Lux de luce † apparuísti, Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Die IV infra Oct. Interrogábat † Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

Die V infra Oct. Omnes † de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, allelúja, allelúja.

Die VI infra Oct. Admóniti Magi † in somnis, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus appáruit nobis : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Hostis Heródes ímpie, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Aña Afférte Dómino, † fílii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas. † Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani:*et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : † vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Afférte Dómino, fílii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña Flúminis ímpetus † lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Aña Psállite Deo nostro, † psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Aña Suscépimus, Deus, † misericórdiam tuam, in médio templi tui.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,* in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum,Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compleCtímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,in médio templi tui.

Aña Omnis terra † adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te,et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei :* terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, † óculi ejus super Gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea,quæ distinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte,et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus,* et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Aña Omnis terra adóret te,et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Aña Reges Tharsis † et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a potént : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : † et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 55, 1-4*

Omnes sitiéntes, veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite : veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me; et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me : audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus.

℟. Hódie † in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intó-

nuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. Hic est.

Prædictum ℟. dicitur hac die, in Dñica infra Oct. et in die Octava tantum: aliis vero diebus infra Oct. ejus loco dicitur ℟. Tria sunt, ut infra. 329

Lectio II *Cap. 60, 1-6*

Surge, illumináre, Jerúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

℟. In colúmbæ † spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio III

Leva in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian et Epha: omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. Reges Tharsis † et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum.

Lectio IV *C. 61, 10-11; 62, 1*

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis: et induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit justítiam et laudem coram univérsis Géntibus. Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, et salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Dies † sanctificátus illúxit nobis; veníte, Gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie appáruit lux magna in terris. ℣. Veníte, adorémus eum; quia ipse est Dóminus Deus noster. Quia hódie. Glória Patri. Quia hódie.

IN II NOCTURNO

Aña Omnes Gentes, † quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

Aña Homo † natus est in ea : et ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum,* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : † Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Homo natus est in ea: et ipse fundávit eam Altíssimus.

Aña Adoráte Dóminum, † allelúja : in aula sancta ejus, allelúja.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Adoráte Dóminum, allelúja : in aula sancta ejus, allelúja.

Aña Adoráte Deum, † allelúja : omnes Angeli ejus, allelúja.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Adoráte Deum, allelúja : omnes Angeli ejus, allelúja.

Aña Notum fecit Dóminus, † allelúja: salutáre suum, allelúja.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia,* et pópulos in æquitáte.

Aña Notum fecit Dóminus,allelúja : salutáre suum, allelúja.

Aña Tria sunt múnera, † quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham : Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Tria sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham : Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo XXXII ; de Epiph. II

Lectio V

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte: quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit : et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum,sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus et credéntibus maniféstus, et persequéntibus esset occúltus.

℟. Illumináre, † illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio VI

Jam tunc ergo cæli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exívit, quando et pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, et Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit; ut a solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret,cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos díscerent, et Románum impérium non latéret.

℟. Omnes † de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, *Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio VII

Nam et sævítia Heródis, volens primórdia suspécti sibi Regis exstínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat; ut dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde perséquitur, annuntiátum cælitus dominatóris ortum inśignior ubíque fama loquerétur: quam promptiórem ad narrándum, diligentiorémque faciébat et supérnæ significatiónis nóvitas, et cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægýpto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occúltam grátiam signarétur; et quæ nondum ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.

℟. Magi † véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus?* Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus.

Lectio VIII

Agnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ fideíque primítias; et exsultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hereditátem cœpimus introíre: exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; et véritas, quam Judæórum obcæcátio non récipit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit: et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cælis. Ac sicut illi de thesáuris suis mýsticas Dómino múnerum spécies obtulérunt, ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

℟. Interrogábat † Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam magnam fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum: * Et nos cognóvimus, et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Magi véniunt ab Oriénte, inquiréntes fáciem Dómini, et dicéntes. Et nos. Glória Patri. Et nos.

IN III NOCTURNO

Aña Vénient ad te, † qui detrahébant tibi, et adorábunt vestígia pedum tuórum.

Canticum Isaiæ *Isaiæ 9, 2-7*

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, * vidit lucem magnam:

Habitántibus in regióne umbræ mortis, * lux orta est eis.

Multiplicásti gentem,* et non magnificásti lætítiam.

Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, * sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia.

Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, * et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, † et vestiméntum

mistum sánguine, erit in combustiónem * et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, * et fílius datus est nobis,

Et factus est principátus super húmerum ejus : * et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Consiliárius,

Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, * Princeps pacis.

Multiplicábitur ejus impérium, * et pacis non erit finis :

Super sólium David, et super regnum ejus sedébit : * ut confírmet illud, et corróboret in judício et justítia,

Amodo et usque in sempitérnum: * zelus Dómini exercítuum fáciet hoc.

Canticum ejusdem *Cap. 26, 1-12*

Urbs fortitúdinis nostræ Sion, * Salvátor ponétur in ea murus et antemurále.

Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, * custódiens veritátem.

Vetus error ábiit : servábis pacem : * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, pedes páuperis, * gressus egenórum.

Sémita justi recta est,* rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : * nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte, * sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cum féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, et non discet justítiam : † in terra sanctórum iníqua gessit, * et non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, et non vídeant : † vídeant, et confundántur zelántes pópuli :* et ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis :* ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Canticum ejusdem *Cap. 66, 10-16*

Lætámini cum Jerúsalem et exsultáte in ea * omnes, qui dilígitis eam :

Gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, * et repleámini ab úbere consolatiónis ejus :

Ut mulgeátis et delíciis affluátis * ab omnímoda glória ejus.

Quia hæc dicit Dóminus : † Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis : * et quasi torréntem inundántem glóriam Géntium,

Quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos,* et in Jerúsalem consolabímini.

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum,* et ossa vestra quasi herba germinábunt.

Et cognoscétur manus Dómini servis ejus, * et indignábitur inimícis suis.

Quia ecce Dóminus in igne véniet, † et quasi turbo quadrígæ ejus : * réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis :

Quia in igne Dóminus dijudicábit, † et in gládio suo ad omnem carnem,* et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

Aña Vénient ad te, qui detrahébant tibi, et adorábunt vestígia pedum tuórum.

℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 2*

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis,ecce, Magi ab Orénte venérunt Jerosólymam,dicéntes : Ubi est, qui natus est rex Judæórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 10 in Evang., n. 1 et 2

Sicut in lectióne evangélica, fratres caríssimi, audístis, cæli Rege nato, rex terræ turbátus est : quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cæléstis aperítur.Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quod, Redemptóre nato,pastóribus in Judæa Angelus appáruit, atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit ?

℟. Stella, † quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníreni ad locum, ubi Puer erat:* Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre ejus,et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio X

Quia vídelicet Judæis, tamquam ratióne uténtibus,rationále ánimal, id est, Angelus prædicáre débuit: Gentíles vero, quia uti ratióne nesciébant, ad cognoscéndum Dóminum non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dícitur : Prophetíæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus; signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia et illis prophetíæ tamquam fidélibus, non infidélibus; et istis signa tamquam infidélibus, non fidélibus data sunt.

℟. Vidéntes † stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno :* Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra,ubi erat Puer. Et intrántes.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Et notándum, quod Redemptórem nostrum, cum jam perféctæ esset ætátis, eísdem Gentílibus Apóstoli prædicant, eúmque párvulum, et necdum per humáni córporis offícium loquéntem, stella Géntibus denúntiat : quia nimírum ratiónis ordo poscébat, ut et loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ vel nascénte Dómino vel moriénte eo mon-

stráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt.

℟. Venit † lumen tuum, Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est: * Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et ambulábunt.

Lectio XII

Omnia quippe eleménta auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar: Deum hunc cæli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa et paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, et durióra saxis, scindi ad pæniténdum nolunt.

℟. Hic est † dies præclárus, in quo Salvátor mundi appáruit, quem Prophétæ prædixérunt, Angeli annuntiavérunt: * Cujus stellam Magi vidéntes gavísi sunt, et múnera ei obtulérunt. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte, Gentes, et adoráte Dóminum. Cujus stellam. Glória Patri. Cujus stellam.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 2, 1-12

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est, qui natus est rex Judæórum? Vídimus enim stellam ejus in Oriénte, et vénimus adoráre eum. Audiens autem Heródes rex, turbátus est, et omnis Jerosólyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes sacerdótum et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nascerétur. At illi dixérunt ei: In Béthlehem Judæ: sic enim scriptum est per Prophétam: Et tu, Béthlehem terra Juda, nequáquam mínima es in princípibus Juda: ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israël. Tunc Heródes, clam vocátis Magis, diligénter dídicit ab eis tempus stellæ, quæ appáruit eis: et mittens illos in Béthlehem, dixit: Ite, et interrogáte diligénter de púero: et cum invenéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíssent regem, abiérunt. Et ecce, stella, quam víderant in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Vidéntes autem stellam, gavísi sunt gáudio magno valde. Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre ejus, (hic genuflectitur) et procidéntes adoravérunt eum. Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Ante lucíferum génitus, † et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica. 38

2 Venit lumen tuum, † Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, allelúja.

3 Apértis thesáuris suis,† obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

4 Mária et flúmina, † benedícite Dómino : hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúja.

5 Stella ista † sicut flamma coruscat, et Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum *Isaiæ 60, 1*

Surge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Reges. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja. Glória Patri. Reges.

Hymnus

O sola magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cælitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera :
Stratíque votis ófferunt
Thus, myrrham et aurum régium.

Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus, et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac mýrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Hódie † cælésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina : currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúja.

Per Octavam :

℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Añæ ad Benedictus :

Die II infra Oct. Ab Oriénte† venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum : et apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt: aurum, sicut Regi magno ; thus, sicut Deo vero ; myrrham sepultúræ ejus, allelúja.

Die III infra Oct. Tria sunt múnera, † quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham : Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

Die IV infra Oct. Vídimus † stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Die V infra Oct. Omnes natiónes † vénient a longe, portántes múnera sua, allelúja.

Die VI infra Oct. Vénient ad te, † qui detrahébant tibi, et adorábunt vestígia pedum tuórum.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stel-

la duce revelásti : concéde propítius ; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Venit lumen tuum.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúja. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Apértis thesáuris suis.

Capitulum *Isaiæ 60, 4*

Leva in circúitu óculos tuos, et vide : † omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: * fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

AD NONAM

Aña Stella ista.

Capitulum *Isaiæ 60, 6*

Omnes de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, * et laudem Dómino annuntiántes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, 314 præter:

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif., Aña Tribus miráculis † ornátum diem sanctum cólimus : hódie stella Magos duxit ad præsépium : hódie vinum ex aqua factum est ad núptias : hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

Si Epiphania venerit in Sabbato, in II Vesp. fit Commem. Dñicæ infra Oct.

Aña Remánsit † Puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte, allelúja. ℟. Et vénimus cum munéribus, adoráre Dóminum, allelúja.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cæléstí pietáte prosequere : ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad impléndа quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Infra Octavam Epiphaniæ non fit nisi de Duplicibus I classis occurrentibus, in quibus semper fit Commem. Octavæ. De Dñica infra Octavam, in quamcumque diem Octavæ inciderit fit Officium ut infra 336 ordinatur : et in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios. Post Dñicam vero continuantur dies Octavæ eodem numero quo notantur, perinde ac si Dñica non intercessisset. Exempli gratia : si Dñica venerit in tertia die infra Octavam, prima die post Dñicam Lectiones et Añæ ad Bened. et Magnif. dicentur de tertia die infra Octavam, et sic deinceps de aliis.

INFRA OCTAVAM

EPIPHANIÆ

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Christus appáruit nobis :* Veníte, adorémus. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes præviam :

Lumen requírunt lúmine,
Deum faténtur múnere.
Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.
Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.
Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña (primo die, quo fit de Octava) Afférte Dómino, † fílii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmi de Feria occurrente.

Aña II die Psállite Deo nostro, † psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Aña III die Omnis terra† adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Aña IV die Omnes Gentes † quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

Aña V die Adoráte Dóminum, † allelúja : in aula sancta ejus, allelúja.

Feria II et V

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Absol. Exáudi, Dómine.

Feria III et VI

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Absol. Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja,

Absol. A vínculis peccatórum.

Si ℣. idem sit ac Aña præcedens, sumatur ℣. de sequenti Feria.

Benedictiones

1 Evangélica léctio.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Lectiones ut infra secundum diem.

RESPONSORIA

Pro Feriis II et V

℟. 1 Tria sunt † múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure,Sacerdótem magnum consídera: et in myrrha,Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

℟. 2 In colúmbæ† spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est.

℟. 3 Reges Tharsis † et ínsulæ múnera ófferent :* Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Pro Feriis III et VI

℟. 1 Illumináre,† illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

℟. 2 Omnes † de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja.

℟. 3 Magi† véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

Pro Feria IV et Sabbato

℟. 1 Stella † quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi Puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

℟. 2 Vidéntes † stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum,invenérunt Púerum cum María Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Et intrántes.

℟. 3 Venit † lumen tuum,Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est : * Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et ambulábunt. Glória Patri. Et ambulábunt.

IN II NOCTURNO

Aña (primo die quo fit de Octava) Flúminis ímpetus † lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Psalmi de Feria occurrente.

Aña II die Suscépimus, Deus, † misericórdiam tuam, in médio templi tui.

Aña III die Reges Tharsis † et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Aña IV die Homo † natus est in ea : et ipse fundávit eam Altíssimus.

Aña V die Adoráte Deum, † allelúja : omnes Angeli ejus, allelúja.

Capitulum *Isaiæ 60, 4-5*

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris,*fortitúdo Géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes (quæ absolute inchoantur a ℣. Deus in adjutórium) et per Horas, omnia ut in Festo, præter Añas ad Benedíctus et Magníficat.

DE II DIE

INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 2, 1-12*

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab

Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est, qui natus est Rex Judæórum ? Et réliqua.

De Homilía
sancti Gregórii Papæ

Homilia 10 in Evang. n. 3 et 4

Nativitáte Regis nostri cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur ; et, ne terréno regno privarétur, renuntiári sibi, ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se símulat, ut hunc, si inveníri possit, exstínguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium divinitátis ? Scriptum quippe est : Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea, quæ appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt ; et, ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persóna qui álii, quam hypócritæ designántur, qui, dum ficte quærunt, inveníre Dóminum numquam meréntur ?

Lectio II

Sed inter hæc sciéndum, quod Priscillianístæ hærétici nasci unumquémque hóminem sub constitutiónibus stellárum putant : et hoc in adjutórium sui erróris assúmunt, quod nova stella éxiit, cum Dóminus in carne appáruit ; cujus fuísse fatum eámdem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Evangélii verba pensámus, quibus de eádem stella dícitur : Usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer : dum non Puer ad stellam, sed stella ad Púerum cucúrrit, si dici líceat, non stella fatum Púeri, sed fatum stellæ is, qui appáruit, Puer fuit.

Lectio III

Sed a fidélium córdibus absit, ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminum solus hic Cónditor, qui creávit, admínístrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt : et si stella fatum hóminis dícitur, ipsis suis ministériis subésse homo perhibétur. Certe cum Jacob de útero egrédiens, prióris fratris plantam tenéret manu, prior perfécte nequáquam égredi pótuit, nisi súbsequens inchoásset: et tamen, cum uno témpore, eodémque moménto utrúmque mater fúderit, non una utriúsque vitæ quálitas fuit.

Ad Bened., Aña Ab Oriénte † venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum : et apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt : aurum, sicut Regi magno; thus, sicut Deo vero ; myrrham, sepultúræ ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Vidéntes stellam Magi, † gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

DE III DIE

INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 2, 1-12*

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est, qui natus est Rex Judæórum ? Et réliqua.

De Homilía
sancti Gregórii Papæ
Homilia 10 in Evang. n. 6

Magi vero aurum, thus et myrrham déferunt. Aurum quippe Regi cóngruit, thus vero in Dei sacrifícium pónitur, myrrha autem mortuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi, quem adórant, étiam mýsticis munéribus prædicant : auro Regem, thure Deum, myrrha mortálem. Sunt vero nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt,sed ubíque regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hunc Regem exístimant,sed Deum negant. Hi vidélicet ei aurum ófferunt, sed offérre thus nolunt.

Lectio II

Et sunt nonnúlli, qui hunc et Deum et Regem faténtur, sed assumpsísse carnem mortálem negant. Hi nimírum ei aurum et thus ófferunt, sed offérre myrrham assúmptæ mortalitátis nolunt. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíque regnáre fateámur : offerámus thus, ut credámus, quod is, qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxstitit : offerámus myrrham, ut eum, quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuísse carne mortálem.

Lectio III

Quamvis in auro, thure et myrrha intélligi et áliud potest. Auro namque sapiéntia designátur, Salomóne attestánte, qui ait : Thesáurus desiderábilis requiéscit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprímitur,Psalmísta testánte, qui dicit : Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. Per myrrham vero carnis nostræ mortificátio figurátur. Unde sancta Ecclésia de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit : Manus meæ distillavérunt myrrham.

Ad Bened., Aña Tria sunt múnera,†quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham : Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

Ad Magnif., Aña Lux de luce † apparuísti, Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúja, allelúja, allelúja.

DE IV DIE
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio I Cap. 2, 1-12

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est, qui natus est Rex Judæórum ? Et réliqua.

De Homilía
sancti Gregórii Papæ
Homilia 10 in Evang. n. 7

Magnum vero nobis áliquid Magi ínnuunt, quod in regiónem suam per áliam viam revertúntur. In eo namque, quod admóniti fáciunt,nobis profécto insínuant, quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est : ad quam, Jesu cógnito, redíre per viam, qua vénimus,prohibémur. A regióne étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequéndo, cibum vétitum gu-

stándo discéssimus : sed ad eam necésse est, ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo,atque appetítum carnis refrenándo redeámus.

Lectio II

Per áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur : quóniam, qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres caríssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti,ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis,illinc judícium extrémæ districtiónis. Pensémus, quam districtus judex véniat, qui judícium minátur, et latet : terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet : et idcírco veníre cítius differt, ut minus invéniat, quod condémnet.

Lectio III

Puniámus flétibus culpas, et cum Psalmístæ voce,præveniámus fáciem ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo namque est judex, qui dixit : Væ vobis, qui ridétis nunc ; quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus óccupat. Hinc íterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi, Quid frustra decíperis ? Hinc rursus ait: Cor sapiéntium ubi tristítia est : et cor stultórum ubi lætítia.

Ad Bened., Aña Vídimus † stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnif., Aña Interrogábat † Magos Heródes : Quod signum vidístis super natum Regem ? Stellam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

DE V DIE
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I — *Cap. 2, 1-12*

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est, qui natus est Rex Judæórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 2 Matth.

Vídimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæórum, ut nativitátem Christi a Géntibus díscerent, óritur in Oriénte stella ; quam futúram, Bálaam, cujus successóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut sacerdótes a Magis interrogáti, ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fíerent de advéntu ejus.

Lectio II

At illi dixérunt ei : In Béthlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Evangelísta primum éditum,sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum géntium Béthlehem, ut ad distinctiónem ejus, hic Judæ ponerétur ? Judæ autem idcírco scríbitur, quia est et ália Béthlehem in Galilæa. Lege librum Jesu fílii Nave.Dénique et in ipso testimónio, quod de Mi-

chææ prophetía sumptum est, ita habétur : Et tu Béthlehem terra Juda.

Lectio III

Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Pulchérrime múnerum sacraménta Juvéncus présbyter uno versículo comprehéndit : Thus, aurum, myrrham, Regíque, hominíque, Deóque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtúlerant Dómino, consequénter respónsum accípiunt, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum: ut meritórum Joseph privilégium demonstrarétur. Revertúntur autem per áliam viam: quia infidelitáti miscéndi non erant Judæórum.

Ad Bened., Aña Omnes natiónes † vénient a longe, portántes múnera sua, allelúja.

Ad Magnif., Aña Omnes † de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, allelúja, allelúja.

DE VI DIE
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 2, 1-12*

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est, qui natus est Rex Judæórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in Luc. c. 2, n. 44-46

Quæ sunt ista veræ fídei múnera ? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúncto. Aliud enim Regis insígne, áliud divínæ sacraméntum potestátis, áliud honor est sepultúræ, quæ non corrúmpat corpus mórtui, sed resérvet. Nos quoque, qui hæc audímus et légimus, de thesáuris nostris tália, fratres, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Si ígitur in te ipso quod es, non ex te debes æstimáre, sed ex Christo : quanto magis in Christo non tua debes æstimáre, sed Christi ?

Lectio II

Ergo Magi de thesáuris suis ófferunt múnera. Vultis scire, quam bonum méritum hábeant ? Stella ab his vidétur: ubi Heródes est, non vidétur ; ubi Christus est, rursus vidétur, et viam demónstrat. Ergo stella hæc via est, et via Christus: quia secúndum incarnatiónis mystérium Christus est stella. Oriétur enim stella ex Jacob, et exsúrget homo ex Israël. Dénique ubi Christus, et stella est. Ipse enim est stella spléndida et matutína. Sua ígitur ipse luce se signat.

Lectio III

Accipe áliud documéntum. Alia venérunt via Magi, ália rédeunt. Qui enim Christum víderant, Christum intelléxerant ; melióres útique, quam vénerant, revertúntur. Duæ quippe sunt viæ : una, quæ ducit ad intéritum ; ália, quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum est, quæ ducit ad Heródem : hæc Christus est, qua redítur ad pátriam. Hic enim temporális est incolátus, sicut scriptum est : Multum íncola facta est ánima mea.

Ad Bened., Aña Vénient ad te, † qui detrahébant tibi, et ado-

rábunt vestígia pedum tuórum.

Ad Magnif., Aña Admóniti Magi † in somnis, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

Quando dies Octava Epiphaniæ venerit in Dñica, Sabbato præcedente fit Officium de Dñica infra Octavam, et Feria VI dicuntur I Vesperæ de Dñica cum Commem. præcedentis diei infra Octavam.

Ubi tamen hoc Sabbato occurrat Festum aliquod Duplex I classis, Officium de Dñica anticipatur in proximiorem Feriam, in qua secus faciendum esset Officium de Octava et in Officio Festi fit Commem. occurrentis diei infra Octavam. In Officio vero de Dñica tunc omnia dicuntur, ut infra notantur, præter Añas I et II Nocturni, Psalmos, et ℣. I Nocturni, quæ sumuntur de occurrente die infra Octavam.

DE DOMINICA

INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

Semiduplex

Feria VI in Vesperis de Dñica, dicuntur Añæ Ante lucíferum génitus 314 Psalmi de Dominica. 157

Capitulum Fratres, Obsecro vos. ℟. br. Omnes de Saba, Hymnus Hostis Heródes ímpie, ℣. Vídimus stellam, Aña ad Magnif. Remánsit et Oratio Vota, quæsumus, ut infra ad Vesperas in Sabbato infra Octavam Epiphaniæ.

Deinde fit Commem. de Epiphania :

Aña Admóniti Magi, ℣. Reges Tharsis. Oratio Deus qui, ut supra. 315

AD MATUTINUM

Invitat. Christus appáruit et Hymnus Hostis Heródes ímpie, ut in Festo. 315

IN I NOCTURNO

Aña Notum fecit Dóminus, † allelúja: salutáre suum, allelúja. Ps. 101 Dómine, exáudi oratiónem meam. cum reliquis de Sabbato. 124

℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.

Lectiones tres de Homilia in Evangelium Cum factus esset Jesus, ut infra in Dñica, 338 cum tribus ℟℟. prioribus ibidem notatis.

IN II NOCTURNO

Aña Tria sunt múnera, † quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham : Fílio Dei, Regi magno, allelúja. Ps. 105 Confitémini Dómino quóniam bonus. cum reliquis de Sabb. 129

Capitulum *Rom. 12, 3*

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, † ómnibus qui sunt inter vos : * Non plus sápere, quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Oratio Vota, quæsumus, ut infra. 336

Ad Laudes quæ inchoantur absolute a ℣. Deus, in adjutórium et Horas omnia, ut in prædicta Dñica infra 339 cum Commem. Octavæ Epiph. : Aña Hódie. ℣. Adoráte Deum Oratio Deus, qui. 340

Initium Epistolæ ad Corinthios eo anno ponitur ipsa die Dominica in Officio diei Octavæ.

SABBATO

INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

AD VESPERAS

Añæ Ante lucíferum genítus. 314 et Psalmi de Dominica. 157

Capitulum *Rom. 12, 1*

Fratres : Obsecro vos per misericórdiam Dei, † ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, * rationábile obséquium vestrum.

℟. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúja, allelúja. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúja. Glória Patri. Omnes.

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times ?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes præviam :

Lumen requírunt lúmine,
Deum faténtur múnere.
Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.
Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.
Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte, allelúja. ℟. Et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum, allelúja.

Ad Magnif., Aña Remánsit † Puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad impléndа quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de Epiphania per Añam, quæ occurrit secundum ordinem dierum infra Octavam. ℣. Reges Tharsis et Oratio Deus qui ut supra. 315

DOMINICA
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ
Semiduplex

AD MATUTINUM

Totum Officium dicitur de Epiphania 315 præter sequentia :

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I *Cap. 1, 1-13*

Paulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus, qui ínvocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, et nostro. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie † in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. Hic est.

Lectio II

Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu : quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni sciéntia : sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis : ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, exspectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus : per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ † spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio III

Obsecro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi : ut idípsum dicátis

omnes, et non sint in vobis schísmata : sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis, qui sunt Chloës, quia contentiónes sunt inter vos.

℟. Reges Tharsis † et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum.

Lectio IV

Hoc autem dico, quod unusquísque vestrum dicit: Ego quidem sum Pauli : ego autem Apóllo : ego vero Cephæ : ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro nobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. Dies † sanctificátus illúxit nobis; veníte, Gentes, et adoráte Dóminum : * Quia hódie appáruit lux magna in terris. ℣. Veníte, adorémus eum; quia ipse est Dóminus Deus noster. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo XXXIV : de Epiphania IV

Lectio V

Justum et rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus, qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudére, et honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaníæ íntulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum.

℟. Illumináre, † illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio VI

In quo fídei nostræ magnum præsídium providéntia divína constítuit : ut, dum solémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in Christo orta natúra.

℟. Omnes † de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio VII

Hoc enim est, quod justíficat ímpios : hoc est, quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo et vera Déitas, et vera credátur humánitas : Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri: humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

℟. Magi † véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vidímus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus.

Lectio VIII

Ad roborándam ergo hanc fidem, quæ contra omnes præmuniebátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte

consílii, ut gens in longínqua Orientális plagæ regióne consístens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israël esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, et intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

℟. Interrogábat † Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam magnam fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum :* Et nos cognóvimus, et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Magi véniunt ab Oriénte, inquiréntes fáciem Dómini, et dicéntes. Et nos. Glória Patri. Et nos.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 2*

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit Puer Jesus in Jerúsalem. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in c. 2 Luc, n. 63-65

A duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium. Hic enim prædicándæ fídei evangelizántium númerus debebátur. Nec otióse ímmemor suórum secúndum carnem paréntum, qui secúndum carnem útique sapiéntia Dei implebátur et grátia, post tríduum reperítur in templo : ut esset indício, quia post tríduum triumphális illíus passiónis, in sede cælésti, et honóre divíno, fídei nostræ se suscitátus offérret, qui mórtuus credebátur.

℟. Stella, † quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi Puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio X

Quid est, quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes : una est patérna, matérna áltera. Patérna illa divínior; matérna vero, quæ in nostrum labórem usúmque descéndit. Et ídeo, quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis referénda sunt potestátibus.

℟. Vidéntes † stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno :* Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Et intrántes.

Lectio XI

Alibi eum ad ministérium mater impéllit, hic mater argúitur, quia adhuc, quæ humána sunt, éxigat. Sed cum hic duódecim describátur annórum, illic discípulos habére dicátur ; vides

matrem didicísse a fílio, ne exígeret a validióre ministérium, quæ stupébat in junióre miráculum.

℟. Venit † lumen tuum, Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est : * Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et ambulábunt.

Lectio XII

Et venit Názareth, et erat súbditus illis. Quid enim magíster virtútis, nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur, si Patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est : attóllat licet sævis emíssus látebris cóluber perfídiæ caput, et serpentínis évomat venéna pectóribus. Cum dicit se Fílius missum, majórem hæréticus appéllet Patrem, ut imperféctum Fílium dicat, qui potest habére majórem : ut aliénis auxíliis ásserat eum, qui míttitur, indigére. Numquid et humáno egébat auxílio, ut matérno servíret império?

℟. Hic est † dies præclárus, in quo Salvátor mundi appáruit, quem Prophétæ prædixérunt, Angeli annuntiavérunt :* Cujus stellam Magi vidéntes gavísi sunt, et múnera ei obtulérunt. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, Gentes, et adoráte Dóminum. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 42-52

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit Puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit Mater ejus ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce, Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos : Quid est, quod me quærebátis? Nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth : et erat súbditus illis. Et Mater ejus conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum, et hómines.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Ante lucíferum génitus, † et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica. 38

2 Venit lumen tuum, † Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, allelúja.

3 Apértis thesáuris suis, †ob-

tulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

4 Mária et flúmina, † benedícite Dómino : hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúja.

5 Stella ista † sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum *Rom. 12, 1*

Fratres : Obsecro vos per misericórdiam Dei, † ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, * rationábile obséquium vestrum.

℟. br. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Reges. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja. Glória Patri. Reges.

Hymnus

O sola magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cælitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera :
Stratíque votis ófferunt
Thus, myrrham et aurum régium.

Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus, et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac mýrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Ad Bened., Aña Remánsit † Puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cæléstì pietáte proséquere : ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad impléndа quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de Epiphania :

Aña Hódie † cæléstì sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina : currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúja.

℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Venit lumen tuum.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúja. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Apértis thesáuris suis.

Capitulum *Rom. 12, 3*

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, † ómnibus qui sunt inter vos : * Non plus

sápere, quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

AD NONAM

Aña Stella ista.

Capitulum *Rom. 12, 4-5*

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent : † ita multi unum corpus sumus in Christo,*sínguli autem alter alteríus membra in Christo Jesu Dómino nostro.

℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Añæ Ante lucíferum génitus, et Psalmi de Festo. 314 Capitulum, ℟. breve et Hymnus ut in Vesperis Sabbati præcedentis. 335

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte, allelúja. ℟. Et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum, allelúja.

Ad Magnif., Aña Fili, † quid fecísti nobis sic? Ego et Pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est, quod me quærebátis? nesciebátis, quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse.

Oratio Vota, quæsumus. 340

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam : Aña Magi † vidéntes stellam, ℣. Reges Tharsis, Oratio Deus, qui hodiérna die. 314

Si tamen sequenti die faciendum non sit Officium de die infra Octavam, sumitur Aña Tribus miráculis ℣. Reges Tharsis de II Vesperis Epiphaniæ. 328 Oratio Deus, qui hodiérna die.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Dominica, nihil fit de Dñica in ipsa die Octava, sed tantum in I Vesperis diei Octavæ fit Commem. pro II Vesperis Dñicæ, si de ea celebratum fuerit Officium : Aña Fili, † quid fecísti, et ℣. Vídimus stellam ut supra. Oratio Vota, quæsumus.

Quæ Aña et ℣. etiam dicuntur, quando Octava Epiphaniæ venerit in Feria II, pro Commem. Dñicæ in I Vesperis diei Octavæ.

IN OCTAVA EPIPHANIÆ

Duplex majus

IN I VESPERIS

Omnia dicuntur sicut in I Vesperis Epiphaniæ 314 excepta Oratione, quæ dicitur, ut sequitur.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM

Omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ, præter ea, quæ sequuntur.

IN I NOCTURNO

Si Octava hæc venerit in Dñica, legitur Initium Epistolæ ad Corinthios, ut supra 336. Alias vero, de eadem Epistola ex Feria currente, ut infra, cum ℟℟. de Festo.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni

Oratio in sancta Lumina

Lectio V

Non possum cohibére lætítiæ voluptátem, sed mente extóllor et affícior : et própriæ pusillitátis oblítus, offícium magni Joánnis, immo pótius famulátum subíre conténdo ac géstio : et licet non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illuminátur, immo pótius fulgóre suo nos illúminat : Christus baptizátur, simul et nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Illumináre, † illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio VI

Joánnes baptízat, et accédit Jesus, sanctíficans quidem et ipsum, qui baptízat, præcípue tamen, ut et véterem Adam sepéliat in aquis, et ante ómnia, ut per hæc sanctificéntur aquæ Jordánis: ut sicut erat spíritus et caro, ita et his, qui baptizándi erant, in spíritu et aqua sanctificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad Solem, et vox lóquitur ad Verbum.

℟. Omnes † de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio VII

Ascéndit Jesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens et élevans mundum: et vidit non dívidi cælum, sed aperíri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat; sicut et ígneo gládio paradísus fúerat conclúsus.

℟. Magi † véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus.

Lectio VIII

Spíritus Sanctus testimónium pérhibet: simília namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur: inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

℟. Interrogábat † Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam magnam fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum: * Et nos cognóvimus, et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Magi véniunt ab Oriénte inquiréntes fáciem Dómini, et dicéntes. Et nos. Glória Patri. Et nos.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 1*

In illo témpore: Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 6 in Joann. n. 7 et 8

Antequam veníret Dóminus, ut baptizarétur a Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait: Tu ad me venis baptizári? ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Fílium Dei. Unde probámus, quod jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spíritu Sancto? Antequam veníret ad flúvium, cum multi ad Joánnem cúrrerent baptizári, ait illis: Ego quidem baptízo vos in aqua: qui autem post me venit, major me est: cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere: ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto, et igni. Jam et hoc nóverat.

℟. Stella, † quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi Puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María

Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio X

Quid ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur, (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quamdam proprietátem in Christo talem futúram, ut, quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi, sive injústi, non tribuerétur sánctitas baptísmi, nisi illi, super quem descéndit colúmba, de quo dictum est : Hic est, qui baptízat in Spíritu Sancto? Petrus baptízet, hic est qui baptízat : Paulus baptízet, hic est qui baptízat : Judas baptízet, hic est qui baptízat.

℟. Vidéntes † stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Et intrántes.

Lectio XI

Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est : quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata: et tanto quisque áliquid mélius putátur accípere, quanto a melióre vidétur accepísse. Ipsi sancti, (intellígite, fratres) boni pertinéntes ad colúmbam, pertinéntes ad sortem civitátis illíus Jerúsalem, ipsi boni in Ecclésia, de quibus dicit Apóstolus : Novit Dóminus, qui sunt ejus; diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent.

℟. Venit † lumen tuum, Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est : * Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo,et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et ambulábunt.

Lectio XII

Sunt álii áliis sanctióres, sunt álii áliis melióres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, justo, sancto baptizétur, álius ab álio inferióris mériti apud Deum, inferióris gradus, inferióris continéntiæ, inferióris vitæ; unum tamen et par et æquále est, quod accepérunt,nisi quia hic est, qui baptízat?

℟. Hic est † dies præclárus, in quo Salvátor mundi appáruit, quem Prophétæ prædixérunt, Angeli annuntiavérunt : * Cujus stellam Magi vidéntes gavísi sunt, et múnera ei obtulérunt. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, Gentes, et adoráte Dóminum. Cujus stellam.Glória Patri. Cujus stellam.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 1, 29-34

In illo témpore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se,et ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi.Hic est, de quo dixi : Post me venit vir, qui ante me factus est : quia prior me erat. Et ego nesciébam eum, sed ut manifestétur in Israël, proptérea veni ego in aqua baptízans. Et testimónium perhíbuit Joánnes, dicens : Quia vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cælo, et mansit super eum. Et ego nesciébam eum: sed qui misit me baptizáre in

aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum descendéntem, et manéntem super eum, hic est, qui baptízat in Spíritu Sancto. Et ego vidi: et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei.

Oratio Deus, cujus, ut supra. 341

Ad Laudes, per Horas, et ad Vesperas omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ, excepta Oratione Deus, cujus, ut supra. 341

Si sequens Dñica II vel alia post Epiphaniam, Septuagesima superveniente, impediatur, nec sit ei locus post Pentecosten, juxta Rubricas, de ea anticipatur Officium Sabbato sub ritu Semiduplici cum omnibus privilegiis Dñicæ propriis, tam in occursu, quam in concursu ad I Vesperas. In II autem Vesperis nihil fit de ea, quamvis sequens Dñica Septuagesimæ commemoranda tantum sit, juxta Rubricas.

In Officio hujus Dñicæ anticipatæ omnia dicuntur de Sabbato, et, in I Vesperis de Feria VI, ut in Psalterio, præter Capitulum Primæ (quod dicitur ut in Festis), Orationem, Lectiones tres de Homilia cum suis ℟℟. atque Añam ad Benedictus, quæ de ipsa Dñica dicuntur. (Ubi adest Indultum Apost., dicitur ad Laudes Canticum festivum.) Initium vero Epistolæ, quod assignatur Sabbato, in quod anticipatur Officium Dominicæ, ut supra, ponitur in Feria proxime antecedenti juxta Rubricas.

DOMINICA I
POST EPIPHANIAM
QUÆ EST INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In I Nocturno legitur Initium Epistolæ primæ ad Corinthios, ut supra. 336

In II et III Noct. leguntur Lectiones Dñicæ infra Octavam. 337 Si vero dies Octava venerit in Dñica, dicuntur ut in die Octava notantur. 341

FERIA SECUNDA
POST DOMINICAM I POST EPIPH.

In Feriis post Dñicam I post Epiphaniam extra Octavam occurrentibus, ad Lectiones de Scriptura occurrenti sumuntur ℟℟. singulis Feriis assignata, quæ etiam dicuntur in Festis tam III quam XII Lectionum, in quibus sumuntur Lectiones de Scriptura occurrenti. Prima tamen die, qua hujusmodi Lectiones dicuntur, omissis aliis ℟℟. ea die secus recitandis, sumuntur ea, quæ I Nocturno Dñicæ II post Epiphaniam sunt assignata, et hac die notata. Die vero, qua occurrit Octava Epiphaniæ, ad Lectiones de Feria dicuntur ℟℟. de Festo Epiphaniæ.

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio I *Cap. 2, 1-13*

Et ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. ¶ Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos: et sermo meus et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis: ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

℟. Dómine, † ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio II

Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos: sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi, qui destruúntur: sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus sæculi cognóvit: si enim cognovíssent, numquam Dómi-

num glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est: Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum.

℟. Deus, † qui sedes super thronum et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio III

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

℟. A dextris est † mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In Festis XII Lect. IV ℟. Custódi me, i. e. IV ℟. Dominicæ seq. 350

FERIA TERTIA

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio I *Cap. 5, 1-11*

Omníno audítur inter vos fornicátio, et talis fornicátio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis: et non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum, qui hoc opus fecit. ¶ Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi ut præsens eum, qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis et meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

℟. Auribus † pércipe, Deus, lácrimas meas: ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Nisi dicenda sint ℟℟. Dominicæ ut Feria præcedenti dictum est. 344

Lectio II

Non est bona gloriátio vestra. Nescítis, quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ: sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

℟. Státuit † Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio III

Scripsi vobis in epístola: Ne commisceámini fornicáriis.

Non útique fornicáriis hujus mundi, aut aváris, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus: alióquin debuerátis de hoc mundo exiísse. Nunc autem scripsi vobis non commiscéri : si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut maledícus, aut ebriósus, aut rapax: cum ejúsmodi nec cibum súmere.

℟. Ego † dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

In Festis XII Lect. IV ℟. Adjútor meus, de Feria seq. 347

FERIA QUARTA

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio I *Cap. 6, 1-18*

Audet áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescítis, quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis, qui de mínimis judicétis? Nescítis, quóniam ángelos judicábimus? quanto magis sæculária? Sæculária ígitur judícia si habuéritis : contemptíbiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit : et hoc apud infidéles?

℟. Ne perdíderis me † cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Nisi juxta superiorem Rubricam 344 dicenda sint ℟℟. Dominicæ.

Lectio II

Jam quidem omníno delíctum est in vobis, quod judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, et fraudátis : et hoc frátribus. An nescítis, quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre : neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis : sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri.

℟. Parátum † cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio III

Omnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar potestáte. Esca ventri, et venter escis : Deus autem et hunc et has déstruet : corpus autem non fornicatióni, sed Dómino: et Dóminus córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit : et nos suscitábit per virtútem suam. ¶ Nescítis, quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis?

Absit. An nescítis, quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus éfficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

℟. Adjútor meus, † tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Gaudébunt, de Feria seq., ut infra.

FERIA QUINTA

De Epístola prima ad Corí nthios

Lectio I *Cap. 7, 1-14*

De quibus autem scripsístis mihi: Bonum est hómini mulíerem non tángere: propter fornicatiónem autem unusquísque suam uxórem hábeat, et unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat: simíliter autem et uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir. Simíliter autem et vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

℟. Deus, † in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe me.

Nisi dicenda sint ℟℟. Dñicæ. 344

Lectio II

Nolíte fraudáre ínvicem, nisi forte ex consénsu ad tempus, ut vacétis oratióni: et íterum revertímini in idípsum, ne tentet vos sátanas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secúndum indulgéntiam, non secúndum impérium. ¶ Volo enim omnes vos esse sicut meípsum: sed unusquísque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius vero sic. Dico autem non nuptis et víduis: bonum est illis, si sic permáneant, sicut et ego. Quod si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quam uri.

℟. Repleátur † os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio III

Iis autem, qui matrimónio juncti sunt, præcípio non ego, sed Dóminus, uxórem a viro non discédere: quod si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimíttat. Nam céteris ego dico, non Dóminus. Si quis frater uxórem habet infidélem, et hæc conséntit habitáre cum illo, non dimíttat illam. Et si qua múlier fidélis habet virum infidélem, et hic conséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum: sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem, et sanctificáta est múlier infidélis per virum fidélem: alióquin fílii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

℟ Gaudébunt † lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est, de Feria seq. 348

FERIA SEXTA

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio I *Cap. 13, 1-13*

Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam : et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum,ita ut árdeam,caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

℟. Confitébor tibi, † Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Nisi dicenda sint ℟℟. Dñicæ. 344

Lectio II

Cáritas pátiens est, benígna est : cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti : ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.¶ Cáritas numquam éxcidit : sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

℟. Misericórdia tua, † Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te,quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio III

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus.Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate : tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte : tunc autem cognóscam, sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cáritas : tria hæc; major autem horum est cáritas.

℟. Factus est † mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Velóciter de Sabbato seq. 349

SABBATO

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio I *Cap. 16, 1-14*

De colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi ecclésiis Galátiæ, ita et vos fácite.Per unam sábbati unusquísque vestrum apud se sepónat,recóndens quod ei bene placúerit: ut non, cum vénero, tunc colléctæ fiant. Cum autem præsens fúero : quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quod si dignum fúerit, ut et ego eam, mecum ibunt.

℟. Misericórdiam † et judícium cantábo tibi, Dómine : *

Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Nisi dicenda sint ℟℟. Dñicæ. 344

Lectio II

Véniam autem ad vos, cum Macedóniam pertransíero: nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo : ut vos me deducátis, quocúmque íero. Nolo enim vos modo in tránsitu vidére : spero enim me aliquántulum témporis manére apud vos,si Dóminus permíserit. Permanébo autem Ephesi usque ad Pentecósten. Ostium enim mihi apértum est magnum et évidens : et adversárii multi.

℟. Dómine, † exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio III

Si autem vénerit Timótheus, vidéte, ut sine timóre sit apud vos : opus enim Dómini operátur, sicut et ego. Ne quis ergo illum spernat : dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me : exspécto enim illum cum frátribus. ¶ De Apóllo autem fratre vobis notum fácio,quóniam multum rogávi eum, ut veníret ad vos cum frátribus: et útique non fuit volúntas, ut nunc veníret : véniet autem, cum ei vácuum fúerit. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, et confortámini. Omnia vestra in caritáte fiant.

℟. Velóciter † exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fænum árui. Quia. Glória Patri. Tu autem.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est id est III ℟. Feriæ VI præc. 348

SABBATO PRIMO
POST OCTAVAM EPIPHANIÆ
AD VESPERAS

Omnia ut in Psalterio 173, præter Orationem : quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Suscépit Deus † Israël, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus : exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi ; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fit Suffragium ut in Psalt. 175

DOMINICA II
POST EPIPHANIAM
Semiduplex

AD MATUTINUM

Omnia ut in Psalterio, 17 præter sequentia.

Hymnus Primo diérum ómnium. 18

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I — Cap. 1, 1-14

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, cum ómnibus sanctis, qui sunt in univérsa Achája. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu

Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra : ut possímus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis : ita et per Christum abúndat consolátio nostra.

℟. Dómine, † ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio II

Sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur toleràntiam earúmdem passiónum, quas et nos pátimur : ut spes nostra firma sit pro vobis : sciéntes, quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.

℟. Deus, † qui sedes super thronum et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio III

Non enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos : qui de tantis perículis nos erípuit et éruit: in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet ; adjuvántibus et vobis in oratióne pro nobis, ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis.

℟. A dextris est † mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio IV

Nam glória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quod in simplicitáte cordis et sinceritáte Dei, et non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo ; abundántius autem ad vos. Non enim ália scríbimus vobis, quam quæ legístis et cognovístis. Spero autem, quod usque in finem cognoscétis, sicut et cognovístis nos ex parte, quod glória vestra sumus, sicut et vos nostra, in die Dómini nostri Jesu Christi.

℟. Custódi me, † Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te. Sub umbra. Glória Patri. Sub umbra.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Præf. in Epistolas B. Pauli

Lectio V

Beáti Pauli Epistolárum lectiónem dum assídue auscúlto, perque hebdómadas síngulas bis sæpe, et ter et quater,

quotiescúmque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exsúlto, tuba illa spiritáli pérfruens, et éxcitor ac desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt: verum ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum plane sciant. Hoc vero non imperítia facit: sed quod nolint beáti hujus viri scripta assídue in mánibus habére.

℟. Notas † mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio VI

Neque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte atque acúmine scimus: sed quod erga hunc virum impénse affécti, ab illíus lectióne numquam discédimus: síquidem qui amant, ii plus quam céteri omnes eórum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint sollíciti. Id quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne et confirmatióne Evangélii.

℟. Díligam te, † Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium.

Lectio VII

Quaprópter, si et vos quoque lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis: Quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Dómini † est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio VIII

Céterum, quandóquidem complúres ex iis, qui huc nobíscum convéniunt, et liberórum educatiónem, et uxóris curam, et famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent: at certe ipsi vos excitáte ad ea saltem capiénda, quæ álii collégerint; stúdii tantúmdem iis, quæ dicta fúerint, auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stúdii a vobis exígere: optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Vias tuas, † Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; dírige me in veritáte tua: * Quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — *Cap. 2*

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est au-

tem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 9 in Joannem, n. 2

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mýstica significatióne, confirmáre vóluit, quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes, quod malum essent núptiæ, et quod diábolus eas fecísset : cum idem Dóminus dicat in Evangélio interrogátus, utrum líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

℟. Ad te, † Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio X

Et qui bene erudíti sunt in fide cathólica, novérunt, quod Deus fécerit núptias : et sicut conjúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere : quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem maríto non servávit.

℟. Afflícti † pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum: dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine : * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israël, exáudi preces nostras, áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut éruas.

Lectio XI

Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quamquam amplióre gradum honóris et sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt : nam et ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus.

℟. Peccáta mea, † Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, sed ántequam vúlnera génerent in me : * Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco ; et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana.

Lectio XII

Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, et ostenderétur sacraméntum nuptiárum : quia et illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est : Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est, Evangélium suum.

℟. Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth :* Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Plena est omnis terra glória ejus.

Hoc ℟. semper dicitur post Lectionem XII a Dñica II post Epiphaniam usque ad Septuagesimam, et a Dñica III post Pentecosten usque ad Adventum, in Dñicis tantum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 2, 1-11

In illo témpore : Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et deficiénte vino, dicit Mater Jesu ad eum : Vinum non habent. Et dicit ei Jesus : Quid mihi et tibi est, múlier ? nondum venit hora mea. Dicit Mater ejus minístris : Quodcúmque díxerit vobis, fácite. Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex pósitæ secúndum purificatiónem Judæórum, capiéntes síngulæ metrétas binas vel ternas. Dicit eis Jesus : Impléte hýdrias aqua. Et implevérunt eas usque ad summum. Et dicit eis Jesus: Hauríte nunc, et ferte architriclíno. Et tulérunt. Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant, qui háuserant aquam : vocat sponsum architriclínus, et dicit ei : Omnis homo primum bonum vinum ponit : et cum inebriáti fúerint, tunc id, quod detérius est. Tu autem servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit inítium signórum Jesus in Cana Galilææ : et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli ejus.

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. 36

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Núptiæ † factæ sunt in Cana Galilææ; et erat ibi Jesus cum María Matre sua.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi ; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fit Suffragium ut in Psalt. 43

Ad Horas omnia ut in Psalterio de Dñica.

AD VESPERAS

Omnia ut in Psalterio de Dominica. 157

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Deficiénte vino, † jussit Jesus impléri hýdrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúja.

Deinde fit Suffragium ut in Psalt. 175

Post Octavam Epiphaniæ usque ad Sabbatum ante Dominicam I Quadragesimæ, quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis, quæ sunt propria. Oratio vero dicitur de Dñica præcedenti.

FERIA SECUNDA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio I *Cap. 3, 1-14*

Incípimus íterum nosmetípsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus : manifestáti quod epístola estis Christi, ministráta a nobis, et scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi : non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

℟. Quam magna † multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio II

Fidúciam autem talem habémus per Christum ad Deum: non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis : sed sufficiéntia nostra ex Deo est : qui et idóneos nos fecit minístros novi Testaménti, non líttera, sed Spíritu : líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israël in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur : quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória?

℟. Adjútor meus † esto, Deus : * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne derelínquas me.

Lectio III

Nam si ministrátio damnatiónis glória est : multo magis abúndat ministérium justítiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est : multo magis quod manet, in glória est. ¶ Habéntes ígitur talem spem, multa fidúcia útimur: et non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent fílii Israël in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.

℟. Benedícam † Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

In Festis XII Lect. IV ℟. Ego, de Fer. seq. 355

FERIA TERTIA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio I *Cap. 5, 1-4*

Scimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

℟. Auribus † pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio II *Ibid. 6-15*

Audéntes ígitur semper, sciéntes, quóniam, dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Státuit † Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio III

Sciéntes ergo timórem Dómini homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris manifèstos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis : ut habeátis ad eos, qui in fácie gloriántur, et non in corde. ¶ Sive enim mente excédimus, Deo : sive sóbrii sumus, vobis. Cáritas enim Christi urget nos : æstimántes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt : et pro ómnibus mórtuus est Christus : ut et, qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℟. Ego † dixi : Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

In Festis XII Lect. IV ℟. Adjútor meus, de Fer. seq. 356

FERIA QUARTA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio I *Cap. 7, 1-10*

Has ergo habéntes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis et spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem læsimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem vestram dico. Prædíximus enim, quod in córdibus nostris estis ad commoriéndum et ad convivéndum.

℟. Ne perdíderis me † cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio II

Multa mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis ; replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus : foris pugnæ, intus timóres. ¶ Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem.

℟. Parátum † cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio III

Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pænitet: et si pæniteret, videns quod epístola illa, etsi ad horam, vos contristávit, nunc gáudeo : non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pæniténtiam. Contristáti enim estis se-

cúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristítia est, pæniténtiam in salútem stábilem operátur: sæculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Adjútor meus, † tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Gaudébunt de Fer. seq. ut infra.

FERIA QUINTA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio I *Cap. 10, 1-12*

Ipse autem ego Paulus óbsecro vos per mansuetúdinem et modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confído in vobis. Rogo autem vos, ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tamquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndum carnem militámus.

℟. Deus, † in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe me.

Lectio II

Nam arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, et omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, et in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi, et in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cum impléta fúerit vestra obediéntia. ¶ Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte. Si quis confídit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita et nos. Nam, et si ámplius áliquid gloriátus fúero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, et non in destructiónem vestram: non erubéscam.

℟. Repleátur † os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio III

Ut autem non exístimer tamquam terrére vos per epístolas: quóniam quidem epístolæ, ínquiunt, graves sunt et fortes: præséntia autem córporis infírma, et sermo contemptíbilis: hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto. Non enim audémus insérere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seípsos comméndant: sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, et comparántes nosmetípsos nobis.

℟. Gaudébunt † lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est. de Fer. seq. 357

FERIA SEXTA
De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio I *Cap. 12, 1-11*

Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem), véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit :) raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem, (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit :) quóniam raptus est in paradísum : et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. Confitébor tibi, † Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio II

Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens : veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. ¶ Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur.

℟. Misericórdia tua, † Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inferno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio III

Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo : Cum enim infírmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coëgístis. Ego enim a vobis débui commendári : nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli : tamétsi nihil sum.

℟. Factus est † mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Velóciter, de Sabbato seq. 358

SABBATO
De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio I *Cap. 13, 1-13*

Ecce tértio hoc vénio ad vos : In ore duórum vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, et prædíco, ut præsens, et nunc absens iis, qui ante peccavérunt, et céteris ómnibus, quóniam, si vénero íterum, non parcam. An experiméntum quæritis ejus, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte : sed vivit ex virtúte Dei. Nam et nos infírmi sumus in illo : sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

℟. Misericórdiam † et judícium cantábo tibi, Dómine: * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio II

Vosmetípsos tentáte si estis in fide: ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte réprobi estis. Spero autem quod cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. ¶ Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quod bonum est faciátis: nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infírmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc et orámus vestram consummatiónem.

℟. Dómine, † exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio III

Ideo hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndum potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, et non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis et dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Velóciter † exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fænum árui. Quia. Glória Patri. Tu autem.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est id est III ℟. Feriæ VI præc. 357

AD VESPERAS

Omnia de Psalterio 173, præter Orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Suscépit Deus † Israël, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus: exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III POST EPIPHANIAM

Semiduplex

AD MATUTINUM

Omnia ut in Psalterio 17 præter sequentia:

Hymnus Primo diérum ómnium. 18

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas

Lectio I *Cap. 1, 1-14*

Paulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis: et qui mecum sunt omnes fratres, ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis, et pax a

Deo Patre, et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut erípperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndum voluntátem Dei et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dómine, † ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio II

Miror, quod sic tam cito transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium: quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, et volunt convértere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cælo evangelízet vobis, prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit.

℟. Deus, † qui sedes super thronum et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio III

Sicut prædíximus, et nunc íterum dico : Si quis vobis evangelizáverit præter id, quod accepístis, anáthema sit. Modo enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. A dextris est † mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio IV

Notum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo : quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor exsístens paternárum meárum traditiónum.

℟. Custódi me, † Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te. Sub umbra. Glória Patri. Sub umbra.

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi in Epístolam ad Gálatas.

Lectio V *Præfatio n. 1*

Causa, propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est : ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipsum grátiæ benefícium, et adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat non justítiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injústis homínibus dando ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta, nisi grátia fídei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas † mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio VI

Sub hac ergo grátia jam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverántes nihil eis prodésse Evangélium, nisi circumcideréntur, et céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent.

℟. Díligam te, † Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium.

Lectio VII

Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui Gentes cogébant judaizáre.

℟. Dómini † est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio VIII

Talis quidem quæstio est et in Epístola ad Romános : verúmtamen vidétur áliquid interésse, quod ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos, qui ex Judæis, et eos, qui ex Géntibus credíderant, orta erat : cum illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangélii præmium arbitraréntur, quod præmium incircumcísis tamquam imméritis nolébant dari: illi contra Judæis se præférre gestírent, tamquam interfectóribus Dómini. In hac vero epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum, qui ex Judæis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

℟. Vias tuas, † Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; dírige me in veritáte tua : * Quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia tu. Glória Patri. Quia tu.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 8*

In illo témpore : Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : et ecce, leprósus véniens adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in cap. 8, v. 1-4 Matth.

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

℟. Ad te, † Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio X

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat.

℟. Afflícti † pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum : dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine : * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israël, exáudi preces nostras, áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut éruas.

Lectio XI

Et exténdens Jesus manum tétigit eum, dicens: Volo. Mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo ; deínde ímperet, Mundáre.

℟. Peccáta mea, † Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, sed ántequam vúlnera génerent in me : * Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco ; et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana.

Lectio XII

Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse, ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat ? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut, qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : si créderent, salvaréntur ; si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

℟. Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 8, 1-13

In illo témpore : Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : et ecce, leprósus véniens adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens : Volo. Mundáre. Et conféstim mundáta est lepra ejus. Et ait illi Jesus : Vide, némini

díxeris : sed vade, osténde te sacerdóti, et offer munus, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Cum autem introísset Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus,et male torquétur. Et ait illi Jesus : Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait : Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic : Vade, et vadit ; et álii : Veni, et venit ; et servo meo : Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit : Amen, dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël.Dico autem vobis,quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham et Isaac et Jacob in regno cælórum : fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. 36

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Cum descendísset † Jesus de monte, ecce, leprósus véniens adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens manum, tétigit eum, dicens : Volo. Mundáre.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice : atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Bened., Aña Dómine, † si vis, potes me mundáre : et ait Jesus : Volo. Mundáre.

FERIA SECUNDA

De Epístola ad Gálatas

Lectio I — *Cap. 3, 1-14*

O insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscríptus est, in vobis crucifíxus ? Hoc solum a vobis volo díscere : Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fídei ? ¶ Sic stulti estis, ut cum spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini ? Tanta passi estis sine causa ? si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, et operátur virtútes in vobis : ex opéribus legis, an ex audítu fídei ? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad justítiam.

℟. Quam magna † multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te ! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio II

Cognóscite ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt fílii Abrahæ.Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat Gentes

Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes Gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea.

℟. Adjútor meus † esto, Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne derelínquas me.

Lectio III

Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Benedícam † Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

In Festis XII Lect. IV ℟. Ego, de Fer. seq. 364

FERIA TERTIA

De Epístola ad Gálatas

Lectio I *Cap. 5, 1-17*

State, et nolíte íterum jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis: quóniam si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursus omni hómini circumcidénti se, quóniam débitor est univérsæ legis faciéndæ. Evacuáti estis a Christo, qui in lege justificámini: a grátia excidístis. Nos enim spíritu ex fide, spem justítiæ exspectámus.

℟. Auribus † pércipe, Deus, lácrimas meas: ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio II

Nam in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium: sed fides, quæ per caritátem operátur. Currebátis bene: quis vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módicum ferméntum totam massam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quod nihil áliud sapiétis: qui autem contúrbat vos, portábit judícium, quicúmque est ille.

℟. Státuit † Dóminus supra petram pedes meos, et duréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio III

Ego autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico: quid adhuc persecutiónem pátior? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam et abscindántur, qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres: tantum ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per caritátem Spíritus servíte ínvicem. ¶ Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges

próximum tuum sicut teípsum. Quod si ínvicem mordétis et coméditis : vidéte, ne ab ínvicem consumámini. Dico autem : Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum : spíritus autem advérsus carnem: hæc enim sibi ínvicem adversántur : ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

℟. Ego † dixi: Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

In Festis XII Lect. IV ℟. Adjútor meus, de Fer. seq. ut infra.

FERIA QUARTA

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios

Lectio I *Cap. 1, 1-14*

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis, qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in caritáte.

℟. Ne perdíderis me † cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio II

Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum : secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ,in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia : ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cælis, et quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Parátum † cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio III

In quo étiam et nos sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ : ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui ante sperávimus in Christo : ¶ In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ) in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est pignus hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Adjútor meus, † tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Gaudébunt de Fer. seq. 365

FERIA QUINTA

De Epístola ad Ephésios

Lectio I *Cap. 4, 1-15*

Obsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. ¶ Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

℟. Deus, † in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe me.

Lectio II

Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia.

℟. Repleátur † os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio III

Et ipse dedit quosdamquidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres,ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi : donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum,in mensúram ætátis plenitúdinis Christi : ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Gaudébunt † lábia mea, cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est. de Fer. seq. 366

FERIA SEXTA

De Epístola ad Ephésios

Lectio I *Cap. 5, 1-14*

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos : aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet : sed magis gratiárum áctio.

℟. Confitébor tibi, † Dómine Deus, in toto corde meo, et ho-

norificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio II

Hæc enim scitóte intelligéntes : quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia tua, † Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio III

Fructus enim lucis est in omni bonitáte et justítia et veritáte : probántes quid sit beneplácitum Deo : et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est et dícere. ¶ Omnia autem, quæ arguúntur, a lúmine manifestántur : omne enim, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit : Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Factus est † mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Velóciter, de Sabbato seq. 367

SABBATO

De Epístola ad Ephésios

Lectio I *Cap. 6, 1-13*

Fílii, obedíte paréntibus vestris in Dómino : hoc enim justum est. Honóra patrem tuum et matrem tuam. Quod est mandátum primum in promissióne : ut bene sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros : sed educáte illos in disciplína et correptióne Dómini.

℟. Misericórdiam † et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio II

Servi, obedíte dóminis carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo : non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes, sicut Dómino, et non homínibus: ¶ Sciéntes quóniam unusquísque, quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus, sive liber. Et vos, dómini, éadem fácite illis, remitténtes minas : sciéntes quia et illórum et vester Dóminus est in cælis : et personárum accéptio non est apud eum.

℟. Dómine, † exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad

te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio III

De cétero, fratres, confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem : sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare.

℟. Velóciter † exáudi me,Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es,et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fænum árui. Quia. Glória Patri. Tu autem.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est id est III ℟. Feriæ VI præc. 366

AD VESPERAS

Omnia de Psalterio. 173, præter Orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Suscépit Deus † Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus : exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis ; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

DOMINICA IV
POST EPIPHANIAM
Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses

Lectio I — *Cap. 1, 1-18*

Paulus et Timótheus, servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philíppis, cum Epíscopis et Diacónibus. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi a prima die usque nunc.Confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis : eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne, et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Dómine, † ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine,quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio II

Testis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu : ut probétis

potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei.

℟. Deus, † qui sedes super thronum et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio III

Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii : ita ut víncula mea manifésta fíerent in Christo in omni prætório, et in céteris ómnibus, et plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. A dextris est † mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio IV

Quidam quidem et propter invídiam et contentiónem : quidam autem et propter bonam voluntátem Christum prædicant : quidam ex caritáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur : et in hoc gáudeo, sed et gaudébo.

℟. Custódi me, † Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te. Sub umbra. Glória Patri. Sub umbra.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lectio V *Lib. 4, c. 34*

Replémus refectiónibus corpus, ne extenuátum defíciat; extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat : vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat; sed cítius hoc collocándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat : adjuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat; et quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat.

℟. Notas † mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio VI

Tot ígitur diversitátibus occurréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat? Unde bene per Paulum dícitur : Vanitáti enim subjécta est creatúra non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei.

℟. Díligam te, † Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, *Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium meum.

Lectio VII

Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur : quia homo,qui ingénitæ constántiæ statum volens deséruit, pressus justæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra hæc tunc a servitúte corruptiónis erípitur, cum ad filiórum Dei glóriam incorrúpta resurgéndo sublevátur.

℟. Dómini † est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio VIII

Hic ítaque elécti moléstia víncti sunt, quia adhuc corruptiónis suæ pœna deprimúntur : sed cum corruptíbili carne exúimur, quasi ab his, quibus nunc astríngimur, moléstiæ vínculis relaxámur. Præsentári namque jam Deo cúpimus, sed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Jure ergo vincti dícimur, quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum líberum non habémus. Unde bene Paulus, ætérna desíderans, sed tamen adhuc corruptiónis suæ sárcinam portans, vinctus clamat : Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dissólvi enim non quæreret, nisi se proculdúbio vinctum vidéret.

℟. Vias tuas, † Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me ; dírige me in veritáte tua : * Quia tu es,Deus,Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 8*

In illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam,secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 8, v. 23-29 Matth.

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralýticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralýticus est puer centuriónis.

℟. Ad te, † Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio X

Ipse vero dormiébat : et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur ; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes.

℟. Afflícti † pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum : dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine : *Ut éruas nos a malis,

quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israël, exáudi preces nostras, áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut éruas.

Lectio XI

Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellígimus, quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

℟. Peccáta mea, † Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, sed ántequam vúlnera génerent in me: * Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana.

Lectio XII

Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuísse discípulos: respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

℟. Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 8, 23-27

In illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et accessérunt ad eum discípuli ejus, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus. Et dicit eis Jesus: Quid tímidi estis, módicæ fídei? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquíllitas magna. Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei?

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. 36

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Ascendénte † Jesu in navículam, ecce, motus magnus factus est in mari: et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus.

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Dómine, † salva nos, perímus: ímpera, et fac, Deus, tranquillitátem.

FERIA SECUNDA

De Epístola ad Philippénses

Lectio I *Cap. 4, 1-10*

Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium meum, et coróna mea : sic state in Dómino, caríssimi: Evódiam rogo, et Sýntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

℞. Quam magna † multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio II.

Gaudéte in Dómino semper : íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis : sed in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intelligéntias vestras in Christo Jesu.

℞. Adjútor meus † esto, Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne derelínquas me.

Lectio III

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.¶ Quæ et didicístis et accepístis et audístis et vidístis in me, hæc ágite : et Deus pacis erit vobíscum. Gavísus sum autem in Dómino veheménter, quóniam tandem aliquándo refloruístis pro me sentíre, sicut et sentiebátis : occupáti autem erátis.

℞. Benedícam † Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

In Festis XII Lect. IV ℞. Ego, de Fer. seq. 372

FERIA TERTIA

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Lectio I *Cap. 1, 1-18*

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater : eis, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.¶ Grátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orántes : audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propter spem, quæ repósita est vobis in cælis: quam audístis in verbo veritátis Evangélii : quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat et crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epáphra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Auribus † pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio II

Ideo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes et postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli : ut ambulétis digne, Deo per ómnia placéntes : in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei : in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus in omni patiéntia et longanimitáte, cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit † Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio III

Qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum : qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ : quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes : ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt : et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego † dixi : Dómine, miserére mei: *Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

In Festis XII Lect. IV ℟. Adjútor meus, de Fer. seq. 373

FERIA QUARTA

De Epístola ad Colossénses

Lectio I *C. 3, 12-25 et 4, 1-2*

Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte.

℟. Ne perdíderis me † cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus reserves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio II

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini

Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. ¶ Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia : hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Parátum † cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio III

Servi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus: sciéntes, quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id, quod iníque gessit : et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est et æquum, servis præstáte : sciéntes, quod et vos Dóminum habétis in cælo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adjútor meus, † tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Gaudébunt, de Fer. seq. 374

FERIA QUINTA

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

Paulus et Silvánus et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, et labóris et caritátis et sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum : sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu Sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis, quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus, † in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe me.

Lectio II

Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritus Sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia et in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia et in Achája, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. ¶ Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum

habuérimus ad vos : et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fílium ejus de cælis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur † os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me ℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio III *Cap. 2, 1-6*

Nam ipsi scitis, fratres, introítum nostrum ad vos, quia non inánis fuit : sed ante passi, et contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium : ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis : neque in occasióne avarítiæ : Deus testis est : nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt † lábia mea, cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est, de Fer. seq. 375

FERIA SEXTA

De Epístola prima ad Thessalonicénses

Lectio I *Cap. 4, 1-11*

De cétero ergo, fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim, quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. ¶ Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra : ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre: non in passióne desidérii, sicut et Gentes, quæ ignórant Deum.

℟. Confitébor tibi, † Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio II

Et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum : quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum : qui étiam dedit Spíritum suum Sanctum in nobis.

℟. Misericórdia tua, † Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribu-

latiónis meæ clamávi ad te,quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio III

De caritáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis : ipsi enim vos a Deo didicístis, ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis, ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis : et ut honéste ambulétis ad eos, qui foris sunt : et nullíus áliquid desiderétis.

℟. Factus est † mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Velóciter, de Sabbato seq. 376

SABBATO

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses

Lectio I *Cap. 1, 1-12*

Paulus et Silvánus et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro,et Dómino Jesu Christo.Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, et abúndat cáritas uniuscujúsque vestrum in ínvicem : ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei, pro patiéntia vestra et fide, et in ómnibus persecutiónibus vestris et tribulatiónibus, quas sustinétis in exémplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patímini.

℟. Misericórdiam † et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei,in médio domus meæ. Psallam.

Lectio II

Si tamen justum est apud Deum, retribúere tribulatiónem iis, qui vos tríbulant : et vobis, qui tribulámini, réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Jesu de cælo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindíctam iis, qui non novérunt Deum, et qui non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi.¶ Qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas a fácie Dómini, et a glória virtútis ejus : cum vénerit glorificári in sanctis suis, et admirábilis fíeri in ómnibus, qui credidérunt, quia créditum est testimónium nostrum super vos in die illo. In quo étiam orámus semper pro vobis: ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, et ímpleat omnem voluntátem bonitátis, et opus fídei in virtúte, ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo, secúndum grátiam Dei nostri, et Dómini Jesu Christi.

℟. Dómine, † exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio III *Cap. 2, 1-4*

Rogámus autem vos, fratres, per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, et nostræ congregatiónis in ipsum : ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo: quóniam nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra omne, quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat osténdens se tamquam sit Deus.

℟. Velóciter † exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fænum árui. Quia defecérunt. Glória Patri. Tu autem.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est id est III ℟. Feriæ V præc. 375

AD VESPERAS

Omnia de Psalterio 173 præter Orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Suscépit Deus † Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus : exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA V
POST EPIPHANIAM
Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio I *Cap. 1, 1-16*

Paulus Apóstolus Jesu Christi secúndum impérium Dei Salvatóris nostri, et Christi Jesu spei nostræ : Timótheo dilécto fílio in fide. Grátia, misericórdia et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te, ut remanéres Ephesi, cum irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam, ne áliter docérent, neque inténderent fábulis et genealógiis interminátis : quæ quæstiónes præstant magis quam ædificatiónem Dei, quæ est in fide.

℟. Dómine, † ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio II

Finis autem præcépti est cáritas de corde puro et consciéntia bona et fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem, quia bona est lex, si quis ea legítime utátur: sciens hoc, quia lex justo non est pósita, sed injústis et non súbditis, ímpiis et peccatóribus, scelerátis et contaminátis, parricídis et matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitó-

ribus, plagiáriis, mendácibus et perjúris, et si quid áliud sanæ doctrínæ adversátur, quæ est secúndum Evangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, † qui sedes super thronum et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio III

Grátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério: qui prius blasphémus fui et persecútor et contumeliósus: sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide et dilectióne, quæ est in Christo Jesu.

℟. A dextris est † mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio IV

Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus: quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeo misericórdiam consecútus sum: ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. Custódi me, † Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te. Sub umbra. Glória Patri. Sub umbra.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

De verbis Apost., Sermo 174, c. 2

Lectio V

Humánus sermo, et omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Evangélium: Venit enim Fílius hóminis quærere et salváre, quod períerat. Si homo non periísset, Fílius hóminis non venísset. Ergo períerat homo: venit Deus homo, et invéntus est homo. Períerat homo per líberam voluntátem: venit Deus homo per grátiam liberatrícem.

℟. Notas † mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio VI

Quæris, quid váleat ad malum líberum arbítrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus et homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per supérbiam, ad uténdum sine adjutório Dei: malum non pótuit plus et maniféstius éxprimi, quam in hómine primo.

℟. Díligam te, † Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium meum.

Lectio XII

Ecce, perit primus homo, et ubi esset, nisi venísset secúndus homo? quia et ille homo, ídeo et iste homo; et ídeo humánus sermo. Prorsus nusquam sic appáret benígnitas grátiæ, et liberálitas omnipoténtiæ Dei, quam in hómine mediatóre Dei et hóminum, hómine Christo Jesu.

℞. Dómini † est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio VIII

Quid enim dícimus, fratres mei? In fide cathólica nutrítis loquor, vel in pacem cathólicam lucrátis. Nóvimus et tenémus, mediatórem Dei et hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantum homo erat, ejus esse natúræ, cujus et nos sumus. Non enim alteríus natúræ caro nostra, et caro illíus: nec alteríus natúræ ánima nostra, et ánima illíus. Hanc suscépit natúram, quam salvándam esse judicávit.

℞. Vias tuas, † Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; dírige me in veritáte tua: * Quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 13*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber quæst. 17 in Evang. sec. Matth., c. 11, 1

Cum negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes cathólici? Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℞. Ad te, † Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus meus.

Lectio X

Sed quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi videntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est: bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis.

℞. Afflícti † pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum: dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine: * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israël, exáudi preces nostras, áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut éruas.

Lectio XI

At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur: quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem. In illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur.

℟. Peccáta mea, † Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, sed ántequam vúlnera génerent in me: * Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana.

Lectio XII

Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat: áliud sagéna, quæ unius fídei, vel unius Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt: illi autem, vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

℟. Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 24-30

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus ejus, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Cum autem crevísset herba, et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patrisfamílias, dixérunt ei: Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. Servi autem dixérunt ei: Vis, imus, et collígimus ea? Et ait: Non: ne forte colligéntes zizánia, eradicétis simul cum eis et tríticum. Sínite útraque créscere usque ad messem, et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáte in hórreum meum.

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. 36

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Dómine, † nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Collígite † primum zizánia, et alligáte ea in

fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA
De Epístola prima ad Timótheum

Lectio I *Cap. 3, 1-16 et 4, 1*

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. ¶ Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Quam magna † multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,* Quam abscóndisti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio II

Diáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum: et sic minístrent, nullum crimen habéntes. Mulíeres simíliter pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint uníus uxóris viri: qui fíliis suis bene præsint, et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. Adjútor meus † esto, Deus:* Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne derelínquas me.

Lectio III

Hæc tibi scribo, sperans me ad te veníre cito. Si autem tardávero, ut scias, quómodo opórteat te in domo Dei conversári, quæ est Ecclésia Dei vivi, colúmna et firmaméntum veritátis. Et manifésté magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória. Spíritus autem manifésté dicit, quia in novíssimis tempóribus discédent quidam a fide, attendéntes spirítibus erróris et doctrínis dæmoniórum.

℟. Benedícam † Dóminum in omni témpore:* Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

In Festis XII Lect. IV ℟. Ego de Fer. seq. 381

FERIA TERTIA
Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio I *Cap. 1, 1-13*

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secúndum promissiónem vitæ, quæ est in Christo Jesu: Timótheo caríssimo fílio, grátia, miseri-

córdia, pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in consciéntia pura, quod sine intermissióne hábeam tui memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die desíderans te vidére, memor lacrimárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiónem accípiens ejus fídei, quæ est in te non ficta, quæ et habitávit primum in ávia tua Lóide, et matre tua Euníce, certus sum autem quod et in te.

℟. Auribus † pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio II

Propter quam causam admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris : sed virtútis et dilectiónis et sobrietátis. ¶ Noli ítaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum ejus : sed collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei : qui nos liberávit, et vocávit vocatióne sua sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum et grátiam, quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora sæculária.

℟. Státuit † Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio III

Manifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, et incorruptiónem per Evangélium : in quo pósitus sum ego prædicátor et Apóstolus et magíster Géntium. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim, cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti in fide, et in dilectióne in Christo Jesu.

℟. Ego † dixi : Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

In Festis XII Lect. IV ℟. Adjútor meus, de Fer. seq. 382

FERIA QUARTA

De Epístola secúnda ad Timótheum

Lectio I *Cap. 3, 1-13*

Hoc autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, et voluptátum amatóres magis quam Dei : habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta.

℟. Ne perdíderis me † cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio II

Ex his enim sunt, qui pénetrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis: semper discéntes, et numquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. ¶ Quemádmodum autem Jannes, et Mambres restitérunt Móysi : ita et hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem, sed ultra non profícient : insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit.

℟. Parátum † cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio III

Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes : quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii et Lystris : quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines et seductóres profícient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes.

℟. Adjútor meus, † tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Gaudébunt, de Fer. seq. 383

FERIA QUINTA

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum

Lectio I *Cap. 1, 1-15*

Paulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secúndum fidem electórum Dei, et agnitiónem veritátis, quæ secúndum pietátem est in spem vitæ ætérnæ, quam promísit qui non mentítur, Deus, ante témpora sæculária : manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secúndum præcéptum Salvatóris nostri Dei : Tito dilécto fílio secúndum commúnem fidem, grátia et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Salvatóre nostro.

℟. Deus, † in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe me.

Lectio II

Hujus rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, et constítuas per civitátes presbýteros, sicut et ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, uníus uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. ¶ Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína

sana, et eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Repleátur † os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio III

Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Creténses semper mendáces,malæ béstiæ,ventres pigri. Testimónium hoc verum est.Quam ob causam íncrepa illos dure, ut sani sint in fide, non intendéntes Judáicis fábulis, et mandátis hóminum aversántium se a veritáte. Omnia munda mundis: coinquinátis autem et infidélibus nihil est mundum.

℟. Gaudébunt † lábia mea, cum cantávero tibi :* Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est, de Fer. seq. 384

FERIA SEXTA

De Epístola ad Titum

Lectio I *Cap. 2, 15 ; 3, 1-11*

Hæc lóquere, et exhortáre, et árgue cum omni império. Nemo te contémnat. Admone illos princípibus et potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse : néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines.

℟. Confitébor tibi, † Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio II

Erámus enim aliquándo et nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis et voluptátibus váriis, in malítia et invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. ¶ Cum autem benígnitas et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus Sancti,quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum : ut justificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia tua, † Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio III

Fidélis sermo est : et de his volo te confirmáre : ut curent bonis opéribus præésse,qui credunt Deo. Hæc sunt bona et utília homínibus. Stultas au-

tem quæstiónes et genealógias et contentiónes et pugnas legis devíta. Sunt enim inútiles et vanæ. Hæréticum hóminem post unam et secúndam correptiónem devíta : sciens quia subvérsus est, qui ejúsmodi est, et delínquit, cum sit próprio judício condemnátus.

℟. Factus est † mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Velóciter, de Sabbato seq., ut infra.

SABBATO

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem

Lectio I *Vers. 1-19*

Paulus vinctus Christi Jesu, et Timótheus frater : Philémoni dilécto, et adjutóri nostro, et Appiæ soróri caríssimæ, et Archíppo commilitóni nostro,et Ecclésiæ, quæ in domo tua est. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens caritátem tuam, et fidem, quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos : ut communicátio fídei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

℟. Misericórdiam † et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio II

Gáudium enim magnum hábui, et consolatiónem in caritáte tua : quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi, quod ad rem pértinet : propter caritátem magis óbsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi : Obsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem et mihi et tibi útilis, quem remísi tibi.

℟. Dómine, † exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio III

Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe : quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii: sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. ¶ Fórsitan enim ídeo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes : jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máxime mihi : quanto autem magis tibi et in carne et in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me: si autem áliquid nócuit tibi, aut debet : hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Velóciter † exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut um-

bra declinavérunt, et ego sicut fænum árui. Quia. Glória Patri. Tu autem.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est id est III ℟. Feriæ VI præc. 384

AD VESPERAS

Omnia de Psalterio 173 præter Orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Suscépit Deus † Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus : exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

DOMINICA VI
POST EPIPHANIAM

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio I *Cap. 1, 1-14*

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula : qui cum sit splendor glóriæ,et figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis: tanto mélior Angelis efféctus,quanto differéntius præ illis nomen hereditávit.

℟. Dómine, † ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine,quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio II

Cui enim dixit aliquándo Angelórum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum : Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. Deus, † qui sedes super thronum et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio III

Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi : virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultatiónis præ partícipibus tuis.

℟. A dextris est † mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio IV

Et : Tu in princípio, Dómine, terram fundásti : et ópera mánuum tuárum sunt cæli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent : et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu au-

tem idem ipse es, et anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápient salútis?

℟. Custódi me, † Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas,qui salvos facis sperántes in te. Sub umbra. Glória Patri. Sub umbra.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Athanásii Epíscopi

Orat. 2 contra Arianos, post medium

Lectio V

Si persónam, rem, tempus apostólici dicti cognóscerent hærétici, numquam humána in Deitátem transferéntes, tam ímpie et stulte advérsus Christum sese habuíssent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis dénuo repetítum probe excípias. Dicit enim Apóstolus: Multifáriam, multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas: últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio.

℟. Notas † mihi fecísti, Dómine,vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio VI

Atque ita paulo post dicit: Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne,ipsum sedére ad déxteram majestátis in excélsis, tanto meliórem Angelis factum, quanto præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore, quo nobis per Fílium locútus est, cum peccatórum purgátio fíeret, apostólicum dictum mentiónem fácit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in últimis diébus?

℟. Díligam te, † Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum,* Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium.

Lectio VII

Deínde cum narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus: consequénter commemorávit, Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas: et postquam Prophétæ suo offício perfúncti sunt, et lex per Angelos pronuntiáta est, et Fílius étiam ad nos descéndit, et ad ministrándum accéssit; tunc demum necessário subíntulit: Tanto mélior Angelis factus: osténdere volens, quanto Fílius præ servo excéllit, tanto functióne officióque servórum, Fílii administratiónem meliórem fuísse.

℟. Dómini † est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio VIII

Functiónem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Judæos scribens et loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum ex pró-

pria comparatiónis ratióne dixit, quod major aut honorátior esset : ne quis quasi de ejúsdem géneris, et cum eo commúnibus rebus hæc verba intellígeret : sed ídeo meliórem illum dixit, ut discrímen natúræ Fílii ad res creátas indicáret.

℟. Vias tuas, † Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; dírige me in veritáte tua : * Quia tu es,Deus,Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia tu es. Glória Patri. Quia tu es.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 13*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 2 Com. in c. 13, v. 32 Matth.

Regnum cælórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo.

℟. Ad te, † Dómine, levávi ánimam meam :* Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio X

Homo, qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso,et in corde suo. Quis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pulluláre?

℟. Afflícti † pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum : dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine: * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israël, exáudi preces nostras, áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut éruas.

Lectio XI

Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum : et vidébis, quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Peccáta mea, † Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, sed ántequam vúlnera génerent in me :* Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana me.

Lectio XII

Sed illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed to-

tum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

℟. Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 31-35

In illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo : quod mínimum quidem est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cæli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parábolam locútus est eis : Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas : et sine parábolis non loquebátur eis : ut implerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem : Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi.

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. 36

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Símile est † regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Símile est † regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA

De Epístola ad Hebræos

Lectio I *Cap. 3, 1-8*

Unde, fratres sancti, vocatiónis cæléstis partícipes, consideráte apóstolum et pontíficem confessiónis nostræ Jesum: qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut et Móyses, in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus,

quanto ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo : qui autem ómnia creávit, Deus est.

℟. Quam magna † multitúdo dulcédinis tuæ,Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio II

Et Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in testimónium eórum, quæ dicénda erant : Christus vero tamquam fílius in domo sua : quæ domus sumus nos, si fidúciam, et glóriam spei usque ad finem firmam retineámus. Quaprópter sicut dicit Spíritus Sanctus : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto.

℟. Adjútor meus † esto, Deus, * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne derelínquas me.

Lectio III *Ibid. 12-16*

Vidéte, fratres, ne forte sit in áliquo vestrum cor malum incredulitátis, discedéndi a Deo vivo : sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. ¶ Partícipes enim Christi effécti sumus : si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt: sed non univérsi, qui profécti sunt ex Ægýpto per Móysen.

℟. Benedícam † Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

In Festis XII Lect. IV ℟. Ego † dixi de Fer. seq. 390

FERIA TERTIA

De Epístola ad Hebræos

Lectio I *Cap. 4, 1-12*

Timeámus ergo, ne forte relícta pollicitatióne introëúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim et nobis nuntiátum est, quemádmodum et illis. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admíxtus fídei ex iis, quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus: quemádmodum dixit : Sicut jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam : et quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

℟. Auribus † pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio II

Dixit enim in quodam loco de die séptima sic : Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum : Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, et ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem : íterum términat diem quemdam, Hódie, in Da-

vid dicéndo, post tantum témporis, sicut supra dictum est : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

℟. Státuit † Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio III

Nam si eis Jesus réquiem præstitísset, numquam de ália loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréssus est in réquiem ejus : étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. ¶ Festinémus ergo íngredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis.

℟. Ego † dixi : Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

In Festis XII Lect. IV ℟. Adjútor meus, de Fer. seq., ut infra.

FERIA QUARTA

De Epístola ad Hebræos

Lectio I — *Cap. 6, 1-10*

Quaprópter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pæniténtiæ ab opéribus mórtuis, et fídei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, et judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.

℟. Ne perdíderis me † cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio II

Impossíbile est enim eos, qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cæléste, et partícipes facti sunt Spíritus Sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutésque sæculi ventúri, et prolápsi sunt ; rursus renovári ad pæniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, et osténtui habéntes.

℟. Parátum † cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio III

Terra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, et génerans herbam opportúnam illis, a quibus cólitur : áccipit benedictiónem a Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, et maledícto próxima: cujus consummátio in combustiónem. ¶ Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra, et vicinióra salúti : tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, et ministrátis.

℟. Adjútor meus, † tibi psal-

lam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Gaudébunt, de Fer. seq., ut infra.

FERIA QUINTA

De Epístola ad Hebræos

Lectio I *Cap. 7, 1-12*

Hic enim Melchísedech, rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regrésso a cæde regum, et benedíxit ei : cui et décimas ómnium divísit Abraham : primum quidem qui interpretátur rex justítiæ : deínde autem et rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealógia, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus, † in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe me.

Lectio II

Intuémini autem, quantus sit hic, cui et décimas dedit de præcípuis Abraham patriárcha. Et quidem de fíliis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndum legem, id est a frátribus suis : quamquam et ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, et hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit.

℟. Repleátur † os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio III

Sine ulla autem contradictióne, quod minus est, a melióre benedícitur. Et hic quidem décimas moriéntes hómines accípiunt : ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham, et Levi, qui décimas accépit, decimátus est : adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. ¶ Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit), quid adhuc necessárium fuit secúndum órdinem Melchísedech, álium súrgere sacerdótem, et non secúndum órdinem Aaron dici ? Transláto enim sacerdótio, necésse est, ut et legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt † labia mea, cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est, de Fer. seq. 392

FERIA SEXTA

De Epístola ad Hebræos

Lectio I *Cap. 11, 1-10*

Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sæcula verbo Dei : ut ex invisibílibus visibília fíerent. ¶ Fide plúrimam hóstiam

Abel, quam Cain, óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo, et per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor tibi, † Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio II

Fide Henoch translátus est, ne vidéret mortem, et non inveniebátur : quia tránstulit illum Deus : ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum, quia est, et inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noë, respónso accépto de iis, quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum : et justítiæ, quæ per fidem est, heres est institútus.

℟. Misericórdia tua, † Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio III

Fide qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem : et éxiit, nésciens quo iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac et Jacob, coherédibus repromissiónis ejúsdem. Exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem : cujus ártifex et cónditor Deus.

℟. Factus est † mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

In Festis XII Lect. IV ℟. Velóciter, de Sabbato seq. 393

SABBATO

De Epístola ad Hebræos

Lectio I *Cap. 13, 1-12*

Cáritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci : per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti : et laborántium, tamquam et ipsi in córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, et thorus immaculátus. Fornicatóres enim et adúlteros judicábit Deus.

℟. Misericórdiam † et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio II

Sint mores sine avarítia, conténti præséntibus : ipse enim dixit : Non te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor: non timébo, quid fáciat mihi homo. ¶ Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri et hódie : ipse et in sæcula.

℟. Dómine, † exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio III

Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis: quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Velóciter † exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fænum árui. Quia. Glória Patri. Tu autem.

In Festis XII Lect. IV ℟. Factus est id est III ℟. Feriæ VI præc. 392

SABBATO
ANTE SEPTUAGESIMAM
AD VESPERAS

Añæ et Psalmi ut in Vesperis Sabbati in Psalterio. 173

Capitulum *I Cor. 9, 24*

Fratres: Nescítis, quod ii qui in stádio currunt, † omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? * Sic cúrrite, ut comprehendátis.

℟. br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus ejus. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Dixit Dóminus † ad Adam: De ligno quod est in médio paradísi, ne cómedas: in qua hora coméderis, morte moriéris.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et sic dicitur præcedens Versus hoc Sabbato, etiam si Vesperæ fuerint de Festo Duplici I vel II classis.

Et deinceps non dicitur Allelúja, usque ad Sabbatum Sanctum. Sed post Deus, in adjutórium, ubi dicebatur Allelúja, dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

DOMINICA
IN SEPTUAGESIMA

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilé-

mus ei. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

In primo autem Psalmi versu, omittitur : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei; et repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus Primo diérum ómnium, ut in Psalterio. 18

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Psalterio. 19

Quando sequentes Lectiones I Nocturni reponuntur infra Hebdomadam, juxta Rubricas, dicuntur cum suis Responsoriis hic assignatis, omissis aliis secus recitandis. Quod item servatur, quoties Lectiones I Nocturni alicujus Dñicæ infra Hebdomadam sint reponendæ, etiam si cum Lectionibus infra Hebdomadam positis conjungantur.

Incipit liber Génesis

Lectio I *Cap. 1, 1-26*

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem : factúmque est véspere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum : et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum : et factum est véspere et mane, dies secúndus.

℟. In princípio † creávit Deus cælum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. Ad imáginem.

Lectio II

Dixit vero Deus : Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum : et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram, congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait : Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius.

℟. In princípio † creávit Deus cælum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas : * Et vidit Deus cuncta, quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Et vidit.

Lectio III

Dixit autem Deus : Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora, et dies et annos : ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna : luminâre majus, ut præésset diéi : et luminâre minus, ut præésset nocti : et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent

diéi ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

℟. Formávit † Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit.

Lectio IV

Dixit étiam Deus : Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli.Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens : Créscite et multiplicámini, et repléte aquas maris : avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus : Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, juménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum,et ait : Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram : et præsit píscibus maris, et volatílibus cæli,et béstiis,universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra.

℟. Igitur † perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum, * Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat : et requiévit ab omni ópere, quod patrárat. ℣. Et benedíxit Deus diéi séptimo, et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo. Complevítque. Glória Patri. Complevítque.

IN II NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Psalterio. 24

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi

Enchirid. sive de Fide, Spe et Caritate, Cap. 25-27

Lectio V

Mortis supplícium Dóminus hómini comminátus fúerat, si peccáret : sic eum múnerans líbero arbítrio, ut tamen régeret império, terréret exítio : atque in paradísi felicitáte,tamquam in umbra vitæ, unde justítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit.

℟. Tulit†Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem,quem formáverat. Ut operarétur.

Lectio VI

Hinc post peccátum exsul effétus, stirpem quoque suam,quam peccándo in se tamquam in radíce vitiáverat, pœna mortis et damnatióne obstrínxit : ut quidquid prolis ex illo, et simul damnáta,per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur,tráheret originále peccátum, quo traherétur per erróres doloréSque divérsos ad illud extrémum cum desertóri-

bus ángelis, vitiatóribus et possessóribus et consórtibus suis, sine fine supplícium.

℟. Dixit † Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum: * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi: dixit vero Deus. Faciámus.

Lectio VII

Sic per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors: et ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus univérsum genus humánum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel étiam volvebátur, et de malis in mala præcipitabátur totíus humáni géneris massa damnáta: et adjúncta parti eórum,qui peccáverant, angelórum, luébat ímpiæ desertiónis digníssimas pœnas.

℟. Immísit † Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset,tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit.

Lectio VIII

Ad iram quippe Dei pértinet justam, quidquid cæca et indómita concupiscéntia fáciunt libénter mali, et quidquid maniféstis opertísque pœnis patiúntur inviti: non sane Creatóris desisténte bonitáte, et malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam, (quæ subministrátio si auferátur, interíbunt) et hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina, et animáre,et ordináre membra per témporum ætátes, per locórum spátia vegetáre sensus,aliménta donáre. Mélius enim judicávit de malis bene fácere,quam mala nulla esse permíttere.

℟. Dixit Dóminus † ad Adam: De ligno, quod est in médio paradísi,ne cómedas: * In quacúmque die coméderis,morte moriéris. ℣. Præcépit ei Dóminus dicens: Ex omni ligno paradísi cómede, de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In quacúmque. Glória Patri. In quacúmque.

IN III NOCTURNO

Aña Ite et vos † in víneam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis. Cantica Dómine,miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, cum reliquis ut in Psaltério. 30

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 19 in Evang., n. 1

Regnum cælórum hómini patrifamílias símile dícitur,qui ad excoléndam víneam suam operários condúcit. Quis vero patrisfamílias similitúdinem ré-

ctius tenet, quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Ecclésiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot Sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit.

℟. Plantáverat autem † Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo.

Lectio X

Hic ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, et undécima operários condúcit: quia a mundi hujus inítio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non desístit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noë: hora vero tértia a Noë usque ad Abraham: sexta quoque ab Abraham usque ad Móysen: nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini: undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

℟. Ecce † Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum: * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio XI

Ad erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere: quia et prius per Patres, et póstmodum per legis Doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit: quamvis in quólibet módulo vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, hujus víneæ operárius fuit.

℟. Ubi est † Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce.

Lectio XII

Operátor ergo mane, hora tértia, sexta et nona, antíquus ille et Hebráicus pópulus designátur: qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero Gentíles vocántur, quibus et dícitur: Quid hic statis tota die otiósi?

℟. In sudóre † vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam: cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos: * Sed spinas et tríbulos germinábit tibi. ℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in

ópere tuo. Sed spinas. Glória Patri. Sed spinas.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 20, 1-16

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam. Et egréssus circa horam tértiam, vidit álios stantes in foro otiósos, et dixit illis: Ite et vos in víneam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis. Illi autem abiérunt. Iterum autem éxiit circa sextam et nonam horam: et fecit simíliter. Circa undécimam vero éxiit, et invénit álios stantes, et dicit illis: Quid hic statis tota die otiósi? Dicunt ei: Quia nemo nos condúxit. Dicit illis: Ite et vos in víneam meam. Cum sero autem factum esset, dicit Dóminus víneæ procuratóri suo: Voca operários, et redde illis mercédem, incípiens a novíssimis usque ad primos. Cum venissent ergo qui circa undécimam horam vénerant, accepérunt síngulos denários. Veniéntes autem et primi, arbitráti sunt, quod plus essent acceptúri: accepérunt autem et ipsi síngulos denários. Et accipiéntes murmurábant advérsus patremfamílias, dicéntes: Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi et æstus. At ille respóndens uni eórum, dixit: Amíce, non fácio tibi injúriam: nonne ex denário convenísti mecum? Tolle, quod tuum est, et vade: volo autem et huic novíssimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novíssimi primi, et primi novíssimi. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti.

AD LAUDES

Aña 1 Miserére † mei, Deus, et a delícto meo munda me: quia tibi soli peccávi. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica. 36

2 Confitébor † tibi, quóniam exaudísti me.

3 Deus, Deus meus, † ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus.

4 Benedíctus es † in firmaménto cæli, et laudábilis in sæcula, Deus noster.

5 Laudáte † Dóminum de cælis.

Capitulum *1 Cor. 9, 24*

Fratres: Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, † omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? * Sic cúrrite, ut comprehendátis.

℟. br. Inclína et Hymnus Ætérne rerum Cónditor ut in Psalterio. 41

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened., Aña Símile est † regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam, dicit Dóminus.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis gló-

ria misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Aña Conventióne autem † facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam.

Extra Chorum Lectio br. Dóminus autem. 6

AD TERTIAM

Aña Ite et vos † in víneam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Aña Quid hic statis † tota die otiósi ? respondérunt, et dixérunt : Quia nemo nos condúxit.

Capitulum *1 Cor. 9, 25*

Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet : † et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant,* nos autem incorrúptam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM

Aña Voca operários, † et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum *1 Cor. 10, 4-5*

Bibébant autem de spiritáli, consequénte eos, petra : † petra autem erat Christus: * sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dominica. 157

Capitulum *1 Cor. 9, 24*

Fratres : Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, † omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum ? * Sic cúrrite, ut comprehendátis.

℟. br. et Hymnus ut in Psalterio. 158

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Dixit paterfamílias † operáriis suis : Quid hic statis tota die otiósi ? At illi respondéntes dixérunt : Quia nemo nos condúxit. Ite et vos in víneam meam : et quod justum fúerit, dabo vobis.

FERIA SECUNDA

De Feriis a Dñica Septuagesimæ usque ad Feriam IV Cinerum, quando de eis non fit Officium, semper facienda est Commem. in Laudibus et Vesperis, in Festis Duplicibus etiam I classis et diebus infra Octavas. De Vigilia vero occurrente nihil fit in Officio, sive sit de Festo vel de die infra Octavam, sive de Feria. Item non fit de B. Maria V. in Sabbato.

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 1, 27-31*

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. ¶ Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam, et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant

ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

℟. Dum deambuláret † Dóminus in paradíso ad auram post merídiem, clamávit et dixit: Adam, ubi es? Audívi, Dómine, vocem tuam, * Et abscóndi me. ℣. Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui, eo quod nudus essem. Et abscóndi me.

Lectio II *Cap. 2, 1-10*

Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, et sanctificávit illum: quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cæli et terræ, quando creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram: Et omne virgúltum agri, ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis, priúsquam germináret: non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operarétur terram: Sed fons ascendébat e terra, írrigans univérsam superfíciem terræ.

℟. In sudóre † vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam: cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos: * Sed spinas et tríbulos germinábit tibi. ℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo. Sed spinas.

Lectio III

Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve: lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum, qui inde divíditur in quátuor cápita.

℟. Formávit † Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit. Glória Patri. Et inspirávit.

In Festis XII Lect. IV ℟. Immísit, de Fer. seq. 401

Aña ad Benedictus in hac et sequentibus Feriis usque ad Fer. III post Dñicam in Quinquagesima dicitur, quæ singulis Feriis in Psalterio notatur.

Ad Magnif., Aña Hi novíssimi † una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi et æstus.

FERIA TERTIA
De libro Génesis

Lectio I *Cap. 2, 15-24*

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur et custodíret illum: præcepítque ei dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: de ligno autem

sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum : faciámus ei adjutórium símile sibi.

℟. Tulit † Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut operarétur.

Lectio II

Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea : omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia et univérsa volatília cæli et omnes béstias terræ : Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis ejus.

℟. Dixit † Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit vero Deus. Faciámus.

Lectio III

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam : cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem : et addúxit eam ad Adam. ¶ Dixítque Adam : Hoc nunc, os ex óssibus meis, et caro de carne mea : hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quam ob rem relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit uxóri suæ: et erunt duo in carne una.

℟. Immísit † Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam:* Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

In Festis XII Lect. IV ℟. Dixit Dóminus † ad Adam, de II Nocturno Dominicæ præcedentis. 396

Ad Magnif., Aña Dixit autem † paterfamílias : Amíce, non fácio tibi injúriam : nonne ex denário convenísti mecum ? Tolle, quod tuum est, et vade.

FERIA QUARTA

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 3, 1-20*

Sed et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi ? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

Vidit ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit, dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℟. Plantáverat autem † Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio : * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve ; lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo pósuit.

Lectio II

Cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam : Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens decépit me, et comédi.

℟. Ecce † Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum: * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio III

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos : in dolóre páries fílios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui. ¶ Adæ vero dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ,et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ, Heva : eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

℟. Ubi est † Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram,quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In Festis XII Lect. IV ℟. In sudóre, de III Nocturno Dom. præc. 397

Ad Magnif., Aña Tolle † quod tuum est, et vade; quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA QUINTA

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 4, 1-16*

Adam vero cognóvit uxórem suam Hevam : quæ concépit et péperit Cain, dicens : Posse̋di hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. ¶ Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illíus non respéxit : iratúsque est Cain veheménter, et cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies : sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illíus.

℟. In princípio † creávit Deus cælum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. Ad imáginem.

Lectio II

Dixítque Cain ad Abel, fratrem suum: Egrediámur foras. Cumque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain : Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio. Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum: Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos : vagus et prófugus eris super terram.

℟. In princípio † creávit Deus cælum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas: * Et vidit Deus cuncta, quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Et vidit.

Lectio III

Dixítque Cain ad Dóminum : Major est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra : omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus : Nequáquam ita fiet : sed omnis qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Formávit † Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit. Glória Patri. Et inspirávit.

In Festis XII Lect. IV ℟. Igitur † perfécti, de I Nocturno Dom. præc. 395

Ad Magnif., Aña Non licet mi-

hi, † quod volo, fácere? an óculus tuus nequam est? quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA SEXTA
De libro Génesis

Lectio I *Cap. 4, 17-26*

Cognóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch: et ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porro Henoch génuit Irad, et Irad génuit Mavíaël, et Mavíaël génuit Mathúsaël, et Mathúsaël génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. ¶ Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cíthara et órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror vero Tubálcain, Noéma.

℟. Tulit † Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut operarétur.

Lectio II

Dixítque Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ: Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum: quóniam occídi virum in vulnus meum, et adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech vero septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam, et péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed et Seth natus est fílius, quem vocávit Enos: iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dixit † Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum: * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi: dixit vero Deus. Faciámus.

Lectio III *Cap. 5, 1-5*

Hic est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum et féminam creávit eos, et benedíxit illis: et vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis: et génuit ad imáginem et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni: genuítque fílios et fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, et mórtuus est.

℟. Immísit † Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

In Festis XII Lect. IV ℟. Dixit Dóminus † ad Adam, de II Nocturno Domínicæ præcedentis. 396

Ad Magnif., Aña Sic erunt † novíssimi primi, et primi novís-

simi. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti.

SABBATO

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 5, 15-31*

Vixit autem Maláleel sexagínta quinque annis, et génuit Jared. Et vixit Maláleel, postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonagínta quinque anni, et mórtuus est. ¶ Vixítque Jared centum sexagínta duóbus annis, et génuit Henoch. Et vixit Jared, postquam génuit Henoch, octingéntis annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, et mórtuus est. Porro Henoch vixit sexagínta quinque annis, et génuit Mathúsalam.

℟. Plantáverat autem † Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio : * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve ; lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo.

Lectio II

Et ambulávit Henoch cum Deo : et vixit, postquam génuit Mathúsalam, trecéntis annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quinque anni. Ambulavítque cum Deo, et non appáruit : quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis, et génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongénti sexagínta novem anni, et mórtuus est.

℟. Ecce † Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio III

Vixit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, et génuit fílium : vocavítque nomen ejus Noë, dicens : Iste consolábitur nos ab opéribus et labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixítque Lamech, postquam génuit Noë, quingéntis nonagínta quinque annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingénti septuagínta septem anni, et mórtuus est.

℟. Ubi est † Abel frater tuus ? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego ? Et dixit ad eum : Quid fecísti ? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In Festis XII Lect. IV ℟. In sudóre, de III Nocturno Dom. præc. 397

SABBATO

ANTE SEXAGESIMAM

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi ut in Vesperis Sabbati in Psalterio. 173

Capitulum *2 Cor. 11, 19-20*

Fratres : Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sa-

piéntes : † sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, * si quis in fáciem vos cædit.

℟. br. Magnus Dóminus noster,* Et magna virtus ejus. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas :
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere :
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Dixit Dóminus † ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me : fac tibi arcam de lignis lævigátis,ut salvétur univérsum semen in ea.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus : concéde propítius ; ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

DOMINICA IN SEXAGESIMA

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Præoccupémus fáciem Dómini : * Et in psalmis jubilémus ei. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

In primo autem Psalmi versu omittitur: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei ; et repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus Primo diérum ómnium, ut in Psalterio. 18

IN I NOCTURNO

Sequentes Lectiones I Nocturni, si in Dñica dici non potuerint, ponantur cum suis ℟℟. prima die infra Hebdomadam, in qua dicendæ sint Lectiones de Scriptura ocurrente ; quod servatur de Lectionibus et ℟℟. I Nocturni sequentis Dñicæ Quinquagesimæ.

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 5, 31 ; 6, 1-15*

Noë vero cum quingentórum esset annórum,génuit Sem, Cham et Japheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum quod essent pulchræ,accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus : Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est : erúntque dies illíus centum vigínti annórum.

℟. Dixit † Dóminus ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et ego.

Lectio II

Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi. Videns autem Deus quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pænítuit eum, quod hóminem fecísset in terra.

℟. Noë,† vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit: * Et fecit ómnia, quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et fecit.

Lectio III

Et tactus dolóre cordis intrínsecus, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli. Pænitet enim me fecísse eos. Noë vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noë : Noë vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham et Japheth.

℟. Quadragínta † dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, et uxor illíus et uxóres filiórum ejus. Et clausit.

Lectio IV

Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam, (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis : mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam : Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus.

℟. In artículo † diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, * Uxor illíus et uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. Uxor illíus. Glória Patri. Uxor illíus.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Noë et arca

Cap. 4, n. 9 et 10

Lectio V

Habes, quia irátus Dóminus est : quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non possit, (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra) tamen cum habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se nollent.

℟. Ædificávit † Noë altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens : * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio VI

Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat senténtia, neque iráscitur quasi mutábilis : sed ídeo hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ divínam merúerit of-

fénsam : tamquam eoúsque incréverit culpa, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur aut ira, aut ódio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam.

℟. Ponam † arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noë : * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. Et recordábor.

Lectio VII

Minitátus est prætérea, quod deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, et a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto, propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa deleréntur, quia non erat, qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur : quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definítur ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur exstíncto, étiam sensus omnis exstínguitur : eo quod nihil réliqui ad salútem supérsit, cum salútis fundaméntum virtus defécerit.

℟. Per memetípsum † jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Ut non.

Lectio VIII

Ad condemnatiónem autem ceterórum, et ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noë apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur, quod hóminem justum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totíus géneris reservátur seminárium. Qui non generatiónis nobilitáte, sed justítiæ et perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis prosápia est : quia sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim famíliæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℟. Recordátus † Dóminus Noë, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ : * Et prohíbitæ sunt plúviæ de cælis. ℣. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes, et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Et prohíbitæ. Glória Patri. Et prohíbitæ.

IN III NOCTURNO

Aña Semen cécidit † in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum. Cantica Dómine, miserére nostri : te enim exspectávimus : † esto bráchium nostrum in mane, cum reliquis ut in Psalterio. 30

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 8*

In illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem : Exiit, qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 15 in Evang., n. 1 et 2

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres caríssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit,hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod sollícite in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeámus: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus; ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret.

℟. Benedíxit † Deus Noë et fíliis ejus, et dixit ad eos: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio X

Unde et idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam, quæ per semetípsum nóluit explanáre. Exponéndo ergo quod dixit, figuráte se loqui innótuit : quátenus certos nos rédderet, cum vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret.

℟. Ecce † ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos :* Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Neque.

Lectio XI

Quis enim mihi umquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem? máxime cum illæ pungant, istæ deléctent. Et tamen spinæ sunt,quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant : et cum usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat.

℟. Requiévit arca † mense séptimo super montes Arméniæ : * Et aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem. ℣. Décimo enim mense, primo die mensis, cacúmina móntium apparuérunt. Et aquæ.

Lectio XII

Falláces enim sunt, quæ nobíscum diu permanére non possunt: falláces sunt,quæ mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres caríssimi, esse dívites cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cæléste regnum téndite. Si glóriam dignitátum dilígitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei : et quasi accéptus cibus stómacho languénte rejícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, hujus profécto vita desperátur.

℟. Cum turba plúrima † convenírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem : * Exiit, qui séminat, semináre semen suum.

℣. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum. Exiit. Glória Patri. Exiit.

Feria IV et Sabbato, quando in Festo XII Lectionum legendæ sunt Lectiones de Scriptura occurrenti, loco præcedentis ℟. Cum turba plúrima dicatur IV ℟. In artículo id est IV ℟. I Nocturni Dominicæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 8, 4-15

In illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem : Exiit, qui séminat, semináre semen suum : et dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est,et vólucres cæli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram : et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam : et ortum fecit fructum céntuplum. Hæc dicens, clamábat: Qui habet aures audiéndi, áudiat. Interrogábant autem eum discípuli ejus, quæ esset hæc parábola. Quibus ipse dixit : Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis : ut vidéntes non vídeant, et audiéntes non intélligant. Est autem hæc parábola : Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui áudiunt : deínde venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram : qui cum audíerint, cum gáudio suscípiunt verbum : et hi radíces non habent : qui ad tempus credunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit : hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudínibus et divítiis et voluptátibus vitæ eúntes, suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram : hi sunt, qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia.

AD LAUDES

Aña 1 Secúndum magnam † misericórdiam tuam miserére mei, Deus. Ps. 50 Miserére mei, Deus. cum reliquis de Dñica. 36

2 Si mihi Dóminus † salvátor fúerit, non timébo quid fáciat mihi homo.

3 In velaménto † clamávi valde dilúculo : Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.

4 Hymnum dicámus † Dómino Deo nostro.

5 In týmpano et choro, † in chordis et órgano laudáte Deum.

Capitulum *2 Cor. 11, 19-20*

Fratres : Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes: † sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, * si quis in fáciem vos cædit.

℟. br. Inclína, et Hymnus, Ætérne rerum Cónditor ut in Psalterio. 41

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened., Aña Cum turba plúrima † convenírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem : Exiit, qui séminat, semináre semen suum.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confí-

dimus: concéde propítius; ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Aña Semen cécidit † in terram bonam, et áttulit fructum in patiéntia.

AD TERTIAM

Aña Qui verbum Dei rétinent † corde perfécto et óptimo, fructum áfferunt in patiéntia.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Aña Semen cécidit † in terram bonam, et áttulit fructum, áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

Capitulum *2 Cor. 11, 25*

Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, * nocte et die in profúndo maris fui.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM

Aña Si vere, fratres, † dívites esse cúpitis, veras divítias amáte.

Capitulum *2 Cor. 12, 9*

Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, * ut inhábitet in me virtus Christi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dominica. 157

Capitulum *2 Cor. 11, 19-20*

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes: † sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, * si quis in fáciem vos cædit.

℟. br. et Hymnus ut in Psalterio. 158

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Vobis datum est † nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dixit Jesus discípulis suis.

FERIA SECUNDA

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 7, 1-5, 10-14, 17*

Dixit Dóminus ad Noë: Ingrédere tu, et omnis domus tua in arcam: te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna et septéna, másculum et féminam: de animántibus vero immúndis duo et duo, másculum et féminam. ¶ Sed et de volatílibus cæli septéna et septéna, másculum et féminam: ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, et post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: et delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ.

℟. Dixit † Dóminus ad Noë: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et ego.

Lectio II

Fecit ergo Noë ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super

terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secúndo, séptimo décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt : et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

℟. Noë,† vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia, quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et fecit.

Lectio III

In artículo diéi illíus ingréssus est Noë et Sem et Cham et Japheth fílii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam : ipsi et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadragínta diébus super terram : et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra.

℟. Quadragínta † dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, et uxor illíus et uxóres filiórum ejus. Et clausit. Glória Patri. Et clausit.

In Festis XII Lect. IV ℟. In artículo, de I Nocturno Dom. præc. 407

Ad Magnif., Aña Si culmen † veri honóris quæritis, ad illam cæléstem pátriam quantócius properáte.

FERIA TERTIA

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 8, 1-13*

Recordátus autem Deus Noë, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abýssi et cataráctæ cæli : et prohíbitæ sunt plúviæ de cælo. ¶ Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes : et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Requievítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis super montes Arméniæ.

℟. Ædificávit † Noë altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens : * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio II

At vero aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem : décimo enim mense, prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noë fenéstram arcæ. quam fécerat, dimísit corvum : qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam.

℟. Ponam † arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad

Noë: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. Et recordábor.

Lectio III

Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noë quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminútæ sunt aquæ super terram.

℟. Per memetípsum † jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Ut non. Glória Patri. Ut non.

In Festis XII Lect. IV ℟. Recordátus, de II Nocturno Dom. præc. 408

Ad Magnif., Aña Semen est † verbum Dei, sator autem Christus: omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 8, 15-22*

Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu et uxor tua, fílii tui et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noë et fílii ejus, uxor illíus et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília quæ reptant super terram secúndum genus suum, egréssa sunt de arca.

℟. Benedíxit † Deus Noë et fíliis ejus, et dixit ad eos: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio II

Ædificávit autem Noë altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et ait: Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines: sensus enim et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua: non ígitur ultra percútiam omnem ánimam vivéntem sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscent.

℟. Ecce † ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Neque.

Lectio III *Cap. 9, 1-6*

Benedixítque Deus Noë et fíliis ejus. Et dixit ad eos: Créscite et multiplicámini, et repléte terram. Et terror vester ac

tremor sit super cuncta animália terræ, et super omnes vólucres cæli, cum univérsis quæ movéntur super terram : omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt. ¶ Et omne, quod movétur et vivit, erit vobis in cibum: quasi ólera viréntia trádidi vobis ómnia. Excépto, quod carnem cum sánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum : et de manu hóminis, de manu viri, et fratris ejus requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illíus : ad imáginem quippe Dei factus est homo.

℟. Requiévit arca † mense séptimo super montes Arméniæ: * Et aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem. ℣. Décimo enim mense, primo die mensis, cacúmina móntium apparuérunt. Et aquæ. Glória Patri. Et aquæ.

In Festis XII Lect. IV ℟. In artículo, de I Nocturno Dom. præc. 407

Ad Magnif., Aña Quod autem † cécidit in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono et óptimo fructum áfferunt in patiéntia.

FERIA QUINTA

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 9, 12-15*

Dixítque Deus : Hoc signum fœderis, quod do inter me et vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas : Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. ¶ Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus : et recordábor fœderis mei vobíscum, et cum omni ánima vivénte, quæ carnem végetat : et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem.

℟. Dixit † Dóminus ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et ego.

Lectio II *Ibid. 20-29*

Cœpítque Noë vir agrícola exercére terram, et plantávit víneam. Bibénsque vinum inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidísset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At vero Sem et Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, et incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui : faciésque eórum avérsæ erant, et patris virília non vidérunt.

℟. Noë, † vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia, quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et fecit.

Lectio III

Evígilans autem Noë ex vino, cum didicísset, quæ fécerat ei fílius suus minor, ait : Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque: Benedíctus Dóminus Deus Sem, sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, et hábitet in tabernáculis Sem, sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noë post dilúvium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quin-

quagínta annórum: et mórtuus est.

℟. Quadragínta † dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, et uxor illíus et uxóres filiórum ejus. Et clausit. Glória Patri. Et clausit.

In Festis XII Lect. IV ℟. In artículo, de I Nocturno Dom. præc. 407

Ad Magnif., Aña Semen cécidit † in terram bonam, et áttulit fructum, áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

FERIA SEXTA

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 10; 1-6*

Hæ sunt generatiónes filiórum Noë, Sem, Cham et Japheth: natíque sunt eis fílii post dilúvium. Fílii Japheth: Gomer et Magog et Mádai et Javan et Thubal et Mosoch et Thiras. Porro fílii Gomer: Ascenez et Riphath et Thogórma. Fílii autem Javan: Elísa et Tharsis, Cetthim et Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ Géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndum linguam suam et famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham: Chus et Mésraim et Phuth et Chánaan.

℟. Ædificávit † Noë altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio II *Cap. 11, 1-8*

Erat autem terra lábii uníus, et sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto: et dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem, et turrim, cujus culmen pertíngat ad cælum: et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam † arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noë: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. Et recordábor.

Lectio III

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam, et dixit: Ecce, unus est pópulus, et unum lábium ómnibus: cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. ¶ Veníte ígitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípsum † jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis

inter me et inter terram. Ut non. Glória Patri. Ut non.

In Festis XII Lect. IV ℟. Recordátus, de II Nocturno Dom. præc. 408

Ad Magnif., Aña Qui verbum Dei rétinent † corde perfécto et óptimo, fructum áfferunt in patiéntia.

SABBATO

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 11, 10-30*

Hæ sunt generatiónes Sem: Sem erat centum annórum, quando génuit Arpháxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam génuit Arpháxad, quingéntis annis: et génuit fílios et fílias. Porro Arpháxad vixit trigínta quinque annis, et génuit Sale. Vixítque Arpháxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis: et génuit fílios et fílias. Sale quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixítque Sale, postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis: et génuit fílios et fílias.

℟. Benedíxit † Deus Noë et fíliis ejus, et dixit ad eos :* Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio II

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis: et génuit fílios et fílias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, et génuit Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis: et génuit fílios et fílias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, et génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis: et génuit fílios et fílias. Vixit vero Sareg trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuit Nachor, ducéntis annis: et génuit fílios et fílias.

℟. Ecce † ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Neque.

Lectio III

Vixit autem Nachor vigínti novem annis, et génuit Thare. Vixítque Nachor, postquam génuit Thare, centum decem et novem annis: et génuit fílios et fílias. Vixítque Thare septuagínta annis, et génuit Abram et Nachor et Aran. ¶ Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor et Aran. Porro Aran génuit Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sárai: et nomen uxóris Nachor, Melcha, fília Aran patris Melchæ et patris Jeschæ. Erat autem Sárai stérilis, nec habébat líberos.

℟. Requiévit arca † mense séptimo super montes Arméniæ: * Et aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem. ℣. Décimo enim mense, primo die mensis, cacúmina móntium apparuérunt. Et aquæ. Glória Patri. Et aquæ.

In Festis XII Lect. IV ℟. In artículo, de I Nocturno Dom. præc. 407

SABBATO
ANTE QUINQUAGESIMAM
AD VESPERAS

Añæ et Psalmi ut in Vesperis Sabbati in Psalterio. 173

Capitulum *1 Cor. 13, 1*

Fratres: Si linguis hóminum loquar et Angelórum, † caritátem autem non hábeam, * factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

℟. br. Magnus Dóminus noster, Et magna virtus ejus. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Pater † fídei nostræ Abraham summus, óbtulit holocáustum super altáre pro fílio.

Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

DOMINICA
IN QUINQUAGESIMA
AD MATUTINUM

II classis Semiduplex

Invitat. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

In primo autem Psalmi versu omittitur: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei; et repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus Primo diérum ómnium ut in Psalterio. 18

IN I NOCTURNO
De libro Génesis

Lectio I *Cap. 12, 1-19*

Dixit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot fílium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran: et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan.

℟. Locútus est † Dóminus ad Abram, dicens: Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram, quam monstrávero tibi: * Et fáciam te in gentem magnam. ℣. Benedícens benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Et fáciam.

Lectio II

Cumque venísset in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem: Chananæ-

us autem tunc erat in terra. Appáruit autem Dóminus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra Oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab Occidénte habens Bethel, et ab Oriénte Hai : ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus.

℟. Dum staret † Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres vidit.

Lectio III

Perrexítque Abram vadens, et ultra progrédiens ad Merídiem. Facta est autem fames in terra : descendítque Abram in Ægýptum, ut peregrinarétur ibi: prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederétur Ægýptum, dixit Sárai uxóri suæ : Novi quod pulchra sis múlier, et quod cum víderint te Ægýptii, dictúri sunt : Uxor ipsíus est : et interfícient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis : ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tui.

℟. Tentávit † Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus. Tolle.

Lectio IV

Cum ítaque ingréssus esset Abram Ægýptum, vidérunt Ægýptii mulíerem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum : et sublá-ta est múlier in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam : fuerúntque ei oves et boves et ásini, et servi et fámulæ, et ásinæ et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum ejus propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, et dixit ei : Quidnam est hoc, quod fecísti mihi ? quare non indicásti, quod uxor tua esset ? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem ? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade.

℟. Dixit † Dóminus ad Abram : Sara uxor tua páriet tibi fílium in senectúte sua : * Et vocábis nomen ejus Isaac. ℣. Revértens véniam ad te témpore isto, vita cómite, et habébit fílium Sara uxor tua. Et vocábis. Glória Patri. Et vocábis.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Abraham Patriárcha

Lectio V *Lib. 1, c. 2*

Magnus plane vir Abraham, et multárum virtútum clarus insígnibus, quem votis suis philosophía non pótuit æquáre. Dénique minus est quod illa finxit, quam quod iste gessit : majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque cujúsmodi fúerit in eo viro devótio, considerémus.

℟. Angelus † Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo

quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio VI

Ea enim virtus órdine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum : meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens: Exi de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui. Satis fúerat dixísse, De terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo. Sed ídeo áddidit síngula, ut ejus afféctum probáret : ne forte aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cæléstibus pararétur.

℟. Vocávit † Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

Lectio VII

Sed sicut coacervánda fuérunt præcépta, ne quid latéret; ita étiam proponénda præmia, ne forte desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus : meritóque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum; perfécit Abraham, factóque sapiéntum dicta prævénit, et secútus Deum exívit de terra sua.

℟. Deus † dómini mei Abraham, dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut cum.

Lectio VIII

Sed quia ante terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thare pater Abrahæ, et in Charran demigrávit : et quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat: Exi de cognatióne tua : considerémus, ne forte hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit : Nostra autem conversátio in cælis est.

℟. Visitávit † Dóminus Saram, sicut promíserat, et implévit quæ locútus est : concepítque, et péperit fílium in senectúte sua : * Témpore quo prædíxerat ei Deus. ℣. Vocavítque Abraham nomen fílii sui, quem génuit ei Sara, Isaac. Témpore. Glória Patri. Témpore.

IN III NOCTURNO

Aña Miserére mei, † Fili David! Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Cantica Dómine, miserére nostri : te enim exspectávimus : † esto bráchium nostrum in mane, cum reliquis ut in Psaltério. 30

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 18*

In illo témpore : Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce, ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Hom. 2 in Evang., n. 1 et 2

Redémptor noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longe ante et ejúsdem passiónis pœnam, et resurrectiónis suæ glóriam prædíxit: ut cum eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent; étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit: ut, qui cæléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cæléstia facta solidárent.

℟. Veni † hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam: et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Lectio X

Sed mirácula Dómini et Salvatóris nostri sic accipiénda sunt, fratres caríssimi, ut et in veritáte credántur facta, et tamen per significatiónem nobis áliquid ínnuant. Opera quippe ejus et per poténtiam áliud osténdunt, et per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus: sed tamen quid per mystérium signíficet, nóvimus.

℟. Factus est † sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio XI

Cæcum quippe est genus humánum, quod in parénte primo a paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur: ut intérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat. Notándum vero est, quod cum Jesus Jéricho appropinquáre dícitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur: luna autem in sacro elóquio pro deféctu carnis pónitur: quia dum ménstruis moméntis decréscit, deféctum nostræ mortalitátis desígnat.

℟. Crédidit † Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et ídeo.

Lectio XII

Dum ígitur Cónditor noster appropínquat Jéricho, cæcus ad lumen redit: quia dum dívínitas deféctum nostræ carnis suscépit, humánum genus lumen, quod amíserat, recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui vidélicet cæcus recte et juxta viam sedére, et mendícans esse descríbitur. Ipsa enim Véritas dicit: Ego sum via.

℟. Cæcus † sedébat secus viam, transeúnte Dómino, et clamávit ad eum: et ait illi Dóminus: * Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen.

℣. Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se. Et cum appropinquásset, interrogávit eum, dicens. Quid vis. Glória Patri. Dómine.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 18, 31-43

In illo témpore : Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce, ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Tradétur enim Géntibus, et illudétur, et flagellábitur, et conspuétur : et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget. Et ipsi nihil horum intellexérunt, et erat verbum istud abscónditum ab eis, et non intelligébant quæ dicebántur. Factum est autem, cum appropinquáret Jéricho, cæcus quidam sedébat secus viam, mendícans. Et cum audíret turbam prætereúntem, interrogábat quid hoc esset. Dixérunt autem ei, quod Jesus Nazarénus transíret. Et clamávit, dicens: Jesu, Fili David, miserére mei. Et qui præíbant, increpábant eum ut tacéret. Ipse vero multo magis clamábat : Fili David, miserére mei. Stans autem Jesus, jussit illum addúci ad se. Et cum appropinquásset, interrogávit illum, dicens : Quid tibi vis fáciam ? At ille dixit : Dómine, ut vídeam. Et Jesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo.

AD LAUDES

Aña 1 Secúndum multitúdinem † miseratiónum tuárum, Dómine, dele iniquitátem meam. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica. 36

2 Deus meus es tu, † et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

3 Ad te de luce † vígilo, Deus, ut vídeam virtútem tuam.

4 Hymnum dícite, † et superexaltáte eum in sæcula.

5 Omnes Angeli ejus, † laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum *1 Cor. 13, 1*

Fratres : Si linguis hóminum loquar et Angelórum, † caritátem autem non hábeam, * factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

℟. br. Inclína, et Hymnus Ætérne rerum Cónditor ut in Psalterio 41

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened., Aña Ecce, ascéndimus † Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt de Fílio hóminis. Tradétur enim Géntibus, et illudétur, et conspuétur : et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget.

Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi : atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Iter faciénte Jesu, † dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recípere mererétur.

AD TERTIAM

Aña Transeúnte Dómino, † clamábat cæcus ad eum : Miserére mei, Fili David.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Aña Et qui præíbant, † increpábant eum ut tacéret. Ipse vero multo magis clamábat : Miserére mei, Fili David.

Capitulum *1 Cor. 13, 8-9*

Cáritas numquam éxcidit : † sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. * Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM

Aña Cæcus magis † ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum *1 Cor. 13, 13*

Nunc autem manent † fides, spes, cáritas, tria hæc : * major autem horum est cáritas.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dominica. 157

Capitulum *1 Cor. 13, 1*

Fratres : Si linguis hóminum loquar et Angelórum, † caritátem autem non hábeam, * factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

℟. br. et Hymnus ut in Psalterio. 158

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Stans autem Jesus, † jussit cæcum addúci ad se, et ait illi : Quid vis ut fáciam tibi ? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi : Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum.

FERIA SECUNDA

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 13, 1-16*

Ascéndit ergo Abram de Ægýpto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat, et Lot cum eo ad austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri et argénti. Reversúsque est per iter, quo vénerat, a Merídie in Bethel usque ad locum, ubi prius fíxerat tabernáculum inter Bethel et Hai : in loco altáris, quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul : erat quippe substántia eórum multa, et nequíbant habitáre commúniter.

℟. Movens † Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre : * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum : Leva óculos tuos, et vide : omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Lectio II

Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot : Ne, quæso, sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos : fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est : recéde a me, óbsecro : si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram

elégeris, ego ad sinístram pergam. ¶ Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Ægýptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recéssit ab Oriénte.

℟. Crédidit † Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et ídeo.

Lectio III

Divisíque sunt altérutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Lot vero morátus est in óppidis, quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem et Merídiem, ad Oriéntem et Occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

℟. Tentávit † Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

In Festis XII Lect. IV ℟. Deus † dómini mei de Fer. seq. 424

Ad Magnif., Aña Et qui præíbant, † increpábant eum ut tacéret. Ipse vero multo magis clamábat: Miserére mei, Fili David.

FERIA TERTIA

De libro Génesis

Lectio I — *Cap. 14, 8-20*

Et egréssi sunt rex Sodomórum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor: et direxérunt áciem contra eos in valle Silvéstri: scílicet advérsus Chodorláhomor regem Elamitárum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sénnaar, et Arioch regem Ponti: quátuor reges advérsus quinque. ¶ Vallis autem Silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum et Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi: et qui remánserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum et Gomórrhæ, et univérsa quæ ad cibum pértinent, et abiérunt: necnon et Lot et substántiam ejus, fílium fratris Abram, qui habitábat in Sódomis.

℟. Angelus † Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum, ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio II

Et ecce unus, qui eváserat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi, fratris Eschol, et fratris Aner: hi enim pepígerant fœdus cum Abram. Quod cum audísset Abram, captum vidéli-

cet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem et octo : et persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, írruit super eos nocte : percussítque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, et Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque et pópulum.

℟. Vocávit † Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens: Benedícam tibi,* Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

Lectio III

Egréssus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsus est a cæde Chodorláhomor, et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchísedech rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim sacérdos Dei altíssimi, benedíxit ei, et ait : Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cælum et terram : et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Deus † dómini mei Abraham, dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut cum. Glória Patri. Ut cum.

In Festis XII Lect. IV ℟. Visitávit de II Noct. Dom. præc. 419

Ad Magnif., Aña Miserére mei, † Fili David! Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

Si sequenti Feria IV Cinerum occurrit Festum Duplex I vel II classis, transfertur in sequentem diem non impeditam. Aliis diebus Quadragesimæ de Duplicibus majoribus et minoribus necnon de Memoria, fit tantum Commemoratio juxta Rubricas.

FERIA IV CINERUM

Ab hac die cessant omnes Octavæ usque ad Sabbatum Sanctum.

In hac et aliis Feriis usque ad Nonam Sabbati sequentis incl. omnia dicuntur ut in Psalterio per Annum, exceptis iis, quæ hic habentur propria.

Et quotidie usque ad Feriam IV. Majoris Hebdomadæ incl. in Officio feriali dicuntur Preces ad Primam et Completorium flexis genibus, sicut et Pater noster ante Orationem et ipsa Oratio sive Orationes per omnes Horas.

Sequens Feria IV Cinerum est major privilegiata I ordinis ; reliquæ autem usque ad Sabbatum post Dominicam Passionis inclusive sunt majores privilegiatæ II ordinis.

AD MATUTINUM

Invitat. In manu tua, Dómine,* Omnes fines terræ. Hymnus Rerum Creátor óptime, de Psalterio. 78

IN I NOCTURNO

Aña Da nobis. Ps. 59 Deus repulísti nos, et destruxísti nos cum reliquis Añis et Psalmis de Psalterio. 78

℣. Benedícite, Gentes, Deum nostrum. ℟. Et audítam fácite vocem laudis ejus.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 6, 16-21*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De Serm. Dñi in monte, Lib. 2, c. 12

Maniféstum est, his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dírigi : ne foris quæréntes mercédem, huic sæculo conformémur, et amittámus promissiónem tan-

to solidióris atque firmióris, quanto interióris beatitúdinis, qua nos elégit Deus confórmes fíeri imáginis Fílii sui. In hoc autem capítulo máxime adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse jactántiam; et eo periculosiórem, quo sub nómine servitútis Dei décipit.

℟. Veni † hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam: et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Qui ergo immoderáto cultu córporis atque vestítu, vel ceterárum rerum nitóre præfúlget, fácile convíncitur rebus ipsis, pompárum sæculi esse sectátor, nec quemquam fallit dolósa imágine sanctitátis. Qui autem in professióne christianitátis, inusitáto squalóre ac sórdibus inténtos in se óculos hóminum facit, cum id voluntáte fáciat, non necessitáte patiátur: ex céteris ejus opéribus potest cónjici, utrum hoc contémptu supérflui cultus, an ambitióne áliqua fáciat: quia et sub ovína pelle cavéndos lupos Dóminus præcépit: Sed ex frúctibus, inquit, eórum cognoscétis eos.

℟. Factus est † sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Bened. Ad societátem.

Lectio II

Cum enim cœperint alíquibus tentatiónibus ea ipsa scílicet illis súbtrahi, vel negári, quæ isto velámine vel consecúti sunt, vel cónsequi cúpiunt: tunc necésse est, ut appáreat, utrum lupus in ovína pelle sit, an ovis in sua. Non tamen proptérea ornátu supérfluo debet aspéctus hóminum mulcére Christiánus, quia illum parcum hábitum ac necessárium étiam simulatóres sæpius usúrpant, ut incáutos decípiant: quia et illæ oves non debent pelles suas depónere, si aliquándo eis lupi se cóntegant.

℟. Crédidit † Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

IN II NOCTURNO

Aña Quærite Dóminum. Ps. 68 Salvum me fac, Deus, cum reliquis. 82

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Deinde flexis genibus. Kýrie, eléison. Pater noster, etc.

Oratio

Præsta, Dómine, fidélibus tuis: ut jejuniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Et dicitur in II Nocturno et ad omnes Horas usque ad Nonam incl. Et sic de sequentibus.

AD LAUDES

Aña Amplius lava me. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Psalterio. 88

Capitulum, ℟. br., Hymnus et ℣. de Psalterio. 92

Ad Bened., Aña Cum jejunátis, † nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes.

Ad Horas, omnia ut in Psalterio per Annum. Ad Primam Capitulum Pacem. Preces flexis genibus. Extra Chorum Lectio br. Dóminus autem.

AD VESPERAS

Omnia ut in Psalterio. 165

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Thesaurizáte vobis † thesáuros in cælo, ubi nec ærúgo, nec tínea demolítur.

Oratio

Inclinántes se, Dómine, majestáti tuæ, propitiátus inténde: ut, qui divíno múnere sunt reffécti, cæléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 8, 5-13*

In illo témpore: Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De Consensu Evang. Lib. 2, c. 20

Videámus, utrum sibi de hoc servo centuriónis Matthæus Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit: Accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Puer meus jacet in domo paralýticus. Cui vidétur repugnáre quod ait Lucas: Et cum audísset de Jesu, misit ad eum senióres Judæórum, rogans eum ut veníret, et sanáret servum ejus. At illi cum venísset ad Jesum, rogábant eum sollícite, dicéntes ei: Quia dignus est, ut hoc illi præstes: díligit enim gentem nostram, et synagógam ipse ædificávit nobis. Jesus autem ibat cum illis: et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum centúrio amícos, dicens: Dómine, noli vexári: non enim dignus sum, ut sub tectum meum intres.

℟. I (et post Lect. XII) Dómine, † puer meus jacet paralýticus in domo, et male torquétur: * Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum. ℣. Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Amen. (Glória Patri. Amen.)

Lectio II

Si enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum, quod Matthæus narrat, Accéssit ad eum quidam centúrio, cum ipse non accésserit, sed amícos míserit: nisi diligénter adverténtes intelligámus, Matthæum non omnímodo deseruísse usitátum morem loquéndi? Non solum enim dícere solémus, accessísse áliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quo dícitur accessísse: unde étiam dícimus, Parum accéssit, vel multum accéssit eo, quo áppetit perveníre: verum étiam ipsam perventiónem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dícimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pérvenit, non vídeat ille qui pérvenit, cum per amícum pérvenit ad áliquem, cujus ei favor est necessárius. Quod ita ténuit consuetúdo, ut jam étiam

vulgo perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessíbiles ánimos, per conveniéntium personárum interpositiónem, ambitiónis arte pertíngunt.

℟. Dum staret † Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam: * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres vidit.

Lectio III

Non ergo absúrde Matthæus, étiam quod vulgo possit intélligi, per álios facto accéssu centuriónis ad Dóminum, compéndio dícere vóluit: Accéssit ad eum centúrio. Verúmtamen non negligénter intuénda est étiam sancti Evangelístæ altitúdo mýsticæ locutiónis, secúndum quam scriptum est in Psalmo: Accédite ad eum, et illuminámini. Proínde quia fidem centuriónis, qua vere accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut díceret: Non invéni tantam fidem in Israël: ipsum pótius accessísse ad Christum dícere vóluit prudens Evangelísta, quam illos, per quos verba sua míserat.

℟. Tentávit † Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

IN II NOCTURNO

Oratio

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius respice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña Dómine, † puer meus jacet paralýticus in domo, et male torquétur: Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Dómine, † non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

Oratio

Parce, Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I — *Cap. 5, 43-48; 6, 1-4*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 5, v. 44 et 45 et 6, v. 1 Matth.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non Sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília, quæ præcépta sunt: et dicunt suffícere virtútibus, non odísse inimícos: céterum dilígere, plus

præcipi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul et in Absalom: Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens: Pater, ignósce illis: quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Angelus † Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Post Lect. XII ℟. Locútus est. 417

Lectio II

Ut sitis fílii Patris vestri, qui in cælis est. Si Dei præcépta custódiens, fílius quis effícitur Dei: ergo non est natúra fílius, sed arbítrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Qui tuba canit, eleemósynam fáciens, hypócrita est. Qui jejúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, et hic hypócrita est. Qui in synagógis et in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita est.

℟. Vocávit † Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

Lectio III

Ex quibus ómnibus collígitur hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt, ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo: Dimítte, ut tollam festúcam de óculo tuo: nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse justus esse videátur. Unde dícitur ei a Dómino: Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo. Non ítaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet. Et si a recta via páululum declináveris, non ínterest, utrum ad déxteram vadas, an ad sinístram, cum verum iter amíseris.

℟. Deus † dómini mei Abraham, dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut cum salúte. Glória Patri. Ut cum salúte.

IN II NOCTURNO

Oratio

Inchoáta jejúnia, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña Cum facis eleemósynam, † nésciat sinístra tua, quid fáciat déxtera tua.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Tu autem cum oráveris, † intra in cubícu-

lum tuum : et, clauso óstio, ora Patrem tuum.

Oratio

Tuére, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I *Cap. 6, 47-56*

In illo témpore : Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 2 in c. 6 Marci, col. 196

Labor discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários desígnat : quæ inter undas sæculi adversántis, et immundórum flatus spiríttuum, ad quiétem pátriæ cæléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem, pervenire conátur. Ubi bene dícitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra : quia nonnúmquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solum afflícta, sed et fœdáta est, ut, si fíeri posset, Redémptor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur.

℟. Veni † hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam : et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam : ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Post Lect. XII ℟. Locútus est. 417

Lectio II

Unde est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis : Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmi subjíciens: Dixit enim in corde suo, Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem.

℟. Factus est † sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio III

Verum ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se : quin pótius et certántes cum hóstibus, ut vincant, ádjuvat, et victóres in ætérnum corónat. Unde hic quoque apérte dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipse pósitus in terra : quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, suæ respéctu pietátis corróborat : et aliquándo étiam manifésto adjutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus líberat.

℟. Crédidit † Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam : * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

IN II NOCTURNO

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : et concéde; ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña Me étenim † de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt.

SABBATO I
IN QUADRAGESIMA

Hodie et deinceps usque ad Sabbatum Sanctum, exceptis diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur ante comestionem, etiam in Festis.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 173

Capitulum *2 Cor. 6, 1-2*

Fratres : Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. † Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, * et in die salútis adjúvi te.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif., Aña Tunc invocábis, † et Dóminus exáudiet : clamábis, et dicet : Ecce adsum.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas : præsta famíliæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

DOMINICA I
IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quod dicitur in Dñicis tantum usque ad Sabbatum ante Dñicam Passionis incl.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.
Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.
Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.
Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Júdicem,
Flectámus iram víndicem:
Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.
Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.
Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña et Ps. 20 Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis ut in Psalterio. 19

℣. Ipse liberávit me, in Psalterio. 23

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I *Cap. 6, 1-16*

Adjuvántes autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu Sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiæ a dextris et a sinístris, per glóriam et ignobilitátem, per infámiam et bonam famam: ut seductóres, et veráces: sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. Ecce nunc † tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per arma.

Lectio II

Os nostrum patet ad vos, o Corínthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eámdem autem habéntes remuneratiónem, tamquam fíliis dico, dilatámini et vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim partici-

pátio justítiæ cum iniquitáte? Aut quæ socíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus.

℟. In ómnibus † exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Lectio III *Cap. 7, 4-9*

Replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. In jejúnio † et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce.

Lectio IV

Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pænitet: etsi pæniteret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pæniténtiam.

℟. Tribulárer, † si nescírem misericórdias tuas, Dómine: tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat: * Qui Chananæam et publicánum vocásti ad pæniténtiam. ℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui Chananæam. Glória Patri. Qui Chananæam.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo XLII; de Quadr. IV

Lectio V

Prædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximúmque jejúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus: nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spiritáles proféctus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redémpti sumus, recúrsus invítat: ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ sacraméntum, purificátis et corpóribus et ánimis, celebrémus.

℟. Emendémus † in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne

súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, et inveníre non possímus : * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

Lectio VI

Debebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso Pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est : et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necésse est, de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere: magna divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent.

℟. Derelínquat † ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus : * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia.

Lectio VII

Ingressúri ígitur, dilectíssimi, dies mýsticos, et purificándis ánimis atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus : ut castigátis colluctatiónibus, quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem : ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii.

℟. Paradísi † portas apéruit nobis jejúnii tempus : suscipiámus illud orántes et deprecántes : * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in die.

Lectio VIII

Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii, aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Qui cognóscis † ómnium occúlta, a delícto meo munda me :* Tempus mihi concéde, ut pænitens clamem : Peccávi, miserére mei, Deus. ℣. Avérte, Dómine, fáciem tuam a peccátis meis, et omnes iniquitátes meas dele. Tempus. Glória Patri. Tempus.

IN III NOCTURNO

Aña Non in solo pane † vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, cum reliquis ut in Psalterio. 31

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 4*

In illo témpore : Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 16 in Evangelia n. 1

Dubitári a quibúsdam solet, a quo spíritu sit Jesus ductus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem: et rursum : Assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed vere et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a Sancto Spíritu in desértum ductus credátur: ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret.

℟. Scíndite † corda vestra, et non vestiménta vestra: et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : * Quia benígnus et miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

Lectio X

Sed ecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

℟. Frange † esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, ópери eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet.

Lectio XI

Certe iniquórum ómnium caput diábolus est : et hujus cápitis membra sunt omnes íniqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro, quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

℟. Abscóndite † eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia.

Lectio XII

Sed sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur: suggestióne, delectatióne et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur: quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incar-

nátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit: sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit.

℟. Angelis suis † Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. In mánibus. Glória Patri. In mánibus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 4, 1-11

In illo témpore : Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et accédens tentátor, dixit ei : Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens dixit : Scriptum est : Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum super pinnáculum templi, et dixit ei : Si Fílius Dei es, mitte te deórsum. Scriptum est enim : Quia Angelis suis mandávit de te, et in mánibus tollent te, ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum. Ait illi Jesus : Rursum scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. Iterum assúmpsit eum diábolus in montem excélsum valde : et osténdit ei ómnia regna mundi, et glóriam eórum, et dixit ei : Hæc ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jesus : Vade, Sátana: scriptum est enim : Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Tunc relíquit eum diábolus : et ecce, Angeli accessérunt, et ministrábant ei.

AD LAUDES

Aña 1 Cor mundum † crea in me, Deus, et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica. 36

2 O Dómine, † salvum me fac : o Dómine, bene prosperáre.

3 Sic benedícam te † in vita mea, Dómine : et in nómine tuo levábo manus meas.

4 In spíritu † humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur, Dómine, a te : et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi, Dómine Deus.

5 Laudáte Deum, † cæli cælórum et aquæ omnes.

Capitulum *2 Cor. 6, 1-2*

Fratres : Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. † Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, * et in die salútis adjúvi te.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Jam, Christe, sol justítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pænitens cor tríbue :
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

Quiddámque pæniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Majóre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened., Aña Ductus est Jesus † in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas : præsta famíliæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Jesus autem † cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Extra Chorum Lectio br. Quærite Dóminum. 7 Et dicitur in Dñicis et Feriis usque ad Sabbatum ante Dñicam Passionis inclusive.

AD TERTIAM

Aña Tunc assúmpsit † eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, et dixit ei : Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Aña Non in solo pane † vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capitulum *2 Cor. 6, 2-3*

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : † némini dantes ullam offensiónem, * ut non vituperétur ministérium nostrum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD NONAM

Aña Dóminum † Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies.

Capitulum *2 Cor. 6, 9-10*

Ut castigáti, et non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudéntes : † sicut egéntes, multos autem locupletántes : * tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dominica. 157
Capitulum ℟. br. et Hymnus ut in Vesperis Sabbati præcedentis. 430

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif., Aña Ecce nunc † tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. In his ergo diébus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in jejúniis, in vigíliis, et in caritáte non ficta.

Hymni, ℟℟. br. et ℣℣. supradicti dicuntur in Officio tam Dominicali quam feriali usque ad Nonam Sabbati ante Dñicam Passionis inclus.

ORDINARIUM OFFICII FERIALIS

TEMPORE QUADRAGESIMÆ

A Feria II post Dñicam I in Quadragesima usque ad Nonam Sabbati ante Dominicam Passionis Officium feriale hoc modo persolvitur :

AD MATUTINUM

Invitatorium de Psalterio.

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas :
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Júdicem,
Flectámus iram víndicem.

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam :
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus :
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Psalterio. Lectiones et ℟℟. propria.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi de Psalterio.

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Deinde flexis genibus Kýrie, eléison etc. Oratio diei.

Reliqua ut in Psalterio. 57

AD LAUDES

Pater noster, Ave María. ℣. Deus, in adjutórium, etc.

Añæ et Psalmi de Psalterio.

Capitulum *Isai. 58, 1*

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, † et annúntia pópulo meo scélera eórum, * et dómui Jacob peccáta eórum.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Jam, Christe, sol justítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pænitens cor tríbue :
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

Quiddámque pæniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Majóre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Aña ad Benedictus et Oratio propria.

AD PRIMAM

Aña Vivo ego, † dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Capitulum Pacem. Preces dicuntur flexis genibus. Extra Chorum Lectio br. Quærite Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Advenérunt nobis † dies pæniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum *Joël 2, 12-13*

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio et fletu et planctu. † Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Aña Commendémus nosmetípsos † in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum *Isai. 55, 7*

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD NONAM

Aña Per arma justítiæ † virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum *Isai. 58, 7*

Frange esuriénti panem tuum et egénos vagósque induc in domum tuam : † cum víderis nudum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Psalterio.

Capitulum *Joël 2, 17*

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, minístri Dómini, et dicent : † Parce, Dómine, parce pópulo tuo : * et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Aña ad Magnificat propria.

Oratio propria, quæ ponitur post Añam ad Magnificat.

FERIA SECUNDA
post Dominicam I in Quadragesima

Omnia ut in Ordinario Officii ut supra, præter sequentia.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 25, 31-46*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. de fide et operibus cap. 15, n. 25

Si mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus: nec íncrepat, quia in eum non credidérunt; sed quia bona ópera non fecérunt? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam; proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis utebántur: ut appáreat, eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

℟. I (et post Lect. XII). Ecce nunc † tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per arma. (Glória Patri. Per arma.)

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

An forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt: et non ibunt, qui aliéna rapuérunt? vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérunt: quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo: Si distríbuam ómnia mea paupéribus, caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum? Qui enim díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. In ómnibus † exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Neque illud dici hic póterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiónem ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem : ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos ætérna : cum et hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam conclúsit ita dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis : et eos in illam itúros Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit.

℟. In jejúnio † et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes:* Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce, Dómine. Glória Patri. Parce, Dómine.

Oratio

Convérte nos, Deus, salutáris noster: et, ut nobis jejúnium Quadragesimále profíciat, mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Veníte, † benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi.

Ad Magnif., Aña Quod uni † ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum : et, quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 21, 10-17*

In illo témpore : Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas,dicens: Quis est hic? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. XLIII in Fer. III Hebd. I Quadrag.

Quod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit, ejiciéndo ímprobos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor,quod esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat : sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre superséderant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes, sive audiéntes, multo magis intellígerent sese divíno condemnándos esse judício, si absque óperum fructu, de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridántium foliórum.

℟. Emendémus † in mélius, quæ ignoránter peccávimus : ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, et inveníre non possímus : * Atténde, Dómine, et miserére,quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster, et prop-

ter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

℞. post XII Lect. Ecce nunc. 439

Lectio II

Verum quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis exércuit : et ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri, et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérerit in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves et boves et colúmbas : quia nimírum hæc ómnia non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est.

℞. Derelínquat † ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus : * Quia benígnus et mísericors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia.

Lectio III

Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter stúdium avarítiæ sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus : quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos ? Si enim ea, quæ álibi líbere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur : quanto magis ea, quæ nusquam fíeri licet, plus cæléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur ? Verum quia Spíritus Sanctus in colúmba super Dóminum appáruit, recte per colúmbas Sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vidélicet impositiónem Spíritus Sanctus cælitus datur ?

℞. Paradísi † portas apéruit nobis jejúnii tempus : suscipiámus illud orántes et deprecántes : * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

Oratio

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et præsta : ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Intrávit † Jesus in templum Dei ; et ejiciébat omnes vendéntes et eméntes, et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Ad Magnif., Aña Scriptum est enim, † quia domus mea, domus oratiónis est cunctis géntibus : vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat quotídie docens in templo.

Oratio

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ : et ab Ecclésia

tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 12, 38-50*

In illo témpore : Respondérunt Jesu quidam de scribis et pharisæis, dicéntes : Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 7 in Luc. c. 11, n. 96-97

Judæórum plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ in Ninivítis per pæniténtiam, et in regína Austri per stúdium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cujus regnum est indivísum, de divérsis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

℟. Scíndite † corda vestra, et non vestiménta vestra : et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

℟. post XII Lect. Ecce nunc. 439

Lectio II

Itaque sacraméntum illud magnum est de Christo et Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra ante præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia : ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pæniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.

℟. Frange † esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet.

Lectio III

Céterum Jonæ signum, ut typus Domínicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Judæi commíserint, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis oráculum et pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pæniténtiam.

℟. Abscóndite † eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi : et contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Generátio hæc † prava et pervérsa signum quærit : et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ.

Ad Magnif., Aña Sicut fuit Jonas † in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Oratio

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra : ut vidére possímus, quæ agénda sunt; et, quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 15, 21-28*

In illo témpore : Egréssus Jesus, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 2 Comment. in c. 15 Matth.

Scribis et pharisæis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri et Sidónis, ut Týrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva, quod in quintodécimo loco fília Chananææ sanétur. Miserére mei, Dómine, Fili David. Inde novit vocáre Fílium David, quia egréssa jam fúerat de fínibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fídei commutatióne dimíserat.

℟. I (et post XII Lect.) Tribulárer, † si nescírem misericórdias tuas, Dómine : tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat: * Qui Chananæam et publicánum vocásti ad pæniténtiam. ℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui Chananæam. (Glória Patri. Qui Chananæam.)

Lectio II

Fília mea male a dæmónio vexátur. Ego fíliam Chananææ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes Creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum : non de supérbia pharisáica, nec de scribárum supercílio : sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat : In viam Géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiónem calumniatóribus dare: perfectámque salútem Géntium passiónis et resurrectiónis témpori reservábat.

℟. In ómnibus † exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia : * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Lectio III

Et accedéntes discípuli ejus, rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa mulíere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat : vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait : Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israël. Non quo et ad Gentes non missus sit, sed quo primum missus sit ad Israël : ut illis non recipiéntibus Evangélium, justa fíeret ad Gentes transmigrátio.

℟. In jejúnio † et fletu orá-

bunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce. Glória Patri. Parce.

Oratio

Devotiónem pópuli tui, quæsumus, Dómine, benígnus inténde: ut,qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Egréssus Jesus † secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlier Chananæa a fínibus illis egréssa, clamábat dicens: Miserére mei,Fili David.

Ad Magnif., Aña O múlier, † magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulis christiánis: et, quæ profiténtur, agnóscere, et cæléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 5, 1-15*

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 17 in Joann. n. 4 et 6

Videámus,quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris: trigínta et octo annos habébat in infirmitáte.Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitror caritáti vestræ: testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ: jejúnium hoc número consecrátum esse,bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diébus jejunávit, et Elías tótidem: et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus et vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimónium habéret a Lege et Prophétis.

℟. Emendémus † in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde, Dómine,et miserére,quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

℟. post XII Lect. Ecce nunc. 439

Lectio II

Sive ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum et gene-

ràle est, abstinére ab iniquitátibus et illícitis voluptátibus sæculi, quod est perféctum jejúnium : Ut abnegántes impietátem et sæculáres cupiditátes, temperánter et juste et pie vivámus in hoc sæculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit : Exspectántes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vívimus, cum ab iniquitátibus et ab illícitis voluptátibus abstinémus; sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, exspectámus beátam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus, secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur, et conjúnctus quadragenário fit quinquagenárius : unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tamquam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha.

℟. Derelínquat † ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia.

Lectio III

Mementóte, quod proposúerim númerum trigínta octo annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, cáritas implet Legem : ad plenitúdinem Legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus. In caritáte autem duo præcépta nobis commendántur : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua : et díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota Lex pendet, et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei : mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur : mérito apud Samaritános bíduum fecit Jesus, ut eos caritáte firmáret. Binário ergo isto número cum áliquid boni significátur, máxime bipertíta cáritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem Legis, et Lex non implétur nisi in gémino præcépto caritátis: quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat?

℟. Paradísi † portas apéruit nobis jejúnii tempus : suscipiámus illud orántes et deprecántes : * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

Oratio

Esto, Dómine, propítius plebi tuæ : et, quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Angelus Dómini † descendébat de cælo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Ad Magnif., Aña Qui me sanum fecit, † ille mihi præcépit : Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Oratio

Exáudi nos, misericors Deus : et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I — *Cap. 17, 1-9*

In illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo LI sive Hom. de Transfigurat. Domini

Evangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat : quam, aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si considerationem nostram ad ea, quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei, et hóminis Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem : et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse: cum utrúmque esset páriter confiténdum : quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini ínerat vera divínitas.

℟. Scíndite † corda vestra, et non vestiménta vestra : et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : * Quia benígnus et miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

℟. post XII Lect. Ecce nunc. 439

Lectio II

Ad confirmándam ergo hujus fídei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris corpórea súperans, et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis : tantúmque in hac fídei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem : super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret : nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in cælis, quam

quod Petri sedísset arbítrio.
℟. Frange † esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua.
℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet.

Lectio III

Hæc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto: ne apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo atque incóngruam judicáret : et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et scribis ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia die resúrgere: cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset ; benígna a Jesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est.

℟. Abscóndite † eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Oratio

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice : atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Assúmpsit Jesus † discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Sabbato. 173

Capitulum *1 Thess. 4, 1*

Fratres : Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: † ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo,* sic et ambulétis, ut abundétis magis.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrabit. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam ;
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif., Aña Visiónem † quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui : intérius exteriúsque custódi ; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DOMINICA II
IN QUADRAGESIMA
I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Júdicem,
Flectámus iram víndicem :

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam :
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus :
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña et Ps.20 Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex cum reliquis ut in Psaltério. 19

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 27, 1-29*

Sénuit autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat : vocavítque Esau fílium suum majórem, et dixit ei : Fili mi! Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides, inquit, quod senúerim et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram et arcum,et egrédere foras : cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam : et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar.

℟. Tolle † arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam : * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et benedícat.

Lectio II

Quod cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit fílio suo Jacob : Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fra-

tre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur. Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne.

℟. Ecce † odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cæli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et donet.

Lectio III

Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi! At ille respóndit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci sicut præcepísti mihi: surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut cito occúrreret mihi quod volébam.

℟. Det tibi † Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto.

Lectio IV

Dixítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et, palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est: sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui

benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Surge, † pater, cómede de venatióne fílii tui. Quómodo tam cito inveníre potuísti, fili mi? * Volúntas Dei fuit, pater, ut cito mihi occúrreret quod volébam. ℣. Ego sum Esau primogénitus tuus: feci sicut præcepísti mihi. Volúntas. Glória Patri. Volúntas.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi contra mendácium

Cap. 10, n. 24

Lectio V

Jacob quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere viderétur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia: quod absit omníno.

℟. Dum exíret † Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non est.

Lectio VI

Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam: ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári. Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significántur, dicta intelligúntur; sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur.

℟. Si Dóminus † Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit.

Lectio VII

Hoc ut exémplis fiat plánius, idípsum quod Jacob fecit, atténde. Hædínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur: per hædínas pelles, peccáta; per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℟. Erit mihi † Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis, quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Decímas.

Lectio VIII

Verax ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixísset: Quis es tu, fili? ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referá-

tur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur : si autem ad illud, propter quod significándum ista gesta díctaque conscrípta sunt; ille est hic intelligéndus in córpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait : Cum vidéritis Abraham et Isaac et Jacob et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte et Occidénte et Aquilóne et Austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi: et sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor majóris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

℟. Dum dormíret † Jacob, vidit scalam pósitam super terram, et cacúmen ejus tangens cælum, et Angelos ascendéntes et descendéntes : * Et evígilans a somno, dixit : Vere domus Dei hæc est. ℣. Tollens Jacob lápidem, suppósuit cápiti suo: cumque obdormísset, vidit in somnis scalam eréctam. Et evígilans. Glória Patri. Et evígilans.

IN III NOCTURNO

Aña Faciámus hic † tria tabernácula : tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, ut in Psaltério. 31

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 17*

In illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía sancti Leónis Papæ
Sermo LI sive Hom. de Transfig. Dom.

Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et fratrem ejus Joánnem, et conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit: quia licet intellexíssent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis, quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeo próprie signantérque promíserat, quosdam de astántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est, in régia claritáte, quam spirituáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam.

℟. Dixit Angelus † ad Jacob: * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei : Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret, quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

Lectio X

Nam illam ipsíus Deitátis ineffábilem et inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant et vidére. Dicénte Patre : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte : nonne evidénter audítum est : Hic est Fílius meus, cui ex me et mecum esse sine témpore est? quia nec génitor génito

prior, nec génitus est genitóre postérior.

℟. Vidi Dóminum † fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. Et salva.

Lectio XI

Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Deítas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius: non aliúnde creátus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális. Hic est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil: qui ómnia quæ fácio, simíliter facit; et quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur.

℟. Cum audísset † Jacob, quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Líbera.

Lectio XII

Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit: sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exsequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne manifestor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte: quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

℟. Orávit † Jacob, et dixit: Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: * Erue me de manu fratris mei, quia valde eum tímeo. ℣. Deus, in cujus conspéctu ambulavérunt patres mei: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Erue. Glória Patri. Erue.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 17, 1-9

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce, apparuérunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce, nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendén-

tibus illis de monte, præcépit eis Jesus, dicens : Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat.

AD LAUDES

Aña 1 Dómine, † lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica. 36

2 Déxtera Dómini † fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me.

3 Factus est † adjútor meus Deus meus.

4 Trium puerórum † cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

5 Státuit ea † in ætérnum, et in sæculum sæculi : præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Capitulum *1 Thes. 4, 1*

Fratres : Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: † ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo,* sic et ambulétis, ut abundétis magis.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Jam, Christe, sol justítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pænitens cor tríbue :
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

Quiddámque pæniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Majóre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened., Aña Assúmpsit Jesus † discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui : intérius exteriúsque custódi ; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Dómine, † bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

AD TERTIAM

Aña Dómine ut supra ad Primam.
Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Aña Faciámus hic † tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capitulum *1 Thes. 4, 3-4*

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra : † ut abstineátis vos a fornicatióne, * ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD NONAM

Aña Visiónem† quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum *1 Thes. 4, 7*

Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, † sed in sanctificatiónem, * in Christo Jesu Dómino nostro.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dñica. 157 Capitulum, ℟. breve et Hymnus ut in Vesperis Sabbati præcedentis. 447

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif., Aña Visiónem † quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

FERIA SECUNDA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 8, 21-29*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, et quærétis me,et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 38 in Joann. n. 2

Locútus est Dóminus Judæis, dicens : Ego vado. Christo enim Dómino mors proféctio fuit illo, unde vénerat, et unde non discésserat. Ego, inquit, vado, et quærétis me, non desidério, sed ódio.Nam illum,posteáquam abscéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt et qui óderant, et qui amábant : illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In Psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam: Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in Psalmo : Confundántur et revereántur requiréntes ánimam meam.

℟. I (et post XII Lect.) Dum iret † Jacob de Bersabée,et pérgeret Haran, locútus est ei Dóminus, dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo, et sémini tuo. ℣. Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper : et benedíxit eum Deus, dicens. Terram. (Glória Patri. Terram.)

Lectio II

Culpávit, qui non requírerent: damnávit requiréntes. Bonum est enim quærere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli : et malum est quærere ánimam Christi, sed quo modo eam Judæi quæsiérunt : illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis,quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quid secútus adjúnxit? Quærétis me; et, ne putétis, quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémini. Hoc est Christum male quærere, in peccáto suo mori : hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

℟. Appáruit † Deus Jacob, et benedíxit eum, et dixit : Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi : * Créscere te fáciam, et multiplicábo te. ℣. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Créscere.

Lectio III

Cum enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere nec pro malis; reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quod in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discípulis suis álio loco dixit: nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? quod et istis: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem numquam, quibus præscius dixit, In peccáto vestro moriémini.

℟. Det tibi † Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet, sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Ego † princípium, qui et loquor vobis.

Ad Magnif., Aña Qui me misit, † mecum est, et non relíquit me solum: quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 23, 1-12*

In illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisæi. Omnia ergo, quæcúmque díxerint vobis, serváte et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 4 Com. in c. 23 Matth.

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur a pharisæis, confringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam: Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait, Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisæi: per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo et illud, quod dícitur in Psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: et, Cáthedras vendéntium colúmbas evértit: doctrínam debémus accípere.

℟. Dum exíret † Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non est.

℟. post XII Lect. Tolle. 448

Lectio II

Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt. Notándum autem, quod et húmeri et dígitus, et ónera et víncula, quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet,ut videátur ab homínibus,scriba et pharisæus est.

℟. Si Dóminus † Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte : * Erit mihi Dóminus in refúgium,et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit.

Lectio III

Dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fímbrias. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum íntulit : Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur : sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc pharisæi male interpretántes,scribébant in membránis decálogum Móysi, id est, decem verba legis, complicántes ea et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes : ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit mihi † Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei : et de universis, quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

Oratio

Pérfice,quæsumus,Dómine,benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium : ut, quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dóminum.

Ad Bened.,Aña Unus est enim † magister vester, qui in cælis est, Christus Dóminus.

Ad Magnif., Aña Omnes autem † vos fratres estis : et patrem nolíte vocáre vobis super terram : unus est enim Pater vester, qui in cælis est : nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Oratio

Propitiáre, Dómine supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus : ut, remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 20, 17-28*

In illo témpore : Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit

duódecim discípulos secréto, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et scribis,et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 de fide, ad Gratianum, cap. 5

Consideráte, quæ mater filiórum Zebedæi cum fíliis et pro fíliis petat: mater est útique, cui pro filiórum honóre sollícitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc témporis,quando vel juvánda vel aléndа foret válidæ prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum. Qui prima voce vocáti a Dómino (ut légimus) relíctis rétibus et patre,secúti sunt eum.

℟. Dixit Angelus † ad Jacob : * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei : Non dimíttam te,nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret, quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

℟. post XII Lect. Tolle. 448

Lectio II

Hæc ígitur, stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior,obsecrábat Salvatórem, dicens: Ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam : etsi voti avára, tamen veniábilis cupíditas,quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

℟. Vidi Dóminum † fácie ad fáciem : * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi : Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum.Et salva.

Lectio III

Considerábat Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandævam solabátur senéctam: et desidériis licet fessa matérnis, carissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam,hoc est, sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris herédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem: quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat, nondum inólitam affectibus ómnium immódici contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hereditário ígitur múlier delinquébat erróre.

℟. Cum audísset†Jacob,quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens : Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pa-

scis me a juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

Oratio

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice: et quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Ecce ascéndimus † Jerosólymam: et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Ad Magnif., Aña Tradétur enim Géntibus † ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Oratio

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: ut, spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 16, 19-31*

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso: et epulabátur quotídie spléndide. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 40 in Evangelia, n. 2

Quem, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi Judáicum pópulum signat: qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

℟. I (et post XII Lect.) Tolle † arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et benedícat. (Glória Patri. Et benedícat.)

Lectio II

Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfíciem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat: quia Gentílium quemque ad cognitiónem legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

℟. Ecce † odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cæli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et donet.

Lectio III

Qui dum doctrínam legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit: et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis páuperis vúlnera lin-

gébant canes. Nonnúmquam solent in sacro elóquio, per canes prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat : quia et doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

℟. Det tibi † Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

Oratio

Præsta nobis, quæsumus, Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut, jejúniis et oratiónibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Fili, recordáre, † quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.

Ad Magnif., Aña Dives ille † guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

Oratio

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus : ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 21, 33-46*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc : Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 9 in cap. 20 Lucæ, n. 23-25

Plerique várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant : sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israël esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit ? Hic est ergo, qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit : non quia ex loco ad locum profectus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est : sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

℟. Dum exíret † Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non est.

℟. post XII Lect. Tolle. 458

Lectio II

Unde bene secúndum Matthæum habes, quia et sepem circúmdedit : hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intellígimus, quid sit tórcular, nisi forte quia Psalmi pro torculáribus inscribúntur ; eo quod in his mystéria Domínicæ passiónis, modo musti Sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint ? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus Sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret.

℟. Si Dóminus † Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum fundénsque óleum désuper, dixit. Erit.

Lectio III

Ædificávit turrim, vérticem scílicet legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam, locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxstitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Exspectávi, ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritáli musto, sed cruénto Prophetárum sánguine torculária redundárunt.

℟. Erit mihi † Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis, quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Malos † male perdet, et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Ad Magnif., Aña Quæréntes eum tenére, † timuérunt turbam, quia sicut prophétam eum habébant.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 15, 11-32*

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis et scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios: et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 7 Com. in cap. 16 Luc. n. 213-214

Vides, quod divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infírma ætas: nec fides gravátur annis. Ipse certe se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre, impediméntum nescísset ætátis. Sed posteáquam domum pátriam derelínquens péregre proféctus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia.

℟. I (et post XII Lect.) Pater, † peccávi in cælum, et coram te: jam non sum dignus vocári fílius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. ℣. Quanti

mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei. Fac me. (Glória Patri. Fac me.)

Lectio II

Péregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius, quam a se recédere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére Sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat, exsul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus Sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus: quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis.

℟. Vidi Dóminum † fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. Et salva.

Lectio III

Nos autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeo dicit Ecclésia: In umbra ejus concupívi, et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dícere, Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui fáciunt ea.

℟. Cum audísset † Jacob, quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, nostris efféctum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum nostrum.

Ad Bened., Aña Vadam † ad patrem meum, et dicam ei: Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Sabbato. 173

Capitulum *Ephes. 5, 1-2*

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: † et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, * et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.
Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif., Aña Dixit autem pater † ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III
IN QUADRAGESIMA
I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem:* Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.
Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.
Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.
Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.
Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Júdicem,
Flectámus iram víndicem:
Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.
Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.
Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña et Ps. 20 Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex cum reliquis in Psalterio. 19

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 37, 2-28*

Joseph, cum sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer: et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui, accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eo quod in senectúte ge-

nuísset eum : fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres ejus, quod a patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui.

℟. Vidéntes † Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes : Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus, si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte.

Lectio II

Accidit quoque, ut visum sómnium reférret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnium meum, quod vidi : Putábam nos ligáre manípulos in agro : et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris ? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti ? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram ?

℟. Dixit Judas † frátribus suis : Ecce Ismaëlítæ tránseunt ; veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur : * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus ? mélius est ut venumdétur. Caro.

Lectio III

Invidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israël : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondénte : Præsto sum ; ait ei : Vade, et vide, si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora : et renúntia mihi quid agátur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respóndit : Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir : Recessérunt de loco isto : audívi autem eos dicéntes : Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui, cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, et mútuo loquebántur : Ecce somniátor venit : veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque: Fera péssima devorávit eum : et tunc apparébit, quid illi prosint sómnia sua.

℟. Extrahéntes † Joseph de lacu, vendidérunt Ismaëlítis vigínti argénteis : * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: Puer non

compáret, et ego quo ibo? ℣. At illi, intíncta túnica Joseph in sánguine hædi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret: Vide, si túnica fílii tui sit, an non. Reversúsque.

Lectio IV

Audiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias. Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta: miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut comédérent panem, vidérunt Ismaëlítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata, et resínam, et stacten in Ægýptum. Dixit ergo Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est, ut venumdétur Ismaëlítis, et manus nostræ non polluántur: frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaëlítis vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Ægýptum.

℟. Tóllite hinc † vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ: et cum invenéritis, adoráte eum super terram: * Deus autem meus fáciat vobis eum placábilem: et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus. Glória Patri. Deus.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de sancto Joseph

Lectio V *De Joseph patriarcha, Cap. 1*

Sanctórum vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum; ut, dum Abraham, Isaac et Jacob, ceterósque justos legéndo cognóscimus, velut quemdam nobis innocéntiæ trámitem, virtúte eórum reserátum, imitántibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cum frequens tractátus fúerit, hódie sancti Joseph história occúrrit: in quo, cum plúrima fúerint génera virtútum, præcípue tamen insígne effúlsit castimóniæ.

℟. Videns Jacob † vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem: quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio VI

Justum est ígitur, ut, cum in Abraham didicéritis ímpigram fídei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Jacob singulárem ánimi laborúmque patiéntiam: ex illa generalitáte virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum. Sit ígitur nobis propósitus sanctus Joseph tamquam spéculum castitátis. In ejus enim

móribus, in ejus áctibus lucet pudicítia, et quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam a paréntibus plus quam céteri fílii diligebátur.

℟. Joseph † dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat, audívit : manus ejus in labóribus serviérunt : * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua.

Lectio VII

Sed ea res invídiæ fuit : quod siléntio prætereúndum non fuit : hinc enim arguméntum totíus históriæ procéssit: simul ut cognoscámus, perféctum virum non movéri ulciscéndi dolóris invídia, nec malórum repéndere vicem. Unde et David ait : Si réddidi retribuéntibus mihi mala. Quid autem esset, quod præférri Joseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset? Hoc enim pleríque fáciunt. Sed illud mirábile, si díligas inimícum tuum : quod Salvátor docet.

℟. Meménto mei, † dum bene tibi fúerit : * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere : quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum : tunc meménto mei. Ut súggeras.

Lectio VIII

Jure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Evangélium, ut læsus párceret, appetítus ignósceret, vénditus non reférret injúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret : quod post Evangélium omnes didícimus, et serváre non póssumus. Discámus ergo et Sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam : et cognoscámus, illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observantióris : nec vítia nescísse, sed emendásse. Quod si invídia étiam Sanctos adússit, quanto magis cavéndum est, ne inflámmet peccatóres?

℟. Iste est † frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: quia erumpébant lácrimæ, et non póterat se continére. ℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem : et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. Festinavítque. Glória Patri. Festinavítque.

IN III NOCTURNO

Aña Si in dígito Dei † ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem. ut in Psalterio. 31

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX Cap. 11

In illo témpore : Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 4 c. 48 in c. 11 Lucæ

Dæmoníacus iste apud Matthæum non solum mutus,

sed et cæcus fuísse narrátur: curatúsque dícitur a Dómino, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt : cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus a dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversióne credéntium : ut, expúlso primum dæmone, fídei lumen aspíciant ; deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur.

℟. Mérito † hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus : * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum ; et non audístis me ? Idcírco.

Lectio X

Quidam autem ex eis dixérunt : In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed pharisæi calumniabántur et scribæ, sicut álii Evangelístæ testántur. Turbis quippe, quæ minus erudítæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus ; illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant : quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent.

℟. Dixit Ruben † frátribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum ; et non audístis me ? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos. et non audívimus. En sanguis.

Lectio XI

Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant ; vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere : quasi non possent et illa calumniári, et dícere, ex occúltis et váriis äëris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis ; quid féceris de iis, quæ de cælo vénerint ? Utique respondébis, et magos in Ægýpto multa signa fecísse de cælo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit : ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúlta.

℟. Lamentabátur † Jacob de duóbus fíliis suis : Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis : * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. Precor.

Lectio XII

Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur : ergo Patris et Fílii et Spíritus Sancti regnum non est divísum; quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum, sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanas in seípsum divísus est : quómodo stabit

regnum ipsíus, quia dícitis, in Beélzebub ejícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod útique advérsum se divísum stare non posset.

℟. Dixit Joseph † úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægýptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere. ℣. Biénnium enim est, quod cœpit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 14-28

In illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dícitis, in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejício dæmónia: fílii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non cólligit mecum, dispérgit. Cum immúndus spíritus exíerit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem: et non invéniens, dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et cum vénerit, ínvenit eam scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus secum nequióres se, et ingréssi hábitant ibi. Et fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Factum est autem, cum hæc díceret: extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

AD LAUDES

Aña 1 Fac benígne † in bona voluntáte tua, ut ædificéntur, Dómine, muri Jerúsalem. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica. 36

2 Dóminus † mihi adjútor est, non timébo, quid fáciat mihi homo.

3 Lábia mea † laudábunt te in vita mea, Deus meus.

4 Vim virtútis suæ † oblítus est ignis: ut púeri tui liberaréntur illæsi.

5 Sol et luna, † laudáte Deum: quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum *Ephes. 5, 1-2*

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: † et ambuláte in dilectióne, sicut et

Christus diléxit nos,*et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Jam, Christe, sol justítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pænitens cor tríbue:
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

Quiddámque pæniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Majóre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened., Aña Cum fortis armátus † custódit átrium suum, in pace sunt ómnia, quæ póssidet.

Oratio

Quæsumus,omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Et cum ejecísset † Jesus dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

AD TERTIAM

Aña Si in dígito Dei † ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Aña Qui non cólligit mecum, † dispérgit: et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum *Ephes. 5, 5*

Hoc enim scitóte intelligéntes, † quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus,*non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD NONAM

Aña Cum immúndus spíritus † exíerit ab hómine,ámbulat per loca inaquósa,quærens réquiem, et non ínvenit.

Capitulum *Ephes. 5, 8-9*

Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino: † ut fílii lucis ambuláte:* fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dñica. 157 Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in Vesperis Sabbati præcedentis. 461

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif., Aña Extóllens vocem † quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At

Jesus ait illi : Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

FERIA SECUNDA

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 4, 23-30*

In illo témpore : Dixit Jesus pharisæis : Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teípsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 4, n. 46-60 in cap. 4 Lucæ

Non medíocris invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter et oráculo declarátur, quod frustra opem misericórdiæ cæléstis exspéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est : et ab iis, qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplum est : et invisibília nobis ejus per ea, quæ sunt visibília, demonstrántur.

℟. I (et post Lect. XII) Tóllite hinc † vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ : et cum invenéritis, adoráte eum super terram : * Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem : et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus. (Glória Patri. Deus.)

Lectio II

Non otióse ítaque Salvátor excúsat, quod nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit : ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret afféctum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes : sed ipsi se caritáte pátriæ, dum ínvident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia Elíæ dies fuérunt, sed in quibus Elías operátus est : aut quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem vidébant grátiæ spiritális, et convertebántur ad Dóminum. Et ídeo aperiebátur cælum vidéntibus ætérna et divína mystéria : claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius díximus, cum de víduis sciberémus.

℟. Iste est † frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: quia erumpébant lácrimæ, et non póterat se continére. ℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem : et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. Festinavítque.

Lectio III

Et multi leprósi erant in Judæa tempóribus Eliséi prophétæ : et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur : quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso offício

stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Ecclésiæ præmíssum. Pópulus Ecclésiam congregávit,ut sequátur pópulus ille ex aliení-genis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsquam mýstico baptizarétur in flúmine: idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

℟. Dixit Joseph † úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægýptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere. ℣. Biénnium enim est, quod cœpit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

Oratio

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus;ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Amen dico vobis, † quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

Ad Magnif., Aña Jesus autem, tránsiens † per médium illórum, ibat.

Oratio

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis,te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I — *Cap. 18, 15-22*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo LXXXII de verbis Evang.c.III

Quare illum córripis? Quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis: si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris: nisi fecísses, períerat. Quid est ergo, quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere: in hóminem peccásti.

℟. I (et post XII Lect.) Nuntiavérunt † Jacob dicéntes: Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægýpti. Quo audíto revíxit spíritus ejus, et dixit: * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum, ántequam móriar. ℣. Cumque audísset Jacob, quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait. Súfficit. (Glória Patri. Súfficit.)

Lectio II

Vis nosse, quia in hóminem peccándo, perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te.

Quid est, Lucrátus est te; nisi quia períeras, si non lucrarétur te? Nam si non períeras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis: ídeo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

℟. Joseph † dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua.

Lectio III

Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis: Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem: fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cælórum, fratres mei, quando dicit Evangélium: Qui díxerit fratri suo, Fátue; reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror: sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differs impónere munus tuum: te quærit Deus magis, quam munus tuum.

℟. Meménto mei, † dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia.

Oratio

Exáudi nos, omnípotens et miséricors Deus: et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Si duo † ex vobis consénserint super terram: de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

Ad Magnif., Aña Ubi duo vel tres † congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Oratio

Tua nos, Dómine, protectióne defénde: et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I — *Cap. 15, 1-20*

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis scribæ et pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 2 Comment. in cap. 15 Matth.

Mira pharisæórum scribarúmque stultítia. Dei Fílium árguunt, quare hóminum

traditiónes et præcépta non servet : Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, id est ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dómini negligátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quod seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

℟. Mérito † hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus : * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? Idcírco.

℟. post XII Lect. Vidéntes, infra 473

Lectio II

Nam Deus dixit : Honóra patrem et matrem; et, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis : Quicúmque díxerit patri, vel matri : Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit : et non honorificábit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et offíciis deferéndis, quantum in eleemósynis ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in álio loco: Presbýteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur, bovi trituránti os non cláudere : et dignus sit operárius mercéde sua.

℟. Dixit Ruben † frátribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En sanguis.

Lectio III

Præcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes scribæ et pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut, si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus : vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Lamentabátur † Jacob de duóbus fíliis suis : Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis : * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob vehe-

ménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. Precor. Glória Patri. Precor.

Oratio

Præsta nobis, quæsumus, Dómine: ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Audíte † et intellígite traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Ad Magnif., Aña Non lotis mánibus † manducáre, non coínquinat hóminem.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 4, 38-44*

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 4 in Luc. cap. 4, n. 57-59 et 63

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. I (et post XII Lect.) Vidéntes † Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus, si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte. (Glória Patri. Veníte.)

Lectio II

Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Dixit Judas † frátribus suis: Ecce Ismaëlítæ tránseunt; veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur: * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. Caro.

Lectio III

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat : ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat : deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt : resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est : febris nostra, luxúria est : febris nostra, ambítio est : febris nostra, iracúndia est.

℟. Extrahéntes † Joseph de lacu, vendidérunt Ismaëlítis vigínti argénteis : * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit : * Puer non compáret, et ego quo ibo? ℣. At illi, intíncta túnica Joseph in sánguine hædi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret: Vide, si túnica fílii tui sit, an non. Reversúsque. Glória Patri. Puer.

Oratio

Magníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas : qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Exíbant autem † dæmónia a multis clamántia, et dicéntia : Quia tu es Christus Fílius Dei : et íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Ad Magnif., Aña Omnes, † qui habébant infírmos, ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

Oratio

Subjéctum tibi pópulum, quæsumus, Dómine, propitiátio cæléstis amplíficet : et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 4, 5-42*

In illo témpore : Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar : juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 15 in Joann. n. 6 et 7

Jam incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus : non enim frustra fatigátur virtus Dei : non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur : non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid : inténtos nos fáciunt: ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui di-

gnátus est ita hortári, ut díceret : Pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Videns Jacob † vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit : * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem : quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

℟. post XII Lect. Vidéntes. 473

Lectio II

Tibi fatigátus est ab itínere Jesus. Invenímus virtútem Jesum; et invenímus infírmum Jesum: fortem, et infírmum. Fortem, quia in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére, quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil: et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infírmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit: infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut, quod non erat, esset : infírmitas Christi fecit, ut, quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua.

℟. Joseph † dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat, audívit : manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua.

Lectio III

Nutrit ergo ipse infírmus infírmos, tamquam gallína pullos suos : huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre fílios tuos sub alas tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmodum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis, quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros: hirúndines, cicónias, colúmbas quotídie vidémus nidificáre : quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam, si ipsi pulli non sequántur, fílios non vídeas, matrem tamen intélligas.

℟. Meménto mei, † dum bene tibi fúerit : * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere : * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia.

Oratio

Jejúnia nostra, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere : ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Aquam, † quam ego dédero, si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Dómine, † ut vídeo, prophéta es tu : patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 8, 1-11*

In illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 33 in Joann., n. 3 et 4

Jesus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrísmate dictum est: chrisma autem Græce, Latíne únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum: et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Mérito † hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? Idcírco.

℟. post XII Lect. Vidéntes. 473

Lectio II

Addúcunt autem illi scribæ et pharisæi mulíerem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério: in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum: ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facínore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuísse dicebátur?

℟. Dixit Ruben † frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En sanguis.

Lectio III

Intelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuísse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum: Accíngere gládio tuo circa femur tuum, potentíssime. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna: propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu Sancto prophéta prædíxerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur: cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo lauda-

bátur. Cum ergo de duóbus istis, id est, de veritáte et mansuetúdine ejus, inimíci livóre et invídia torqueréntur; in tértio, id est justítia, scándalum posuérunt.

℟. Lamentabátur † Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. Precor. Glória Patri. Precor.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justítiam a culpa jejúnent. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Inclinávit se Jesus, † et scribébat in terra: Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Sabbato. 173

Capitulum *Gal. 4, 22-24*

Fratres: Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. † Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem.* Quæ sunt per allegoríam dicta.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif., Aña Nemo te condemnávit, † múlier? Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

DOMINICA IV
IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum

Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Júdicem,
Flectámus iram víndicem:

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña et Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex cum reliquis de Psalterio. 19

De libro Exodi

Lectio I *Cap. 3, 1-15*

Móyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses! Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contra Deum.

℟. Locútus est † Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægýptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israël venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimíttat.

Lectio II

Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægýpto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: et sciens dolórem ejus, descéndi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi.

℟. Stetit † Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio III

Clamor ergo filiórum Israël venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israël de Ægýpto. Dixítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam fílios Israël de Ægýpto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: et hoc habébis signum, quod míserim te: Cum edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo super montem istum.

℟. Cantémus † Dómino: gloriósе enim honorificátus est, equum et ascensórem projécit in mare: * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. Adjútor.

Lectio IV

Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israël, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices fíliis Israël: Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israël: Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem.

℟. Audi, † Israël, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam: et inimícus ero inimícis tuis. Et dabo. Glória Patri. Et dabo.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Basilíi Magni

Lectio V *Hom. 1 de jejun. n. 5 et 6*

Móysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse: neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre, atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem jejúnium legis latæ conciliátor fuit: inférius vero, gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadragínta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo contínuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit.

℟. In mari † viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per Mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

Lectio VI

Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit: Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere. Uno témporis moménto ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololatríam turpíssime devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere.

℟. Qui persequebántur † pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum : * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et in.

Lectio VII

Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent, ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium prophétas génuit, poténtes confírmat atque róborat.

℟. Móyses † fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut legem.

Lectio VIII

Jejúnium legislatóres sapiéntes facit : ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitátio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est : in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet : nazaræum sanctíficat, sacerdótem pérficit: neque enim fas est sine jejúnio sacrifícium attíngere, non solum in mýstica nunc et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit : quadragínta namque diérum jejúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses íterum legem accípiens, íterum jejúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum, qui carnes appetivére?

℟. Vos, † qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos ferrum non tétigit: et offérte super illud holocáusta et hóstias pacíficas Deo vestro. ℣. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De lapídibus. Glória Patri. De lapídibus.

IN III NOCTURNO

Aña Satiávit Dóminus † quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem. ut in Psaltério. 31

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 6*

In illo témpore : Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis : et sequebátur eum

multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 24 in Joannem, n. 1 et 2

Miràcula, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit; et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ; ut non majóra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

℟. Spléndida † facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans, quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio X

Majus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur: illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat?

℟. Ecce † mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: et præcédet te Angelus meus. ℣. Israël, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio XI

Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes: potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Atténdite, † pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte.

Lectio XII

Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens: et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo: habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Addúxi vos † per desértum quadragínta annis ego Dóminus, et non sunt attríta vestiménta vestra: * Manna de cælo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dóminus. ℣. Ego edúxi vos de terra Ægýpti, et de domo servitútis liberávi vos. Manna. Glória Patri. Manna.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem
Cap. 6, 1-15

In illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilææ,quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Jesus: et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Judæórum. Cum sublevásset ergo óculos Jesus, et vidísset quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus. Respóndit ei Philíppus: Ducentórum denariórum panes non suffíciunt eis, ut unusquísque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex discípulis ejus, Andréas, frater Simónis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Fácite hómines discúmbere. Erat autem fænum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque míllia. Accépit ergo Jesus panes, et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus: simíliter et ex píscibus quantum volébant.Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragménta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidíssent quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Jesus ergo cum cognovísset, quia ventúri essent ut ráperent eum, et fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus.

AD LAUDES

Aña 1 Tunc acceptábis † sacrifícium justítiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis. Ps.50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica. 36

2 Bonum est † speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

3 In matutínis, † Dómine, meditábor in te.

4 Potens es, Dómine, † erípere nos de manu forti: líbera nos, Deus noster.

5 Reges terræ † et omnes pópuli, laudáte Deum.

Capitulum *Gal. 4, 22-24*

Fratres: Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. † Sed qui de ancílla,secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem. * Quæ sunt per allegoríam dicta.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Jam, Christe, sol justítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.
Dans tempus acceptábile,
Et pænitens cor tríbue :
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.
Quiddámque pæniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Majóre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.
Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened., Aña Cum sublevásset † óculos Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi ? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Accépit ergo † Jesus panes, et, cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

AD TERTIAM

Aña De quinque pánibus † et duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Aña Satiávit Dóminus † quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus.

Capitulum *Gal. 4, 27*

Lætáre, stérilis, quæ non paris: † erúmpe et clama, quæ non párturis : * quia multi fílii desértæ, magis quam ejus, quæ habet virum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD NONAM

Aña Illi ergo hómines, † cum vidíssent quod fécerat Jesus signum, intra se dicébant : Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitulum *Ibid. 4, 31*

Itaque, fratres, nonsumus ancíllæ fílii, sed líberæ : * qua libertáte Christus nos liberávit.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dñica. 157 Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in Vesperis Sabbati præcedentis. 477

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif., Aña Súbiit ergo † in montem Jesus, et ibi sedébat cum discípulis suis.

FERIA SECUNDA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 2, 13-25*

In illo témpore: Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit

Jesus Jerosólymam: et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 10 in Joann., n. 4

Quid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dóminus omnes, qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cáritas vestra, quod sacrifícia illa pópulo pro ejus carnalitáte, et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus teneretúr, ne in idóla deflúeret: et immolábant ibi sacrifícia, boves, oves et colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. I (et post XII Lect.) Vos, † qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino *De lapídibus, quos ferrum non tétigit: et offérte super illud holocáusta et hóstias pacíficas Deo vestro. ℣. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De lapídibus. (Glória Patri. De lapídibus.)

Lectio II

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo: et tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Audi, † Israël, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam: et inimícus ero inimícis tuis. Et dabo.

Lectio III

Si negotiatiónis domus non debet fíeri domus Dei, potatiónis debet fíeri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos: et consolátur nos Psalmus, quem audístis: Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur: etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum: flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum: multíplicant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádjuvat. Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.

℟. Sicut fui † cum Móyse ita ero tecum, dicit Dóminus: * Confortáre, et esto robústus: introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem. ℣. Noli timére, quóniam tecum sum: ad quæcúmque perréxeris, non dimíttam te, neque derelínquam. Confortáre. Glória Patri. Confortáre.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Auférte ista hinc, † dicit Dóminus : et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis.

Ad Magnif., Aña Sólvite templum hoc, † dicit Dóminus; et post tríduum reædificábo illud : hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Oratio

Deprecatiónem nostram, quǽsumus, Dómine, benígnus exáudi : et, quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 7, 14-31*

In illo témpore : Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 29 in Joann., n. 2 et 3

Ille qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant, ubi natus, quemádmodum fúerit educátus. Numquam eum víderant lítteras discéntem : audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proférre, nisi legísset, nemo légere, nisi lítteras didicísset : et ídeo mirabántur. Eórum autem admirátio magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio.

℞. I (et post XII Lect.) Quid me quæritis † interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo : si autem bene, cur me cædis? ℣. Multa bona ópera operátus sum vobis : propter quod opus vultis me occídere? Si male. (Glória Patri. Si male.)

Lectio II

Ex eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius ínspici et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profúnditas prima : vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait : Ista doctrína non est mea : sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque : et mea doctrína, et non mea.

℞. Addúxi vos † per desértum quadragínta annis ego Dóminus, et non sunt attríta vestiménta vestra : * Manna de cælo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dóminus. ℣. Ego edúxi vos de terra Ægýpti, et de domo servitútis liberávi vos. Manna.

Lectio III

Si ergo intueámur diligénter, quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta : In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : inde pendet hujus solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Pa-

tris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullíus, sed alicújus: et suam doctrínam dixit seípsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum quam tu? et quid tam non tuum quam tu, si alicújus est, quod es?

℟. Móyses † fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut legem.

Oratio

Sacræ nobis, quæsumus, Dómine, observatiónis jejúnia: et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Quid me quæritis † interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis?

Ad Magnif., Aña Nemo in eum † misit manum: quia nondum vénerat hora ejus.

Oratio

Miserére, Dómine, pópulo tuo: et contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 9, 1-38*

In illo témpore: Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 44 in Joann., n. 1 et 2

Ea quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda atque miránda, et ópera, et verba sunt: ópera, quia facta sunt; verba, quia signa sunt. Si ergo quid signíficet hoc quod factum est, cogitémus: genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, et illuminátio fides: quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente prophetárum dicit: Fúimus et nos aliquándo natúra fílii iræ, sicut et céteri. Si fílii iræ, fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ: quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est.

℟. Spléndida † facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans, quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

℟. post XII Lect. Locútus est. 478

Lectio II

Venit Dóminus: quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Exspuit in terram, de salíva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est, et inúnxit

óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloë. Pertínuit autem ad Evangelístam, commendáre nobis nomen hujus piscínæ, et ait : Quod interpretátur Missus. Jam quis sit missus, agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur Missus; baptizátus est in Christo. Si ergo, quando eum in seípso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

℟. Ecce † mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper : * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: et præcédet te Angelus meus. ℣. Israël, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum : ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio III

Audístis grande mystérium. Intérroga hóminem : Christiánus es? Respóndet tibi: Non sum. Si pagánus es, aut Judæus? Si autem díxerit, Non sum : adhuc quæris ab eo, Catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi, Catechúmenus : inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære, et respóndet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso, quo catechúmenus est, dicit : In Christum. Ecce modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc catechúmeni áudiunt : sed non eis súfficit, ad quod inúncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Atténdite, † pópule meus, legem meam : * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum : loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

Oratio

Deus, qui et justis præmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes : miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Rabbi, † quid peccávit homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit : Neque hic peccávit, neque paréntes ejus : sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Ad Magnif., Aña Ille homo † qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, et modo vídeo.

Oratio

Páteant misericórdiæ aures tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et, ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I — *Cap. 7, 11-16*

In illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 n. 89-92 Com. in Luc. c. 7

Et hic locus ad utrámque redúndat grátiam; et ut cito fle-

cti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue, quæ únici fílii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduæ gravitátis méritum exsequiárum turba concíliet: et ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam féminam, quæ resurrectiónem únici et adolescéntis fílii suis lácrimis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum juniórem a pompa fúneris atque a suprémis sepúlcri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrimárum: quæ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur.

℟. I (et post XII Lect.) Locútus est † Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægýptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israël venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimíttat. (Glória Patri. Ut dimíttat.)

Lectio II

Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad sepúlcrum ferebátur eleméntis, sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen posteáquam Jesus id tétigit, profícere cœpit ad vitam: ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

℟. Stetit † Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio III

Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, et túmulo próxima córpora jáceant defunctórum: verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera: vox redit, rédditur fílius matri, revocátur a túmulo, erípitur a sepúlcro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est: sepúlcrum tuum guttur est. Sepúlcrum enim patens, est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlcro te líberat Christus: ab hoc túmulo surges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pæniténtiæ lácrimis ipse laváre non possis; fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cum suos líberos letháblibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Cantémus † Dómino: glorióse enim honorificátus est, equum et ascensórem projécit

in mare : * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. Adjútor. Glória Patri. Adjútor.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet ; ut, terrénis afféctibus mitigátis, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Ibat Jesus † in civitátem, quæ vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

Ad Magnif., Aña Prophéta magnus † surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

Oratio

Pópuli tui, Deus, institútor et rector : peccáta, quibus impugnátur, expélle ; ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 11, 1-45*

In illo témpore : Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 49 in Joann., n. 4-6

In superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus : quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus, quo misérunt, ubi erat Jesus : quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes, quod ægrotáret frater eárum, ut, si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

℟. In mari † viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis : * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per Mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

℟. post XII Lect. Locútus est. 478

Lectio II

Quid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixérunt, Veni : amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere, Veni, et sana ; non ausæ sunt dícere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus centuriónis inde laudátur? Ait enim : Non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit, ut nóveris : non enim amas, et déseris.

℟. Qui persequebántur † pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum : * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et in.

Lectio III

Dicit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem: Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cælo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem: quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte, quemádmodum tamquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit: propter quosdam, qui negant Fílium Dei Deum esse.

℟. Móyses † fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut legem.

Oratio

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quæsumus; ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Lázarus † amícus noster dormit: eámus, et a somno excitémus eum.

Ad Magnif., Aña Dómine, † si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Oratio

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 8, 12-20*

In illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 34 in Joann., n. 2 et 3

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi: clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant: qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur, quod dictum est a Dómino Jesu Christo: Ego sum lux mundi. Et forte non desit, qui dicat apud semetípsum: Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt.

℟. Spléndida † facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde.

℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans, quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

℟. post XII Lect. Locútus est. 478

Lectio II

Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit : nec solum agnóscit credéndo, sed, in quibus potest, convíncit étiam disputándo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, occídere in Occidénte : cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrántur: qui certa de loco in locum motióne cómmigrat.Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Ecce † mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper : * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis,et affligéntes te afflígam : et præcédet te Angelus meus. ℣. Israël, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum : ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio III

Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus : et in illa ita vivámus, ut numquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa ita in Psalmo cécinit : Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite,quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit. Hómines, inquit, et juménta salvos fácies, Dómine : sicut multiplicáta est misericórdia tua, Deus.

℟. Atténdite, † pópule meus, legem meam : * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum : loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

Oratio

Fiat, Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Qui séquitur me, † non ámbulat in ténebris : sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

SABBATO
ANTE DOMINICAM PASSIONIS
AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Sabbato. 173

Capitulum *Hebr. 9, 11-12*

Fratres : Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : † neque per sánguinem hircórum aut vitulórum,sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, * ætérna redemptióne invénta.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a

córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore leónis * Líbera me, Dómine.

Hodie et deinceps usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclus. ℟℟. brevia ad Vesperas et Laudes in Officio tam dominicali, quam feriali dicuntur sine Glória Patri et hujus loco repetitur Responsorium, ut supra.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens : In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus ; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula. Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℣. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif., Aña Ego sum, † qui testimónium perhíbeo de meípso : et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice : ut, te largiénte, regátur in córpore ; et, te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab his Vesperis usque ad Dñicam I post Pentecosten inclus. omittitur Suffragium de omnibus Sanctis.

DOMINICA DE PASSIONE

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra et Ps. 94 Veníte, exsultémus. ut infra in Ordinario Officii ferialis pro Tempore Passionis. 499

Hymnus Pange, lingua, gloriósi Prœlium certáminis, in eodem Ordinario. 499

IN I NOCTURNO

Aña et Ps. 20 Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex. cum reliquis in Psalterio. 19

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ

Lectio I *Cap. 1, 1-19*

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in

mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi: A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum.

℟. Isti sunt † dies, quos observáre debétis tempóribus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est: et in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos. Quartadécima.

Hoc ℟. non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio II

Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides, Jeremía? Et dixi: Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis.

℟. Multiplicáti sunt † qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus, Prævålui advérsus eum. Exsúrge.

Lectio III

Et dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: et vénient, et ponent unusquísque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, et libavérunt diis aliénis, et adoravérunt opus mánuum suárum.

℟. Usquequo† exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt, si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice.

Lectio IV

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Deus meus, † éripe me de manu peccatóris : et de manu contra legem agéntis, et iníqui : * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus,in auxílium meum réspice. Quóniam. ℟. Deus meus, † éripe.

In fine ultimi ℟. prolixi cujusque Nocturni non dicitur Glória Patri toto Passionis Tempore, quando fit Officium Dominicæ vel Feriæ, et repetitur ℟. ab initio usque ad ℣.

Idem fit in Festis post XII Lectionem de Feria.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 24

Sermo sancti Leónis Papæ

Lectio V *Sermo 9 de Quadrag.*

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus paschále sacraméntum esse præcípuum : cui condígne et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta refórmant : sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus Sancti majóra sunt ordináta jejúnia : ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo, quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait : Si compátimur, et conglorificábimur.Certa atque secúra est exspectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Dóminicæ passiónis.

℟. Deus meus † es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio VI

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis société̱s hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens : Omnes, qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur : et ídeo numquam deest tribulátio persecutiónis, si numquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatiónibus suis dicit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus.

℟. In te † jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio VII

Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles,totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his, qui áderant, universáliter audiébat.Sicut ergo totíus est córporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre : quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis : et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quam in hoste manifésto.

℟. In próximo est † tribulátio mea, Dómine, et non est qui

ádjuvet; ut fódiant manus meas et pedes meos : líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut enárrem.

Lectio VIII

Beátus Job, alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, pie veracitérque dicébat : Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur.Sed cum caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsídio crucis Christi mens rationális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit, quóniam continéntiæ clavis et Dei timóre transfígitur.

℟. Qui custodiébant † ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes : Deus derelíquit eum, * Persequímini et comprehéndite eum : quia non est qui líberet eum : Deus meus, ne elongéris a me : Deus meus, in adjutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi : verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Persequímini. ℟. Qui custodiébant.

IN III NOCTURNO

Aña Ego † glóriam meam non quæro : est qui quærat, et júdicet. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem. ut in Psaltério. 31

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — *Cap. 8*

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 18 in Evang., n. 1 et 2

Pensáte,fratres caríssimi,mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat,et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere, se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde, quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit : proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit,qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest, quisquis ex illo non est : intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit; et intélliget, unde sit.

℟. Tota die † contristátus ingrediébar, Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusiónibus : * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

Lectio X

Cæléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penset ergo apud se unusquísque vestrum,

si hæc vox Dei in cordis ejus aure convaluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrimárum tempus ad iniquitátem rédeunt.

℟. Ne avértas † fáciem tuam a púero tuo, Dómine : * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio XI

Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc, quod ex ore Veritátis sonat : Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Sed hoc quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt: nam séquitur: Respondérunt ígitur Judæi et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu,et dæmónium habes?

℟. Quis dabit † cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis.

Lectio XII

Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus : Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos : et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait : Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam : et cui per Isaíam dícitur : Custos, quid de nocte? custos, quid de nocte? respondére nóluit Dóminus, Samaritánus non sum; sed, Ego dæmónium non hábeo.Duo quippe ei illáta fuérunt : unum negávit,áliud tacéndo consénsit.

℟. Pacífice † loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi : * Vidísti, Dómine, ne síleas, ne discédas a me. ℣. Ego autem cum mihi moléstí essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti. ℟. Pacífice.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 8, 46-59

In illo témpore : Dicébat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judæi, et dixérunt ei : Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Respóndit Jesus : Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Ego autem non quæro glóriam meam : est qui quærat, et

júdicet. Amen, amen, dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. Dixérunt ergo Judæi: Nunc cognóvimus quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est, et Prophétæ; et tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in ætérnum. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? et Prophétæ mórtui sunt. Quem teípsum facis? Respóndit Jesus: Si ego glorífico meípsum, glória mea nihil est: est Pater meus, qui gloríficat me, quem vos dícitis quia Deus vester est, et non cognovístis eum: ego autem novi eum: et si díxero, quia non scio eum, ero símilis vobis, mendax. Sed scio eum, et sermónem ejus servo. Abraham pater vester exsultávit, ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est. Dixérunt ergo Judæi ad eum: Quinquagínta annos nondum habes, et Abraham vidísti? Dixit eis Jesus: Amen, amen, dico vobis, ántequam Abraham fíeret, ego sum. Tulérunt ergo lápides, ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

AD LAUDES

Aña 1 Vide, Dómine, † afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum relíquis de Dominica. 36

2 In tribulatióne † invocávi Dóminum, et exaudívit me in latitúdine.

3 Judicásti, Dómine, † causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

4 Pópule meus, † quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

5 Numquid rédditur † pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum *Hebr. 9, 11-12*

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: † neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, * ætérna redemptióne invénta.

℞. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. ℞. Erue.

Hymnus

Lustris sex qui jam peráctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened., Aña Dicébat Jesus † turbis Judæórum et princípibus sacerdótum: Qui ex Deo est, verba Dei audit. Proptérea vos non audítis,quia ex Deo non estis.

Oratio

Quæsumus,omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore; et, te servánte, custodiátur in mente.Per Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Ego † dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, dicit Dóminus.

Extra Chorum Lectio br. Fáciem. 6

AD TERTIAM

Aña Ego† glóriam meam non quæro: est qui quærat, et júdicet.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

AD SEXTAM

Aña Amen, amen, dico vobis: † si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum *Hebr. 9, 13-14*

Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: † quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, * emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD NONAM

Aña Tulérunt lápides Judæi,† ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Capitulum *Hebr. 9, 15*

Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum,quæ erant sub prióri testaménto, † repromissiónem accípiant,qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis * in Christo Jesu Dómino nostro.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dñica. 157 Capitulum, ℟. breve et Hymnus ut in Vesperis Sabbati præcedentis. 491

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif., Aña Abraham † pater vester exsultávit, ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est.

℟℟. brevia, Hymni et ℣℣. supradicti dicuntur etiam in Dominica Palmarum et in Officio feriali usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclus.

ORDINARIUM OFFICII FERIALIS

TEMPORE PASSIONIS

A Feria II post Dñicam Passionis usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ, Officium hoc modo persolvitur :

AD MATUTINUM

Invitat. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Repetitur Hódie.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino,† jubilémus Deo, salutári nostro : † præoccupémus fáciem ejus in confessióne, † et in psalmis jubilémus ei.

℟. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : † quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit.

℟. Nolíte obduráre corda vestra.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus ejus : † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

℟. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra.

Sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : † ubi tentavérunt me patres vestri,† probavérunt et vidérunt ópera mea.

℟. Nolíte obduráre corda vestra.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, † et dixi : † Semper hi errant corde ;† ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam.

℟. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra.

Non dicitur Glória Patri, sed repetitur Invitatorium :

Hódie, si vocem Dómini audiéritis, ℟. Nolíte obduráre corda vestra.

Hoc Invitatorium cum Psalmo sic dicitur a Dominica Passionis usque ad Feriam IV. Majoris Hebdomadæ incl., tam in Officio Dominicali quam feriali ; postea iisdem diebus additur sequens

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Prœlium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morsu in mortem córruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat ;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris

Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Caro factus pródiit.

Vagit Infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et manus pedésque, et crura
Stricta cingit fáscia.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Psalterio; Lectiones et ℟℟. ut infra.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi de Psalterio.

Capitulum *Jer. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Deinde, flexis genibus, Kýrie, eléison, Pater noster, ℣. Dóminus vobíscum et Oratio diei. Postea dicitur ℣. Dóminus vobíscum. ℣. Benedicámus Dómino. ℣. Fidélium ánimæ et Pater noster.

AD LAUDES

Pater noster. Ave, María. Deus, in adjutórium. Ps. Deus misereátur. 59

Añæ et Psalmi de Psalterio.

Capitulum *Jer. 11, 19*

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, † et eradámus eum de terra vivéntium, * et nomen ejus non memorétur ámplius.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. ℟. Erue.

Hymnus

Lustris sex qui jam peráctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Aña ad Benedictus et Oratio propria. Non dicitur Suffragium.

AD PRIMAM

In Feriis infra Hebdomadam Passionis dicitur sequens

Aña Líbera me, † Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

In Feriis vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ Aña I ex Laudibus Feriæ currentis.

Capitulum Pacem. Preces dicuntur flexis genibus.

Extra Chorum Lectio br. Fáciem. 6

AD TERTIAM

In Feriis infra Hebdomadam Passionis dicitur sequens

Aña Judicásti, Dómine, † causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

In Feriis vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ Aña II ex Laudibus Feriæ currentis.

Capitulum *Jer. 17, 13*

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: * quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

AD SEXTAM

In Feriis infra Hebdomadam Passionis dicitur sequens

Aña Pópule meus, † quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

In Feriis vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ Aña III ex Laudibus Feriæ currentis.

Capitulum *Jer. 17, 18*

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD NONAM

In Feriis infra Hebdomadam Passionis dicitur sequens

Aña Numquid rédditur † pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

In Feriis vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ Aña V ex Laudibus Feriæ currentis.

Capitulum *Jer. 18, 20*

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóquerer pro eis bonum, * et avértere indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Feria occurrente in Psalterio.

Capitulum *Jer. 11, 20*

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, † vídeam ultiónem tuam ex eis: * tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. ℟. De ore.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula. Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Aña ad Magnificat et Oratio propria. Non dicitur Suffragium.

FERIA SECUNDA
INFRA HEBDOM. PASSIONIS

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 7, 32-39*

In illo témpore: Misérunt príncipes et pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 31 in Joann., n. 8 et 9

Quómodo apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt, ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modo vultis fácere,factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum, et tunc vado ad eum, qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad passiónem meam.

℟. I (et post XII Lect.) Deus meus, † éripe me de manu peccatóris: et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam. (Deus meus.)

Lectio II

Quærétis me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic jam resurrectiónem suam prædíxit: noluérunt enim agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt étiam,cum Dóminus resurréxit et ascéndit in cælum. Tunc per discípulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seípsum: ipse quippe illis díxerat: Sine me nihil potéstis fácere.Quando claudus ille, qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur,sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illíus,quem ipsi occidérunt.Multi compúncti dixérunt: Quid faciémus?

℟. Qui custodiébant † ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes: Deus derelíquit eum, * Persequímini et comprehéndite eum: quia non est qui líberet eum: Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in adjutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum

me cogitábant mala mihi : verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Persequímini.

Lectio III

Vidérunt enim se ingénti crímine impietátis adstríctos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt : et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre : sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim : Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos : illis jam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat, quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Pacífice † loquebántur mihi inimíci mei, et in ira moléstì erant mihi : * Vídisti, Dómine, ne síleas, ne discédas a me. ℣. Ego autem cum mihi moléstì essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti. ℟. Pacífice.

Oratio

Sanctífica, quæsumus, Dómine, nostra jejúnia : et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened., Aña In die magno † festivitátis stabat Jesus,et clamábat dicens : Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif., Aña Si quis sitit, † véniat ad me, et bibat : et de ventre ejus fluent aquæ vivæ,dicit Dóminus.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis : ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne defféndi.Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 7, 1-13*

In illo témpore : Ambulábat Jesus in Galilæam : non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 28 in Joannem, n. 1

In isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fídei nostræ.Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo : Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit : Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quæreret quem fécerat, nisi fíeret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolíte dimíttere : sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem,qui fecit hóminem.

℟. i (et post xii Lect.) Adjútor † et suscéptor meus es tu, Dómine: et in verbum tuum sperávi : * Declináte a me, malígni : et scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Iníquos ódio hábui : et legem tuam diléxi. Declináte. (Adjútor.)

Lectio II

Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim, quando vóluit, deténtus est : quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quod latébat, quod se tamquam, ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

℟. Docébo † iníquos vias tuas: et ímpii ad te converténtur : * Líbera me de sanguínibus,Deus, Deus salútis meæ. ℣. Dómine, lábia mea apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera.

Lectio III

Non enim Christus in cápite, et non in córpore : sed Christus totus in cápite, et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse: quod autem ipse, non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non díceret Saulo: Quid me perséqueris ? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fidéles ejus, in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos, servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos : sed me, hoc est, membra mea, quibus ego sum caput.

℟. Ne perdas † cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum víris sánguinum vitam meam : * Rédime me, Dómine. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, a viro iníquo líbera me. Rédime. ℟. Ne perdas.

Oratio

Nostra tibi, Dómine, quæsumus, sint accépta jejúnia: quæ nos et expiándo, grátia tua dignos effíciant, et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened., Aña Tempus meum † nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif., Aña Vos ascéndite † ad diem festum hunc: ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum : ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 10, 22-38*

In illo témpore : Facta sunt encænia in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in tem-

plo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 48 in Joann., n. 2 et 3

Encænia festívitas erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dícitur novum. Quandocúmque novum áliquid fúerit dedicátum, encænia vocántur. Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encæniáre dícitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cum ea, quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

℟. Tota die † contristátus ingrediébar, Dómine: quóniam ánima mea completa est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

℟. post XII Lect. Multiplicáti sunt. 506

Lectio II

Hiems erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judæi, et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant: ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere: qui credit, accédit; qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

℟. Ne avértas † fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio III

Frigúerant diligéndi caritáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant: non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærébant audíre a Dómino, Ego sum Christus: et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim prophétæ Christum: sed divinitátem Christi et in prophétis et in ipso Evangélio nec hærétici intélligunt: quanto minus Judæi, quámdiu velámen est super cor eórum?

℟. Quis dabit † cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus frauduléntur incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. ℟. Quis dabit.

Oratio

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et, quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened., Aña Oves meæ † vocem meam áudiunt: et ego Dóminus agnósco eas.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hó-

mine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif., Aña Multa bona ópera † operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere?

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus effébtum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 7, 36-50*

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 33 in Evang., n. 1

Cogitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pæniténtia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrimæ ad exémplum pæniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrimas óbtulit. Díscite, quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

℟. I (et post XII Lect.) Deus meus, † éripe me de manu peccatóris: et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam. (Deus meus.)

Lectio II

Hanc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat, illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Multiplicáti sunt, † qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus, Præválui advérsus eum. Exsúrge. (Post Lect. XII repet.: Multiplicáti sunt.)

Lectio III

Sed ecce, quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam et suscipiéntem: quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

℟. Usquequo † exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. ℟. Usquequo.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened., Aña Magíster dicit : † Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif., Aña Desidério † desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

Oratio

Esto, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 11, 47-54*

In illo témpore : Collegérunt pontífices et pharisæi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 49 in Joannem, n. 26 et 27

Pontífices et pharisæi sibi consulébant : nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant, quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent : et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim : Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum : et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

℟. Deus meus † es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

℟. post XII Lect. Multiplicásti sunt. 506

Lectio II

Nam et Románi post Dómini passiónem et glorificatiónem tulérunt eis et locum et gentem, expugnándo et transferéndo: et illud eos séquitur, quod álibi dictum est : Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne, si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános civitátem Dei templúmque defénderet : quóniam contra ipsum templum, et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant.

℟. In te † jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio III

Unus autem ex ipsis, Cáiphas, cum esset póntifex anni illíus, dixit eis : Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia éxpedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit : sed cum esset póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetíæ spíritu futúra prædícere : quod tamen Evangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia póntifex fuit, id est summus sacérdos.

℟. In próximo est † tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet ; ut fódiant manus meas et pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut enárrem. ℟. In próximo est.

Oratio

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde : ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened., Aña Appropinquábat autem † dies festus Judæórum : et quærébant príncipes sacerdótum, quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif., Aña Príncipes sacerdótum † consílium fecérunt, ut Jesum occíderent : dicébant autem : Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 12, 10-36*

In illo témpore : Cogitavérunt príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent : quia multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 50 in Joann., n. 14

Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre : quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum, ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia ! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum ? Quando Lazáro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem ? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus : ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occísum.

℟. Tota die † contristátus ingrediébar, Dómine : quóniam

ánima mea compléta est illusiónibus : * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt : et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

℟. post XII Lect. Multiplicáti sunt. 506

Lectio II *Tract. 51, n. 2 et 4*

In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent, quia venit Jesus Jerosólymam : accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam: quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophæo crucis de diábolo, mortis príncipe, triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui Hebræam linguam novérunt, magis afféctum índicans, quam rem áliquam signíficans, sicut sunt in lingua Latína, quas interjectiónes vocant : velut cum doléntes dícimus, heu; vel cum delectámur, vah dícimus.

℟. Ne avértas † fáciem tuam a púero tuo, Dómine : * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio III

Has ei laudes turba dicébat : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israël? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israël Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos : sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

℟. Quis dabit † cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus frauduléntes incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. ℟. Quis dabit.

Oratio

Profíciat, quæsumus, Dómine, plebs tibi dicáta, piæ devotiónis afféctu : ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened., Aña Clarífica me, Pater, † apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Sabbato. 173

Capitulum *Philipp. 2, 5-7*

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : † sed semetípsum exinanívit, formam

servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. ℟. De ore.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens : In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula. Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif., Aña Pater juste, † mundus te non cognóvit : ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti : concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA IN PALMIS

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Hódie, si vocem. Ps. 94 Veníte, exsultémus. Hymnus Pange, lingua, gloriósi. ut in Ordinario pro Tempore Passiónis. 499

IN I NOCTURNO

Aña et Ps. 20 Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis in Psaltério. 19

De Jeremía Prophéta

Lectio I *Cap. 2, 12-22*

Obstupéscite, cæli, super hoc, et, portæ ejus, desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? Quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem : civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis.

℟. In die † qua invocávi te, Dómine, dixísti : Noli timére : * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine, Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio II

Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dere-

liquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam? Et nunc quid tibi vis in via Ægýpti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito et vide, quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum.

℟. Fratres mei † elongavérunt se a me: et noti mei * Quasi aliéni recessérunt a me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt. Quasi.

Lectio III

A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℟. Atténde, † Dómine, ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? ℣. Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Numquid.

Lectio IV *Ibid. 29-32*

Quid vultis mecum judício conténdere? Omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Viri ímpii † dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum: auferámus memóriam illíus de terra: et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos: ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam: et rei facti sunt in cogitatiónibus suis. ℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: et excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes. ℟. Viri ímpii.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 24

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 62; de Pass. Domini XI

Lectio V

Desideráta nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exsultatiónes spiritálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi diffícile est, de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere: non est tamen líberum sacerdóti, in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis offí-

cium: cum ipsa matéria ex eo, quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur.

℟. Conclúsit † vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit et inebriávit me amaritúdine: deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide, Dómine, iniquitátes illórum: et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. Vide.

Lectio VI

Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est, ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus. Dicénte enim prophéta: Quǽrite Dóminum, et confirmámini, quǽrite fáciem ejus semper: némini præsuméndum est, quod totum, quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere.

℟. Salvum me fac, † Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor, exáudi me, Dómine, Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio VII

Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et obléctat et súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuísset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

℟. Noli † esse mihi, Dómine, aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes qui me persequúntur, * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Et non.

Lectio VIII

Feféllit ergo illum malígnitas sua, íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset, et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium: quæ, dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Oppróbrium † factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me, Dómine, Deus meus.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adjuva. ℟. Oppróbrium.

IN III NOCTURNO

Aña Hosánna † Fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israël : Hosánna in excélsis. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem. ut in Psaltério. 31

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 21*

In illo témpore : Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti : tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 9 in Lucam, c. 19, v. 29-30

Pulchre, relíctis Judǽis, habitatúrus in affléctibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit.Deserúntur ergo qui óderant : eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem.

℟. Dóminus † mecum est tamquam bellátor fortis : proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt : Dómine,probas renes et corda: * Tibi revelávi causam meam. ℣. Vidísti, Dómine, iniquitátes eórum advérsum me : júdica judícium meum. Tibi.

Lectio X

In hoc monte est ille cæléstis agrícola : ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere : Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini. Et fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fecundárum? Ipse est, per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit : qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur.

℟. Dixérunt † ímpii apud se, non recte cogitántes : Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum : * Videámus si sermónes illíus veri sunt : et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris : morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo,et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis : et præfert novíssima justórum. Videámus.

Lectio XI

Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina : non póterat solvi, nisi jussu Dómini. Solvit eum manus apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvere. Nunc considerémus, qui fúerint illi, qui er-

róre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit.

℟. Circumdedérunt me † viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed tu.

Lectio XII

Et ídeo secúndum Matthæum, et ásinam et pullum légimus: ut, quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi Hevam figurávit erróris: hic autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit: et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Cum audísset † pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam, exiérunt óbviam ei. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii ramos de arbóribus sternébant, et clamábant: * Hosánna Fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini. ℣. Turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, voce magna clamábant. Hosánna. ℟. Cum audísset.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 21, 1-9

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet: et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce, rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, fílium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna Fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

AD LAUDES

Aña 1 Dóminus Deus † auxiliátor meus: et ídeo non sum confúsus. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica. 36

2 Circumdántes † circumdedérunt me: et in nómine Dómini vindicábor in eis.

3 Júdica † causam meam: defénde, quia potens es, Dómine.

4 Cum Angelis † et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

5 Confundántur † qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dómine, Deus meus.

Capitulum *Philipp. 2, 5-7*

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Erue a frámea,* Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. ℟. Erue.

Hymnus

Lustris sex qui jam peráctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened., Aña Turba multa, † quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Hosánna in excélsis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Púeri Hebræórum † tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

AD TERTIAM

Aña Púeri Hebræórum † vestiménta prosternébant in via, et clamábant, dicéntes: Hosánna Fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

AD SEXTAM

Aña Tibi reveláví † causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Capitulum *Philipp. 2, 8-9*

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Prop-

ter quod et Deus exaltávit illum, * et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD NONAM

Aña Invocábo † nomen tuum, Dómine: ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.

Capitulum *Philipp. 2, 10-11*

In nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum : † et omnis lingua confiteátur,* quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Dominica. 157
Capitulum, ℟. breve, Hymnus et ℣. ut in Vesperis Sabbati præcedentis. 509

Ad Magnif., Aña Scriptum est enim:† Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis : postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam : ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

¶ Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum Duplex I vel II classis, transfertur post Octavam ; de aliis Festis fit Commem., præterquam tribus diebus Pascha præcedentibus et duobus consequentibus, juxta Rubricam de Commemorationibus.

FERIA SECUNDA
MAJORIS HEBDOMADÆ

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 12, 1-9*

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 50 in Joann., n. 6-7

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur; véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro et céteris : ministrábat Martha, una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus : mystérium requirámus.

℟. Viri ímpii † dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum : auferámus memóriam illíus de terra : et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos: ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam : et rei facti sunt in cogitatiónibus suis. ℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt : et excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes.

Lectio II

Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit : erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum : nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis Græce, fides Latíne dícitur. Quærébas

operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

℟. Oppróbrium † factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me, Dómine, Deus meus. ℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adjuva.

Lectio III

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bona: nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurrexérunt † in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere: et non pepercérunt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me: et concússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram. ℣. Effudérunt furórem suum in me: fremuérunt contra me déntibus suis. Ego. ℟. Insurrexérunt.

In II Nocturno Oratio ut ad Laudes.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Fáciem meam † non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Ps. 50 Miserére mei, Deus. cum reliquis de Feria II in Psalterio. 59

2 Frámea, † suscitáre advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.

3 Appendérunt † mercédem meam trigínta argénteis: quibus appretiátus sum ab eis.

4 Inundavérunt aquæ † super caput meum: dixi, Périi: invocábo nomen tuum, Dómine Deus.

5 Lábia insurgéntium, † et cogitatiónes eórum vide, Dómine.

Capitula et reliqua in Laudibus et Horis ut supra in Ordinario. 500

Ad Bened., Aña Clarífica me, Pater, † apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus: Qui tecum vivit et regnat.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Feria II in Psalterio. 160

Capitulum et reliqua ut supra in Ordinario Temporis Passionis. 501

Ad Magnif., Aña Non habéres † in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuísset.

Oratio

Adjuva nos, Deus, salutáris noster: et ad benefícia recoléndа, quibus nos instauráre

dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA
MAJORIS HEBDOMADÆ

Bened. Deus, Pater omnípotens.

De Jeremía Prophéta

Lectio I *Cap. 11, 15-20*

Quid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? Numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum, qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Contumélias † et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi: sed tu, Dómine, mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam. ℣. Júdica, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio II *Cap. 12, 1-4*

Justus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt et fáciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consúmptum est ánimal et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israël, † propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam, propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio III *Ibid. 7-11*

Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte,

congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam : dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Synagóga † populórum circumdedérunt me : et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur, Dómine, nequítia peccatórum, et díriges justum. ℣. Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. Consumétur. ℟. Synagóga.

In II Nocturno Oratio ut ad Laudes.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Vide, Dómine, † et consídera, quóniam tríbulor : velóciter exáudi me. Ps. 50 Miserére mei, Deus. cum reliquis de Feria III in Psalterio. 73

2 Discérne † causam meam, Dómine : ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

3 Dum tribulárer, † clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, et exaudívit me.

4 Dómine, † vim pátior, respónde pro me: quia néscio quid dicam inimícis meis.

5 Dixérunt ímpii: † Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Capitula et reliqua in Laudibus et Horis ut supra in Ordinario. 500

Ad Bened., Aña Ante diem † festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus : da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere; ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Feria III in Psalterio. 163

Capitulum et reliqua ut supra in Ordinario Temporis Passionis. 501

Ad Magnif., Aña Potestátem hábeo † ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Oratio

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget : et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

MAJORIS HEBDOMADÆ

Bened. Ille nos benedícat.

De Jeremía Prophéta

Lectio I *Cap. 17, 13-18*

Exspectátio Israël Dómine : omnes, qui te derelínquunt, confundéntur : recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me : Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens : et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego:

induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt † advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * Ego autem orábam, et exaudísti me, Dómine, Deus meus. ℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, et ódium pro dilectióne mea. Ego autem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II *Cap. 18, 13-23*

Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israël? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito: ut fíeret terra eórum in desolatiónem, et in síbilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt † ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. Videámus.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Atténde, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prœlio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me † viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et

non est qui ádjuvet. Sed tu.
℟. Circumdedérunt.

In II Nocturno Oratio ut ad Laudes.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Líbera me † de sanguínibus, Deus, Deus meus: et exsultábit lingua mea justítiam tuam. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Feria IV in Psalterio. 88

2 Contumélias † et terróres passus sum ab eis: et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3 Ipsi vero † in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ.

4 Omnes inimíci mei † audiérunt malum meum: Dómine, lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

5 Alliga, Dómine, † in vínculis natiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Capitula et reliqua in Laudibus et Horis ut supra in Ordinario. 500

Ad Bened., Aña Simon, dormis? † non potuísti una hora vigiláre mecum?

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum vivit et regnat.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Feria IV in Psalterio. 165

Capitulum et reliqua ut supra in Ordinario Temporis Passionis. 501

Ad Magnif., Aña Ancílla dixit Petro: † Vere tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit et regnat.

JERUSALEM CONVERTERE AD DOMINUM DEUM TUUM

FERIA V IN CŒNA DOMINI

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave María et Credo, et omnibus aliis prætermissis, Matutinum absolute incipitur ab Aña primi Psalmi ; et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante Altare.

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati Sancti inclusive, in fine Psalmorum, et in Responsoriis, omittitur Glória Patri. In Officio cantato ultimi Versiculi Psalmorum et Canticorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali Antiphonæ convenienti. In Officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cujusque Psalmi, Cantici et cujusque divisionis : item etiam in fine Psalmi Miserére qui post Horas voce submissa recitatur.

Oratio Réspice dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in Psalmis.

IN I NOCTURNO

Aña Zelus domus tuæ † comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Psalmus 68

Salvum me fac, Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei,* qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui,tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me* qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus líliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Aña Zelus domus tuæ comé-

dit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Aña Avertántur retrórsum, † et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes,qui quærunt te,*et dicant semper : Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Aña Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Aña Deus meus,† éripe me de manu peccatóris.

Psalmus 70

In te,Dómine,sperávi,non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : † tamquam prodígium factus sum multis : * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi:* et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, † persequímini et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium:*Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam

tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : † et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea, cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Aña Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant. ℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo, post Versiculos Nocturnorum, dicitur secreto Pater noster, **nec pronuntiatur** Et ne nos, **nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones. In fine Lectionum non dicitur** Tu autem, **sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.**

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ

Lectio I *Cap. 1, 1-14*

Aleph. Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo : facta est quasi vídua dómina Géntium : princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus : omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis : habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem : omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo, quod non sint, qui véniant ad solemnitátem : omnes portæ ejus destrúctæ : sacerdótes ejus geméntes : vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt : quia Dóminus lócutus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus : párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte † Olivéti orávit ad Patrem : Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste : * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. ℣. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio II

Vau. Et egréssus est a fília Sion omnis decor ejus : facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua : et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis, ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor : vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Je-

rúsalem, proptérea instábilis facta est : omnes, qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus : ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui : depósita est veheménter, non habens consolatórem. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Tristis est † ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum : nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis. ℣. Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos fugam.

Lectio III

Jod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus : quia vidit Gentes ingréssas Sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem : dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus : quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me : expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum : pósuit me desolátam, tota die mæróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce † vídimus eum non habéntem spéciem neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. ℟. Ecce usque ad ℣.

IN II NOCTURNO

Aña Liberávit Dóminus † páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper:* tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : † et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Aña Cogitavérunt ímpii, † et locúti sunt nequítiam : iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72

Quam bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei ;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagelabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuárium

Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos,dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam : † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo ? * et a te quod vólui super terram ?

Defécit caro mea et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Aña Cogitavérunt ímpii,et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Aña Exsúrge, Dómine, † et júdica causam meam.

Psalmus 73

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?

Memor esto congregatiónis tuæ,* quam possedísti ab inítio;

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt, qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus,jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus ? * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox :

* tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terra : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt,qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam : † memor esto improperiórum tuórum, * eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt,ascéndit semper.

Aña Exsúrge, Dómine, et júdica causam meam.

℣. Deus meus, éripe me de manu peccatóris. ℟. Et de manu contra legem agéntis et iníqui.

Pater noster, secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio IV *In Ps. 54 ad v. 2-5*

Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam : inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens,de malo liberári desíderans.Súperest, ut videámus, in quo malo sit : et cum dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse : ut, communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum.Ubi contristátus ? ubi conturbátus ? In exercitatióne mea,inquit.Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passiónem malórum hóminum,exercitatiónem suam dixit. Ne putétis,gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit,ut corrigátur ; aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℟. Amícus meus † ósculi me trádidit signo : Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum : hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit. ℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. Infélix.

Lectio V

Utinam ergo, qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur : tamen quámdiu ita sunt, ut exérceant, non eos odérimus : quia in eo, quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti,et nescis. Diábolus,et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam : ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens : Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem : id est, non

advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cæli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum : mundi dixit, amatórum mundi : mundi dixit, impiórum et iniquórum : mundi dixit, de quo dicit Evangélium : Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas † mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum : ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum : * Denariórum número Christum Judæis trádidit. ℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. Denariórum.

Lectio VI

Quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem : dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est,qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem : perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem : et tamen et ipsos exspéctans dicébat : Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus † ex discípulis meis tradet me hódie : Væ illi, per quem tradar ego : * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. Mélius. ℟. Unus.

IN III NOCTURNO

Aña Dixi iníquis : † Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: *confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : † verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Aña Dixi iníquis : Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Aña Terra trémuit † et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis:* turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium :* terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro :* omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum,* terríbili apud reges terræ.

Aña Terra trémuit et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus.

Aña In die†tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

Psalmus 76

Voce mea ad Dóminum clamávi:* voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea,† memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet,ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum,*in manu Móysi et Aaron.

Aña In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

℣. Exsúrge, Dómine. ℟. Et júdica causam meam.

Pater noster, secreto.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio VII *Cap. 11, 17-34*

Hoc autem præcípio: non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Dominícam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

℟. Eram † quasi agnus innocens: ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Veníte.

Lectio VIII

Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. Una hora † non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me?* Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judæis? ℣. Quid dormítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatiónem. Vel Judam.

Lectio IX

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod, si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo

damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet : ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

℟. Senióres † pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent : cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt pontífices et pharisæi concílium. Ut Jesum. ℟. Senióres.

Si Matutinum hodie vel biduo sequenti a Laudibus separetur, subjungitur Oratio Réspice, quæsumus, et Laudes, dictis secreto Pater noster et Ave María, absolute a prima Aña incipiuntur.

AD LAUDES

Aña Justificéris, Dómine,† in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum,* dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Justificéris, Dómine, in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Aña Dóminus † tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Psalmus 89

Dómine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo ? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Aña Contrítum est † cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te,* et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt, qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Aña Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Aña Exhortátus es † in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Canticum Moysi *Exod. 15, 1-19*

Cantémus Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor,† Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare;

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro. † Abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : † déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus,Dómine ? † quis símilis tui, magníficus in sanctitáte,* terríbilis atque laudábilis,fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor:* obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine,

quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Aña Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Aña Oblátus est, † quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fænum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña Oblátus est, quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Capitulum, ℟. breve et Hymnus non dicuntur hoc triduo.

℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi. ℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem.

Ad Bened., Aña Tráditor autem † dedit eis signum, dicens : Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Canticum Zachariæ *Luc. 1, 68-79*

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis

plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Aña Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Interim dum dicitur Canticum Benedíctus, exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela: similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam.

Cum repetitur Aña Tráditor, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub altari in cornu Epistolæ.

Aña ad Bened. in Parasceve Posuérunt † super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.

Aña ad Bened. in Sabb. Sancto Mulíeres † sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.

Repetita Aña post Benedictus, dicitur

Aña Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Secunda nocte additur: Mortem autem crucis.

Tertia nocte additur: Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur Aña Christus † factus est, omnes genuflectunt: et ea finita, dicitur Pater noster, totum sub silentio. Postea, aliquantulum altius:

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum mutitúdinem miseratiónum tuárum,* dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis,et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor: * lavábis me,et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Quo finito, sine Orémus, dicitur simili voce

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum : Sed Qui tecum vivit, dicitur sub silentio.

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, usque ad Nonam Sabbati Sancti inclusive. Ad Laudes tamen, finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum : mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS

Prima, Tertia, Sexta et Nona, hoc triduo, dictis secreto Pater noster, Ave María, et ad Primam Credo, absolute inchoantur a Psalmis infra signatis : quibus finitis, dicitur Aña Christus † factus est pro nobis, cum reliquis, ut supra in Laudibus.

AD PRIMAM

Pater noster, Ave, María et Credo, secreto.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118. I

Beáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ,* ad custodiéndas justificatiónes tuas !

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo, quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Psalmus 118, II

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas,* in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Aña Christus † factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus. 537

In hoc triduo non legitur Martyrologium, nec dicuntur cetera omnia usque ad finem Horæ.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave, María, secreto.

Psalmus 118, III

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Psalmus 118. IV

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine,*dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine,plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118. V

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer,ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui,* super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Aña Christus † factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus. 537

AD SEXTAM

Pater noster et Ave, María, secreto.

Psalmus 118, VI

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periísem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, VII

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Psalmus 118, VIII

Iníquos ódio hábui :* et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni :* et scrutábor mandáta Dei mei.

SUSCIPE ME SECUNDUM ELOQUIUM TUUM, ET VIVAM : * ET NON CONFUNDAS ME AB EXSPECTATIONE MEA.

Adjuva me, et salvus ero :* et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas:*a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calcumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Aña Christus † factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus. 537

AD NONAM

Pater noster et Ave, María, secreto.

Psalmus 118, IX

Mirabília testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui,et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me,et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hómi-

num: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es, Dómine : * et rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.
Tribulátio et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118. X

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.
Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.
Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.
Multi qui persequúntur me et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Psalmus 118. XI

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.
Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te:*et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum,quia mandáta tua non sum oblítus.

Aña Christus † factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus. 537

AD VESPERAS

Hodie et die sequenti, dictis secreto Pater noster et Ave, María, Vesperæ inchoantur absolute a I Aña, sine cantu :

Aña Cálicem † salutáris accípiam,et nomenDómini invocábo.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,*pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Aña Cálicem salutáris accípiam,et nomenDómini invocábo.

Aña Cum his, † qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : † habitávi cum habitántibus Cedar. * Multum íncola fuit ánima mea

Cum his, qui odérunt pacem : Eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis,impugnábant me gratis.

Aña Ab homínibus † iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo:*a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes

in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me,

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos. * Abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Aña Custódi me † a láqueo, quem statuérunt mihi,et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum ;

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum. * Absórpti sunt juncti petræ júdices eórum :

Audient verba mea, quóniam potuérunt.*Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram,

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum. † Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo,quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Aña Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Aña Considerábam † ad déxteram, et vidébam, et non erat, qui cognósceret me.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus ora-

tiónem meam,* et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum,* et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat, qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine,†dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me :* quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña Considerábam ad déxteram,et vidébam: et non erat,qui cognósceret me.

Capitulum, ℟. br., Hymnus et ℣. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnif., Aña Cœnántibus autem illis, † accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Canticum B. Mariæ V. *Luc. 1, 46-55*

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël,púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros,* Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Aña Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Fer. VI in Parasceve loco præcedentis Añæ dicitur sequens

Ad Magnif., Aña Cum accepísset acétum, † dixit : Consummátum est : et inclináto cápite, emísit spíritum.

Aña Christus † factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus. 537

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Jube, domne, nec Lectio brevis,nec Adjutórium, neque Oratio Dominica : sed, absolute incipitur ab Hebdomadario : Confíteor. Chorus respondet Misereátur et repetita Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit Misereátur et Indulgéntiam ut in Psalterio. 177
Facta Confessione et Absolutione, statim inchoantur sequentes Psalmi :

Psalmus 4

Cum invocárem,exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei,* et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum,úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : *

Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille,† et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis:* et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : † cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Post Psalmos immediate dicitur :

Canticum Simeonis *Luc. 2, 29-32*

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Aña Christus † factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus. 537

FERIA VI IN PARASCEVE

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave, María et Credo.

IN I NOCTURNO

Aña Astitérunt † reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus:

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me,et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,* beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Aña Divisérunt sibi † vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, réspice in me: † quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis,et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus meus es tu,* ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: † divisérunt sibi vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

Aña Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Aña Insurrexérunt in me † testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi,et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Aña Insurrexérunt in me testes iníqui,et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Divisérunt sibi vestiménta mea. ℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Pater noster, secreto.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ

Lectio I *Cap. 2, 8-15*

Heth. Cogitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion : teténdit funículum suum,et non avértit manum suam a perditióne : luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus : pérdidit et contrívit vectes ejus : regem ejus et príncipes ejus in Géntibus : non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion : conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea : effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum defíceret párvulus et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Omnes † amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi : trádidit me quem diligébam : * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me. ℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. Et terribílibus.

Lectio II

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum deficerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pæniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Velum templi † scissum est, * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. ℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et omnis.

Lectio III *Cap. 3, 1-9*

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Vínea mea † elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres et Barábbam dimítteres? ℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo. ℟. Vínea mea.

IN II NOCTURNO

Aña Vim faciébant † qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam :

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Aña Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Aña Confundántur † et reveréantur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi ;

Et exaudívit preces meas, * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis ;

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carnem Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de

me,ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna,* ecce lábia mea non prohibébo:Dómine,tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum,et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Aña Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Aña Aliéni † insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: *áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui. ℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Pater noster, secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio IV *In Ps. 63 ad ℣. 3*

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum : ibi mé-

lius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est: Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

℟. Tamquam † ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum. ℣. Cumque injecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio V

Nostis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

℟. Ténebræ † factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi: et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et inclináto cápite, emísit spíritum. ℣. Exclámans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. Et inclináto.

Lectio VI

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite; respondérunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum, multo ipse innocéntior. Institit enim, quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent

velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt, ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit: et vos, o Judæi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

℟. Animam meam † diléctam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum: posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus, qui me agnósceret, et fáceret bene. ℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercérunt ánimæ meæ. Quia. ℟. Animam meam.

IN III NOCTURNO

Aña Ab insurgéntibus in me † líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Psalmus 58

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos. Ne occídas eos, * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua:

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur; in consummatióne, * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient, quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor

meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Aña Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Aña Longe fecísti † notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te,Dómine,tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiéruntiræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Aña Captábunt † in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes,qui operántur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfe-

cérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convértátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa. ℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me gratis.

Pater noster, secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio VII C. 4, 11-16; 5, 1-10

Festinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

℟. Tradidérunt me † in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ: congregáti sunt advérsum me fortes: * Et sicut gigántes stetérunt contra

me. ℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me,et fortes quæsiérunt ánimam meam. Et sicut.

Lectio VIII

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis,qui ignórant et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet,quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Jesum † trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem. ℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi scribæ et pharisæi convénerant. Petrus.

Lectio IX

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum,secúndum órdinem Melchísedech.Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis, ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Caligavérunt † óculi mei a fletu meo: quia elongátus est a me, qui consolabátur me: Vidéte, omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte. Si est. ℟. Caligavérunt.

AD LAUDES

Aña Próprio † Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Ps. 50 Miserére mei, Deus. 533

Aña Anxiátus est in me † spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam: † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: † et anxiátus est super me spíritus meus,* in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis manuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem:* quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me; in æquitáte tua

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Aña Anxiátus est in me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Aña Ait latro ad latrónem: † Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos:*et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Aña Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Aña Dum conturbáta fúerit † ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

Canticum Habacuc *Hab. 3, 2-19*

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et Sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus. * Ante fáciem ejus ibit mors:

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram :

Aspéxit et dissólvit Gentes : * et contríti sunt montes sæculi ;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine ?† aut in flumínibus furor tuus ? * vel in mari indignátio tua ?

Qui ascéndes super equos tuos:* et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es ;

Flúvios scindes terræ.† Vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus,† cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum,* sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi,et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat,

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Aña Dum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

Aña Meménto mei, † Dómine Deus, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut

buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israël.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.
Aña Meménto mei, Dómine Deus, dum véneris in regnum tuum.
℣. Collocávit me in obscúris.
℟. Sicut mórtuos sæculi.
Ad Bened., Aña Posuérunt † super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.
Canticum Zachariæ Benedíctus. 536
Repetita Aña Posuérunt, dicitur
Aña Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.
Pater noster, secreto, Ps. 50 Miserére mei, Deus et reliqua ut supra. 537
Ad Horas omnia ut supra. 538
Ad Vesperas Añæ et Psalmi præcedentis diei. 544
Ad Magnif., Aña Cum accepísset acétum, † dixit: Consummátum est: et inclináto cápite emísit spíritum.
Aña Christus † factus est, cum reliquis ut supra ad Laudes. 537
Completorium dicitur ut in Cœna Dñi. 546

SABBATO SANCTO

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave, María et Credo.

IN I NOCTURNO

Aña In pace † in idípsum dórmiam et requiéscam.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?
Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.
Aña In pace in idípsum dórmiam et requiéscam.
Aña Habitábit † in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in cor-

de suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus:*timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram,*et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Caro mea † requiéscet in spe.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis,qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus,* nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper:*quóniam a dextris est mihi,ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ,† adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña Caro mea requiéscet in spe.

℣. In pace in idípsum. ℟. Dórmiam et requiéscam.

Pater noster, secreto.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ

Lectio I *Cap. 3, 22-30*

Heth. Misericórdiæ Dómini quia non sumus consúmpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo,multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptérea exspectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quæréntí illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius, et tacébit : quia levávit super se.

Jod.Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Sicut ovis † ad occisiónem ductus est, et dum male tracta-

rétur, non apéruit os suum : tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter sceleratos reputátus est. Ut vivificáret.

Lectio II *Cap. 4, 1-6*

Aleph. Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion ínclyti, et amícti auro primo : quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?

Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos : fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti : párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He.Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis : qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Jerúsalem,† surge, et éxue te véstibus jucunditátis : indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israël. ℣. Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. Quia.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ

Lectio III *Cap. 5, 1-11*

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis : intuére et réspice oppróbrium nostrum. Heréditas nostra versa est ad aliénos : domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus : ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægýpto dédimus manum, et Assýriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt : et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri : non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra,quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange † quasi virgo,plebs mea : ululáte, pastóres, in cínere et cilício : * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde. ℣. Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris, aspérgite vos cínere. Quia.℟.Plange.

IN II NOCTURNO

Aña Elevámini, † portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo

corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Aña Credo vidére † bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,* quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua:* et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Aña Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Aña Dómine, † abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo,* dum descéndo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Aña Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére mei. ℟. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster, secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio IV *In Ps. 63, v. 7-9*

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt: Quis nos vidébit ? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum : celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit † pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est : * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem : hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Nam et.

Lectio V

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mortuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum ? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille: hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres : ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli

ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis : et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiam ; ite, custodíte, sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem, cum custódibus.

℟. O vos omnes, † qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. Si est.

Lectio VI

Posuérunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit : mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam : et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est, quod dixísti, o infélix astútia ? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas : Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum ? Dormiéntes testes ádhibes : vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. Ecce, † quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde : et viri justi tollúntur, et nemo consíderat : a fácie iniquitátis sublátus est justus : * Et erit in pace memória ejus. ℣. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, et non apéruit os suum : de angústia, et de judício sublátus est. Et erit. ℟. Ecce.

IN III NOCTURNO

Aña Deus ádjuvat me, † et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Aña In pace factus est † locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt,qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum,* terríbili apud reges terræ.

Aña In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Aña Factus sum † sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die:* expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. In pace factus est locus ejus. ℟. Et in Sion habitátio ejus.

Pater noster, secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio VII *Cap. 9, 11-22*

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti ?

℟. Astitérunt † reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. ℣. Quare fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia ? Advérsus.

Lectio VIII

Et ídeo novi testaménti mediátor est : ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est : mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est : alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Æstimátus sum † cum descendéntibus in lacum : * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, et in umbra mortis. Factus.

Lectio IX

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo : accípiens sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo : ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit : et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur : et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto † Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti : * Ponéntes mílites, qui custodírent illum. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes. ℟. Sepúlto.

AD LAUDES

Aña O mors, † ero mors tua, morsus tuus ero, inférne. Ps. 50 Miserére mei, Deus. 533

Aña Plangent eum† quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem :

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera

tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum:*et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine:†quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et disperguéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántbus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini,* in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Aña Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Aña Atténdite, † univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram,* ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum:* et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Aña A porta ínferi † érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ *Isaiæ 38, 10-20*

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum.* Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirún-

dinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei,* suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me.*Quid dicam,aut quid respondébit mihi,cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te : * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña A porta ínferi érue,Dómine, ánimam meam.

Aña O vos omnes,† qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte,si est dolor sicut dolor meus.

℣. Caro mea requiéscet in spe.
℟. Et non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Bened.,Aña Mulíeres † sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.

Canticum Zachariæ : Benedíctus. 536
Deinde repetita Aña Mulíeres dicitur

Aña Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster, secreto, Ps. 50 Miserére mei, Deus et reliqua ut supra. 537

AD VESPERAS

Dictis Horis, ut supra, in Cœna Dñi 538 celebratur Missa; et facta Communione, statim pro Vesperis in Choro cantatur :

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum,omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. ℟. br., Hymnus et ℣. non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Añam ad Magnificat, quam Chorus prosequitur.

Ad Magnif., Aña Véspere autem sábbati, † quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúja.

Canticum Magnificat. 546 cum Glória Patri, et repetitur Aña Véspere autem sabbáti.

Deinde Sacerdos dicit :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Deinde ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Postea Diaconus dicit :

Ite, Missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Extra Chorum, dictis Pater noster, et Ave, María, Vesperæ inchoantur absolute ab Aña Allelúja, cum reliquis, ut supra : et loco Ite, Missa est, dicitur ℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen. Deinde dicitur secreto Pater noster et nihil aliud.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam. Lectio br. Fratres : Sóbrii estóte. 176

℣. Adjutórium. Pater noster, secreto. Et facta Confessione et Absolutione, dicitur ℣. Convérte nos, Deus. Deus, in adjutórium. Glória Patri ut in Psalterio. 177

Et amplius non dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, sed ejus loco deinceps dicitur Allelúja.

Deinde absolute dicuntur Psalmi ut supra Feria V in Cœna Dñi 546 cum Glória Patri in fine cujuslibet. Hymnus, Capitulum et ℣. non dicuntur, sed Psalmis expletis, inchoatur Aña ad Canticum Nunc dimíttis.

Aña Véspere autem sábbati.

Canticum Simeonis *Luc. 2, 29-32*

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri. Sicut erat.

Aña Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúja.

Deinde absolute dicitur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant ; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

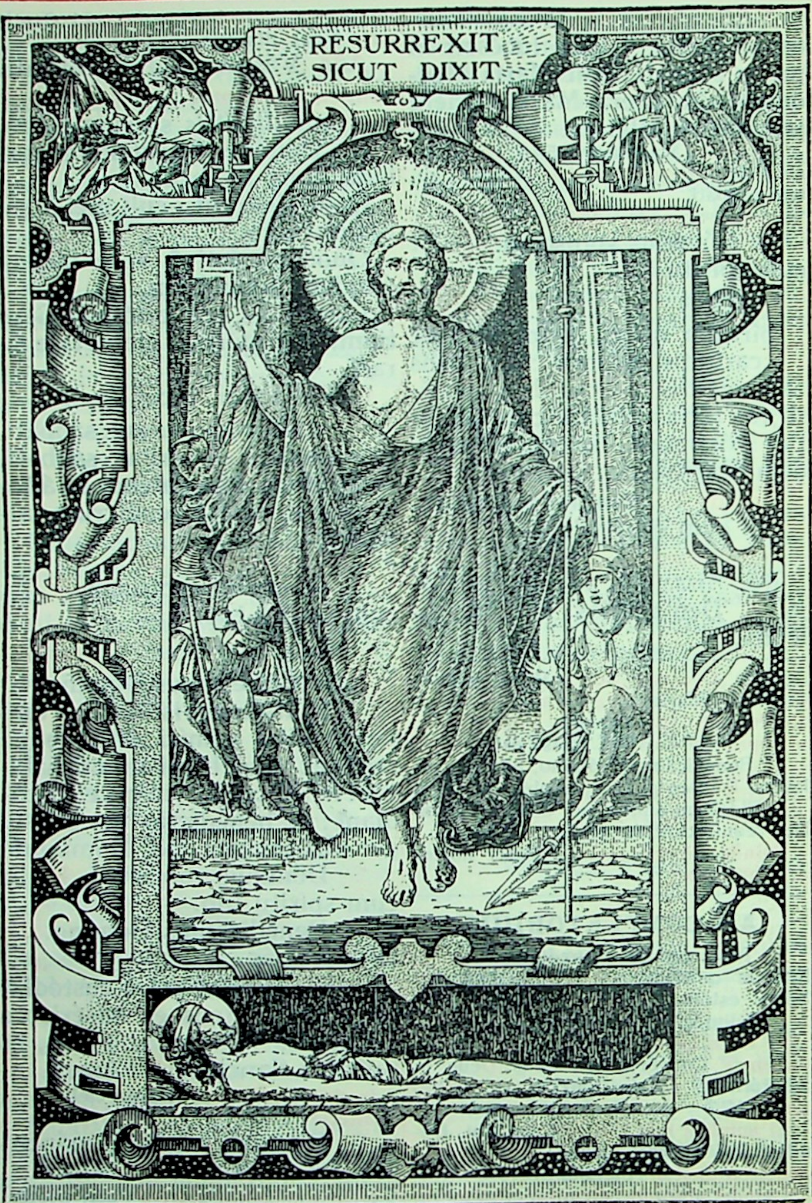
Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus, * Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

In fine Antiphona Regína cæli ut in Psalterio. 180

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur secreto Pater noster, Ave, María et Credo.

Et non flectuntur genua toto Tempore Paschali.

SURREXIT · DOMINUS · DE · SEPULCRO

SURREXIT
DOMINUS VERE
ALLELUIA

DOMINICA RESURRECTIONIS

Duplex I Classis cum Octava privilegiata I ordinis

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cujus tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante jam plasmáveras:
Et nos Deo conjúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri, usque ad Nonam in Vigilia Ascensionis inclusive, etiam in Officiis Sanctorum, nisi Conclusio magis propria sit in eis adhibenda.

IN I NOCTURNO

Aña Ego sum qui sum, † et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum:* et iter impiórum períbit.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus?*aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum:*et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, *qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 15

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu,*quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me : † nequándo táceas a me, * et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, † et in ópera mánuum ejus : * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et pro-

téctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Aña Ego sum qui sum,et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio I *Cap. 6, 2-13*

Qui mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo ? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu,in morte ipsíus baptizáti sumus ? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem : ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℟. Angelus Dómini † descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus : * Nolíte timére: scio enim quia crucifíxum quæritis : jam surréxit : veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida,et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte. Glória Patri. Et repetitur ℟. Angelus Dómini, usque ad ℣.

Lectio II

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus: simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto.

℟. Cum transísset † sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes.

Lectio III

Si autem mórtui sumus cum Christo : crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo: sciéntes quod Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

℟. María † Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum.*Jesum quem quæritis, non est hic,surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole : et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris : qui dixit illis. Jesum.

Lectio IV

Ita et vos existimáte, vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Jesu Dómino nostro. Non ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore ut obediátis concupi-

scéntiis ejus. Sed neque exhibeátis membra vestra arma iniquitátis peccáto : sed exhibéte vos Deo, tamquam ex mórtuis vivéntes : et membra vestra arma justítiæ Deo.

℟. Surréxit † pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est : * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

IN II NOCTURNO

Aña Terra trémuit † et quiévit, dum resúrgeret in judício Deus, allelúja.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : *et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vespérum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:* defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, † óculi ejus super Gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo,* non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob,* dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua. * Ut liberéntur dilécti tui,

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me. * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem

munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Aña Terra trémuit et quiévit, dum resúrgeret in judício Deus, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni

Lectio V

Oratio XLV, in S. Pascha n. II et Oratio I in S. Pascha n. III

Pascha Dómini, Pascha, iterúmque Pascha dicam in honórem Trinitátis. Hæc nobis festivitátum festívitas, et celebritátum celébritas, tanto céteris ómnibus, non solum humánis et humi defíxis, sed iis étiam, quæ ipsíus Christi sunt ac propter ipsum celebrántur, antecéllens, quanto sol stellis antecéllit. Heri agnus mactabátur, et postes ungebántur, luxítque primogénita Ægýptus, ac nos exterminátor prætériit, (signáculum quippe terróri ipsi ac veneratióni fuit), pretiosóque Sánguine protécti sumus.

℟. Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio VI

Oratio I in S. Pascha n. III-V

Hódie Ægýptum omníno fúgimus, et amaruléntum illum dóminum pharaónem, et acérbos præféctos: ac luto et láterum confectióne liberáti sumus: nec quisquam est, qui nos Dómino Deo nostro éxitus festum celebráre prohíbeat, et quidem celebráre, non in ferménto véteri malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis, nihil Ægyptíaci atque ímpii ferménti nobíscum feréntes. Heri cum Christo in crucem angébar: hódie simul glorífícor. Heri commoriébar: hódie simul vivíficor. Heri consepeliébar: hódie simul resúrgo.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio VII

At vero ei, qui pro nobis passus est ac resurréxit, múnera offerámus. Aurum fortásse me dícere putátis, aut argéntum, aut textúras, aut perlúcidos et ingéntis prétii lápides, fluxam fragilémque terræ matériam, humíque manéntem, cujúsque majórem partem ímprobi fere póssident, et servi rerum terrenárum ac mundi príncipis? Immo vero nosmetípsos offerámus, hoc est, opes Deo caríssimas, maximéque congruéntes. Imáginis decus imágini reddámus, dignitátem nostram agnoscámus, exémplar nostrum honóre prosequámur, mystérii vim intelligámus,

et pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus, quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum, quóniam ipse quoque propter nos homo factus est.

℟. Ecce † vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja.

Lectio VIII

Assúmpsit, quod detérius erat, ut det, quod præstántius est: mendícus factus est, ut nos illíus mendicitáte ditémur: servi formam suscépit, ut nos in libertátem asserámur. Descéndit, ut evehámur: tentátus est, ut vincámus: contémptus est, ut nos glória affíciat: mórtuus est, ut salútem nobis áfferat: ascéndit, ut eos, qui in peccáti lapsu jacébant, ad seípsum trahat. Ómnia quíspiam donet, ómnia ei, qui seípsum redemptiónis prétium pro nobis, ac culpæ nostræ succidáneum dedit, ófferat. Nihil autem datúrus est tantum, quantum si seípsum obtulerit hujus mystérii ratiónem probe intelligéntem; ac propter illum ómnia factus fúerit, quæcúmque ipse propter nos factus est.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui manet.

IN III NOCTURNO

Aña Nolíte expavéscere: † Jesum quæritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, allelúja.

Canticum Isaiæ *Cap. 63, 1-5*

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor justítiam, * et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et de Géntibus non est vir mecum:

Calcávi eos in furóre meo,* et conculcávi eos in ira mea:

Et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adjuváret:

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Canticum Oseæ *Oseæ, 6, 1-6*

Veníte, et revertámur ad Dóminum: † quia ipse cepit, et sanábit nos: * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies: † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu ejus.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, * et véniet

quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda?† misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et judícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam volui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ *Cap. 3, 8-13*

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia judícium meum, ut cóngregem Gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos indignatiónem meam,*omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei *devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum,† ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Æthiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ,* et non adjícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum: * et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israël non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Aña Nolíte expavéscere: Jesum quæritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 21 in Evang., n. 2 et 3

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres,quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est,ut audiámus,quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam, quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus.

℟. Tulérunt † Dóminum meum,et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja.

℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio X

Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt : quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur. Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens : quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est : Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℟. Congratulámini mihi † omnes, qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi : * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum.

Lectio XI

Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit : quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit : et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cæléstia, eórum númerum implévit.

℟. Surgens Jesus † Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio XII

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit : quia dum nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cæléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus : Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat : Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium; pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait : Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

℟. Expurgáte † vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 1-7

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orta jam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introëúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis: Nolíte expavéscere: Jesum quæritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus et Petro, quia præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Angelus autem Dómini † descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Et ecce terræmótus † factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúja.

3 Erat autem † aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

4 Præ timóre autem ejus † extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

5 Respóndens autem Angelus, † dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quod Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 5, 7*

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. * Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

℟.br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Resplendens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúja.

Ad Bened., Aña Et valde mane † una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti : vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Sic dicitur in Laudibus et Vesperis tantum usque ad Laudes Sabbati in Albis inclusive.

Toto Tempore Paschali usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten inclusive in omnibus Officiis Invitatorio, Antiphonis cum dicuntur integræ, Versibus et Responsoriis, ubi desit, additur Allelúja, præterquam Versibus Responsoriorum prolixiorum. Nec additur in ℣℣. ad Preces Primæ et Completorii, quando dicuntur, nec ad Pretiósa etc., quæ dicuntur in fine Primæ.

Responsoriis tamen brevibus Vesperarum ac Laudum duplex additur Allelúja, prouti in propriis locis notatur.

AD TERTIAM

Aña Et ecce terræmótus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúja.

Prædictus ℣. dicitur ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati in Albis incl., præterquam ad Primam et Completorium.

AD SEXTAM

Aña Erat autem.

Capitulum *1 Cor. 5, 8*

Itaque epulémur : † non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiæ : * sed in ázymis sinceritátis, et veritátis.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúja.

AD NONAM

Aña Respóndens autem Angelus.

Capitulum *Col. 3, 1-2*

Si consurrexístis cum Christo, † quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : * quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúja.

AD VESPERAS

Aña 1 Angelus autem Dómini † descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo. cum reliquis de Dominica. 157

2 Et ecce terræmótus † factus est magnus : Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúja.

3 Erat autem † aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

4 Respóndens autem Angelus, † dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim quod Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 5, 7*

Fratres : Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. * Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cœnam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum Maris Rubri
Christo canámus Príncipi :

Cujus Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre ejus róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro ejus obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúja.

Ad Magnif., Aña Et respiciéntes † vidérunt revolútum lápidem : erat quippe magnus valde, allelúja.

Oratio Deus, qui ut supra ad Laudes. Prædicta Capitula et ℣℣. ad Horas dicuntur per Octavam.

Ad Completorium omnia ut in Psalterio. 176

Et sic dicitur Officium etiam duobus sequentibus diebus, præter ea, quæ specialiter ponuntur.

FERIA II INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psalmi, Cantica, ℣℣. et ℟℟. dicuntur ut supra in die Paschæ, præter ℟. I ; loco cujus dicitur Angelus Dómini † locútus est, *ut infra.*

IN I NOCTURNO

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I *Cap. 15, 1-22*

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod prædicávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini : qua ratióne prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidístis. Trádidi enim vobis in primis quod et accépi : quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras: et quia sepúltus est, et quia resurréxit tértia die secúndum Scriptúras : et quia visus est Cephæ, et post hoc úndecim.

℟. Angelus Dómini † locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis? an Jesum quæritis? Jam surréxit: * Veníte, et vidéte, allelúja, allelúja. ℣. Jesum quæritis Nazarénum, crucifíxum? Surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio II

Deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul: ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt : deínde visus est Jacóbo, deínde Apóstolis ómnibus : novíssime autem ómnium tamquam abortívo, visus est et mihi. Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam per-

secútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id, quod sum, et grátia ejus in me vácua non fuit, sed abundántius illis ómnibus laborávi : non ego autem, sed grátia Dei mecum : sive enim ego, sive illi : sic prædicámus, et sic credidístis.

℟. Cum transísset † sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes.

Lectio III

Si autem Christus prædicátur quod resurréxit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuórum non est ? Si autem resurréctio mortuórum non est : neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est et fides vestra : invenímur autem et falsi testes Dei : quóniam testimónium díximus advérsus Deum, quod suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit.

℟. María † Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Lectio IV

Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra ; adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. Surréxit † pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Hom. LVII ; de Pascha III

Lectio V

Non immérito, fratres, hodiérna die Psalmus hic légitur, in quo Prophéta exsultándum præcipit et lætándum. Omnes enim creatúras ad hujus diéi festivitátem David sanctus invítat. Nam in hac die per resurrectiónem Christi aperítur tártarus, per neóphytos Ecclésiæ innovátur terra, cælum per Spíritum Sanctum reserátur.

℟. Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Replétí quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio VI

Apértus enim tártarus reddit mórtuos, innováta terra gérminat resurgéntes, cælum reserátum súscipit ascendéntes. Dénique ascéndit latro in paradísum, Sanctórum córpora ingrediúntur in sanctam civitátem: ad vivos mórtui revertúntur, et profectu quodam in resurrectióne Christi ad altióra cuncta eleménta se tollunt.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio VII

Tártarus quos habet, reddit ad súperos; terra quos sepelit, mittit ad cælum; cælum quos súscipit, repræséntat ad Dóminum. Et una eadémque operatióne Salvatóris pássio élevat de imis, súscitat de terrénis, cóllocat in excélsis. Resurréctio enim Christi defúnctis est vita, peccatóribus vénia, Sanctis est glória. Omnem ergo creatúram ad festivitátem resurrectiónis Christi David sanctus invítat. Ait enim exsultándum in hac die, quam fecit Dóminus, et lætándum.

℟. Ecce † vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja.

Lectio VIII *Circa finem*

Igitur, fratres, omnes in hac die sancta exsultáre debémus; nullus se a commúni lætítia peccatórum consciéntia súbtrahat, nullus a públicis votis delictórum sárcina revocétur: étenim peccátor in hac die de indulgéntia non debet desperáre; est enim prærogatíva non parva. Si enim latro paradísum méruit, cur non mereátur véniam Christiánus? Et si illi Dóminus, cum crucifígitur, miserétur; multo magis huic miserébitur, cum resúrgit. Et si passiónis humílitas tantum præstitit confiténti, resurrectiónis glória quantum tríbuet deprecánti? Lárgior enim ad præstándum solet esse, sicut ipsi scitis, læta victória, quam addícta captívitas.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui manet.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 24*

In illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 23 in Evang., n. 1 et 2

Audístis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognó-

scerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant : eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat.

℟. Tulérunt † Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli : Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit : * Præcédet vos in Gálilæam : ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio X

De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit : sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit. Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit: et tamen, quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus : unde et compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex Véritas per duplicitátem fecit : sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente.

℟. Congratulámini mihi † omnes, qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum.

Lectio XI

Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent. Sed quia esse extránei a caritáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur : eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coëgérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi.

℟. Surgens Jesus † Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio XII

Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt : et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt : quia scriptum est : Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere impléré. Ecce Dóminus non est cógnitus, dum loquerétur, et dignátus est cognósci, dum páscitur.

℟. Expurgáte † vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque

epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 24, 13-35

In illo témpore : Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent : et ipse Jesus appropinquans ibat cum illis : óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes,quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei : Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognovísti, quæ facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixérunt: De Jesu Nazaréno, qui fuit vir Prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo : et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis,et crucifixérunt eum.Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israël : et nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie, quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum,et,non invénto córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum : et ita invenérunt, sicut mulíeres dixérunt,ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos : O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti sunt Prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo, quo ibant : et ipse se finxit lóngius ire. Et coëgérunt illum, dicéntes : Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum: et ipse evánuit ex óculis eórum.Et dixérunt ad ínvicem : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora,regréssi sunt in Jerúsalem: et invenérunt congregátos úndecim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes : Quod surréxit Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quæ gesta erant in via : et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Oratio

Deus, qui solemnitáte pascháli, mundo remédia contulísti : pópulum tuum, quæsumus, cælésti dono proséquere; ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Jesus junxit se † discípulis suis in via, et ibat cum illis: óculi autem eórum tenebántur, ne eum agnóscerent :

et increpávit eos, dicens: O stulti et tardi corde ad credéndum in his, quæ locúti sunt Prophétæ, allelúja.

Ad Magnif., Aña Qui sunt hi sermónes, † quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? allelúja.

FERIA III INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Duplex I classis

IN I NOCTURNO

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 13, 25-37*

Cum impléret Joánnes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego: sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere. Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, hunc ignorántes, et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt; et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum.

℟. Angelus Dómini † locútus est muliéribus, dicens: Quem quæritis? an Jesum quæritis? Jam surréxit: * Veníte, et vidéte, allelúja, allelúja. ℣. Jesum quæritis Nazarénum, crucifíxum? Surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio II

Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

℟. Cum transísset † sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes.

Lectio III

Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

℟. María † Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introëúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Lectio IV

Quod autem suscitávit eum a mórtuis, ámplius jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit: Quia dabo vobis sancta David fidélia. Ideóque et álias dicit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. David enim in sua generatióne cum administrásset voluntáti Dei, dormívit,

et appósitus est ad patres suos, et vidit corruptiónem. Quem vero Deus suscitávit a mórtuis,non vidit corruptiónem.

℟. Surréxit † pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est : * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Inter Sermones ineditos S. Leonis Magni Pp. Sermo IV; de Pascha II, n. 1 et 2

Lectio V

Licet omnes solemnitátes, dilectíssimi, quæ in Ecclésiis pro Dei honóre celebrántur,sanctæ sint atque venerábiles : tamen hodiérna Domínicæ resurrectiónis dies peculiárem festivitátem habet. Ideo útique, quia omnes álii dies vivéntium in se tantum cóntinent gáudium: hæc lætítiam defunctórum.

℟. Virtúte magna† reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio VI

Commúnis est ergo inférnis simul ac supérnis ista festívitas, quia resúrgens Dóminus a mórtuis, et illic festivitátem dedit,ubi mortem vicit : et istic,ubi victor a morte remeávit. Et ídeo bene Psalmísta lóquitur de hac peculiáriter die dicens : Hæc est dies, quam fecit Dóminus ; exsultémus et lætémur in ea.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja : * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio VII

Prænúntians enim Domínicam resurrectiónem, non supérnis tantum, sed et inférnis diem salutíferæ exsultatiónis indíxit. Descendénte in tenebrósam inferórum calíginem Dómino, étiam illic tunc absque dúbio dies splendidíssimus fuit, ubi Salvátor illúxit. Unde pulchre Evangelísta : Et lux, inquit, in ténebris lucet : et ténebræ eam non comprehendérunt. Quia licet in ténebras Dóminus descénderit, tenebrárum tamen obscúra non sensit.

℟. Ecce † vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus : * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja.

Lectio VIII

Ténuit in illo noctis horróre inviolábilem majestátis suæ splendórem : luxit sempitérnæ natúræ splendóre,ac sic non lux a nocte, sed nox a luce superáta est. Lætémur ergo, dilectíssimi, et exsultémus in Dómino : hódie enim nobis data est a Dómino lux salútis secúndum illud,quod idem Psalmísta in consequéntibus ait: Deus Dóminus, et illúxit nobis.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui manet.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 24*

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis : Pax vobis : ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 10 Com. in Luc. c. 24, v. 37 et 39

Mirum, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu; tangi fácilis, diffícilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est : quod palpátur, corpus est.

℟. Tulérunt † Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli : Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit : * Præcédet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum : et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio X

In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cælo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens : tales illic Mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℟. Congratulámini mihi † omnes, qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum.

Lectio XI

Et quóniam sermo huc noster evásit, considerémus, qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur : ibi Spíritum Sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto.

℟. Surgens Jesus † Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli

congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio XII

Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigísse, hic sequéntia et humánis próxima : hic histórico usus circúitu, ille compéndio : quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus: et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat : et si prima considerémus, contrária sunt ; si sequéntia, certum est conveníre.

℟. Expurgáte † vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 24, 36-47

In illo témpore : Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis : Pax vobis : ego sum, nolíte timére. Conturbáti vero et contérriti, existimábant se spíritum vidére. Et dixit eis : Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes, quia ego ipse sum: palpáte et vidéte: quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credéntibus, et mirántibus præ gáudio, dixit : Habétis hic áliquid, quod manducétur? At illi obtulérunt ei partem piscis assi et favum mellis. Et cum manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Et dixit ad eos : Hæc sunt verba, quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia, quæ scripta sunt in lege Móysi et Prophétis et Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras. Et dixit eis : Quóniam sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis tértia die: et prædicári in nómine ejus pæniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fetu multíplicas : concéde fámulis tuis ; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Stetit Jesus † in médio discipulórum suórum, et dixit eis : Pax vobis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif., Aña Vidéte manus meas † et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps. 94 Veníte exsultémus. 18

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cujus tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante jam plasmáveras:
Et nos Deo conjúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Hoc Invitatorium ac Hymnus dicuntur per totam Octavam.

IN I NOCTURNO

Aña Jesum qui crucifíxus est, † quæritis, allelúja; non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúja. Ps. 59 Deus, repulísti nos, et destruxísti nos, cum reliquis de Feria. 78

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Absol. A vínculis peccatórum.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 21, 1-14*

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 24 in Evang., n. 1 et 2

Léctio sancti Evangélii, quæ modo in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: et cum Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur: quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Ecce † vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Nam piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneá-

rium scimus : et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit: quia áliud est victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Quæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant : quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

℟. Christus † resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod autem. Glória Patri. Quod autem.

IN II NOCTURNO

Aña Veníte, † et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja, allelúja. Ps. 68 Salvum me fac, Deus, cum reliquis. 82

Capitulum *2 Cor. 5, 14-15*

Cáritas Christi urget nos : † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt : et pro ómnibus mórtuus est Christus : * ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Prædictæ Añæ, Benedictiones atque Capitulum et ℣. II Nocturni dicuntur usque ad Sabbatum in Albis incl.

Ad Laudes et per Horas usque ad Nonam Sabbati in Albis, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ 584 præter Añas ad Benedíctus et ad Magníficat ac Orationem.

Ad Bened., Aña Míttite † in déxteram navígii rete, et inveniétis, allelúja.

Oratio Deus, qui nos ut supra.

Ad Magnif., Aña Dixit Jesus † discípulis suis : Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus,

et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, allelúja.

FERIA QUINTA
INFRA OCTAVAM PASCHÆ
Semiduplex

IN I NOCTURNO

Aña Jesum qui crucifíxus est, † quæritis, allelúja; non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúja. Ps. 73 Ut quid, Deus, repulísti in finem, cum reliquis de Feria. 93

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 20, 11-18*

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 25 in Evang., n. 1 et 2

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem,lavit lácrimis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa,quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum,ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit,atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos: ac deínde subjúngitur:María autem stabat ad monuméntum foris, plorans.

℟. Tulérunt † Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio II

Qua in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit,ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est: et voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℟. Congratulámini mihi † omnes, qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum.

Lectio III

María ergo cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est,quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed

amánti semel aspexísse non súfficit : quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit : perseverávit, ut quæreret, unde et cóntigit, ut inveníret : actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent, quod invenîssent.

℟. Isti sunt † agni novélli,qui annuntiavérunt, allelúja : modo venérunt ad fontes, *Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

IN II NOCTURNO

Aña Veníte,† et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja, allelúja. Ps. 79 Qui regis Israël, inténde, cum reliquis. 99

Capitulum *2 Cor. 5, 14-15*

Cáritas Christi urget nos : † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt : et pro ómnibus mórtuus est Christus : * ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio

Deus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti : da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum nostrum.

Ad Bened., Aña María stabat † ad monuméntum plorans, et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, et sudárium quod fúerat super caput Jesu, allelúja.

Ad Magnif., Aña Tulérunt † Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum : si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja : et ego eum tollam, allelúja.

FERIA SEXTA
INFRA OCTAVAM PASCHÆ
Semiduplex

IN I NOCTURNO

Aña Jesum qui crucifíxus est, † quæritis, allelúja ; non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúja. Ps. 85 Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, cum reliquis de Feria. 109

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio I *Cap. 28, 16-20*

In illo témpore : Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

L. 4 Com. in Matth., cap. 28, v.16-20

Post resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur: licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstius osténditur Thomæ, et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens : Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus,qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit.In cælo autem et in terra potéstas data est : ut qui ante regnábat in cælo, per fidem credéntium regnet et in terris.

℟. Surgens Jesus † Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio II

Eúntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Primum docent omnes Gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fíeri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patuis, et Fílii, et Spíritus Sancti: ut, quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est.

℟. Expurgáte † vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque.

Lectio III

Docéntes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus: jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas Gentes, deínde fídei intíngerent sacraménto, et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda, præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit: Omnia quæcúmque mandávi vobis: ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Qui usque ad consummatiónem sæculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum.

℟. Angelus Dómini † locútus est muliéribus, dicens: Quem quæritis? an Jesum quæritis? Jam surréxit: * Veníte, et vidéte, allelúja, allelúja. ℣. Jesum quæritis Nazarénum, crucifíxum? Surréxit, non est hic. Veníte. Glória Patri. Veníte.

IN II NOCTURNO

Aña Veníte, † et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja, allelúja. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte. cum reliquis de Feria. 114

Capitulum *2 Cor. 5, 14-15*

Cáritas Christi urget nos: † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus: * ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: da méntibus nostris; ut, quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Undecim discípuli † in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja.

Ad Magnif., Aña Data est mihi † omnis potéstas in cælo et in terra, allelúja.

SABBATO IN ALBIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Aña Jesum qui crucifíxus est, † quæritis, allelúja; non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúja. Ps. 101 Dómine, exáudi oratiónem meam. cum réliquis de Sabbato. 124

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 20, 1-9*

In illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 22 in Evang., n. 2 et 3

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, valde in superfície histórica est apérta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum vero mýsticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto; et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Joánnes.

℟. Christus † resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram Quod autem.

Lectio II

Currébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse, et non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur?

℟. Isti sunt † agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Lectio III

Nec mirum esse videátur, quod per juniórem synagóga, per senórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclésia Géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitúdo Géntium, quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium: per juniórem vero Jo-

ánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul : quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, Gentílitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit : quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne Domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

℟. Cum transísset † sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut veniéntes.

IN II NOCTURNO

Aña Veníte, † et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja, allelúja. Ps. 105 Confitémini Dómino quóniam bonus, cum reliquis de Sabbato. 129

Capitulum *2 Cor. 5, 14-15*

Cáritas Christi urget nos : † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt : et pro ómnibus mórtuus est Christus : * ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui festa paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Ad Bened., Aña Currébant duo simul, † et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, allelúja.

Post Nonam terminatur Officium de Octava.

AD VESPERAS

Officium fit Duplex

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja. Ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, cum reliquis de Sabbato in Psalterio. 173

Capitulum *1 Joan. 5, 4*

Caríssimi : Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: † et hæc est victória, quæ vincit mundum, * fides nostra.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cœnam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum Maris Rubri
Christo canámus Príncipi :

Cujus Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre ejus róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro ejus obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Cum esset sero † die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio,et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio

Præsta,quæsumus,omnípotens Deus: ut, qui paschália festa perégimus, hæc, te largiénte,móribus et vita teneámus.Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino hodie et deinceps dicitur sine Allelúja.

Completorium dicitur ut in Psalterio omissis Precibus. Sed Tempore Paschali, quando non est Duplex nec infra Octavam,dicuntur Preces ut in Psalterio.

DOMINICA IN ALBIS

IN OCTAVA PASCHÆ

I classis Duplex majus

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:
Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:
Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cujus tu formam córporis
Assúmere dignátus es:
Ut hóminem redímeres,
Quem ante jam plasmáveras:
Et nos Deo conjúngeres
Per carnis contubérnium:
Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:
Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:
Qui crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Allelúja,† lapis revolútus est, allelúja : ab óstio monuménti, allelúja, allelúja. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis de Dñica ut in Psalterio. 20

Qui Psalmi in I et II Nocturnis sub una Aña dicuntur.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Lectio I *Cap. 3, 1-17*

Si consurrexístis cum Christo: quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui

enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

℟. Angelus Dómini † descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus : * Nolíte timére : scio enim quia crucifíxum quæritis : jam surréxit : veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introëúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte.

Lectio II

Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram : fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis : in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis. Nunc autem depónite et vos ómnia : iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro.

℟. Angelus Dómini † locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis ? an Jesum quæritis ? Jam surréxit : * Veníte, et vidéte, allelúja, allelúja. ℣. Jesum quæritis Nazarénum, crucifíxum ? Surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio III

Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentílis et Judæus, circumcísio et præpútium, Bárbarus et Scytha, servus et liber : sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

℟. Cum transísset † sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes.

Lectio IV

Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. María † Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monu-

méntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum. Glória Patri. Jesum.

IN II NOCTURNO

Aña Allelúja, † quem quæris, múlier? allelúja: vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja. Ps. 26 Dóminus illuminátio mea, et salus mea, cum reliquis. 24

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo in Oct. Pasch.; 172 de Temp.

Lectio V

Paschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie Neophytórum hábitus commutátur: ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita a nobis sanctórum diérum festívitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur: sed pótius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissióni, ac sanctæ sinceritáti: ut, quidquid modo corporáli abstinéntia non acquírimus, méntium puritáte quærámus.

℟. Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio VI

Ad omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur: verúmtamen hódie termináta sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur, novélla gérmina sanctitátis, regeneráta ex aqua et Spíritu Sancto: germen pium, exámen novéllum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gáudium et coróna mea, omnes qui statis in Dómino.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio VII

Apostólicis verbis vos álloquor: Ecce, nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne: sed induímini Dóminum Jesum Christum. Habémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris.

℟. Ecce † vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja.

Lectio VIII

Sint ergo lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles ho-

mínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me: et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sæculum autem gaudébit: id est, vita ista tentatiónibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui manet.

IN III NOCTURNO

Aña Allelúja, † noli flere, María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom. ut in Psaltério. 32

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 20*

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 26 in Evang., n. 1 et 2

Prima lectiónis hujus evangélicæ quæstio ánimum pulsat: quómodo post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis: nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra.

℟. Tulérunt † Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam; ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio X

Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectiónem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit? Sed quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat: osténdit eis prótinus manus et latus: palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introdúxit.

℟. Congratulámini mihi † omnes, qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris

ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum.

Lectio XI

Qua in re duo mira, et juxta humánam ratiónem sibi valde contrária osténdit: dum post resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est, quod palpátur: et palpári non potest, quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster et incorruptíbile post resurrectiónem, et palpábile corpus exhíbuit: ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad præmium; et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo, et palpábilem demonstrávit: ut profécto esse post resurrectiónem osténderet corpus suum et ejúsdem natúræ, et alteríus glóriæ.

℟. Surgens Jesus † Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio XII

Dixit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Eléctos vero Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad passiónem míttitur: ita et discípuli a Dómino amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque recte dícitur: Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, ea vos caritáte díligo, cum inter scándala persecutórum mitto, qua me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

℟. Expurgáte † vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 20, 19-31

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino. Dixit ergo eis íterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Hæc cum dixísset, insufflávit, et dixit eis: Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis: et quorum retinuéritis, reténta sunt. Thomas autem unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixérunt er-

go ei álii discípuli : Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis: Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, íterum erant discípuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus, jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit : Pax vobis. Deínde dicit Thomæ : Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum : et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei : Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus : Quia vidísti me, Thoma, credidísti : beáti, qui non vidérunt, et credidérunt. Multa quidem et ália signa fecit Jesus in conspéctu discipulórum suórum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc autem scripta sunt, ut credátis, quia Jesus est Christus, Fílius Dei : et ut credéntes, vitam habeátis in nómine ejus.

AD LAUDES

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja ; Allelúja, allelúja, allelúja ; Allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est. Ps. 99 Jubiláte Deo, omnis terra. Ps. 62 Deus, Deus meus. ut in Psalterio. 38

Aña Surréxit Christus † de sepúlcro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja. Canticum Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino. 39

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja. Psalmi 148, 149, 150. Laudáte Dóminum de cælis. 40

Capitulum *1 Joann., 5, 4*

Caríssimi : Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: † et hæc est victória, quæ vincit mundum, * fides nostra.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat :

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened., Aña Cum esset sero † die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis : Pax vobis, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui paschália fe-

sta perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 118 Beáti immaculáti in via, ut in Psalterio. 141

Extra Chorum Lectio br. Si consurrexístis. 7

AD TERTIAM

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja, allelúja. Et sic ad alias Horas, ut in Psalterio notatur.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum *1 Joan. 5, 5-6*

Quis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: * non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD NONAM

Capitulum *1 Joan. 5, 9-10*

Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: † quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. * Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD VESPERAS

Aña Allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo: cum reliquis de Dominica. 157, qui sub una tantum Aña dicuntur.

Capitulum, ℟. breve et Hymnus ut in Vesperis Sabbati in Albis. 601

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Post dies octo † jánuis clausis ingréssus Dóminus dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

℟℟. br., Hymni et ℣℣. hujus Dñicæ dicuntur usque ad Ascensionem etiam in feriali Officio.

ORDINARIUM OFFICII FERIALIS

Tempore Paschali

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúja, allelúja, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cujus tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante jam plasmáveras:
Et nos Deo conjúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es :
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmi de Feria (sub unica Aña).
℣. ut in Psalterio pro Tempore Paschali :

Feriis II et V

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Feriis III et VI

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Feria IV et Sabb.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

De Oséa Prophéta

Lectio brevis *Oseas 6, 1-3*

Veníte, et revertámur ad Dóminum : quia ipse cepit et sanábit nos : percútiet et curábit nos. † Vivificábit nos post duos dies : in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. * Sciémus sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja. Glória Patri. Gavísi.

IN II NOCTURNO

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.
Psalmi de Feria.

Capitulum *Rom 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem : † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Oratio Dominicæ præcedentis.
Post Orationem dicitur, ℣. Dóminus vobíscum, ℣. Benedicámus Dómino, ℣. Fidélium ánimæ et Pater noster.

AD LAUDES

1 Aña Allelúja.
Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum duobus sequentibus Psalmis Feriæ occurrentis.
1 Aña Allelúja, allelúja, allelúja.
2 Ad Canticum Aña in Psalterio pro singulis Feriis posita, cui additur : Allelúja.
3 Aña Allelúja.
Ps. 148 Laudáte Dóminum de cælis, et duo sequentes Psalmi 149 et 150.
3 Aña Allelúja, allelúja, allelúja.
Idem servatur in Festis Duplicibus minoribus et Officiis Simplicibus, quando ad Laudes Psalmi sumendi sunt de Feria occurrente in Psalterio, etiam infra Octavam Ascensionis et Feria VI post eamdem Octavam, sed in Duplicibus Añæ duplicantur.

Capitulum *Rom. 6, 9-10*

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * quod autem vivit, vivit Deo.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat :

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.
Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.
Solútis jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Aña ad Benedictus pro singulis diebus propria.

Oratio Dominicæ præcedentis. Postea fit

Commemoratio de Cruce

Aña Crucifíxus † surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum Regi sæculórum.

Et dicuntur Preces.

Extra Chorum L. br. Si consurrexístis. 7

AD TERTIAM

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 6, 9-10*

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 15, 20-22*

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium : † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD NONAM

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Petr. 3, 18*

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, † ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD VESPERAS

Psalmi de Feria dicuntur sub una

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 6, 9-10*

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. †

Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * quod autem vivit, vivit Deo.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cœnam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum Maris Rubri
Christo canámus Príncipi :

Cujus Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre ejus róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro ejus obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat Aña propria.
Oratio Dominicæ præcedentis.
Postea fit

Commemoratio de Cruce

Aña Crucem sanctam súbiit, † qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus **Oratio**

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis, fámulis tuis ; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Infra Hebdomadam I post Octavam Paschæ :

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

FERIA II

Ad Bened., Aña Surgens Jesus † mane prima sábbati, appáruit primo Maríæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúja.

Ad Magnif., Aña Pax vobis, ego sum, † allelúja : nolíte timére, allelúja.

FERIA III

Ad Bened., Aña Præcédam vos † in Galilæam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif., Aña Mitte † manum tuam, et cognósce loca clavórum, allelúja : et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja.

FERIA IV

Ad Bened., Aña Ego sum vitis vera, † allelúja : et vos pálmites veri, allelúja.

Ad Magnif., Aña Quia vidísti me, † Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúja.

FERIA V

Ad Bened., Aña Ardens est † cor meum, desídero vidére Dóminum meum : quæro, et non invénio, ubi posuérunt eum, allelúja, allelúja.

Ad Magnif., Aña Misi † dígitum meum in fixúras clavórum, et manum meam in latus ejus, et dixi : Dóminus meus, et Deus meus, allelúja.

FERIA VI

Ad Bened., Aña Venérunt ad monuméntum † María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúja.

Ad Vesperas, nisi sequenti die persolvendum sit Officium de Festo Duplici aut de qualibet Octava, a Capitulo fit de sancta Maria, et de ea dicitur Officium in Sabbato sequenti. Quod item servatur in reliquis Sabbatis similiter non impeditis usque ad Sabbatum infra Hebdomadam IV post Octavam Paschæ incl.

SABBATO

AD VESPERAS

Aña Allelúja et Ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, cum reliquis de Sabbato. 173

Capitulum *1 Petr. 2, 21-22*

Caríssimi : Christus passus est pro nobis, † vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cœnam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum Maris Rubri
Christo canámus Príncipi :

Cujus Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre ejus róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro ejus obláta est,

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Paschāli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Ego sum † pastor óvium : ego sum via, véritas, et vita : ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti : fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam ; ut, quos per-

pétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. de Cruce. 176

DOMINICA II
POST PASCHA
Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius :

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem :
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem :

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris :
Cujus tu formam córporis
Assúmere dignátus es :

Ut hóminem redímeres,
Quem ante jam plasmáveras :
Et nos Deo conjúngeres
Per carnis contubérnium :

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima :
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus :

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ :

Qui crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es :
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña cum Psalmis et ℣. de Psalterio. 19

Incipit liber Actuum Apostolórum

Lectio I — *Cap. 1, 1-26*

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est : quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israël ? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte : sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio II

Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María Matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio III

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter.

℟. Ecce † vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja.

Lectio IV

Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus: et Matthíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Angelus Dómini † locútus est muliéribus, dicens: Quem quæritis? an Jesum quæritis? Jam surréxit: * Veníte, et vidéte, allelúja, allelúja. ℣. Jesum quærítis Nazarénum, crucifíxum? Surréxit, non est hic. Veníte. Glória Patri. Veníte.

IN II NOCTURNO

Aña cum Psalmis et ℣. in Psalterio. 24

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo LXXIII de Ascens. Dñi cap. II et III

Lectio V

Hi dies, dilectíssimi, qui inter resurrectiónem Dómini ascensionémque fluxérunt, non otióso transiére decúrsu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta mystéria. In iis metus diræ mortis aufértur, et non solum ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus Sanctus: et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis Domínici cura mandátur.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio VI

In iis diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes júngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, pavéntium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fídei illumináta corda concípiunt: et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino, efficiúntur ardéntia.

℟. Surgens Jesus † Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio VII

In fractióne quoque panis, convescéntium aperiúntur obtútus: multo felícius eórum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.

℟. Expurgáte † vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque.

Lectio VIII

Inter hæc autem aliáque mirácula, cum discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixissétque, Pax vobis: ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem) redárguit cogitatiónes a veritáte discórdes: íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis et pédibus crucis signa; et ut diligéntius pertractétur, invítat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum et lánceæ erant serváta vestígia: ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessú-

ram throno, quæ jacúerat in sepúlcro.

℟. María † Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum. Glória Patri. Jesum.

IN III NOCTURNO

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom. ut in Psalterio. 32

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 14 in Evang., n. 1 et 2

Audístis, fratres caríssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram: audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit: osténdit quod jussit.

℟. Christus † resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod autem.

Lectio X

Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret. Osténsa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur: appósita est forma, cui imprimámur.

℟. Surréxit † pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja.

Lectio XI

Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere: postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia, quam extérius possidémus: qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Tulérunt † Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cum ergo fleret, in-

clinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio XII

Et sunt nonnúlli, qui, dum plus terrénam substántiam quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt: de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

℟. Cum transísset † sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut veniéntes.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 10, 11-16

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit: et lupus rapit, et dispérgit oves: mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus. Ego sum pastor bonus: et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem: et ánimam meam pono pro óvibus meis. Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unum ovíle et unus pastor.

AD LAUDES

Aña Allelúja et Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum réliquis ut in Psaltério. 38

Capitulum *1 Petr. 2, 21-22*

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, † vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,

Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened., Aña Ego sum † pastor óvium : ego sum via, véritas, et vita : ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti : fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. de Cruce. 176

AD TERTIAM

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum *1 Petr. 2, 23-24*

Tradébat autem judicánti se injúste : † qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum : ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus : * cujus livóre sanáti sumus.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD NONAM

Capitulum *1 Petr. 2, 25*

Erátis enim sicut oves errántes,†sed convérsi estis nunc ad pastórem * et epíscopum animárum vestrárum.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD VESPERAS

Aña Allelúja et Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dñica. 157

Capitulum, ℟. breve et Hymnus ut supra in Vesperis Sabbati præcedentis. 612

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Ego sum † pastor bonus, qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúja.

Et fit Commem. de Cruce. 176

FERIA II

Ad Bened., Aña Eúntes in mundum, † allelúja : docéte omnes Gentes, allelúja.

Ad Magnif., Aña Pastor bonus † ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúja.

FERIA III

Ad Bened., Aña Eúntes in mundum, † docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, allelúja.

Ad Magnif., Aña Mercenarius autem, † cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit; et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúja.

FERIA IV

Ad Bened., Aña Ite, † nuntiáte frátribus meis, allelúja : ut eant in Galilæam, allelúja : ibi me vidébunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Ad Magnif., Aña Sicut novit me Pater,† et ego cognósco Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúja.

FERIA V

Ad Bened., Aña Tu solus † peregrínus es, et non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? allelúja.

Ad Magnif., Aña Alias oves hábeo, † quæ non sunt ex hoc ovíli : et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient : et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúja.

FERIA VI

Ad Bened., Aña Nonne sic † opórtuit pati Christum,et ita intráre in glóriam suam? allelúja.

SABBATO

AD VESPERAS

Aña Allelúja et Ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de Sabbato in Psalterio. 173

Capitulum *1 Petr. 2, 11*

Caríssimi : Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos † abstinére vos a carnálibus desidériis, * quæ mílitant advérsus ánimam.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Et appáruit Simóni. Allelúja.
Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cœnam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum Maris Rubri
Christo canámus Príncipi :

Cujus Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre ejus róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro ejus obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Módicum,† et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen ostén dis : da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini ; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

DOMINICA III
POST PASCHA

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps. 94 Veníte,exsultémus. 18

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:
Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:
Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cujus tu formam córporis
Assúmere dignátus es:
Ut hóminem redímeres,
Quem ante jam plasmáveras:
Et nos Deo conjúngeres
Per carnis contubérnium:
Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:
Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:
Qui crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Incipit liber Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I *Cap. 1, 1-19*

Apocalýpsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ opórtet fíeri cito: et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit et audit verba prophetíæ hujus: et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dignus es, † Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo* In sánguine tuo, allelúja. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótium. In sánguine.

Lectio II

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam: Amen. Ego sum alpha et oméga: princípium et finis, dicit Dóminus Deus: qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, Omnípotens. Ego Joánnes, frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu: fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in

libro : et mitte septem ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodicíæ.

℟. Ego † sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis : in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte.

Lectio III

Et convérsus sum, ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum : et convérsus vidi septem candelábra áurea : et in médio septem candelabrórum aureórum símilem fílio hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona áurea : caput autem ejus et capílli erant cándidi tamquam lana alba, et tamquam nix,et óculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum.

℟. Audívi † vocem de cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja : Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja :* Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja. ℣. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti ejus, et qui timétis Deum, pusílli et magni. Quia.

Lectio IV

Et habébat in déxtera sua stellas septem : et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat : et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et, cum vidíssem eum,cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens : Noli timére : ego sum primus et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum, et hábeo claves mortis et inférni. Scribe ergo, quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fíeri post hæc.

℟. Vidi † portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja. ℣. Vidi cælum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cælo. Et super. Glória Patri. Et super.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Lectio V *Sermo 242, cap. 1*

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim est fides nostra : hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine,non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem, qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent,soliditátem córporis tenuérunt.

℟. Locútus est † ad me unus ex septem Angelis, dicens : Veni,osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni : * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et vidi.

Lectio VI

Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum : parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum atque palpándum. Ait enim : Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas,et pedes meos: palpáte, et vidéte : quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére.

℟. Audívi † vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium : * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum, qui fecit cælum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cæli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte.

Lectio VII

Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt. In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt : quod non solent,non credunt.Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est.

℟. Véniens † a Líbano quam pulchra facta est, allelúja : * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. Et odor.

Lectio VIII

Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci, qui non erant, quam paucos resurrexísse, qui erant : et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt.Resurréxit Christus : absolúta est res. Corpus erat, caro erat : pepéndit in cruce, emísit ánimam,pósita est caro in sepúlcro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

℟. Osténdit mihi † Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúja :* Hic Deum adóra, allelúja,allelúja,allelúja.℣. Postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. Hic Deum. Glória Patri. Hic Deum.

IN III NOCTURNO

Aña Allelúja,† allelúja,allelúja. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom. de Psalterio. 32

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — Cap. 16

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis: Módicum,et jam non vidébitis me : et íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 101 in Joann., n. 6

Módicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sæculum. Unde dicit idem

ipse Evangelísta in Epístola sua : Novíssima hora est. Ideo namque áddidit : Quia vado ad Patrem : quod ad prióorem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me : non ad posterióorem, ubi ait : Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat, ut eum non vidérent.

℟. Decantábat † pópulus Israël, allelúja : et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ : et univérsus Israël deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et David.

Lectio X

Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit, posteáquam resurréxit, et, cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cælum. Illis ergo ait : Módicum, et jam non vidébitis me ; qui eum corporáliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loqueréntur, vidébant.

℟. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio XI

Quod vero áddidit: Et íterum módicum, et vidébitis me : univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit : Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum et vidébimus eum : ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur ; cum finítum fúerit, tunc sentiémus, quam módicum fúerit.

℟. Platéæ tuæ, † Jerúsalem, sternéntur auro mundo, allelúja : et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúja:* Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur, allelúja, allelúja. ℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te. Et per.

Lectio XII

Non ergo sit gáudium nostrum, quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gáudio tristes simus: sed, sicut ait Apóstolus : Spe gaudéntes : In tribulatióne patiéntes : quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis : habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur: nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódius, si Dóminus volúerit, explicári.

℟. Vidi † Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis intéxtam, * Allelúja, allelúja. ℣. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mun-

do. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 16, 16-22

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Dixérunt ergo ex discípulis ejus ad ínvicem: Quid est hoc, quod dicit nobis: Módicum, et non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me, et quia vado ad Patrem? Dicébant ergo: Quid est hoc, quod dicit, Módicum? nescímus, quid lóquitur. Cognóvit autem Jesus, quia volébant eum interrogáre, et dixit eis: De hoc quæritis inter vos, quia dixi: Módicum, et non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me. Amen, amen, dico vobis: quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Múlier cum parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepérerit púerum, jam non méminit pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum. Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis, íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

AD LAUDES

Aña Allelúja **et Ps. 92** Dóminus regnávit, decórem indútus est, **cum reliquis de Psaltério.** 38

Capitulum *1 Petr. 2, 11*

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos † abstinére vos a carnálibus desidériis, * quæ mílitant advérsus ánimam.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened., Aña Módicum, † et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui christiána

professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluja.

AD SEXTAM

Capitulum *1 Petr. 2, 13-14*

Subjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: † sive regi quasi præcelléntí: sive dúcibus tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, * laudem vero bonórum.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD NONAM

Capitulum *1 Petr. 2, 18-19*

Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, † non tantum bonis et modéstis, sed étiam dýscolis. * Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD VESPERAS

Aña Allelúja et Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dñica. 157

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in Sabbato præcedenti. 619

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Amen dico vobis: † quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos vero contristabímini, sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúja.

FERIA II

Ad Bened., Aña Et incípiens † a Móyse et ómnibus prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúja.

Ad Magnif., Aña Tristítia vestra † vertétur in gáudium, allelúja: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA III

Ad Bened., Aña Et coëgérunt illum, † dicéntes: Mane nobíscum, Dómine, quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Tristítia † implévit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA IV

Ad Bened., Aña Mane nobíscum, † quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies, allelúja.

Ad Magnif., Aña Tristítia vestra, † allelúja, vertétur in gáudium, allelúja.

FERIA V

Ad Bened., Aña Et intrávit cum illis: † et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif., Aña Amen, amen, dico vobis, † íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja.

FERIA VI

Ad Bened., Aña Cognovérunt † Dóminum Jesum, allelúja, in fractióne panis, allelúja.

SABBATO
AD VESPERAS

Aña Allelúja et Ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de Sabbato in Psalterio. 173

Capitulum *Jac. 1, 17*

Caríssimi : Omne datum óptimum, et omne donum perféctum † desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, * apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cœnam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum Maris Rubri
Christo canámus Príncipi :
Cujus Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre ejus róseo
Gustándo vívimus Deo.
Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro ejus obláta est.
O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Rédditа vitæ præmia.
Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Vado † ad eum, qui misit me : et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcípis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de Cruce. 176

DOMINICA IV
POST PASCHA

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius :
Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem :
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem :
Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris :
Cujus tu formam córporis
Assúmere dignátus es :
Ut hóminem redímeres,
Quem ante jam plasmáveras :
Et nos Deo conjúngeres
Per carnis contubérnium :

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima :
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus :
Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ :
Qui crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es :
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola cathólica beáti Jacóbi Apóstoli

Lectio I — *Cap. 1, 1-16*

Jacóbus, Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis : sciéntes, quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet : ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

℟. Si oblítus † fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea : * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non meminero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio II

Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat : et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans. Qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille,quod accípiat áliquid a Dómino.

℟. Vidérunt te † aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : vidit et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio III

Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua : dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fæni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fænum, et flos ejus décidit,et decor vultus ejus deperiit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Narrábo † nomen tuum frátribus meis, allelúja : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio.

Lectio IV

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo, cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur : Deus enim intentátor malórum est : ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus. Deínde concu-

piscéntia, cum concéperit, parit peccátum : peccátum vero, cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Dicant nunc, † qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino. Glória Patri. A Dómino.

IN II NOCTURNO

Ex Tractátu sancti Cypriáni Episcopi et Mártyris de bono patiéntiæ

Lectio V *Num. 1-3 et 20*

De patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes ejus et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam : ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris efficáciter dícitur,si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio,fratres dilectíssimi, inter céteras cæléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus præmia spei ac fídei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur.

℟. In ecclésiis † benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio VI

Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur : sed tam illic patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit? Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis,sed factis sumus; nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus : qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi et cultóres Dei : patiéntiam, quam magistériis cæléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus.

℟. In toto † corde meo,allelúja, exquisívi te, allelúja : * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja,allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio VII

Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis : inde patiéntia íncipit, inde cláritas ejus et dígnitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit.Diligénda res hómini, quæ Deo cara est. Bonum quod amat, majéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est,sectémur patiéntiam dómini páriter et patris; quia et servos opórtet esse obsequéntes, et fílios non decet esse degéneres.

℟. Hymnum † cantáte nobis, allelúja : * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo.

Lectio VIII

Patiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat : ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frenat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis exstínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúnctis et maritátis indivíduam caritátem: facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites : docet delinquéntibus cito ignóscere : si ipse delínquas, diu et multum rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martýria consúmmat. Ipsa est, quæ fídei nostræ fundaménta fírmiter munit.

℟. Cantáte † Dómino, allelúja : * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

IN III NOCTURNO

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom. ut in Psalterio. 32

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vado ad eum, qui misit me : et nemo ex vobis intérrogat me : Quo vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 94 in Joann., n. 1 et 2

Cum Dóminus Jesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit atque ait : Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram : nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cœnam : qua perácta, secúndum Joánnem ista locútus est, ubi ait : Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.

℟. Deus, † cánticum novum cantábo tibi, allelúja : * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio X

An forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant passióni próximum fuísse, cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ídeo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est : Hæc autem vobis ab inítio non dixi.

℟. Bonum est † confitéri Dómino, allelúja : * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere.

Lectio XI

Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hæc eis a Dómino non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat; ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur?

℟. Allelúja,† Audívimus eum in Ephrata, invénimus eum in campis silvæ: * Introívimus in tabernáculum ejus, adorávimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus, allelúja, allelúja. ℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, tu et arca sanctificatiónis tuæ. Introívimus.

Lectio XII

Quid sibi ergo vult, quod hic ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu Sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátor ergo ille, vel advocátus, (utrúmque enim interpretátur, quod est Græce Paráclitus), Christo abscedénte, fúerat necessárius: et ídeo de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur.

℟. Deduc me † in sémitam mandatórum tuórum, allelúja, quóniam ipsam vólui, allelúja: * Inclína cor meum in testimónia tua, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. Inclína. Glória Patri. Inclína.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 16, 5-14

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? Sed quia hæc locútus sum vobis, trístitia implévit cor vestrum. Sed ego veritátem dico vobis: expédit vobis, ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Et cum vénerit ille, árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício. De peccáto quidem, quia non credidérunt in me: de justítia vero, quia ad Patrem vado, et jam non vidébitis me: de judício autem, quia princeps hujus mundi jam judicátus est. Adhuc multa hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur, et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Ille me clarificábit: quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis.

AD LAUDES

Aña Allelúja et Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum réliquis de Psaltério. 38

Capitulum *Jac. 1, 17*

Caríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum † desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, * apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro,* Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepén-

dit in ligno. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat :

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened., Aña Vado † ad eum, qui misit me : et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis ; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Et fit Commem. de Cruce. 176

AD TERTIAM

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum *Jac. 1, 19-20*

Scitis, fratres mei dilectíssimi. † Sit autem omnis homo velox ad audiéndum : tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. * Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD NONAM

Capitulum *Jac. 1, 21*

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ,† in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, * quid potest salváre ánimas vestras.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD VESPERAS

Aña Allelúja et Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dñica. 157

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in Vesperis Sabbati præcedentis. 626

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Vado ad eum † qui misit me : sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúja.

Et fit Commem. de Cruce. 176

FERIA II

Ad Bened., Aña Nonne cor nostrum † ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via? allelúja.

Ad Magnif., Aña Ego veritátem † dico vobis : éxpedit vobis, ut ego vadam : si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúja.

FERIA III

Ad Bened., Aña Pax vobis, ego sum, † allelúja : nolíte timére, allelúja.

Ad Magnif., Aña Cum vénerit Paráclitus † Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allelúja.

FERIA IV

Ad Bened., Aña Spíritus † carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére : jam crédite, allelúja.

Ad Magnif., Aña Adhuc multa † hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

FERIA V

Ad Bened., Aña Obtulérunt † discípuli Dómino partem piscis assi, et favum mellis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif., Aña Non enim loquétur† a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis, allelúja.

FERIA VI

Ad Bened., Aña Isti sunt sermónes, † quos dicébam vobis, cum essem vobíscum, allelúja, allelúja.

SABBATO

AD VESPERAS

Aña Allelúja et Ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, cum reliquis de Sabbato in Psalterio. 173

Capitulum *Jac. 1, 22-24*

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. † Quia, si quis audítor est verbi, et non factor : hic comparábitur viro considerénti vultum nativitátis suæ in spéculo : * considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cœnam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum Maris Rubri
Christo canámus Príncipi :

Cujus Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre ejus róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro ejus obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Usque modo † non petístis quidquam in nómine meo : Pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis : ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt ; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de Cruce. 176

DOMINICA V
POST PASCHA
Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius :

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem :
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem :

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris :
Cujus tu formam córporis
Assúmere dignátus es :

Ut hóminem redímeres,
Quem ante jam plasmáveras :
Et nos Deo conjúngeres
Per carnis contubérnium :

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima :
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus :

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ :

Qui crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es :
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola prima
beáti Petri Apóstoli

Lectio I *Cap. 1, 1-12*

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Si oblítus † fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea : * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio II

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Vidérunt te † aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : vidit et commóta est terra. Multitúdo.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli

Lectio III *Cap. 1, 1-9*

Simon Petrus, servus et Apóstolus Jesu Christi, iis, qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis et pax adimpleátur in cognitióne Dei et Christi Jesu Dómini nostri, quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam et pietátem donáta sunt per cognitiónem ejus, qui vocávit nos própria glória et virtúte, per quem máxima et pretiósa nobis promíssa donávit, ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ, fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. Narrábo † nomen tuum frátribus meis, allelúja : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio.

Lectio IV

Vos autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim, si vobíscum adsint et súperent, non vácuos nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne; cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est et manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

℟. Dicant nunc, † qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino. Glória Patri. A Dómino.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de fide resurrectiónis

De excessu fratris sui Satyri, lib. II: de fide resurrect. n. 90-92

Lectio V

Quóniam Dei mori non póterat Sapiéntia, resúrgere autem non póterat, quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset: ut, dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem, resurréctio: quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo,sed resúscitans Deus. Tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In ecclésiis † benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio VI

Primítiæ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus: quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur; sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primítiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium,qui quasi mortis exsórtes, dulci quodam sopóre tenéntur,an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. In toto † corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja,allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio VII

Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo. Omnes resúrgent, sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis exspéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. Hymnum † cantáte nobis, allelúja: Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo.

Lectio VIII *Ibidem n. 102 et 103*

Advértimus, quam grave sit sacrilégium, resurrectiónem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, útique non resurréxit, qui sibi, cur resúrgeret, non habébat. Resurréxit in eo mundus,resurréxit in eo cælum, resurréxit in eo terra. Erit enim cælum novum, et terra nova.Sibi autem non erat necessária resurréctio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis

tamen erat liber inférnis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum est: Sólvite hoc templum, et in tríduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

℟. Cantáte † Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

IN III NOCTURNO

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom. de Psalterio. 32

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen, dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 102 in Joann., n. 1 et 2

Dómini verba nunc ista tractánda sunt: Amen, amen, dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos, qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, et quod eo sono recte ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus est dícere, cum dicit: In nómine meo.

℟. Deus, † cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio X

Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, etiámsi non táceat lítteris ac sýllabis Christum: quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero, quod est de illo sentiéndum, sentit, ipse in ejus nómine petit: et áccipit, quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit. Accipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negántur: sed ut cóngruo dentur témpore, differúntur.

℟. Bonum est † confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere.

Lectio XI

Ita sane intelligéndum est, quod ait: Dabit vobis: ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes Sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis: quia non utcúmque dictum est, Dabit; sed, Dabit vobis.

℟. Allelúja, † Audívimus eum in Ephrata, invénimus eum in campis silvæ: * Introívimus in tabernáculum ejus, adorávimus

in loco, ubi stetérunt pedes ejus, allelúja, allelúja. ℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, tu et arca sanctificatiónis tuæ. Introívimus.

Lectio XII

Usque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo. Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gáudium plenum, profécto non carnále, sed spiritále gáudium est : et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, proculdúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur : non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne, quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Deduc me † in sémitam mandatórum tuórum, allelúja, quóniam ipsam vólui, allelúja: * Inclína cor meum in testimónia tua, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. Inclína. Glória Patri. Inclína.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 16, 23-30

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen, dico vobis : si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo : Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hæc in provérbiis locútus sum vobis. Venit hora, cum jam non in provérbiis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiábo vobis. In illo die in nómine meo petétis : et non dico vobis, quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, quia ego a Deo exívi. Exívi a Patre, et veni in mundum : íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Dicunt ei discípuli ejus : Ecce, nunc palam lóqueris, et provérbium nullum dicis. Nunc scimus, quia scis ómnia, et non opus est tibi, ut quis te intérroget: in hoc crédimus, quia a Deo exísti.

AD LAUDES

Aña Allelúja et Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Psalterio. 38

Capitulum *Jac. 1, 22-24*

Caríssimi : Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum : falléntes vosmétipsos. † Quia, si quis audítor est verbi, et non factor : hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo : * considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat :
Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Resplendens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened., Aña Usque modo † non petístis quidquam in nómine meo : Pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis : ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt ; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. de Cruce. 176

AD TERTIAM

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum *Jac. 1, 25*

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis,et permánserit in ea,† non audítor obliviósus factus,sed factor óperis : * hic beátus in facto suo erit.

℣. Surréxit Dóminus vere,allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD NONAM

Capitulum *Jac. 1, 27*

Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: † Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, * et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD VESPERAS

Aña Allelúja et Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Dñica. 157

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in Sabbato præcedente. 632

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Pétite, † et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum : ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

Deinde fit Commem. de Cruce. 176

FERIA II
IN ROGATIONIBUS

Si hodie occurrat Festum I vel II classis, fit de eo cum XII Lectione de sequenti Homilia et ℟. Dicant nunc, et cum Commem. de Feria ut infra. De aliis Festis fit tantum Commemoratio.

AD MATUTINUM

Omnia ut in Ordinario Temporis Paschalis. 608 præter sequentia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 11, 5-13*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi : Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 7 in Lucæ c. 11, n. 87-89

Alius præcépti locus est, ut ómnibus moméntis, non solum diébus, sed étiam nóctibus, orátio deferátur. Vides enim, quod iste, qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cæléstis aliméntum? Quod si díligas Dóminum Deum tuum, non solum tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quam qui pro nobis corpus suum trádidit?

℟. Dicant nunc, † qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino. (Glória Patri. A Dómino.)

Lectio II

Ab hoc média nocte panes David pétiit, et accépit. Pétiit enim, quando dicébat: Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo méruit hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit cum dicit: Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ídeo scriptórum mémores, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

℟. Cantáte † Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum.

Lectio III

Nam si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrifíciis semper inténtus; quid nos fácere opórtet, qui eo ámplius rogáre debémus, quo frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, et istíus ævi cursu ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confírmet? Nec solum média nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigília: et pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

℟. Narrábo † nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

In II Nocturno Oratio ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened., Aña Pétite, † et accipiétis: quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus; contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur, hodie tantum, ad Matutinum, Laudes et per Horas ; ad Vesperas autem hujus Feriæ et ad omnes Horas in duabus Feriis sequentibus, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis Deus, a quo bona.

Et fit Commem. de Cruce. 610

Hoc triduo qui non intersunt Processioni Rogationum, privatim post Laudes (dicto ℣. Benedicámus Dómino.) dicant Litanias cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pænitentialibus. 243*

AD VESPERAS

Ad Magnif., Aña Ipse enim † Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis; ut cogitémus,te inspiránte, quæ recta sunt ; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Si Vesp. fuerint de aliquo Festo, non fit Commem. Feriæ.

FERIA III

IN ROGATIONIBUS

Omnia ut in Ordinario Temporis Paschalis. 608 præter sequentia.

Ad Bened., Aña Oportébat † pati Christum, et resúrgere a mórtuis, allelúja.

Oratio Deus, a quo bona, ut heri ad Vesperas.

Deinde fit Commem. de Cruce. 610

Ad Magnif., Aña Exívi a Patre, † et veni in mundum : íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúja.

FERIA IV

IN ROGATIONIBUS

Vigilia Ascensionis

Si hodie occurrat Officium Duplex XII Lectionum vel dies infra aliquam Octavam, fit de eo cum Lectione de Homilia Vigiliæ ac ℟. Si oblítus ut infra, et commemoratione ejusdem in Laudibus, præterquam in Festis I classis, in quibus nihil fit de Vigilia. In Festis Duplicibus minoribus Lectiones I et II cum suis ℟℟. dicuntur de Vigilia ; Lectio III ac ℟. de Festo. De Memoria fit commemoratio.

Officium Vigiliæ Ascensionis fit ut in Ordinario Temporis Paschalis. 608, præter sequentia :

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 17, 1-11*

In illo témpore : Sublevátis Jesus óculis in cælum, dixit : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 104 in Joann., n. 2 et 3

Póterat Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio : sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proínde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis : quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio: et si illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profécto et nostra, qui fuerámus conscrípta lectúri.

℟. Deus † cánticum novum cantábo tibi, allelúja : * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Post XII Lectionem, vel in Officio de die infra aliquam Octavam post III Lectionem :

℟. Si oblítus † fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea : * Adhæreat lingua mea

fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat. Glória Patri. Adhæreat.

Lectio II

Quaprópter hoc quod ait: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum : osténdit, omne tempus, et quid, quando fáceret vel fíeri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est : quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgénte venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem: absit enim, ut sídera mori cógerent síderum conditórem.

℟. Bonum est † confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere.

Lectio III

Clarificátum a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

℟. Allelúja,† Audívimus eum in Ephrata, invénimus eum in campis silvæ : * Introívimus in tabernáculum ejus, adorávimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus, allelúja, allelúja. ℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, tu et arca sanctificatiónis tuæ. Introívimus. Glória Patri. Introívimus.

AD LAUDES

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened., Aña Pater, venit hora, † clarífica Fílium tuum claritáte quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te, allelúja.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis : ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt ; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum nostrum.

ET ASCENDIT IN CÆLUM :
SEDET AD DEXTERAM PATRIS

IN ASCENSIONE DOMINI

Duplex I Classis cum Octava privilegiata III Ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Viri Galilæi,† quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dñica. 157

2 Cumque † intueréntur in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus, † benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

4 Vidéntibus illis, † elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.

Capitulum *Act. 1, 1-2*

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére † usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, * assúmptus est.

℟. br. Ascéndens Christus in altum,* Allelúja, allelúja. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúja. Glória Patri. Ascéndens.

Hymnus

Jesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum :

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnif., Aña Pater, † manifestávi nomen tuum homínibus quos dedísti mihi : nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúja.

IN II VESPERIS

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnif., Aña O Rex glóriæ, † Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos : sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus ; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas usque ad Nonam in Vigilia Pentecostes inclusive, erit sequens :

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúja, Christum Dóminum ascendéntem in cælum, * Veníte, adorémus, allelúja.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ :

Scandens tribúnal déxteræ
Patris : potéstas ómnium
Colláta Jesu cælitus,
Quæ non erat humánitus :

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium :
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Tu esto nostrum gáudium,
Manens olýmpo prǽditum :
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia,

Ut, cum repénte cœperis
Claráre nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Eleváta est † magnificéntia tua super cælos, Deus, allelúja.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coro-

násti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris,* qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus, allelúja.

Aña Dóminus † in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,*ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja.

Aña A summo cælo † egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndiam viam,*a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas :* testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa :

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,

tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Aña Exaltáre, Dómine, † in virtúte tua : cantábimus et psallémus, allelúja.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre ;

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : cantábimus et psallémus, allelúja.

Aña Elevámini, † portæ æternáles : et introíbit Rex glóriæ, allelúja.

Psalmus 23

Dómini est terra,et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes,vestras,† et elevámini,portæ ætemáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes,vestras,† et elevámini,portæ ætemáles :* et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Elevámini, portæ æternáles : et introíbit Rex glóriæ, allelúja.

Aña Exaltábo te, † Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, *dum descéndo incorruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Aña Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Incipit liber Actuum Apostolórum

Lectio I *Cap. 1, 1-14*

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est : quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei.

℟. Post passiónem suam † per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja : * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja, et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio II

Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora

vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte : sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. Omnis † pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio III

Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt : Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum ? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

℟. Exaltáre, † Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In virtúte.

Lectio IV

Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María Matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. Non relínquam vos † órphanos, allelúja : vado et vénio ad vos, allelúja : * Et gaudébit cor vestrum, allelúja, allelúja. ℣. In illo die vos cognoscétis, quia ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Et gaudébit. Glória Patri. Et gaudébit.

IN II NOCTURNO

Aña Exaltábor † in Géntibus, et exaltábor in terra, allelúja.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra, allelúja.

Aña Ascéndit Deus † in ju-

bilatióne : et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Ascéndit Deus in jubilatióne : et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Aña Lætántur cæli, † et exsúltet terra, quia venit Dóminus, allelúja.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætántur cæli,et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Lætántur cæli, et exsúltet terra, quia venit Dóminus, allelúja.

Aña Nimis exaltátus est, † allelúja : super omnes deos, allelúja.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * lætántur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Nimis exaltátus est, allelúja : super omnes deos, allelúja.

Aña Dóminus in Sion, † allelúja : magnus et excélsus, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Dóminus in Sion, allelúja : magnus et excélsus, allelúja.

Aña Dóminus in cælo, † allelúja : parávit sedem suam, allelúja.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus: * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fænum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: † in omni loco dominatiónis ejus, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Dóminus in cælo, allelúja: parávit sedem suam, allelúja.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Sermo sancti Leónis Papæ

Serm. LXXIII; de Ascens. Dñi I, cap. I et IV

Lectio V

Post beátam et gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum, Judáica impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus: ut, dum a Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur.

℟. Tempus est, † ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio VI

Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat: et de supplício crucis, de emissióne spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mæstitúdine méntibus, quidam dif-

fidéntiæ torpor obrépserat. Unde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícua roboráti, ut, Dómino in cælórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur.

℟. Non turbétur † cor vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio VII

Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cæléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio.

℟. Ascéndens † Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit.

Lectio VIII

Quia ígitur Christi ascénsio, nostra provéctio est ; et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis : dignis, dilectíssimi, exsultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmáti sumus,sed étiam cælórum in Christo supérna penetrávimus : amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit: cum quo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndit † Deus in jubilatióne, allelúja : * Et Dóminus in voce tubæ, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem. Et Dóminus. Glória Patri. Et Dóminus.

IN III NOCTURNO

Aña Illi autem profécti † prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis, allelúja, allelúja.

Canticum Isaiæ *Is. 63, 1-5*

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor justítiam, * et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus,* et de Géntibus non est vir mecum :

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea :

Et aspérsus est sanguis eórum

super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo,* annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adjuváret:

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Canticum Oseæ *Oseæ 6, 1-6*

Veníte, et revertámur ad Dóminum: † quia ipse cepit, et sanábit nos: * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies: † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu ejus.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, * et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? † misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et judícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ *Soph. 3, 8-13*

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia judícium meum, ut cóngregem Gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos índignatiónem meam, * omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, † ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Æthiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magnilóquos supérbiæ tuæ,* et non adjícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum:* et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israël non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Aña Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja.
℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Hom. 29 in Evang., n. 1 et 2

Quod resurrectiónem Domínicam discípuli tarde credidérunt, non tam illórum infírmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est: quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit.

℟. Ego † rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio X

Ad insinuándam quoque veritátem Domínicæ resurrectiónis, notándum nobis est, quid Lucas réferat, dicens: Convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca: Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit: ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis.

℟. Ponis nubem † ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Marcus vero, priúsquam cælum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctius impréssa remanérent?

℟. Viri Galilæi, † quid admirámini aspiciéntes in cælum? allelúja: * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. Quemádmodum.

Lectio XII

Increpáta ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evan-

gélium, cum soli hómini prædicátur.

℟. Si enim † non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos : * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 14-20

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt. Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Viri Galilæi, † quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Cumque † intueréntur in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus, † benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte † Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, † elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.

Capitulum *Act. 1, 1-2*

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére † usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit,* assúmptus est.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Jesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum :

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :

Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Bened., Aña Ascéndo † ad Patrem meum, et Patrem vestrum : Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Cumque.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Elevátis mánibus.

Capitulum *Act. 1, 4-5*

Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : † quia Joánnes quidem baptizávit aqua, * vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

AD NONAM

Aña Vidéntibus illis.

Capitulum *Act. 1, 11*

Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, * sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis. 642, præter sequentia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnif., Aña O Rex glóriæ, † Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos; sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis quotidie fit Officium vel Commem. de Ascensione.

Si infra Octavam vel Feria VI post Octavam Ascensionis occurrat Festum ritus Duplicis minoris, Versus I Nocturni sumitur ex respondenti Nocturno Festi Ascensionis.

INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúja, Christum Dóminum ascendéntem in cælum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ :

Scandens tribúnal déxteræ
Patris : potéstas ómnium
Colláta Jesu cælitus,
Quæ non erat humánitus :

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium :
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Tu esto nostrum gáudium,
Manens olýmpo prǽditum :
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quǽsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia,

Ut, cum repénte cœperis
Claráre nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña (primo die, quo fit de Octava) Eleváta est † magnificéntia tua super cælos, Deus, allelúja.

Psalmi de Feria occurrenti, ut in Psalterio.

Aña II die A summo cælo † egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Aña III die Elevámini, † portæ æternáles : et introíbit Rex glóriæ, allelúja.

Aña IV die Exaltábor † in Géntibus, et exaltábor in terra, allelúja.

Aña V die Lætántur cæli, † et exsúltet terra, quia venit Dóminus, allelúja.

Feriis VI et III

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Sabbato et Feria IV

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Feria II

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Benedictiones

1 Evangélica léctio.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Lectiones juxta diem, ut infra.

IN II NOCTURNO

Aña (primo die, quo fit de Octava) Dóminus † in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja.

Psalmi de Feria occurrenti, ut in Psalterio.

Aña II die Exaltáre, Dómine, † in virtúte tua : cantábimus et psallémus, allelúja.

Aña III die Exaltábo te, † Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

Aña IV die Ascéndit Deus † in jubilatióne: et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Aña V die Nimis exaltátus est, † allelúja : super omnes deos, allelúja.

Capitulum *Act. 1, 4-5*

Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : † quia Joánnes quidem baptizávit aqua, * vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúja. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas, allelúja.

Prædictum Capitulum et ℣. dicuntur per totam Octavam, nisi mutandus sit ℣. propter Añam præcedentem, tunc dicitur

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes et per Horas, omnia sicut in die Ascensionis.

FERIA VI
INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS

IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I *Cap. 16, 14-20*

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Ex eadem Homilia 29, n. 3

Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim, quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

℟. Tempus est, † ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio II

Quod cum ita sit, fídei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si, quod verbis promíttimus, opéribus complémus. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquísque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat; et si servat post baptísmum, quod ante baptísmum spopóndit, certus jam, quia fidélis est, gáudeat.

℟. Non turbétur † cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio III

Sed ecce, si, quod promísit, mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est: videámus, si jam scit plángere, quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habétur, qui ad veritátem revértitur, étiam postquam mentítur: quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pæniténtiam súscipit, ipse suo judício hoc, quod errávimus, abscóndit.

℟. Ascéndens † Christus in al-

tum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

SABBATO
INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS
IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I *Cap. 16, 14-20*

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Ex eadem Homilia 29, n. 4

Signa autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda: quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Ego † rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio II

Habémus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtílius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spirituáliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus, cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud fáciunt, nisi dæmónia ejíciunt? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, Conditóris sui laudes et poténtiam, quantum prævalent, narrant: quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus áuferunt, serpéntes tollunt.

℟. Ponis nubem † ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas.

Lectio III

Et dum pestíferas suasiónes áudiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur, mortíferum quidem est, quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, et exémplo suæ opera-

tiónis illórum vitam róborant, qui in própria actióne títubant: quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant? Quæ nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spiritália; tanto majóra sunt, quanto per hæc non córpora, sed ánimæ suscitántur.

℟. Viri Galilæi, † quid admirámini aspiciéntes in cælum? allelúja: * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. Quemádmodum. Glória Patri. Quemádmodum.

DOMINICA
INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS

Semiduplex

Omnia dicuntur ut in Ascensione 642 præter sequentia:

IN I VESPERIS

Capitulum *1 Petr. 4, 7-8*

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. † Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: * quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

℟. br. et Hymnus ut supra. 642

℣. Dóminus in cælo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif., Aña Cum vénerit † Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ascensionis:

Aña O Rex glóriæ, † Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos; sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et socíetas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo.

℟. Post passiónem suam † per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja, et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent

promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio II

Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto.

℟. Omnis † pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio III

Si dixérimus, quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Exaltáre, † Dómine, allelúja. * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In virtúte.

Lectio IV *Cap. 2, 1-6*

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed, et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est : et in hoc scimus, quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Non relínquam vos † órphanos, allelúja : vado et vénio ad vos, allelúja : * Et gaudébit cor vestrum, allelúja, allelúja. ℣. In illo die vos cognoscétis, quia ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Et gaudébit. Glória Patri. Et gaudébit.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo CLXXVII; de Ascensione Domini II, n. 1 et 2

Lectio V

Salvátor noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cælum : non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim corde: cum dies ejus promíssus advénerit, sequémur et córpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria : nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ídeo, si post médicum desiderámus ascéndere, debémus vítia et peccáta depónere.

℟. Tempus est, † ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio VI

Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos rétibus ligáre conténdunt: et ídeo cum Dei adjutório, secúndum quod ait Psalmísta: Dirumpámus víncula eórum: ut secúri possímus dícere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis. Resurréctio Dómini spes nostra est: ascénsio Dómini glorificátio nostra est.

℟. Non turbétur † cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio VII

Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur: sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus: érigis te, et fugit a te; humílias te, et descéndit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, et humília réspicit, et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat: alta, id est, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat.

℟. Ascéndens † Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit.

Lectio VIII

Resurréxit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur; ne moriéndo desperarémus, et vitam nostram in morte finítam putarémus, secúros nos fecit. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima: et ille nobis resurgéndo, de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo: quidquid ibi vides, quod dísplicet Deo, tolle.

℟. Ascéndit † Deus in jubilatióne, allelúja: * Et Dóminus in voce tubæ, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem. Et Dóminus. Glória Patri. Et Dóminus.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 15 et 16*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vo-

bis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 92 in Joann., n. 1

Dóminus Jesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tamquam itúrus, et relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem sæculi futúrus præséntia spiritáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit. Ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit: ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vítiis fuísse, quod fuérunt.

℟. Ego † rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio X

Deínde persecutóres et suos et ipsórum, Judæos evidénter expréssit: ut omníno apparéret étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequúntur sanctos. Cumque de illis díceret, quod ignorárent eum, a quo missus est; et tamen odíssent et Fílium et Patrem, hoc est, et eum, qui missus est, et eum, a quo missus est: (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus) ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Ponis nubem † ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas.

Lectio XI

Deínde tamquam consequénter adjúnxit, unde modo disputáre suscépimus: Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis.

℟. Viri Galilæi, † quid admirámini aspiciéntes in cælum? allelúja: * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. Quemádmodum.

Lectio XII

Quid hoc pértinet ad illud quod díxerat: Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me et Patrem meum; sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis? An quia Paráclitus, quando venit Spíritus veritátis, eos, qui vidérunt, et odérunt, testimónio manifestióre convícit? Immo vero étiam áliquos ex illis, qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

℟. Si enim † non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos : * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem
Cap. 15, 26-27 ; 16, 1-4

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me : et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos : sed venit hora, ut omnis, qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Et hæc fácient vobis, quia non novérunt Patrem, neque me. Sed hæc locútus sum vobis : ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini, quia ego dixi vobis.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Viri Galilæi, † quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Cumque † intueréntur in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus, † benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte, † Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, † elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.

Capitulum *1 Petr. 4, 7-8*

Caríssimi : Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. † Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes : * quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Jesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum :

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres !

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Ad Bened., Aña Cum vénerit † Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a

Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Pro Commem. Ascensionis :

Aña Ascéndo † ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

℣. Dóminus in cælo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Cumque.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Elevátis mánibus.

Capitulum *1 Petr. 4, 9-10*

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: † unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, * sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

AD NONAM

Aña Vidéntibus illis.

Capitulum *1 Petr. 4, 11*

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: † si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: * ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

IN II VESPERIS

Aña Viri Galilæi, cum reliquis de Laudibus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, de Dñica. 157

Capitulum ut supra ad Laudes. 663

℟. br. Ascéndens Christus in altum, *Allelúja, allelúja. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúja. Glória Patri. Ascéndens.

Hymnus Jesu, nostra redémptio, de Laudibus. 663

℣. Dóminus in cælo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif., Aña Hæc locútus sum vobis, † ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini, quia ego dixi vobis, allelúja.

Et fit Commem. Octavæ :

Aña Pater, † manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio Concéde, quæsumus, ut supra ad Laudes.

Si autem sequenti die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur

Aña O Rex glóriæ, † Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Ascéndit Deus et Oratio ut supra.

FERIA II
INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS
IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I *Cap. 16, 14-20*

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediddérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Ex eadem Homilia 29, n. 5 et 6

Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. In véteri Testaménto cognóvimus, quod Elías sit raptus in cælum. Sed áliud est cælum aéreum, áliud æthéreum. Cælum quippe aéreum terræ est próximum: unde et aves cæli dícimus, quia eas volitáre in äére vidémus. In cælum ítaque aéreum Elías sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem repénte ducerétur, ubi in magna jam carnis et spíritus quiéte víveret, quoúsque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille étenim mortem dístulit, non evásit: Redémptor autem noster, quia non dístulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et resurrectiónis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

℟. Post passiónem suam † per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja, et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio II

Notándum quoque est, quod Elías in curru légitur ascendísse: ut vidélicet apérte demonstrarétur, quia homo purus adjutório indigébat aliéno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjuménta: quia nec in cælum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infírmitas gravábat. Redémptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus légitur: quia is, qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo étenim revertebátur, ubi erat: et inde redíbat, ubi remanébat: quia cum per humanitátem ascénderet in cælum, per divinitátem suam et terram páriter continébat et cælum.

℟. Omnis † pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio III

Sicut autem Joseph a frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit: sic Henoch translátus, atque ad cælum aéreum Elías sublevátus, ascensiónem Domínicam utérque designávit. Ascensiónis ergo suæ Dóminus prænúntios et testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege: ut quandóque veníret ipse, qui veráciter cæ-

los penetráre potuísset. Unde et ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam increménta distínguitur. Nam Henoch translátus, Elías vero ad cælum subvéctus esse memorátur: ut veníret póstmodum, qui nec translátus, nec subvéctus, cælum æthéreum sua virtúte penetráret.

℟. Exaltáre, † Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

FERIA III
INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS

IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I *Cap. 16, 14-20*

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Ex eadem Homilia 29, n. 7 et 8

Considerándum nobis est, quid est, quod Marcus ait : Sedet a dextris Dei ; et Stéphanus dicit : Vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Quid est, quod hunc Marcus sedéntem, Stéphanus vero stantem se vidére testátur? Sed scitis, fratres, quia sedére judicántis est, stare vero pugnántis, vel adjuvántis.

℟. Tempus est, † ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio II

Quia ergo Redémptor noster assúmptus in cælum et nunc ómnia júdicat, et ad extrémum judex ómnium véniet, hunc post assumptiónem Marcus sedére descríbit, quia post ascensiónis suæ glóriam judex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit : quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cælo illíus grátia pugnávit.

℟. Non turbétur † cor vestrum : ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio III

Séquitur : Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ commendándum: nisi quod præcéptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt? Sed quia auctóre Deo bréviter lectiónem evangélicam exponéndo transcúrrimus : restat, ut áliquid de ipsa tantæ consideratióne solemnitátis dicámus.

℟. Ascéndens † Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

FERIA IV
INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS
IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I *Cap. 16, 14-20*

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Ex eadem Homilia 29, n. 9 et 10

Hoc autem nobis primum quæréndum est, quidnam sit, quod, nato Dómino, apparuérunt Angeli, et tamen non legúntur in albis véstibus apparuísse: ascendénte autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuísse. Sic étenim scriptum est: Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri stetérunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gáudium et solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo, quod, nato Dómino, non in albis véstibus; ascendénte autem Dómino, in albis véstibus Angeli appárent: nisi quod tunc magna solémnitas Angelis facta est, cum cælum Deus homo penetrávit? Quia, nascénte Dómino, videbátur divínitas humiliáta; ascendénte vero Dómino, est humánitas exaltáta. Albæ étenim vestes exaltatióni magis cóngruunt, quam humiliatióni.

℟. Ego † rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio II

In ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus vidéri debuérunt: quia qui in nativitáte sua appáruit Deus húmilis, in ascensióne sua osténsus est homo sublímis. Sed hoc nobis magnópere, fratres caríssimi, in hac solemnitáte pensándum est: quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est senténtia corruptiónis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est: Terra es, et in terram ibis; hódie in cælum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim ascensiónis ejus mystérium Judæam non intellígere conspéxit, de infidelitáte ejus per figúram beátus Job senténtiam prótulit, dicens: Sémitam ignorávit avis.

℟. Ponis nubem † ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas.

Lectio III

Avis enim recte appellátus est Dóminus, quia corpus cárneum ad æthera librávit. Cujus avis sémitam ignorávit, quisquis eum ad cælum ascendísse non crédidit. De hac solemnitáte per

Psalmístam dícitur : Eleváta est magnificéntia tua super cælos. De hac rursus ait : Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. De hac íterum dicit : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Ascéndens quippe in altum, captívam duxit captivitátem : quia corruptiónem nostram virtúte suæ incorruptiónis absórbuit. Dedit vero dona homínibus, quia misso désuper Spíritu, álii sermónem sapiéntiæ, álii sermónem sciéntiæ, álii grátiam virtútum, álii grátiam curatiónum, álii génera linguárum, álii interpretatiónem tríbuit sermónum.

℟. Viri Galilæi, † quid admirámini aspiciéntes in cælum? allelúja : * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. Quemádmodum. Glória Patri. Quemádmodum.

Vesperæ de sequenti die Octava.

FERIA V IN OCTAVA ASCENSIONIS

Duplex majus

Omnia sicut in die Festi, 642 præter Lectiones sequentes.

Quando Lectiones I Nocturni Dñicæ infra Octavam, occurrente Festo I vel II classis, impeditæ, diebus sequentibus infra Octavam legi non potuerunt, leguntur in ipsa die Octava, omissis Lectionibus assignatis.

IN I NOCTURNO

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios

Lectio I *Cap. 4, 1-21*

Obsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

℟. Post passiónem suam † per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja : * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja, et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio II

Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia.

℟. Omnis † pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio III

Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem

Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris.

℟. Exaltáre, † Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In virtúte.

Lectio IV

Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et Gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam, quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

℟. Non relínquam vos † órphanos, allelúja: vado et vénio ad vos, allelúja: * Et gaudébit cor vestrum, allelúja, allelúja. ℣. In illo die vos cognoscétis, quia ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Et gaudébit. Glória Patri. Et gaudébit.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo CLXXVI (in Appd.) de Ascens. Domini, n. 1 et 2

Lectio V

Omnia, caríssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra mirácula édidit, nobis profíciunt: qui, dum humánam conditiónem sidéribus importávit, credéntibus cælum patére posse monstrávit: et dum victórem mortis in cæléstia elevávit, victóribus, quo sequántur, osténdit.

℟. Tempus est, † ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio VI

Ascénsio ergo Dómini cathólicæ fídei confirmátio fuit: ut secúri in pósterum crederémus miráculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissémus efféctum; et fidélis quisque, cum jam tanta percéperit, per ea, quæ cognóscit præstita, discat speráre promíssa, ac Dei sui prætéritam præsentémque bonitátem, quasi futurórum téneat cautiónem.

℟. Non turbétur † cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíri-

tum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio VII

Super excélsa ergo cæli terrénum corpus impónitur: ossa, intra sepúlcri angústias paulo ante conclúsa, Angelórum cœtibus inferúntur: in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur: et ídeo sacra apostólicæ lectiónis testátur história: Cum hæc dixísset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce milítiæ cæléstis obséquium: unde hodiérna festívitas hóminis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo, qui élevat, divínam poténtiam; in eo autem, qui elevátur, humánam cognósce substántiam.

℟. Ascéndens † Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit.

Lectio VIII

Ideóque omnímodis detestánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte præsúmit assérere Fílium Dei ac fílium hóminis uníus esse natúræ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuísse díxerit, negábit Conditóris glóriam; vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácile Ariánus evangélicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim uníus natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dícere crucifíxum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset.

℟. Ascéndit † Deus in jubilatióne, allelúja: * Et Dóminus in voce tubæ, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem. Et Dóminus. Glória Patri. Et Dóminus.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio IX

Cap. 16

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Ex eadem Homilia 29, n. 10 et 11

De hac ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, et luna stetit in órdine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dóminus; et quæ lunæ nómine, nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cælos, sancta ejus Ecclésia advérsa mundi omnímodo formidávit; at postquam ejus ascensióne roboráta est, apérte prædicávit, quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órdine suo: quia, cum Dóminus cælum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrévit.

℟. Ego † rogábo Patrem, et

álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio X

Hinc ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dícitur: Ecce iste venit sáliens in móntibus, et transíliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait : Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad redemptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres caríssimi, ipsos ejus saltus agnóscere? De cælo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlcrum, de sepúlcro rédiit in cælum.

℟. Ponis nubem † ascénsum tuum, Dómine : * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas.

Lectio XI

Ecce, ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit : quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde : Trahe nos : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres caríssimi, opórtet, ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus.

℟. Viri Galilæi, † quid admirámini aspiciéntes in cælum? allelúja : * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui est dixérunt. Quemádmodum.

Lectio XII

Desidéria terréna fugiámus : nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cælis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum : quia is, qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit; et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc a nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pæniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat: quia Redémptor noster tanto tunc in judícium distríctior véniet, quanto nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit.

℟. Si enim † non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos : * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

Evangelium ut in Festo Ascensionis. 654

In II Vesperis non fit Commem. Feriæ sequentis.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis, exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, et ℟. III, Capitulis, Añis ad Benedíctus et Magníficat et Oratione, quæ dicuntur de Dominica infra Octavam Ascensionis ut supra. Non dicuntur Preces ad Primam et Completorium.

Feria VI fit de quolibet Officio Duplici XII vel III Lectionum occurrente

cum Commem. Feriæ, etiam in Duplicibus I vel II classis. De die autem infra Octavam fit tantum Commemoratio.

In Festo vel Officio Duplici majore occurrente, Lectiones stricte proprias non habente, in I Nocturno leguntur Lectiones Scripturæ de Feria occurrente, facta divisione Lectionis I ad signum ¶. et in casu post III Lectionem dicitur ℟. Viri Galilæi, ut infra Octavam Ascensionis post Lectionem XI ; et post IV Lectionem ℟. Si enim † non abíero ut infra. 673

In Festo vero Duplici minore leguntur Lectiones de Feria cum suis ℟℟. omissa Lectione de Sancto.

FERIA VI
POST OCTAVAM ASCENSIONIS

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus ut in Festo Ascensionis. 627

IN I NOCTURNO

Aña Eleváta est † magnificéntia tua super cælos, Deus, allelúja. Ps. 85 Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, cum reliquis de Feria. 109

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I *Vers. 1-6*

Sénior Eléctæ dóminæ et natis ejus, quos ego díligo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem, quæ pérmanet in nobis et nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre et a Christo Jesu Fílio Patris in veritáte et caritáte. ¶ Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulántes in veritáte sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum. Et hæc est cáritas,ut ambulémus secúndum mandáta ejus.

℟. Tempus est, † ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Bened. Christus perpétuæ.

Incipit Epístola tértia beáti Joánnis Apóstoli

Lectio II *Vers. 1-4*

Sénior Gájo caríssimo, quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de ómnibus oratiónem fácio próspere te íngredi et valére, sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, et testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam,quam ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre.

℟. Non turbétur † cor vestrum : ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Bened. Ignem sui amóris.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli

Lectio III *Vers 1-4*

Judas, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis et

Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis et pax et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines, qui olim præscrípti sunt in hoc judícium, ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Si enim † non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

IN II NOCTURNO

Aña Dóminus † in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum, cum reliquis de Feria. 114

Capitulum *1 Petr. 4, 9-10*

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: † unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, * sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúja. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúja.

Oratio Omnípotens, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Laudes absolute incipiuntur et omnia dicuntur ut in Dominica præcedenti. 663

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Ad Bened., Aña Cum vénerit † Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et non fit Commem. de Ascensione.

Ad Horas omnia ut in Dominica præcedenti. 664

AD VESPERAS

Si hodie Officium fit de Feria, Vesperæ integræ erunt de eadem Feria, sine Commem. sequentis: Añæ Viri Galilæi, Psalmi de Dñica, Capitulum Caríssimi: Estóte, ℟. br., Ascéndens Christus, Hymnus Jesu, nostra redémptio, ℣. Dóminus in cælo, Aña ad Magnif. Hæc locútus sum vobis et Oratio Omnípotens ut in II Vesperis Dñicæ præcedentis. 664

Si vero hac die occurrit Festum Duplex, II Vesperæ erunt de Festo et fit Commem. Officii sequentis ex I Vesperis Dñicæ præcedentis: Aña Cum vénerit ℣. Dóminus in cælo et Oratio Omnípotens ut supra. 659

SABBATO

IN VIGILIA PENTECOSTES

I classis Semiduplex

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclus., si occurrat Festum Duplex I vel II classis, transfertur post Festum Ss. Trinitatis. De aliis Festis Duplicibus, ac de Memoria fit tantum Commem. excepto triduo Pentecostes. Eodem tempore cessant omnes Octavæ particulares.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus ut in Festo Ascensionis. 643

IN I NOCTURNO

Aña A summo cælo † egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad

summum ejus, allelúja. Ps. 101 Dómine, exáudi oratiónem meam, cum reliquis de Sabbato. 124

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 14, 15-21*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 74 in Joann., n. 4 et 5; et 75, n. 1

Quod ait, Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis: osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim Latíne dícitur advocátus: et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum Sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subjécta, nec enim potest: velut si dicámus: Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres: quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectióni hujus mundi, de qua satágimus, ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ego † rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio II

Mundus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus Sanctus potest, qui vidéri nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum: quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat; non manébit, ut sit: prius est enim esse alícubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est, Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodum apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit, Apud vos manébit, cum adjúnxit et dixit, In vobis erit.

℟. Ponis nubem † ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas.

Lectio III

Ergo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia: sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus alteríus, nostram vidére non póssumus: consciéntiam vero nostram vidémus, alteríus non vidémus. Sed consciéntia numquam est nisi in nobis: Spíritus autem Sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe, ut sit et in nobis: sed vidéri et sciri, quemádmodum vidéndus

et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus Sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adjécit atque ait : Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit fílios, et eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram : tamen étiam ipse circa nos patérnum afféctum quodámmodo demónstrat, cum dicit: Non relínquam vos órphanos.

℟. Si enim † non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos : * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

IN II NOCTURNO

Aña Exaltáre, Dómine, †in virtúte tua : cantábimus et psallémus, allelúja. Ps. 105 Confitémini Dómino quóniam bonus, cum reliquis de Sabbato. 129

Capitulum *1 Petr. 4, 9-10*

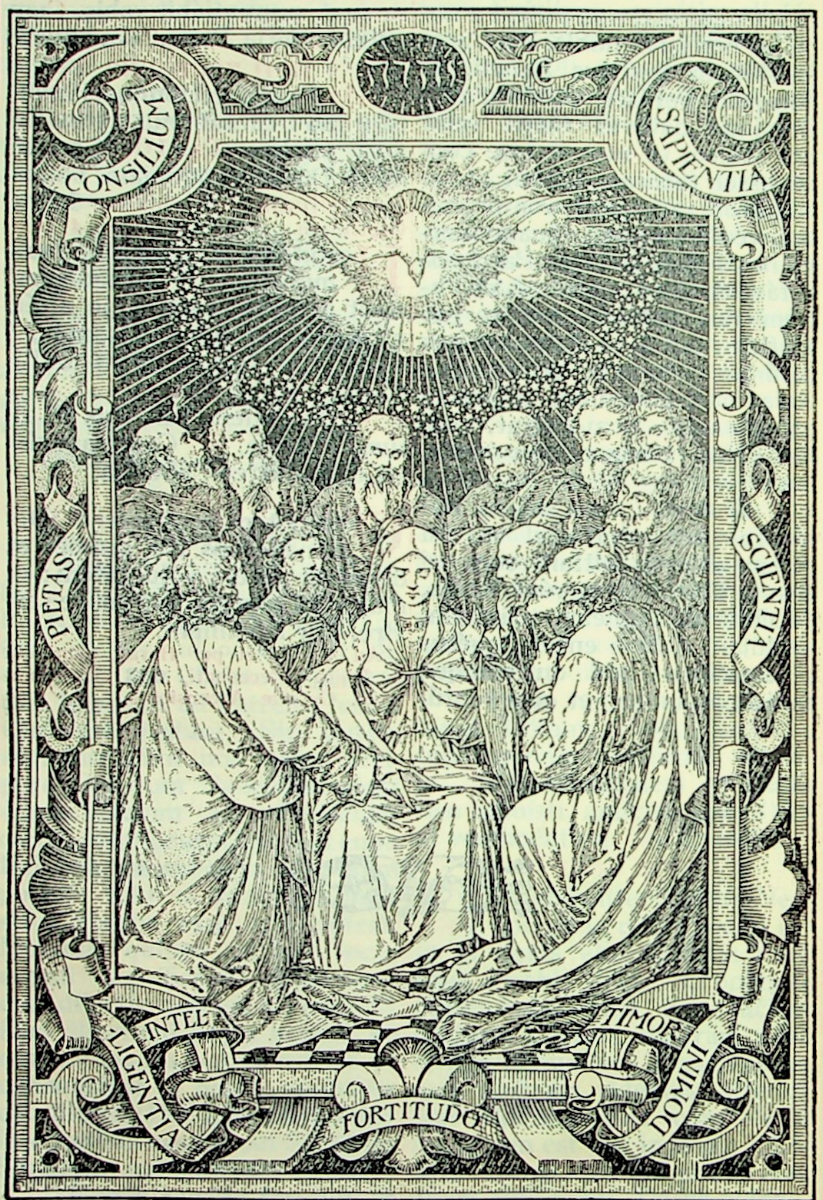
Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: † unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, * sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus : fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem ; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Ad Laudes et per Horas, omnia ut in Dñica præcedenti, 663 sine Commem. Octavæ Ascensionis.

REPLETI SUNT OMNES SPIRITU SANCTO

O · QUAM · BONUS · ET · SUAVIS · EST
DOMINE · SPIRITUS · TUUS · IN · NOBIS

DOMINICA PENTECOSTES

Duplex I classis cum Octava privilegiata I ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Cum compleréntur † dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dominica. 157

2 Spíritus Dómini † replévit orbem terrárum, allelúja.

3 Repléti sunt omnes † Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

4 Loquebántur † váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Act. 2, 1-2*

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco : † et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis,* et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℟.br. Spíritus Paráclitus,* Allelúja, allelúja. Spíritus. ℣. Docébit vos ómnia. Allelúja. Glória Patri. Spíritus.

Prima stropha Hymni sequentis dicitur flexis genibus.

Hymnus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui Paráclitus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus :
Infúnde amórem córdibus :
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni usque ad Nonam Sabbati sequentis inclusive.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Magnif., Aña Non vos relínquam † órphanos, allelúja: vado et vénio ad vos, allelúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum...in unitáte ejúsdem Spíritus.

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Jam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Orántibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidos,
Joéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Factus est † repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis,† glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam,*a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:*præcéptum Dómini lúcidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa :

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus,* et redémptor meus.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quærén-

tium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, †et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, †et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,* quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui. * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, † Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuit eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: † vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Factus est repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 2, 1-21*

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cælo est.

℟. Cum compleréntur † dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: et súbito factus est sonus de cælo, allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Tamquam.

Lectio II

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt? Et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi et Medi et Ælamítæ et qui hábitant Mesopotámiam, Judæam et Cappadóciam, Pontum et Asiam, Phrýgiam et Pamphýliam, Ægýptum et partes Líbyæ, quæ est circa Cyrénen, et ádvenæ Románi, Judæi quoque et Prosélyti, Cretes et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. Repléti sunt † omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Lectio III

Stupébant autem omnes, et mirabántur ad ínvicem dicéntes: Quidnam vult hoc esse? Alii autem irridéntes dicébant: Quia musto pleni sunt isti. Stans autem Petrus cum úndecim levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos

æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia.

℟. Jam non dicam † vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Lectio IV

Sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joël: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cælo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi: sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit: omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Spíritus Sanctus, † procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. Ut in ore. Glória Patri. Ut in ore.

IN II NOCTURNO

Aña Confírma hoc, Deus, † quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Psalmus 32

Exsultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra:* et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti

sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,*in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † si-

mul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Confírma hoc,Deus,quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo LXXV ; de Pentecoste I ; cap.I

Lectio V

Hodiérnam solemnitátem, dilectíssimi, in præcípuis festis esse venerándam, ómnium Catholicórum corda cognóscunt. Nec dúbium est,quanta huic diéi reveréntia debeátur, quem Spíritus Sanctus excellentíssimo sui múneris miráculo consecrávit.

℟. Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja : * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja, allelúja. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

Lectio VI

Nam ab illo die, quo Dóminus super omnem altitúdinem cælórum ad déxteram Dei Patris consessúrus ascéndit, décimus iste est, qui ab ejúsdem resurrectióne quinquagésimus nobis in eo, a quo cœpit, illúxit, magna mystéria véterum sacramentórum in se cóntinens et novórum; quibus manifestíssime declarátur, et grátiam prænuntiátam fuísse per legem, et legem implétam esse per grátiam.

℟. Loquebántur † váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout.

Lectio VII

Sicut enim Hebræo quondam pópulo ab Ægýptiis liberáto, quinquagésimo die post immolatiónem agni, Lex data est in monte Sina ; ita post passiónem, qua verus Dei Agnus occísus est, quinquagésimo a resurrectióne ejus die in Apóstolos plebémque credéntium, Spíritus Sanctus illápsus est, ut fácile díligens Christiánus agnóscat, inítia véteris Testaménti Evangélicis ministrásse princípiis, et ab eódem Spíritu cónditum fœdus secúndum, a quo primum fúerat institútum.

℟. Disciplínam † et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja : firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. Et intelléctu.

Lectio VIII *Cap. 2*

Ab hoc ígitur die tuba Evangélicæ prædicatiónis intónuit ; ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum, omne desértum et univérsam áridam rigavérunt : quóniam ad renovándam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas ; et ad véteres ténebras abigéndas, novæ lucis fúlgura coruscábant, cum micántium splendóre linguárum, et verbum Dómini lúcidum, et elóquium conciperétur ignítum, cui ad creándum

intelléctum, consumendúmque peccátum, et efficácia illuminándi, et vis inésset uréndi.

℟. Ite † in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui credíderit. Glória Patri. Qui credíderit.

IN III NOCTURNO

Aña Emítte Spíritum tuum, † et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

Canticum Isaiæ *Is. 63, 1-5*

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor justítiam, * et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et de Géntibus non est vir mecum:

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea:

Et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Canticum Oseæ *Oseæ 6, 1-6*

Veníte, et revertámur ad Dóminum: † quia ipse cepit et sanábit nos: * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies: † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu ejus.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, * et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? † misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et judícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ *Soph. 3, 8-13*

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia judícium meum ut cóngregem Gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos indignatiónem meam, * omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, † ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Æthiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me :

Quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ,* et non adjícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum:* et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israël non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa :

Quóniam ipsi pascéntur, et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Aña Emítte Spíritum tuum,et creabúntur : et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 14*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 30 in Evang., n. 1 et 2

Libet, fratres caríssimi, evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post diútius líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus Sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit,et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia ; quia dum Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus Sanctus amor est : unde et Joánnes dicit : Deus cáritas est.

℟. Advénit † ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens : et invénit corda discipulórum receptácula munda : * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tríbuit.

Lectio X

Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquísque vestrum requirátur, an díligat Deum, tota fidúcia et secúra mente respóndet, Díligo.In ipso autem lectiónis exórdio audístis, quid Véritas dicit : Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in epístola sua idem Joánnes dicit : Qui dicit, Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit,mendax est.

℟. Spíritus Sanctus † replévit totam domum, ubi erant Apóstoli : et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum : * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto : et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congre-

gáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Et repléti.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Vere étenim Deum diligimus et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat, quia ei in sua voluntáte contradícit. Et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista dígnitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei.

℟. Non vos † me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos : * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis.

Lectio XII

Certe, si domum nostram quisquam dives aut præpotens amícus intráret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset, quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte, quid Véritas dicat : Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit : quia, per compunctiónem quidem, Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum, quo compúncti fúerant, obliviscúntur ; sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.

℟. Spíritus Dómini † replévit orbem terrárum : * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc. Glória Patri. Et hoc.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 14, 23-31

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus : qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus : sed ejus, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis : non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum, neque formídet. Audístis quia ego dixi vobis : Vado, et vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem : quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat : ut, cum factum fúerit, credátis. Jam non multa loquar vobíscum. Venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam. Sed ut cognóscat mundus, quia díligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Cum compleréntur † dies Pentecóstes, erant omnes

páriter in eódem loco, allelúja.
Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis 38

2 Spíritus Dómini † replévit orbem terrárum, allelúja.

3 Repléti sunt omnes † Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

4 Fontes † et ómnia, quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Loquebántur † váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja.

Capitulum *Act. 2, 1-2*

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: † et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℟. br. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúja, allelúja. Spíritus. ℣. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúja. Glória Patri. Spíritus.

Hymnus

Beáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Effúlsit in discípulos.

Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et caritáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium;
Turbæ pavent Gentílium,
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.

Patráta sunt hæc mýstice,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum número,
Quo lege fit remíssio.

Te nunc, Deus píissime,
Vultu precámur cérnuo:
Illápsa nobis cælitus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Bened., Aña Accípite † Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti.

AD TERTIAM

Prima stropha Hymni sequentis dicitur flexis genibus.

Hymnus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui Paráclitus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:

Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Qui Hymnus dicitur ad Tertiam per totam Octavam, loco Hymni Nunc, Sancte, nobis, Spíritus.

Aña Spíritus Dómini.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Repléti sunt omnes.

Capitulum *Act. 2, 6*

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, † et mente confúsa est, * quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

AD NONAM

Aña Loquebántur.

Capitulum *Act. 2, 11*

Judæi quoque et Prosélyti, Cretes et Arabes : † audívimus eos loquéntes nostris linguis * magnália Dei.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter sequentia.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Ad Magnif., Aña Hódie † compléti sunt dies Pentecóstes, allelúja : hódie Spíritus Sanctus in igne discípulis appáruit, et tríbuit eis charísmatum dona : misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári : Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja.

Sic etiam dicitur Officium duobus sequentibus diebus præter ea, quæ specialiter ponuntur.

FERIA II INFRA OCTAVAM PENTECOSTES

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psalmi, Cantica, ℣℣. et ℟℟. dicuntur ut in die Pentecostes. 678

IN I NOCTURNO

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 19, 1-12*

Factum est autem, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum, et inveníret quosdam discípulos: dixítque ad eos : Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes ? At illi dixérunt ad eum : Sed neque si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait : In quo ergo baptizáti estis ? Qui dixérunt : In Joánnis baptísmate.

℟. Cum compleréntur † dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja : et súbito factus est sonus de cælo,

allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Tamquam.

Lectio II

Dixit autem Paulus : Joánnes baptizávit baptísmo pæniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Jesu. Et cum imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophetábant. Erant autem omnes viri fere duódecim.

℟. Repléti sunt † omnes Spíritu Sancto : et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis : * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Lectio III

Introgréssus autem synagógam, cum fidúcia loquebátur per tres menses, dísputans, et suádens de regno Dei. Cum autem quidam induraréntur, et non créderent, maledicéntes viam Dómini coram multitúdine, discédens ab eis, segregávit discípulos, quotídie dísputans in schola tyránni cujúsdam.

℟. Jam non dicam † vos servos, sed amícos meos ; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja : * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Lectio IV

Hoc autem factum est per biénnium, ita ut omnes, qui habitábant in Asia, audírent verbum Dómini, Judæi atque Gentíles. Virtutésque non quáslibet faciébat Deus per manum Pauli : ita ut étiam super lánguidos deferréntur a córpore ejus sudária et semicínctia, et recedébant ab eis languóres, et spíritus nequam egrediebántur.

℟. Spíritus Sanctus, † procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo : * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. Ut in ore. Glória Patri. Ut in ore.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 267 in die Pentecostes, cap. 1 et 2

Lectio V

Hodiérni diéi solémnitas Dómini Dei magni, et magnæ grátiæ, quæ superfúsa est super nos, recordatiónem facit. Deo enim solémnitas celebrátur : ne, quod semel factum est, de memória deleátur. Solémnitas enim ab eo, quod solet in anno, nomen accépit : quómodo perénnitas flúminis dícitur, quia non siccátur æstáte, sed per totum annum fluit : ídeo perénne, id est, per annum : sic et solémne, quod solet in anno celebrári.

℟. Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja : * Sedítque supra

síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja, allelúja. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

Lectio VI

Celebrámus hódie advéntum Spíritus Sancti : Dóminus enim Spíritum de cælo misit, quem in terra promísit : et quia sic promíserat de cælo esse missúrum. Non potest ille veníre, ait, nisi ego abíero : dum autem abíero, mittam illum ad vos. Passus est, mórtuus est, resurréxit, ascéndit : restábat, ut impléret, quod promísit.

℟. Loquebántur † váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout.

Lectio VII

Hoc exspectántes discípuli ejus, ánimæ, ut scriptum est, centum vigínti, decupláto número Apostolórum : duódecim enim elégit, et in centum vigínti Spíritum misit. Hoc ergo promíssum exspectántes, in una domo erant, orábant : quia desiderábant jam ipsa fide, quod ipsa oratióne, ipso spiritáli desidério : utres novi erant, vinum novum de cælo exspectabátur, et venit. Jam enim fúerat magnus botrus ille calcátus, et glorificátus. Légimus enim in Evangélio: Spíritus enim nondum erat datus, quia Jesus nondum fúerat glorificátus.

℟. Disciplínam † et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja : firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. Et intelléctu.

Lectio VIII

Jam quid respóndit, audístis, magnum miráculum. Omnes, qui áderant, unam linguam didícerant. Venit Spíritus Sanctus, impléti sunt, cœpérunt loqui linguis váriis ómnium géntium, quas non nóverant, nec didícerant; sed docébat ille, qui vénerat : intrávit, impléti sunt, fudit. Et tunc hoc erat signum, quicúmque accipiébat Spíritum Sanctum, súbito implétus Spíritu, linguis ómnium loquebátur, non illi solum centum vigínti.

℟. Ite † in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui credíderit. Glória Patri. Qui credíderit.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — *Cap. 3*

In illo témpore : Dixit Jesus Nicodémo : Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 12 in Joann., n. 12 et 13

Quantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici

observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso: ex te judicáberis. Et quid dicam, Judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit: quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur?

℟. Advénit † ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens: et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tríbuit.

Lectio X

Quod addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium. Novit enim Dóminus, qui sunt ejus: novit, qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam; novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Spíritus Sanctus † replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Et repléti.

Lectio XI

Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem; erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem.

℟. Non vos † me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis.

Lectio XII

Sed dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua: quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele, quod fecísti, ut Deus salvet, quod fecit. Opórtet, ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére, quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, conféssio est óperum malórum.

℟. Spíritus Dómini † replévit orbem terrárum: * Et hoc quod

cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc. Glória Patri. Et hoc.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem
Cap. 3, 16-21

In illo témpore : Dixit Jesus Nicodémo : Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicátur; qui autem non credit, jam judicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium : quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem : erant enim eórum mala ópera. Omnis enim, qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera ejus : qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus, quia in Deo sunt facta.

Ad Bened., Aña Sic Deus † diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis,qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja.

Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum, concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum ; ut,quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif., Aña Si quis díligit me, † sermónem meum servábit : et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúja.

FERIA III INFRA OCTAVAM PENTECOSTES

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psalmi, Cantica, ℣℣. et ℟℟. dicuntur ut in die Pentecostes. 678

IN I NOCTURNO

De Joéle Prophéta

Lectio I *Cap. 2, 23-32*

Fílii Sion, exsultáte, et lætámini in Dómino Deo vestro : quia dedit vobis doctórem justítiæ, et descéndere fáciet ad vos imbrem matutínum et serótinum sicut in princípio. Et implebúntur áreæ fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo.

℟. Cum compleréntur † dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja : et súbito factus est sonus de cælo, allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Tamquam.

Lectio II

Et reddam vobis annos, quos comédit locústa, bruchus,et rubígo, et erúca : fortitúdo mea magna, quam misi in vos. Et co-

medétis vescéntes, et saturabímini, et laudábitis nomen Dómini, Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum : et non confundétur pópulus meus in sempitérnum.

℟. Repléti sunt † omnes Spíritu Sancto : et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis : * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Lectio III

Et sciétis quia in médio Israël ego sum : et ego Dóminus, Deus vester, et non est ámplius: et non confundétur pópulus meus in ætérnum. Et erit post hæc: Effúndam Spíritum meum super omnem carnem : et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ : senes vestri sómnia somniábunt, et júvenes vestri visiónes vidébunt.

℟. Jam non dicam † vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja : * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum : ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Lectio IV

Sed et super servos meos et ancíllas in diébus illis effúndam Spíritum meum. Et dabo prodígia in cælo, et in terra, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem : ántequam véniat dies Dómini magnus, et horríbilis. Et erit : omnis, qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit: quia in monte Sion, et in Jerúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus, et in resíduis, quos Dóminus vocáverit.

℟. Spíritus Sanctus, † procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo : * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. Ut in ore. Glória Patri. Ut in ore.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Inter spur.: Sermo I in Pentec. Migne Tom. 52, col. 803

Lectio V

Hódie nobis terra facta est cælum, non stellis de cælo in terram descendéntibus, sed Apóstolis ad cælos ascendéntibus, quia effúsa est copiósa grátia Spíritus Sancti, et univérsum orbem operáta est cælum, non immútans natúram, sed voluntátem eméndans.

℟. Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja : * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja, allelúja. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

Lectio VI

Invénit namque publicánum, et Evangelístam effécit : invénit persecutórem, et Apóstolum réddidit : invénit latrónem, et in paradísum indúxit : invénit meretrícem, et virgínibus coæquávit : invénit magos, et Evange-

lístas osténdit: fugávit malítiam, et indúxit benignitátem: extermínávit servitútem, et indúxit libertátem: concéssit débitum, et íntulit grátiam Dei. Ideo cælum factum est terra, et hoc sæpius dicens, non cessábo.

℟. Loquebántur † váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout.

Lectio VII

Et factus est repénte de cælo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis: non ignis, sed tamquam ignis. Si ignis, inquit, quómodo non ardébant? intérrogat Judæus: interrogábo et ego Judæum: Si ignis erat, quómodo non comburébat rubum, frágile lignum? Quid igne veheméntius? quid rubo vílius? et neque lignum exurebátur, neque ignis exstinguebátur.

℟. Disciplínam † et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. Et intelléctu.

Lectio VIII

Et quómodo córpora trium puerórum ignis non exússit, sed camínus in rorem versus est, et carbónes tamquam rosas arbitrabántur? Certámen ignis et córporis, et tamen córporum fiébat victória: et quod cera erat solubílius, ferro factum est fírmius. Interpretáre mihi vétera, étenim illa præcessérunt, ut credátis veritáti. Quóniam Spíritus Sanctus in igne appáruit, propter velócem mentis susceptiónem: non autem propter hoc solum, sed et sicut ignis spinas combúrit, sic et Spíritus peccáta dispérdit. Missus est Dániel in lacum leónum, et immánem rábiem illórum divína virtus représsit.

℟. Ite † in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui credíderit. Glória Patri. Qui credíderit

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Amen, amen, dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 45 in Joannem, n. 2-5

Dóminus de grege suo, et de óstio, quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus! Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper

vívere ; nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere ? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt.

℟. Advénit † ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens : et invénit corda discipulórum receptácula munda : * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tríbuit.

Lectio X

Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle. Quærunt ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére homínibus, ut bene vivant, et christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere et occídere ; non, ut bonus pastor, conserváre atque salváre.

℟. Spíritus Sanctus † replévit totam domum, ubi erant Apóstoli : et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum : * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto : et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Et repléti.

Lectio XI

Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus : Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium : pérdere volébant, mactáre et occídere.

℟. Non vos † me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos : * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis.

Lectio XII

Quid de istis dicam ? Ecce ipsi pharisæi legébant, et in eo quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus. Videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illumınátos vidéri volunt : sunt autem hærétici.

℟. Spíritus Dómini † replévit orbem terrárum : * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc. Glória Patri. Et hoc.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 10, 1-10

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Amen, amen, dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem ejus áudiunt, et próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas. Et cum próprias oves emíserit, ante eas vadit: et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Aliénum autem non sequúntur, sed fúgiunt ab eo; quia non novérunt vocem alienórum. Hoc provérbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognovérunt, quid loquerétur eis. Dixit ergo eis íterum Jesus: Amen, amen, dico vobis, quia ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt, fures sunt et latrónes, et non audiérunt eos oves. Ego sum óstium. Per me si quis introíerit, salvábitur: et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Fur non venit, nisi ut furétur et mactet et perdat. Ego veni, ut vitam hábeant, et abundántius hábeant.

Ad Bened., Aña Ego sum óstium, † dicit Dóminus: per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúja.

Oratio

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif., Aña Pacem † relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúja.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Jam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Orántibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,

Falsa prófari pérfidos,
Joële teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Factus est † repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja. Ps. 59 Deus, repulísti nos, et destruxísti nos, cum reliquis de Feria IV. 78

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 6, 44-52*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 26 in Joannem, n. 4 et 5

Noli cogitáre te invítum trahi : tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt et a rebus máxime divínis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis : Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico : Parum est voluntáte : étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino : et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cæléstis. Porro si poétæ dícere lícuit : Trahit sua quemque volúptas : non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio : quanto fórtius nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita,quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur : Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt : inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos. Quóniam apud te est fons vitæ : et in lúmine tuo vidébimus lumen?

℟. Disciplínam † et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja : firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. Et intelléctu.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Da amántem, et sentit quod dico : da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem : da talem, et scit, quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ dí-

ligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus, fratres, et, quantum póssumus, capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium; et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite † in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui credíderit.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Aríus crédidit creatúram, non eum traxit Pater; quia non consíderat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis, hærétice? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater; non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias et voluptátes terrénas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas; non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

℟. Ultimo † festivitátis die dicébat Jesus: Qui in me credit, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ: * Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum, allelúja, allelúja. ℣. Qui sitit, véniat, et bibat, et de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem. Glória Patri. Hoc autem.

IN II NOCTURNO

Aña Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja. Ps. 68 Salvum me fac, Deus, cum reliquis de Feria IV. 82

Capitulum — Act. 2, 2

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Oratio Mentes nostras, ut infra.

Prædictæ Añæ, Benedictiones, item Capitulum et ℣. II Nocturni dicuntur usque ad Sabbatum sequens inclus.

Ad Laudes, quæ absolute incipiuntur, et per Horas omnia ut in die, præter ea, quæ specialiter ponuntur. Et sic dicitur Officium deinceps usque ad Sabbatum sequens incl.

Ad Bened., Aña Ego sum panis vivus, † dicit Dóminus, qui

de cælo descéndi, allelúja, allelúja.

Oratio

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet : et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem : Qui tecum vivit... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif., Aña Ego sum panis vivus, † qui de cælo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum : et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúja.

FERIA QUINTA
INFRA OCTAVAM PENTECOSTES
Semiduplex

IN I NOCTURNO

Aña Factus est † repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja. Ps. 73 Ut quid, Deus, repulísti in finem? cum reliquis de Feria V. 93

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 9, 1-6*

In illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia,et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 6 in cap. 9 Lucæ, n. 65-67

Qualis débeat esse qui evangelízat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur : ut sine virga, sine pera,sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsídii sæculáris adminícula non requírens, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur affectum : qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant : aliénum a prædicatóre regni cæléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

℟. Advénit † ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens: et invénit corda discipulórum receptácula munda : * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tríbuit.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Sed, ut hospítii grátia deferénda censétur; ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non mediócris boni remunerátio docétur hospítii : ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis apostólicæ prædicatiónis

vestígiis auferántur. Nec otióse secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur : ut mutándi hospítii, necessitudinísque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii : ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur.

℟. Spíritus Sanctus † replévit totam domum, ubi erant Apóstoli : et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum : * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto : et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Et repléti.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Sed hæc,ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti; ita étiam de mystério senténtia cæléstis arrídet. Etenim cum domus elígitur, dignus hospes inquíritur. Videámus ígitur, ne forte Ecclésia præferénda designétur, et Christus. Quæ enim dígnior domus apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quam sancta Ecclésia? Aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse quam Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus, et quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestígiis; sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundáre procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutáre. Cui bene dícitur : Dómine,ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.

℟. Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja : * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus,allelúja,allelúja. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis,prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque. Glória Patri. Sedítque.

IN II NOCTURNO

Aña Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja. Ps. 79 Qui regis Israël, inténde, cum reliquis de Feria V. 99

Capitulum *Act. 2, 2*

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Oratio Deus, qui hodiérna ut infra.

Ad Bened., Aña Convocátis Jesus† duódecim discípulis suis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent : et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne

gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif., Aña Spíritus † qui a Patre procédit, allelúja : ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES
Semiduplex

IN I NOCTURNO

Aña Factus est † repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja. Ps. 85 Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, cum reliquis de Feria VI. 109

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 5, 17-26*

In illo témpore : Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant pharisæi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem : et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 in c. 5 Lucæ, n. 10-12

Non otiósa hujus paralýtici, nec angústa medicína est, quando Dóminus et orásse præmíttitur ; non útique propter suffrágium,sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa et Judæa et Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralýtici istíus medicína descríbitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia, verbi cæléstis remédio reforméntur.

℟. Non vos † me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos : * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater,et ego mitto vos. Ut eátis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Sint ígitur áliqui monitóres mentis qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus : quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.Quorum fidem ut vidit, dixit : Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis ; et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi ?

℟. Spíritus Dómini † replévit orbem terrárum : * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Disce, qui júdicas, ignóscere; disce, qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut vere paralýtici istíus corpus credámus esse sanátum; cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judæi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur; suóque judício perfídiam suam produnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

℟. Loquebántur † váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout. Glória Patri. Prout.

IN II NOCTURNO

Aña Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum, cum reliquis. 114

Capitulum *Act. 2, 2*

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Oratio Da, quæsumus ut infra.

Ad Bened., Aña Dixit Jesus: † Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralýtico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúja.

Oratio

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, misericors Deus: ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif., Aña Paráclitus autem † Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúja.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Aña Factus est † repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja. Ps. 101 Dómine, exáudi oratiónem meam, cum reliquis de Sabbato. 124

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 4, 38-44*

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 4 in cap. 4 Lucæ, n. 57-59

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne

commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit : quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat : sed prior sanári débuit, qui prior creátus est ; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Repléti sunt † omnes Spíritu Sancto : et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis : * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit : nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret : nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur : ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait : Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Jam non dicam † vos servos, sed amícos meos ; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja : * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum : ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat : ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat : deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt : resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est : febris nostra, libído est : febris nostra, luxúria est : febris nostra, ambítio est : febris nostra, iracúndia est.

℟. Ite † in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja : * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui credíderit. Glória Patri. Qui credíderit.

IN II NOCTURNO

Aña Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja. Ps. 105 Confitémini Dómino quóniam bonus, cum reliquis de Sabbato. 129

Capitulum *Act. 2, 2*

Factus est repénte de cælo sonus,† tamquam adveniéntis spíritus vehementis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Oratio Méntibus nostris ut infra.

Ad Bened., Aña Cáritas Dei † diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja.

Oratio

Méntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde : cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Post Nonam terminatur Officium de Octava, et, celebrata Missa, explicit Tempus Paschale.

Vesperæ de sequenti Festo Ss. Trinitatis, Commemoratio Dñicæ I post Pentecosten.

LAUDATE DOMINUM IN SANCTIS EJUS

PROPRIUM SANCTORUM

1. In omnibus Festis XII Lectionum Domini, B. Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum, Evangelistarum necnon in omnibus Duplicibus I et II classis integrum Officium dicitur ut in Proprio vel Communi ; et Lectiones I Nocturni cum suis ℟℟., nisi propria vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur de Communi I loco.

2. In Festis vero Duplicibus majoribus, in quibus dicuntur 12 Lectiones, ea, quæ non habentur propria in Proprio Sanctorum, sumuntur de Communi, exceptis Lectionibus I Nocturni, quæ, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur cum suis ℟℟. in hieme de Scriptura occurrente, in æstate vero, nisi resumendæ sint Lectiones in Dominica impeditæ, de Communi, cum ℟℟. de Communi.

3. Quomodo ordinandum sit Officium in Festis Sanctorum Duplicibus, habetur infra in Communi Sanctorum 1*.

4. Officium de die infra Octavam fit ritu Semiduplici cum duobus Nocturnis et tribus Lectionibus. Invitatorium et Hymnus dicuntur sicut in die Festi. In I et II Nocturno ad Psalmos de Feria occurrenti dicuntur Antiphonæ, ut in Festo, sed singulæ pro singulis Nocturnis, incipiendo a I Antiphona I Nocturni. ℣. I Nocturni et tria Responsoria sumantur de illo Nocturno Festi, cujus est Absolutio. Lectiones dicuntur de Sermone vel Tractatu aliquo, ut in propriis locis positæ sunt. In II Nocturno post Antiphonam et Psalmos dicitur Capitulum et ℣. ut ad Sextam (Fer. III et VI dicitur ℣. ut ad Nonam) nisi propria habentur suis locis. Laudes, quæ dicta Oratione Matutini absolute inchoantur, et Horæ dicuntur ut in ipso Festo, sed in Vesperis et Laudibus omittitur Suffragium de Sanctis nec dicuntur Preces ad Primam et Completorium.

5. In die Octava communi Officium fit ritu Duplici majori, et omnia dicuntur ut in die Festi præter ea, quæ propria suis locis habentur.

6. Infra Octavam Simplicem nihil fit de Octava et dicuntur Suffragium de Sanctis et Preces, nisi occurrat aliquod Festum Duplex vel dies infra Octavam communem. In die Octava Simplici Officium fit simplex, ut suis locis notatur et omittuntur Suffragium et Preces.

7. Festa Duplicia majora et minora, si occursu Dominicæ, Feriæ privilegiatæ I vel II ordinis, Vigiliæ privilegiatæ vel nobilioris Festi seu Officii quomodocumque impediantur, non transferuntur, sed ipso die, quo cadunt, de eis fit Commemoratio, et legitur XII Lectio historica ad Matutinum, si tamen hæc ea die fieri possint, secus hujusmodi Festa Duplicia majora et minora penitus omittantur.

8. De Commemorationibus et Memoriis Sanctorum dictum est in Rubricis generalibus tit. IX et XIV.

FESTA NOVEMBRIS

Die 26 Novembris

S. SILVESTRI ABBATIS

Duplex

Si die 27 Novembris occurrat Dominica I Adventus, in Vesperis Sabbati fit Commemoratio præcedentis Festi S.Silvestri : Aña Hic vir, despíciens mundum, ℣. Justum dedúxit. 115*

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es : te súpplices exorámus ; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Die 29 Novembris

IN VIGILIA S. ANDREÆ APOST.

In Adventu nihil fit de Vigilia S. Andreæ Apostoli in Officio. Si vero Festum S. Andreæ venerit Feria II, fit de Vigilia in Sabbato præcedenti et Commem. S. Saturnini in Dñica.

Pro Commem. S. Saturnini, Mart.

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ de sequenti.

DIE 30 NOVEMBRIS

S. ANDREÆ APOSTOLI

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Aña 1 Salve, crux pretiósa, † súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Ps.109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 4*

2 Beátus Andréas † orábat, dicens : Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas Christi fámulus, † dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Qui persequebántur justum, † demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum *Rom. 10, 10-11*

Fratres : Corde enim créditur ad justítiam, † ore autem conféssio fit ad salútem. * Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. Constítues eos príncipes *Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória. Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,

Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.
Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.
Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :
Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif., Aña Unus ex duóbus, † qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

In Adventu fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus ut in Communi Apostolorum. 6*

IN I NOCTURNO

Aña Vidit † Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei. cum reliquis de Communi Apostolorum. 6*

Aña Veníte post me, † dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore.

Aña Relíctis rétibus suis, † secúti sunt Dóminum Redemptórem. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Christus me misit † ad istam provínciam, in qua non parvum pópulum acquisívi. Ps. 46 Omnes Gentes, pláudite mánibus.

Aña Ego si crucis † patíbulum expavéscerem, crucis glóriam non prædicárem. Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam.

Aña Dignum sibi Dóminus † computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio I — *Cap. 10, 4-21*

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit : Ne díxeris in corde tuo : Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere : aut quis descéndet in abýssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo : hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret † Dó-

minus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens : * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio II

Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Mox ut vocem † Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. ℣. Hic est, qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

Lectio III

Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

℟. Doctor bonus † et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, quam a longe aspíciens dixit : Salve, crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. ℣. Salve, crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. Súscipe.

Lectio IV

Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem : in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Cum vidísset † beátus Andréas crucem, exclamávit et dixit : Salve, crux, quámdiu fatigáris? * Exspécta me, sicut exspectásti Dóminum et magístrum meum. ℣. O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta. Exspécta. Glória Patri. Exspécta.

IN II NOCTURNO

Aña Videns Andréas crucem, † cum gáudio dicébat : Quia amátor tui semper fui, et desiderávi te amplécti, o bona crux. Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus. 11*

Aña Diléxit Andréam † Dóminus in odórem suavitátis. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte.

Aña Bíduo vivens † pendébat

in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Non me permíttas, Dómine, † fámulum tuum a te separári : tempus est, ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília.

Aña Andréas vero † rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

Aña Accipe me † ab homínibus, et redde me magístro meo ; ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja. Ps. 100 Misericórdiam et judícium.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Lectio V

Andréas Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset : Ecce Agnus Dei ; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectiónem, Andréas, cum in Scýthiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset ; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit.

℟. Homo Dei † ducebátur, ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque dúcerent eum, ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. Innocens.

Lectio VI

Post, Patras Achájæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem, a dæmónibus elúsus, non agnósceret. Tum Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quóminus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem, quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári ; cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, íntegER persévérat et vivus.

℟. O bona crux, † quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti ; ác-

cipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens: Salva me, bona crux. Ut per.

Lectio VII

Quámobrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martýrii corónam properántem impedírent. Igitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit.

℟. Expándi † manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit: exaltáre, qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui ámbulant.

Lectio VIII

Addúctus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta: áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo; ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est: in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia presbýteri et diáconi Achájæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita, ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Beátus Andréas † de cruce clamábat, dicens: Dómine Jesu Christe, magíster bone: * Non júbeas me depóni de ista cruce, nisi prius accípias spíritum meum. ℣. Quóniam tu es protéctor meus, Christe, in manus tuas comméndo spíritum meum. Non júbeas. Glória Patri. Non júbeas.

IN III NOCTURNO

Aña Unus ex duóbus, † qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 15*

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 4*

In illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 5 in Evang. n. 1 et 2

Audístis, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vo-

cem Petrus et Andréas relíctis rétibus secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant: et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit † sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, et voce magna clamávit et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice depóni: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio X

In cælo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet; jam jugo fídei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, distrícti sui judícii diem propinquántem denúntiat: et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta.

℟. Videns crucem † Andréas exclamávit, dicens: O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux, quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe.

Lectio XI

Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur? Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit?

℟. Vir iste † in pópulo suo mitíssimus appáruit, sanctitáte autem et grátia plenus: * Iste est, qui assídue orat pro pópulo, et pro civitáte ista. ℣. Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam. Iste est.

Lectio XII

Sed hac in re, fratres caríssimi, aff:éctum debémus pótius pensáre quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

℟. Diléxit † Andréam Dóminus in odórem suavitátis, dum pendéret in cruce: dignum sibi computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari: * Et ídeo amícus Dei appellátus est. ℣. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 4, 18-22

In illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit

duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres), et ait illis : Veníte post me, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi contínuo, relíctis rétibus,secúti sunt eum. Et procédens inde,vidit álios duos fratres, Jacóbum Zebedæi, et Joánnem fratrem ejus in navi cum Zebedæo patre eórum, reficiéntes rétia sua : et vocávit eos. Illi autem statim, relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Salve, crux pretiósa, † súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Beátus Andréas † orábat, dicens : Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas Christi fámulus, † dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Maximílla † Christo amábilis tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5 Qui persequebántur justum,† demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum *Rom. 10, 10-11*

Fratres : Corde enim créditur ad justítiam, † ore autem conféssio fit ad salútem. * Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quórum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened., Aña Concéde nobis † hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum : ne interfícias hóminem Deo carum, justum, mansuétum et pium.

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector ; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

In Adventu fit Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Beátus Andréas.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Andréas Christi fámulus.

Capitulum *Rom. 10, 12-13*

Non enim est distínctio Judæi et Græci: † nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. * Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña Qui persequebántur justum.

Capitulum *Rom. 10, 16-18*

Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. † Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

IN II VESPERIS

Añæ, ℟. br., Capitulum, Hymnus et Oratio ut supra in I Vesperis. 708

Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. 17*

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif., Aña Cum pervenísset † beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit: O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta: secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

Et in Adventu fit Commem. Feriæ.

FESTA DECEMBRIS

Die 2 Decembris

S. PETRI CHRYSOLOGI
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

Totum Officium persolvitur, ut in Communi Sanctorum ordinatur. 1*

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

In Adventu fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

In I Nocturno ℣. de Feria per Annum.

Lectio I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Petrus, qui obáuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad religiónem adjíciens, Cornélio Románo, tunc ejúsdem urbis Corneliénsis epíscopo, óperam dedit; a quo diáconus mérito creátus est. A sancto Xysto Papa tértio archiepíscopus Ravénnæ, licet invítus, re-

nuntiátus, a Ravennátibus máxima cum reveréntia suscéptus est. In pastoráli múnere exímius, ludos ab homínibus personátis fíeri sólitos ut cohibéret concióne, illud præcláre dixit : Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Vitæ suæ finem divínitus prænóscens, in pátriam se cóntulit ; et, sancti Cassiáni templum ingréssus, pretiósa dona cum obtulísset, Deum eumdémque patrónum humíliter rogávit, ut benígne ánimam ejus excíperent. Migrávit ex hac vita quarto Nonas Decémbris, décimo octávo episcopátus anno. Ejus sacrum corpus prope corpus sancti Cassiáni honorífice cónditum est.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus Commem. Feriæ in Adventu.

In Vesperis Commem. Feriæ et sequentis.

Die 3 Decembris

S. FRANCISCI XAVERII Conf.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius ; ut, cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 6 Decembris

S. NICOLAI Ep. et Conf.

Ad Vesperas, Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis : tríbue, quæsumus ; ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge,† serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 7 Decembris

S. AMBROSII

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex majus *(m. t. v.)*

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. 79* præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime... beáte Ambrósi. 97*

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti : præsta, quæ-

sumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

In I Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti, nisi resumendæ sint Lectiones Dñicæ II Adventus cum suis ℟℟.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Ambrósius epíscopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, patre Gálliæ præfécto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedísse dícitur : quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erudítus est. Post a Probo præfécto, Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus: unde póstea ejúsdem Probi jussu, cum potestáte Mediolánum venit ; ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro offícii sui múnere ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixísset, derepénte púero Ambrósium epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium epíscopum deposcéntis.

℟. Invéni † David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio VI

Recusánte illo et eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum imperatórem delátum est ; cui gratíssimum fuit, a se deléctos júdices ad sacerdótium postulári. Fuit id étiam Probo præfécto jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans díxerat : Vade, age, non ut judex, sed ut epíscopus. Itaque cum ad pópuli desidérium imperatóris volúntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus), sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex institúto Ecclésiæ órdinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, episcopále onus suscépit.

℟. Pósui † adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VII

Factus epíscopus, cathólicam fidem et disciplínam ecclesiásticam acérrime defféndit ; multósque Ariános, et álios hæréticos ad fídei veritátem convértit, in quibus claríssimum Ecclésiæ lumen sanctum Augustínum Jesu Christo péperit. Gratiáno imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectórem legátus íterum proféctus est ; eóque pænitèntiam ágere recusánte, se ab ejus communióne semóvit. Theodósium imperatórem, propter cædem Thessaloníćæ factam, ingréssu ecclésiæ prohíbuit. Cui, cum ille David quoque regem adúlterum et homicídam fuísse dixísset, respóndit Ambrósius : Qui secútus es errántem, séquere pæniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pæniténtiam humíliter egit.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Lectio VIII

Ergo sanctus epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris étiam egrégie conscríptis, ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercellénsis epíscopus, Dei voce ter admónitus, accúrrit, eíque sanctum Dómini corpus præbuit: quo ille sumpto, conformátis in crucis similitúdinem mánibus, orans, ánimam Deo réddidit prídie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Justum † dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum. 99*

Si vero Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Ambrósius, epíscopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, in Urbe liberálibus disciplínis erudítus est. A Probo præfécto, Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus, ejúsdem jussu, cum potestáte Mediolánum venit; ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro offícii sui múnere ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ prædáre dixísset, derepénte púero Ambrósium epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium epíscopum deposcéntis. Quare baptizátus (erat enim catechúmenus), sacris initiátus, omnibúsque órdinum grádibus de more Ecclésiæ suscéptis, episcopáli dignitáte auctus est. Quo in múnere cathólicam veritátem et disciplínam ecclesiásticam tum verbo tum scriptis ácriter defendit, multósque Ariános et álios hæréticos ad fidem convértit, e quibus sanctum Augustínum Jesu Christo péperit. Tot pro Ecclésia Dei labóribus curísque perfúnctus, óbiit prídie Nonas Aprílis, anno trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus fit Commem. Feriæ. De Vigilia Conceptionis immaculatæ B. Mariæ Virg. nihil fit in Officio.

Vesperæ de sequenti, Commem. Feriæ tantum.

AUDITE · ET · NARRABO · QUANTA
FECIT · DEUS · ANIMÆ · MEÆ

DIE 8 DECEMBRIS

IN CONCEPTIONE IMMACULATA B. MARIÆ VIRGINIS

Duplex I Classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Tota pulchra es, María, † et mácula originális non est in te. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Festorum B. M. V. 187*

2 Vestiméntum tuum † cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória Jerúsalem, † tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Trahe nos, † Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum *Prov. 8, 22-24*

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. † Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam. Glória Patri. In hoc.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif., Aña Beátam me dicent † omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúja.

IN II VESPERIS

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput vírgineo pede contrívit.

Ad Magnif., Aña Hódie † egréssa est virga de radíce Jesse: hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ tantum.

Ad Completorium et ad Horas per Octavam, in fine Hymnorum dicitur :

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine, etc.

Quæ Conclusio in Officiis de Tempore Adventus numquam adhibetur.

AD MATUTINUM

Invitat. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Præclára custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cæléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cæli gáudium,

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri,

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Admirábile est † nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti. Ps.8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis, ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. 189*

Aña In sole † pósuit Deus tabernáculum suum. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña In Conceptióne sua † accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo, salutári suo. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Diffúsa est † grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Adjúvit eam † Deus mane dilúculo ; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus. Ps.45 Deus noster refúgium et virtus

Aña Fundátur † exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, cívitas Regis magni. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 3, 1-15*

Serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi ? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum,quæ sunt in paradíso,véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus,ne comederémus: et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus, quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

℟. Per unum hóminem † peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas.

Lectio II

Vidit ígitur múlier, quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum : cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

℟. Transíte † ad me omnes, qui concupíscitis me : * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo.

Lectio III

Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi, quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti ? Dixítque Adam : Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti ? Quæ respóndit : Serpens decépit me, et comédi.

℟. Elécta mea † cándida sicut nix in Líbano ; sicut favus distíllans lábia ejus : * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel et lac.

Lectio IV

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cón-

teret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

℟. Elégit † Maríam Deus et præelégit eam, et creávit eam in Spíritu Sancto : * Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. ℣. Dedit Maríæ Dóminus protectiónem salútis suæ, et déxtera sua suscépit eam. Ideo. Glória Patri. Ideo.

IN II NOCTURNO

Aña Misericórdia † et véritas obviavérunt sibi in Conceptióne Maríæ : justítia et pax osculátæ sunt. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 193*

Aña Gloriósa † dicta sunt de te, cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña Sanctimónia † et magnificéntia in Conceptióne ejus : annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte.

Aña Lætámini, † omnes, in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Notum fecit Dóminus † opus suum : in conspéctu Géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

Aña Exaltáte † Dóminum Deum nostrum, et adoráte tabernáculum ejus, quóniam sanctum est. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Sermo sancti Hierónymi Presbýteri

Epist. IX ad Paulam et Eustochium De Assumpt. B. M. V. n. V et IX

Lectio V

Qualis et quanta esset beáta et gloriósa semper Virgo María, ab Angelo divínitus declarátur, cum dícitur : Ave, grátia plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Tálibus namque decébat Vírginem oppignorári munéribus, ut esset grátia plena, quæ dedit cælis glóriam, terris Dóminum, pacémque refúdit, fidem Géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus disciplínam. Et bene plena, quia céteris per partes præstátur ; Maríæ vero simul se tota infúdit plenitúdo grátiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Pátribus et Prophétis grátia fuísse créditur, non tamen eátenus plena ; in Maríam vero totíus grátiæ, quæ in Christo est, plenitúdo venit, quamquam áliter. Et ídeo inquit : Benedícta tu in muliéribus ; id est plus benedícta, quam omnes mulíeres. Ac per hoc quidquid maledictiónis infúsum est per Hevam, totum ábstulit benedíctio Maríæ. De ipsa Sálomon in Cánticis, quasi in laudem ejus, Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit. Ac deínde inquit : Veni de Líbano, veni, coronáberis.

℟. Ego † ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et ap-

prehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio VI

Non immérito ígitur veníre de Líbano jubétur, quia Líbanus candidátio interpretátur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive candídior, Spíritus Sancti munéribus, simplicitátem colúmbæ in ómnibus repræséntans : quóniam, quidquid in ea gestum est, totum púritas et simplícitas, totum véritas et grátia fuit; totum misericórdia et justítia, quæ de cælo prospéxit : et ídeo immaculáta, quia in nullo corrúpta. Circúmdedit enim virum in útero, sicut Jeremías sanctus testátur, et non aliúnde accépit. Fáciet, inquit, Dóminus novum super terram, et múlier circúmdabit virum.

℟. Nihil † inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

Lectio VII

Vere novum, et ómnium novitátum superéminens nóvitas virtútum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque vidére áliquis, ut vívere possit) sic ingréssus est hospítium ventris, ut córporis claustrum nescíret; sicque gestátus, ut totus Deus in eo esset; et sic exívit inde, ut esset (sicut Ezéchiel fatétur) porta omníno clausa. Unde cánitur in eísdem Cánticis de ea : Hortus conclúsus, fons signátus, emissiónes tuæ paradísus. Vere hortus deliciárum, in quo cónsita sunt univérsa florum génera, et odoraménta virtútum; sicque conclúsus, ut nésciat violári, neque corrúmpi ullis insidiárum fráudibus. Fons ítaque signátus sigíllo totíus Trinitátis.

℟. Signum magnum † appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in.

Lectio VIII

Ex Actis Pii Papæ noni

Deíparæ autem Vírginis in sua Conceptióne de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris episcopórum ac fidélium conspirátio, insígnia quoque summórum Pontíficum acta atque constitutiónes miríﬁce jam illustrábant, Pius nonus Póntifex Máximus totíus Ecclésiæ votis ánnuens státuit suprémo suo atque infallíbili oráculo solémniter proclamáre. Itaque sexto Idus Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti in basílica Vaticána, ingénti sanctæ Románæ Ecclésiæ Patrum Cardinálium et Episcopórum ex díssitis étiam regiónibus astánte cœtu, universóque plaudénte orbe, solémniter pronuntiávit ac definívit : Doctrínam, quæ tenet beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suæ Conceptiónis fuísse, singulári Dei privilégio, ab omni originális culpæ labe præservá-

tam immúnem, esse a Deo revelátam, ac proínde ab ómnibus fidélibus fírmiter constantérque credéndam.

℟. Magnificáte † Dóminum mecum : * Quia misericórdia Dómini magna est super me. ℣. Princeps hujus mundi in me non habet quidquam. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO

Aña Benedícite Dómino † in ópere suo; quia índuit Maríam vestiméntis salútis : et induménto justítiæ circúmdedit eam. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 197*

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 1*

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Germáni Epíscopi

In Præsent. Deiparæ I, n. xviii et xv

Ave María, grátia plena, Sanctis sánctior, et cælis excélsior, et Chérubim gloriósior, et Séraphim honorabílior, et super omnem creatúram venerabílior. Ave, colúmba, quæ nobis et fructum fers olívæ, et servatórem a spiritáli dilúvio ac portum salútis annúntias; cujus pennæ deargentátæ, et posterióra dorsi in pallóre auri sanctíssimi et illuminántis Spíritus fulgóre irradiántur. Ave, amœníssimus et rationális Dei paradísus, benevolentíssima et omnipoténti ejúsdem dextra hódie ad Oriéntem plantátus, et ipsi suáve olens lílium, et rosam immarcescíbilem gérminans in eórum medélam, qui pestíferam animæque exitiálem amaritúdinem mortis ad Occidéntem ebíberant : paradísus, in quo ad veritátis agnitiónem lignum vivíficum effloréscit, e quo qui gustáverint, immortalitátem consequúntur.

℟. Hortus conclúsus † soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes.

Lectio X *n. XV-XIX*

Ave, sacrosáncte ædificátum, immaculátum, purissimúmque Dei summi Regis palátium, ejúsdem Dei Regis magnificéntia circumornátum, omnésque hospítio recípiens ac mýsticis refíciens delíciis; in quo non manufáctus et vário decóre nitens situs est spirituális Sponsi thálamus; in quo Verbum errántem humánam stirpem revocáre volens, carnem sibi desponsávit, ut eos, qui voluntáte própria extórres facti fúerant, Patri reconciliáret. Ave, Dei mons præpínguis et umbrósus, in quo enutrítus Agnus rationális peccáta atque infirmitátes nostras portávit : mons, e quo devolútus ille nulla manu præcísus lapis, contrívit aras idolórum, et factus est in caput ánguli, mirábilis in óculis nostris. Ave, sanctus Dei thronus, divínum do-

nárium, domus glóriæ, perpúlchrum ornaméntum, cimélium eléctum, et totíus orbis propitiatórium, cælúmque Dei glóriam enárrans. Ave, urna ex puro auro confláta, et suavíssimam animárum nostrárum dulcédinem, Christum scílicet qui manna est, cóntinens.

℟. Magníficat † ánima mea Dóminum: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

O puríssima et omni laude et obséquio digníssima Virgo, Deo dicátum donárium omni creaturárum conditióni præcéllens, terra non secta, inarátus ager, vitis floridíssima, fons aquas effúndens, virgo génerans, et mater viri néscia, innocéntiæ thesáurus abscónditus, et sanctimóniæ decus; acceptíssimis tuis ac matérna auctoritáte válidis précibus ad Dóminum ac Deum ómnium Conditórem, Fílium tuum ex te sine patre génitum, ecclesiástici órdinis gubernácula fac dírigas, et ad portum tranquíllum perdúcas.

℟. Quis Deus † magnus sicut Deus noster? * Præelégit me Deus, et pósuit immaculátam viam meam. ℣. Exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Præelégit.

Lectio XII

Sacerdótes justítia, et probátæ, immaculátæ ac sincéræ fídei exsultatióne splendidíssime indúito. Orthodóxis princípibus, qui præ omni púrpuræ aut auri splendóre, et præ margarítis ac lapídibus pretiósis, te nacti sunt diadéma et induméntum ac firmíssimum regni sui ornaméntum, in tranquíllo ac próspero statu sceptra dírige. Male fidas natiónes in te ac Deum ex te génitum blasphemántes, eórum pédibus sternens subjícito; subjectúmque pópulum, ut secúndum Dei præcéptum in suávi obediéntiæ obséquio persevéret, confirmáto. Tuam hanc civitátem, quæ te tamquam turrim ac fundaméntum habet, victóriæ triúmphis coronáto, et fortitúdine circumcíngens custodíto Dei habitatiónem, templi decórem semper conserváto; laudatóres tuos ab omni discrímine et ánimi angóre éxime; captívis redemptiónem tribúito; peregrínis tecto et quovis præsídio destitútis, solámen te éxhibe. Univérso mundo auxiliatrícem manum tuam pórrige, ut in lætítia et exsultatióne solemnitátes tuas simul cum ista, quam modo celebrámus, festivitáte splendidíssimo éxitu transigámus, in Christo Jesu universórum Rege ac vero Deo nostro, cui glória et fortitúdo una cum sancto vitæque princípio Patre, et coætérno et consubstantiáli et conregnánte Spíritu, nunc et semper et in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Osténdit nobis † Dóminus civitátem sanctam Jerúsalem, habéntem claritátem Dei: * Et lumen ejus símile lápidi pretióso, sicut crystállum. ℣. Ornátam monílibus, fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit. Et lumen. Glória Patri. Et lumen.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 1, 26-28

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Tota pulchra es, María, † et mácula originális non est in te. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Vestiméntum tuum † cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória Jerúsalem, † tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, † Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Trahe nos, † Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum *Prov. 8, 22-24*

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. † Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera :
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Bened., Aña Ait Dóminus Deus † ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Vestiméntum tuum.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

AD SEXTAM

Aña Tu glória Jerúsalem.

Capitulum *Ezech. 44, 2-3*

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israël ingréssus est per eam : † erítque clausa príncipi.* Princeps ipse sedébit in ea.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

AD NONAM

Aña Trahe nos.

Capitulum *Apoc. 12, 1*

Signum magnum appáruit in cælo : † Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter sequentia.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif., Aña Hódie † egréssa est virga de radíce Jesse: hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

Et fit Commemoratio Feriæ.

INFRA OCTAVAM CONCEPTIONIS IMMACULATÆ B. MARIÆ V.

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Præclára custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cæléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cæli gáudium,

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri,

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Aña I die, quo fit de Octava Admirábile est † nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die In Conceptióne sua † accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Aña III die Adjúvit eam † Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña IV die Misericórdia † et véritas obviavérunt sibi in Conceptióne Maríæ : justítia et pax osculátæ sunt.

Aña V die Sanctimónia † et magnificéntia in Conceptióne ejus : annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Feriis II et V

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Absol. Exáudi, Dómine.

Feriis III et VI

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Absol. Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Absol. A vínculis.

Benedictiones

1 Ille nos benedícat.

2 Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

3 Ad societátem.

Lectiones ut infra secundum diem.

Responsoria pro Feriis II et V

℟. I Per unum hóminem † peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas.

℟. II Transíte † ad me omnes, qui concupíscitis me : * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo.

℟. III Elécta mea † cándida sicut nix in Líbano ; sicut favus distíllans lábia ejus : * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel et lac. Glória Patri. Mel et lac.

Feriis III et VI

℟. I Ego † ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

℟. II Nihil † inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

℟. III Signum magnum † appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in. Glória Patri. Et in.

Feria IV et Sabbato

℟. I Hortus conclúsus † soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes.

℟. II Magníficat † ánima mea Dóminum: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia.

℟. III Quis Deus † magnus sicut Deus noster ? * Præelégit me Deus, et pósuit immaculátam viam meam. ℣. Exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Præelégit. Glória Patri. Præelégit.

IN II NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava In sole † pósuit Deus tabernáculum suum.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Diffúsa est † grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Aña III die Fundátur † exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, cívitas Regis magni.

Aña IV die Gloriósa † dicta sunt de te, cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

Aña V die Lætámini, † omnes, in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Capitulum *Eccli. 24, 26-28*

Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini : † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum : * memória mea in generatiónes sæculórum. ℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Festo.

Die 9 Decembris

DE II DIE INFRA OCTAVAM CONCEPT. IMMACULAT. B. M.V.

IN I NOCTURNO

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Lectio I

Ineffábilis Deus, cujus viæ misericórdia et véritas, cujus volúntas omnipoténtia, et cujus sapiéntia attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, cum ab omni æternitáte prævíderit luctuosíssimam totíus humáni géneris ruínam ex Adámi transgressióne derivándam, atque in mystério a sæculis abscóndito primum suæ bonitátis opus decréverit per Verbi incarnatiónem sacraméntо occultióre complére, ut contra miséricors suum propósitum homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam non períret, et quod in primo Adámo casúrum erat, in secúndo felícius erigerétur ; ab inítio et ante sæcula unigénito Fílio suo Matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenitúdine nascerétur, elégit atque ordinávit, tantóque præ creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima voluntáte complacúerit.

Lectio II

Quaprópter illam, longe ante omnes angélicos spíritus cunctósque Sanctos, cæléstium ómnium charísmatum cópia de thesáuro Divinitátis deprómpta ita mirífice cumulávit, ut ipsa ab omni prorsus peccáti labe semper líbera, ac tota pulchra et perfécta eam innocéntiæ et sanctitátis plenitúdinem præ se ferret, qua major sub Deo nullátenus intellígitur, et quam præter Deum nemo ássequi cogitándo potest. Et quidem decébat omníno, ut perfectíssimæ sanctitátis splendóribus semper ornáta fulgéret, ac vel ab ipsa originális culpæ labe plane immúnis amplíssimum de antíquo serpénte triúmphum reférret tam venerábilis Mater, cui Deus Pater únicum Fílium suum, quem

de corde suo æquálem sibi génitum, tamquam seípsum díligit, ita dare dispósuit, ut naturáliter esset unus idémque commúnis Dei Patris et Vírginis Fílius.

Lectio III

Quam originálem augústæ Vírginis innocéntiam cum admirábili ejúsdem sanctitáte præcelsáque Dei Matris dignitáte omníno cohæréntem cathólica Ecclésia, quæ a Sancto semper edócta Spíritu colúmna est ac firmaméntum veritátis, tamquam doctrínam póssidens divínitus accéptam, et cæléstis revelatiónis depósito comprehénsam multíplici continénter ratióne, splendidísque factis magis in dies explicáre, propónere ac fovére numquam déstitit. Hanc enim doctrínam ab antiquíssimis tempóribus vigéntem, ac fidélium ánimis pénitus ínsitam, et sacrórum Antístitum curis studiísque per cathólicum orbem mirífice propagátam, ipsa Ecclésia luculentíssime significávit, cum ejúsdem Vírginis Conceptiónem público fidélium cúltui ac veneratióni propónere non dubitávit. Quo illústri quidem facto ipsíus Vírginis Conceptiónem velúti singulárem, miram et a reliquórum hóminum primórdiis longíssime secrétam, et omníno sanctam coléndam exhíbuit, cum Ecclésia nonnísi de Sanctis dies festos concélebret.

In Vesperis Commem. Feriæ et S. Melchiadis Papæ et Martyris.

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Melchíadis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Die 10 Decembris

DE III DIE INFRA OCTAVAM CONCEPT. IMMACULAT. B. M. V.

IN I NOCTURNO

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Lectio I

Ipsíssima verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repræséntant, consuévit (Ecclésia), tum in ecclesiásticis offíciis, tum in sacrosáncta liturgía adhibére et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia pene fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque Romána Ecclésia, ómnium ecclesiárum mater et magístra, fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dígnitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua solum inviolabíliter fuit custodíta relígio, et ex qua trádducem

fídei réliquæ omnes ecclésiæ mutuéntur opórtet. Itaque éadem Romána Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis immaculátam Vírginis Conceptiónem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre.

Lectio II

Enim vero prædecessóres nostri veheménter gloriáti sunt, apostólica sua auctoritáte festum Conceptiónis in Romána Ecclésia institúere, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hereditária labe manifestíssime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título immaculátæ Conceptiónis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatiónibus, religiosísque famíliis ad immaculátæ Conceptiónis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodochía, altária, templa sub immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita immaculátam Deíparæ Conceptiónem strénue propugnáre spopónderint.

Lectio III

Insuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptiónis festum ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac número, quo festum Nativitátis, idémque Conceptiónis festum cum octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea, quæ præcépta sunt, sancte coléndum, ac pontifíciam capéllam in patriarcháli nostra Liberiána basílica die Vírginis Conceptiónis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quotídie magis fovére hanc de immaculáta Deíparæ Conceptióne doctrínam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem sine labe originháli concéptam coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statuerétur.

In Laudibus Commem. Feriæ et S. Melchiadis.

Pro S. Melchiade :

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Infirmitátem ut supra. 730

In Vesperis Commem. Feriæ et S. Damasi I Papæ et Conf.

Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Exáudi, Dómine, preces nostras : et, interveniénte beáto Dámaso Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem. Per Dóminum.

Die 11 Decembris
DE IV DIE INFRA OCTAVAM CONCEPT. IMMACULAT. B. M. V.

IN I NOCTURNO

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Lectio I

Quóniam quæ ad cultum pértinent, íntimo plane vínculo cum ejúsdem objécto consérta sunt, neque rata et fixa manére possunt, si illud anceps sit et in ambíguo versétur, idcírco decessóres nostri Románi Pontífices omni cura Conceptiónis cultum amplificántes, illíus étiam objéctum ac doctrínam declaráre et inculcáre impensíssime studuérunt. Etenim clare apertéque docuére, festum agi de Vírginis Conceptióne, atque uti falsam et ab Ecclésiæ mente alieníssimam proscripsérunt illórum opiniónem, qui non Conceptiónem ipsam, sed sanctificatiónem ab Ecclésia coli arbitraréntur et affirmárent.

Lectio II

Neque mítius cum iis agéndum esse existimárunt, qui ad labefactándam de immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam, excogitáto inter primum atque álterum Conceptiónis instans et moméntum discrímine, asserébant, celebrári quidem Conceptiónem, sed non pro primo instánti atque moménto. Ipsi namque prædecessóres nostri suárum pártium esse duxérunt, et beatíssimæ Vírginis Conceptiónis festum, et Conceptiónem pro primo instánti tamquam verum cultus objéctum omni stúdio tuéri ac propugnáre. Hinc decretória plane verba, quibus Alexánder séptimus decéssor noster sincéram Ecclésiæ mentem declarávit, inquiens: Sane vetus est Christifidélium erga ejus beatíssimam Matrem Vírginem Maríam píetas sentiéntium, ejus ánimam in primo instánti creatiónis atque infusiónis in corpus fuísse speciáli Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Jesu Christi ejus Fílii, humáni géneris Redemptóris, a mácula peccáti originális præservátam immúnem, atque in hoc sensu ejus Conceptiónis festivitátem solémni ritu coléntium et celebrántium.

Lectio III

Atque illud in primis solémne quoque fuit iísdem decessóribus nostris, doctrínam de immaculáta Dei Matris Conceptióne sartam tectámque omni cura, stúdio et contentióne tuéri. Etenim non solum nullátenus passi sunt, ipsam doctrínam quovis modo a quópiam notári atque tradúci, verum étiam longe ultérius progréssi, perspícuis declaratiónibus iteratísque vícibus edixérunt : Doctrínam qua immaculátam Vírginis Conceptiónem profitémur, esse, suóque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane cónsonam, eámque véterem, ac prope universálem, et ejúsmodi, quam Romána Ecclésia sibi fovéndam tuendámque suscéperit, atque omníno dignam, quæ in sacra ipsa liturgía, solemnioribúsque précibus usurparétur. Neque his conténti, ut ipsa de immaculáto Vírginis Concéptu doctrína inviolláta persísteret, opiniónem huic doctrínæ advérsam, sive públice, sive privátim, deféndi posse se-

verissime prohibuére, eámque multíplici véluti vúlnere conféctam esse voluérunt.

In Laudibus fit Commem. Feriæ et S. Damasi Papæ et Conf.

Pro S. Damaso :

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 12 Decembris

DE V DIE INFRA OCTAVAM CONCEPT. IMMACULAT. B. M.V.

IN I NOCTURNO

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Lectio I

Omnes norunt, quanto stúdio hæc de immaculáta Deíparæ Vírginis Conceptióne doctrína a spectatíssimis religiósis famíliis et celebrióribus theológicis academíis, ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia doctóribus fúerit trádita, assérta ac propugnáta. Omnes páriter norunt, quantópere sollíciti fúerint sacrórum antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem María, ob prævísa Christi Dómini Redemptóris mérita, numquam origináli subjacuísse peccáto, sed præservátam omníno fuísse ab oríginis labe, et idcírco sublimióri modo redémptam. Quibus illud profécto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentínam sýnodum, cum dogmáticum de peccáto origináli éderet decrétum, quo juxta sacrárum Scripturárum sanctorúmque Patrum ac probatissimórum conciliórum testimónia státuit ac definívit : Omnes hómines nasci origináli culpa inféctos ; tamen solémniter declarásse: Non esse suæ intentiónis, in decréto ipso tantáque definitiónis amplitúdine comprehéndere beátam et immaculátam Vírginem Dei Genitrícem María. Hac enim declaratióne Tridentíni Patres, ipsam beatíssimam Vírginem ab origináli labe solútam, pro rerum temporúmque adjúnctis, satis innuérunt, atque ádeo perspícue significárunt, nihil ex divínis lítteris, nihil ex traditióne, Patrúmque auctoritáte rite afférri posse, quod tantæ Vírginis prærogatívæ quovis modo refragétur.

Lectio II

Et re quidem vera hanc de immaculáta beatíssimæ Vírginis Conceptióne doctrínam quotídie magis gravíssimo Ecclésiæ sensu, magistério, stúdio, sciéntia ac sapiéntia tam spléndide explicátam, declarátam, confirmátam, et apud omnes cathólici orbis pópulos ac natiónes mirándum in modum propagátam, in ipsa Ecclésia semper exstitísse véluti a majóribus accéptam, ac revelátæ doctrínæ charactére insignítam, illústria venerándæ antiquitátis Ecclésiæ orientális et occidentális monuménta validíssime testántur. Equidem Patres Ecclesiæque scriptóres, cæléstibus edócti elóquiis, nihil antíquius habuére, quam in libris ad explicándas Scriptúras, vindicánda dógmata, erudiendósque fidéles elucubrátis, summam Vírginis sanctitátem, dignitátem, atque ab

omni peccáti labe integritátem, ejúsque præcláram de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, multis mirísque modis certátim prædicáre atque efférre.

Lectio III

Quaprópter enarrántes verba, quibus Deus præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia prænúntians; et deceptóris serpéntis rétudit audáciam et nostri géneris spem mirífice eréxit, ínquiens : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; docuére, divíno hoc oráculo clare apertéque demonstrátum fuísse misericórdem humáni géneris Redemptórem, scílicet unigénitum Dei Fílium Christum Jesum, ac designátam beatíssimam ejus Matrem Vírginem Maríam, ac simul ipsíssimas utriúsque contra diábolum inimicítias insígniter expréssas. Quocírca sicut Christus Dei hominúmque mediátor, humána assúmpta natúra, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, illud cruci triumphátor affíxit; sic sanctíssima Virgo, arctíssimo et indissolúbili vínculo cum eo conjúncta, una cum illo et per illum, sempitérnas contra venenósum serpéntem inimicítias exércens ac de ipso pleníssime triúmphans, illíus caput immaculáto pede contrívit.

Vesperæ de sequenti, Commem. Octavæ et Feriæ.

Die 13 Decembris
S. LUCIÆ Virg et Mart.

Duplex majus

IN I VESPERIS

Aña Oránte, cum reliquis de Laudibus, Psalmi, Capitulum, ℟. br. et Hymnus de Communi Virginum. 127*

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif., Aña In tua patiéntia † possedísti ánimam tuam, Lúcia, Sponsa Christi : odísti quæ in mundo sunt, et coruscas cum Angelis : sánguine próprio inimícum vicísti.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Lúciæ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ, Aña Hódie, ℣. Immaculáta. 727 Deinde Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

In I Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Lúcia virgo Syracusána, génere et christiána fide ab infántia nóbilis, una cum matre Eutýchia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum corpus beátæ Agathæ venit : quæ ad ejus sepúlcrum cum supplíciter orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim vero matrem exorávit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tríbui paterétur. Ut ígitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniam, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit.

℟. Lúcia virgo, † quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ? nam et fides tua illi subvénit, et ecce salváta est : * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me

cívitas Catanénsium sublimátur a Christo, ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia.

Lectio VI

Quod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra Vírginis voluntátem despónderant, apud Paschásium præféctum Lúciam, quod christiána esset, accusávit. Quam ille cum nec précibus, nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere; immo tanto magis incénsam vidéret ad celebrándas christiánæ fídei laudes, quanto magis ipse eam a senténtia avértere conabátur : Cessábunt, inquit, verba, cum ventum erit ad vérbera. Cui Virgo : Dei servis verba deésse non possunt, quibus a Christo Dómino dictum est : Cum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini: non enim vos estis,qui loquimíni,sed Spíritus Sanctus, qui lóquitur in vobis.

℟. Rogávi † Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei : * Et impetrávi a Dómino indúcias martýrii mei. ℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam. Et impetrávi.

Lectio VII

Quam cum Paschásius interrogásset, Estne in te Spíritus Sanctus? respóndit : Caste et pie vivéntes templum sunt Spíritus Sancti. At ille : Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus Sanctus déserat. Cui Virgo : Si invítam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur : sed divínitus factum est, ut firma Virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset.

℟. Grata facta est † a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam : * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur. Et Dóminus.

Lectio VIII

Quam ob rem præféctus circum ipsam, pice, resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit : sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℟. Hæc est † Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte. Glória Patri. Et veniénte.

IN III NOCTURNO

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, de Communi non Virginum. 158*

℟. IX Propter † veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter dexte-

ra tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

℟. x Dilexísti † justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

℟. xi Prudéntes†Vírgines,aptáte vestras lámpades : * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

℟. xii Afferéntur†Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Si vero Festum impediatur sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Lúcia, virgo Syracusána, génere et christiána fide nóbilis, Cátanæ ad beátæ Agathæ sepúlcrum, Eutýchiæ matris, sánguinis fluxu laborántis, sanitátem impetrávit. Mox, bona ómnia, quæ in dotem esset acceptúra, a matre impetráta,paupéribus distríbuit. Quare apud Paschásium præféctum, quod christiána esset, accusáta, nec blandítiis nec minis addúci pótuit, ut idólis sacrificáret. Tunc Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur ; sed divínitus factum est, ut firma Virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quam ob rem præféctus circum ipsam, ignem accéndi imperávit : sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia, prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℟. Lúcia virgo, † quid a me petis,quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ? nam et fides tua illi subvénit, et ecce salváta est :* Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur a Christo, ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Oránte † sancta Lúcia appáruit ei beáta Agatha,et consolabátur ancíllam Christi. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Lúcia virgo, † quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

3 Per te, Lúcia virgo, † cívitas Syracusána decorábitur a Dómino Jesu Christo.

4 Benedíco te, † Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Soror mea Lúcia, † virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Capitulum *2 Cor. 10, 17-18*

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim

qui seípsum comméndat, ille probátus est;* sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Colúmna es † immóbilis, Lúcia, Sponsa Christi: quia omnis plebs te exspéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúja.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Lúciæ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ Conceptionis Immaculatæ B.M.V. 726; deinde Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Lúcia virgo.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Per te, Lúcia virgo.

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Soror mea Lúcia.

Capitulum *Eccli. 51, 13-14*

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. † Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adjutório.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Aña Oránte, cum reliquis de Laudibus. Psalmi, Capitulum et ℟. br. de Communi Vírginum. 127* Hymnus ut supra ad Laudes.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Tanto póndere eam fixit † Spíritus Sanctus, ut Virgo Christi immóbilis permanéret.

Et fit Commem. Octavæ, Aña Beátam me dicent, ℣. Immaculáta. 720: deinde Feriæ.

Die 14 Decembris

DE VII DIE INFRA OCTAVAM CONCEPT. IMMACULAT. B.M.V.

IN I NOCTURNO

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Lectio I

Hunc exímium singularémque Vírginis triúmphum, excellentissimámque innocéntiam, puritátem, sanctitátem, ejúsque ab omni peccáti labe integritátem, atque ineffábilem cæléstium ómnium gratiárum, virtútum ac privilegiórum cópiam et magnitúdinem iídem Patres vidérunt,tum in arca illa Noë,quæ divínitus constitúta a commúni totíus mundi naufrágio plane salva et incólumis evásit; tum in scala illa, quam de terra ad cælum usque pertíngere vidit Jacob, cujus grádibus Angeli Dei ascendébant et descendébant, cujúsque vértici ipse innitebátur Dóminus; tum in rubo illo,quem in loco sancto Móyses úndique ardére ac inter crepitántes ignis flammas non jam combúri aut jactúram vel mínimam pati,sed pulchre viréscere ac floréscere conspéxit; tum in illa inexpugnábili turri a fácie inimíci, ex qua mille clýpei pendent,omnísque armatúra fórtium; tum in horto illo conclúso, qui nescit violári neque corrúmpi ullis insidiárum fráudibus; tum in corúsca illa Dei civitáte,cujus fundaménta in móntibus sanctis; tum in augustíssimo illo Dei templo, quod divínis refúlgens splendóribus plenum est glória Dómini; tum in áliis ejúsdem géneris omníno plúrimis,quibus excélsam Deíparæ dignitátem, ejúsque illibátam innocéntiam, et nulli umquam nævo obnóxiam sanctitátem insígniter prænuntiátam fuísse Patres tradidérunt.

Lectio II

Ad hanc eámdem divinórum múnerum véluti summam, originalémque Vírginis, de qua natus est Jesus, integritátem describéndam iídem prophetárum adhibéntes elóquia non áliter ipsam augústam Vírginem concelebrárunt,ac uti colúmbam mundam, et sanctam Jerúsalem, et excélsum Dei thronum, et arcam sanctificatiónis et domum, quam sibi ætérna ædificávit Sapiéntia, et Regínam illam, quæ delíciis áffluens et innívxa super Diléctum suum ex ore Altíssimi prodívit omníno perfécta, speciósa ac pénitus cara Deo, et nullo umquam labis nævo maculáta.

Lectio III

Cum vero ipsi Patres, Ecclesiæque scriptóres ánimo mentéque reputárent, beatíssimam Vírginem ab Angelo Gabriéle sublimíssimam Dei Matris dignitátem ei nuntiánte, ipsíus Dei nómine et jussu grátia plenam fuísse nuncupátam, docuérunt hac singulári solemníque salutatióne numquam álias audíta osténdi, Deíparam fuísse ómnium divinárum gratiárum sedem, omnibúsque divíni Spíritus charismátibus exornátam, immo eorúmdem charísmatum infinítum prope thesáurum, abyssúmque inexháustam, ádeo ut numquam maledícto obnóxia, et una cum Fílio perpétuæ benedictiónis párticeps ab Elísabeth divíno acta Spíritu audíre merúerit: Benedícta tu inter mu-

líeres, et benedíctus fructus ventris tui. Hinc non luculénta minus, quam concors eorúmdem senténtia, gloriosíssimam Vírginem, cui fecit magna qui Potens est, ea cæléstium ómnium donórum vi, ea grátiæ plenitúdine eáque innocéntia emicuísse, qua véluti ineffábile Dei miráculum, immo ómnium miraculórum apex, ac digna Dei Mater exstíterit, et ad Deum ipsum, pro ratióne creátæ natúræ, quam próxime accédens, ómnibus, qua humánis, qua angélicis præcóniis célsior eváserit.

Si dies VII infra Octavam venerit in Feriam IV Quatuor Temporum, Officium fit de Feria ut in Psalterio et Proprio de Tempore, cum Commem. Octavæ. Vesperæ de sequenti, Commem. Feriæ.

Si vero dies Octava venerit in Feriam IV Quatuor Temporum, die præcedente Vesperæ dicuntur de die VII infra Octavam, cum Commem. Feriæ. In ipsa die Octava totum Officium dicitur de Feria, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, juxta Rubricas, cum Commem. diei Octavæ in Laudibus et II Vesperis.

Die 15 Decembris
IN OCTAVA CONCEPTIONIS IMMACULATÆ B. M. V.

Duplex majus

Omnia ut in Festo, 719, præter sequentia.

In I Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente cum ℟℟. de Feria occurrente.

IN II NOCTURNO

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Lectio V

Ab antíquis tempóribus Sacrórum antístites, ecclesiástici viri, reguláres órdines, ac vel ipsi imperatóres et reges ab hac apostólica Sede eníxe efflagitárunt, ut immaculáta sanctíssimæ Dei Genitrícis Concéptio véluti cathólicæ fídei dogma definirétur. Quæ postulatiónes hac nostra quoque ætáte iterátæ fuérunt, ac potíssimum felícis recordatiónis Gregório decimoséxto prædecessóri nostro, ac nobis ipsis oblátæ sunt tum ab epíscopis, tum a clero sæculári, tum a religiósis famíliis, ac summis princípibus et fidélibus pópulis.

℟. Ego † ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens.* Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio VI

Nos ítaque singulári ánimi nostri gáudio hæc ómnia probe noscéntes, ac sério considerántes, vix dum, licet immériti, arcáno divínæ providéntiæ consílio ad hanc sublímem Petri Cáthedram evécti, totíus Ecclésiæ gubernácula tractánda suscépimus, nihil certe antíquius habúimus, quam pro summa nostra vel a téneris annis erga sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem María̱m veneratióne, pietáte et afféctu, ea ómnia perágere, quæ adhuc in Ecclésiæ votis esse póterant, ut beatíssimæ Vírginis honor augerétur, ejúsque prærogatívæ uberióri luce nitérent.

℟. Nihil † inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

Lectio VII

Itaque plúrimum in Dómino confísi advenísse témporum opportunitátem pro immaculáta sanctíssimæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ Conceptióne definiénda, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris cathólicórum antístitum ac fidélium conspirátio, et insígnia prædecessórum nostrórum acta et constitutiónes mirífice illústrant atque declárant; rebus ómnibus diligentíssime perpénsis et assíduis fervidísque ad Deum précibus effúsis, mínime cunctándum nobis esse censúimus, suprémo nostro judício immaculátam ipsíus Vírginis Conceptiónem sancíre, definíre, atque ita pientíssimis cathólici orbis desidériis, nostræque in ipsam sanctíssimam Vírginem pietáti satisfácere, ac simul in ipsa unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificáre, cum in Fílium redúndet, quidquid honóris et laudis in Matrem impénditur.

℟. Signum magnum † appáruit in cælo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in cápite.

Lectio VIII

Quare postquam numquam intermísimus in humilitáte et jejúnio privátas nostras et públicas Ecclésiæ preces Deo Patri per Fílium ejus offérre, ut Spíritus Sancti virtúte mentem nostram dirígere et confirmáre dignarétur, imploráto univérsæ cæléstis curiæ præsídio, et advocáto cum gemítibus Paráclito Spíritu, eóque sic aspiránte; ad honórem sanctæ et indivíduæ Trinitátis, ad decus et ornaméntum Vírginis Deíparæ, ad exaltatiónem fídei cathólicæ et christiánæ religiónis augméntum, auctoritáte Dómini nostri Jesu Christi, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ac nostra, declarámus, pronuntiámus et definímus: Doctrínam, quæ tenet beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suæ Conceptiónis fuísse singulári omnipoténtis Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Christi Jesu Salvatóris humáni géneris, ab omni originális culpæ labe præservátam immúnem, esse a Deo revelátam, atque idcírco ab ómnibus fidélibus fírmiter constantérque credéndam. Quaprópter si qui secus ac a nobis definítum est, quod Deus avértat, præsúmpserint corde sentíre, ii nóverint ac porro sciant se próprio judício condemnátos, naufrágium circa fidem passos esse, et ab unitáte Ecclésiæ defecísse.

℟. Magnificáte † Dóminum mecum: * Quia misericórdia Dómini magna est super me. ℣. Princeps hujus mundi in me non habet quidquam. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO

Aña Benedícite Dómino † in ópere suo; quia índuit Maríam vestiméntis salútis: et induménto justítiæ circúmdedit eam. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 197*

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 1*

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Epiphánii Epíscopi

Hom. V de Laud. S. Mariæ Deiparæ, Migne Tom. 53, Col. 491, et seq.

Quid dicam, aut quid próloquar de præclára et sancta Vírgine? Solo enim Deo excépto, cunctis supérior éxstitit: natúra formósior est ipsis Chérubim et Séraphim, et omni exércitu angélico: cui prædicándæ cæléstis ac terréna lingua mínime súfficit, immo vero nec Angelórum. O beáta Virgo, colúmba pura et sponsa cæléstis, María, cælum, templum, et thronus divinitátis, quæ coruscántem in cælo et in terra solem habes Christum! Nubes lúcida, quæ fulgur de cælo lucidíssimum ad illuminándum mundum deduxísti Christum.

℟. Hortus conclúsus † soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes.

Lectio X

Ave, grátia plena, porta cælórum, de qua in Cánticis prophéta in decúrsu oratiónis plane et apérte prolóquitur inclámans: Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Virgo est lílium immaculátum, quæ rosam immarcescíbilem génuit Christum. O sancta Deípara, ovis immaculáta, quæ Verbum ex te incarnátum Agnum Christum peperísti! O Virgo sanctíssima, quæ exércitus Angelórum in stupórem deduxísti!

℟. Magníficat † ánima mea Dóminum: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Stupéndum est miráculum in cælis, múlier amícta sole, gestans lucem in ulnis: stupéndum miráculum in cælis, thálamus Vírginis habens Fílium Dei: stupéndum miráculum in cælis, Dóminus Angelórum infans Vírginis efféctus est. Angeli accusábant Hevam, nunc vero Maríam glória prosequúntur, quæ lapsam Hevam eréxit, et Adámum e paradíso dejéctum in cælos misit. Ipsa enim est cæli et terræ mediátrix, quæ uniónem naturáliter perégit.

℟. Quis Deus † magnus sicut Deus noster? * Præelégit me Deus, et pósuit immaculátam viam meam. ℣. Exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Præelégit.

Lectio XII

Grátia sanctæ Vírginis est imménsa. Hinc Gábriel in primis salútat Vírginem, dicens:

Ave, grátia plena, quæ es spléndidum cælum. Ave, grátia plena, multis virtútibus exornáta Virgo. Ave, grátia plena, quæ es urna áurea cóntinens manna cæléste. Ave, grátia plena, quæ sitiéntes perénnis fontis dulcédine sátias. Ave, sanctíssima Mater immaculáta, quæ genuísti Christum, qui est ante te. Ave, púrpura régia, quæ cæli terræque Regem induísti. Ave, liber incomprehénsus, quæ Verbum et Fílium Patris mundo legéndum exhibuísti.

℟. Osténdit nobis † Dóminus civitátem sanctam Jerúsalem, habéntem claritátem Dei : * Et lumen ejus símile lápidi pretióso, sicut crystállum. ℣. Ornátam monílibus, fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit. Et lumen. Glória Patri. Et lumen.

In Laudibus Commem. Feriæ.

De Vigilia S. Thomæ Apostoli nihil fit in Officio.

DIE 21 DECEMBRIS

S. THOMÆ APOSTOLI

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum. 4* præter sequentia.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, et ad Benedictus in Laudibus :

Aña Quia vidísti me, † Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúja.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári : ut ejus semper et patrocíniis sublevémur ; et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Pro Commem. Adventus, Aña O Clavis, nisi contingat Festum transferri in Feriam II, quia tunc dicitur Aña subsequens : O Oriens.

IN I NOCTURNO

Lectiones Sic nos exístimet, de Communi. 10*

IN II NOCTURNO

Lectio V

Thomas Apóstolus, qui et Dídymus, Galilæus, post accéptum Spíritum Sanctum in multas províncias proféctus est ad prædicándum Christi Evangélium : Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis et Bactris christiánæ fídei et vitæ præcépta trádidit. Postrémo ad Indos se cónferens, eos in christiána religióne erudívit. Qui ad extrémum, vitæ doctrinæque sanctitáte et miraculórum magnitúdine, cum céteris ómnibus sui admiratiónem et Jesu Christi amórem commovísset ; illíus gentis regem, idolórum cultórem, magis ad iram accéndit : cujus senténtia condemnátus, telísque confóssus, Calamínæ apostolátus honórem martýrii coróna decorávit.

℟. Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Hom. 30 in Evang. n. 7 et 8

Lectio VI

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet orna-

ménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio VII

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio VIII

Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus. Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio IX *Cap. 20*

In illo témpore : Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 26 in Evang. n. 7-9

Quid, fratres caríssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus ille discípulus tunc deésset, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet?

Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis.

℟. Isti sunt, † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio X

Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quam fides credéntium discipulórum prófuit; quia, dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur. Sic quippe discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit; sicut ante nativitátem suam habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans et palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis.

℟. Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

Lectio XI

Palpávit autem et exclamávit: Dóminus meus, et Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidísti me, credidísti. Cum Paulus Apóstolus dicat, Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium; profécto liquet, quia fides illárum rerum arguméntum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

In Quatuor Temporibus Lectio XII de Homilia Feriæ cum suo ℟., alias:

Lectio XII

Dum ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur: Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, et Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, et Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, et credidérunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus; sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim vere credit, qui exércet operándo quod credit.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem
Cap. 20, 24-29

In illo témpore : Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixérunt ergo ei álii discípuli : Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis : Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, íterum erant discípuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit : Pax vobis. Deínde dicit Thomæ : Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum : et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei : Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus: Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, et crediderunt.

Aña ad Benedictus : Quia vidísti me, ut in I Vesperis. 742

In Laudibus pro Commem. Adventus, Aña Nolíte timére. 222

Si vero hoc Festum transferatur, Aña Nolíte timére, dicitur in Dñica, et in Officio S. Thomæ pro Commem. Adventus, dicitur Aña II Feriæ Dicit Dóminus. 232

In II Vesperis, omnia de Communi Apostolorum 17* præter Añam ad Magnificat, quæ dicitur ut in I Vesperis. 742

Et fit Commem. Feriæ.

FESTA JANUARII

Die 10 Januarii

S. PAULI Primi Eremitæ Confessoris

Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 14 Januarii

S. HILARII Ep., Conf. et Eccl. Doctoris

Duplex

(m. t. v.) nisi tamen alicubi I Vesperas habeat.

In I Vesperis, Aña O Doctor óptime... beáte Hilári, ℣. Amávit eum. 97*

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Felicis Presbyteri et Martyris.

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit ; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent ; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Hilárius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia excélluit.Pictavórum epíscopus creátus, tale munus sic gessit,ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Ob cathólicam fidem, quam strénue propugnávit, quadriénnio apud Phrýgiam relegátus, inter ália mirácula, mórtuum suscitávit. Duódecim libros scripsit de Trinitáte contra Ariános, et Gálliam univérsam addúxit,ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne ; quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis : Hilárii libros inoffénso decúrrat pede. Migrávit in cælum Idibus Januárii, anno trecentésimo sexagésimo nono. Eum Pius nonus Póntifex máximus, instánte sýnodo Burdigalénsi, Doctórem universális Ecclésiæ declarávit et confirmávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus fit Commem. S. Felicis Presbyteri et Martyris.

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo,in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra.

Vesperæ de sequenti Commem. præcedentis.

DIE 15 JANUARII

S. MAURI ABBATIS, O. N.

Duplex II classis

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. 102*, præter sequentia.

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Beátus Maurus, † patrício génere illústris, a púero majóres divítias æstimávit thesáuris mundi, impropérium Christi Dómini. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesperis Apostolorum. 4*

2 Obediéntiæ pennis † elátus super aquas gráditur, nec flúctibus mergi pótuit, qui spíritu Dei ferebátur.

3 Beátus Maurus, † a téneris annis sancti Benedícti discípulus, abundántius æmulátor éxstitit paternárum virtútum.

4 Eléctus est † a Dómino, ut esset monachórum exémplar, et præcípuus sanctæ Régulæ miníster.

Capitulum *Isaias 43, 1-3*

Noli timére, quia redémi te, et vocávi te nómine tuo : meus es tu. † Cum transíeris per

aquas, tecum ero; * quia ego Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Salvátor tuus.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi.

Hymnus

Qui te, posthábitis ómnibus, ámbiunt,
Horum præsídium, dux, Deus, et decus,
Quas Mauri méritis, munéribus tuis,
Laudes pángimus, áccipe.

Hic gentilítiis major honóribus,
Spretis lætus adit claustra palátiis,
Calcat delícias, prædia, púrpuram,
Ut Christi súbeat jugum.

Sancti propósitam Patris imáginem
Gestis compáribus sédulus éxprimit;
Spectándis púeri lucet in áctibus
Vitæ norma monásticæ.

Se sacco rígidus cónterit áspero,
Frenat perpétui lege siléntii;
Noctes in précibus pérvigil éxigit,
Jejúnus sólidos dies.

Dum jussis pátriis éxcitus ádvolat,
Sicco calcat aquas impávidus pede,
Edúcit Plácidum gúrgite sóspitem,
Et Petro símilis redit.

Laudum jugis honor sit tibi, Trínitas,
Quæ vultus sátias lúmine Cælites:
Da sanctæ fámulis trámite Régulæ,
Mauri præmia cónsequi.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña O beátum virum, † qui, spreto sæculo, jugum sanctæ Régulæ a téneris annis amánter portávit; et factus obédiens usque ad mortem, semetípsum abnegávit, ut Christo totus adhæréret, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Maurum ad imitándum obediéntiæ exémplum, sicco pede super aquas ambuláre fecísti: concéde; ut et virtútum ipsíus implére documénta, et præmiórum obtinére consórtia mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis:

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 745

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Puéllus Plácidus, quem pater óbtulit,
Illibáta Deo sístitur hóstia,
Et tirocínii jam decus ínclytum
Exémplar datur æmulis.

Abbáti dócilis, fíctile vásculum
Immíttens in aquas, párvulus ámphoram
Incáutus séquitur, lítora déserit,
Demérsus fere flúctibus.

Quo sic, Maure, lacus dum teris æquora,
Gressus accéleras? O vir obédiens,
Insuétum per iter vox te pii patris
Ad magnália dírigit.

Raptum restítuit mox Plácidum lacus:
Sed cujus méritis? Maurus an ábstulit
Nursinúsve pater gúrgitis e sinu?
Solvit quæsíta párvulus.

Præsta, summa Trias, per Plácidi preces,
Angústo mónachi trámite Régulæ
Cælórum próperent átria cónsequi,
Immíxti Supérum choris.
Amen.

IN I NOCTURNO

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 44, 1-15*

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatïóne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio II

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum: hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Justus † germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio III

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Lectio IV

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Dómine, † prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam

de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

IN II NOCTURNO

De libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Lectio V *Cap. 3*

Cum sanctus vir Benedíctus diu in eádem solitúdine virtútibus signísque succrésceret, multi ab eo in eódem loco ad omnipoténtis Dei sunt servítium congregáti : ita ut illic duódecim monastéria,cum omnipoténtis Jesu Christi Dómini opitulatióne, constrúeret : in quibus, statútis pátribus, duodénos mónachos deputávit, paucos vero secum retínuit, quos adhuc in sua præséntia áptius erudíri judicávit. Cœpére étiam tunc ad eum Románæ urbis nóbiles et religiósi concúrrere, suósque ei fílios omnipoténti Deo nutriéndos dare. Tunc quoque bonæ spei suas sóboles, Eutýchius Maurum, Tertúllus vero patrícius Plácidum trádidit: e quibus Maurus júnior, cum bonis polléret móribus, magístri adjútor cœpit exsístere : Plácidus vero puerílis adhuc índolis gerébat annos.

℟. Maurus † a téneris annis sancto Benedícto in disciplínam ab Eutýchio patre in Subláco tráditus, magístri sui virtútes imitándo expréssit : * Et símilis ejus efféctus est. ℣. Inspéxit, et fecit secúndum exémplar, quod ipsi in monte monstrátum est. Et símilis.

Lectio VI *Cap. 6*

Alio témpore Gothus quidam pauper spíritu ad conversiónem venit, quem Dei vir Benedíctus libentíssime suscépit. Quadam vero die ei dari ferraméntum jussit, quod ad falcis similitúdinem falcástrum vocátur, ut de loco quodam vepres abscínderet, quátenus illic hortus fíeri debéret. Locus autem ipse, quem mundándum Gothus suscéperat, super ipsam laci ripam jacébat. Cumque Gothus idem densitátem véprium totíus virtútis annísu succíderet, ferrum de manúbrio prosíliens in lacum cécidit, ubi scílicet tanta erat aquárum profúnditas, ut spes requiréndi ferraménti nulla jam esset. Itaque ferro pérdito, tremebúndus ad Maurum mónachum cucúrrit Gothus, damnum quod fécerat nuntiávit, et reátus sui egit pæniténtiam. Quod Maurus quoque mónachus mox Benedícto fámulo Dei curávit indicáre. Vir ígitur Dómini Benedíctus hæc áudiens accéssit ad lacum : tulit de manu Gothi manúbrium, et misit in lacum : et mox ferrum de profúndo rédiit, atque in manúbrium intrávit. Qui statim ferraméntum Gotho rréddidit, dicens : Ecce, labóra, et noli contristári.

℟. Beátum Maurum † sanctus Benedíctus præ ómnibus semper árctius diléxit, atque ita in omnipoténtis Dei servítio informávit, * Ut némini post eum in cœnobiáli observatióne fúerit secúndus. ℣. O digníssimum Patris Benedícti discípulum, quem ipse sui spíritus herédem relíquit. Ut némini.

Lectio VII *Cap. 7*

Quadam vero die dum idem venerábilis Benedíctus in cella consísteret, prædíctus Plá-

cidus puer, sancti viri mónachus, ad hauriéndam de lacu aquam egréssus est : qui vas quod tenébat, in aquam incáute submíttens, ipse quoque cadéndo secútus est. Quem mox unda rápuit, et pene ad uníus sagíttæ cursum eum a terra intrórsus traxit. Vir autem Dei intra cellam pósitus hoc prótinus agnóvit et Maurum festíne vocávit dicens : Frater Maure, curre, quia puer ille, qui ad hauriéndam aquam perréxerat, in lacum cécidit : jamque eum lóngius unda trahit.

℟. Maurus† adhuc júnior cum bonis polléret móribus, factus monachórum spéculum, * Magístri ac Patris sui venerábilis clarus adjútor cœpit exsístere. ℣. Infra annos adolescéntiæ, monásticæ religiónis assecútus est perfectiónem. Magístri.

Lectio VIII

Res mira, et post Petrum Apóstolum inusitáta! Benedictióne étenim postuláta atque percépta, ad Patris sui impérium cóncitus perréxit Maurus : atque usque ad eum locum, quo ab unda deducebátur puer, per terram se ire exístimans, super aquam cucúrrit, eúmque per capíllos tenens cursu rápido rédiit. Qui mox ut terram tétigit, ad se revérsus, post tergum respéxit, et quia super aquas cucurrísset agnóvit, et quod præsúmere non potuísset ut fíeret, mirátus extrémuit factum. Revérsus ítaque ad Patrem, rem gestam rétulit. Vir autem venerábilis Benedíctus hoc non suis méritis, sed illíus obediéntiæ deputáre cœpit. At Maurus contra pro solo ejus império factum dicébat : seque cónscium in illa virtúte non esse, quam nésciens fecísset. Sed in hac mútuæ humilitátis amíca contentióne accéssit árbiter puer, qui ereptus est, nam dicébat : Ego, cum ex aqua tráherer, super caput meum Abbátis melótem vidébam, atque ipsum me ex aquis edúcere considerábam. — Hæc sanctus Gregórius Papa. Vetus deínde tradítio mémorat. Maurum mónachum ab eódem sanctíssimo Patre in Gálliam diréctum fuísse. Ibíque fundávit, ut éadem tradítio habet, célebre monastérium Glannafoliénse, quod cum diu rexísset, sanctitáte ac miráculis clarus, in senectúte bona migrávit ad Dóminum.

℟. Prolápso † in lacum Plácido, Maurus ádvolans, spíritu Dei ferebátur super aquas, * Dum Patri suo in audítu auris obedíret. ℣. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem ejus, neque flúmina eam obrúere. Dum Patri. Glória Patri. Dum Patri.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX

Cap. 14

In illo témpore : Respóndens Petrus dixit : Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. At ipse ait : Veni. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 2 Comment. in Matth. cap. 14 v. 28-33

In ómnibus locis ardentíssimæ fídei invenítur Petrus. Interrogátis discípulis, quem hómines dícerent Jesum, Dei Fílium

confitétur. Voléntem ad passiónem pérgere próhibet; et licet erret in sensu, tamen non errat in afféctu; nolens eum mori, quem Fílium Dei fúerat paulo ante conféssus. In montem cum Salvatóre inter primos primus ascéndit; et in passióne solus séquitur. Peccátum negatiónis, quod ex repentíno timóre descénderat, amáris statim ábluit lácrimis. Post passiónem cum essent in lacu Genésareth et piscaréntur, et Dóminus staret in lítore, áliis paulátim navigántibus, ille non pátitur moras; sed accínctus epéndyte suo statim præcipitátur in fluctus.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio X

Eódem ígitur fídei ardóre, quo semper, nunc quoque, céteris tacéntibus, credit se posse fácere per voluntátem Magístri, quod ille póterat per natúram. Jube me veníre ad te super aquas. Tu præcipe, et íllico solidabúntur undæ: leve fiet corpus, quod per se grave est. Et descéndens Petrus de navícula, ambulábat super aquam, ut veníret ad Jesum. Qui putant, Dómini corpus ídeo non esse verum, quia super molles aquas molle et áereum incésserit, respóndeant, quómodo ambuláverit Petrus, quem útique verum hóminem non negábunt.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio XI

Videns vero ventum válidum, tímuit; et cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Ardébat ánimi fides, sed humána fragílitas in profúndum trahébat. Páululum ergo relínquitur tentatióni, ut augeátur fides, et intélligat se non facilitáte postulatiónis, sed poténtia Dómini conservátum. Et contínuo Jesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: Módicæ fídei, quare dubitásti? Si Apóstolo Petro, de cujus fide et ardóre mentis supra díximus, qui confidénter rogáverat Salvatórem, dicens: Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas; quia páululum tímuit, dícitur: Módicæ fídei, quare dubitásti? quid nobis dicéndum est, qui hujus módicæ fídei ne mínimam quidem habémus portiúnculam?

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio XII

Qui autem in navícula erant, venérunt et adoravérunt eum, dicéntes: Vere Fílius Dei es. Ad unum signum, tranquilli-

táte maris réddita, quæ post nímias procéllas, intérdum et casu fíeri solet, nautæ atque rectóres vere Fílium Dei confiténtur : et Aríus in Ecclésia prædicat creatúram ?

℟. O beáti viri † Mauri sancta præcónia ! o inæstimábilis diléctio caritátis ! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 14, 28-33

In illo témpore : Respóndens Petrus dixit : Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. At ipse ait : Veni. Et descéndens Petrus de navícula, ambulábat super aquam, ut veníret ad Jesum. Videns vero ventum válidum, tímuit : et cum cœpísset mergi, clamávit dicens : Dómine, salvum me fac. Et contínuo Jesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi : Módicæ fídei, quare dubitásti ? Et cum ascendíssent in navículam, cessávit ventus. Qui autem in navícula erant, venérunt, et adoravérunt eum, dicéntes : Vere Fílius Dei es.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Beátus Maurus, † patrício génere illústris, a púero majóres divítias æstimávit thesáuris mundi, impropérium Christi Dómini. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Obediéntiæ pennis † elátus super aquas gráditur, nec flúctibus mergi pótuit, qui spíritu Dei ferebátur.

3 Beátus Maurus, † a téneris annis sancti Benedícti discípulus, abundántius æmulátor éxstitit paternárum virtútum.

4 Ex domo † oratiónis transívit in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei, cujus nímio amóre flagrábat.

5 Eléctus est † a Dómino, ut esset monachórum exémplar, et præcípuus sanctæ Régulæ minister.

Capitulum *Isaias 43, 1-3*

Noli timére, quia redémi te, et vocávi te nómine tuo : meus es tu. † Cum transíeris per aquas, tecum ero ; * quia ego Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Salvátor tuus.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Jesu, coróna célsior
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium :

Da supplicánti cœtui,
Obténtu hujus óptimi,
Remissiónem críminum,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni recúrso témpore,
Dies illúxit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Polum migrávit præpotens.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit hostem fórtiter
Supérbum ac satéllitem.

Virtúte clarus et fide,
Confessiónis órdine,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Ut hujus almi grátia
Nobis remíttas débita.

Glória Patri Dómino,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña O beátum virum, † qui, spreto sæculo, jugum sanctæ Régulæ a téneris annis amánter portávit; et factus obédiens usque ad mortem, semetípsum abnegávit, ut Christo totus adhæréret, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Maurum ad imitándum obediéntiæ exémplum, sicco pede super aquas ambuláre fecísti : concéde; ut et virtútum ipsíus impléredocuménta, et præmiórum obtinére consórtia mereámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Obediéntiæ pennis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Beátus Maurus.

Capitulum *Prov. 4, 3-4*

Et ego fílius fui patris mei : † et docébat me, atque dicébat : Suscípiat verba mea cor tuum, * custódi præcépta mea, et vives.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD NONAM

Aña Eléctus est.

Capitulum *Hebr. 11, 9-10*

Fide demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, † in cásulis habitándo, cum coherédibus repromissiónis ejúsdem. * Exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem : cujus ártifex et cónditor Deus.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntus gressus ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, 746 præter sequentia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Hódie † sanctus Maurus super cilícium stratus coram altári felíciter occúbuit. Hódie primogénitus beáti Benedícti discípulus per ducátum sanctæ Régulæ secúrus ascéndens, choris comitátus angélicis, pervénit ad Christum. Hódie vir obédiens loquens victórias a Dómino coronári méruit, allelúja.

Die 16 Januarii

S. MARCELLI I Papæ et Mart.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi : ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvé-

mur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

Die 17 Januarii

S. ANTONII Abbatis

Duplex

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Antónius Ægýptius, cum ingréssus ecclésiam ex Evangélio audivísset: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári, prétium distríbuit paupéribus, ípseque in vastam Ægýpti solitúdinem recéssit. Virtútum ómnium stúdio ita incénsus fuit, ut, quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret. Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius. Tanto terróri dæmónibus erat, ut multi per Ægýptum ab illis agitáti, nómine Antónii super ipsos invocáto, liberaréntur. Ita, sanctitáte et miráculis clarus, cum innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, annum agens quintum ultra centésimum, e vita migrávit décimo sexto Kaléndas Februárias.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

In Vesperis Commem. sequentis.

Die 18 Januarii

S. PRISCÆ Virg. et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus; ut, qui beátæ Priscæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Símile est, † regnum cælórum hómini negotiatóri, quæréntti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 19 Januarii

SS. MARII, MARTHÆ, AUDIFACIS ET ABACHUM Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim, † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem : ut et temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére ; et ætérnæ reperíre subsídium. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Vesperæ de sequenti.

Die 20 Januarii
SS. FABIANI Papæ ET SEBASTIANI Martyrum

Duplex

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrente cum ℟℟. de Feria occurrente.

Lectio III

Fabiánus, Románus, a Maximiáno usque ad Décium regens Ecclésiam, septem diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis Féria quinta in Cœna Dómini, vétere combústo, Chrisma renovarétur. Dénique décimo tértio Kaléndas Februárii martýrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sebastiánus, ob géneris nobilitátem et virtútem Diocletiáno carus, dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábat, et in Christi confessióne confirmábat. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum ómnibus artifíciis a Christi fide conátur avértere. Sed, cum nihil nec pollicéndo nec terréndo profíceret, ad palum alligátum sagíttis confígi jubet. Verum Dei servus, ómnium opinióne mórtuus judicátus, cum paulo post, sanus Diocletiáno óbviam factus, ejus impietátem libérius accusáret, jussu tyránni támdiu virgis cæsus est, donec spíritum rédderet.

℟. Abstérget Deus † omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 21 Januarii
S. AGNETIS Virg. et Mart.

Duplex majus

IN I VESPERIS

Aña 1 Ingréssa Agnes † turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesp. de Communi Apostol. 4*

2 Mecum enim hábeo † custódem córporis mei, Angelum Dómini.

3 Anulo suo subarrhávit me † Dóminus meus Jesus Christus,

et tamquam sponsam decorávit me coróna.

4 Congaudéte mecum, † et congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum *Eccli. 51, 1-3*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum.† Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, *et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif., Aña Beáta Agnes † in médio flammárum expánsis mánibus orábat : Te déprecor, omnípotens, adoránde, colénde, Pater metuénde, quia per sanctum Fílium tuum evási minas sacrílegi tyránni, et carnis spurcítias immaculáto calle transívi : et ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius ; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Ss. Fabiani et Sebastiani.

Aña Gaudent in cælis † ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti ; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Infirmitátem, ut supra. 755

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo ;
Vírginis festum cánimus trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrátum
Scándere cælum.

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Discéde a me, † pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum,† et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi unius Martyris. 29*

Aña Déxteram meam † et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Pósuit signum † in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Ps. 4 Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña Induit me Dóminus † cýclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Mel et lac † ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Christi Virgo † nec terróre concútitur, nec blandiméntis sedúcitur. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 51, 1-17*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor.

℟. Diem festum † sacratíssimæ Vírginis celebrémus, quáliter passa sit beáta Agnes, ad memóriam revocémus: tertiodécimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invénit.* Quia solum vitæ diléxit auctórem. ℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia.

Lectio II

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Déxteram meam † et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas,* Et circúmdedit me vernántibus atque

coruscántibus gemmis. ℣. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Et circúmdedit.

Lectio III

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ,Dómine,et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Amo Christum, † in cujus thálamum introíbo, cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit, cujus mihi órgana modulátis vócibus cantant : * Quem cum amávero, casta sum ; cum tetígero, munda sum ; cum accépero, virgo sum. ℣. Anulo fídei suæ subarrhávit me, et imménsis monílibus ornávit me. Quem cum.

Lectio IV

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Veni,† Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum ; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum ; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum. Glória Patri. Et cum.

IN II NOCTURNO

Aña Christus circúmdedit me † vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Aña Ipsi sum desponsáta, † cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum, cum reliquis de Communi Virginum. 131*

Aña Jam corpus ejus † córpori meo sociátum est, et sanguis

ejus ornávit genas meas. Ps. 45 Deus noster refúgium, et virtus. 131*

Aña Cujus pulchritúdinem † sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis. 132*

Aña Stans a dextris ejus † Agnus nive candídior, Christus sibi sponsam et Mártyrem consecrávit. Ps.84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 134*

Aña Ipsi soli † servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis. 134*

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus

Lectio V *Lib. 1, n. 5-9*

Hódie natális est Vírginis, integritátem sequámur. Natális est Mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum Mártyris, quod indicávit, quid esset futúra. Nomen Vírginis títulus est pudóris. Appellábo Mártyrem: prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mártyrem prædicant, dum loquúntur.

℟. Induit me † Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me: * Et tamquam sponsam decorávit me coróna. ℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. Et tamquam.

Lectio VI

Hæc trédecim annórum martýrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti; immo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit, quo ferrum recíperet, hábuit, quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucróni mílitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta, vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis trophæum Dómini signáre victóris: nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere.

℟. Mel et lac † ex ejus ore suscépi, * Et sanguis ejus ornávit genas meas. ℣. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit. Et sanguis.

Lectio VII

Novum martýrii genus! Nondum idónea pœnæ, et jam matúra victóriæ; certáre diffícilis, fácilis coronári: magistérium virtútis implévit, quæ præ-

judícium vehébat ætátis. Non sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína Virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári pleríque, quod tam fácile vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quod jam divinitátis testis exsísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset.

℟. Jam corpus ejus † córpori meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas : * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. Cujus.

Lectio VIII

Quanto terróre egit cárnifex, ut timerétur, quantis blandítiis, ut suadéret, quantórum vota, ut sibi ad núptias proveníret ! At illa : Et hæc Sponsi injúria est, inquit, exspectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet : quid, percússor, moráris ? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset, trémere percussóris déxteram, pallére ora aliéno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martýrium, pudóris et religiónis. Et virgo permánsit, et martýrium obtínuit.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

IN III NOCTURNO

Aña Misit Dóminus † Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, et non sum æstuáta. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 138*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, de Communi Virginum. 139*

℟. IX Ipsi sum desponsáta, † cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur : * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ipsi.

℟. X Omnípotens, † adoránde, colénde, treménde, benedíco te, * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. Quia.

℟. XI Spécie tua † et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

℟. XII Hæc est † Virgo prudens, * Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ veniénte. Glória Patri. Quæ veniénte.

Si vero Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus

Lectio XII — Liber 1, n. 5

Hódie natális est Vírginis, integritátem sequámur. Natális est Mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum Mártyris, quod indicávit, quid esset futúra. Nomen Vírginis títulus est pudóris. Appellábo Mártyrem: prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mártyrem prædicant, dum loquúntur. Hæc trédecim annórum martýrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti; immo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte.

℟. Diem festum † sacratíssimæ Vírginis celebrémus, quáliter passa sit beáta Agnes, ad memóriam revocémus: tertiodécimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invénit: * Quia solum vitæ diléxit auctórem. ℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Ingréssa Agnes † turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Mecum enim hábeo † custódem córporis mei, Angelum Dómini.

3 Anulo suo subarrhávit me † Dóminus meus Jesus Christus, et tamquam sponsam decorávit me coróna.

4 Benedíco te, † Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Congaudéte mecum, † et congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum — *Eccli. 51, 1-3*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Ecce, quod concupívi, † jam vídeo : quod sperávi, jam téneo : ipsi sum juncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius ; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Mecum enim hábeo.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Anulo suo subarrhávit me.

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Congaudéte mecum.

Capitulum *Eccli. 51, 8 et 12*

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, † quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, * Dómine, Deus noster.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Aña Ingréssa Agnes, cum reliquis de I Vesperis. 755

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo. 157 Ps. 111 Beátus vir, qui timet Dóminum. 158 Ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum. 158 Ps. 126 Nisi Dóminus ædificáverit domum. 156

Capitulum Confitébor ℟. br. Adjuvábit et Hymnus Jesu, coróna Vírginum ut in I Vesperis. 756

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Stans beáta Agnes † in médio flammæ, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Omnípotens, adoránde, coléndе, treménde, benedíco te, et glorífico nomen tuum in ætérnum.

Et fit Commem. (in Septuagesima Feriæ et) S. Vincentii Mart.

Die 22 Januarii

S. VINCENTII Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit ; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre corónasti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Vincéntii Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 23 Januarii

S. EMERENTIANÆ Virg. et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæréti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 24 Januarii

S. TIMOTHEI Ep. et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Timóthei Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ de sequenti, Commem. S. Petri Ap. et in Septuagesima Feriæ.

Die 25 Januarii

IN CONVERSIONE S. PAULI Apostoli

Duplex majus

IN I VESPERIS

Aña 1 Ego plantávi, † Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, de Communi Apostolorum ut in I Vesp. 4*

2 Libénter gloriábor † in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei † in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4 Ter virgis cæsus sum, † semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum *Act. 9, 1-2*

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, † accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; * ut, si quos invenísset hu-

jus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

℟. br. Constítues eos príncipes *Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage :
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif., Aña Vade, Ananía, † et quære Saulum : ecce enim orat : quia vas electiónis est mihi, ut portet nomen meum coram Géntibus, et régibus, et fíliis Israël.

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus ; ut, qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Si Festum Conversionis S. Pauli concurrat vel occurrat cum Dominica in Sexagesima, Oratio Dñicæ non mutatur, licet in ea nominetur antonomastice S. Paulus.

Et fit Commem. S. Petri Apostoli ante alias Commemorationes :

Aña Tu es pastor óvium, †princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde ; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In conversióne Doctóris Géntium. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue, ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO

Aña Qui operátus est † Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes : et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei, cum reliquis de Communi Apostol. 6*

Aña Scio † cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore.

Aña Mihi vívere † Christus est, et mori lucrum: gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Tu es † vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo. Ps. 46 Omnes Gentes, pláudite mánibus.

Aña Magnus sanctus Paulus, † vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam.

Aña Bonum certámen † certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 9, 1-16*

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; ut, si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret,cóntigit,ut appropinquáret Damásco; et súbito circumfúlsit eum lux de cælo. Et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es, Dómine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre.

℟. Qui operátus est † Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognovérunt.

Lectio II

Et tremens ac stupens dixit: Dómine,quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

℟. Bonum certámen † certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio III

Erat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías: et dixit ad illum in visu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus; et quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsénsem: ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine, introeúntem et imponéntem sibi manus, ut visum recípiat.)

℟. Repósita est † mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam reddet.

Lectio IV

Respóndit autem Ananías: Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Géntibus, et régibus, et fíliis Israël. Ego enim osténdam

illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Audístis enim † conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo : quóniam proficiébam * Supra multos coætáneos meos in génere meo. ℣. Abundántius æmulátor exsístens paternárum meárum traditiónum Supra. Glória Patri. Supra.

IN II NOCTURNO

Aña Saulus, † qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus, cum reliquis de Communi Apostol. 11*

Aña Ne magnitúdo † revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet : propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me,et dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi, Paule, grátia mea. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Repósita est mihi † coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Ter virgis cæsus sum, † semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christo Dómino. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

Aña Grátia Dei † sum id quod sum: et grátia ejus in me vácua non fuit. Ps.98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

Aña Súfficit tibi,† Paule, grátia mea : nam virtus in infirmitáte perfícitur. Ps. 100 Misericórdiam et judícium.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 278 cap. I pro solemnitate Convers. S. Pauli

Lectio V

Hódie de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est, ubi Paulus Apóstolus, ex persecutóre Christianórum, annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ doctórem : percútiens eum, et sanans ; occídens, et vivíficans : occísus agnus a lupis, et fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára prophetía, cum Jacob Patriárcha benedíceret fíliis suis, (præséntes tangens, futúra prospíciens) prædíctum erat, quod in Paulo cóntigit.

℟. Tu es † vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo : * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quem.

Lectio VI

Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cum autem Jacob, benedícens fílios suos, venísset ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo : Bénjamin lupus rapax. Quid ergo ? lupus rapax semper ? Absit ; sed qui mane rapit prædam, ad vésperam dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat.

℟. Grátia Dei sum † id quod sum : * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. ℣. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus

est et mihi inter Gentes. Et grátia.

Lectio VII

Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad vésperam escas dividéntem. Mane et véspere pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, prius et póstea. Sic ergo accipiámus: Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem. Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdótum, ibat, ut, ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdótes attráheret et addúceret, útique puniéndos.

℟. Saulus, † qui et Paulus, magnus prædicátor,* A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. ℣. Osténdens quia hic est Christus, Fílius Dei. A Deo.

Lectio VIII

Ibat spirans et anhélans cædes: hoc est, mane rápiens. Nam et quando lapidátus est Stéphanus primus Martyr pro nómine Christi, evidéntius áderat et Saulus; et sic áderat lapidántibus, ut non ei suffíceret, si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat; magis sæviens omnes adjuvándo, quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiet: videámus, ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cælo, et accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem suam, prius prosternéndus, póstea erigéndus; prius percutiéndus, póstea sanándus.

℟. Scio † cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre * In illum diem justus judex. ℣. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus. In illum. Glória Patri. In illum.

IN III NOCTURNO

Aña Ecce ego † mitto vos, sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini, de Communi Apostolorum. 15*

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in Natali S. Benedicti Bisc.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia, quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël.

℟. Sancte Paule † Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. ℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Lectio X

In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti. Et justa prorsus retribútio,ut,qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli.

℟. Damásci, † præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere : * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta,et sic evási manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. Et a frátribus.

Lectio XI

Nemo autem putet,duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet. Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur ? cum ipse dicat: Nescítis, quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária ?

℟. Magnus † sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, * Qui et méruit thronum duodécimum possidére. ℣. A Christo de cælo vocátus, et in terram prostrátus, ex persecutóre efféctus est vas electiónis. Qui et.

Lectio XII

Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium,et, per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

℟. Mihi vívere † Christus est, et mori lucrum : * Gloriári me opórtet in cruce Dómini mei Jesu Christi : ℣. Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Gloriári. Glória Patri. Gloriári.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Jesus autem dixit illis : Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Si Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Paulus, Tarsénsis, qui ántea Saulus, Judæus ex tribu Bénjamin, pharisæórum sectæ addíctus, Jerosólymis óperam dedit Gamaliéli, Mosáicæ Legis peritíssimo. Paternárum traditiónum tenax, Stéphani martýrio intérfuit, acceptísque a Judæórum pontífice lítteris, cum Damáscum pérgeret, ut Christifidéles velut ímpios insectarétur, súbita luce circumfúsa, ad terram dejéctus vocem audívit : Saule, Saule, quid me perséqueris? Cum vero novit, eum qui loquebátur, esse Jesum Nazarénum, repénte mutátus, pétiit, quid se fácere jubéret. Respónso accépto, Damáscum dedúci vóluit, ubi tríduum fuit, nihil videns. Mox occúrrens ei Christi discípulus Ananías, cælitus mónitus, manus super eum impósuit, statímque Saulus visum recépit. Ab Ananía baptizátus, cum discípulis dies áliquot versátus est; tum, ómnibus admirántibus, cœpit Jesu Christi divinitátem tanto ánimi ardóre in synagógis prædicáre, ut Judæi statúerint eum interfícere. Verum Dei Servus ab eórum insídiis, ope discipulórum, incólumis evádens, ex persecutóre Apóstolus, Christi nomen longe latéque propagávit.

℟. Qui operátus est † Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes : * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognovérunt. Glória Patri. Et cognovérunt.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Ego plantávi, † Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Libénter gloriábor † in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei † in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4 Damásci, † præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere : a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5 Ter virgis cæsus sum, † semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum *Act. 9, 1-2*

Saulus adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dómini, † accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; * ut, si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

℟.br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.
Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :
Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened., Aña Vos qui secúti estis me, † sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus ; ut, qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro Commemoratione S. Petri :

Aña Tu es pastor óvium, † princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde ; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Libénter gloriábor.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Grátia Dei.

Capitulum *Act. 9, 8-9*

Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. † Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. * Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña Ter virgis cæsus sum.

Capitulum *Act. 9, 22*

Saulus autem multo magis convalescébat, † et confundébat Judæos, qui habitábant Damásci, * affírmans quóniam hic est Christus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 763 præter sequentia.

Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. 17*

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif., Aña Sancte Paule Apóstole, † prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Deinde fit Commem. S. Petri, ut supra, 764 (Feriæ in Septuagesima) et S. Polycarpi.

Die 26 Januarii

S. POLYCARPI Ep. et Mart.

Memoria

Pro Commem. in Vesperis :

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Polycárpi Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesp. de sequenti. In Septuagesima Commem. Feriæ.

Die 27 Januarii

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex majus *(m. t. v.)*

IN I VESPERIS

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Ecclésiam tuam, quæsumus, Dómine, grátia cæléstis amplíficet : quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis et doctrínis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Joánnes, Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, présbyter Antiochénæ ecclésiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ ecclésiæ præfícitur. Quo in múnere, cum depravátos mores et nobílium hóminum vivéndi licéntiam vehementius objurgáret, magnam multórum súbiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniam et alteríus víduæ agrum reprehendísset, gráviter offéndit. Quare exsuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. Incredíbile dictu est, quanta mala in exsílio perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit. Multitúdinem, pietátem ac splendórem conciónum ceterorúmque ejus scriptórum, omnes admirántur. Animam Deo réddidit décimo octávo Kaléndas Octóbris, ejúsque corpus in basílica Vaticána cónditum est. Hunc præclárum totíus Ecclésiæ Doctórem Pius Papa décimus cæléstem prædicatórum patrónum constítuit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Septuagesima Commem. Feriæ in Laudibus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis (in Septuagesima Feriæ) et deinde S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.

Die 28 Januarii
S. CYRILLI Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

In Vesperis ad Magnif., Aña O Doctor óptime... beáte Cyrílle. 97*

Oratio

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti: concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Pro Commem. S. Joannis Chrysostomi

Aña Amávit eum Dóminus † et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 771

Deinde fit Commemoratio S. Agnetis:

Aña Stans a dextris ejus † Agnus nive candídior, Christus sibi sponsam et Mártyrem consecrávit.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, quæsumus; ut, quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Cyríllus Alexandrínus, Theóphili epíscopi Alexandríni nepos, étiam adoléscens præcelléntis ingénii specímina dedit. Theóphilo vita functo, ad illíus Sedem evéctus, et factus forma gregis ex ánimo, óptimi pastóris glóriam adéptus est. Singuláre ejus pro cathólicæ fídei incolumitáte stúdium enítuit contra Nestórium Constantinopolitánum epíscopum, asseréntem, Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eíque divinitátem pro méritis esse collátam; cujus emendatiónem cum frustra tentásset, eum sancto Cælestíno Papæ denuntiávit. Hujus Pontíficis delegáta auctoritáte, nonnúllis sessiónibus præfuit concílii Ephesíni, in quo hæresis Nestoriána pénitus proscrípta est, damnátus Nestórius et a sua Sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo eáque divína persóna, et divína gloriósæ Vírginis Maríæ maternitáte assértum. De sola fide sollícitus, et proptérea plura perpéssus, máximis pro Ecclésia Dei perfúnctus labóribus, plurimísque scriptis éditis, sancto fine quiévit, anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus Commem. (Feriæ in Septuagesima et) S. Agnetis :

Aña Ecce, quod concupívi, † jam vídeo : quod sperávi, jam téneo : ipsi sum juncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio ut supra. 772

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis et in Septuagesima Feriæ.

Die 29 Januarii

S. FRANCISCI SALESII

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex *(m. t. v.)*

In Vesperis ad Magnif., Aña O Doctor óptime... beáte Francísce. 97*

Oratio

Deus, qui ad animárum salútem beátum Francíscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluísti : concéde propítius; ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum nostrum.

Pro Commem. S. Cyrilli :

Aña Amávit eum Dóminus † et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 772

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Franciscus, in óppido Salésio, unde famíliæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus, et liberálibus disciplínis erudítus, philosophíæ ac theologíæ Parísiis óperam dedit, et láuream in utróque jure Patávii obtínuit. Sacerdótio initiátus et Genevénsis ecclésiæ præpositúram adéptus, ejus múneris partes tam bene explévit, ut eum Granérius epíscopus, vindicándis ab hæresi Calviniána Chaballicénsibus, divíni verbi præcónem destináverit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, tot difficultátibus ac perículis, Dei ope, superátis, septuagínta duo míllia hæreticórum ad cathólicam fidem reduxísse dícitur. Mórtuo Granério, epíscopus consecrátus, novum órdinem sanctimoniálium instítuit, a Visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum. Suis scriptis, cæléesti doctrína refértis, Ecclésiam illustrávit. Lugdúni, gravi morbo corréptus, migrávit in cælum anno millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo, et a summo Pontífice Pio nono universális Ecclésiæ Doctor fuit declarátus.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Septuagesima Commem. Feriæ in Laudibus et Vesperis.

Die 31 Januarii

SS. PETRI NOLASCI ET RAYMUNDI DE PENNAFORT

Confessorum

Memoria

Ad Vesperas, Aña In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui in tuæ caritátis exémplum, ad fidélium redemptiónem sanctos Petrum et Raymúndum Ecclésiam tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti: ipsórum nobis intercessióne concéde; a peccáti servitúte solútis, in cæléstì pátria perpétua libertáte gaudére: Qui vivis et regnas.

Ad Laudes, Aña Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Vesperæ de sequenti, in Septuagesima Commem. Feriæ.

FESTA FEBRUARII

In Quadragesima de Festis Duplicibus majoribus et minoribus fit tantum Commem. in utrisque Vesperis et Laudibus.

Die 1 Februarii
S. IGNATII Ep. et Mart.

Duplex

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Ignátius, Antiochíæ post Petrum secúnda successióne episcopátum sortítus est, et Trajáni témpore accusátus, quod christiánus esset, ad béstias damnátur Romam mitténdus. Quo cum a Sýria vinctus deportarétur, omnes Asiæ civitátes, ad quas appulísset, evangélicis cohortatiónibus edocébat, remotióres étiam epístolis erúdiens. In quarum una, quam Smyrnæ, dum apud Polycárpum diversarétur, ad Romános scripsit, inter cétera hæc de sua damnatióne refert: O salutáres béstias, quæ præparántur mihi! Quando vénient? Quando emitténtur? Quando eis frui licébit cárnibus meis? Quas et ego opto acrióres parári, ne forte, ut in nonnúllis fecérunt, tímeant contíngere corpus meum. Nunc incípio discípulus esse Christi. Ignes, cruces, béstiæ, discerptiónes membrórum, ac totíus córporis pœnæ, et ómnia in me unum supplícia diáboli arte quæsíta cumuléntur, dúmmodo Jesum Christum mérear adipísci. Romam ígitur perdúctus, cum rugiéntes audíret leónes, ardóre martýrii incénsus, in hæc verba prorúpit: Fruméntum Christi sum: déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est autem undécimo anno Trajáni.

℟. Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus. Glória Patri. Fundátus.

In Septuagesima Commem. Feriæ in Laudibus.

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis et in Septuagesima Feriæ.

DIE 2 FEBRUARII

IN PURIFICATIONE B. MARIÆ VIRGINIS

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

O admirábile commércium : † Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi Festorum B. M. V. 187*

2 Quando natus es † ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat † Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Ecce María † génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum *Malach. 3, 1*

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. † Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, * et Angelus Testaménti, quem vos vultis.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif., Aña Senex † Púerum portábat, Puer autem senem regébat : quem virgo péperit, et post partum virgo permánsit : ipsum quem génuit, adorávit.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus : ut, sicut unigénitus

Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Pro Commem. S. Ignatii :

Aña Qui vult veníre post me, † ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 774

In Septuagesima Commem. Feriæ.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur: Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus: * Gaude et lætáre, Sion, occúrrens Deo tuo. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus ut in Communi Festorum B. M. V. 189*

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Communi Festorum B. M. V. 189*

De libro Exodi

Lectio I *Cap. 13, 1-3, 11-13*

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Sanctífica mihi omne primogénitum quod áperit vulvam in fíliis Israël, tam de homínibus quam de juméntis; mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum: Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi et pátribus tuis, et déderit tibi eam; separábis omne quod áperit vulvam Dómino, et quod primitívum est in pecóribus tuis; quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove; quod, si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes.

℟. Adórna † thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum: * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit.
℣. Accípiens Símeon Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem virgo.

De libro Levítici

Lectio II *Cap. 12, 1-8*

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos: Múlier, si suscépto sémine pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus: ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. Postquam † impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino: * Sicut scriptum est in lege Dómini: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur.
℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum. Sicut.

Lectio III

Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus juxta ritum fluxus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. Obtulérunt † pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum, * Sicut scrip-

tum est in lege Dómini. ℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut.

Lectio IV

Cumque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro fílio, sive pro fília, déferet agnum annículum in holocáustum, et pullum colúmbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, et tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino; et orábit pro ea, et sic mundábitur a proflúvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum aut féminam.Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto; orabítque pro ea sacérdos, et sic mundábitur.

℟. Suscépimus, † Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui : secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * Justítia plena est déxtera tua. ℣. Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ,propter judícia tua, Dómine. Justítia. Glória Patri. Justítia.

IN II NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Communi Festorum B. M. V. 193*

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 128 in Appd. In Natali Dñi n. 2-4

Lectio V

Sic olim prædíctum est : Mater Sion dicit : Homo et homo factus est in ea ; et ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis ! o magnificéntia de cælo ad terram descendéntis ! Adhuc in útero portabátur, et ex útero matris a Joánne Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur, et a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur.

℟. Símeon † justus et timorátus exspectábat redemptiónem Israël : * Et Spíritus Sanctus erat in eo. ℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. Et Spíritus.

Lectio VI

Tunc cognóvit, tunc adorávit, tunc dixit : Nunc, Dómine, dimíttis servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Differebátur exíre de sæculo, ut vidéret Natum, per quem cónditum est sæculum. Agnóvit Infántem senex, factus est in Púero puer.Innovátus in ætáte,qui plenus erat pietáte.Símeon senex ferébat Christum infántem, Christus regébat Simeónis senectútem.

℟. Respónsum † accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini : * Et benedíxit Deum, et dixit : Nunc dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi meisalutáre tuum, Dómine. ℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas. Et benedíxit.

Lectio VII

Dictum ei fúerat a Dómino, quod non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini

natum. Natus est Christus, et implétum est desidérium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit. In isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum prophéta et dicens : Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

℟. Cum indúcerent † púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens : * Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace. ℣. Suscípiens Símeon Púerum in mánibus, exclamávit, dicens. Nunc dimíttis.

Lectio VIII

Dénique, ut novéritis ita esse istíus lætítiam, conclúsit dicens : Nunc dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt Conditórem cæli et terræ in terra cum homínibus futúrum ; Angelus nuntiávit Creatórem carnis et spíritus in carne ventúrum ; salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem ; Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Nunc dimíttis † servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace : * Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. ℣. Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO

Aña Adórna † thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum: quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 197*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — Cap. 2

In illo témpore : Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 Com. in Luc. c. 2, v. 22-32

Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, exspéctans consolatiónem Israël. Non solum ab Angelis, et prophétis, et a pastóribus, sed étiam a senióribus et justis generátio Dómini accépit testimónium. Omnis ætas, et utérque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt.

℟. Suscípiens † Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, et dixit : * Tu es vere lumen ad illuminatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit. Tu es.

Lectio X

Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exsúltat, vídua confitétur, justus exspéctat. Et bene justus, qui non suam, sed pópuli

grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exsólvi, sed exspéctans vidére promíssum : sciébat enim, quia beáti óculi, qui eum vidérent.

℟. Senex † Púerum portábat, Puer autem senem regébat : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit. ℣. Accípiens Símeon Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem virgo.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio XI

Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimítte servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est. Sed qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, exspéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, complectátur opéribus velut quibúsdam suæ fídei bráchiis: tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit Vitam.

℟. Hódie † María Virgo púerum Jesum offert in templo, quem Símeon justus accépit in mánibus : * Et Anna vídua Christum agnóvit advenísse in terris. ℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, accépit eum Símeon in ulnas suas. Et Anna.

Lectio XII

Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat; et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia decérnat, aut præmia.

℟. Gaude, † María Virgo: cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti : * Dum, Virgo, Deum et hóminem genuísti, et post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℣. Beáta es, quæ credidísti, quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Dum, Virgo. Glória Patri. Dum, Virgo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 22-32

In illo témpore : Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini : Quia omne masculínum adapériens vulvam sanctum Dómino vocábitur. Et ut darent hóstiam, secúndum quod dictum est in lege Dómini, par túrturum, aut duos pullos columbárum. Et ecce, homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, exspéctans consolatiónem Israël, et Spíritus Sanctus erat in eo. Et respónsum accéperat a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi prius vidéret Christum Dómini. Et venit in spíritu in templum. Et cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem

legis pro eo : et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit : Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace : Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum: Quod parásti ante fáciem ómnium populórum : Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Símeon justus † et timorátus exspectábat redemptiónem Israël, et Spíritus Sanctus erat in eo. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Respónsum accépit Símeon † a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

3 Accípiens Símeon † Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum.

4 Lumen † ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël.

5 Obtulérunt † pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum.

Capitulum *Malach. 3, 1*

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. † Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, * et Angelus Testaménti, quem vos vultis.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera :
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Cum indúcerent † púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus : ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus ; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Respónsum accépit Símeon.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Accípiens Símeon.

Capitulum *Malach. 3, 1-2*

Ecce véniet, dicit Dóminus exercítuum: † et quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans,* et quasi herba fullónum.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Obtulérunt.

Capitulum *Malach. 3, 4*

Et placébit Dómino sacrifícium Juda et Jerúsalem sicut dies sæculi, † et sicut anni antíqui, * dicit Dóminus omnípotens.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Aña Símeon justus, cum reliquis de Laudibus.

Psalmi ut in Communi Festorum B. M. V. 187*

Capitulum Ecce ego, ℟. br. et Hymnus ut supra in I Vesperis. 775

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif., Aña Hódie † beáta Virgo María púerum Jesum præsentávit in templo, et Símeon replétus Spíritu Sancto accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum in ætérnum.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

Post Completorium hujus diei 2 Februarii dicitur Aña Ave, Regína cælórum, 180 licet transferatur Festum Purificationis.

Die 3 Februarii

S. BLASII Ep. et Mart.

Memoria

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Blásii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Die 5 Februarii

S. AGATHÆ Virg. et Mart.

Duplex majus

In Quadrages. tantum Commemoratio.

IN I VESPERIS

Aña Quis es tu, qui venísti ad me cum reliquis de Laudibus. 786

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Communi Apostol. 4*

Capitulum *Eccli. 51, 1-3*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif., Aña Stans beáta Agatha † in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus de Communi Virginis et Martyris. 129*

IN I NOCTURNO

Aña Ingénua sum † et ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, de Communi unius Martyris. 29*

Aña Et si ingénua es, † cur te osténdis servílem persónam? Quia ancílla Christi sum, ídeo me osténdo servílem persónam. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Summa ingenúitas † ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña Ancílla Christi sum, † ídeo me osténdo servílem habére persónam. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Agatha sancta dixit: † Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine mansuéscunt. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Si ignem adhíbeas, † rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectiones Confitébor, de Communi Virginum 2 loco 142* cum ℟℟. sequentibus:

℟. I Dum torquerétur † beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem: * Impie, crudélis et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? ℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. Impie.

℟. II Agatha † lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta; et agónem suum Dómino précibus commendábat. ℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem. Quasi.

℟. III Quis es tu, † qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites, fília: ipse me misit ad te, * Quem dilexísti mente et puro corde. ℣. Nam et ego Apóstolus ejus sum, et

in nómine ejus scias te esse curándam. Quem dilexísti.

℟. IV Gaudeámus † omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Agathæ Vírginis : * De cujus passióne gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Immaculátus Dóminus immaculátam sibi fámulam in hoc frágili córpore pósitam misericórditer consecrávit. De cujus. Glória Patri. De cujus.

IN II NOCTURNO

Aña Nisi diligénter † perféceris corpus meum a carnifícibus attrectári,non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martýrii.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus:*timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit,†qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Nisi diligénter perféceris corpus meum a carnifícibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martýrii.

Aña Vidísti, Dómine, agónem meum, † quómodo pugnávi in stádio ; sed, quia nólui obedíre mandátis príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt :

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum,et exsultávit lingua mea:* ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña Vidísti, Dómine, agónem meum, quómodo pugnávi in stádio ; sed,quia nólui obedíre man-

dátis príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Aña Propter fidem † castitátis jussa sum suspéndi in equúleo : ádjuva me, Dómine, Deus meus, in tortúra mamillárum meárum. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum, cum reliquis de Communi Virginum. 131*

Aña Agatha † lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta ; et agónem suum Dómino précibus commendábat. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 134*

Aña Agatha,† ingréssa cárcerem, benedicébat Dóminum Jesum Christum. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis. 135*

Aña Mens mea † solidáta est, et a Christo fundáta. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte. 135*

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus,non commovébitur.

Lectio V

Agatha virgo, in Sicília nobílibus paréntibus nata,quam Panormitáni et Catanénses civem suam esse dicunt, in persecutióne Décii imperatóris Cátanæ gloriósi martýrii corónam consecúta est. Nam cum pari pulchritúdinis et castitátis laude commendarétur, Quintiánus Sicíliæ prætor ejus amóre captus est. Sed cum, tentáta modis ómnibus ejus pudicítia, Agatham in suam senténtiam perdúcere non posset, christiánæ superstitiónis nómine comprehénsam,Aphrodísiæ cuídam mulíeri depravándam tradit.

℟. Ego autem † adjúta a Dómino, perseverábo in confessióne ejus, qui me salvam fecit, * Et consolátus est me. ℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. Et consolátus.

Lectio VI

Quæ Aphrodísiæ consuetúdine cum de constántia coléndæ christiánæ fídei et servándæ virginitátis removéri non posset, núntiat illa Quintiáno, se in Agatha óperam pérdere. Quare ille ad se Vírginem addúci jubet ; et, Nonne, inquit, te pudet nóbili génere natam, húmilem et servílem Christianórum vitam ágere? Cui Agatha : Multo præstántior est christiána humílitas et sérvitus,regum ópibus ac supérbia.

℟. Ipse † me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspéndi in equúleo. * Propter fidem castitátis ádjuva me, Dómine, Deus meus, in tortúra mamillárum meárum. ℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere. Propter.

Lectio VII

Quam ob rem irátus prætor hanc ei optiónem dat, velítne pótius venerári deos, an vim tormentórum subíre.At illa constans in fide, primum cólaphis cæsa míttitur in cárcerem ; unde postrídie edúcta, cum in senténtia permanéret, admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur. Tum ei mamílla abscínditur. Quo in vúlnere Quintiánum appéllans Virgo, Crudé-

lis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in víncula, sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta a prætóre, et in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis, et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Vidísti, † Dómine, et spectásti agónem meum, quómodo pugnávi in stádio; sed, quia nólui obedíre mandátis príncipum, * Jussa sum in mamílla torquéri. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Jussa.

Lectio VIII

Quo témpore, ingénti terræmótu urbs tota contrémuit, ac duo paríetes corruéntes, Silvínum et Falcónium íntimos prætóris familiáres oppressérunt. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltum Quintiánus, Agatham semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem. Quæ sic Deum precáta: Dómine, qui me custodísti ab infántia, qui abstulísti a me amórem sæculi, qui me carníficum torméntis superiórem præstitísti, áccipe ánimam meam. Ea in oratióne migrávit in cælum, Nonis Februárii: cujus corpus a Christiánis sepelítur.

℟. Qui me dignátus est † ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, * Ipsum ínvoco Deum vivum. ℣. Medicínam carnálem córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum meum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa. Ipsum. Glória Patri. Ipsum.

IN III NOCTURNO

Aña Beáta Agatha † ingréssa cárcerem, expándi manus suas ad Deum, et dixit: Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum, jube me ad tuam misericórdiam perveníre. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 138*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Homilia in Evangelium Accessérunt ad Jesum, de Communi Virginum 3 loco 144* cum ℟℟. sequentibus:

℟. IX Beáta Agatha † ingréssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, et dixit: Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum, * Jube me ad tuam misericórdiam perveníre. ℣. Dómine, qui me creásti, et tulísti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutióne separásti. Jube.

℟. X Medicínam carnálem † córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa. ℣. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum. Qui solo.

℟. XI Benedíctus es, † Dómine, qui liberásti corpus meum a pollutióne, et fecísti me víncere vínculum, gládium et ignem: * Súscipe me, Dómine, in número ancillárum tuárum. ℣. Laudem tibi réferens, grátias ago, qui liberásti corpus meum a pollutióne. Súscipe.

℟. XII Veni, † Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem

tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum. Glória Patri. Et cum.

Si Festum impediatur sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis necnon in Quadragesima.

Lectio XII

Agatha, in Sicília nobílibus paréntibus nata, in persecutióne Décii imperatóris, Cátanæ gloriósum martýrium fecit. Nam, cum Quintiánus, Sicíliæ prætor, ómnibus modis ejus pudicítiam frustra tentásset, Agatha, superstitiónis christiánæ nómine comprehénsa, primum cólaphis cæditur, dein admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur, tum ei mamílla abscínditur. Mox conjécta in víncula, a beáto Petro Apóstolo, noctu ei apparénte, sanátur. Rursum evocáta a prætóre et in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur. Sed, ob ingéntem terræmótum veheménter commóta civitáte, Quintiánus, véritus pópuli tumúltum, eam semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem; ubi paulo post migrávit in cælum, Nonis Februárii.

℟. Dum torquerétur † beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem: * Impie, crudélis et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? ℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. Impie. Glória Patri. Impie.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Quis es tu, qui venísti ad me † curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites, fília. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Medicínam carnálem † córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

3 Grátias tibi ago, Dómine † Jesu Christe, quia memor es mei, et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

4 Benedíco te, † Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti.

5 Qui me dignátus est † ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Capitulum *Eccli. 51, 1-3*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Paganórum † multitúdo fúgiens ad sepúlcrum Vírginis, tulérunt velum ejus contra ignem; ut comprobáret Dóminus, quod a perículis incéndii méritis beátæ Agathæ Mártyris suæ eos liberáret.

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Medicínam carnálem.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Grátias tibi ago, Dómine.

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Qui me dignátus est.

Capitulum *Eccli. 51, 8 et 12*

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, † quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, * Dómine, Deus noster.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Aña Quis es tu, qui venísti ad me, cum reliquis de Laudibus; Psalmi : 109 Dixit Dóminus Dómino meo. 157; 111 Beátus vir, qui timet Dóminum. 158; 112 Laudáte, púeri, Dóminum. 158; 126 Nisi Dóminus ædificáverit domum. 156

Capitulum, ℟. br. et Hymnus, ut supra in I Vesperis. 781

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Stans beáta Agatha † in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum : jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

Die 7 Februarii

S. ROMUALDI Abbatis O. N.

Duplex *(m. t. v.)*

In Quadrages. tantum Commemoratio.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet; ut, quod nostris

méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Romuáldus, Ravénnæ Sérgio patre nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse, pæniténtiæ causa, secéssit; ubi, ad pietátis stúdium veheméntius incénsus, et beáti Apollináris apparitióne recreátus, mónachus effícitur. Jejúniis et oratiónibus assídue se exércuit, vultu tamen ádeo lætus, ut intuéntes exhilaráret. Martýrii cupiditáte flagrans, dum in Pannóniam proficíscitur, morbo corréptus, revérti cógitur. Institúti monachórum Camaldulénsium auctor fuit, quos tamquam ángelos scalam cælum pertingéntem ascéndere, per visum conspéxit. Dénique, cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit, anno salútis millésimo vigésimo séptimo, et Fabriáni in ecclésia sui órdinis honorífice cónditus est.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

In Septuagesima Commem. Feriæ in Laudibus.

In Vesperis Commem. (in Septuagesima Feriæ et deinde) Ss. Joannis de Matha etc.

Die 8 Februarii

SS. JOANNIS DE MATHA ET FELICIS DE VALOIS Confessorum

Memoria

Ad Vesperas, Aña In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui per sanctos Joánnem et Felícem órdinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cælitus institúere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, eórum suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE 10 FEBRUARII

S. SCHOLASTICÆ, VIRGINIS ET SORORIS SS. PATRIS NOSTRI BENEDICTI

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Egrédere modo, frater: † egrédere, si potes: et, me dimíssa, ad monastérium recéde.

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 127*

2 Parcat tibi, soror, † omnípotens Deus: quid est, quod fecísti?

3 Ecce te rogávi, † et audíre me noluísti : rogávi Dóminum meum, et exaudívit me.

4 Cum sanctus Benedíctus † post tríduum in cella consísteret, elevátis óculis, vidit soróris ánimam, de córpore egréssam, in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre.

Capitulum *Cant. 2, 13-14*

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni : † colúmba mea in foramínibus petræ,in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : * vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℟. br. In colúmbæ spécie, * Scholásticæ ánima visa est. In colúmbæ. ℣. Fratérna mens lætáta est. Scholásticæ. Glória Patri. In colúmbæ.

Hymnus

Te, beáta Sponsa Christi,
Te, colúmba vírginum,
Síderum tollunt colóni
Láudibus, Scholástica :
Nostra te lætis salútant
Vócibus præcórdia.

Sceptra mundi cum corónis
Docta quondam spérnere,
Dogma Fratris insecúta
Atque sanctæ Régulæ,
Ex odóre gratiárum
Astra nosti quærere.

O potens virtus amóris !
O decus victóriæ !
Dum fluéntis lacrimárum
Cogis imbres cúrrere,
Ore Nursíni paréntis
Verba cæli súscipis.

Luce fulges expetíta
In polórum vértice,
Clara flammis caritátis
Cum nitóre grátiæ :
Juncta Sponso conquiéscis
In decóre glóriæ.

Nunc, benígna, pelle nubes
Córdibus fidélium,
Ut seréna fronte splendens
Sol perénnis lúminis,
Sempitérnæ claritátis
Impleat nos gáudiis.

Glóriam Patri canámus
Unicóque Fílio :
Par tribútum proferámus
Inclyto Paráclito,
Nútibus cujus creántur
Et regúntur sæcula. Amen.

℣. Quæ est ista, quæ ut nubes volat ? ℟. Et quasi colúmba ad fenéstras suas ?

Ad Magnif., Aña Exsúltet ómnium † turba fidélium pro glória Vírginis almæ Scholásticæ; læténtur præcípue catérvæ vírginum, celebrántes ejus solemnitátem, quæ fundens lácrimas, Dóminum rogávit, et ab eo plus pótuit, quia plus amávit.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti : da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere ; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

In Septuagesima et Quadragesima Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Hymnis angélicis ora resólvimus,
Dum terréna fluunt nocte siléntia ;
Cæléstes módulos Virgo Scholástica
Puris méntibus ímperat.

Gentis Nursíadum stémmate nóbilis,
Agni virgíneo fœdere clárior,
Sponsi perpétuis fragrat odóribus,
Cordis vúlnere púlchrior.

Fervens innócuis páscitur ígnibus,
Et majóra petit pábula cáritas :
Ut frater súperum gáudia dísserat,
Virgo fórtior ímpetrat.

O noctis plácidæ dúlcia témpora!
Quæ cæli dápibus pectus inébriant,
Dum pandit cúpidis sermo vicárius
Jesu numen amábile.

Cordis vera quies, ínclyta Trínitas,
Quæ vultus sátias lúmine Cælites :
Sit te dulce loqui, dúlcius ássequi,
Et per sæcula pérfrui. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña O quam admirábile † nomen Dómini! in cujus virtúte beáta Virgo Scholástica tam ingéntem plúviam obtinére méruit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, de Communi Virginum. 130*

Aña Cæli † enárrant glóriam Dei, et annúntiant mérita sanctæ Scholásticæ Vírginis. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña Hæc accépit † benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo, salutári suo. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Dilexísti justítiam, † et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus óleo lætítiæ. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Flúminis ímpetus † lætíficat Scholásticam, Sponsam Dei. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

Aña Circúmdate † Scholásticam, et narráte virtútes ejus. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Cánticis canticórum

Lectio I *Cap. 2, 1-5*

Ego flos campi et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo.

℟. Alma † Scholástica, sanctíssimi Patris Benedícti soror, * Ab ipso infántiæ témpore, omnipoténti Dómino consecráta, viam justítiæ non deséruit. ℣. Laudáte, púeri, Dóminum, laudáte nomen Dómini. Ab ipso.

Lectio II *Cap. 8, 1-7*

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ : ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum.

℟. Exémplo † vitæ venerábilis, et verbo sanctæ prædicatiónis informári cúpiens, ad eum semel in anno veníre consuéverat : * Et eam vir Dei doctrínis cæléstibus instruébat. ℣. Beátus qui audit verba ipsíus, et servat ea quæ scripta sunt. Et eam.

Lectio III

Lævа ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum?

℟. Sancta † Virgo Scholástica quasi hortus irríguus, * Gratiárum cæléstium jugi rore perfundebátur. ℣. Sicut fons aquárum, cujus non defícient aquæ. Gratiárum.

Lectio IV

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam : si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. Cumque † ad mensam sedérent, venerábilis soror Dei servum rogávit, * Ut tota nocte commorántes, de cæléstis vitæ gáudiis loqueréntur. ℣. Servus autem Dómini petitiónem admírans, manére posse extra cellam negat instánti. Ut tota. Glória Patri. Ut tota.

IN II NOCTURNO

Aña Dóminus † Scholásticæ dedit benignitátem, et terra dedit fructum suum. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 134*

Aña Sicut lætántium ómnium † habitátio est in te, o beáta mater Scholástica. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña Conféssio, † et pulchritúdo in conspéctu Dómini: sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne Scholásticæ sponsæ suæ. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte.

Aña Illuxérunt † fúlgura Dei, dum oráret ad eum sancta Virgo Scholástica. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Cantáte Dómino † cánticum novum : quia mirabília fecit in dilécta fília Scholástica. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

Aña Invocábat † Scholástica Dóminum ; et exaudiébat eam. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Lectio V — *Cap. 33*

Scholástica beatíssimi Patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat ; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater ; qui totum diem

in Dei láudibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina, soror ejus, eum rogávit, dicens : Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit : Quid est, quod lóqueris, soror ? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cæli serénitas, ut nulla in äëre nubes apparéret.

℟. Quadam die † cum ex more venísset, venerábilis frater ejus cum religiósis discípulis ad eam descéndit : * Et per totam diem in Dei láudibus permanéntes, accepérunt cibos. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Et per.

Lectio VI

Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus, omnipoténtem Dóminum rogatúra, declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consédeferant, pedem movére potúerint. Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem äëris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est ; sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret: quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere.

℟. Cumque † perfúsis lácrimis caput leváret, miræ coruscatiónes et tonítrua erupérunt: * Unde venerábilis Benedíctus, et qui cum eo vénerant, ad honórem Dei pernoctavérunt. ℣. Benedíctæ tam efficáces lácrimæ, per quas cæli serénitas ad plúviam redácta est. Unde.

Lectio VII

Tunc vir Dei inter corúscos et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens : Parcat tibi omnípotens Deus, soror : quid est, quod fecísti ? Cui illa respóndit: Ecce te rogávi, et audíre me noluísti ; rogávi Dóminum meum, et audívit me : modo ergo, si potes, egrédere ; et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spirituális vitæ collóquia sese vicária relatióne satiárent.

℟. Desidérium † cordis ejus tríbuit ei Dóminus : * A quo obtínuit, quod a fratre obtinére non pótuit. ℣. Bonus est Dóminus ómnibus sperántibus in eum, ánimæ quæerénti illum. A quo.

Lectio VIII *Cap. 34*

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum in cella consístens, elevátis in áëra óculis, vidit ejúsdem sorōris suæ ánimam de córpore egréssam in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut, quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Moram faciénte † Sponso, ingemiscébat Scholástica, dicens: * Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? et volábo, et requiéscam. ℣. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, amíca mea, et veni. Quis dabit. Glória Patri. Quis dabit.

IN III NOCTURNO

Aña Dóminus † Scholásticam quasi Sponsam decorávit coróna, et ornávit monílibus suis. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 138*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 25*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

In Matth. c. 27, n. 4 et 5

Sponsus atque sponsa, Dóminus noster est in córpore Deus. Nam ut spíritus carni (sponsus), ita spirítui caro sponsa est. Dénique tuba excitánte, sponso tantum óbviam prodítur; erant enim jam ambo unum; quia in glóriam spiritálem humílitas carnis excésserat. Primo autem progréssu, vitæ hujus offíciis, occúrrere in resurrectiónem quæ est a mórtuis præparámur. Lámpades ígitur, animárum splendéntium lumen est, quæ sacraménto baptísmi splenduérunt. Oleum, boni óperis est fructus. Vasa, humána sunt córpora, intra quorum víscera thesáurus bonæ consciéntiæ recondéndus est. Vendéntes sunt hi, qui misericórdia fidélium indigéntes, reddunt ex se petíta commércia, indigéntiæ suæ scílicet satietáte, boni óperis nostri consciéntiam veneúntes. Hæc enim indeféssi lúminis copiósa matéries est, quæ misericórdiæ frúctibus et eménda est et recondénda.

℟. Sanctus Benedíctus, † post tríduum in cella consístens, élevans ad cælum óculos, vidit sorōris suæ ánimam de córpore egréssam, * In colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. ℣. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. In colúmbæ.

Lectio X

Núptiæ immortalitátis assúmptio est, et inter corruptiónem atque incorruptiónem ex nova societáte conjúnctio. Mora sponsi, pæniténtiæ tempus est. Exspectántium somnus, credéntium quies est, et in pæniténtiæ témpore mors temporária universórum. Nocte média clamor, cunctis ignorántibus tubæ vox est, Dómini præcedéntis advéntum, et univérsos ut óbviam sponso éxeant excitántis. Lámpadum assúmptio, animárum est réditus in córpora; earúmque lux, consciéntia boni óperis elúcens, quæ vásculis córporum continétur.

℟. In colúmbæ † spécie Scholásticæ ánima visa est: fratérna mens lætáta est hymnis et imménsis láudibus. * Benedíctus sit talis éxitus, multo magis talis intróitus. ℣. Totus cælésti gáudio perfúsus remánsit Pater Benedíctus. Benedíctus.

Lectio XI

Prudéntes vírgines hæ sunt, quæ opportúnum in corpóribus operándi tempus ampléxæ, in primum se occúrsum advéntus Domínici præparáverint. Fátuæ autem, quæ dissolútæ ac negligéntes, præséntium tantum sollicitúdinem habúerint: et immémores promissórum Dei, in nullam se spem resurrectiónis exténderint. Et quia prodíre óbviam fátuæ exstínctis lampádibus non possunt; deprecántur eas, quæ prudéntes erant, ut óleum mutuéntur. Quibus respondérunt, non posse se dare, quia non sit forte, quod ómnibus satis sit: aliénis scílicet opéribus ac méritis néminem adjuvándum, quia unicuíque lámpadi suæ émere óleum sit necésse. Quas hortántur, ut rédeant ad eméndum: si vel sero præcéptis Dei obsequéndo, cum lámpadum luce sponsi dignæ efficiántur occúrsu.

℟. Anima † Scholásticæ, ex arca córporis instar colúmbæ egréssa, portans ramum olívæ, signum pacis et grátiæ, * In cælos evolávit. ℣. Quæ cum non inveníret, ubi requiésceret pes ejus. In cælos.

In Quadragesima Lectio XII de Feria cum suo ℟.; alias:

Lectio XII

Quibus morántibus, sponsus ingréssus est; atque una cum eo in núptias sapiéntes, quæ comparáto lámpadum lúmine operiebántur, intróëunt: id est, in cæléstem glóriam sub ipso statim advéntu Domínicæ claritátis incédunt. Et quia jam pæniténtiæ nullum est tempus; fátuæ accúrrunt, aperíri sibi áditum rogant. Quibus respondétur a sponso, quia néscio vos. Non enim in offício adveniéntis affúerant, neque ad vocem tubæ excitántis occúrrerant, neque introëúntium comitátui adhæserant: sed morántes et indígnæ, introëúndi ad núptias tempus amíserant.

℟. Tu quæ † in columbína spécie secréta cæli scándere hódie didicísti: * Fac nos ita innocénter vívere, ut valeámus tecum amáre quod amásti. ℣. Tu quæ in pueríli ætáte tecta fuísti sacro velámine, et supérna novísti. Fac nos. Glória Patri. Fac nos.

Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. 140*

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Egrédere modo, frater : † egrédere, si potes : et, me dimíssa, ad monastérium recéde.
Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Parcat tibi, soror, † omnípotens Deus : quid est, quod fecísti ?

3 Ecce te rogávi, † et audíre me noluísti : rogávi Dóminum meum, et exaudívit me.

4 Loquámur nunc † usque mane de cæléstibus per sacra spiritális vitæ collóquia.

5 Cum sanctus Benedíctus † post tríduum in cella consísteret, elevátis óculis, vidit soróris ánimam, de córpore egréssam, in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre.

Capitulum *Cant. 2, 13-14*

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni : † colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : * vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Jam noctis umbræ cóncidunt,
Dies cupíta náscitur,
Qua Vírgini Scholásticæ
Sponsus perénnis júngitur.

Brumæ recédit tædium,
Fugántur imbres núbibus,
Vernántque campi síderum
Æternitátis flóribus.

Amóris auctor évocat,
Dilécta pennas índuit :
Ardens ad oris óscula
Colúmba velox évolat.

Quam pulchra gressum prómoves,
O cara proles Príncipis !
Nursínus Abbas áspicit,
Grates repéndit Númini.

Ampléxa Sponsi déxteram,
Metit corónas débitas,
Immérsa rivis glóriæ,
Deíque pota gáudiis.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Te, Christe, flos convállium,
Patrémque cum Paráclito,
Cunctos per orbis cárdines
Adóret omne sæculum. Amen.

℣. Ecce tu pulchra es, amíca mea. ℟. Ecce tu pulchra es ; óculi tui columbárum.

Ad Bened., Aña O quam præclára sunt † mérita beátæ Scholásticæ ! O quanta virtus lacrimárum, per quas ínclyta Virgo äëris serenitátem ad plúviæ traxit inundatiónem.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti : da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere ; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

In Septuagesima et Quadragesima Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Parcat tibi, soror.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Ecce te rogávi.

Capitulum *Cant. 6, 8*

Una est colúmba mea, perfécta mea ; † vidérunt eam

fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt: * et regínæ laudavérunt eam.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Cum sanctus Benedíctus.

Capitulum *Cant. 5, 12*

Oculi ejus sicut colúmbæ super rívulos aquárum, quæ lacte sunt lotæ, * et résident juxta fluénta pleníssima.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis. 788 præter sequentia.

℣. Quæ est ista, quæ ut nubes volat? ℟. Et quasi colúmba ad fenéstras suas?

Ad Magnif., Aña Hódie † sacra Virgo Scholástica in spécie colúmbæ ad æthera tota festíva perréxit: hódie cæléstis vitæ gáudiis cum fratre suo merétur pérfrui in sempitérnum.

In Septuagesima et Quadragesima Commem. Feriæ.

In aliquibus locis dicitur sequens Officium S. Scholasticæ:

Omnia de Communi Virginum. 127* præter sequentia:

IN UTRISQUE VESPERIS

℣. Quæ est ista, quæ ut nubes volat? ℟. Et quasi colúmba ad fenéstras suas?

Ad Magnif., Aña Dedit mihi Dóminus † pennas sicut colúmbæ, volábo et requiéscam.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ in Septuagesima et Quadragesima in utrisque Vesperis et Laudibus.

In I Nocturno Lectiones De virgínibus. 133*

In II Nocturno Lectiones Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ ut supra 791 cum ℟℟. ex II Nocturno de Communi Virginum. 137*

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, cum suis ℟℟. de Communi Virginum. 139*

AD LAUDES

℣. Ecce tu pulchra es, amíca mea. ℟. Ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum.

Ad Bened., Aña Surge, própera, † amíca mea, colúmba mea, formósa mea: veni, et áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

OCTAVA S. SCHOLASTICÆ Virginis

In omnibus monasteriis Monialium (Decr. S. Rit. Congreg. 13 Dec. 1916) et ubi S. Scholastica est Titulus Ecclesiæ, Festum S. Scholasticæ celebratur ritu Duplici I classis cum Octava Communi extra Quadragesimam.

INFRA OCTAVAM S. SCHOLASTICÆ Virg.

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus ut in Festo.

IN I NOCTURNO

Antiphona de Festo; Psalmi de Feria.

Feriis II et V

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Feriis III et VI

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Feria IV et Sabbato

℣. Elégit eam Deus et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectiones ut infra secundum diem.

Responsoria :
Feriis II et V ex I Nocturno.
Feriis III et VI ex II Nocturno.
Feria IV et Sabbato ex III Nocturno.

IN II NOCTURNO

Antiphona de Festo; Psalmi de Feria.

Capitulum *Cant. 2, 10-13*

En diléctus meus lóquitur mihi : Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. † Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: * vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℣. Dedit mihi Dóminus pennas sicut colúmbæ. ℟. Volábo et requiéscam.

Ad Laudes et per Horas, omnia ut in Festo.

Die 11 Februarii

DE II DIE INFRA OCTAVAM S. SCHOLASTICÆ Virg.

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Berthárii Abbátis et Mártyris

Vita S. Scholasticæ, n. 1-4

Lectio I

Quia beátæ Scholásticæ natalítia cólimus, fratres caríssimi, libet de ejus vitæ méritis áliquid de vita beatíssimi Benedícti huic opúsculo introdúcere, ut, quantæ excelléntiæ sanctitátis fúerit, siléntio non tegátur. Sed prímitus omnipoténti Deo preces mittámus, qui ómnia in sapiéntia fecit, ut ipse donáre dignétur, quia dignátus est dícere : Qui sitit, véniat et bibat, et : De ventre ejus fluent aquæ vivæ : ut cœpta sic digne prosequámur, ut tantæ festivitátis pertíneat ad honórem, et vestræ caritáti præbeat increméntum. Soror namque ejus Scholástica, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat. Prímitus quidem virtútem tanti nóminis inquirámus, ut suo decóre orátio decúrrat. Scholástica enim a schola derivátur, quæ est sapiéntiæ nutrix; ab ipsa autem omnis doctrína sapiéntiæ surgit, ab ipsa virtútum ómnium norma concréscit, et tota virtus ánimæ procax fit ad discéndum bona et mala, ut recto límite cúrrere posset viam salútis, quáliter peritúra mundi despíciat, cæléstia semper mansúra concupíscat, ne obérrans bonum ducat pro malo, malum pro bono, ténebras pro luce, et lucem pro ténebris.

Lectio II

Sed videámus, quis hujus tantæ sorróris possit esse germánus per ómnia Benedíctus, non solum nómine, sed ópere ; non solum in terris, sed étiam in cælis. Ista non in philosophórum schola scholástica facta, sed Christi, mundi ludíbria ab infántia fúgiens, cæléstem sibi Sponsum aptávit : iste vero a puerítiæ suæ témpore abrúpta vitiórum et litterárum mundanárum Romæ stúdia cernens, seníli corde eum, quem in ingréssu mundi posúerat, retráxit pedem. Quam felix Núrsiæ tellus, tales quæ mittit alúmnos ! Nam Canópica

regna áurea mittunt tyránnos; tu Christo proles super æthera dignas. O felícia tantæ víscera matris, quæ tali gérmine sóboles mundo dedére, id est benedictiónis et sapiéntiæ! Vere ista est illa fértilis gleba, quæ sumpto sémine, áliud centésimum, áliud sexagésimum fructum prodúxit.

Lectio III

Sed cur semel in anno, sancta soror, veniébas? fórsitan longitúdine itíneris a tua ténera planta formidábas? an munus parábas, quod ferres? an fórsitan tantum, et semel in anno fecundábat bonus frater rore verbi cæléstis, ut madefáctum mentis pratum suffíceret ad increméntum salútis? an in mente habébas illud Salomónis: Próhibe pedem tuum de domo próximi tui, ne forte satiátus óderit te? et illud: Mel invenísti, fili mi, cómede, quod súfficit tibi, ne forte satiátus évomas illud. Sic, sic agant omnes soróres, non densis gréssibus fratrum límina frequéntent, non inéptas résonent fábulas: non munus déferant tantum, quod tela depíngit, vel magístra manus adórnat; non olfactoríola, non variórum placéntas sapórum, sed cum Scholástica sacram Benedícti fratris requírite scholam, ut magis cibo cæléşti, quam dono terréno satiáti, revérti ad própria queátis.

In Laudibus fit Commem. S. Gregorii II. Papæ et Confessoris ut infra. 804

Post Septuagesimam in Laudibus et Vesperis per Octavam fit Commem. Feriæ.

In II Vesperis fit Commem. Ss. VII Fundatorum Ordinis Servorum B.M.V., Confessorum. 804

Die 12 Februarii

DE III DIE INFRA OCTAVAM S. SCHOLASTICÆ Virg.

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Berthárii Abbátis et Mártyris

Lectio I *n. 6*

Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater. Ex more enim venit, quia ex bona consuetúdine mentis appropinquábat, et fide non ficta. Quam sanctus accéssus, quam sanctus advéntus, quam pius cursus, qui magis amóre mentis currébat ad Christum, quam devotióne pedum ad fratrem! Nam et ipse dicit: Si quis fécerit voluntátem Patris mei qui in cælis est, ipse meus frater, soror et mater est. Quali devotióne Scholástica Virgo currat, Psalmísta dicit: Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te, Deus. Sed quare Psalmísta metaphórice cervi proposúerit mentiónem, ut ita currat ánima ad Deum, ut cervus ad fontem, non vácua mystériis manet. Numquid solus cervus, et non colúmba, turtur et passer fontem requírunt? Sed áliter cervus, áliter colúmba ad fontis amnem recúrrunt.

Lectio II

Iste cursu pedum, ista aéreo volátu descéndit: iste insecútus frequénter arte venatórum lassabúndus currit ad aquas: hæc vero infatigári sólita accédit. Quod si mýstice pensáre vólumus, invisíbilis ánima visíbilis animális habet formam, qua uno

cursu fatigatiónis, hic pergit ad fontem terrénum, hæc ad fontem cæléstem; iste fatigátus vócibus canum, ista consecúta spirítibus malígnis: pro quo ad fontem illum curréndum est, qui est fons vivus, púteus domus Jacob, ex quo aquæ vena saliéntis ebúllit in vitam ætérnam.

Lectio III

Certe tanta soror tali fide venit ad fratrem; nam áliter æger, áliter sospes ad médicum vadit: iste ut sanus sanum vísitet, ille ut languéntem sanus procúret. Nam et ad fontem áliter sítiens festínat, áliter crapulátus a vino: iste ut hausto refocíllet mentem, ille ut recto itínere insítiens pergat. Soror vero ista in tanto fratre ambas grátias cernens, sapiénti pede infatigáta venit; prius, ut sana sanum vísitet, sequénter ut ægram, non córpore, sed mente curet documénto salútis; quia nec ipsa astra munda sunt in conspéctu Dei, et secúndum Apóstolum nec infans uníus diéi.

In Laudibus fit Commem. Ss. Confessorum. 804

Die 13 Februarii

DE IV DIE INFRA OCTAVAM S. SCHOLASTICÆ Virg.

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Berthárii Abbátis et Mártyris

Lectio I *n. 7-9*

Qui totum diem in Dei láudibus sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepére cibum. Beáta talis vísio paréntum, præ óculis habéntes Dómini præcéptum: Primum quærite regnum Dei et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis. Beáta tália fércula, ubi prius pónitur panis Angelórum quam hóminum, et ubi prius refocillátur mens quam venter. Nam hic repónitur cibus, qui placére possit mensæ cæléstí; ibi vero esca manet, quam indigéries córporis mittit. Et beátus sermo, qui toto diéi spátio protelátur laude divína, et quo a primo lucis ortu usque ad occásum, alternátim reciprocántur prædicámina sacrosáncta.

Lectio II

Cumque adhuc ad mensam consedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogábat, dicens: Quæso te, ne ista nocte me déseras, ut usque mane áliquid de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Ad mensam sedent, cibum sumunt, uno dente caritátis rúminant panem et collóquia sacra, ut unum esset os, quo terrénum panem frángerent et cæléstem. Nam venter plenus cibo, mens erat adhuc jejúna verbo salútis: idcírco quasi famélica rogat, ut divínis cibáriis mentem satiáret perjucúndus cæléstis usque in lucem, ut, qui fúerat luce diéi magíster, fíeret étiam inter ténebras doctor herílis. Cui ille respóndit: Quid est, quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Ecce percontátur frater sorórem, magíster discípulam, sanctus sanctam, quasi non sciens, quid díxerit soror. Sed ista inquisítio magis irascéntis est, quam interrogántis, dum bene Pater audís-

set, quod soror rogáverit. Tamquam si díceret : Non bene est hoc, quod rogas, ut insólitus extra cellam máneam, quod implére mínime possum.

Lectio III

O sanctitátis amátor : quare germánæ dénegas, quod étiam extráneis præbes ? Sed hoc relígio facit, non causa dolóris. Scis Dómini præcéptum, Qui díligit patrem, aut matrem, aut fratrem,aut sorórem plus quam me, non est me dignus. Ideóque ad assuétum recúrris oratiónis locum, ubi magis Deo, quam soróri sólitus es adhærére. Sed præsuménti voce dícimus: Numquid non Deus hic est, ubi bona soror sacraménta Dei perquírit, cum ipse dicat : Ubi duo vel tres congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum ? Ecce non rogat, ut longo te témpore cernat more paréntum,sed uníus noctis spátium poscit,quo præbeas collóquia sacra. Quam dure atténdis,sancte frater,preces sorróris, ob tuæ causam sacræ religiónis ! Illa bene quærit, ut a te hábeat,tu simíliter,ut rédeas : illa fide, tu fide : illa amóre Dei, tu páriter ut illa : illa,ut cum soróre in prædicatióne tempus noctis exsólvas, tu, ut cum frátribus sólitas Dómino réferas laudes. Sed quis e duóbus mélius, sequens senténtia monstrat. Tanta vero erat cæli serénitas, ut nulla in áëre nubes apparéret. Vere nulla nubes esse pótuit, ubi erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum.

In II Vesperis fit Commem. S. Valentini Presbyteri et Martyris. 805

Die 14 Februarii

DE V DIE INFRA OCTAVAM S. SCHOLASTICÆ Virg.

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Berthárii Abbátis et Mártyris

Lectio I *n. 10-11*

Sanctimoniális autem fémina cum verba fratris negántis audísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit.Dic, virgo beáta, cujus te schola dócuit,quæ contra magístrum senténtiam propónis ? Numquid non dicit: Perféctus omnis discípulus erit, si sit sicut magíster ejus ? Et tu non solum manus impléctis, sed étiam dígitos ínseris ? Dóminus dicit in Evangélio : Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum et clauso óstio ora Patrem tuum : et tu ad cœnam sedens, ante humános óculos preces lacrimásque fundis ? Sed quam laudánda sunt tua facta, o sanctíssima feminárum ! Quid tu in conclávi facis, quando tália paténti cælo péragis ? Quam pulchræ tuæ manus compléxæ consístunt,super quas caput reclínans, imbrem cælitus lácrimans effudísti ! Sed quod caput, Apóstolus dicat : Caput mulíeris vir, caput viri Deus. Nam cujus viri, nisi illíus, unde Prophéta dicit : Vir Oriens nomen ejus ! Ecce ille, qui pro salúte ómnium in cruce inclináto cápite trádidit spíritum, suo cápite nunc tuas declinávit in palmas, ut sui mystérii quod mente quærébas arcánum,tibi manáret ab astris. Quæ tantum insértis dígitis egísti miráculum, quid

fáceres, si palmas extendísses ad preces?

Lectio II

Cumque leváret de mensa caput, tantæ coruscatiónis et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potuíssent. Quam nova mirácula mundo, quam cunctis laudánda præcónia sæclis! Ubi nulla erat umbra nubis, aër íntonat clamóribus omnis: et densa tonítrua sonant, ubi nullíus erat concússio venti. Nam unus fons oculórum, et mensam rigábat lácrimis, et æther ímbribus arva. Stet nunc sancta cáritas fixa, stent immóbiles pedes fratérni: quod soror poscit, non déneget diléctio fratris: da volens nolens pernox sacra collóquia, Pater. Ecce ista præcéptum Dómini complet, petit, ut accípiat, quærit, ut invéniat, pulsat, ut aperiátur ei. Quid petit, ipsa dicat: Ut usque mane áliquid de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Nam ídeo descendísti óbvius, ut ista dona proférres: pérfice, quod cœpísti. Nam non inítio præmium exstat, sed in fine óperum bonórum. Idcírco e súperis fudit Dóminus imbrem, ut tu non déneges prædicáminum amnem. Vere non poscit munus cadúcum, sed regni cæléstis éxpetit lucrum.

Lectio III

Sanctimoniális autem fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvios in mensa fúderat, per quos serenitátem áëris ad plúviam traxit: nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est. Sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret, quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput et plúviam depónere. Quam bonus Deus Israël rectis corde, quam pius ánimæ quærénti illum! Ecce qui scrutátor est méntium, et corda ómnium cernit, qui per Psalmístam dicit: Invocábit me, et ego exáudiam eum: cum ipso sum in tribulatióne: ecce non dístulit, non multas expetívit preces, sed in ictu óculi et puncto cordis petènti tríbuit donum. Nam leváto de mánibus cápite, una fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis. Gaude et lætáre, virórum sanctíssime! quia ecce tenes, quod voluísti, ecce habes, quod semper quæsísti: ecce mirácula cernis insígnia, cælo terráque probáta. Vere si non negásses, quod expetébat, non fúerint signa humánis óculis nata, quæ toto semper mundo léctio sacra sonat. Ecce jam Scholásticæ nomen virtútum laude corúscat: ecce illíus miráculo plebs sancta congáudet: ecce quam cultásti sárculo cælésti, fructus fert signórum.

In Laudibus Commem. S. Valentini Martyris. 805

Die 15 Februarii

DE VI DIE INFRA OCTAVAM S. SCHOLASTICÆ Virg.

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Berthárii Abbátis et Mártyris

Lectio I *n. 12-14*

Quare quæris, vir Dei, quid soror fécerit? numquid non cernis, quid ipsa fécerit? num-

quid non vides plúviæ guttas? numquid non audis concrepántes mugítus ætheris? numquid non sentis mirácula coruscáre, signa flúere, fundámina domus contremíscere, et dicis: Quid fecísti? Numquid ipsa hoc fecit, quod magis tua sancta negátio fecit, quia, si non negásses, miráculum non evenísset? Hoc Christus gessit pietátis amátor. Nam peténti Chananææ mulíeri preces audíre dístulit, ut ejus fidem fáceret acutiórem,ut quærénti catéllo micas, fílii darétur panis. Sed illa ut extránea a fínibus, tunc venit, jam non extránea a consórtio Christi: ista vero a cunábulis Christo dicáta, cum María gloriósa Vírgine audíre méruit: Optimam partem elégit. Et quare, Pater, contristátus dicis: Parcat tibi omnípotens Deus, soror: quid est, quod fecísti?

Lectio II

Cui illa respóndit: Ecce te rogávi, et audíre me noluísti; rogávi Dóminum meum, et audívit me. Subaudiátur: Te quidem rogávi ut fratrem, sed tu ut germánam noluísti audíre. Sperábam, ut mente habéres víscera matris, partus dolórem, lácteas mammas, quibus infántia nostra olim enutríta fuit. Sed tu me noluísti audíre et magis festinábas ad fratres, quos tibi sola cáritas Christi facit germános, quos étiam nescis a quo límite ad tua cunábula hos mundus transmíttat. Idcírco rogávi Dóminum meum, et audívit me.

Lectio III

Tu non attendébas, quod unus pater ambórum cóntulit membra, tu non cernébas unam nobis mansiónem esse inter úteri septa: idcírco ad illum Patrem cucúrri, qui nobis ánimam dedit, qui terréna tríbuit, et cæléstia non denegávit. Modo ergo, si potes, egrédere; et me dimíssa ad monastérium redi. Modo enim præséntis est témporis: modo enim, quando tibi omnípotens Deus itínera clausit; modo, quando áditum eúndi denegávit: modo, si potes, me dimíssa, ad monastérium redi. Et cur, Pater, fatigáris? numquid non hic est monastérium, ubi tu es, qui caput es ómnium monasteriórum et doctor ómnium monachórum, dum non locus hóminem, sed homo sanctíficet locum? Ecce nunc nova spiritália gáudia surgunt, quia negans prius, factus est nunc attribútor cæléstis: et collóquiis sacris vicária relatióne se sátiant, qui prius erant a concórdia discórdes.

Die 16 Februarii

DE VII DIE INFRA OCTAVAM S. SCHOLASTICÆ Virg.

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Berthárii Abbátis et Mártyris

Lectio I *n. 14 et 15*

Quanta sunt, omnípotens, tua mirabília, Deus! Nam ómnia proba voluísti, fecísti,et non est, qui resístat tuæ majestátis potestáti. Ideóque laudant te cæli, aër, terra, mare et cuncta, quæ in eis sunt: quia semper ínnovas signa et mirabília tua, ut te totus orbis agnóscat suum esse Redemptórem. Da jam pius pio Patri Benedícto iter redeúndi ad cellam,stringe aéreum amnem, tolle plúviæ guttas, da se-

renitátis solem, ut, qui lætus accéssit, gaudens recédat : ut simul ejus soror valedícens fratri, ad própria revertátur, ut simul gaudéntes et exsultántes tuo de múnere ad sua tecta vehántur. Séquitur : Qua de re dixi eum voluísse áliquid, sed mínime potuísse; quia, si venerábilis viri mentem aspícimus, dúbium non est, quod eámdem serenitátem volúerit, in qua descénderat, permanére: sed contra hoc, quod vóluit, in virtúte omnipoténtis Dei ex femíneo péctore miráculum invénit. Nec mirum, quod plus illo, fémina, quæ diu fratrem vidére cupiébat, in eódem témpore váluit : quia enim, juxta Joánnis vocem, Deus cáritas est; justo valde judício illa plus pótuit, quæ plus amávit.

Lectio II

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit: et ecce, cum post tríduum in cella consísteret, elevátis in áëra óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de ejus córpore egréssam, in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Quam felíces sunt óculi, qui ánimas possunt contemplári beátas, qui carnáli intúitu spiritália cérnere queunt! Ista luminária non ádjacent in fundámine frontis, sed intus renitéscunt ad cordis fenéstras, de quibus dicit: Qui sunt isti, qui ut nubes volant, et quasi colúmbæ ad fenéstras suas?

Lectio III

Ecce jam, Benedícte Pater, ista colúmba ad tuas jam cordis volat fenéstras, ut tuæ soróris ánima per eas tránsiens, ad cæléstem illam déferat portam : ut illa fíeret ductrix ánimæ tantæ, quæ fuit avis quondam portátrix ad arcam rédditæ pacis. Quam felix ales tálibus mystériis compta, quæ méruit étiam super Dóminum Christum Spíritum Sanctum ferre! Ista frequens obséquiis instat Regis ætérni, ista assuétis pennis deargentátis auro dorsa refúlgens, paradíso núntia defert. De hac in Cántico Canticórum dicit : Surge, amíca mea, sponsa, et veni : colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ.

Ad Vesperas omnia ut supra in I Vesperis Festi. 788

Die 17 Februarii
IN OCTAVA S. SCHOLASTICÆ
Virginis

Duplex majus

Omnia ut in Festo, præter sequentia:

IN I NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

IN II NOCTURNO

De Sermóne sancti Berthárii Abbátis et Mártyris

Lectio V — *n. 16-17*

Benedíctus, postquam soróris suæ ánimam cæli secréta penetráre vidit, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias egit; ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Denuntiávit enim sanctus Pater frátribus, quod méruit sacro intúitu cérnere secrétum : et tálibus congáudens votis, omnipoténti Deo grátias egit, quia, quam ante tríduum rore verbi cæléstis perfúderat, ad æthérea regna in colúmbæ spécie scándere cernit.

℟℟. ut in Festo.

Lectio VI

Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlcro,quod sibi ipse paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut, quorum mens una semper in Dómino fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret. Ecce, fratres, margaríta cæléstis a negotiatóre dudum empta, aptátur cæléstibus ornaméntis,jam inter lília candéntia pascens, séquitur Agnum quocúmque íerit.

Lectio VII

Ecce in paradíso Dómini ab Angelis collocátur, ecce in terris monachórum mánibus aptátur in túmulo fratris, ut munus, quod una mater cóntulit, nec cæli jánua, nec terræ sepultúra separáret : et quibus una fuit semper mens in Christo,una esset córporum arca. Ecce reparáta sunt tua damna, paradíse. Ecce virgo, Dei manu formáta, quam de tuo péstifer hostis ábstulit loco, jam redit ad cúlmina cæli, jam recognóscit sui palmam structóris, jam, quia victa fuit, victrix calcat hostis colla malígni.

Lectio VIII *n. 18*

Gaude jam, virgo Dei, tantis sublimáta triúmphis : exsúlta, Benedícte, Pater sanctíssime patrum, doctor dulcíssime doctórum : quia, consummátis opéribus sanctis, páriter congaudétis super regna cælórum. Intercédite pro vobis commíssis, postuláte pro nobis afflíctis, rogáte pro nostris delíctis, póscite Christum non solum pro mónachis commíssis, sed étiam pro vestris ancíllis, ut omnis ætas, omnis sexus, omnis ordo, qui vestris præcéptis colla submíttunt, peritúra mundi despíciant, gáudia ætérna concupíscant, regna beáta áppetant, próspera animárum et córporum percípiant. Nulla diabólica fraude molesténtur, nullis incursiónibus malignórum affligántur, nullísque calamitátibus annihiléntur.

IN III NOCTURNO

Homilia in Evangelium : Símile erit regnum cælórum, quæ incipit : Intelligámus, caríssimi de Communi 4 loco. 146* cum ℟℟. de Festo.

Die 11 Februarii

S. GREGORII II Papæ et Conf.

Memoria

Ad Laudes, Aña Euge,† serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem fídei defensórem et apostólicæ sapiéntiæ ac firmitátis exémplum in Ecclésia tua constituísti : largíre nobis, quæsumus ; ut ómnia advérsa pro nóminis tui glória húmili corde sustinéntes, æternitátis glóriam consequámur. Per Dóminum.

Die 12 Februarii

SS. VII FUNDATORUM ORD. SERVORUM B. M. V. Confessorum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Non recédet † laus tua, Virgo María, de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ.

℣. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℟. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis : Qui vivis et regnas.

Ad Laudes, Aña Ecce quam bonum † et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

℣. Sit memória illórum in benedictióne. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Die 14 Februarii

S. VALENTINI Presbyteri et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum,Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 22 Februarii

IN CATHEDRA S. PETRI Ap.

Duplex majus

In Quadrages. tantum Commemoratio.
Omnia de Communi Confessoris Pontificis 79* præter sequentia.

IN I VESPERIS

Añæ Ecce sacérdos magnus, et Psalmi de Communi Confessoris Pontificis. 79*

Capitulum *Eccli. 44, 16-17*

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Quodcúmque vinclis super terram strínxeris,
Erit in astris religátum fórtiter:
Et quod resólvis in terris arbítrio,
Erit solútum super cæli rádium:
In fine mundi judex eris sæculi.

Glória Patri per imménsa sæcula,
Sit tibi, Nate, decus et impérium,
Honor, potéstas,Sanctóque Spirítui :
Sit Trinitáti salus indivídua
Per infiníta sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnif., Aña Tu es pastor óvium,† Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis,ligándi atque sol-

véndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis et regnas.

Deinde fit Commem. S. Pauli Apost. ante omnes alias Commem.

Aña Sancte Paule Apóstole,† prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Commem. Feriæ in Septuagesima.

AD MATUTINUM

Invitat. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Quodcúmque vinclis super terram strínxeris ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola prima
beáti Petri Apóstoli

Lectio I *Cap. 1, 1-22*

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam reveléri in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, † ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: *Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

Lectio II

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta: reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, † Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio III

De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt

passiónes et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, † et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et tibi.

Lectio IV

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii, perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis : sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis : quóniam scriptum est : Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis : sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi, et incontamináti : præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo.

℟. Dómine, † si tu es, jube me veníre ad te super aquas. Et exténdens manum apprehéndit eum, * Et dixit Jesus : Módicæ fídei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit; et, cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Et dixit. Glória Patri. Et dixit.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 82 de Ss. App. Petro et Paulo, cap. III-V

Lectio V

Cum duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus, princeps apostólici órdinis, ad arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet.

℟. Tu es† pastor óvium, Princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et ídeo.

Lectio VI

Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquam gentes ignorárent, quod Roma didicísset? Hic conculcándæ philosophíæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum

cultus, hic ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum, quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum.

℟. Ego † pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua : *Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et tu.

Lectio VII

Ad hanc ergo Urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis, et consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentíssimæ profunditátis océanum, constántior, quam cum supra mare graderéris, ingréderis.

℟. Petre, † amas me ? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his ? Tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce.

Lectio VIII

Jam pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras: jam Antiochénam ecclésiam, ubi primum christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras : jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam atque Bithýniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras ; nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatiónibus anteíbant, et honor potestátis, et glória passiónis.

℟. Solve, † jubénte Deo, terrárum, Petre, caténas, *Qui facis, ut páteant cæléstia regna beátis. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Qui facis. Glória Patri. Qui facis.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis ? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Com. in Matth. c. 16, n. 5-7

Dóminus a discípulis requírit, quem se hómines esse dícerent ; et adjécit, hóminis Fílium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est, ut sicut Dei Fílium, ita et Fílium hóminis meminérimus: quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis ítaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant, quærit. Petrus respóndit : Tu es Christus, Fílius Dei vivi.

℟. Quem dicunt † hómines esse Fílium hóminis ? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et ego.

Lectio X

Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderat. Dóminus enim díxerat : Quem me hómines esse dicunt, Fílium hó-

minis? Et certe Fílium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo, Quem me esse dicunt, significávit, præter id, quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum; erat enim hóminis Fílius. Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipse conféssus est: sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere.

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Et dignum plane conféssio Petri præmium consecúta est, quia Dei Fílium in hómine vidísset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendísse et vidísse laudátus est: non id quod ex carne et sánguine erat cóntuens, sed Dei Fílium cæléstis Patris revelatióne conspíciens; dignúsque judicátus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret.

℟. Qui regni † claves et curam tradit ovílis: * Qui cæli terræque Petro commíttit habénas: ut réseret clausis, et solvat vincla ligátis. ℣. Ipse per hunc nostros dignétur sólvere nexus. Qui cæli.

Lectio XII

O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum, dígnaque ædificatióne illíus petra, quæ inférnas leges et tártari portas et ómnia mortis claustra dissólveret! O beátus cæli jánitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cælo! ut, quæ in terris aut ligáta sint aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant et in cælo.

℟. Beátus es, † Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est, * Dicit Dóminus. ℣. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Dicit. Glória Patri. Dicit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Jeremíam, aut unum ex Prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Si Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis, necnon in Quadragesima.

Lectio XII

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 82 de Ss. App. Petro et Paulo, cap. III-V

Cum duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus, princeps apostólici órdinis, ad arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Ad hanc ergo Urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis. Jam pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras: jam Antiochénam ecclésiam, ubi primum christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras: jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam atque Bithýniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatiónibus anteíbant, et honor potestátis, et glória passiónis.

℟. Simon Petre, † ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: *Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves. Glória Patri. Et claves.

AD LAUDES

Añæ Ecce sacérdos magnus et Psalmi ut in Communi Confessoris Pontificis. 90*

Capitulum *Eccli. 44, 16-17*

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, *Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Jam, bone Pastor, Petre, clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Bened., Aña Quodcúmque † ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis.

Pro Commemoratione S. Pauli:

Aña Sancte Paule Apóstole, † prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte

Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Feriæ.

IN II VESPERIS

Añæ et Psalmi ut in II Vesperis de Communi Confessoris Pontificis. 91*

Capitulum, ℟. br. et Hymnus, ut supra in I Vesperis. 805

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnif., Aña Dum esset summus Póntifex, † terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Deinde fit Commem. S. Pauli ut supra in Laudibus; postea Commem. sequentis et Feriæ.

Die 23 Februarii
S. PETRI DAMIANI
Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N.

Duplex

In Quadrages. tantum Commemoratio.

m. t. v. nisi tamen I Vesperas habeat, saltem a Capitulo.

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Concéde nos, quæsumus, omnípotens Deus: beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

In Septuagesima Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Petrus, Ravénnæ ortus, utróque orbátus parénte, Damiáni fratris cura lítteris et sciéntiis est erudítus, eo proféctu ut eas cum laude álios docúerit. Perficiéndæ magis vitæ causa, in Avellanénsi cœnóbio, órdini monachórum sanctæ Crucis fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto nomen dedit, quem póstea ita rexit et auxit, ut alter ejus órdinis parens ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Eum Stéphanus nonus, invítum et reluctántem, Románæ Ecclésiæ cardinálem creávit et Ostiénsem epíscopum. Difficíllimo témpore summis Pontifícibus doctrína, legatiónibus, multísque suscéptis labóribus mirífice áffuit. Henrícum quartum, Germániæ regem, ab iníquo uxóris divórtio detérruit. Demum, sanctis opéribus clarus, dum e Ravennáte legatióne redíret, Faventiæ migrávit ad Dóminum.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus Commem. Feriæ.

In Septuagesima et Quadragesima nihil de Vigilia S. Matthiæ, nisi in Missa.

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis et Feriæ.

Si vero sit annus bissextilis, in Vesperis fit tantum Commem. Feriæ Septuagesimæ; in Quadragesima, Vesperæ erunt de Feria cum Commem. S. Petri Damiani.

DIE 24 FEBRUARII VEL 25 IN ANNO BISSEXTILI

S. MATTHIÆ APOSTOLI

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum 4* præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio

Deus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociásti : tríbue, quæsumus ; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 1, 15-26*

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti) : Viri fratres,opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus.

℟. Ecce ego † mitto vos sicut oves in médio lupórum,dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio II

Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter.

℟. Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio III

Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus,incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus : et Matthíam.

℟. Dum stetéritis † ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini ; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Lectio IV

Et orántes dixérunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Fuérunt † sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

IN II NOCTURNO

Lectiones Fundaménta ejus, de Communi Apostolorum 2 loco. 19*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 11*

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 69, cap. 1-2

Veníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam.

℟. Isti sunt, † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio X

Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre,non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde. Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis.

℟. Isti sunt † viri sancti,quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum.

Lectio XI

Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant : * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

In Quadragesima Lectio XII de Homilia Feriæ occurrentis cum ℟.suo,alias

Lectio XII

Quod est fastígium construéndæ fábricæ,quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad

conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11. 25-30

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

In Laudibus et in Vesperis Commem. Feriæ.

FESTA MARTII

Die 4 Martii

S. LUCII I Papæ et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Lúcii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit, † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 6 Martii

SS. PERPETUÆ ET FELICITATIS Martyrum

Duplex

In Quadrages. tantum Commemoratio. Officium de Communi non Virginum. 148*

In utrisque Vesperis ad Magnificat et in Laudibus ad Benedictus.

Aña Istárum est enim † regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne veneréri : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum Perpetuæ et Felicitátis.

Hymnus Hujus obténtu, Deus alme, nostris de Communi non Virginum. 149*

IN I NOCTURNO

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Perpétua et Felícitas, in persecutióne Sevéri imperatóris, in Africa, una cum Revocáto, Saturníno et Secúndulo comprehénsæ sunt et in tenebricósum cárcerem detrúsæ; quibus ultra adjúnctus est Sátyrus. Ibi, cum adhuc catechúmenæ essent, baptizátæ sunt. Tum ad béstias damnántur; cumque a Felicitáte, in partus labóribus dolénte, quæreret quidam e custódibus, quid in amphitheátro esset factúra, illa respóndit : Modo ego pátior: illic autem álius erit in me, qui patiétur pro me, quia et ego pro illo passúra sum. Itaque in amphitheátrum, toto inspectánte pópulo, prodúctæ, primum flagéllis cæduntur. Tum a ferocíssima vacca aliquámdiu jactátæ, plagis concísæ et in terram elísæ sunt. Demum cum sóciis, qui a váriis béstiis vexáti fúerant, die séptima Mártii, gladiórum íctibus conficiúntur.

℟. Veni, ✝ elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In Laudibus fit Commem. Feriæ.
Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis et Feriæ.

Die 7 Martii

S. THOMÆ DE AQUINO
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

In Quadrages. tantum Commemoratio.

Ad Magnif., in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime, ✝ Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Thomas Aquínas, nobílibus paréntibus natus, vix quintum annum agens mónachis sancti Benedícti Casinátibus custodiéndus tráditur. Jam adoléscens, invítis matre et frátribus, órdinem Prædicatórum suscépit et Lutétiam Parisiórum missus est. Verum fratres, in itínere eum aggréssi, in arcem Castri sancti Joánnis perdúcunt, ubi angélicus júvenis mulíerem, quæ ad labefactándam ejus castitátem introdúcta fúerat, titió-

ne fugávit. Parísiis philosophíæ ac theologíæ ita óperam dedit, ut vix vigínti quinque annos natus, públice philósophos ac theólogos summa cum laude interpretátus sit. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. Cum aliquándo hanc Jesu crucifíxi vocem audísset : Bene scripsísti de me, Thoma, quam ergo mercédem accípies? amantíssime respóndit : Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssime versátus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu lucubrávit offícium pro solemnitáte Córporis Christi. Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ Novæ in morbum íncidit, et ibi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius, anno millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Ipsum Leo décimus tértius cæléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instítuit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus Commem. Feriæ.
In Vesperis Commem. Feriæ et sequentis.

Die 8 Martii

SS. JOANNIS DE DEO ET CAMILLI DE LELLIS Confessorum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Sanctórum † précibus istórum, redde salútem córporis et ánimæ, Christe, tuis fámulis.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Omnípotens et misericors Deus, qui humáno géneri et salútis remédia et vitæ ætérnæ múnera contulísti: da nobis, quæsumus; ut beatórum Joánnis et Camílli patrocínio in hora éxitus nostri absque peccáti mácula tibi repræsentári mereámur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Amen dico vobis : † quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis : veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio sæculi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 9 Martii

S. FRANCISCÆ ROMANÆ

Viduæ O. N.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Oratio

Deus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde, quæsumus ; ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes, Aña Date ei † de

fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 10 Martii

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis, † omnes numeráti sunt: nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE 12 MARTII

S. GREGORII MAGNI, PAPÆ CONFESSORIS ET ECCLESIÆ DOCTORIS, O. N.

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Beátus Gregórius † in cáthedra Petri sublimátus, Vigilántis nomen factis implévit.

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 4*

2 Pastor exímus † pastorális vitæ spécimen trádidit et régulam.

3 Dum páginæ sacræ † mystéria pánderet, colúmba nive candídior appáruit.

4 Gregórius † monachórum spéculum, pater Urbis, orbis delíciæ.

Capitulum *Eccli. 50, 1*

Ecce sacérdos magnus, † qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Anglórum jam Apóstolus,
Nunc Angelórum sócius,
Ut tunc, Gregóri, Géntibus,
Succúrre jam credéntibus.

Tu largas opum cópias,
Omnémque mundi glóriam
Spernis, ut inops ínopem
Jesum sequáris príncipem.

Vidétur egens náufragus,
Dum stipem petit Angelus :
Tu munus jam post géminum
Præbes et vas argénteum.

Ex hoc te Christus témpore
Suæ præfert Ecclésiæ :
Sic Petri gradum pércipis,
Cujus et normam séqueris.

O Póntifex egrégie,
Lux et decus Ecclésiæ,
Non sinas in perículis,
Quos tot mandátis ínstruis.

Sit Patri laus ingénito,
Sit decus Unigénito,
Sit utriúsque párili
Majéstas summa Flámini. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime,† Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti: concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Anglórum jam Apóstolus, ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Communi Confessoris Pontificis. 80*

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 39, 1-14*

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta provérbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit.

℟. Gregórius † ab annis adolescéntiæ suæ Deo cœpit devótus exsístere, * Et ad supérnæ vitæ pátriam totis desidériis anhelávit. ℣. Paupéribus opes distríbuens, Christum pro nobis egénum egénus ipse secútus est. Et ad.

Lectio II

In terram alienigenárum géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit. Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur.

℟. Sex in Sicília † monastéria constítuens, fratres illic Christo servitúros aggregávit; séptimum vero intra Románæ urbis muros instítuit: * In quo et ipse milítiam cæléstem aggréssus est. ℣. Mundum cum flore despíciens, diléctæ solitúdinis locum quæsívit. In quo.

Lectio III

Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℟. Ad summi † pontificátus ápicem quæsítus, cum ad silvárum et cavernárum látebras confugísset, * Visa est colúmna lucis a summo cæli usque ad eum línea recta refúlgens. ℣. Tam exímium pastórem sítiens pópulus, jejúniis et oratiónibus ad cælum insistébat. Visa.

Lectio IV

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gen-

tes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

℟. Ecce nunc † magni maris flúctibus quátior, pastorális curæ procéllis illísus: * Et cum priórem vitam récolo, quasi post tergum redúctis óculis, viso líttore suspíro. ℣. Imménsis flúctibus turbátus feror, vix jam portum váleo vidére, quem relíqui. Et cum. Glória Patri. Et cum.

IN II NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Communi Confessoris Pontificis. 84*

Lectio V

Gregórius Magnus, Románus, Gordiáni senatóris fílius, adoléscens philosophíæ óperam dedit; et prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri, ubi, Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea abbas fuit. Mox diáconus cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutýchium patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum imperátor in ignem injíceret. Quare Eutýchius paulo post, cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat, multis præséntibus, dicens: Confíteor, quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Quasi † próspero flatu navigábam, cum tranquíllam vitam in monastério dúcerem: * Et procellósis súbito mótibus tempéstas exórta, in sua perturbatióne me rápuit. ℣. Quiéte pérdita, mentis naufrágium pértuli. Et procellósis.

Lectio VI

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur. Quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit, recusávit; nam alićno vestítu in spelúnca delítuit; ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat; in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit; nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit; Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit.

℟. E fonte † Scripturárum morália et mýstica próferens, fluénta Evangélii in pópulos derivávit: * Et defúnctus adhuc lóquitur. ℣. Velut áquila perlústrans mundum, amplitúdine caritátis majóribus et mínimis próvidet. Et defúnctus.

Lectio VII

Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbýtero Angliæ vo-

cátus Apóstolus. Joánnis patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ epíscopi nomen arrogábat. Maurítium imperatórem, eos qui mílites fuíssent, mónachos fíeri prohibéntem, a senténtia detérruit. Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta sýnodo, multa constítuit: in iis, Ut in Missa Kýrie eléison nóvies repeterétur : ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúja dicerétur : ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum offícium auxit.

℟. Cernens † Gregórius Anglórum adolescéntulos, dolébat tam lúcidi vultus hómines a tenebrárum príncipe possidéri ; * Tantámque frontis spéciem, mentem ab intérnis gáudiis vácuam gestáre. ℣. Ex íntimo corde longa trahens suspíria, lugébat imáginem Dei ab antíquo serpénte deturpátam. Tantámque.

Lectio VIII

Quátuor concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit; quos cum dictáret, testátus est Petrus diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt, quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, pontificátus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cæléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basílica sancti Petri prope Secretárium.

℟. Quum Joánnes † epíscopus arrogánter primæ Sedis jura dissólvere tentáret, surréxit Gregórius fortis et mansuétus: * Apostólica fulgens auctoritáte, humilitáte præclárus. ℣. Petri claves invíctus asséruit, et Cáthedram principálem illæsam custodívit. Apostólica. Glória Patri. Apostólica.

IN III NOCTURNO

Aña Duódecim paupéribus † ad mensam invitátis, Angelum Dómini convívam tredécimum habére méruit. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur,† et qui in justítia sua meditábitur. de Communi Confessoris Pontificis. 88*

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 5*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 17 in Luc. 10 n. 9-10 et 14

Considerándum nobis est, ut, qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat sín-

gulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo,quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus.

℟. Gregórius, † Præsul méritis et nómine dignus, antíquas divínæ laudis modulatiónes rénovans, * Militántis Ecclésiæ vocem triumphántis Sponsæ concéntibus sociávit. ℣. Sacramentórum códicem mýstico cálamo rescríbens, véterum Patrum institúta pósteris transmísit. Militántis.

Lectio X

Vos ígitur, qui pastóres estis, pensáte, quia Dei animália páscitis ; de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur : Animália tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus, quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioRári. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est,quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat ; ut, quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Lectio XI

Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus : quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus. Nullum puto, fratres caríssimi,ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit : quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus, nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum ; Dei causam relínquimus, et ad terréna negótia vacámus ; locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. Statiónes † per Basílicas et Mártyrum cœmetéria ordinávit : * Et sequebátur exércitus Dómini Gregórium præeúntem. ℣. Ductor cæléstis milítiæ arma spirituália proferébat. Et sequebátur.

Lectio XII de Homilia Feriæ cum ℟. suo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pó-

sita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut prophétas; non veni sólvere, sed adimplére. Amen, quippe dico vobis, donec tránseat cælum et terra, jota unum aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: qui autem fécerit, et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Beátus Gregórius † in cáthedra Petri sublimátus, Vigilántis nomen factis implévit.

Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Pastor exímius † pastorális vitæ spécimen trádidit et régulam.

3 Dum páginæ sacræ † mystéria pánderet, colúmba nive candídior appáruit.

4 Servi Dómini, † benedícite Dóminum: servus vester Gregórius cælos ascéndit.

5 Grégorius † monachórum spéculum, pater Urbis, orbis delíciæ.

Capitulum *Eccli. 50, 1*

Ecce sacérdos magnus, † qui in vita sua suffúlsit domum, * et in diébus suis corroborávit templum.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Mella cor obdulcántia
Tua distíllant lábia,
Fragrántum vim arómatum
Tuum vincit elóquium.

Scriptúræ sacræ mýstica
Mire solvis ænígmata:
Theórica mystéria
Te docet ipsa Véritas.

Tu nactus Apostólicam
Vicem simul et glóriam:
Nos solve culpæ néxibus,
Redde polórum sédibus.

O Póntifex egrégie,
Lux et decus Ecclésiæ,
Non sinas in perículis,
Quos tot mandátis ínstruis.

Sit Patri laus ingénito,
Sit decus Unigénito,
Sit utriúsque párili
Majéstas summa Flámini. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Gregórius † respíciens Anglórum júvenes, ait: Angélicam habent fáciem, et tales Angelórum in cælis decet esse consórtes.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti: concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Pastor exímius.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Dum páginæ sacræ.

Capitulum *Eccli. 47, 11-12*

Stare fecit cantóres contra altáre, et in sono eórum dulces fecit modos. † Et dedit in celebratiónibus decus, * et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Aña Gregórius.

Capitulum *Eccli. 50, 4-5*

Curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. † Qui præváluit amplificáre civitátem, * et adéptus est glóriam in conversatióne gentis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

IN II VESPERIS

Aña Beátus Gregórius, 817 cum reliquis ut in I Vesperis. Psalmi ut in II Vesperis de Communi Confessoris Pontificis. 92*

Capitulum, ℟. br. et Hymnus, ut in I Vesperis. 817

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Et fit Commem. Feriæ.

Alibi dicitur Officium S. Gregorii ut sequitur :

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. 79* præter sequentia.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime, 97*

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti : concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Sapiéntiam 97* de Communi Doctorum.

In II et III Nocturno Lectiones ut supra 819 cum ℟℟. de Communi Confessoris Pontificis. 87* ℟. X In médio.

In Laudes et per Horas omnia de Communi præter Orationem ut supra.

Die 18 Martii

S. CYRILLI Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

In Quadragesima Commemoratio.

Ad Vesperas, Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, beáto Cyríllo Pontífice intercedénte: te solum verum Deum, et quem misísti Jesum Christum ita cognóscere; ut inter oves, quæ vocem ejus áudiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Vesp. de sequenti Commem. Feriæ in Quadragesima.

QUI CUSTOS EST DOMINI SUI · GLORIFICABITUR

DIE 19 MARTII

S. JOSEPH SPONSI B.M.V., CONFESSORIS

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Jacob autem † génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. Ps.109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de I Vesperis in Communi Apostolorum. 4*

2 Missus est † Angelus Gábriel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María.

3 Cum esset desponsáta † Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto.

4 Joseph, vir ejus, † cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Capitulum *Prov. 28, 20 et 27, 18*

Vir fidélis multum laudábitur. * Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

℟. br. Invocávi Dóminum, * Patrem Dómini mei. Invocávi. ℣. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis. Patrem. Glória Patri. Invocávi.

Hymnus

Te, Joseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit :

Tu vivens, Súperis par, frúeris
Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce
precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnif., Aña Exsúrgens Joseph a somno, † fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.

Oratio

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur : ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur : Qui vivis et regnas.

Et in Quadragesima fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est fílius Joseph, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Cælitum, Joseph, decus, atque
nostræ
Certa spes vitæ, columénque
mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque
Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor
orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Ascéndit Joseph † a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 104*

Aña Venérunt † pastóres festinántes : et invenérunt Maríam, et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Ecce Angelus Dómini † appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña Consúrgens Joseph, † accépit Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum ; et erat ibi usque ad óbitum He-

ródis. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Defúncto Heróde, † Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël; defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam Púeri. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Accépit Joseph † Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israël. Ps. 10 In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 39, 1-5*

Igitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens : habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus.

℟. Fuit Dóminus † cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris : * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat : Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui trádidit.

Lectio II

Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum et univérsa, quæ ei trádita fúerant; benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph.

℟. Esuriénte † terra Ægýpti, clamávit pópulus ad regem, aliménta petens. Quibus ille respóndit : * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit, fácite. ℣. Crescébat quotídie fames in omni terra, aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægýptiis. Ite ad.

Lectio III *Cap. 41, 37-44*

Plácuit pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus; locutúsque est ad eos : Num inveníre potérimus talem virum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. Fecit me † Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus : nolíte pavére; * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægýptum. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, et comedétis medúllam terræ. Pro salúte.

Lectio IV

Dixítque rursus phárao ad Joseph : Ecce constítui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus; vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes co-

ram eo genuflécterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti. Dixit quoque rex ad Joseph : Ego sum phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti.

℟. Benedictiónes † patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, * Donec veníret Desidérium cóllium æternórum. ℣. Fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos. Donec. Glória Patri. Donec.

IN II NOCTURNO

Aña Audiens Joseph, † quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 107*

Aña Admónitus in somnis, Joseph † secéssit in partes Galilææ. Et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Aña Induxérunt † púerum Jesum paréntes ejus, ut facérent secúndum consuetúdinem legis pro eo. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Erat Pater Jesu † et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Et ut perfecérunt † ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galilæam in civitátem suam Názareth. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Mirabántur omnes † in verbis grátiæ, quæ procedébant de ore ipsíus, et dicébant : Nonne hic est fílius Joseph? Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Hom. 2 super Missus, n. 16

Lectio V

Quis et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit; cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægýpto; et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Angelus Dómini † appáruit Joseph, dicens : Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : * Quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. ℣. Páriet autem Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Quod enim.

Lectio VI

Síquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, et ductus in Ægýptum, Christi venditiónem præfigurávit : iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægýptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri : iste Dóminam suam, Dómini sui Matrem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit.

℟. Ascéndit Joseph † a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem : * Eo quod esset de domo et família David. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo quod.

Lectio VII

Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum ; isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cæléstium sacramentórum. Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo : iste Panem vivum e cælo servándum accépit tam sibi quam toti mundo.

℟. Surge, † et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum ; * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et esto.

Lectio VIII

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus, et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

℟. Cum indúcerent † púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. ℣. Et erat Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Accépit. Glória Patri. Accépit.

IN III NOCTURNO

Aña Invénit Philíppus † Nathánaël, et dicit ei : Quem scripsit Móyses in Lege, et Prophétæ, invénimus Jesum, fílium Joseph, a Názareth. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur. 111*

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 1

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Comm. in Matth. v. 18-21

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur ? Primum, ut per generatiónem Joseph, orígo Maríæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judǽis ut adúltera : tértio, ut in Ægýptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Ibant † paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ : consumptísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, * Et non cognovérunt paréntes ejus. ℣. Existimántes autem illum esse in comitátu, requirébant eum inter cognátos et notos. Et non.

Lectio X

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur, ut póstea convénerint : sed Scriptúra, quod factum non sit, osténdit.

℟. Dicit † Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. ℣. Et ait ad illos : Quid est, quod me quærebátis? Nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Ecce.

Lectio XI

Joseph autem, vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Descéndit Jesus † cum eis, et venit Názareth :* Et erat súbditus illis. ℣. Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines. Et erat.

Si Festum hoc celebratur in Quadragesima, Lectio XII erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum ℟. suo, alias :

Lectio XII

Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam uxórem. Jam et supra díximus sponsas uxóres appellári : quod plénius liber advérsus Helvídium docet. Et blandiéntis afféctu ei per sómnium Angelus lóquitur, ut justítiam siléntii comprobáret. Simúlque notándum, quod Joseph fílius esse dicátur David, ut María quoque de stirpe David monstrarétur.

℟. Fidélis servus † et prudens quem constítuit Dóminus super famíliam suam: * Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum, allelúja. ℣. Qui custos est Dómini sui, glorificátur. Amen dico. Glória Patri. Amen dico.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 1, 18-21

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Joseph autem, vir ejus, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Hæc autem eo cogitánte, ecce, Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens : Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum : ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Ibant † paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Cum redírent, † remánsit

puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

3 Non inveniéntes Jesum, † regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum; et post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos.

4 Dixit Mater ejus ad illum: † Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce, Pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

5 Descéndit Jesus cum eis, † et venit Názareth: et erat súbditus illis.

Capitulum *Prov. 28, 20 et 27, 18*

Vir fidélis multum laudábitur. * Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit.

Hymnus

Iste, quem læti cólimus, fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis o beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Hinc stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Bened., Aña Ipse Jesus † erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

Oratio

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Feriæ in Quadragesima.

AD TERTIAM

Aña Cum redírent.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

AD SEXTAM

Aña Non inveniéntes Jesum.

Capitulum *Eccli. 45, 1 et 4*

Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. † In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, * et elégit eum ex omni carne.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Aña Descéndit Jesus cum eis.

Capitulum *Sap. 10, 10*

Prófugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : * honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

IN II VESPERIS

Aña 1 Ibant † paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de I Vesperis in Communi Apostolorum. 4*

2 Cum redírent, † remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

3 Non inveniéntes Jesum, † regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum : et post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos.

4 Descéndit Jesus cum eis, † et venit Názareth : et erat súbditus illis.

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut supra in I Vesperis. 824

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnif., Aña Ecce fidélis servus † et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Et fit Commem. Feriæ in Quadragesima.

CTVS BENEDICTVS
» O · CAELESTIS · NORMA · VITAE
DOCTOR · ET · DUX : BENEDICTE «
· MONACHORUM · PATRIARCHA ·

PAX

GREGEM PASTOR ALME SERVA
SANCTA · PRECE · CORROBORA

DIE 21 MARTII

IN TRANSITU S. P. N. BENEDICTI ABBATIS

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Fuit vir † vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, qui ab ipso pueritíæ suæ témpore cor gerens seníle, ætátem móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesperis Apostolorum. 4*

2 Beátus vir Benedíctus † plus appétiit mala mundi pérpeti quam laudes; pro Deo labóribus fatigári, quam vitæ hujus favóribus extólli.

3 Gloriósus † Conféssor Dómini vitam angélicam gerens in terris, spéculum bonórum óperum factus est mundo: et ídeo cum Christo jam sine fine gaudet in cælis.

4 Vir Dei Benedíctus † ómnium Justórum spíritu plenus fuit: ipse intercédat pro cunctis monásticæ professiónis.

Capitulum — *Eccli. 50, 6-7*

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Sancte Pater Benedícte, * Intercéde pro nobis. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Intercéde. Glória Patri. Sancte.

Hymnus

Láudibus cives résonent canóris,
Templa solémnes moduléntur hymnos:
Hac die summi Benedíctus arcem
Scandit olýmpi.

Tempore Paschali dicitur:

Aurea summi Benedíctus arce
Gaudet olýmpi.

Ille floréntes peragébat annos,
Cum puer dulcis pátriæ penátes
Liquit, et solus látuit silénti
Cónditus antro.

Inter urtícas rigidósque sentes
Vicit altrícem scélerum juvéntam :
Inde conscrípsit documénta vitæ
Pulchra beátæ.

Æream turpis Clárii figúram
Et nemus stravit Véneri dicátum,
Atque Baptístæ pósuit sacráto
Monte sacéllum.

Jamque felíci résidens olýmpo,
Inter ardéntes Séraphim catérvas
Spectat, et dulci réficit cliéntum
Corda liquóre.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Exsúltet ómnium † turba fidélium pro glória almi Patris Benedícti: læténtur præcípue catérvæ monachórum, celebrántes ejus festa in terris, de cujus societáte Sancti congáudent in cælis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die carnis edúctum ergástulo sanctíssimum Confessórem tuum Benedíctum sublevásti ad cælum : concéde, quæsumus, hæc festa tuis fámulis celebrántibus cunctórum véniam delictórum; ut, qui exsultántibus ánimis ejus claritáti congáudent, ipso apud te interveniénte, consociéntur et méritis. Per Dóminum.

Tempore Paschali omittitur in Oratione : hodiérna die.

In Quadragesima Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quidquid antíqui cecinére vates,
Quidquid ætérnæ moniménta legis,
Cóntinet nobis celebránda summi
Vita Monárchæ.

Extulit Móysen píetas benígnum,
Inclytum proles Abraham decórat,
Isaac sponsæ decus et sevéri
Jussa paréntis.

Ipse virtútum cúmulis onústus,
Célsior nostri Patriárcha cœtus,
Isaac, Móysen, Abraham sub uno
Péctore clausit.

Ipse, quos mundi rápuit procéllis,
Hic pius flatu státuat secúndo :
Pax ubi nullo, requiésque gliscit
Mixta pavóre.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Fuit vir † vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 104*

Aña Ab ipso † pueritíæ suæ témpore cor gerens seníle, ætátem móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Liberióri génere † ex província Núrsiæ ortus, Romæ liberálibus litterárum stúdiis tráditus a paréntibus fúerat. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña Dum in hac terra esset,† quo temporáliter líbere uti potuísset, jam quasi áridum mundum cum flore despéxit. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Relícta domo † rebúsque patris, soli Deo placére cúpiens, sanctæ conversatiónis hábitum quæsívit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Recéssit ígitur † sciénter néscius, et sapiénter indóctus. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

Temp. Pasch., Aña Fuit vir vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De libro Ecclesiástici

Lectio I — *Cap. 44, 1-15*

Laudémus viros glorиósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Fuit vir † vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, ab ipso pueritíæ suæ témpore cor gerens seníle :* Ætátem quippe móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit. ℣. Recéssit ígitur sciénter néscius, et sapiénter indóctus. Ætátem.

Lectio II

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum: hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Sanctus Benedíctus † plus appétiit mala mundi pérpeti quam laudes; pro Deo labóribus fatigári, * Quam vitæ hujus favóribus extólli. ℣. Divína namque prævéntus grátia magis ac magis ad supérna ánimo suspirábat. Quam vitæ.

Lectio III

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Inito consílio † venénum vino miscuére: quo obláto ex more ad benedicéndum Patri, vir Dei signum crucis édidit, et vas pestíferi potus ita confráctum est, * Ac si pro signo lápidem dedísset. ℣. Intelléxit prótinus vir Dei, quia potum mortis vas habúerat, quod portáre non póterat signum vitæ. Ac si.

Lectio IV

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pó-

puli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Dómine, † non aspícias peccáta mea, sed fidem hujus hóminis, qui rogat resuscitári fílium suum : et redde in hoc corpúsculum ánimam, quam tulísti. Et compléta oratióne revíxit : * Et sanum réddidit patri suo. ℣. Et regrediénte ánima corpúsculum omne contrémuit, et sub óculis ómnium, qui áderant, vivus appáruit. Et sanum. Glória Patri. Et sanum.

IN II NOCTURNO

Aña Benedíctus † in dies magis augebátur divína grátia, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 107*

Aña Huic, dum erémum péteret, † Románus mónachus obviávit : cujus cum desidérium cognovísset, et secrétum ténuit, et adjutórium impéndit. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Aña Tantam grátiam † ei virtus divína contúlerat,ut sub uno solis rádio omnem mundum colléctum conspíceret. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Pater sanctus † dum inténtam oculórum áciem in splendóre corúscæ lucis habére viderétur,vidit Germáni ánimam Capuáni epíscopi in sphæra ígnea ab Angelis in cælum deférri. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte.

Aña Inito consílio † fratres venénum vino miscuére : quo obláto, signum crucis édidit : et vas pestíferi potus sic confráctum est, ac si pro signo lápidem dedísset. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Tunc ad locum † diléctæ solitúdinis rédiit ; et solus in supérni inspectóris óculis habitávit secum. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

Temp. Pasch., Aña Benedíctus † in dies magis augebátur divína grátia, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret, allelúja.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Lectio V

Benedíctus, Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum,qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit; in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subjiceréntur, se in vépribus támdiu volutávit, dum, laceráto córpore, voluptátis sensus dolóre opprimerétur.

℟. O laudánda † sancti Benedícti mérita gloriósa, qui dum pro Christo pátriam mundíque sprevit pompam, adéptus est ómnium contubérnium Beatórum * Et párticeps factus præmiórum æternórum. ℣. Inter choros Confessórum spléndidum póssidet locum, et ipsum fontem ómnium intuétur bonórum. Et párticeps.

Lectio VI

Sed jam erumpénte ex illis látebris fama ejus sanctitátis,

quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cum ejus objurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constítuunt. Verum, póculum ei præbéntibus, crucis signo vas confrégit, ac relícto monastério in solitúdinem se recépit. Sed cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit.

℟. Cum sanctus Benedíctus † in cella consísteret, elevátis sursum óculis, vidit soróris suæ ánimam de córpore ejus egréssam, * In colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. ℣. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo grátias rétulit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. In colúmbæ.

Lectio VII

Póstea Cassínum migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, commínuit, aram evértit et lucos succéndit; ibíque sancti Martíni sacéllum et sancti Joánnis ædículam exstrúxit, oppidános autem et íncolas christiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis divína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit, Depóne, inquit, fili, depóne quod geris; nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit advéntum ejus in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

℟. Intempéstæ † noctis hora vir Dei instans vigíliis assíduæ oratiónis, velut sub uno solis rádio, * Omnem mundum colléctum conspéxit. ℣. Vidénti enim Creatórem angústa est omnis creatúra. Omnem.

Lectio VIII

Qui áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, præmónuit discípulos, quo die esset moritúrus; ac sepúlcrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit: sextóque die deférri vóluit in ecclésiam; ubi, sumpta Eucharistía, sublátis in cælum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam: quam duo mónachi eúntem in cælum vidérunt, pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum, stantem supra caput ipsíus, dicéntem audiérunt: Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus in cælum ascéndit.

℟. Pater sanctus † dum inténtam oculórum áciem in splendóre corúscæ lucis habére viderétur, vidit Germáni ánimam Capuáni epíscopi * In sphæra ígnea ab Angelis in cælum deférri. ℣. Factúmque est, et reverendíssimum virum Germánum epíscopum is qui missus fúerat, jam defúnctum réperit. In sphæra. Glória Patri. In sphæra.

IN III NOCTURNO

Aña Benedíctum † prophéticis condecorémus cánticis, qui tam fulsit prophetía, quam et doctrínæ grátia. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur. 111*

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Petri Damiáni Epíscopi

Sermo 9; In Natal. S. Bened. Abb.

Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Solémne verbum, magna promíssio, opus sanctum, dignum benedictióne: relínquere ómnia, et sequi Christum. Hæc sunt verba voluntáriæ persuasória paupertátis,quæ monastéria genuérunt,quæ claustra mónachis, anachorétis silvas copiósius replevérunt. Hæc enim sunt, de quibus psallit Ecclésia: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras; perceptúra réquiem pro labóre, pro paupertáte divítias, pro tribulatióne mercédem. Magnum revéra est relínquere ómnia, sed majus Christum sequi, cum multos ómnia reliquísse, nec Christum secútos fuísse legámus. Hoc opus, hic labor est, hic salútis humánæ summa consístit; nec Christum póssumus sequi, nisi ómnia relinquámus, quia exsúltat ut gigas ad curréndam viam,et onerátus eum sequi non potest.

℟. Sanctíssime † Conféssor Christi Benedícte, monachórum Pater et Dux: * Intercéde pro nostra omniúmque salúte. ℣. Devótæ plebi súbveni sancta intercessióne, ut tuis adjúta précibus regna cæléstia consequátur. Intercéde.

Lectio X

Ecce, inquit, nos relíquimus ómnia, non solum facultátes mundi, sed et ánimi quoque cupiditátes: neque enim relínquit ómnia,qui retínuit vel seípsum, immo vero nihil prodest, sine seípso cétera reliquísse, quandóquidem nullum áliud onus est grávius hómini, quam homo ipse. Quis enim tyránnus crudélior, quæ sævior potéstas hómini, quam hóminis ipsíus volúntas? Séquitur: Quid ergo erit nobis? Jam ómnia relíquit Petrus, jam non solum séquitur, sed et diu secútus est: et nunc primum intérrogat, quidnam sit acceptúrus. Quid est, Petre? Nonne obediéntiam promisísti in auris auditióne, non in pacti conventióne? Sed audíte jam, quid loquátur Dóminus Deus, et atténdite spem, in qua mundo fluctuánte speráre debémus: Sedébitis, ait Dóminus,ait Véritas. Solémnis séssio,grata quies,plena sufficiéntia.

℟. Ipso anno, † quo de hac vita erat exitúrus, quibúsdam discípulis secum conversántibus, quibúsdam longe manéntibus, * Sanctíssimi sui óbitus denuntiávit diem. ℣. Præséntibus indícens, ut audíta per siléntium tégerent: abséntibus índicans, quod vel quale eis signum fíeret, quando ejus ánima de córpore exíret. Sanctíssimi.

Bened. Cujus Festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio XI

Sed ne magnæ promissiónis dulcédinem longánimis ex-

spectátio contorquéret, mentis nostræ mobilitátem sermóne témperat dulcióri. Novit enim ipse figméntum nostrum, quóniam dilatiónis moras pusillanímitas nostra non sústinet; ideóque benignitáte sua huic quoque óbviat cogitatióni, et occúrrit étiam ex hac parte dicens: Et omnis, qui relíquerit domum, aut patrem, aut matrem, aut fratrem, aut uxórem, aut agros, aut fílios, propter nomen meum, céntuplum accípiet et vitam ætérnam possidébit. Obstrúctum est certe os loquéntium iníqua. Jamque confundántur omnes iníqua agéntes supervácue. Habémus enim promissiónem vitæ hujus, quæ nunc est, páriter et futúræ, manifestúmque est præséntis témporis esse céntupli promissiónem, ex eo nimírum quod séquitur: Et vitam ætérnam possidébit.

℟. Sexto die † portári se in Oratórium a discípulis suis fecit, ibíque éxitum suum Domínicis Sacraméntis munívit, * Atque inter discipulórum manus exspirávit. ℣. Cumque per síngulos dies lánguor ingravésceret, eréctis in cælum mánibus stetit. Atque.

In Quadragesima Lectio XII de Homilia Feriæ, cum suo ℟.

Si post Pascha celebretur hoc Festum, dicitur Lectio XII et ℟. seq.

Lectio XII

Qui ergo nondum céntuplum accepérunt, scruténtur corda sua, et univérsa mánuum suárum stúdia diligénter exáminent; nec dúbium, quin invéniant ángulum et diversórium, quod Salvátor non novit. Sed quid est céntuplum istud, nisi consolatiónes visitatiónesque et primítiæ Spíritus, qui super mel dulcis est, nisi testimónium consciéntiæ nostræ, nisi læta et jucundíssima justórum exspectátio, nisi memória abundántiæ suavitátis Dei, et magna vere multitúdo dulcédinis ejus, quam nec expértis necésse est dícere, nec inexpértis illis verbis exprímere quisquam potest? Cui vero sic speciáliter totus Evangélicæ lectiónis excúrsus assignári potest, quemádmodum Patri et Magístro nostro beáto Benedícto? Hic a puerítia mundum cum flore relíquit, et curréntem Christum cursu rapidíssimo secútus est, nec déstitit, donec consequerétur.

℟. Via, † recto Oriéntis trámite, ab ejus cella in cælum usque tendebátur; cui venerándo hábitu vir désuper clarus assístens, cujus esset via, quam cérnerent, inquisívit: * Illi autem se nescíre proféssi sunt, allelúja. ℣. Quibus ipse ait: Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus cælos ascéndit. Illi. Glória Patri. Illi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem,

aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Fuit vir † vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, qui ab ipso puerítiæ suæ témpore cor gerens seníle, ætátem móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Beátus vir Benedíctus † plus appétiit mala mundi pérpeti quam laudes; pro Deo labóribus fatigári, quam vitæ hujus favóribus extólli.

3 Gloriósus † Conféssor Dómini vitam angélicam gerens in terris, spéculum bonórum óperum factus est mundo: et ídeo cum Christo jam sine fine gaudet in cælis.

4 Erat † vir Dómini Benedíctus vultu plácido, móribus decorátus angélicis, tántaque circa eum cláritas excréverat, ut in terris pósitus in cæléstibus habitáret.

5 Vir Dei Benedíctus † ómnium Justórum spíritu plenus fuit: ipse intercédat pro cunctis monásticæ professiónis.

Capitulum *Eccli. 50, 6-7*

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Inter ætérnas Súperum corónas,
Quas sacro partas rétinent agóne,
Emicas celsis méritis corúscus,
O Benedícte.

Sancta te compsit púerum senéctus,
Nil sibi de te rápuit volúptas,
Aruit mundi tibi flos, ad alta
Mente leváto.

Hinc fuga lapsus, pátriam, paréntes
Déseris, fervens némorum colónus,
Edomas carnem, subigísque Christo
Tortor acérbus.

Ne diu tutus látebras fovéres,
Signa te produnt óperum piórum:
Spárgitur felix céleri per orbem
Fama volátu.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Sanctíssime † Conféssor Dómini, monachórum Pater et Dux Benedícte, intercéde pro nostra omniúmque salúte.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die carnis edúctum ergástulo sanctíssimum Confessórem tuum Benedíctum sublevásti ad cælum: concéde, quæsumus, hæc festa tuis fámulis celebrántibus cunctórum véniam delictórum; ut, qui exsultántibus ánimis ejus claritáti congáudent, ipso apud te inter-

veniénte, consociéntur et méritis. Per Dóminum.

Tempore Paschali omittitur in Oratione : hodiérna die.

In Quadragesima Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Beátus vir Benedíctus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Gloriósus.

Capitulum *Eccli. 50, 3-4*

In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum,† et quasi mare adimpléti sunt supra modum. * Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD NONAM

Aña Vir Dei Benedíctus.

Capitulum *Eccli. 50, 10-11; 13-14*

Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso. Quasi olíva púllulans, et cyprés-sus in altitúdinem se extóllens.† Et circa illum coróna fratrum : quasi plantátio cedri in monte Líbani, * sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ, et omnes fílii Aaron in glória sua.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis. 833 præter sequentia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Hódie † sanctus Benedíctus per viam Oriéntis recto trámite vidéntibus discípulis cælum ascéndit : hódie eréctis mánibus inter verba oratiónis exspirávit: hódie in glória ab Angelis suscéptus est.

Et fit Commem. Feriæ in Quadragesima.

Tempore Paschali dicitur ad Magnif.:

Aña Sanctus Benedíctus † per viam Oriéntis recto trámite vidéntibus discípulis cælum ascéndit: et eréctis mánibus inter verba oratiónis exspirávit: et in glória ab Angelis suscéptus est, allelúja.

DIE 25 MARTII

IN ANNUNTIATIONE B. MARIÆ V.

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Missus est † Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Psalmi ut in Communi Festorum B. M. V. 187*

2 Ave, María,† grátia plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

3 Ne tímeas, María, † invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium.

4 Ecce ancílla Dómini : † fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum *Isaias 7, 14-15*

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium,† et vocábitur nomen ejus Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. br. Angelus Dómini * Nuntiávit Maríæ. Angelus. ℣. Et concépit de Spíritu Sancto. Nuntiávit. Glória Patri. Angelus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Ave, María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Magnif., Aña Spíritus Sanctus † in te descéndet, María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In Quadragesima Commem. Feriæ.

Ad Completorium et Horas, Hymni terminantur : Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. ut in Communi Festorum B. M. V. 189*

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 7, 10-15*

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat

reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Missus est † Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio II *Cap. 11, 1-5*

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis; et replébit eum spíritus timóris Dómini: non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

℟. Ave, María, † grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣ Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio III *Cap. 35, 1-7*

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte.

℟. Súscipe verbum, † Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris Mater semper intácta. Ut benedícta.

Lectio IV

Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Quæ cum audísset, † turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. * Et ait Angelus ei: ℣. Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum. Et ait. Glória Patri. Et ait.

IN II NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. ut in II Nocturno de Communi Festorum B. M. V. 193*

Aña XI Angelus Dómini † nuntiávit Maríæ et concépit de Spíritu Sancto. (T.P. Allelúja.)

Sub qua sola Aña dicuntur sex Psalmi hujus Nocturni, si hoc Festum Tempore Paschali celebretur.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo XXII in Nat. Dñi 2, cap. 1 et 2

Deus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpénti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret, Christum scílicet in carne ventúrum; Deum hominémque signans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúpta nativitáte damnáret.

℟. Ecce virgo † concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur.

Lectio VI

Nam quia gloriabátur diábolus, hóminem sua fraude decéptum divínis caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum, duram mortis subísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium; Deum quoque, justæ severitátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus, cujus volúntas non potest sua benignitáte privári, primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret; et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Egrediétur † virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus: spíritus consílii et fortitúdinis. Et erit.

Lectio VII

Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster, de cæléstí sede descéndens, et a Patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus: novo órdine, quia, invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi; ante témpora manens, esse cœpit ex témpore; universitátis Dóminus servílem formam, obumbráta majestátis suæ dignitáte, suscépit; impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis; et immortális, mortis légibus subjacére.

℟. Dixit autem † María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? * Et respóndens Angelus dixit ei. ℣. Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Et respóndens.

Lectio VIII *Cap. 3*

Verax namque misericórdia Dei, cum ad reparándum humánum genus ineffabíliter ei multa suppéterent, hanc potíssimam consuléndi viam elégit, qua ad destruéndum opus diá-

boli, non virtúte uterétur poténtiæ, sed ratióne justítiæ. Nam supérbia hostis antíqui non immérito sibi in omnes hómines jus tyránnicum vindicábat; nec indébito dominátu premébat, quos a mandáto Dei spontáneos in obséquium suæ voluntátis alléxerat. Non ítaque juste amítteret originálem deditítii géneris servitútem, nisi de eo, quod subégerat, vincerétur.

℟. Dixit autem † María: Ecce ancílla Dómini, * Fiat mihi secúndum verbum tuum. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Fiat. Glória Patri. Fiat.

IN III NOCTURNO

Aña Gábriel Angelus † locútus est Maríæ dicens: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Cantica Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis. 197*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 1*

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in Lucam n. 1

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia.

Lectio X

Et bene utrúmque pósuit Scriptúra, ut et desponsáta esset, et virgo: virgo, ut expers virílis consórtii viderétur: desponsáta, ne temerátæ virginitátis adurerétur infámia, cujus gravis alvus corruptélæ viderétur insígne præférre. Máluit autem Dóminus áliquos de sui ortu, quam de matris pudóre dubitáre. Sciébat enim téneram esse vírginis verecúndiam, et lúbricam famam pudóris; nec putávit ortus sui fidem matris injúriis astruéndam.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Cujus Festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio XI *n. 8*

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce

oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Congratulámini mihi † omnes, qui dilígitis Dóminum : quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de.

In Quadragesima Lectio XII de Homilia Feriæ cum suo ℟. Alias dicitur sequens

Lectio XII *n. 15 et 16*

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini : contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. Gaude, † María Virgo: cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti: *Dum, Virgo, Deum et hóminem genuísti, et post partum, Virgo, invioláta permansísti, allelúja. ℣. Beáta es, quæ credidísti, quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Dum, Virgo. Glória Patri. Dum, Virgo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-38

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus : et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei : Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum : ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce, Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua : et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis : quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Missus est † Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem de-

sponsátam Joseph. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Ave, María,† grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

3 Ne tímeas, María, † invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries fílium.

4 Dabit ei Dóminus † sedem David, patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini: † fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum *Isaias 7, 14-15*

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium,†et vocábitur nomen ejus Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. br. Angelus Dómini* Nuntiávit Maríæ. Angelus. ℣. Et concépit de Spíritu Sancto. Nuntiávit. Glória Patri. Angelus.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera:
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ave, María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Bened., Aña Quómodo fiet istud, † Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi, María Virgo: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio

Deus,qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte,carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In Quadragesima Commem. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Ave, María.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde,próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Ne tímeas, María.

Capitulum *Luc. 1, 32-33*

Dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus: † et regnábit in domo Jacob in ætérnum, * et regni ejus non erit finis.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Ecce ancílla Dómini.

Capitulum *Isaias 11, 1-2*

Egrediétur virga de radíce Jesse, † et flos de radíce ejus ascéndet. * Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis. 841 præter sequentia:

℣. Ave, María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Magnif., Aña Gábriel Angelus † locútus est Maríæ dicens: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.
In Quadragesima Commem. Feriæ.

Die 27 Martii
S. JOANNIS DAMASCENI
Conf. et Eccl. Doct.
Duplex

In Quadrag. vel Hebd. Paschæ Commem.

Pro Commem. in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad cultum sacrárum imáginum asseréndum, beátum Joánnem cæléste doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti: concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; ut, quorum cólimus imágines, virtútes imitémur et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Fer. VI post Dñicam Passionis
SEPTEM DOLORUM B. M. V.
Memoria

Ad Vesperas, Aña Tuam ipsíus ánimam † (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis.

Conclusio Hymnorum ad Completorium et ad Horas, usque ad Nonam erit:

Glória tibi, Dómine,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Laudes, Aña Cum vidísset Jesus † Matrem stantem juxta crucem, et discípulum quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima, et Oratio ut supra ad Vesperas.

FESTA APRILIS
Die 2 Aprilis
S. FRANCISCI DE PAULA Conf.
Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue, quæsumus; ut ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus præmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 4 Aprilis
S. ISIDORI
Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

In Quadrag. vel Hebd. Paschæ Commem.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime... beáte Isidóre. 97*

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Isidórus, natióne Hispánus, ex nova Carthágine, Severiáno patre províncíæ duce natus, a sanctis epíscopis Leándro Hispalénsi et Fulgéntio Carthaginiénsi, frátribus suis, pie et liberáliter educátus, omni sciențiárum et christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Leándro vita functo, ad Hispalénsem cáthedram assúmptus, Sedis Apostólicæ in tota Hispánia vicáriusconstitútus est. In episcopátu se ómnium bonórum óperum præbuit exémplar, et instaurándæ ecclesiásticæ disciplínæ sollícitus máxime fuit. Coácto Híspali concílio, Acephalórum hæresim, Hispániæ jam minitántem, acri et eloquénti disputatióne fregit atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis et doctrínæ famam adéptus est, ut, elápso vix ab ejus óbitu anno sextodécimo, Doctor egrégius merúerit appellári. Libros scripsit perútiles, et eruditióne plenos. Præfuit concílio Toletáno quarto, ómnium Hispániæ celebérrimo. Dénique, postquam quadragínta círciter annos suam rexísset ecclésiam, Híspali migrávit in cælum, anno sexcentésimo trigésimo sexto.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Die 11 Aprilis
S. LEONIS I
Papæ, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (*m. t. v.*)

In Quadrag. vel Hebd. Paschæ Commem.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime... beáte Leo. 97*

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Leo primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, post captam et incénsam Aquiléjam, Romam petitúrus cópias paráverat. Cui occúrrens Leo, divína persuásit eloquéntia, ut regrederétur. Tum Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post, invadénti Urbem Genseríco eádem eloquéntiæ vi persuásit, ut ab incéndiis, ignomíniis et cædibus abstinéret. Cum autem Ecclésiam a multis hærésibus, maxi-

méque a Nestoriánis et Eutychiánis, exagitári vidéret, concílium Chalcedonénse indíxit; ubi, sexcéntis trigínta coáctis epíscopis, Eutyches et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt; cujus concílii decréta auctoritáte sua firmávit. Multas sacras ædes exstrúxit, ac monastérium vicínum basílicæ sancti Petri ædificávit. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, quarto Idus Novémbris obdormívit in Dómino, anno pontificátus sui vigésimo primo.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Die 13 Aprilis

S. JUSTINI Martyris

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Temp. Pasch., Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui per stultítiam crucis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Temp. Pasch., Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 14 Aprilis

SS. TIBURTII, VALERIANI ET MAXIMI Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Temp. Pasch., Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia có-

limus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Temp. Pasch., Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 21 Aprilis
S. ANSELMI
Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N.

Duplex majus

In Quadrag. vel. Hebdomada Paschæ Commem.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, 79* præter sequentia.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis Aña O Doctor óptime... beáte Ansélme. 97*

Oratio

Ecclésiam tuam, quæsumus, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Ansélmi Confessóris tui atque Pontíficis illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Sapiéntiam, de Communi Doctorum. 97*

IN II NOCTURNO

Lectio V

Ansélmus Augústæ Prætóriæ in Itália natus, a pueritia stúdia litterárum sectátus, cum brevi ádmodum plúrimum in eis profecísset, relícta pátria, ad Beccénse monastérium Ordinis sancti Benedícti se cóntulit, ubi præceptóre usus Lanfránco, cœnóbii prióre, viro præstánti religióne et sapiéntia, sæculári litteratúræ sacram adjúnxit, ac in eódem cœnóbio vigésimo séptimo ætátis suæ anno mónachus effícitur: sed Lanfránco ad Cadoménsis cœnóbii régimen assúmpto, in ejus locum succéssit Ansélmus, sicque ampliórem Deo serviéndi nactus occasiónem, totum se ei múneri, fratrúmque necessitátibus impéndit. Divinárum ínterim rerum contemplatióni ádeo déditus fuit, ut obscuríssimas et ante id témporis inaudítas de Divinitáte quæstiónes, Deo reseránte, claríssime perspéxerit et explicáverit.

℟ Invéni † David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio VI

Abstinéntiæ et continéntiæ tantæ fuit, ut ab inítio priorátus, illécebra in eo pénitus exstíncta sit; ádeo corpus inédia maceráverat. Somnus illi parcíssimus, proptérea, quod die pro dandis consíliis non sufficiénte, noctis bonam áddere partem cogerétur; deínde, quod bibliothécæ monastérii libros, qui eo témpore péssime scripti erant, nocte corrigébat; demum, quod in sanctis meditatiónibus se exércens, lacrimárum imbres fundens plerúmque ante noctúrnas vigílias parum aut nihil somni capiébat. Æmulos quosdam ægre feréntes, júvenem sibi, qui senióres in monastério erant, in

prióris offício prælátum, ádeo humilitáte et caritáte vicit, ut ex inimícis sibi benévolos et amicíssimos rédderet. Infirmórum domum frequentíssime invisébat, quæque síngulis opus erant, ipse per se ministrábat.

℟. Pósui † adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VIII

Defúncto Herluíno Beccénsi abbáte, in ejus locum ómnium suffrágiis sufficitur Ansélmus, qui, cum pédibus eórum provolútus, ut a se útpote indígno id óneris avérterent, obsecráret, ab eísdem páriter in terram se prosternéntibus, ut assénsum præbéret, coáctus est. Qui mox monastérii negótiis sollicitúdini fratrum, quos ipse strénuos et idóneos nóverat, delegátis, totus eruditióni, admonitióni et correctióni fratrum, divinæque contemplatióni vacáre cœpit. Hóspitum suscipiendórum juxta præscríptum Régulæ ádeo studiósus fuit, ut nonnúmquam cibos de mensis fratrum jússerit auférri, ut hospítibus apponeréntur, Deo semper monachórum indigéntiæ frequéntibus miráculis subveniénte.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Lectio VIII

Mórtuo deínde Lanfránco, qui ex abbáte Cadoménsi factus fúerat archiepíscopus Cantuariénsis, ei étiam succéssit Ansélmus, magna totíus regni gratulatióne anno millésimo nonagésimo tértio. Sed mox dissídio orto inter Willélmum Angliæ regem, Ecclésiæ jura iníque sibi vindicántem, et Ansélmum, Ecclésiæ libertátem tuéntem semel et íterum exsuláre compúlsus, Romam venit, honorificéque ab Urbáno secúndo excéptus, Concílio Barénsi intérfuit, Græcósque ibi, circa processiónem Spíritus Sancti errántes, doctrínæ suæ róbore coércuit. Tandem sub Paschále secúndo, qui succéssit Urbáno, horrénda morte ex humánis subláto Willélmo Angliæ rege, ab Henríco ejus fratre in Angliam revocátur, et libertátem Ecclésiæ, pro qua laboráverat, adéptus est. Favit plúrimum festivitáti Conceptiónis Vírginis Maríæ, paulo ante in Anglia ab Elpíno abbáte divína revelatióne admónito, celebrári cœptæ, de qua étiam egrégium édidit commentárium. Móritur demum undécimo Kaléndas Maji, anno Dómini millésimo centésimo nono, doctrína et miráculis clarus.

℟. Justum † dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis, allelúja. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

In III Nocturno Homilia S. Hilarii in Evangelium Vos estis sal terræ de Com-

muni Doctorum. 101* cum ℟℟. de Communi Doctoris Pontificis. 99*

Si Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dominicis.

Lectio XII

Anselmus, Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ, nobílibus et cathólicis paréntibus natus, adoléscens pátria et bonis ómnibus derelíctis, in monastério Beccénsi órdinis sancti Benedícti emíssa reguléri professióne, in lítteris et virtútibus assequéndis mirum in modum profécit. Régibus, epíscopis veneratióni fuit, et sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc, persecutiónibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, se et Ecclésiam ejus oratiónibus comméndans. Defúncto Lanfránco, archiepíscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, ad ejúsdem ecclésiæ régimen vocátus, verbo et exémplo, scriptis et concíliis celebrátis, prístinam pietátem et ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed, cum mox Willélmus rex vi et minis jura Ecclésiæ usurpáre tentásset, ípseque invícte restitísset, bonórum direptiónem et exsílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit. A quo honoríﬁce excéptus et summis láudibus ornátus, in Barénsi concílio Spíritum Sanctum étiam a Fílio procedéntem, contra Græcórum errórem, innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimóniis propugnávit. Post mortem Willélmi, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In aliquibus locis dicitur sequens Officium

S. ANSELMI
Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis 79* præter sequentia :

IN I VESPERIS

Hymnus

Fortis en præsul, mónachus fidélis
Láurea Doctor redimítus astat :
Festus Anselmo chorus æmulétur
Dícere carmen.

Ante matúros sápiens hic annos
Sæculi florem pereúntis horret ;
Atque Lanfránci documénta quærens
Intrat erémum.

Intimum pulsans penetrále Verbi,
Fertur immótæ fídei volátu :
Dógmatum puros látices an ullus
Altius hausit ?

Munus abbátis, Pater alme, sumens,
Te voves caræ sóboli : benígnis
Débiles portas húmeris, alácres
Prævius hortans.

Præsulum defert tibi rex cathédram :
Quid times luctam ? próperant triúmphi :
Exteras gentes, generósus exsul,
Lúmine reples.

Sacra libértas óvibus redémptis
Parta, cui Christus nihil antepónit,

Urget Ansélmum : stúdio quis æquo
Víndicat ipsam?
Clara fit Romæ tua fama, Præsul;
Póntifex summus tibi fert honóres;
Te fides poscit : siluére Patres :
Dogma tuére!
Sis memor sancti gregis, et patrónus
Sis ad ætérnam Tríadem, precámur,
Cuncta cui dignas résonant per orbem
Sæcula laudes. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus Fortis en præsul, mónachus fidélis ut supra in I Vesperis.

Lectiones I Nocturni de Communi Doctorum. 97*

IN II NOCTURNO

Lectio V

Ansélmus, Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ, Gundúlpho et Hermenbérga nobílibus et cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo litterárum stúdio atque perfectióris vitæ desidério, non obscúrum futúræ sanctitátis et doctrínæ spécimen dedit. Et licet juveníli ardóre aliquándo ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria et bonis ómnibus derelíctis, ad monastérium Beccénse órdinis sancti Patris Benedícti se cóntulit; ubi emíssa regulári professióne sub Herluíno abbáte observantíssimo, et Lanfránco viro doctíssimo, tanto ánimi fervóre et jugi stúdio in lítteris et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrínæ exémplar ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni † David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio VI

Abstinéntiæ et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte jejúnii omnis pene cibórum sensus in eo viderétur exstínctus. Diúrno enim témpore in exercítiis monásticis, docéndo, et respondéndo váriis de religióne quæsítis, eménso; quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatiónibus, quas perénni lacrimárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in priórem monastérii, ínvidos fratres ita caritáte, humilitáte et prudéntia lenívit, ut, quos æmulos accéperat, sibi et Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto, rédderet.

℟. Pósui † adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VII

Mórtuo abbáte, et in ejus locum, licet invítus, suffféctus tanta doctrínæ et sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut non modo régibus et epíscopis veneratióni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutiónibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclésiam cathólicam ejus oratiónibus commendábat. Defúncto Lanfránco archiepíscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, Ansélmus, urgénte Willélmo Angliæ rege et instántibus clero et pópulo, ipso tamen repugnánte, ad ejúsdem ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et concíliis celebrátis, prístinam pietátem et ecclesiásticam disciplínam redúxit.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Lectio VIII

Sed cum mox idem Willélmus rex vi et minis Ecclésiæ jura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit; bonorúmque direptiónem et exsílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit: a quo honoríﬁce excéptus et summis láudibus ornátus est, cum in Barénsi concílio Spíritum Sanctum étiam a Fílio procedéntem contra Græcórum errórem innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláto, ab Henríco rege, ejus fratre, in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino; famam non solum miraculórum et sanctitátis (præcípue ob insígnem devotiónem erga Dómini nostri passiónem et beátam Vírginem ejus Matrem) assecútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónem christiánæ religiónis, animárum profectum, et ómnium theologórum, qui sacras lítteras scholástica méthodo tradidérunt, normam cælitus hausísse, ex ejus libris ómnibus appáret.

℟. Justum † dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis, allelúja. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

IN III NOCTURNO

Ad Cantica, Aña Ansélmus, † mansuetúdine agnus, fortitúdine leo, cælésti doctrína superéffluens, mentes hóminum illustrávit, allelúja. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, de Communi Conf. Pont. 88*

℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal ter-

ræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Ansélmi Epíscopi

De fide Trinit. Præf.

Quamvis post Apóstolos sancti Patres et Doctóres nostri multi tot et tanta de fídei nostræ ratióne dicant ad confutándam insipiéntiam et frangéndam durítiam infidélium, et ad pascéndum eos, qui, jam corde fide mundáto, ejúsdem fídei ratióne, quam post ejus certitúdinem debémus esuríre, delectántur; ut nec nostris, nec futúris tempóribus ullum illis parem in veritátis contemplatióne sperémus: nullum tamen reprehendéndum árbitror, si fide stabilítus, in ratiónis ejus indágine se volúerit exercére. Nam et illi, quia breves dies hóminis sunt, non ómnia quæ possent, si diútius vixíssent, dícere potuérunt: et veritátis rátio tam ampla tamque profúnda est, ut a mortálibus néqueat exhauríri: et Dóminus in Ecclésia sua, cum qua se esse usque ad consummatiónem sæculi promíttit, grátiæ suæ dona non désinit impertíri.

℟. Hic est † Ansélmus, Doctor præclárus, sub disciplína Lanfránci institútus: qui cum esset monachórum pater amábilis, ad pontificáles ínfulas vocátus est; * Et pro libertáte sanctæ Ecclésiæ strénue decertávit, allelúja. ℣. Non ancíllam, sed líberam esse Christi sponsam, invícta voce asserébat. Et pro.

Lectio X

Et, ut ália táceam, quibus sacra página nos ad investigándam ratiónem invítat, ubi dicit: Nisi credidéritis, non intelligétis, apérte nos monet intentiónem ad intelléctum exténdere, cum docet, quáliter ad illum debeámus profícere. Dénique quóniam inter fidem et spéciem intelléctum, quem in hac vita cápimus, esse médium intélligo: quanto áliquis ad illum próficit, tanto eum propinquáre speciéi, ad quam omnes anhelámus, exístimo. Hac ígitur ego consideratióne, licet sim homo parvæ nimis sciéntiæ, confortátus, ad eórum quæ crédimus, ratiónem intuéndam, quantum supérna grátia mihi dare dignátur, aliquándo conor assúrgere; et cum áliquid, quod prius non vidébam, repério, id áliis libénter apério: quátenus, quid secúre tenére débeam, aliéno discam judício.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Lectio XI

Sed priúsquam de quæstióne dísseram, áliquid præmíttam ad compescéndam eórum præsumptiónem, qui nefánda temeritáte audent disputáre contra áliquid eórum, quæ fides christiána confitétur, quóniam id intelléctu cápere néqueunt; et pótius insipiénti supérbia júdicant nullátenus posse esse, quod néqueunt intellígere, quam húmili sapiéntia fateántur esse multa posse, quæ ipsi non váleant comprehéndere. Nullus quippe christiánus debet disputáre, quómodo, quod cathólica Ecclésia corde credit et ore confitétur, non sit: sed semper eámdem fidem indubitánter tenéndo, amándo et secúndum illam vivéndo, hu-

míliter quántum potest, quærere ratiónem, quómodo sit. Si potest intellígere, Deo grátias agat: si non potest, non immíttat córnua ad ventilándum; sed submíttat caput ad venerándum.

℟. Beátus Ansélmus † dixit mærens ad epíscopos: Indómitum taurum et ovem débilem ad arátrum conjúngere dispónitis: ovem per spinas et tríbulos raptátam taurus mísere dilacerábit; * Et gáudium vestrum mox in mæstítiam convertétur, allelúja. ℣. Tribulatiónes me manent; sed nihil horum véreor, dúmmodo consúmmem cursum meum. Et gáudium.

Lectio XII

Prius ergo fide mundándum est cor, sicut dícitur de Deo, Fide mundans corda eórum; et prius per præceptórum Dómini custódiam illumínándi sunt óculi, quia præcéptum Dómini lúcidum illúminans óculos: et prius per húmilem obediéntiam testimoniórum Dei debémus fíeri párvuli, ut discámus sapiéntiam, quam dat testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. Unde Dóminus: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Prius, inquam, ea, quæ carnis sunt, postponéntes, secúndum spíritum vivámus; quam profúnda fídei dijudicándo discutiámus; nam qui secúndum carnem vivit, carnális sive animális est, de quo dícitur: Animális homo non pércipit ea, quæ sunt Spíritus Dei. Qui vero spíritu facta carnis mortíficat, spirituális efficitur; de quo légitur, quia spirituális ómnia júdicat, et ipse a némine judicátur.

℟. Cum essent † Patres in sýnodo congregáti, Urbánus Póntifex exclamávit: Pater et magíster Anselme, Anglórum archiepíscope, ubi es? * Ascénde usque ad nos; et pugnans pro Matre tua et nostra, ádjuva nos, allelúja. ℣. Benedíctus sit sensus tuus, et sermo oris tui sit benedíctus. Ascénde. Glória Patri. Ascénde.

Evangelium Vos estis sal terræ ut in Communi Doctorum. 100*

Ad Bened., Aña Beátus Anselmus † sæculi príncipes docébat dicens: Nihil ámplius díligit Deus in hoc mundo, quam Ecclésiæ suæ libertátem, allelúja.

In II Vesperis Hymnus ut in I Vesperis. 853

Die 23 Aprilis
S. GEORGII Mart.
Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟ Mors Sanctórum ejus, allelúja.

DIE 25 APRILIS

S. MARCI EVANGELISTÆ

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum Tempore Paschali. 24* præter sequentia :

Oratio

Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti : tríbue, quæsumus ; ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne deféndi. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO

Lectiones Et factum est, ut in Communi Evangelistarum cum ℟℟. de Tempore Paschali. 20*

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

De viris illustribus cap. 8

Lectio V

Marcus, discípulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto ítaque Evangélio, quod ipse conféceret, perréxit in Ægýptum, et primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret.

℟. Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine,* Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio VI

Dénique Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ, librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia ; sic et ille, quod Alexandríæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandríæ, succedénte sibi Aniáno.

℟. Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Hom. in Ezech. Lib. I, Hom. 3, n. 1

Lectio VII

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia ; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur ? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur ; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de

suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim.

℟. Isti sunt † agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Lectio VIII

Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in äëra levámur. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat ; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras, quid Joánnes séntiat ; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus ; hoc, quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas ; hoc, quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit.

℟. Vidi portam † civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja, allelúja. ℣. Vidi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo, ornátam tamquam sponsam viro suo. Et super. Glória Patri. Et super.

IN III NOCTURNO

Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 15*

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Homilia in Evangelium Designávit Dóminus, de Communi Evangelistarum cum ℟℟. de Tempore Paschali. 22*

Si hodie occurrat Dom. II post Pascha, XII Lectio erit de Dominica cum ℟. Ecce vicit (III ex I Nocturno).

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Laudes cum suis Precibus et Orationibus sine Psalmis Pænitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem. 243*

Si Litaniæ majores occurrant in die Paschæ, transferantur in Feriam III sequentem.

Die 26 Aprilis

S. CLETI Papæ et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Cleti Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 27 Aprilis

S. PETRI CANISII

Confessoris et Ecclesiæ Doctoris

Duplex *(m. t. v.)*

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte

Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum, Confessórem tuum, virtúte et doctrína roborásti : concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántes ad salútem resipíscant, et fidéles in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Petrus Canísius, Noviómagi in Gélria natus, statim ac Societáti Jesu nomen déderat, cathólicam fidem contra novatórum insídias, legatiónibus, sermónibus, scriptis libris defendéndam suscépit. Divínæ glóriæ amplificándæ única inténtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadragínta labóres ærumnásque pertúlerit. Semel atque íterum Concílio Tridentíno intérfuit, Germániæ regiónes bene multas peragrávit, omne hóminum genus salubérrimis institútis públice et privátim excóluit, complurésque urbes atque províncias vel ab hæréseos contagióne defféndit vel hæresi inféctas cathólicæ fídei restítuit. A sancto Ignátio Germániæ Superióris províncíæ præféctus, domos et collégia multis locis cóndidit. Contra Centuriatóres Magdeburgénses duo egrégia volúmina conscrípsit, et summam doctrínæ christiánæ, theologórum judício et longo populórum usu probatíssimam aliáque complúra in vulgus édidit; dignus proínde qui hæreticórum málleus et alter Germániæ apóstolus vocarétur. Dénique Fribúrgi Helvetiórum, séptimum supra septuagésimum annum agens, die vigésima prima Decémbris anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo quiévit in Dómino. Eum Pius Papa undécimus Sanctórum fastis adjúnxit et simul universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In II Vesperis fit Commemoratio S. Vitalis Mart. ut infra.

Die 28 Aprilis

S. VITALIS Martyris

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Vitális Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 29 Aprilis

SS. ODONIS, MAJOLI, ODILONIS ET HUGONIS

Abbatum O. N.

Duplex

IN I VESPERIS

Aña 1 Surréxit Odo † plenus Spíritu Sancto, et monástici Ordinis decus per orbem renovátum est, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo. ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*

2 Májolus, † caritáte redúndans ac grátia, sanctitátem angélicam æmulátus, virtúte super hómines ferebátur, allelúja.

3 Qualem caritátem † corde serváret Odilo mire demonstrávit, qui defunctórum fidélium cruciátibus cóndolens, eos quotánnis dulci refrigério fovéri decrévit, allelúja.

4 Cum in die†magni Sábbati beátus Hugo sacris interésset, colúmnam novæ lucis salutábat crebris exórans suspíriis, ut ad terram promissiónis felíciter perveníret, allelúja.

Capitulum *Eccli. 17, 6*

Creávit illis Deus sciéntiam spíritus, † sensu implévit cor illórum, * et mala et bona osténdit illis.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus

Jucúnda Patrum rédiit
Festívitas illústrium,
Confessióne córdium
Qui respuérunt sæculum.

Quorum coléntes ánnuam
Solemnitátem cándidam,
Ipsos precámur húmiles,
Ut nostras mundent máculas.

Oratióne sédula,
Votísque nostris súbditis,
Det nobis indulgéntiam
Eórum intercéssio.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña Beáti estis, † Sancti Dei, qui meruístis consórtes fíeri cæléstium virtútum, et pérfrui claritátis glória, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos Sanctórum tuórum et solemnitáte lætíficas, et imitatióne súscitas ad proféctum : præsta ; ut, quos venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Roberti Abb. O. N.

Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Robérti Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Rex glorióse Præsulum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus :
Tu vince nostra crímina
Donándo indulgéntiam.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Feria occurrente.

Sermo sancti Petri Damiáni Epíscopi

Lib. 3, Ep. 6 ad S. Hugonem Abb.

Lectio unica

Quid áliud Cluniacénse monastérium, nisi agrum Dómini plenum díxerim, ubi velut acérvus est cæléstium ségetum, chorus tot in caritáte degéntium monachórum? Ager ille quotidiáno sanctæ prædicatiónis ligóne præscínditur,et in eo cæléstis elóquii sémina conspergúntur. Illic spirituálium frugum provéntus aggéritur, ut hórreis póstmodum cæléstibus inferátur.Cluníacus prætérea ager spirituális quidam campus est, ubi cælum et terra congréditur, ac velut aréna certáminis, ubi spirituális more palæstræ caro frágilis advérsus potestátes aéreas colluctátur. Non est enim nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: sed advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Illic Jósue, non ille fílius Nun, sed cæléstis ductor exércitus, et qui spirituálium instrúctor est bellatórum, suos édocet mílites, supérbas quinque regum calcáre cervíces: super quos nimírum triumphálem noscúntur obtinére victóriam, qui tótidem sensus córporum per distríctæ custódiæ cóhibent disciplínam.

℟. Sub tantis pátribus † Cluníaci laus per omnes diffundebátur ecclésias, sancta Régula novo decóre refúlsit,monastéria veterascéntia refloruérunt, * Et per orbem monachórum exércitus sacro fœdere devínctus militávit, allelúja.℣. Ædificáta est Cluníaci domus ut cívitas : illuc ascendérunt tribus Dómini ad confiténdum nómini Dómini. Et per. Glória Patri. Et per.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum *Eccli. 17, 7-8*

Pósuit óculum suum super corda illórum, † osténdere illis magnália óperum suórum, * ut nomen sanctificatiónis colláudent.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis,Dómine,allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Super nivem † dealbabúntur Sancti tui, Dómine, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est. cum reliquis. 38

2 Justi confitebúntur † nómini tuo, et habitábunt recti cum vultu tuo, allelúja.

3 Sancti mei, † qui in isto sæculo certámen habuístis,mer-

cédem labórum ego reddo vobis, allelúja.

4 Sancti spíritus † et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Sancti estis, † dicit Dóminus, et multiplicábo númerum vestrum, ut orétis pro pópulo meo in loco isto, allelúja.

Capitulum *Eccli. 17, 6*

Creávit illis Deus sciéntiam spíritus, † sensu implévit cor illórum, * et mala et bona osténdit illis.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúja. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

Sacráta nobis gáudia
Dies redúxit ánnua,
Qua Patres nostri óptimi
Colúntur laude álacri.

Qui pura mentis ácie,
Mundi devícto príncipe,
Amára dantes sémina,
Jam messis tenent gáudia.

Scutum suméntes fídei,
Juxta dictum Apóstoli,
Mucróne Sancti Spíritus
Hostes prostérnunt ínvidos.

Ut vera Christi lília
Fulgéntes in Ecclésia,
Commíssa sibi ágmina
Pascébant dape gémina.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Fulgébunt justi, † et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent, judicábunt natiónes et regnábunt in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos Sanctórum tuórum et solemnitáte lætíficas, et imitatióne súscitas ad proféctum : præsta ; ut, quos venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Roberti Abb.

Aña Euge † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus, per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio Intercéssio, ut supra. 861

AD TERTIAM

Aña Justi confitebúntur.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Sancti mei.

Capitulum *Eccli. 17, 7-8*

Pósuit óculum suum super corda illórum, † osténdere illis magnália óperum suórum, * ut nomen sanctificatiónis colláudent.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD NONAM

Aña Sancti estis.

Capitulum *Eccli. 17, 16*

Omnia ópera illórum velut sol in conspéctu Dei, * et óculi ejus sine intermissióne inspiciéntes in viis eórum.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter sequentia :

Hymnus Rex gloriόse Præsulum, ut ad Matutinum. 862

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Vos, qui reliquístis † ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis, allelúja.

Die 30 Aprilis

S. CATHARINÆ SENENSIS

Virginis

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Símile est, † regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

FERIA IV INFRA HEBDOMADAM II POST OCTAVAM PASCHÆ

IN SOLEMNITATE S. JOSEPH

SPONSI B. MARIÆ V., CONF. ET ECCLESIÆ UNIVERSALIS PATRONI

Duplex I Classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Jacob autem † génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostol. 4*

2 Missus est † Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

3 Ascéndit autem Joseph † a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúja.

4 Et ipse Jesus † erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, allelúja.

Capitulum *Genes. 49, 26*

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, † donec veníret Desidérium cóllium æternórum : * fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúja. Glória Patri. Constítuit.

Hymnus

Te, Joseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

Ad Magnif., Aña Cum esset desponsáta † Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent invénta est in útero habens de Spíritu Sancto, allelúja.

IN II VESPERIS

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúja. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnif., Aña Fili, † quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúja.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Te, Joseph, célebrent ágmina cælitum, ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO

Aña Angelus Dómini † appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis. 104*

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Génesis

Lectio I *Cap. 39, 1-6*

Igitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens : habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum et univérsa quæ ei trádita fúerant ; benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam ; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem, quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie et decórus aspéctu.

℟. Clamávit † pópulus ad regem, aliménta petens ; * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, allelúja. ℣. Salus nostra in manu tua est : réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio II *Cap. 41, 37-49*

Plácuit pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus ; locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero ? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet ; uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus ; vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genufléckterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

℟. Fecit me † Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio III

Dixit quoque rex ad Joseph : Ego sum phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptíaca Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putipháre sacerdótis Heliopóleos.

℟. Fuit Dóminus † cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris ; * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos, allelúja. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat : Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui trádidit.

Lectio IV

Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægýpti (trigínta autem annórum erat quando stetit in conspéctu regis pharaónis), et circuívit omnes regiónes Æ-

gýpti. Venítque fertílitas septem annórum : et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam lætus móriar, † quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo : * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúja. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

IN II NOCTURNO

Aña Angelus Dómini † appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri, allelúja. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? cum reliquis. 107*

℣. Réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam, allelúja. ℟. Et pérfice eam, allelúja.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis

Sermo 1 de S. Joseph

Lectio V

Omnium singulárium gratiárum alícui rationábili creatúræ communicatárum generális régula est, quod, quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ, et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse decórant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Regínæ mundi et Dóminæ Angelórum; qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrítius atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus et Sponsæ suæ : quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait : Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi † protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me : * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio VI

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est; sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dígnitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægýptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus elé-

ctis Panem de cælo, qui cæléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuet † fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre : * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio VII

Profécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere, Intra in gáudium; ut mýstice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abýssus infiníta submérgens.

℟. Exáudi † vocem meam, qua clamávi ad te : * Miserére mei, et exáudi me, allelúja. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. Miserére.

Lectio VIII

Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde; sed et beatíssimam Vírginem sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat per infiníta sæcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant † advérsum me castra, non timébit cor meum : * Si exsúrgat advérsum me prœlium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exsúrgat. Glória Patri. Si exsúrgat.

IN III NOCTURNO

Aña Consúrgens Joseph, † accépit Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israël; et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúja. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur. 111*

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, allelúja. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 3*

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 2 de Consensu Evang. cap. 1 et 3

Maniféstum est illud quod ait, Ut putabátur fílius Joseph, propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthæus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph, álios autem Lucas, ascéndens a Joseph usque ad David; fácile est, ut advértant duos pa-

tres habére potuísse Joseph : unum a quo génitus, álterum a quo fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cujus progenitóres sursum versus commémorat, donec exíret ad David.

℟. Joseph, † fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem Fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio X

Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthæo scílicet et Luca, ut unus eórum ejus patris oríginem tenéret qui genúerat, alter ejus qui adoptáverat Joseph ; quem probabílius intellígimus adoptántis oríginem tenuísse quam eum, qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo, cujus eum fílium esse narrábat ? Matthæus autem dicens : Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, Génuit, persevérans, donec in último díceret, Jacob autem génuit Joseph ; satis expréssit ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat.

℟. Ascéndit Joseph † a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem :* Eo quod esset de domo et família David, allelúja. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo quod.

Lectio XI

Quamquam si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuísse commemorátum.

℟. Surge, † et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et esto.

Lectio XII

Neque enim absúrde quisque dícitur non carne sed caritáte genuísse, quem fílium sibi adoptáverit. At vero étiam nos. quibus dedit Deus potestátem fílios ejus fíeri, de natúra atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Fílium, sed útique dilectióne adoptávit.

℟. Fidélis servus † et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam : * Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum, allelúja. ℣. Qui custos est Dómini sui, glorificátur. Amen dico. Glória Patri. Amen dico.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 21-23

In illo témpore Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et

oránte, apértum est cælum: et descéndit Spíritus Sanctus corpoáli spécie sicut colúmba in ipsum: et vox de cælo facta est: Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui mihi. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Jacob autem † génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Missus est † Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

3 Ascéndit autem Joseph † a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúja.

4 Et venérunt † festinántes, et invenérunt Maríam, et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio, allelúja.

5 Et ipse Jesus † erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, allelúja.

Capitulum *Genes. 49, 26*

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, † donec veníret Desidérium cóllium æternórum: * fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allelúja. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Allelúja. Glória Patri. Confitébor.

Hymnus

Cælitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúja. ℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúja.

Ad Bened., Aña Joseph, fili David, † noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est, allelúja.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum

elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM

Aña Missus est.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Ascéndit autem Joseph.

Capitulum *Genes. 49, 25*

Deus patris tui erit adjútor tuus, † et Omnípotens benedícet tibi * benedictiónibus cæli désuper.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

AD NONAM

Aña Et ipse Jesus.

Capitulum *Genes. 49, 22*

Fílius accréscens Joseph, † fílius accréscens, et decórus aspéctu: * fíliæ discurrérunt super murum.

℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis. 864 præter sequentia.

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúja. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnif., Aña Fili, † quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúja.

INFRA OCTAVAM SOLEMNITATIS S. JOSEPH

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Te, Joseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Angelus Dómini † appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

Psalmi de Feria occurrente.

Aña prædicta repetitur in I Nocturno per totam Octavam, quando Officium fit de die infra Octavam ; quod servatur etiam de Aña II Nocturni.

Feria V et II

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

Feria VI et III

℣. Réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam, allelúja. ℟. Et pérfice eam, allelúja.

Sabbato

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, allelúja. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Benedictiones

1 Ille nos benedícat.
2 Cujus Festum cólimus.
3 Ad societátem.

Lectiones et ℟℟. ut infra.

IN II NOCTURNO

Aña Angelus Dómini † appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël ; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri, allelúja.

Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum *Gen. 49, 25*

Deus patris tui erit adjútor tuus, † et Omnípotens benedícet tibi * benedictiónibus cæli désuper.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es : præsta, quæsumus ; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis : Qui vivis et regnas.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Festo.

FERIA V
INFRA OCTAVAM S. JOSEPH

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Bernardíni Senénsis

Sermo 1 de S. Joseph

Lectio I

Cum inter Maríam et Joseph fúerit veríssimum matrimónium per divínam inspiratiónem contráctum, et in matrimónio fiat única animórum in tantum, quod una dicúntur persóna sponsus et sponsa, ut possit dici únitas quasi summa ; quómodo cogitáre potest mens discréta, quod Spíritus Sanctus tanta unióne uníret menti tantæ Vírginis áliquam ánimam, nisi ei virtútum operatióne simíllimam ? Unde credo, istum virum sanctum Joseph fuísse mundíssimum in virginitáte, profundíssimum in humilitáte, ardentíssimum in Dei amóre et caritáte, altíssimum in contemplatióne. Et quia nóverat Virgo, istum sibi a Spíritu Sancto datum in sponsum, et in suæ virginitátis fidum custódem, et ad participándum secum in caritátis amóre et obsequiósa sollicitúdine erga diviníssimam Prolem Dei ; ídeo credo, quod totíus cordis afféctu hunc, sanctum Joseph, sinceríssime diligébat.

℟. Clamávit † pópulus ad regem, aliménta petens ; * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, al-

lelúja. ℣. Salus nostra in manu tua est : réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio II

Hábuit Joseph erga Christum ardentíssimam caritátem. Quis déneget, óbsecro, quod ipsi tenénti Christum in bráchiis aut confabulánti cum ipso, Christus, sive infans sive adúltus, ingéreret et imprímeret ineffábiles sensus atque jucunditátes de semetípso, et hoc cooperánte extérius grátia Christi cum filiáli aspéctu, affátu atque compléxu? O quanta dúlcia óscula ab ipso recépit! O quanta dulcédine audiébat balbutiéntem Párvulum se patrem vocáre, et quanta suavitáte sentiébat se dúlciter amplexári! Consídera étiam, cum quanta compassióne in itinéribus, quæ fecérunt, párvulum Jesum ex labóre lassum, cum grandiúsculus esset, in suo grémio requiéscere faciébat : quia omni amóre transformatívo ferebátur in eum, ut in dulcíssimum Fílium sibi in cónjuge sua Vírgine per Spíritum Sanctum datum.

℟. Fecit me † Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio III

Ideo prudentíssima Mater, quæ expérta fúerat ejus affféctum, ad Fílium suum Jesum in templo reinvéntum ait: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Ad hujus verbi intelléctum notándum est, quod duo sapórum génera cóntinet in se Christus, dulcóris et dolóris; et quia sanctíssimus Joseph horum duórum gústuum mirabíliter párticeps fuit, ídeo beáta Virgo vocat eum singuláriter patrem Christi. Hic solum légitur Vírginem Joseph appellásse patrem Jesu : quia sensus dolóris, quem hábuit de Jesu pérdito, verum in eo monstrávit patris afféctum. Si enim secúndum humánas leges divínitus approbátas potest extráneus áliquem adoptáre in fílium, multo magis Dei Fílius datus ipsi Joseph in sua sanctíssima Sponsa sub virginális matrimónii admirábili sacraménto, debet ejus fílius appellári, et étiam credi, quod in eo fúerit gustus paternális amóris atque dolóris respéctu dilécti Jesu.

℟. Fuit Dóminus † cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris; * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos, allelúja. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat : Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui trádidit. Glória Patri. Qui trádidit.

FERIA VI
INFRA OCTAVAM S. JOSEPH

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homil. 4 in Matth. n. 2-4

Lectio I

Hunc morem plerúmque tenébat antíquitas, ut sponsæ in sponsórum dómibus haberéntur : sic habitábat étiam María cum Sponso. Et cujus tandem rei grátia, non ántequam despon-

derétur, Virgo concépit? Ut videlícet mystérium ínterim quasi obumbrátum latéret, et ut Virgo omnem prorsus occasiónem malígnæ suspiciónis effúgeret. Quando enim ille, qui præcípuo zelo posset ardére, cérnitur non solum non abjícere Sponsam, nec eam ignomínia notáre, sed étiam recípere in consórtium et inservíre post conceptiónem; profécto maniféstum est, quod, nisi apérte nosset ex operatióne Sancti Spíritus illum exstitísse concéptum, numquam vel apud se illam retinuísset, vel ei in ómnibus, quorum indíguit, ministrásset.

℟. Dedísti mihi † protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio II

Joseph autem, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Postquam dixit, quod esset ex Spíritu Sancto et absque ulla mixtióne séxuum, sermónem suum étiam aliúnde confírmat. Ne enim áliquis díceret: Et unde hoc potest esse manifestum? quis vidit? quis audívit aliquándo tale áliquid contigísse? neque putáres discípulum, quasi gratificátum magístro, ista confíngere; introdúcit Joseph ex his, quæ passus est, fidem dictis per cuncta faciéntem, ut plane hinc dícere Evangelísta videátur: Si non credis mihi et testimónium tibi meum forte suspéctum est, crede ígitur vel maríto.

℟. Státuet † fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio III

Joseph enim vir ejus, inquit, cum esset justus. Justum hic, in omni virtúte dicit esse perféctum. Cum ígitur esset justus, hoc est, frugi bonúsque vir, vóluit occúlte dimíttere eam. Proptérea vero Evangelísta dixit, quid justo illi accíderit ante notítiam, ut nequáquam de his, quæ post notítiam rei sunt facta, dubitáres. Et certe, si María talis fuísset, qualem illam suspício fingébat, non modo publicári merúerat, verum étiam ex legis auctoritáte puníri: sed Joseph non tantum eam damnáre nóluit, sed nec publicáre quidem. Vidísti nempe virum sublímiter philosophántem et tyránnicæ illíus passiónis immúnem. Quamquam hic quæ tandem dicerétur esse suspício, ubi ipse úteri tumor videbátur factum argúere? Sed tamen ita erat ille vir ab hujúsmodi passióne mundus ac liber, ut ne in mínimis quidem Vírgini vellet inférre mæstítiam: et adhuc sub lege vivens, supra legem philosophátur: síquidem adveniénte jam grátia, multo subliمióris disciplínæ documénta fulgére oportébat.

℟. Exáudi † vocem meam, qua clamávi ad te: * Miserére mei, et exáudi me, allelúja. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. Miserére. Glória Patri. Miserére.

SABBATO
INFRA OCTAVAM S. JOSEPH

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi

Homil. 4 in Matth. n. 6 et 7

Lectio I

Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Quid autem est accípere? Domi profécto retinére; jam enim illam mente dimíserat: sed dimíssam, inquit, retíneas, quam Deus tibi cópulat, non paréntes; cópulat vero, non in fœdus solémne conjúgii, sed in consórtium commúnis habitáculi, et cópulat per meæ vocis offícium. Sicut enim illam póstea comméndat Christus ipse discípulo, ita étiam nunc Angelus Sponso; solátium tantúmmodo ejus habitúram absque fœdere nuptiárum. Deínde, honéstius multóque dígnius causa partus expósita, suspiciónem quoque prorsus restínxit. Non modo, inquit, illícito non est violáta complexu, verum étiam supra natúram morémque fecúnda est. Noli ígitur de tam felíci partu Sponsæ attráhere mærórem, immo vero in majórem prorúmpe lætítiam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est.

℟. Joseph, † fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem Fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio II

Páriet autem Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum; non enim quia ex Spíritu Sancto est, idcírco te a ministério tantæ exístimes dispensatiónis extráneum. Nam etsi nihil hábeas in hac generatióne commúne (Virgo quippe permánsit intácta), tamen quod est próprium patris quodque nihil offúscat Vírginis dignitátem, hoc tibi fácile concédo, ut scílicet nato nomen impónas; tu enim illum primum vocábis. Quamquam enim non sit fílius tuus iste, qui náscitur, tu tamen curam erga illum et sollicitúdinem osténdes paréntis; et proptérea te illi ab ipsa statim nóminis impositióne conjúngo. Deínde, ne quis illum ex hoc patrem esse suspicarétur, Páriet, inquit, Fílium. Non dixit, Páriet tibi, sed pósuit illud indefinítum et suspénsum; non enim illi, sed univérso prorsus orbi péperit Christum.

℟. Ascéndit Joseph † a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quod esset de domo et família David, allelúja. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo quod.

Lectio III

Proptérea et nomen ejus de cælo Angelum detulísse Evangelísta memorávit, ut hinc quoque osténderet illum mirábilem esse partum, quo ejus nomen ad Joseph et per Angelum et a Deo missum docéret. Nam et ipsum vocábulum non inániter pósitum est, quod certe mille cóntinet thesáuros bonórum. Propter quod illud étiam Angelus interpretátur bonis mæréntem spebus animándo; et hoc quoque illum modo ad credén-

dum quod lóquitur, invítat. Fácile namque sollicitámur ad próspera, et prómptius fidem accommodámus secúndis. Ipse enim, ínquit, salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Hinc quoque benefícii nóvitas indicátur. Non enim a bello visíbili neque a gládio barbarórum, sed, quod his longe majus est, a peccáto suo pópulum suum núntiat liberándum : quod præstáre nulli fuit hóminum aliquándo possíbile.

℟. Surge, † et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Vesperæ de sequenti Dñica III post Pascha, 619 Commem. præcedentis diei infra Octavam. 871

Sequenti item die Officium dicitur de eadem Dñica III cum Commem. Octavæ ; et in II Vesperis pro Commemoratione sequentis diei infra Octavam sumitur Aña Cum esset desponsáta et ℣. Confitébor, ex I Vesperis Festi. 865

Si tamen sequenti die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur Aña Fili et ℣. Sub umbra ex II Vesperis Festi.

FERIA II
INFRA OCTAVAM S. JOSEPH
IN I NOCTURNO

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus, n. 15

Lectio I

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph. Virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat ; vel pótius quia juxta álium Evangelístam non vir simplíciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur, quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necésse fuit et putári ; sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta : Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℟. Clamávit † pópulus ad regem, aliménta petens ; * Quibus ille respóndit : Ite ad Joseph, allelúja. ℣. Salus nostra in manu tua est : réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio II

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuísse de domo David. Vere enim de domo David, vere de régia stirpe descéndit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Plane fílius David, non degénerans a patre suo David ; prorsus, inquam, fílius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne, quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum ; cui tuto commítteret sacratíssimum atque secretíssimum sui cordis arcánum ; cui, tamquam álteri David, incérta et occúlta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii, quod nemo príncipum hujus sæculi agnóvit.

℟. Fecit me † Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio III

Cui dénique datum est, quod multi reges et prophétæ, cum vellent vidére, non vidérunt, audíre et non audiérunt; non solum vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplécti, deosculári, et nutríre et custodíre. Non tantum autem Joseph, sed et María descendísse credénda est de domo David; alióquin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David; sed in áltera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus David, áltero tamen cónscio et teste adimplétæ promissiónis.

℟. Fuit Dóminus † cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris; * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos, allelúja. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat : Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui trádidit. Glória Patri. Qui trádidit.

FERIA III

INFRA OCTAVAM S. JOSEPH

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus, n. 13 et 14

Lectio I

Scriptum est: Joseph autem, vir ejus, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Bene, cum esset justus, nóluit eam tradúcere: quia, sicut nequáquam justus esset, si cógnitam ream consensísset; sic nihilóminus justus non esset, si probátam innóxiam condemnásset. Cum ergo justus esset et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Quare vóluit dimíttere? Accipe, et in hoc, non meam, sed Patrum senténtiam. Propter hoc Joseph vóluit dimíttere eam, propter quod et Petrus Dóminum a se repellébat, dicens: Exi a me, Dómine, quia homo peccátor sum; propter quod et centúrio a domo sua eum prohibébat, cum díceret : Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum.

℟. Dedísti mihi † protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me : * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio II

Ita ergo et Joseph, indígnum et peccatórem se réputans, dicébat intra se, a tali et tanta non debére sibi ultra familiáre præstári contubérnium, cujus supra se mirábilem expavescébat dignitátem. Vidébat et horrébat divínæ præséntiæ certíssimum gestántem insígne; et quia mystérium penetráre non póterat, volébat dimíttere eam. Expávit Petrus poténtiæ magnitúdinem: expávit centúrio præséntiæ majestátem : exhórruit nimírum et Joseph, sicut homo, hujus tanti miráculi novitátem. Miráris, quod Joseph prægnántis se consórtio

Vírginis judicábat indígnum, cum áudias et sanctam Elísabeth ejus non posse ferre præséntiam, nisi cum tremóre quidem et reveréntia? Ait namque: Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me?

℟. Státuet † fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio III

Ideo ítaque Joseph vóluit dimíttere eam. Sed quare occúlte, et non palam? Ne vidélicet divórtii causa inquireretúr, exigerétur rátio. Quid enim vir justus respondéret pópulo duræ cervícis, pópulo non credénti et contradicénti? Si díceret quod sentiébat, quod de illíus puritáte comprobáverat, nonne mox incréduli et crudéles Judæi subsannárent illum, lapidárent illam? Quómodo namque Veritáti créderent tacénti in útero, quam póstea contempsérunt clamántem in templo? Quid fácerent necdum apparénti, cui póstmodum ímpias manus injecérunt étiam miráculis coruscánti? Mérito ergo Vir justus, ne aut mentíri aut diffamáre cogerétur innóxiam, vóluit occúlte dimíttere eam.

℟. Exáudi † vocem meam, qua clamávi ad te: * Miserére mei, et exáudi me, allelúja. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. Miserére. Glória Patri. Miserére.

Vesp. de sequenti die Octava.

FERIA IV IN OCTAVA S. JOSEPH

Duplex majus

Omnia ut in Festo 864, præter Lectiones II et III Nocturni, quæ dicuntur ut infra.

IN I NOCTURNO

Lectiones ut in Festo, nisi resumendæ sint Lectiones Dñicæ præcedentis, quæ cum suis ℟℟. legendæ sunt.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 1 de Nupt. et Concup. cap. 11

Lectio V

Non falláciter ab Angelo dictum est ad Joseph: Noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Conjux vocátur ex prima fide desponsatiónis, quam concúbitu nec cognóverat nec fúerat cognitúrus; nec períerat, nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubi nec fúerat nec futúra erat ulla carnis commíxtio. Erat quippe illa Virgo; ídeo et sánctius et mirabílius jucúnda suo viro, quia étiam fecúnda sine viro, prole dispar, fide compar. Propter quod fidéle conjúgium paréntes Christi vocári ambo meruérunt, et non solum illa mater, verum étiam ille pater ejus, sicut conjux matris ejus, utrúmque mente, non carne. Sive autem ille pater sola mente, sive illa mater et carne, paréntes tamen ambo humilitátis ejus, non sublimitátis; infirmitátis, non divinitátis.

℟. Dedísti mihi † protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio VI

Neque enim mentítur Evangélium, ubi légitur : Et erat Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo : Et álio loco : Ibant paréntes ejus per omnes annos in Jerúsalem. Item paulo post : Et dixit Mater ejus ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic ? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. At ille, ut osténderet habére se præter illos Patrem, qui eum génuit præter matrem, respóndit eis : Quid est, quod me quærebátis ? Nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse ?

℟. Státuet † fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur ; protegétur sub tégmine illíus a fervóre : * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio VII

Et rursum, ne hoc dicto paréntes illos negásse putarétur, Evangelísta secútus adjúnxit: Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos ; et descéndit cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis. Quibus súbditus nisi paréntibus ? Quis autem súbditus, nisi Jesus Christus, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æquálem Deo ?

℟. Exáudi † vocem meam, qua clamávi ad te : * Miserére mei, et exáudi me, allelúja. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. Miserére.

Lectio VIII

Cur ergo illis súbditus, qui longe infra formam Dei erant, nisi quia semetípsum exinanívit formam servi accípiens, cujus formæ paréntes erant ? Sed profécto nec ipsíus formæ servi paréntes ambo essent, nisi inter se étiam sine carnis commixtióne cónjuges essent. Unde et séries generatiónum, cum paréntes Christi connexióne successiónis commemorántur, usque ad Joseph pótius, sicut factum est, fúerat perducénda ; ne in illo conjúgio viríli séxui, útique potióri, fíeret injúria, cum veritáti nihil períret, quia ex sémine David, ex quo ventúrus prædíctus est Christus, et Joseph erat et María. Omne ítaque nuptiárum bonum implétum est in illis paréntibus Christi : proles, fides, sacraméntum. Prolem cognóscimus ipsum Dóminum Jesum ; fidem, quia nullum adultérium ; sacraméntum, quia nullum divórtium.

℟. Si consístant † advérsum me castra, non timébit cor meum : * Si exsúrgat advérsum me prœlium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exsúrgat. Glória Patri. Si exsúrgat.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — *Cap. 3*

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Serm. 135 (Appd.) n. 2 et 8

Natális hódie alter est quodam modo Salvatóris. Nam

eísdem eum signis, eísdem miráculis cognóscimus génitum, sed nunc majóri mystério baptizátum. Ait enim Deus: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Præclárior plane est secúnda, quam prima natívitas. Illa enim sine teste siléntio Christum génuit; ista cum divinitátis professióne Dóminum baptizávit. Ab illa se Joseph, qui pater putabátur, excúsat; in hac se Pater, qui non credebátur, insínuat. Ibi labórat suspiciónibus Mater, quia professióni déerat pater; hic honorátur Génitrix, quia Divínitas Fílium protestátur.

℟. Joseph, † fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem Fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio X

Honorátior, inquam, secúnda, quam prima natívitas. Síquidem pater hic Deus majestátis inscríbitur; illic Joseph ártifex æstimátur. Et licet in utráque Dóminus per Spíritum Sanctum et natus sit et baptizátus, tamen honorátior est, qui de cælis clamat, quam qui in terris labórat.

℟. Ascéndit Joseph † a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quod esset de domo et família David, allelúja. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo quod.

Lectio XI

Joseph ergo faber in terris pater putabátur esse Dómini Salvatóris, nec ab hoc ópere Deus, qui vere est Pater Dómini nostri Jesu Christi, exclúditur; nam est et ipse faber. Ipse enim est ártifex, qui hujus mundi máchinam non solum mirábili, sed étiam ineffábili poténtia fabricávit.

℟. Surge, † et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et esto.

Lectio XII

Tamquam sápiens architéctus cælum sublimitáte suspéndit, terram mole fundávit, mária cálculis alligávit. Ipse est ártifex, qui ad mensúram quamdam supérbiæ depónit fastígia, humilitátis extréma sublímat. Ipse est ártifex, qui in nostris móribus præcídit supérflua ópera, utília quæque consérvat. Ipse est ártifex, cujus secúrim ad radícem nostram pósitam Joánnes Baptísta comminátur, ut omnis arbor, quæ normam justæ discretiónis excésserit, excísa radícitus tradátur incéndio; quæ autem mensúram veritátis habúerit, cæléсти fábricæ deputétur.

℟. Fidélis servus † et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam: * Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum, allelúja. ℣. Qui custos est Dómini sui, glorificátur. Amen dico. Glória Patri. Amen dico.

Evangelium ut in Festo. 869

FESTA MAJI

DIE 1 MAJI

SS. PHILIPPI ET JACOBI APOSTOLORUM

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Dómine, † osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, ut in I Vesperis Apostolorum. 4*

2 Philíppe, † qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

3 Tanto témpore † vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

4 Si dilígitis me, † mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem morte crudelíssima
Servi damnárant ímpii.

Sermóne blando Angelus
Prædíxit muliéribus :
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quantócius.

Illæ dum pergunt cóncitæ
Apóstolis hoc dícere,
Vidéntes eum vívere,
Christi tenent vestígia.

Quo ágnito, discípuli
In Galilæam própere
Pergunt vidére fáciem
Desiderátam Dómini.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Post Ascensionem : Glória tibi, Dómine, Qui scandis super sídera, etc.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña Non turbétur † cor vestrum, neque formídet : créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Tristes erant Apóstoli, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Aña Stabunt justi † in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei cum reliquis de Communi Apostolorum. 6*

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Incipit Epístola cathólica beáti Jacóbi Apóstoli

Lectio I *Cap. 1, 1-16*

Jacóbus, Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Lectio II

Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans. Qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino.

℟. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio III

Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fæni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fænum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Lectio IV

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo, cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus. Deínde concupiscéntia, cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero, cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Ibant Apóstoli † gaudéntes a conspéctu concílii: * Quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN II NOCTURNO

Aña Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja. Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus, cum reliquis. 11*

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Lectio V

Philíppus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt : a quo cum accepísset Nathánaël, venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quod Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt; et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu Sancto, cum ei Scýthia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam gentem ad christiánam fidem convértit. Postrémo, cum Hierápolim Phrýgiæ venísset, pro Christi nómine cruci affíxus, lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

℟. Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio VI

Jacóbus frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, numquam tonsus est, nec unguénto nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur : cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imitarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum epíscopum creavérunt; ad quem étiam Princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuísse.

℟. Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio VII

Cum autem in concílio Jerosólymis controvérsia esset orta de lege et circumcisióne; Jacóbus, Petri senténtiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem Géntium probávit, fratribúsque abséntibus scribéndum esse dixit, ne Géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas: Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

℟. Isti sunt † agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Lectio VIII

Tanta autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fímbriam vestiménti ejus certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cum trigínta annis illi Ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum

Dei Fílium constantíssime prædicans, lapídibus primum appétitur; mox in altíssimum Templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui, confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cælum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis: Ignósce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta Templum, ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit epístolam, quæ de septem cathólicis est.

℟. Vidi portam † civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja, allelúja. ℣. Vidi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo, ornátam tamquam sponsam viro suo. Et super. Glória Patri. Et super.

IN III NOCTURNO

Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 15*

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 14*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 67 in Joannem, n. 1 et 2

Erigénda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ídeo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio X

Créditis, ínquit, in Deum, et in me crédite. Cónsequens est enim, ut, si in Deum créditis, et in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus. Créditis in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo; semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi: non turbétur cor vestrum; suscitábit illam forma Dei.

℟. Cándidi † facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Bened. Quorum Festum cólimus, ipsi.

Lectio XI

Sed quid est, quod séquitur : In domo Patris mei mansiónes multæ sunt ; nisi quia et sibi metuébant ? Unde audíre debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri: Non cantábit gallus,donec ter me neges ?

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja : * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus,et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Vel sequens ℟. Tanto témpore, sine Glória Patri, si Lectio XII non sit de Ss. Apostolis.

Si occurrat Dominica II post Pascha, 12 Lectio erit de Homilia Dominicæ cum ℟. De ore. (℟. II primi Nocturni Dominicæ.)

Lectio XII

Tamquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur; sed cum áudiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt : si quo minus dixíssem vobis : Quia vado paráre vobis locum; a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros. Quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior, in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

℟. Tanto témpore † vobíscum sum, et non cognovístis me ? * Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum,allelúja: Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est ? allelúja, allelúja. ℣. Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. Philíppe. Glória Patri. Philíppe.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 14, 1-13

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Si quo minus dixíssem vobis : Quia vado paráre vobis locum. Et si abíero, et præparávero vobis locum : íterum vénio, et accípiam vos ad meípsum, ut, ubi sum ego, et vos sitis. Et quo ego vado scitis, et viam scitis. Dicit ei Thomas : Dómine, nescímus quo vadis : et quómodo póssumus viam scire ? Dicit ei Jesus : Ego sum via, véritas, et vita ; nemo venit ad Patrem nisi per me. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis : et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum. Dicit ei Philíppus : Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. Dicit ei Jesus : Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me ? Philíppe,qui videt me,videt et Patrem. Quómodo tu dicis: Osténde nobis Patrem ? Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est ? Verba, quæ ego loquor vobis, a meípso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit ópera. Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est ? Alióquin propter ópera ipsa crédite. Amen, amen, dico vobis, qui credit in me, ópera quæ ego fácio, et ipse fáciet, et majóra horum fáciet : quia ego ad Patrem va-

do. Et quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, hoc fáciam.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Dómine, † osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Philíppe, † qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

3 Tanto témpore † vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

4 Si cognovissétis me, † et Patrem meum útique cognovissétis: et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúja, allelúja, allelúja.

5 Si dilígitis me, † mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúja. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

Claro Pascháli gáudio
Sol mundo nitet rádio,
Cum Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.

Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne fúlgida,
Resurrexísse Dóminum
Voce faténtur pública.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut tibi laudes débitas
Reddámus omni témpore.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Ego sum via, † véritas, et vita; nemo venit ad Patrem nisi per me, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Philíppe.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Tanto témpore.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD NONAM

Aña Si dilígitis me.

Capitulum *Rom. 8, 28*

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, * iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 881 præter sequentia.

Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. 17*

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Si manséritis in me, † et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis, allelúja, allelúja, allelúja.

Et fit Commem. sequentis.

Die 2 Maji

S. ATHANASII

Ep., Conf. et Ecclesiæ Doctoris

Duplex

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Athanásius, epíscopus Alexandrínus, cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, cum, adhuc diáconus, in concílio Nicæno Aríi impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias molíri numquam destíterint. In exsílium actus, in Gállia apud Tréviros exsulávit. Incredíbiles dein calamitátes perpéssus, magnam orbis partem peragrávit ; ac sæpe e sua ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem, Július Románi Pontíficis auctoritáte atque decrétis concílii Sardicénsis ac Jerosolymitáni, restitútus est, Ariánis intérea illi semper inféstis. Dénique ex tot tantísque perículis divínitus eréptus, Alexandríæ mórtuus est sub Valénte. Ejus vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie et ad illustrándam cathólicam fidem præclàre scripsit, sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam ecclésiam sanctíssime gubernávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis.

DIE 3 MAJI

IN INVENTIONE S. CRUCIS

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

O magnum † pietátis opus : mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit, allelúja. Psalmi de Dñica. 157

2 Salva nos, † Christe Salvátor, per virtútem Crucis : qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, allelúja.

3 Ecce Crucem Dómini, † fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Per signum Crucis † de inimícis nostris líbera nos, Deus noster, allelúja.

Capitulum *Phil. 2, 5-7*

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo:† sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus,* et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, * Allelúja, allelúja. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúja. Glória Patri. Adorámus.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens : In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
In hoc Pascháli gáudio
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula. Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Magnif., Aña O Crux, † splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi : dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera; salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde; ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur : Qui vivis et regnas.

Deinde fit Commem. S. Athanasii,

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio ut supra. 887

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Regem crucifíxum, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Prœlium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morsu in mortem córruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Caro factus pródiit.

Vagit Infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et manus pedésque, et crura
Stricta cingit fáscia.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Invéntæ Crucis † Festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de I Nocturno Communis Confessoris 80*; ultimo excepto, cujus loco dicitur sequens

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Invéntæ Crucis Festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas

Lectio I *Cap. 3, 10-14*

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim : Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, manféstum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum : quia scriptum est : Maledíctus omnis qui pendet in ligno : ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Gloriósum diem † sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum: * In quo Redémptor noster, mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

De Epístola ad Philippénses

Lectio II *Cap. 2, 5-11*

Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum : et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis, † inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine : * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, allelúja. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

De Epístola ad Colossénses

Lectio III *Cap. 2, 9-15*

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis ; in quo et circumcísi estis circumcisióne non manu facta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi ; consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis.

℟. Hæc est arbor † dignissima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis Auctor própria morte mortem ómnium superávit, allelúja, allelúja. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. In qua.

Lectio IV

Et vos, cum mórtui essétis in delíctis et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta : delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci : et exspólians principátus, et potestátes tradúxit confidénter, pa-

lam triúmphans illos in semetípso.

℟. O Crux † benedícta, * Quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, allelúja. ℣. O Crux gloriósa et admirábilis, o Crux veneránda. Quæ sola. Glória Patri. Quæ sola.

IN II NOCTURNO

Aña Felix ille triúmphus † fit salus ægris; vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit;

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini,* in longitúdinem diérum.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei,* ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui,* et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter

age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum,* de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvábit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Felix ille triúmphus fit salus ægris ; vitæ lignum,mortis remédium, allelúja.

℣. Adorámus te,Christe,et benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Lectio V

Post insígnem victóriam,quam Constantínus imperátor, divínitus accépto signo Domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater, in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit ; ubi marmóream Véneris státuam, in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos, everténdam curávit. Quod item fecit ad præsépe Salvatóris et in loco resurrectiónis, inde Adónidis, hinc Jovis subláto simulácro.

℟. Nos autem † gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra : * Per quem salváti et liberáti sumus, allelúja. ℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine,et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per quem.

Lectio VI

Itaque loco Crucis purgáto,alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis Domínicæ títulus : qui

cum ex tribus cui affíxus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam Macárius, Jerosolymórum epíscopus, factis Deo précibus, síngulas cruces cuídam féminæ, gravi morbo laboránti, admóvit; cui cum réliquæ nihil profuíssent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

℟. Dum sacrum pignus † cælitus revelátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta, allelúja, allelúja. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reseréntur. Adsunt.

Lectio VII

Hélena, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno fílio détulit; quæ Romæ repósita fuit in ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoriánis.

℟. Hoc signum Crucis † erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri, allelúja, allelúja. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc manifésta.

Lectio VIII

Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur. Ita res, quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

℟. Per signum Crucis † de inimícis nostris, allelúja, * Líbera nos, Deus noster, allelúja, allelúja. ℣. Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem Crucis. Líbera. Glória Patri. Líbera.

IN III NOCTURNO

Aña Adorámus te, † Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja. Cantica Dómine, audívi auditiónem tuam. ut in Psaltério. 33

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. ℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — Cap. 3

In illo témpore: Erat homo ex pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 11 in Joan. n. 3

Nicodémus ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nómine ejus. Quare crediderunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat.

℟. Dulce lignum, † dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi, allelúja. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ sola.

Lectio X

Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℟. Sicut Móyses † exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut omnis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Si ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen, dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis.

℟. Tuam Crucem † adorámus, Dómine: tuam gloriósam recólimus passiónem: * Miserére nostri, qui passus es pro nobis, allelúja. ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi: quia per Crucem tuam redemísti mundum. Miserére.

Si dicenda sit XII Lectio alicujus Officii commemorati, ex XI et XII Lectionibus fit una.

Lectio XII

Inténdat et intélligat cáritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? respóndet, Credo, et signat se Cruce Christi: portat in fronte, et non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas carnem Fílii hóminis, et bibis sánguinem Fílii hóminis? nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei.

℟. Ecce Crucem Dómini, † fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, * Radix David, allelúja, allelúja. ℣. Crux benedícta, in qua triumphávit Rex Angelórum. Radix. Glória Patri. Radix.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 3, 1-15

In illo témpore: Erat homo ex pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster; nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen, dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Dicit ad eum Nicodémus: Quómodo potest homo nasci, cum sit senex? numquid potest in ventrem matris suæ iteráto introíre, et renásci? Respóndit Jesus: Amen, amen, dico tibi, nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu Sancto, non potest introíre in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex spíritu, spíritus est. Non

miréris quia dixi tibi: opórtet vos nasci dénuo. Spíritus ubi vult spirat, et vocem ejus audis, sed nescis unde véniat, aut quo vadat: sic est omnis qui natus est ex spíritu. Respóndit Nicodémus, et dixit ei: Quómodo possunt hæc fíeri? Respóndit Jesus, et dixit ei: Tu es magíster in Israël, et hæc ignóras? Amen, amen, dico tibi, quia quod scimus lóquimur, et quod vídimus testámur, et testimónium nostrum non accípitis. Si terréna dixi vobis et non créditis: quómodo, si díxero vobis cæléstia, credétis? Et nemo ascéndit in cælum, nisi qui descéndit de cælo, Fílius hóminis, qui est in cælo. Et sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto; ita exaltári opórtet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 O magnum † pietátis opus: mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Salva nos, † Christe Salváto r, per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, allelúja.

3 Ecce Crucem Dómini, † fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Nos autem † gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúja.

5 Per signum Crucis † de inimícis nostris líbera nos, Deus noster, allelúja.

Capitulum *Phil. 2, 5-7*

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Hoc signum Crucis erit in cælo, * Allelúja, allelúja. Hoc signum. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúja. Glória Patri. Hoc signum.

Hymnus

Lustris sex qui jam perá ctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito :
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Bened., Aña Super ómnia † ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua Vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti : concéde; ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit Commem. Ss. Alexandri I Papæ, Eventii, Theoduli Mm. et Juvenalis Ep. et Conf.

Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli atque Juvenális natalítia cólimus ; a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Salva nos.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Ecce Crucem Dómini.

Capitulum *Gal. 6, 14*

Mihi autem absit gloriári, † nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi ; * per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

AD NONAM

Aña Per signum Crucis.

Capitulum *Philip. 2, 8-9*

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum,* et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 888 præter :

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Magnif., Aña Crucem sanctam súbiit, † qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Et non fit Commem. sequentis.

Die 4 Maji

S. MONICÆ Viduæ

Memoria

Ad Laudes, Aña Date ei † de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis

tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, mæréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti : da nobis utriúsque intervéntu ; peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

Die 5 Maji

S. PII V Papæ et Conf.

Duplex *(m. t. v.)*

Oratio

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es : fac nos ipsíus defféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis ; ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Pius, Boschi in Insúbria natus, cum quatuórdecim esset annórum, órdinem Prædicatórum ingréssus est. Sacerdótio auctus, sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti animárum fructu hábuit. Inquisitóris offícium diu fórtiter ac laudabíliter sustínuit, et a Paulo quarto ad Nepesínum et Sutrínum episcopátum promótus, post biénnium inter patres cardináles adscríptus est. A Pio quarto translátus ad ecclésiam Montis Regális in Subalpínis, diœcésim vísitans, abúsus représsit ; et, Romam revérsus, in gravíssimis negótiis expediéndis fuit occupátus. Mórtuo autem Pio, præter ómnium exspectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Selímum Turcárum tyránnum, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas, non tam armis quam fusis précibus devícit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem paráret, piíssime óbiit in Dómino, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo. Corpus ejus in basílica sanctæ Maríæ majóris summa fidélium veneratióne cólitur. Eum Clemens Papa undécimus catálogo Sanctórum adscrípsit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui, allelúja. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 6 Maji

S. JOANNIS APOSTOLI ante portam Latinam

Duplex majus

Omnia de Communi Apostolorum Tempore Paschali 24* præter sequentia.

IN I VESPERIS

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña In fervéntis † ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illæsus exívit, allelúja.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant : præsta, quæsumus ; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Pii :

Aña Dum esset summus Póntifex, † terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio ut supra. 898

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et socíetas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Lectio II

Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto.

℟. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio III

Si dixérimus, quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus, quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Lectio IV *Cap. 2, 1-6*

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed, et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiátio pro peccátis nostris : non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus ob-

servémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est : et in hoc scimus, quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Ibant Apóstoli † gaudéntes a conspéctu concílii : * Quóniam digni hábiti sunt, pro nómine Jesu contuméliam pati, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri contra Joviniánum

Lectio V *Lib. 1, n. 26*

Joánnes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit; et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu; et, quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat, ut intérroget; et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum, sed ille prævénit; cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent; solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

℟. Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et æternitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio VI

Fuit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta : Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magíster; Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt; Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno príncipe ob Dómini martýrium relegátus, Apocalýpsim, infiníta futurórum mystéria continéntem.

℟. Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio VII

Refert autem Tertulliánus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit. Sed et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere : Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham; Lucas a sacerdótio Zacharíæ; Marcus a prophetía Malachíæ et Isaíæ.

℟. Isti sunt † agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Lectio VIII

Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam; secúndus fáciem víturi, propter sacerdótium; tértius fáciem leónis propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, dicens: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Vidi portam † civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja, allelúja. ℣. Vidi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam tamquam sponsam viro suo. Et super. Glória Patri. Et super.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 20*

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 3 Com. in Matth. c. 20, v. 22-23

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut, cum Dóminus díxerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum et flagellándum et crucifigéndum; et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus, Et tértia die resúrget; putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum, et hoc, quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum; et, avíditáte feminéa, præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio X

Quod autem intérrogat Dóminus et, illa peténte, respóndit: Quid vis? non venit de ignorántia; sed ex ejus persóna dícitur, qui flagellándus et crucifigéndus erat. Quómodo et in hæmorrhoíssa: Quis me tétigit? Et de Lázaro: Ubi posuístis eum? In véteri quoque testaménto: Adam, ubi es? Et: Descéndens vidébo, si juxta clamórem, qui venit ad me, perfíciant: sin autem non est, ut sciam. Póstulat autem mater filiórum Zebedæi erróre mulíebri et pietátis afféctu, nésciens quid péteret. Nec mirum, si ista arguátur imperítiæ, cum de Petro dicátur, quando tria vult fácere tabernácula: nésciens quid díceret.

℟. Cándidi † facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Si dicenda sit 12 Lectio alicujus Officii commemorati, ex XI et XII Lectione fit una.

Lectio XI

Mater póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur, intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud : Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste; et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert, quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja : * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio XII

Quæritur quómodo cálicem martýrii fílii Zebedæi, Jacóbus vidélicet et Joánnes, bíberint; cum Scriptúra narret Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed, si legámus ecclesiásticas histórias, in quibus fertur, quod et ipse propter martýrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit ; vidébimus martýrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

℟. Non vos † me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis. Glória Patri. Ut eátis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 20, 20-23

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei : Quid vis? Ait illi: Dic ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Jesus, dixit : Nescítis quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei : Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis : sedére autem ad déxteram meam vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo.

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis, in Dñicis, et quando sumenda sit XII Lectio de Homilia Feriæ aut Vigiliæ occurrentis.

Lectio XII

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri contra Joviniánum

Lib. 1, n. 26

Joánnes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit; et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu; et, quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat, ut intérroget;

et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum, sed ille prævénit; cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent; solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est. Fuit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Refert autem Tertulliánus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis. Glória Patri. In mandátis.

AD LAUDES

Omnia de Communi. 27*

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant : præsta, quæsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis de Communi Apostolorum Tempore Paschali 24* præter sequentia.

Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. 17*

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña In fervéntis † ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illæsus exívit, allelúja.

Oratio ut supra.

Die 9 Maji

S. GREGORII NAZIANZENI
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprécare pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Gregórius Nazianzénus, nóbilis Cáppadox, ob singulárem divinárum litterárum sciéntiam, Theólogi cognómen consecútus, Athénis in omni disciplinárum génere, una cum sancto Basilío erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit. Primum Sasimórum epíscopus creátus est, deínde Naziánzénam ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim, ad eam regéndam ecclésiam accersítus, cum civitátem, erróribus hæresum purgátam, ad cathólicam fidem reduxísset, quod ei ómnium amórem conciliáre debébat, mul-

tórum parávit invídiam. Itaque, cum inter epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Naziánzum revérsus, cum illi ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, se totum ad oratiónem et stúdium rerum divinárum cóntulit. Egrégie multa scripsit solúta oratióne ac vérsibus, et consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Imperatóre Theodósio, ad cæléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In II Vesperis fit Commem. sequentis.

Die 10 Maji

SS. GORDIANI ET EPIMACHI Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 12 Maji

SS. NEREI, ACHILLEI ET PANCRATII Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 13 Maji

COMMEMORATIO SS. MARTYRUM

et aliorum Sanctorum, quorum Reliquiæ in Ecclesiis nostri Ordinis asservantur

Duplex majus

IN I VESPERIS

Aña 1 Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Ps. 109 Dixit Dómi-

Eodem die 13 Maji

S. ROBERTI BELLARMINO

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (simplificatum)

IN I VESPERIS

Festi Ss. Reliquiarum fit Commem. S. Roberti Bellarmino.

Antiphona

O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Robérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad errórum insídias repelléndas et Apostólicæ Sedis jura propugnánda, beátum Robértum Pontíficem tuum atque Doctórem, mira eruditióne et virtúte decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde ; ut nos in veritátis amóre crescámus, et errántium corda ad Ecclésiæ tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

In Matutino Festi Ss. Reliquiarum dicitur :

Lectio XII

Robértus, Politiánus, e patrícia Bellarminórum gente, matrem pientíssimam hábuit Cýnthiam Cervíni, Marcélli Papæ secúndi sorórem. Exímia pietáte et castíssimis móribus ornátus, duodevigínti annórum adoléscens Societátem Jesu Romæ ingréssus est, in eáque, ad mortem usque religiosárum virtútum ómnibus exémplo fuit. Post philosophíæ currículum Floréntiam primum missus, tum Montem Regálem, Patávium et Lovánium, magístri et concionatóris múnere, nondum sacérdos, mirífice functus est. Lovánii prætérea sacerdótio auctus, theologíam ita dócuit, ut theólogus per Európam claríssimus jam tum haberétur. Romam revocátus, theológicam controversiárum disciplínam in Collégio Románo trádidit, ubi étiam vitæ spirituális magíster constitútus, angélicum júvenem Aloýsium per sanctitátis sémitas moderátus est. A Cleménte Papa octávo, frustra relúctans, in Patrum Cardinálium númerum cooptátus, et paulo post consecrátus epíscopus Capuánam archidiœcésim triénnium sanctíssime rexit ; quo múnere depósito, integérrimus ac fidelíssimus Summi Pontíficis consiliárius in Urbe degit, usque dum, prope octogenárius, die décima séptima Septémbris, anno millésimo sexcentésimo vigésimo primo pie in Dómino quiévit. Præter Controversiárum volúmina, multa ália præcláre scripsit, inter quæ áureus catechésis libéllus exstat insígnis. Fortíssimum hunc cathólicæ veritátis propugnatórem Pius undécimus, Póntifex Máximus, in Sanctórum númerum rétulit atque universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit eum. Glória Patri. Et implévit eum.

IN LAUDIBUS

Festi Ss. Reliquiarum fit Commem. S. Roberti Bellarmino :

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad errórum insídias repelléndas et Apostólicæ Sedis jura propugnánda, beátum Robértum Pontíficem tuum atque Doctórem, mira eruditióne et virtúte decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde ; ut nos in veritátis amóre crescámus, et errántium corda ad Ecclésiæ tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

In II Vesperis Festi Ss. Reliquiarum fit Commem. S. Roberti Bellarmino.

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Robérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio ut supra in Laudibus.

Concordat cum originali approbato.
Brugis, die 23 Septembris 1932.
Jos. Van der Meersch,
vic. gen.

Imprimatur :
Romæ ex ædibus S. Anselmi die 31 Julii 1932
† Fidelis de Stotzingen,
Abbas Primas, O. S. B.

Typis Desclée De Brouwer & Soc., Brugis. — Made in Belgium. — 7450.

nus Dómino meo, cum reliquis de I Vesperis Apostolorum. 4*

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja : et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Rom. 8, 11*

Si Spíritus ejus, qui suscitávit Jesum a mórtuis, hábitat in vobis : † qui suscitávit Jesum Christum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, * propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus

Adéste, Sancti, plúrimo
Dum thure, vestra dum piis
Colúntur ossa rítibus,
Votis favéte súpplicum.

Non illa, quamquam trístibus
Imum redácta in púlverem
Dudum sepúlcris squáleant,
Divína virtus déserit.

Sed sancta præsénti fovet
Implétque templa númine,
Sed et futúræ spíritus
Post sæcla servat glóriæ.

Hinc ille, qui nostris latet
Cinis sub aris cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet, fugátque dæmones.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, allelúja. ℟. Unum ex his non conterétur, allelúja.

Ad Magnif., Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio

Deus, qui hanc sacrosánctam ecclésiam tot voluísti Sanctórum decorári Relíquiis: auge in nobis resurrectiónis fidem; et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Deum vivum, in quem cor et caro Sanctórum exsúltant, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Adéste, Sancti, plúrimo, ut in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Aña Stabunt justi † in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit cum reliquis de Communi plurimorum Martyrum. 49*

℣. Dórmiunt in terræ púlvere, allelúja. ℟. Evigilábunt in vitam ætérnam, allelúja.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I *Cap. 6, 9-11*

Vidi subtus altáre ánimas interfectórum propter Verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes : Usquequo, Dómine, (sanctus et verus,) non júdicas, et non víndicas sánguinem nostrum de iis, qui hábitant in terra? Et datæ sunt

illis síngulæ stolæ albæ: et dictum est illis, ut requiéscerent adhuc tempus módicum, donec compleántur consérvi eórum, et fratres eórum, qui interficiéndi sunt sicut et illi.

℞. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Lectio II *Cap. 7, 14-17*

Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus: et qui sedet in throno, habitábit super illos. Non esúrient, neque sítient ámplius, nec cadet super illos sol, neque ullus æstus: quóniam Agnus, qui in médio throni est, reget illos, et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum, et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum.

℞. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio III *Cap. 12, 9-12*

Et projéctus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui vocátur diábolus et sátanas, qui sedúcit univérsum orbem: et projéctus est in terram, et ángeli ejus cum illo missi sunt. Et audívi vocem magnam in cælo, dicéntem: Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus: quia projéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte. Et ipsi vicérunt eum propter sánguinem Agni, et propter verbum testimónii sui, et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem. Proptérea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis.

℞. Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Lectio IV *Cap. 14, 9-12*

Si quis adoráverit béstiam et imáginem ejus, et accéperit charactérem in fronte sua, aut in manu sua: et hic bibet de vino iræ Dei, quod mistum est mero in cálice iræ ipsíus, et cruciábitur igne et súlphure in conspéctu Angelórum sanctórum, et ante conspéctum Agni: et fumus tormentórum eórum ascéndet in sæcula sæculórum: nec habent réquiem die ac nocte, qui adoravérunt béstiam, et imáginem ejus, et si quis accéperit charactérem nóminis ejus. Hic patiéntia Sanctórum est, qui custódiunt mandáta Dei, et fidem Jesu.

℞. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

IN II NOCTURNO

Aña Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja. Ps. 32 Exsultáte, justi, in Dó-

mino cum reliquis de Communi plurimorum Martyrum. 52*

℣. Justi quasi virens fólium germinábunt, allelúja. ℟. Non commovébitur radix eórum, allelúja.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis
Sermo 5 in Festo omn. Sanct. n. 5-7 et 9

Lectio V

Quamquam, dilectíssimi, honórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur; plane, quod eórum memóriam venerámur, nostra ínterest, non ipsórum. Vultis scire, quantum ínterest nostra? Ego in me, fáteor, ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, et desidérium triplex. Primum desidérium, quod in nobis Sanctórum memória vel éxcitat, vel íncitat magis, hoc est, ut eórum tam optábili societáte fruámur, et mereámur concíves et contubernáles esse Spiríttuum beatórum, et collætári communióne Sanctórum.

℟. Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio VI

Singulórum vero recordatiónes, quasi scintíllæ síngulæ, immo quasi ardentíssimæ faces, devótos accéndunt ánimos, ut eórum et conspéctum sítiant et compléxum, ádeo, ut plerúmque étiam inter eos esse se réputent, modo ad omnes simul, modo ad hos, vel ad illos tota aviditáte et veheméntia corda vibrántes. Non tantúmmodo socíetas, sed étiam felícitas nobis est optánda Sanctórum: glóriam quoque ferventíssimo stúdio ambiámus. Hoc ergo secúndum desidérium, quod ex Sanctórum commemoratióne flagrat in nobis, ut sicut illis, sic nobis étiam Christus appáreat vita nostra, et nos quoque cum ipso appareámus in glória.

℟. In servis suis, † allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio VII *n. 10-11*

Sane, ut eam glóriam nobis speráre líceat, et ad tantam beatitúdinem aspiráre, summópere nobis desideránda sunt suffrágia quoque Sanctórum: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, eórum nobis intercessióne donétur. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei. Nostis ipsi perículum nostrum, nostis ignorántiam nostram, dolos adversariórum, nostis eórum ímpetus, et nostram fragilitátem. Vobis enim loquor, qui in eádem tentatióne fuístis, qui eósdem superástis conflíctus, eósdem láqueos evasístis, qui didicístis ex his, quæ passi estis, compassiónem. Amplióri fidúcia ad vos confúgio, vos hábeo in ipsa humanitáte consórtes, ut opórteat vos familiárius et speciálius miseréri ossi de óssibus vestris, et carni de carne vestra.

℟. Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die.

Lectio VIII

Dénique transeúntes ex hoc mundo ad Patrem, sancta nobis pígnora reliquérunt. Apud nos síquidem córpora eórum in pace sepúlta sunt, quorum nómina vivent in sæculum, id est, quórum numquam glória sepelítur. Absit, absit a vobis, ánimæ sanctæ, Ægýptia illa crudélitas pincérnæ Pharaónis, qui in gradum prístinum restitútus, statim oblítus est Joseph sancti, qui in cárcere tenebátur; non enim erant unius cápitis membra, nec áliqua pars fidéli cum infidéli, aut ulla socíetas Israëlítæ ad Ægýptium, non plus quam luci ad ténebras. Interpretátur enim Ægýptus ténebræ, Israël autem Videns Deum: atque ídeo, ubicúmque Israël erat, lux erat. Hæc vero nostra et Sanctórum cohæréntia est, ut nos congratulémur eis, ipsi compatiántur nobis: nos devóta meditatióne regnémus in eis, ipsi in nobis et pro nobis mílitent pia interventióne.

℟. Lætábitur † justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur * Omnes recti corde, allelúja, allelúja. ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, et gloriámini. Omnes. Glória Patri. Omnes.

IN III NOCTURNO

Aña Laudáte, † qui habitátis in púlvere: cum edúxero vos de túmulis vestris, sciétis quia ego Dóminus, allelúja. Cantica Justórum ánimæ in manu Dei sunt. de Communi plurimorum Martyrum. 57*

℣. Cum Christus apparúerit vita vestra, allelúja. ℟. Tunc et vos apparébitis cum ipso in glória, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 6*

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expos. Evang. Lucæ lib. V, n. 60 et 61

Vide órdinem. Opórtet te páuperem fíeri spíritu; humílitas enim spíritus divítiæ virtútum sunt. Nisi pauper fúeris, mitis esse non póteris. Qui mitis est, potest lugére præséntia: qui inferióra luget, potest desideráre melióra: qui superióra quærit, inferióra devítat, ut et ipse a superióribus adjuvétur: qui miserétur, cor suum mundat. Quid est enim mundáre ánimum, nisi sordem mortis aboLére? Eleemósyna enim a morte líberat. Patiéntia vero perféctio est caritátis. Qui autem pátitur persecutiónem, in último certámine constitútus probátur advérsis, ut, cum legítime certáverit, coronétur.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio X

Hos quidam volunt esse gradus virtútum, per quos ab últimis ad superióra possímus ascéndere. Dénique sicut incre-

ménta virtútum, ita étiam increménta sunt præmiórum : plus est enim Dei esse fílium, quam possidére terram, et consolatiónem meréri. Sed quia et primum præmium regnum cælórum est, et últimum præmium regnum cælórum est, numquid æquále præmium incipiéntibus atque perféctis est?

℟. Cándidi † facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Lectio XI

Habes primum regnum, quando Sancti rapiúntur in núbibus óbviam Christo in äëra. Multi enim dormiéntium surgent, isti in vitam ætérnam, illi in oppróbrium. Primum ergo regnum cælórum Sanctis propósitum est in absolutióne córporis: secúndum regnum cælórum est, post resurrectiónem esse cum Christo. Cum fúeris in regno cælórum, tunc procéssus est mansiónum : etsi unum regnum, divérsa tamen mérita sunt in regno cælórum.

℟. Fulgébunt † justi sicut lílium : * Et sicut rosæ in Jéricho florébunt ante Dóminum, allelúja. ℣. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Et sicut.

Lectio XII

Post resurrectiónem terram tuam incípies possidére, absolútus a morte. Ille enim cui dícitur : Terra es, et in terram ibis, non póssidet terram suam; non enim potest esse posséssor, qui non capit fructum. Absolútus ígitur per Domínicam crucem, si tamen intra jugum Dómini fúeris invéntus, consolatiónem in ipsa possessióne repéries. Consolatiónem séquitur delectátio, delectatiónem divína miserátio. Quem autem miserátur Dóminus, et vocat : qui vocátur, videt vocántem : qui Deum víderit, in jus divínæ generatiónis assúmitur : tunc demum quasi Dei fílius, cæléstis regni divítiis delectátur.

℟. Gaudéte, † justi, in Dómino, allelúja : * Rectos decet collaudátio, allelúja, allelúja. ℣. Cantáte ei cánticum novum : bene psállite ei in vociferatióne. Rectos. Glória Patri. Rectos.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 6, 17-23

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere : quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Et ipse, elevátis óculis in discípulos suos, dicébat : Beáti, páuperes : quia vestrum est regnum Dei. Beáti, qui nunc esurítis : quia saturabímini. Beáti, qui nunc fletis : quia ridébitis. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen ve-

strum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte in illa die, et exsultáte: ecce enim merces vestra multa est in cælo.

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I cl., in Dñicis, et quando sumenda sit XII Lectio de Homilia Feriæ aut Vigiliæ.

Lectio XII

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 5 in Festo omn. Sanct.

Sancti dénique transeúntes ex hoc mundo ad Patrem, sancta nobis pígnora reliquérunt. Apud nos síquidem córpora eórum in pace sepúlta sunt, quorum nómina vivent in sæculum, id est, quorum numquam glória sepelítur. Absit, absit a vobis, ánimæ sanctæ, Ægýptia illa crudélitas pincérnæ Pharaónis, qui in gradum prístinum restitútus, statim oblítus est Joseph sancti, qui in cárcere tenebátur; non enim erant uníus cápitis membra, nec áliqua pars fidéli cum infidéli, aut ulla socíetas Israëlítæ ad Ægýptium, non plus quam luci ad ténebras. Interpretátur enim Ægýptus ténebræ, Israël autem Videns Deum: atque ídeo, ubicúmque Israël erat, lux erat. Hæc vero nostra et Sanctórum cohæréntia est, ut nos congratulémur eis, ipsi compatiántur nobis: nos devóta meditatióne regnémus in eis, ipsi in nobis, et pro nobis mílitent pia interventióne.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis. Glória Patri. In mandátis.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus † et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Rom. 8, 11*

Si Spíritus ejus, qui suscitávit Jesum a mórtuis, hábitat in vobis: † qui suscitávit Jesum Christum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, * propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúja. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

O vos unánimes Christíadum chori,
Sanctórum túmulos et cíneres Patrum,
Caras exúvias, pígnora cælitum
Lætis dícite cántibus.

Cælo quando piis æqua labóribus
Felíces ánimæ gáudia póssident,

Pœnárum sóciis débita rédditur
Hic laus, et decus óssibus.

Passim sparsa Deus, pollíciti memor
Custos, ne péreant, pígnora cólligit,
Electósque suis próvidus ággerit
Aptándos lápides locis.

Quin et Relíquias et túmulos sibi
Aras ipse Deus cónsecrat hóstia;
Conjungénsque suis se caput ártubus,
Hos secum simul ímmolat.

Vos, quorum cíneres supplícibus pia
Tutum præsídium plebs colit ósculis,
Si vos nostra movent, subsídium boni
Vestris ferte cliéntibus.

Ut, cum nostra novis spléndida dótibus
Surget juncta choris spíritùum caro,
Indivísa Trias sit Deus ómnia
Nobis semper in ómnibus.
Amen.

℣. Sit memória justórum in benedictióne, allelúja. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo, allelúja.

Ad Bened., Aña Exhibeámus † córpora nostra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris, allelúja.

Oratio

Deus, qui hanc sacrosánctam ecclésiam tot voluísti Sanctórum decorári Relíquiis: auge in nobis resurrectiónis fidem; et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña In cæléstibus regnis.

Capitulum *Philipp. 3, 20-21*

Nostra conversátio in cælis est; unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, † qui reformábit corpus humilitátis nostræ, * configurátum córpori claritátis suæ.

℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, allelúja. ℟. Et laudes eórum núntiet Ecclésia, allelúja.

AD SEXTAM

Aña In velaménto.

Capitulum *1 Petr. 4, 14*

Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: † quóniam, quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, * super vos requiéscit.

℣. Non derelínquet Dóminus Sanctos suos, allelúja. ℟. In ætérnum conservabúntur, allelúja.

AD NONAM

Aña Fulgébunt justi.

Capitulum *1 Petr. 3, 13-14*

Quis est, qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? * sed et si quid patímini propter justítiam, beáti.

℣. Gloriósus Deus in Sanctis suis, allelúja. ℟. Mirábilis in majestáte, fáciens prodígia, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 904 præter sequentia:

Psalmi ut in II Vesperis de Communi plurimorum Martyrum. 61*

℣. Consolábor vos, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℟. Et

ossa vestra quasi herba germinábunt, allelúja.

Ad Magnif., Aña Sancti et justi,† in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Die 17 Maji

S. PASCHALIS BAYLON Conf.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti : concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur : Qui vivis et regnas.

Ad Laudes, Aña Euge,†serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis,supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Die 19 Maji

S. PETRI CÆLESTINI

Papæ et Confessoris O. N.

Duplex

Oratio

Deus,qui beátum Petrum Cælestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti : concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum.

Ad Vesperas fit Commem. S. Pudentianæ Virginis :

Aña Veni, Sponsa Christi : † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde,próspere procéde, et regna,allelúja.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Pudentiánæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Petrus, a nómine quo Póntifex est appellátus, Cælestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cælestinórum dicta est, sub Régula sancti Patris Benedícti instítuit. Hinc, quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Romána Ecclésia diu viduáta pastóre),in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit.

Cum autem in pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indeque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem crux præfúlgens in áëre ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui, allelúja. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Ad Laudes fit Commem. S. Pudentianæ, Virg.

Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio ut supra. 912

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Magnif., Aña Dum esset summus Póntifex, † terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

Oratio ut supra. 912

Die 25 Maji
S. GREGORII VII
Papæ et Confessoris O. N.

Duplex

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti: da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Ad Vesperas fit Commem. S. Urbani I Papæ et Martyris.

Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Gregórius Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei Ecclésiam illustrávit. Adoléscens religiósi hábitum índuit in Cluniacénsi monastério, tantóque pietátis ardóre Deo desérviit, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus prior fúerit eléctus. Póstea factus abbas monastérii sancti Pauli extra muros Urbis, ac deínde creátus Románæ Ecclésiæ cardinális, sub summis Pontifícibus Leó-

ne nono, Victóre secúndo, Stéphano nono, Nicoláo secúndo et Alexándro secúndo, præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est. Mórtuo Alexándro secúndo, unanímiter summus Póntifex eléctus, ecclesiásticæ libertátis propugnátor ac defénsor acérrimus éxstitit; quaprópter multa passus, et Roma discédere coáctus est. Postréma ejus moriéntis verba fuére: Diléxi justítiam et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Migrávit in cælum anno salútis millésimo octogésimo quinto, ejúsque corpus in cathedráli basílica Salernitána honorífice cónditum est.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui, allelúja. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

In Laudibus fit Commem. S. Urbani:

Aña Fíliæ Jerúsalem,† veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio ut supra. 913

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 26 Maji

S. AUGUSTINI

Episcopi et Conf. O. N.

Duplex

Oratio

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, erràntium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Gregorii.

Aña Dum esset summus Póntifex, † terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio ut supra. 913

AD MATUTINUM

Lectio unica

Augustínus, Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est, anno quingentésimo nonagésimo séptimo. A rege Ethelbérto Cantuáriam, ejus regni metrópolim, invitátus cum sóciis, prope eam oratórium exstrúxit. Cæléstis doctrínæ prædicatióne plerósque insulános ac regem ipsum ad christiánam fidem perdúxit, summa cum lætítia Berthæ, régiæ uxóris, quæ christiána erat. Jussu Gregórii ordinátus epíscopus, sedem Cantuariénsem instítuit, et ab eódem Pontífice usum pállii cum facultáte hierarchíæ in Anglia instituéndæ obtínuit. Máximis demum pro Christo exantlátis labóribus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cælum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, et sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium

antístitum et áliquot regum conditórium fuit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui, allelúja. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 27 Maji

S. BEDÆ VENERABILIS

Conf. et Eccl. Doct. O. N.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Beda, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditióne claríficas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Augustini.

Aña Amávit eum Dóminus, † et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio ut supra. 914

AD MATUTINUM

Lectio unica

Beda, présbyter, Girvi in Británniæ et Scótiæ fínibus ortus est. Mónachus factus, vitam sic instítuit, ut, dum se ártium et doctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil umquam de reguléri disciplína remítteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentíssime versátus: sed præcípua illi cura fuit divinárum Scripturárum meditátio, ita ut, sacerdótio initiátus, sacros explanáre libros aggréssus sit; in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhæsit, ut nihil proférret, nisi illórum judício comprobátum, eorúmdem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectióne ad oratiónem transíbat, ac vicíssim ex oratióne ad lectiónem. Emendándis fidélium móribus, fídei vindicándæ atque asseréndæ libros plures conscrípsit, quibus tantam sui apud omnes opiniónem fecit, ut ejus scripta, eo adhuc vivénte, públice in ecclésiis legeréntur. Ætáte demum et labóribus fractus, pie obdormívit in Dómino. Eum Leo décimus tértius universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Die 31 Maji

S. PETRONILLÆ Virginis

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

FESTA JUNII

Die 2 Junii

SS. MARCELLINI ET PETRI

Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni et Petri solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 5 Junii

S. BONIFATII

Episcopi et Mart. O. N.

Duplex

Oratio

Deus, qui multitúdinem populórum, beáti Bonifátii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut, cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bonifátius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo. Monastérium ingréssus et sacerdótio auctus, magno animárum lucro in prædicatóris múnere est versátus. Zelo augéndæ fídei accénsus, apud Frísones Evangélium prædicávit. In Angliam revérsus, cum per biénnium monastério sanctíssime præfuísset, superióris múnere abdicáto, Romam se cóntulit, ubi a Gregório secúndo Bonifátii nomen accépit, et in Germániam missus, Thuríngiæ Saxoniæque pópulis Christum annuntiávit. Ad Frísones revérsus, cum sancto Willibrórdo, magno fructu Evangélium prædicávit. Mox Romam accersítus, episcopáli dignitáte insignítur, et in Germániam íterum proféctus, Hássiam et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Sedis Apostólicæ legátus creátus et Moguntínus archiepíscopus, plures eréxit et, per se vel per discípulos, administrávit ecclésias. Frisónibus demum ad idololatríam relápsis Evangélium prædicáre

rursus aggréssus, cum Eóbano coëpíscopo multísque áliis, juxta Bornam flúvium, cruénta cæde perémptus, martýrii palmam accépit. Ejus corpus in Fuldénsi monastério cónditum est.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis. Glória Patri. In mandátis.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 6 Junii

S. NORBERTI Ep. et Conf.

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: præsta, quæsumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Bonifatii.

Aña Sancti et justi, † in Dómino gaudéte, allelúja; vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio ut supra. 916

AD MATUTINUM

Lectio unica

Norbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pæniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit. Desértum locum, qui Præmonstrátus dicebátur, in Laudunénsi diœcési sibi delégit; ibíque, trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem órdinem instítuit, qui mirífice propagátus est. Archiepíscopus Magdeburgénsis, licet relúctans, creátus, ecclesiásticam disciplínam, cælibátum præsértim, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis epíscopis profectus, schisma Petri Leónis compréssit. Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Június.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui, allelúja. ℣. Dómine, quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Die 9 Junii

SS. PRIMI ET FELICIANI Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Fac nos, quæsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper

festa sectári : quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 11 Junii
S. BARNABÆ Apostoli

Duplex majus

Omnia de Communi Apostolorum Tempore Paschali 24* præter sequentia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas : concéde propítius ; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 13, 43-52*

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum et coléntium advenárum, Paulum et Bárnabam ; qui loquéntes suadébant eis,ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi,repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Lectio II

Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primum loqui verbum Dei ; sed, quóniam repéllitis illud et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes ; sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio III

Audiéntes autem Gentes gavísæ sunt et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam, et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, et Spíritu Sancto.

℟. Pretiósa† in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Lectio IV *Cap. 14, 1-3*

Factum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fíeri per manus eórum.

℟. Ibant Apóstoli † gaudéntes a conspéctu concílii : * Quóniam digni hábiti sunt, pro nómine Jesu contuméliam pati allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Bárnabas Levítes, Cýprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro véndito quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur, ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus et Spíritu Sancto plenus habebátur.

℟. Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas tempórum, allelúja, allelúja. ℣. Læt'tia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio VI

Profectus inde Tarsum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, christiánæ fídei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo caritátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio VII

Cum autem Antiochíæ in Ecclésia, cum céteris prophétis et doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus Sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum ; ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt.

℟. Isti sunt † agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja : modo

venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Lectio VIII

Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum; ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Júnii ad apostólici múneris laudem, martýrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne imperatóre, repértum est in ínsula Cypro; ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Vidi portam † civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja, allelúja. ℣. Vidi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo, ornátam tamquam sponsam viro suo. Et super. Glória Patri. Et super.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce, ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 33 al. 34 in Matth. n. 1

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque, ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio X

Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex Magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne, qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne, cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Cándidi † facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Lectio XI

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus et insólitum prœliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret; non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itú-

ri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem) ; sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur; et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio XII

Majus certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere; præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui, longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam, quámdiu oves fuérimus, víncimus; étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus. Quod si lupi fuérimus, víncimur; tunc enim a nobis Pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

℟. Non vos † me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos,* Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis. Glória Patri. Ut eátis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 10, 16-22

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce, ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Cavéte autem ab homínibus. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos: et ad præsides et ad reges ducémini propter me in testimónium illis et géntibus. Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. Non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium: et insúrgent fílii in paréntes, et morte eos affícient: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis, in Dñicis et in die Octava Corporis Christi, necnon quando sumenda sit XII Lectio de Homilia.

Lectio XII

Bárnabas Levítes, Cýprius génere, cum Paulo Apóstolo ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus Antiochíam prædicatiónis causa, multos ibi ad Christi fidem convérsos suis hortatiónibus confirmávit. Inde proféctus cum eódem Paulo, multas urbes regionésque summa

cum audiéntium utilitáte peragrávit. Postrémo, digréssus a Paulo, una cum Joánne,qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum, ibíque, séptimo Nerónis anno, ad apostólici múneris laudem martýrii corónam adjúnxit.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis. Glória Patri. In mandátis.

AD LAUDES

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas : concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Sancti et justi, † in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Et fit Commem. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Martyrum.

Die 12 Junii

SS. BASILIDIS, CYRINI,NABORIS ET NAZARII Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quæsumus, Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant : et, quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 13 Junii

S. ANTONII DE PADUA Conf.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum,allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio

Ecclésiam tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet : ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Vesperæ de sequenti.

Die 14 Junii
S. BASILII MAGNI
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex majus

Ad modum Simplicis recolendum.

IN I VESPERIS

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Basíli, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basílii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD LAUDES

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

IN II VESPERIS

Aña O Doctor óptime, ut supra in I Vesperis.

℣. Justum dedúxit, ut ad Laudes.

Die 15 Junii
SS. VITI, MODESTI atque CRESCENTIÆ Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia intercedéntibus: supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere; ut, prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Die 18 Junii
S. EPHRÆM SYRI, Diaconi Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

Ad modum Simplicis recolendum.

IN I VESPERIS

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ephræm, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Ephræm Confessóris tui et Doctóris mira eruditióne et præcláris vitæ méritis illustráre voluísti : te súpplices exorámus ; ut, ipso intercedénte, eam advérsus erróris et pravitátis insídias perénni tua virtúte deféndas. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Ss. Marci et Marcelliani, Martyrum :

Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut,qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus ; a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio ut supra.

Et fit Commem. Ss. Martyrum.

Aña Fíliæ Jerúsalem,† veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ,allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio ut supra.

IN II VESPERIS

Aña O Doctor óptime, ut supra in I Vesperis.

℣. Justum dedúxit, ut ad Laudes.

Oratio ut supra.

Deinde fit Commem. Ss. Gervasii et Protasii Mm. ut infra.

Die 19 Junii

SS. GERVASII ET PROTASII

Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Fíliæ Jerúsalem,† veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

COMMUNE SANCTORUM

1. In omnibus Festis duodecim Lectionum Apostolorum vel Evangelistarum, in Dupl. I et II clas. ac Dupl. majoribus aliorum Sanctorum, in Dedicatione Ecclesiæ, in Festis beatæ Mariæ Virginis atque in die Octava prædictorum Festorum, Officium integrum, præter ea, quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi.

2. In Festis Duplicibus vero minoribus, sic persolvendum est Officium :

Ad I Vesp., nisi concurrat aliud Officium, quod habet II Vesp. integras, vel saltem usque ad Capitulum, dicuntur Psalmi et Añæ de Feria occurrenti in Psalt., nisi Festum habeat Antiphonas proprias vel peculiariter assignatas, quæ cum suis Psalmis dicendæ sunt. Añæ quæ cum Psalmis de Psalt. sumuntur, duplicantur tam ad Vesp., quam ad Matut. et Laudes.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus, ℣., Antiphona ad **Magníficat** et Oratio dicuntur de Festo, ut in Proprio vel Communi Sanctorum.

Ad Matutinum, Invitatorium et Hymnus de Festo vel propria vel ex Communi. In I Noct. Psalmi, Antiphonæ et ℣. de Feria per Annum vel Temp. Pasch. In hieme leguntur tres Lectiones, duæ de Scriptura occurrenti, juxta Rubricam, quæ in Proprio de Tempore posita est, cum Responsoriis de Feria occurrenti ex Proprio de Tempore ; tertia de Festo, quæ ponitur in Proprio de Sanctis vel in Proprio cujusque Congregationis aut Monasterii, cum ℟. suo.

In æstate vero legitur sub una Benedictione in Psalterio Feriæ occurrentis pro Lectione brevi assignata, unica Lectio de Festo, vel, si non habeatur, de Communi cum Responsorio suo, nisi legendum sit initium Scripturæ Dominicæ impeditum vel Feriæ VI post Octavam Ascensionis Domini, quo in casu leguntur tres Lectiones cum suis Responsoriis, ut supra.

Si vero in æstate vel hieme occurrat Vigilia communis, de qua in Officio Festi facienda est Commemoratio, prætermissis Lectionibus de Scriptura, duæ Lectiones leguntur de Homilia Vigiliæ cum Responsoriis de Feria occurrenti vel Dominica præcedenti, tertia de Festo cum Responsorio suo, ut supra. Et tunc : 1 Benedictio erit : **Evangélica léctio** ; 2 **Cujus** (vel **Quorum** vel **Quarum**) **Festum** ; 3 **Ad societátem.**

In II Noct. Psalmi et Añæ de Feria occurrenti in Psalt., Capitulum et ℣. de Sancto, prout notatur in Psalt., nisi ad Sextam habeatur Capitulum proprium Festi, Oratio de Festo, qua finita, absolute inchoantur Laudes.

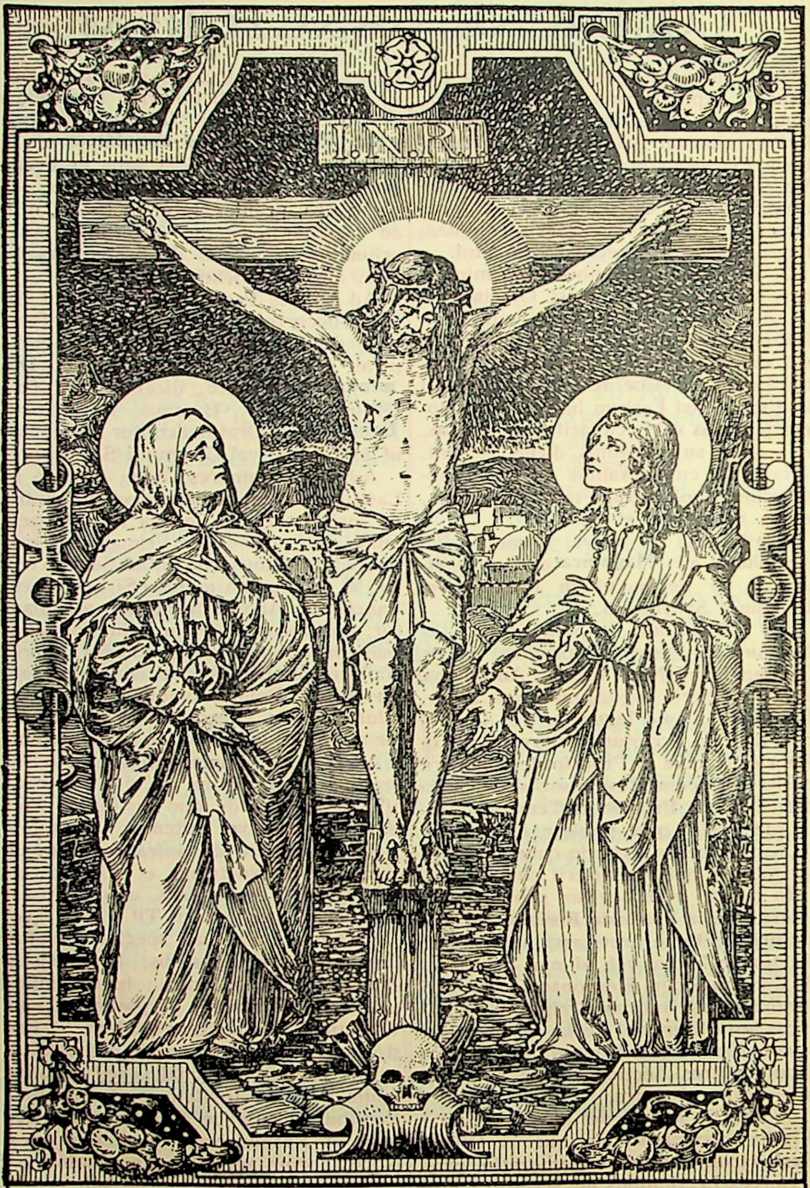
Ad Laudes Psalmi et Añæ erunt de Feria occurrenti in Psalt., nisi in Proprio de Sanctis habeantur Añæ propriæ, quæ cum Psalmis festivis **Dóminus regnávit**, etc., dicendæ sunt. Capitulum, ℟. br., Hymnus, ℣., Aña ad **Benedíctus** et Oratio dicuntur de Sancto, ut in Proprio vel Communi Sanctorum.

Ad Horas minores, Añæ, quando in Laudibus habentur propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus, quarta Aña prætermissa, hoc ordine : Ad Primam Aña prima, ad Tertiam secunda, ad Sextam tertia, et ad Nonam quinta. Si in Proprio Sanctorum Añæ propriæ non assignantur, sumuntur Añæ, quæ in Communi Sanctorum habentur ad Laudes, quarta similiter prætermissa, et eodem ordine, quo supra. Reliqua omnia, id est Capitulum, ℟. br., Versus et Oratio dicuntur de Festo, ut in Proprio vel Communi.

Ad II Vesp. omnia ordinantur, ut supra in I Vesp. dictum est,nisi concurrat aliud Officium, de quo recitandæ sunt Vesp. integræ vel saltem a Capitulo.

3 Officium de die infra Octavam fit cum duobus Nocturnis et tribus Lect. ac totidem Responsoriis, ut dictum est in Rubricis generalibus Tit. VII, n. 4 sq.

4 Tempore Paschali speciale habetur Commune pro Apostolis, Evangelistis et Martyribus, ut infra ; in Communi autem Confessorum, Virginum et non Virginum, Dedicationis Ecclesiæ et Festorum B. Mariæ V. omnia dicuntur ut extra Tempus Paschale, sed additur unum **Allelúja** Invitatorio, Antiphonis, Versibus eorumque Responsoriis necnon et Responsoriis post Lectiones Nocturnorum ante Versum ; Psalmi dicuntur in I et II Nocturno sub prima Antiphona,et Responsoria brevia Vesperarum et Laudum dicuntur cum duplici **Allelúja**, ut infra suis locis ponitur.

REDEMISTI NOS, DOMINE, IN SANGUINE TUO

IN VIGILIIS APOSTOLORUM

Officium fit de Feria, ut in Psalt., præter Lectiones et Orationem, quæ, nisi propria suis locis assignentur, dicuntur ut infra, cum Responsoriis tamen ut in Proprio de Tempore, in hieme de Feria currenti, in æstate vero de Dominica præcedenti, ordine in Rubr. generalibus descripto.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 15, 12-16*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 27 in Evang., n. 1 et 2

Cum cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem; nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, et ómnia unum præcéptum sunt? Quia quidquid præcípitur, in sola caritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt; sic multæ virtútes ex una caritáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce caritátis.

℞℞. in Proprio de Temp. ut supra.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Præcépta ergo Domínica et multa sunt, et unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui, in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et carnis; quibus tamen, in hac dilectióne, sacra elóquia non contradícunt. Sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex caritáte debétur obediéntiæ.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Hi nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem; prótinus áddidit: Sicut diléxi vos. Ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres caríssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Si tamen præcedens Oratio dicta jam fuerit in Officio vel Commemoratione

de Communi Conf. Pont., tunc dicatur sequens

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus: ut beátus N. Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut, a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

COMMUNE APOSTOLORUM

Extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Aña Hoc est præcéptum meum, † ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Aña Majórem caritátem † nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Aña Vos amíci mei estis, † si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Aña In patiéntia vestra † possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif., Aña Tradent enim vos † in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Canticum B. Mariæ V. *Luc. 1, 46-55*

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Aña Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Oratio propria

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña In omnem terram † exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque ser-

mónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:* præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Aña Clamavérunt † justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum:* et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum:* et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña Clamavérunt justi,et Dóminus exaudívit eos.

Aña Constítues eos † príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde,próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te; fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi ; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Aña Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Aña Príncipes populórum † congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Aña Dedísti † hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: *annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Aña Annuntiavérunt † ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium:* a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:* defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui

vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster. Absolutio Exáudi. Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I *Cap. 4, 1-15*

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est.

℟. Ecce ego † mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II

Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium ; et tunc laus erit unicuíque a Deo. Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo propter vos, ut in nobis discátis ; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit ? Quid autem habes, quod non accepísti ? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis ?

℟. Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde:* Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III

Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus ! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo et Angelis et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

℟. Dum stetéritis † ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini ; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustiné-

mus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres; nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Fuérunt † sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: ídeo coronántur et accipiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

IN II NOCTURNO

Aña Exaltabúntur † córnua justi, allelúja.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Aña Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Aña Annuntiavérunt † inter Gentes glóriam Dómini, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ,

qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli,et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus:*gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Annuntiavérunt inter Gentes glóriam Dómini, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Aña Lux orta est justo, † allelúja : rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,* et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus:*audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum,* de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino:* et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Lux orta est justo, allelúja : rectis corde lætítia, allelúja.

Aña Déxtera Dómini † salvávit eos, et bráchium sanctum ejus, allelúja.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi:* in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia,* et pópulos in æquitáte.

Aña Déxtera Dómini salvávit eos, et bráchium sanctum ejus, allelúja.

Aña Custodiébant † testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Aña Perambulábant † in innocéntia cordis sui, in médio domus tuæ.

Psalmus 100

Misericórdiam et judícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam : *qui lóquitur iníqua,non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña Perambulábant in innocéntia cordis sui, in médio domus tuæ.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Hom. 30 in Evang., n. 7 et 8

Lectio V

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo

sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi† conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens:* Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me :* Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus ; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus. Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna:* Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant ; Petrus magna auctoritáte respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine,* In omni progénie et generatióne.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

IN III NOCTURNO

Aña Gaudéte † et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis, dicit Dóminus.

Canticum Isaiæ *Is. 61, 6-9*

Vos sacerdótes Dómini vocabímini : * minístri Dei nostri, dicétur vobis :

Fortitúdinem Géntium comedétis, * et in glória eárum superbiétis.

Pro confusióne vestra dúplici, et rubóre, * laudábunt partem suam :

Propter hoc in terra sua duplícia possidébunt, * lætítia sempitérna erit eis.

Quia ego Dóminus díligens judícium, * et ódio habens rapínam in holocáusto :

Et dabo opus eórum in veritáte, * et fœdus perpétuum fériam eis.

Et scient in Géntibus semen eórum, * et germen eórum in médio populórum :

Omnes, qui víderint eos, cognóscent illos, * quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Canticum *Sapient. 3, 7-9*

Fulgébunt justi, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intélligent veritátem : * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi :

Quóniam donum * et pax est eléctis ejus.

Canticum *Ibid. 10, 17-21*

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili,

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem :

Tránstulit illos per Mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo justi tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter : † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum,* et linguas infántium fecit disértas.

Aña Gaudéte et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis, dicit Dóminus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Homilia et Evangelium, ut notantur in Proprio Sanctorum.

℟. IX Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Ille nos benedícat.

℟. X Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum.

Bened. Cujus (vel Quorum) Festum cólimus, ipse (vel ipsi) intercédant.

℟. xi Qui sunt isti, † qui ut nubes volant : * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas ? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

Bened. Ad societátem.

℟. xii Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Hoc est præcéptum meum, † ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Majórem caritátem † nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis, † si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, † beáti mundo corde ; quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra † possidébitis ánimas vestras.

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres : Jam non estis hóspites et ádvenæ ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo anguléri lápide, Christo Jesu.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened., Aña Vos qui reliquístis † ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio propria

AD TERTIAM

Aña Majórem caritátem.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Vos amíci mei estis.

Capitulum *Act. 5, 12*

Per manus autem Apostolórum * fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña In patiéntia vestra.

Capitulum *Act. 5, 41*

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii,* quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

IN II VESPERIS

Aña Jurávit Dóminus, † et non pænitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet:*proptérea exaltábit caput.

Aña Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Aña Cóllocet eum Dóminus † cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster,qui in altis hábitat,*et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus,*cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Aña Dirupísti, Dómine, † víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,*pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Aña Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Aña Confortátus est † principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

Dómine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? * et quo a fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi:Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es : † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur:* dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam ? * et super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Jesu.

℟. br. Constítues eos príncipes* Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif., Aña Estóte fortes in bello † et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

2 Aliæ Lectiones pro Apostolis

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum

Lectio V *Enarr. n. 4*

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et, cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus; ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; et ídeo duodenárius númerus Apostolórum.

℟. Vidi, ut supra. 14*

Lectio VI

Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël. Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet; et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis, unus cécidit Judas, in locum ipsíus

sanctus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas; et sic te mináre judicatúrum.

℞. Beáti estis. 14*

Lectio VII

Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem. Et ídeo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt.

℞. Isti sunt. 14*

Lectio VIII

Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent; quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quatuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℞. Constítues eos. 14*

COMMUNE EVANGELISTARUM

Extra Tempus Paschale

Omnia ut in Communi Apostolorum extra Tempus Paschale. 7* præter Lectiones, ut infra:

IN I NOCTURNO

Bened. Benedictióne perpétua.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Lectio I *Cap. 1, 1-13*

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini.

℞. Ecce ego † mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

T. P. ℞. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II

Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invól-

vens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis : et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis.

℟. Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

T. P. ℟. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III

Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum alteríus ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur. Similitúdo autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor.

℟. Dum stetéritis † ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini ; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

T. P. ℟. Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cum ambulárent. Et similitúdo animálium, aspéctus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, et quasi aspéctus lampadárum.

℟. Fuérunt † sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

T. P. ℟. Ibant Apóstoli † gaudéntes a conspéctu concílii : * Quóniam digni hábiti sunt, pro nómine Jesu contuméliam pati, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Lectio V *Hom. 3 Lib. 1, n. 1 et 2*

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia ; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur ? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur ; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim.

℟. Vidi, ut supra in Comm. Apostol. 14*

Tempore Paschali dicuntur ℟℟. Lux perpétua cum reliquis, ut infra 26*

Lectio VI

Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áëra levámur. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat ; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras, quid Joánnes séntiat ; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus ; hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas ; hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit.

℟. Beáti estis. 14*

Lectio VII

Quátuor ergo fácies uni sunt ; quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces. Et quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant ; et, ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant.

℟. Isti sunt. 14*

Lectio VIII

Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt ; sed, dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áëra levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Constítues eos. 14*

IN III NOCTURNO

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio IX *Cap. 10.*

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 17 in Evang., n. 1 et 2

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt; quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit; quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cáritas habéri non potest.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

T. P. ℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur; sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit. Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit; quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet.

℟. Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

T. P. ℟. Cándidi † facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur; quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

T. P. ℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis

Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit ; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit ; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

T. P. ℟. Non vos † me elegístis : sed ego elégi vos, et pósui vos, * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis. Glória Patri. Ut eátis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 1-9

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis : Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta ; et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite : Pax huic dómui : et si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra : sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt : dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum. Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte, quæ apponúntur vobis : et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis : Appropinquávit in vos regnum Dei.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

Tempore Paschali

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de I Vesp. Apost. 4*

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja : et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant

Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine.* Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem morte crudelíssima
Servi damnárant ímpii.

Sermóne blando Angelus
Prædíxit muliéribus :
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quantócius.

Illæ dum pergunt cóncitæ
Apóstolis hoc dícere,
Vidéntes eum vívere,
Christi tenent vestígia.

Quo ágnito, discípuli
In Galilæam própere
Pergunt vidére fáciem
Desiderátam Dómini.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentec. dicitur:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio propria

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94. Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Tristes erant Apóstoli, ut supra in I Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña Stabunt justi † in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei cum reliquis ut supra in Communi Apost. 6*

Sub una tantum Aña in quolibet Nocturno dicuntur Psalmi.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Lectiones in quolibet Nocturno ut in Proprio Sanctorum annotantur.

℟. I Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

℟. II Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

℟. III Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus omnia ossa eórum,

unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

℟. IV Ibant Apóstoli † gaudéntes a conspéctu concílii : * Quóniam digni hábiti sunt, pro nómine Jesu contuméliam pati, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN II NOCTURNO

Aña Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus, cum reliquis ut supra in Communi Apost. 11*

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

℟. V Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

℟. VI Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

℟. VII Isti sunt † agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

℟. VIII Vidi portam † civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja, allelúja. ℣. Vidi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo, ornátam tamquam sponsam viro suo. Et super. Glória Patri. Et super.

Si in I Noct. Lectiones de Dñica II vel III post Pascha impeditæ cum suis ℟℟. infra Hebdomadam reponendæ fuerint, loco ℟. Virtúte magna, quod ad Lect. Dñicæ II, et ℟. Vidi portam, quod ad Lect. Dñicæ III dicitur, sumendum erit ℟. Pretiósa in conspéctu Dñi, quod supra in I Noct. ad Lect. III positum est.

IN III NOCTURNO

Ad Cantica, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini, ut supra in Communi Apost. 15*

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

℟. IX Ego sum † vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

℟. X Cándidi † facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

℟. XI De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja : * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et pru-

déntia in sermóne oris illíus. Favus.

℞. XII Non vos † me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis. Glória Patri. Ut eátis.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja; et sicut odor bálsami erunt ante, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus es cum reliquis 38

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus † et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℞. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúja. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

Claro Pascháli gáudio
Sol mundo nitet rádio,
Cum Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.

Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne fúlgida,
Resurrexísse Dóminum
Voce faténtur pública.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut tibi laudes débitas
Reddámus omni témpore.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentec. dicitur:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℞. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Oratio propria

AD TERTIAM

Aña In cæléstibus regnis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℞. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña In velaménto.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit San-

ctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD NONAM

Aña Fulgébunt justi.

Capitulum *Rom. 8, 28*

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, * iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Aña Sancti tui cum reliquis ut in I Vesp. 24* Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de II Vesp. Apost. extra Temp. Pasch. 17*

Capit., ℟. br. et Hymn. ut in I Vesp.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Sancti et justi, † in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

Extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Qui me conféssus fúerit † coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesp. Apost. 4*

2 Qui séquitur me, † non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, † me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Volo, Pater, † ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum *Jac. 1, 12*

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif., Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit us-

que ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Deus, tuórum mílitum, ut supra in I Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña In lege † Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña Prædicans † præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus:

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem

sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Prædicans præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Aña Fílii hóminum, † scitóte, quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña Fílii hóminum, scitóte, quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Aña Scuto † bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dí-

rige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Aña In univérsa terra † glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ?* aut fílius hóminis,quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi :

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Aña In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

Aña Justus Dóminus, † et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo,* Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster. Absol. Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Lectiones sequentes I Noct. dicuntur in Festo Martyris Pontif. In Festo autem Martyris non Pontificis adhibentur Lectiones Fratres : Debitóres, quæ positæ sunt in Comm. plurimorum Mart. 51* cum ℟℟. tamen ut infra.

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 20, 17-38*

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus,quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis,et docérem vos públice et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pæniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent.

℟. Iste Sanctus† pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit ; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II

Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me,dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei.Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis.

℟. Justus † germinábit sicut lílium : *Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III

Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt,ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accípere. Et, cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Pósuit † corónam cápiti meo, et circúmdedit me vestiménto salútis, * Ad expugnándas Gentes et omnes inimícos. ℣. Júdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me, apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adjutórium mihi. Ad expugnándas. Glória Patri. Ad expugnándas.

IN II NOCTURNO

Aña Habitábit † in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum glorífícat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Posuísti, Dómine, † super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex:*et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Aña Hic accípiet † benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras,† et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes,vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Hic accípiet benedictiónem a Dómino,et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Aña Lætábitur justus† in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : *

defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei,* et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Beátus, † quem elegísti, Dómine, habitábit in átriis tuis.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti:* et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña Beátus,quem elegísti,Dómine, habitábit in átriis tuis.

Aña Justus ut palma † floré-bit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem :

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Aña Justus ut palma florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo de uno S. Mart. Appd. 223, n. 1 et 2

Lectio V

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit ; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur ; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fænum velóciter aréscent.

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes. Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia : mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit ; et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Quod enim, propinánte Apóstolo, bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis; et Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus,dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Stola jucunditátis † índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Contemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia; et, ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium; et, si míllies posset mori,non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Posuísti, † Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso : * Vitam petiit a te, et tribuísti ei in sæculum sæculi. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. Vitam. Glória Patri. Vitam.

IN III NOCTURNO

Aña Qui vult veníre post me, † ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Cant. Eccli. *C. 14, 22 et 15, 3, 4, 6*

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur,* et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum :

Et firmábitur in illo, et non flectétur : † et continébit illum, et non confundétur : * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Cant. Jeremiæ *Jer. 17, 7-8*

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia ejus.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas : * et non timébit, cum vénerit æstus.

Et erit fólium ejus víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Cant. Ecclesiastici *Eccli. 31, 8-11*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula : † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo, et perféctus est, * erit illi glória ætérna :

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : * fácere mala, et non fecit :

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Aña Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 14*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 37 in Evang., n. 1 et 2

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita, ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis?

℟. Coróna áurea † super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Hic est † vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, † prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Glória † et honóre coronásti eum, Dómine, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subjecísti sub pédibus ejus. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Omnia.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Sed percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus et dilígere? Sed, si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

℟. Beátus vir, † qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam repromísit. Glória Patri. Quam repromísit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 26-33

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non bájulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo cœpit ædificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? Alió-

quin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus.

Oratio conveniens

AD LAUDES

et per Horas.

Aña 1 Qui me conféssus fúerit † coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Qui séquitur me, † non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat,† me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit,† honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, † ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum *Jac. 1, 12*

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui, únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus :

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened., Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus.Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus,in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Qui séquitur me.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Aña Qui mihi minístrat.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Aña Volo, Pater.

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

IN II VESPERIS

Aña Qui me confèssus fúerit † coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Qui me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Aña Qui séquitur me, † non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * misericors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur,

† déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Aña Qui mihi minístrat, † me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Qui mihi minístrat, me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Aña Volo, Pater, † ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Aña Volo, Pater, ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in I Vesperis. 28*

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif., Aña Qui vult veníre post me, † ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

2 Aliæ Lectiones
Pro uno Martyre

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum

Lectio V *Sermo 21, n. 7 et 8*

Príncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur sup-

plícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

℟. Honéstum. 36*

Lectio VI

Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit. Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster.

℟. Desidérium. 36*

Lectio VII

Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans; quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum: Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis. 37*

Lectio VIII

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma fornácis ardéntis exæstuet; ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam; trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis,æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis? ℟. Posuísti. 37*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 32 in Evang., n. 1 et 2

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta.

℟. Coróna áurea † super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam præ-

venísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio X

Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem. Certe, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini.

℟. Hic est † vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas.

Vel ℟. Dómine, † prævenísti ut supra 38*

Lectio XI

Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra; hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Glória † et honóre coronásti eum, Dómine, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subjecísti sub pédibus ejus. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Omnia.

Lectio XII

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris; quia, quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam, si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

℟. Beátus vir, † qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam repromísit. Glória Patri. Quam repromísit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 24-27

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere,

perdet eam : qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur ? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua ? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis : et tunc reddet unicuíque secúndum ópera ejus.

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram : non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comm. in Matth., cap. 10, n. 22, 23 et 25

Quæ ista divísio est ? Inter prima enim legis præcépta accépimus : Honóra patrem tuum et matrem tuam ; et ipse Dóminus ait : Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládius in terram, et separátus a patre fílius, et fília a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci ? Igitur exínde pública auctóritas impietáti proferétur.

℟. Coróna aurea ut supra. 43*

Lectio X

Ubíque ódia, ubíque bella, et gládius Dómini inter patrem et fílium, et inter fíliam matrémque desæviens. Gládius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, et judícii sevéritas, et animadvérsio peccatórum. Et, hujus quidem teli nómine, novi Evangélii prædicatiónem appellátam, frequens in prophétis auctóritas est.

℟. Hic est † vere Martyr. 44*
vel Dómine, † prævenísti. 38*

Lectio XI

Dei ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio ; qui gládius missus in terram est, id est, prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca ; quia ille, per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, id est, et corpus et ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Glória ut supra 44*

Lectio XII

Pergit deínde eódem præceptórum et intelligéntiæ decúrsu. Nam, posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sæculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus ; quia Qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis et concupiscéntia. Et indígnus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, conresúrgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fídei, spíritus novitáte victúrus.

℟. Beátus vir, † qui suffert. 44*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 10, 34-42

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram : non veni pacem

míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem advérsus patrem suum, et fíliam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suam: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: et qui amat fílium aut fíliam super me, non est me dignus. Et qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Qui invénit ánimam suam, perdet illam: et qui perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Qui récipit vos, me récipit: et qui me récipit, récipit eum, qui me misit. Qui récipit prophétam in nómine prophétæ, mercédem prophétæ accípiet: et qui récipit justum in nómine justi, mercédem justi accípiet. Et quicúmque potum déderit uni ex mínimis istis cálicem aquæ frígidæ tantum in nómine discípuli: amen, dico vobis, non perdet mercédem suam.

4 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comm. in Matth., cap. 10, n. 16, 17, 20 et 21

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet; et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas; quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit.

℟. Coróna aurea ut supra. 43*

Lectio X

Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Hic est † vere Martyr. 44*
vel Dómine, † prævenísti. 38*

Lectio XI

Itaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco, quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine; ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum, non timéntes eos, quibus, cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Glória ut supra. 44*

Lectio XII

Nolíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor; quando, pro naturæ suæ atque oríginis conditióne

resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur,adjécit, negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

℟. Beátus vir,†qui suffert.44*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 10, 26-32

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Et nolíte timére eos, qui occídunt corpus,ánimam autem non possunt occídere; sed pótius timéte eum,qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo pásseres asse véneunt: et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro? Vestri autem capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus melióres estis vos. Omnis ergo, qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in cælis est.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

Extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Omnes Sancti † quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis ut in I Vesp. Apost. 4*

2 Cum palma † ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum † in pace sepúlta sunt,et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyrum chorus, † laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum *Sap. 3, 1-3*

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt,quos rétinens mundus inhórruit;
Ipsum nam stérili flore perárridum
Sprevére pénitus, teque secúti sunt,
Rex, Christe, bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.

Te, summa Déitas, únaque, póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif., Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérna Christi múnera
Et Mártyrum victórias,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Secus decúrsus aquárum † plantávit víneam justórum, et

in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício:* neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum,et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Aña Tamquam aurum in fornáce † probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ,et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me,et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam,nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Aña Oculi Dómini † respexérunt in páuperes, cum peccatóres arcus suos in eos inténderent.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,*ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, de-

struxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Oculi Dómini respexérunt in páuperes, cum peccatóres arcus suos in eos inténderent.

Aña Dabo Sanctis meis † locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Aña Sanctis, † qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus,* nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, †

adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña Sancti † qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster. Absol. Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio I *Cap. 8, 12-19*

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini; si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Abstérget Deus † omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II *Ibid., 28-39*

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit.

℟. Viri sancti † gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua; * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Tradidérunt † córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Sancti † per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt promissiónes, et fortes facti sunt in bello: * Omnes testimónio fídei probáti. ℣. Castra vertérunt exterórum, effugavérunt áciem gládii. Omnes. Glória Patri. Omnes.

IN II NOCTURNO

Aña Justi autem † in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32

Exsultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus,quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Aña Tradidérunt † córpora sua in mortem, ne servírent idólis ; ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináimini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum,omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vi-

tam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis,qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: *et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.

Aña Ecce merces Sanctórum † copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus:*adjútor in tribulatiónibus,quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo

in sæcula: * prótegar in velamento alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Aña Sanguis sanctórum Mártyrum † pro Christo effúsus est in terra, ídeo adépti sunt múnera sempitérna.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium:* a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram,* ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:* defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Sanguis sanctórum Mártyrum pro Christo effúsus est in terra, ídeo adépti sunt múnera sempitérna.

Aña Víndica, Dómine, † sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est super terram.

Psalmus 78

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Aña Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est super terram.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo de Mart. II, Appd. 225, n. 1 et 2

Lectio V

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut, ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur.

℟. Sancti tui, † Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat. Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre.

℟. Vérbera carníficum † non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Sed et Paulus Apóstolus prædicat dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit,

scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Tamquam aurum † in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Sed dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum, cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Certámen magnum † habuérunt Sancti Dei: transiérunt per ignem et aquam, et salvi facti sunt: * Et corónas accepérunt a Dómino Deo. ℣. Immánia enim pro Christo in suis corpóribus pertulérunt torménta. Et corónas. Glória Patri. Et corónas.

IN III NOCTURNO

Aña Beáti, † qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Cantic. Sapientiæ *Cap. 3, 1-6*

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, * et non tanget illos torméntum mortis.

Visi sunt óculis insipiéntium mori: * et æstimáta est affl íctio éxitus illórum:

Et quod a nobis est iter, extermínium: * illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, * spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: * quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, † et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, * et in témpore erit respéctus illórum.

Canticum Sapientiæ *Cap. 3, 7-9*

Fulgébunt justi, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intélligent veritátem: * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi:

Quóniam donum * et pax est eléctis ejus.

Canticum Sapientiæ *Cap. 10, 17-21*

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili,

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem:

Tránstulit illos per Mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum de-

mérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo justi tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter : † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Aña Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 21*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 35 in Evang., n. 1

Dóminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis.

℟. Propter † testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat; bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti. Sed, his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem et regnum advérsus regnum; et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ et fames, terrorésque de cælo et signa magna erunt.

℟. Sancti mei, † qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis : dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur. Dicitur etiam in Officio trium Lectionum post III, vel in æstate post unicam Lectionem.

Et si contingat Lectionem xii in Officio duodecim Lectionum poni de aliquibus jam dictis Sanctis, tunc dicitur post Lectionem xii.

℟. Hæc est † vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui, effúso sánguine, secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce

quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.

Bened. Quorum Festum.

Lectio XI

Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur; et, per crebra mala quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis; quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre. Sed, cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus; quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur.

℟. Córpora Sanctórum † in pace sepúlta sunt, * Et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, et laudem eórum pronúntiet omnis Ecclésia. Et nómina.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ: terrorésque de cælo et tempestátes, ecce inæquálitas äëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et, qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur, ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Justórum ánimæ † in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: * Illi autem sunt in pace. ℣. Deus tentávit illos, et invénit eos dignos se. Illi. Glória Patri. Illi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 21, 9-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terroréque de cælo, et signa magna erunt. Sed ante hæc ómnia injícient vobis manus suas, et persequéntur, tradéntes in synagógas et custódias, trahéntes ad reges et præsides, propter nomen meum: contínget autem vobis in testimónium. Pónite ergo in córdibus vestris, non præmeditári, quemádmodum respondeátis. Ego enim dabo vobis os et sapiéntiam, cui non póterunt resístere et contradícere omnes adversárii vestri. Tradémini autem a paréntibus, et frátribus, et cognátis, et amícis, et morte affícient ex vobis: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: et capíllus de cápite vestro non períbit. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Omnes Sancti † quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis 38

2 Cum palma † ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum † in pace sepúlta sunt, et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, † Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, † laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum *Sap. 3, 1-3*

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori : * illi autem sunt in pace.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened., Aña Vestri capílli cápitis† omnes numeráti sunt: nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontif.

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Cum palma.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Aña Córpora Sanctórum.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili ; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Aña Mártyrum chorus.

Capitulum *Sap. 3, 7-8*

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. † Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

IN II VESPERIS

Aña Isti sunt Sancti, † qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Isti sunt Sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Aña Sancti per fidem † vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Aña Sanctórum † velut áquilæ juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-

sum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,* et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus,*cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Aña Abstérget Deus† omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, quóniam prióra transiérunt.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine,quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Aña Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, quóniam prióra transiérunt.

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in I Vesp. 47*

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif., Aña Gaudent in cælis † ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

2 Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo 1 de Mart., editio Basileen., anno 1658, tom. 3

Lectio V

Nemo est, qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári,ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur; ut, dum hæc ita celebrári perspícimus,cognoscámus,quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris; quo possímus, étiam ipsi, tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus, ut, parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui. ut supra. 56*

Lectio VI

Quis est enim, qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui, etsi martýrio par esse non possit; tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut, sine martýrio, cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum. 56*

Lectio VII

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti; sic, et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prœlio hostem subjécit; nemo sine bello imperatórem proméruit.

℟. Tamquam aurum. 57*

Lectio VIII

Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles. His te jamdúdum Dóminus per grátiam ímbuit, et póstmodum Apóstolus Paulus armávit. Hæc sunt arma, quibus dimicárunt Sancti, quorum virtútes díligis et victórias admiráris. Imitáre, christiáne, quos díligis Sanctos; et quorum virtútes frequéntas, eórum vitam et institúta sectáre. Esto talis de eórum exémplo; quia et hi de superiórum tales effécti sunt. Nec enim virtus ab eo póterit imitári cujúsquam, qui ejus vitam non fúerit imitátus.

℟. Certámen magnum. 57*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 6*

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 in Luc. c. 6, n. 46-50

Advérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique, ubi descéndit, invénit infírmos; in excélsis enim infírmi esse non possunt.

℟. Propter † testaméntum. ut supra. 58*

Lectio X

Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim, virtútibus procedéntibus, ascéndere possit ad montem; et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit; ut, usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Beáti páuperes; quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus; sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles; ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi, et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ, octáva, perféctio est; ita octáva, summa virtútum est.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

Sed prius, quæ sunt amplióra, videámus. Beáti, inquit, páuperes; quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum; quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna, nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 6, 17-23

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Et ipse, elevátis óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti, páuperes: quia vestrum est regnum Dei. Beáti, qui nunc esurítis: quia saturabímini. Beáti, qui nunc fletis: quia ridébitis. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte in illa die, et exsultáte: ecce enim merces vestra multa est in cælo.

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 12*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 4 in Lucæ, cap. 12

De hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam, sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite, ne æmulémini simulatóres; quia véniet profécto tem-

pus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter † testaméntum. ut supra. 58*

Lectio X

Verum, quod séquitur : Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur ; non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi. Quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum carcerúmque umbras vel locúti vel passi sunt Apóstoli ; nunc, clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant ; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra, feris avibúsque discerpénda, projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

Duo autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instituere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére ; quia vidélicet, post mortem nec horum crudélitas nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio ? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest ; vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus ; quia, qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 1-8

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Nihil autem opértum est, quod non revelétur : neque abscónditum, quod non sciátur. Quóniam, quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur : et quod in aurem locúti estis in cubículis, prædicábitur in tectis. Dico autem vobis amícis meis : Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus, et post hæc non habent ámplius quid fáciant. Osténdam autem vobis, quem timeátis : timéte eum, qui, postquam occíderit, habet potestátem míttere in gehénnam. Ita dico vobis, hunc timéte. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio, et unus ex illis non est in oblivióne coram Deo ? Sed et capílli cápitis vestri omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére : multis passéribus pluris estis vos. Dico autem vobis : Omnis, quicúmque conféssus fúerit me coram homínibus, et Fílius hóminis confitébitur illum coram Angelis Dei.

4 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 24*

In illo témpore : Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto dicéntes : Dic nobis, quando hæc erunt ? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., cap. 25, n. 2

Discípuli Dóminum intérrogant, quando hæc fíerent, quodve signum et advéntus sui et consummatiónis sæculi nóscerent. Et, quia tria hæc in unum quæsíta sunt, distínctis et témporis et intelligéntiæ significatiónibus separántur.

℟. Propter † testaméntum. ut supra. 58*

Lectio X

Respondétur ígitur primum de civitátis occásu, et confirmántur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere; ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Confírmat ígitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, et tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem diacónibus fuit), multósque ementíta veritáte pervértent ; et, abundánte nequítia, cáritas refrigéscet.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

Sed usque in finem perseverántibus salus reserváta est ; ac tum, per omnes orbis partes viris apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur. Et, cum univérsis fúerit cognítio sacraménti cæléstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet ; ut prædicatiónis fidem, et infidélium pœna et metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta sunt ; et, lapidátis, fugátis, peréмptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum, ejéctis prædicatóribus Christi, indígnam Dei prædicatióne se præbuit.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 24, 3-13

In illo témpore : Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes : Dic nobis, quando hæc erunt ? et quod signum advéntus tui, et consummatiónis sæculi ? Et respóndens Jesus, dixit eis : Vidéte, ne quis vos sedúcat. Multi enim vénient in nómine meo, dicéntes : Ego sum Christus : et multos sedúcent. Auditúri enim estis prœlia et opiniónes prœliórum. Vidéte, ne turbémini. Opórtet enim hæc fíeri, sed nondum est finis. Consúrget enim gens in gentem, et regnum in regnum ; et erunt pestiléntiæ, et fames, et terræmó-

tus per loca. Hæc autem ómnia, inítia sunt dolórum. Tunc tradent vos in tribulatiónem, et occídent vos : et éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum. Et tunc scandalizabúntur multi, et ínvicem tradent, et ódio habébunt ínvicem. Et multi pseudoprophétæ surgent, et sedúcent multos. Et quóniam abundávit iníquitas, refrigéscet cáritas multórum. Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

5 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De Sermone Domini in monte
Lib. 1, Cap. 2, n. 8 et 9

Beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est : Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis, ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest.

℟. Propter † testaméntum, ut supra. 58*

Lectio X

Beáti pacífici : quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ídeo fílii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Pacífici autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, id est, menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id, quod est in nómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque commúnia : atque idípsum, quod excéllit in hómine, id est, mens et rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndum Deum est; non áliquid in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur : Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justí-

tiam : quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 1-12

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus, et apériens os suum, docébat eos, dicens : Beáti páuperes spíritu : quóniam ipsórum est regnum cælórum. Beáti mites : quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti, qui lugent : quóniam ipsi consolabúntur. Beáti, qui esúriunt, et sítiunt justítiam : quóniam ipsi saturabúntur. Beáti misericórdes : quóniam ipsi misericórdiam consequéntur. Beáti mundi corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici : quóniam fílii Dei vocabúntur. Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam : quóniam ipsórum est regnum cælórum. Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

6 Alia Homilia

In Evangelium Confíteor tibi, Pater. ut in Communi Confessoris non Pontificis III loco. 119*

7 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 3 in Luc. c. 10

Ut in audiéndo quisque, vel spernéndo Evangélii prædicatóre non viles quasque persónas, sed Dóminum Salvatórem, immo ipsum Patrem spérnere se, vel audíre dísceret, ait: Qui vos audit, me audit : et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum,qui me misit : quia procul dúbio in discípulo Magíster audítur et in fílio Pater honorátur. Potest et ita intélligi : Qui non facit misericórdiam uni de frátribus meis mínimis, nec mihi facit : quia et ipse pro his formam servi, et páuperis hábitum suscépi.

℟. Propter † testaméntum. 58*

Lectio X

Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gáudio, dicéntes : Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Bene quidem conféssi sunt, deferéntes honórem nómini Christi, sed quia infírma adhuc fide gaudébant virtútibus, vide, quid áudiunt. Et ait illis : Vidébam sátanam, sicut fulgur, de cælo cadéntem : non modo vídeo, sed prius vidébam, quando córruit ; quod autem ait : sicut fulgur, vel præcípitem de supérnis ad ima lapsum signíficat, vel quia dejéctus adhuc transfigúrat se in ángelum lucis.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Ecce dedi vobis potestátem, calcándi supra serpéntes et scorpiónes, hoc est, omne genus immundórum spírituum de

obséssis corpóribus ejiciéndi : quamvis et ad lítteram rectíssime possit áccipi : síquidem et Paulus a vípera invásus, nihil advérsi pátitur.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

Hoc sane inter serpéntes, qui dente, et scorpiónes, qui cauda nocent, distáre árbitror : quod serpéntes apérte sæviéntes, scorpiónes clánculo insidiántes, vel hómines, vel dæmones signíficent : serpéntes, qui inchoándis virtútibus venéna pravæ persuasiónis objíciunt : scorpiónes, qui consummátas virtútes ad finem vitiáre conténdunt. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus ejícere, sicut et virtútes álias fácere, intérdum non est ejus mériti, qui operátur ; sed invocátio nóminis Christi hoc agit.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 16-20

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Qui vos audit, me audit ; et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gáudio, dicéntes : Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis : Vidébam sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci : et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur ; gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cælis.

COMMUNE
UNIUS AUT PLURIMORUM MARTYRUM

Tempore Paschali

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesp. Apost. 4*

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja : et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus pro uno Martyre

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit virílitter,
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentecosten:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Hymnus pro pluribus Martyribus.

Rex gloriόse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentecosten:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM

Invitat. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus pro uno Martyre

Deus, tuórum mílitum ut supra in Vesperis. 69*

Hymnus pro pluribus Martyribus

Ætérna Christi múnera
Et Mártyrum victórias,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Stabunt justi † in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Aña in quolibet Noct. dicuntur Psalmi ut in Comm. unius aut plurimorum Mart. extra Temp. Pasch., pro qualitate Festi.

Pro uno Martyre, Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit. cum reliquis. 29*

Pro pluribus Martyribus, Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit. cum reliquis. 49*

Aña Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De libro Sapiéntiæ

Lectio I *Cap. 5, 1-4*

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti, vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II *Cap. 5, 5-7; 14*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est. Ergo errávimus a via veritátis, et justítiæ lumen non luxit nobis, et sol intelligéntiæ non est ortus nobis. Lassáti sumus in via iniquitátis et perditiónis, et ambulávimus vias diffíciles, viam autem Dómini ignorávimus. Tália dixérunt in inférno hi, qui peccavérunt.

℟. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III *Cap. 5, 16-17*

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos.

℟. Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Bened. In unitáte.

Lectio IV *Cap. 5, 18-21*

Accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum: sumet scutum inexpugnábile æquitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mel-

lis est sub lingua ejus, allelúja : * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

IN II NOCTURNO

Aña Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Pro uno Martyre, Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 33*

Pro pluribus Martyribus, Ps. 32 Exsultáte, justi, in Dómino. 52*

Aña Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio V *Sermo 61, n. 1-3*

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus; et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus : Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Annuntiémus, inquam, sanctis Martýribus Domínicæ Paschæ grátiam : ut, dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlcra reseréntur; dum corpus illíus mórtuum dícimus, tepéntibus venis, súbito viguísse, horum quoque membra, jam frígida, immortalitátis calóre foveántur.

℟. In servis suis, † allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam, sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ; scriptum est enim in Psalmo : Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris; ut, qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Ignóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat te-

meráta vestígio. At, ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum; de quibus sanctus Evangelísta ait: Multórum córpora Sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde, cum Dóminus in resurrectióne sua díxerit: Notas mihi fecísti vias vitæ: póssumus et nos jam dícere Dómino: Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem; his enim pervenítur itinéribus ad salútem.

℟. Lætábitur † justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur * Omnes recti corde, allelúja, allelúja. ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, et gloriámini. Omnes. Glória Patri. Omnes.

IN III NOCTURNO

Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Cant. pro uno Martyre Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur. 37*

Cant. pro pluribus Martyribus Justórum ánimæ in manu Dei sunt. 57*

Aña Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Lectiones sequentes III Noct. dicuntur in Festo unius Mart. In Festo autem plurimorum Mart., Homilia in Evang. Ego sum vitis, vos pálmites, quæ infra ponitur 2 loco 77*

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 15*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 80 in Joannem, n. 1 et 2

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi; quæ magis ipsa sunt vera, ex qui-

bus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes.

℟. Cándidi † facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Bened. Cujus Festum cólimus, * ipse intercédat.

Lectio XI

Sed cum dicit, Ego sum vitis vera; ab illa se útique discérnit, cui dícitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam, quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est, ut fáceret uvam, fecit autem spinas? Ego sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum : et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat.

℟. Fulgébunt † justi sicut lílium : * Et sicut rosæ in Jéricho florébunt ante Dóminum, allelúja. ℣. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Et sicut.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait : Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est; nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam, neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat; sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse et Pater unum sunt. Et, si Verbum caro factum est, quod non erat; manet, quod erat.

℟. Gáudete, † justi, in Dómino, allelúja : * Rectos decet collaudátio, allelúja, allelúja. ℣. Cantáte ei cánticum novum : bene psállite ei in vociferatióne. Rectos. Glória Patri. Rectos.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 1-7

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum : et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat. Jam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Manéte in me: et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite : sic nec vos, nisi in me manséritis. Ego sum vitis, vos pálmites : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint : quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja :

et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est. cum reliquis. 38

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja : et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus † et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúja. Glória Patri. Sancti.

Hymnus pro uno Martyre

Martyr Dei, qui, únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentecosten :

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Hymnus pro pluribus Martyribus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce, quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentecosten :

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis,quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja,allelúja.

Pro uno Martyre Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro uno Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus, qui non fuerunt Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña In cæléstibus regnis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña In velaménto.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD NONAM

Aña Fulgébunt justi.

Capitulum *Rom. 8, 28*

Scimus, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, * iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. præter sequentia.

Psalmi Dixit Dóminus. Beátus vir. Laudáte, púeri. Crédidi. ut in Communi unius Martyris 41* vel plurimorum Mart. 61* extra Tempus Paschale.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Sancti et justi, † in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Aliæ Lectiones pro Martyribus
Tempore Paschali

IN II NOCTURNO

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Mártyres et Confessóres

Lectio V *Epist. 8*

Quibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? Robur péctoris vestri et perseverántiam fídei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem; nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Lux perpétua. 72*

Lectio VI

Vidit admírans præséntium multitúdo cæléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, prœlium Christi: stetísse servos ejus, voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fídei ardéntis armátos. Stetérunt torti, torquéntibus fortióres; et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt.

℟. In servis suis. 72*

Lectio VII

Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta, quamvis, rupta compáge víscerum, torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstíngueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret. O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu Sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus.

℟. Fíliæ Jerúsalem. 72*

Lectio VIII

Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis, quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit et vicit protéctor fídei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere, qui sumit! Certámini suo ádfuit, prœliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℟. Lætábitur. 73*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 15*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 81 in Joann., n. 3 et 4

Ne quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem fer-

re, cum dixísset, Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potéstis fácere; sed, Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum sive multum, sine illo fíeri non potest, sine quo nihil fíeri potest. Quia, etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola, ut plus áfferat; tamen, nisi in vite mánserit et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre.

℟. Ego sum. 73*

Lectio X

Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset; tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset. Verum, quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit líberi arbítrii: Si quis in me, inquit, non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet; et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet.

℟. Cándidi. 74*

Bened. Quorum Festum cólimus.

Lectio XI

Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra, si in vite non mánserint, quanto gloriosióra, si mánserint. Dénique, sicut de his étiam per Ezechiélem prophétam Dóminus dicit, præcísa, nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit. Ut ergo in igne non sit, in vite sit.

℟. Fulgébunt. 74*

Lectio XII

Si manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a salúte? Aliud quippe vólumus, quia sumus in Christo, et áliud vólumus, quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansióne namque hujus sæculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit, ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit, quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

℟. Gaudéte. 74*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 5-11

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis ut in I Vesp. de Comm. Apost. 4*

2 Non est invéntus † símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo † jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum *Eccli. 44, 16-17*

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

Tempore Paschali

℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúja, allelúja. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúja. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Iste Confessor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ad sacrum cujus túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsius, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis ejus méritis juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beá-

ti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesp. ad Magnificat

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus, ut supra in I Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña Beátus vir, † qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña Beátus† iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus:

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus:

Dóminus dixit ad me: * Fílius

meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña Invocántem † exaudívit Dóminus Sanctum suum ; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum ; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña Læténtur omnes, † qui sperant in te, Dómine ; quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos

dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña Dómine, † Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Aña Justus Dóminus, † et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Temp. Pasch., Aña Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio I *Cap. 3, 1-9*

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli. Diáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura.

℟. Ecce † sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

De Epístola ad Titum

Lectio III *Cap. 1, 7-11*

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Jurávit † Dóminus, et non

pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Bened. In unitáte.

Lectio IV *Cap. 2, 1-8*

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Ecce † vere Israëlíta, in quo dolus non est invéntus : qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Juxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, et dedit illi sacerdótium magnum. Juxta. Glória Patri. Juxta.

IN II NOCTURNO

Aña Dómine, † iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, *et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum glorífícat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Vitam † pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum ; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex:* et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in bene-

dictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña Hic accípiet † benedictiónem a Dómino : et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Hic accípiet benedictiónem a Dómino : et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Aña Cognóvit eum Dóminus † in benedictiónibus suis, et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Cognóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Aña In fide† et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, et osténdit illi glóriam suam.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes,sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini ómnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña In fide et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, et osténdit illi glóriam suam.

Aña Justus † germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara,in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus:* orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Justus germinábit sicut lílium : et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Temp. Pasch., Aña Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Hom. 78 quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi

Lectio V

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus,laudes addidísse áliquid,decerpsísse est ; síquidem virtútum ejus grátia, non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens ; quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur ? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni † David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim, quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis,quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affectum ; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui † adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus.Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua ; tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est,et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentat elátio. Lauda ergo post perículum, prædica secúrum. Lauda navigántis felicitátem,sed cum pervénit ad portum; lauda ducis virtútem, sed cum perdúctus est ad triúmphum.

℟. Justum† dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum : * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

IN III NOCTURNO

Aña Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T.P. Allelúja.)

Canticum Ecclesiastici
Cap. 14, 22 et 15, 3-4, 6

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus,* et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum :

Et firmábitur in illo, et non flectétur : † et continébit illum, et non confundétur : * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Cantic. Jerem. *Cap. 17, 7-8*

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia ejus.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas : * et non timébit cum vénerit æstus.

Et erit fólium ejus víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Cantic. Ecclesiastici *Cap. 31, 8-11*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo,et perféctus est, * erit illi glória ætérna :

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; * fácere mala, et non fecit :

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Aña Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T. P. Allelúja.)

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX Cap. 25

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficiscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 9 in Evang. n. 1

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Ecce homo, qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur : bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat. Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum ? Carnis enim locus próprius terra est ; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Sed homo iste péregre proficíscens, servis suis bona sua trádidit ; quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia, exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Iste Sanctus † digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In illa.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne ta-

men supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur; cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad sacrificándum. Glória Patri. Ad sacrificándum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 25, 14-23

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est statim. Abiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui. Accéssit autem et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Non est invéntus † símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo † jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, † benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum *Eccli. 44, 16-17*

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Tempore Paschali

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Jesu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus,

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum Angelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Oratio pro Doctore

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Non est invéntus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Ideo.

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi : * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Aña Serve bone.

Capitulum *Eccli. 45, 19-20*

Fungi sacerdótio, † et habére laudem in nómine ipsíus, * et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

IN II VESPERIS

Aña Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Aña Non est invéntus † símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Aña Ideo † jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Aña Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David,* et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam:* et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in I Vesp. 79*

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Amávit eum Dóminus,† et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Aña dicitur ad Magnificat in II Vesp. pro solis Summis Pontificibus. Si vero agenda sit Com. alterius Summi Pontificis, sumitur Antiphona Amávit eum Dóminus, ut supra.

Aña Dum esset summus Pontifex, † terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctore

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurium Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, ea quæ habentur in singulari, dicantur in plurali; et in I Noct. legantur sequentes Lect. de Scriptura. Cantica vero ut supra in Comm. Apost. Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 15*

IN I NOCTURNO

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 44, 1-15*

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio II

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum: hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Ecce † sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio III

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Jurávit † Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Lectio IV

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Ecce † vere Israëlíta, in quo dolus non est invéntus : qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Juxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, et dedit illi sacerdótium magnum. Juxta. Glória Patri. Juxta.

2 Aliæ Lectiones

Pro Confessore Pontifice

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Hom. 78 ; de S. Eusebio 2, circa med.

Lectio V

Beáti Patris N. mérita, jam in tuto pósita, secúri magnificémus ; qui, gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis et ætérnis mércibus

navem, optáto in líttore, collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret.

℟. Invéni. ut supra. 87*

Lectio VI

Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus? Quantis hic cæcis, a via veritátis errántibus et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum; et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum?

℟. Pósui. 87*

Lectio VII

Quantórum áuribus surdis et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum; ut, vocánti Deo ad misericórdiam, respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Iste est. 88*

Lectio VIII

Quantos, per longam incúriam peccáti labe resolútos et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas, vivéntes in córpore jam defúnctas et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut, Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet, vitáli morte, peccáto?

℟. Justum. 88*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 24

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Com. in Matth., cap. 26 in fine et 27

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse sciremus; vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio X

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur; speciálem tamen pópuli princípibus, id est epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fi-

délem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio XI

Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte, infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Iste Sanctus † digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum : quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℟. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In illa.

Lectio XII

Quod, si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad sacrificándum. Glória Patri. Ad sacrificándum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 24, 42-47

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam, si sciret paterfamílias, qua hora fur ventúrus esset, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Ideo et vos estóte paráti : quia qua nescítis hora, Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. Amen, dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum.

COMMUNE DOCTORUM

Omnia de Communi Confessoris Pontificis 79* aut Confessoris non Pontificis 102* juxta qualitatem Festi, præter sequentia :

Ad Magnif. in utrisque Vesp., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit Commem. alterius Doctoris, Aña in utrisque Vesp. et Oratio sumuntur de respectivo Communi Confessoris aut Pontif. aut non Pontif. pro qualitate Festi.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici

Lectio I — Cap. 39, 1-14

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

In terram alienigenárum géntium pertránsiet ; bona enim et mala in homínibus tentábit. Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce † sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Justus † germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Jurávit † Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce † vere Israëlíta, in quo dolus non est invéntus: qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Juxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, et dedit illi sacerdótium magnum. Juxta. Glória Patri. Juxta.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Dómine, † prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lectio V *Lib. 9, cap. 11, n, 45*

Qui, post Oríonas, Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et, représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni, ut supra. 87*

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum, ut infra. 111*

Lectio VI

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris, sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósui, ut supra. 87*

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum, ut infra. 111*

Lectio VII

Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quam ob rem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, ut supra. 88*

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo, ut infra. 111*

Lectio VIII

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia, apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine,supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Justum, ut supra. 88*

Pro Doctore non Pontifice

℟. Desidérium, ut infra. 111*

IN III NOCTURNO

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 5

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 1 de Serm. Domini in monte, cap. 6, n. 16 et 17

Osténdit Dóminus fátuos esse judicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum † Dóminus,et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est † qui ante Deum magnas virtútes operátus est,et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem; sed qui, persecutiónem timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et ex-

sultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste Sanctus† digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus,taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In illa.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ : * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines qui sunt in mundo vel díligunt mundum,opórtet intélligi ; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita ; id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Pro Doctore Pontifice

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad sacrificándum. Glória Patri. Ad sacrificándum.

Pro Doctore non Pontifice

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum,ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem aut prophétas : non veni sólvere, sed adimplére. Amen, quippe dico vobis, donec tránseat cælum et terra, jóta unum aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis

istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: qui autem fécerit, et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

2 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Com. in Matth., cap. 4, n. 10

Vos estis sal terræ. Quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id, quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quærénda dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit.

℟. Amávit eum vel Iste est, ut supra. 99*

Lectio X

Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum. Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est.

℟. In médio, ut supra. 99*

Lectio XI

Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres et æternitátis velut satóres; immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem, saliéndi modo, æternitáti córpora reservántes.

℟. Iste Sanctus vel Beátus vir, ut supra. 100*

Lectio XII

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum, quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ídeo eos, sal terræ nuncupátos, monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne, infatuáti, nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et, projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proteréntur.

℟. Elégit te vel O beáti viri, ut supra. 100*

Evangelium ut supra. 100*

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 15 in Matth. sub med.

Atténdite, quid díxerit: Vos estis sal terræ; per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes aut decem aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac

mare totúmque mundum, et hunc váriis criminibus oppréssum.

℟. Amávit eum vel Iste est, ut supra. 99*

Lectio X

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram et peccatórum vi corrúptam; et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes.

℟. In médio, ut supra. 99*

Lectio XI

Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit. Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam; neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur.

℟. Iste Sanctus vel Beátus vir. ut supra. 100*

Lectio XII

Non ergo hoc fecérunt; sed, ante renováta sibique trádita atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

℟. Elégit te vel O beáti viri, ut supra. 100*

Evangelium ut supra. 100*

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Dómine, † quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesp. Apost. 4*

2 Euge, serve bone, † in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum *Eccli. 31, 8-9*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi.

Tempore Paschali

℟. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúja, allelúja. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Allelúja. Glória Patri. Os justi.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ad sacrum cujus túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis ejus méritis juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas, Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesp. ad Magnificat

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus, ut supra in I Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña Beátus vir, † qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte : et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte : et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña Beátus † iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña Invocántem † exaudívit Dóminus Sanctum suum ; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde?*ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña Lætentur omnes, † qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine,mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te,Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo : scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña Dómine, † Dóminus noster,quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti San-

ctum tuum : et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli,et pisces maris, *qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Dómine, Dóminus noster,quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum : et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Aña Justus Dóminus, † et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,* ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Temp.Pasch.,Aña Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte : et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur,allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 31, 8-11*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus

est, erit illi glória ætérna. Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II *Cap. 32, 18-20, 28*

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent.

℟. Justus † germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III *Cap. 33, 1-3*

Qui credit Deo, atténdit mandátis: et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Bened. In unitáte.

Lectio IV *Cap. 34, 14-20*

Spíritus timéntium Deum quærítur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum: protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

℟. Dómine, † prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

IN II NOCTURNO

Aña Dómine, † iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Vitam † pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum ; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:* posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre ;

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum ; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña Hic accípiet † benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo ; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a

Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Hic accípiet benedictiónem a Dómino : et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Aña Cognóvit eum Dóminus † in benedictiónibus suis, et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus:* adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Cognóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Aña In fide † et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, et osténdit illi glóriam suam.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña In fide et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, et osténdit illi glóriam suam.

Aña Justus † germinábit sicut lílium : et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Justus germinábit sicut lílium : et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Temp. Pasch., Aña Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 6; Oratio de S. Philogonio

Lectio V

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit. Síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, di-

cat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput vitámque suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Quámobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram ascríptus est civitátem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum.

℟. Iste homo † perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Etenim, quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

IN III NOCTURNO

Aña Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T.P. Allelúja.)

Cant. Eccli. *C. 14, 22 et 15, 3, 4; 6*

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et in-

telléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum :

Et firmábitur in illo, et non flectétur : † et continébit illum, et non confundétur : * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum*Dóminus Deus noster.

Cant. Jeremiæ *Cap. 17, 7-8*

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia ejus.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas : * et non timébit cum vénerit æstus.

Et erit fólium ejus víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Cant. Ecclesiastici *Cap. 31, 8-11*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum ? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo,et perféctus est, * erit illi glória ætérna :

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus ; * fácere mala, et non fecit :

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Aña Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T. P. Allelúja.)

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster. Absol. A vínculis peccatórum. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 12*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 13 in Evang., n. 1-3

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed, ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositío ita nesciéntibus fiat cógnita,ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est,et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla,verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Sed, quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lu-

cis exémpla monstrámus. De quibus proféсto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Duo autem sunt quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed, et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ : * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat; pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet; et, cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hiladéscit.

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 35-40

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis : ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes : amen, dico vobis, quod præcínget se, et fáciet il-

los discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam, si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Dómine, † quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. 92 Dóminus regnávit,decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Euge, serve bone, † in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus et prudens,† quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus ille servus, † quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum *Eccli. 31, 8-9*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Tempore Paschali

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Jesu, coróna célsior
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium:

Da supplicánti cœtui,
Obténtu hujus óptimi,
Remissiónem críminum,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni recúrso témpore,
Dies illúxit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Polum migrávit præpotens.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit hóstem fórtiter
Supérbum ac satéllitem.

Virtúte clarus et fide,
Confessiónis órdine,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Ut hujus almi grátia
Nobis remíttas débita.

Glória Patri Dómino,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Oratio pro Doctore

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Euge, serve bone.

Capitulum supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Fidélis servus et prudens.

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD NONAM

Aña Serve bone.

Capitulum *Sap. 10, 10*

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum ; * honestávit illum in labóribus,et complévit labóres illíus.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I præter sequentia :

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Hic vir, despíciens mundum † et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Pro Doctore

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si celebrari occurrat Festum plurium Confessorum non Pontif., Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, ea, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali, et in I Noct. sumantur Lect. Laudémus viros, quæ in Communi Confessoris Pontif. 2° loco pluribus Pontificibus sunt assignatæ 94* cum ℟℟. tamen de Communi Confessoris non Pontif., ut supra 107*; et in ℟. XII O beáti viri ad litteram N. omittantur nomina Sanctorum, sed ℟. non mutatur.

2 Aliæ Lectiones
Pro Confessore non Pontifice

IN I NOCTURNO

De libro Sapiéntiæ

Lectio I *Cap. 4, 7-20*

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona,et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia.

℟. Euge,† serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio II

Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus,propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Pópuli autem vidéntes et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus.

℟. Justus † germinábit sicut lílium : *Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio III

Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur : et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Lectio IV *Cap. 5, 1-5*

Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt,et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti, vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Dómine, † prævenísti eum

in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

L. 10 c. 29, in c. 12. Job

Lectio V

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est: cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre: quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur; quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas, nómine palliáta, dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur.

℟. Honéstum, ut supra. 111*

Lectio VI

Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre. At contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre.

℟. Amávit eum. 111*

Lectio VII

Sed hæc justórum simplícitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur; et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére? ℟. Iste homo. 111*

Lectio VIII

Cap. 30 circa med.

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat. A cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit: corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et, eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat: af-

flíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et, inquisítus, quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Desidérium. 111*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 12*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

L. 4 in Luc. 12

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat; quia vidélicet Ecclésiam suam, quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio X

Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit. Véndite, quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere et eleemósynam dare queat, operátur.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio XI

Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum aut aurum aut vestem nullíus concupívi; ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio XII

Fácite vobis sácculos, qui non veteráscunt; eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informán-

dam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens; sed, ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 32-34

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Fácite vobis sácculos, qui non veteráscunt, thesáurum non deficiéntem in cælis: quo fur non apprópiat, neque tínea corrúmpit. Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit.

3 Alia Homilia

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 11*

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 69, cap. 1 et 2

Veníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio X

Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde. Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio XI

Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ : * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio XII

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est, conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater : quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater : neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

4 Alia Homilia

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 8 in Lucam n. 91

Bonus ordo, ut vocatúrus Gentes, et Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur : Nihil déderat pópulo Judæórum; unde póterat mélior fíeri? ut quid ab eo, qui nihil re-

cépit, exígitur? Non mediócris ista est mna, quam supra múlier evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est ut supra. 119*

Lectio X

Dénique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus; ille duplícia, id est, mýstica legis et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta et duo talénta pósuit: in quinque taléntis, ut sint morália; in duóbus utrúmque, mýsticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri. 119*

Lectio XI

Et hic póssumus decem mnas, decem verba intellígere, id est, legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum; non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei.

℟. Beátus vir. 120*

Lectio XII

Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fænebris, ália doctrínæ cæléstis usúra.

℟. O beáti viri. 120*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 12-26

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Vocátis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, et ait ad illos: Negotiámini, dum vénio. Cives autem ejus óderant eum: et misérunt legatiónem post illum, dicéntes: Nólumus hunc regnáre super nos. Et factum est, ut redíret accépto regno: et jussit vocári servos, quibus dedit pecúniam, ut sciret quantum quisque negotiátus esset. Venit autem primus, dicens: Dómine, mna tua decem mnas acquisívit. Et ait illi: Euge, bone serve, quia in módico fuísti fidélis, eris potestátem habens super decem civitátes. Et alter venit, dicens: Dómine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait: Et tu esto super quinque civitátes. Et alter venit, dicens: Dómine, ecce mna tua, quam hábui repósitam in sudário: tímui enim te, quia homo austérus es: tollis quod non posuísti, et metis quod non seminásti. Dicit ei: De ore tuo te júdico, serve nequam. Sciébas quod ego homo austérus sum, tollens quod non pósui, et metens quod non seminávi: et quare non dedísti pecúniam meam ad mensam, ut ego véniens, cum usúris útique exegíssem illam? Et astántibus dixit: Auférte ab illo mnam, et date illi, qui decem mnas habet. Et dixérunt ei: Dómine, habet decem mnas. Dico autem vobis: Quia omni habénti dábitur, et abundábit: ab eo autem, qui non habet, et quod habet, auferétur ab eo.

COMMUNE ABBATUM

Omnia de Communi Conf. non Pont. 102*; præter Orationem et Lectiones III Nocturni, ut infra.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis commendet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN III NOCTURNO

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

L. 3 in Matth. c. 19

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem mít-

tere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sæculi voluptátes; isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

2 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in Natali S. Benedicti Bisc.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum. Alius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a

constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est ut supra. 122*

Lectio X

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum, qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre.

℟. Sint lumbi vestri. 122*

Lectio XI

Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Verum, his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum.

℟. Beátus vir. 123*

Lectio XII

Videámus, quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

℟. O beáti viri. 123*

Evangelium ut supra 123*

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in Natali S. Benedicti Bisc.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia, quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël.

℟ Iste est, ut supra. 122*

Lectio X

In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti. Et justa prorsus retribútio, ut, qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices

glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli.

℟. Sint lumbi vestri. 122*

Lectio XI

Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet. Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur ? cum ipse dicat : Nescítis, quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária ?

℟. Beátus vir. 123*

Lectio XII

Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et, per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

℟. O beáti viri. 123*

Evangelium ut supra 123*

℣ Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Declam. de verbis Evang. Ecce nos n. 1 et 2

Fidélis sermo, et dignum omni acceptióne collóquium Simónis Petri et Jesu. Familiáris síquidem et amíca salúti obediéntia est; sed obediéntia firma et stábilis, quæ fundáta est super petram. Mélior est enim obediéntia quam víctimæ, et acquiéscere nolle, ut peccátum ariolándi est. Unde et vitæ quoque ipse Salvátor prætulit hanc virtútem, éligens magis ánimam pónere, quam obediéntiam non implére. Postrémo et ipsum nomen Jesu, quod est super omne nomen, et in quo fléctitur omne genu, Apóstolo teste, obediéntiæ remunerátio est.

℟. Iste est, ut supra. 122*

Lectio X

Libet proínde sacratíssimo huic interésse collóquio, et íntima cordis aure percípere, quæ dicúntur. Arbitror enim, verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contémptum mundi in univérso mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt, quæ mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægýptum spóliant, et óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli.

℟. Sint lumbi vestri. 122*

Lectio XI

Dixit enim Simon Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia. Bene, óptime, et non ad insipiéntiam tibi. Nam et mundus transit, et concupiscéntia ejus : et relínquere hæc magis éxpedit, quam relínqui. Ecce,inquit, nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Nimírum quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póteras onerátus.Sed nec inútilis commutátio, pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse. Nam et simul cum eo donántur ómnia : et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt.

℟. Beátus vir. 123*

Lectio XII

Longe post prædicta (n. 35)

Ait illi Jesus : Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis præmíttitur ; magnum nóveris esse quod séquitur. In regeneratióne, inquit, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini, ut, cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O séssio! quis mihi tríbuat, ut dignis éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne concípio? Immo, quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desídero, quam cúpio, quam requíro?

℟. O beáti viri. 123*

Evangelium ut supra 123*

5. Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homil. 7 in Cap. 3, ad Rom.

Si céntuplum hic non recípimus, nos ipsi in causa sumus,qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quæso, quid magni dedit Petrus ? nonne rete scissum tantum, et cálamum et hamum ? Verum vicíssim illi Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare patefécit, dedítque, ut omnes illum in sua vocárent, immo, quæ sua erant, vénderent, et ad illíus pedes afférrent, ne in manus quidem tradéntes pecúniam ; neque enim id audébant, tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

℟. Iste est, ut supra. 122*

Lectio X

Dices : At ille Petrus erat. Quid tum, o bone ? Non ista Petro tantum promíssa sunt : neque enim dixit : Tu vero, o Petre, céntuplum accípies solus ; sed, Quisquis relíquerit domos, aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit ; sed recte facta magis pensat. Grátiam enim habet Deus, et cum nobis debet, et cum solvit.

℟. Sint lumbi vestri. 122*

Lectio XI

Aspicit autem Deus creditóres suos libéntius, quam eos, qui nihil mútuo dedérunt : quibus vero plura debet, eos et plus díligit. Quámobrem, si perpétuam cum illo amicítiam iníre

vis, vide, ut multum tibi débeat. Neque enim perínde delectátur suis debitóribus créditor, atque Christus creditóribus : fugit enim eos,quibus nihil debet ; quibus vero debet, ad hos potíssimum accúrrit.

℟. Beátus vir. 123*

Lectio XII

Omnem ígitur lápidem movéntes, curémus Christum debitórem habére ; hoc enim præsens tempus, fænerándi tempus est. Nunc scílicet in indigéntia Christus constitútus est : si jam illi nihil das mútuo, tuórum certe, cum hinc discésseris, níhilo opus habébit : hic enim sitit, hic ésurit : cave ígitur, illum ne despícias.

℟. O beáti viri. 123*

Evangelium ut supra. 123*

COMMUNE VIRGINUM

IN I VESPERIS

Aña Hæc est Virgo sápiens,† et una de número prudéntum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Aña Hæc est Virgo sápiens,† quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña Hæc est, quæ nescívit † torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña Hæc est, quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris ;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum *2 Cor. 10, 17-18*

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est ; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

Tempore Paschali

℟.br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif., Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, in utrisque Vesp. ℣., Aña ad Magnif. et Oratio, ut sequitur :

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Magnif., Aña Prudéntes Vírgines, † aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Pro Virgine Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrátum
Scándere cælum.

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

Pro Virgine non Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;

Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña O quam pulchra est † casta generátio cum claritáte! (T. P. Allelúja.)

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña Ante torum † hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera manuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab

occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Aña Revértere, † revértere, Sunamítis ; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Revértere, revértere, Sunamítis ; revértere, revértere, ut intueámur te.

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis:* proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ,pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te : fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus ; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus,* in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña Adjuvábit eam † Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus,dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte,quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus,non commovébitur.

Aña Aquæ multæ † non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri,in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt,commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus

in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum,Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

Temp. Pasch., Aña O quam pulchra est casta generátio cum claritáte, allelúja!

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I *Cap. 7, 25-40*

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri ? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre ? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco.

Pro Martyre

℟. Veni,† Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum ; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea,et ponam in te thronum meum ; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Pro non Martyre

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum ; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde,próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres,tamquam non habéntes sint ; et qui flent, tamquam non flentes ; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes ; et qui emunt, tamquam non possidéntes ; et et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini

sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri; et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Spécie tua † et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod, si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Hæc est † Virgo prudens, * Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ veniénte. Glória Patri. Quæ veniénte.

IN II NOCTURNO

Aña Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T.P. Allelúja.)

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem ; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña Trahe me post te, † in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,* cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet:† Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum :* horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Trahe me post te,in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus,et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli,et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus:* gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Aña Unguéntum effúsum†nomen tuum ; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes,qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Unguéntum effúsum nomen tuum ; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña Pulchra es † et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara,in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia,*et pópulos in æquitáte.

Aña Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Aña Accínxit†fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum ; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et san-

ctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum ; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.

Temp. Pasch., Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem ; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum, allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 1 de Virg., n. 10-11

Lectio V

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus ; ne, véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martýribus reperítur ; sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus : aut quis naturáli voce compléctì, quod supra usum natúræ sit ?

℟. Propter † veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsum sibi invénit in cælo. Hæc nubes, äëra, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore.

℟. Dilexísti † justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni ? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum ; proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud quóniam, Quæ non nubunt neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis compa-

réntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Prudéntes † Vírgines, aptáte vestras lámpades : * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit,et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ídeo cum Dómino appáret in glória; ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur † Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde,et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III NOCTURNO

Aña Média nocte † clamor factus est: Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. (T.P. Allelúja.)

Canticum Eccli. *Cap. 39, 17-21*

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Cant. Isaiæ *Cap.61, 10-11 et 62,1-3*

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto justítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit justítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor justus ejus, * et salvátor ejus ut lampas accendátur.

Et vidébunt Gentes justum tuum, * et cuncti reges ínclytum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum,* quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini: * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ *Cap. 62, 4-7*

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim júvenis cum

vírgine, * et habitábunt in te fílii tui :

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes ; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Aña Média nocte clamor factus est : Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. (T.P. Allelúja.)

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 25*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 12 in Evang. n. 1

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre, sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis ; ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur ; ne appetítus laudis subrépat, et, quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur.

℟. Hæc est † Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus súmpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur ?

℟. Média nocte † clamor factus est : * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa intercédat. Vel Quarum Festum cólimus, ipsæ intercédant.

Lectio XI

Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo re-

gno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Induit me † Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me,et tamquam sponsam * Decorávit me coróna. ℣. Quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis.Decorávit.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit; geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et, quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur.In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

℟. Símile est † regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas,* Exiérunt óbviam sponso et sponsæ. ℣. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Exiérunt.Glória Patri.Exiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes: sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus,non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce, sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non suffíciat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quæ parátæ erant,intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen, dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem neque horam.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Hæc est Virgo sápiens, † et una de número prudéntum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Hæc est Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est, quæ nescívit † torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, † et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum *2 Cor. 10, 17-18*

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat,ille probátus est ; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Tempore Paschali

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Jesu, córona Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clémens áccipe :

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis,et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres :

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Bened., Aña Prudéntes Vírgines, † aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Hæc est Virgo sápiens.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Hæc est, quæ nescívit.

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne.* Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Ista est.

Pro Virgine Martyre

Capitulum *Eccli. 51, 13-14*

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. † Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

Capitulum *Sap. 4, 1*

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! † immortális est enim memória illíus: * quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter:

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

2 Aliæ Lectiones pro Virginibus

Pro Virgine Martyre, Lectiones I Nocturni dicuntur etiam ut infra:

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 51, 1-17*

Confitébor tibi, Dómine,Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor.

℟. Veni, † Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Lectio II

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstu-

áta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis:* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio III

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Spécie tua † et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Lectio IV

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Hæc est † Virgo prudens,* Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ veniénte. Glória Patri. Quæ veniénte.

Pro Virgine Martyre et non Martyre leguntur etiam sequentes:

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum

Lectio V *Lib. de hab. Virg. n. 3-5*

Nunc nobis ad vírgines sermo est; quarum, quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fecúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte; non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod, ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter, ut supra. 137*

Lectio VI

Neque inánis hæc cáutio est et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta cu-

stódit, ut, quæ se Christo dicáverint, et, a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi, quibus datum est.

℟. Dilexísti. 137*

Lectio VII

Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur: Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt: hi sunt, qui sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

℟. Prudéntes. 138*

Lectio VIII

Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit; sed, quóniam fémina viri pórtio est et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod, si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu et cum ornaméntis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur. 138*

IN III NOCTURNO

2 Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, ut infra in Comm. non Virginum 158* cum ℟℟. ut supra. 139*

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi, tentántes eum et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 62 in Matth. n. 3

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt, qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Hæc est † Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus súmpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio X

Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit. Id autem hoc fere modo confírmat: Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam in-

júriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam, caréndo, mercédem consequeréris?

℟. Média nocte † clamor factus est: * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Lectio XI

Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant. Immo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Induit me † Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me, et tamquam sponsam * Decorávit me coróna. ℣. Quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Decorávit.

Lectio XII

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent; subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat; ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere. Idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

℟. Símile est † regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviam sponso et sponsæ. ℣. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Exiérunt. Glória Patri. Exiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 3-12

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Qui respóndens, ait eis: Non legístis, quia, qui fecit hóminem ab inítio, másculum et féminam fecit eos? et dixit: Propter hoc dimíttet homo patrem, et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjúnxit, homo non séparet. Dicunt illi: Quid ergo Móyses mandávit dare libéllum repúdii, et dimíttere? Ait illis: Quóniam Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras: ab inítio autem non fuit sic. Dico autem vobis, quia, quicúmque dimíserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, mœchátur: et qui dimíssam dúxerit, mœchátur. Dicunt ei discípuli ejus: Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere. Qui dixit illis: Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi, qui de matris útero sic nati sunt: et sunt eunúchi, qui facti sunt ab homínibus: et sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Qui potest cápere, cápiat.

4 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 25

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Serm. 93 de verb. Dom. cap. II-IV

Intelligámus, caríssimi, ad omnes nos, id est, ad univérsam omníno Ecclésiam, istam pertinére parábolam, non ad solos præpósitos, nec ad solas plebes: sed prorsus ad omnes. Istæ quinque et quinque vírgines, omnes omníno sunt ánimæ Christianórum. Sed, ut dicámus vobis, quod Deo inspiránte sentímus, non qualescúmque ánimæ; sed tales ánimæ, quæ habent Cathólicam fidem, et habére vidéntur bona ópera in Ecclésia Dei: et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes et quinque fátuæ.

℟. Hæc est, ut supra. 144*

Lectio X

Quare ergo appellátæ sunt quinque; et quare vírgines, prius videámus. Omnis ánima in córpore ídeo quinário número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Qui ergo se ábstinet ab illícito visu, ab illícito audítu, ab illícito odorátu, ab illícito gustátu, ab illícito tactu, propter ipsam integritátem vírginis nomen accépit. Sed si bonum est, abstinére ab illícitis sentiéndi mótibus, et ídeo unaquæque ánima Christiána vírginis nomen accépit: quare quinque admittúntur et quinque repellúntur?

℟. Média nocte. 145*

Lectio XI

Et vírgines sunt, et repellúntur. Parum est, quia vírgines sunt, et lámpades habent. Vírgines propter abstinéntiam ab illícitis sénsibus, lámpades habent propter ópera bona. De quibus opéribus Dóminus dicit: Lúceant ópera vestra coram homínibus. Item discípulis dicit: Sint lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes. In lumbis accínctis, virgínitas; in lucérnis ardéntibus, ópera bona. Si ergo ab illícitis abstinéntia bona est; unde virgínitas nomen accépit: et ópera bona laudabília sunt, quæ significántur lampádibus: quare quinque admittúntur et quinque repellúntur?

℟. Induit me. 145*

Lectio XII

Alias dixit prudéntes, álias stultas. Unde intuémur? unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum signíficat óleum, et valde magnum. Putas, num cáritas est? Quæréndo dícimus, non senténtiam præcipitámus. Unde mihi videátur óleum caritátem significáre, dicam vobis. Apóstolus dicit: Adhuc supereminentiórem vobis viam demónstro. Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum æraméntum sonans, aut cýmbalum tínniens. Ipsa est superéminens via: id est cáritas, quæ mérito óleo significátur. Omnibus

enim humóribus óleum superéminet.

℟. Símile est. 145*

Evangelium ut supra 140*

5 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 25*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Serm. 93 de verb. Dom. cap. VI-VIII et X

Disceptémus, fratres, de quinque virgínibus prudéntibus, et quinque fátuis. Voluérunt ire óbviam sponso, corde ire, exspectáre ejus advéntum. Sed ille tardábat. Dum tardat ille, dormiérunt omnes. Quid est somnus iste? Ne forte tardánte sponso, quóniam abúndat iníquitas, refrigéscit cáritas multórum. Síccine intellectúri sumus istum somnum? Non mihi placet: dico quare. Quia sunt ibi prudéntes. Et útique quando dixit Dóminus: Refrigéscit cáritas multórum, subjécit, et ait: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. Non ergo eis obrépsit frigus caritátis, non in eis refríguit cáritas; sed fervet usque in finem. Est álius somnus, quem nemo evádit. Non recordámini Apóstolum dicéntem: De dormiéntibus autem nolo vos ignoráre, fratres: id est, de his, qui mórtui sunt? fátua sit virgo, prudens sit virgo, somnum mortis omnes patiúntur. Ad novíssimam tubam surgent omnes.

℟. Hæc est, ut supra. 144*

Lectio X

Prudéntes autem illæ tulérunt óleum secum in vasis suis: stultæ vero illæ non tulérunt óleum secum. Ibi óleum, magnum óleum. De dono Dei est hoc óleum. Tu ergo tecum porta, intus porta, ubi videt Deus, ibi porta testimónium consciéntiæ tuæ. Qui autem ámbulat ad testimónium aliénum, óleum non portat secum. Inténdat ítaque Cáritas vestra. Sapiéntium lámpades ardébant de óleo intérno, de consciéntiæ securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte. Ardébant tamen et illárum fatuárum. Quare tunc ardébant? Quia non déerant laudes hóminum.

℟. Média nocte. 145*

Lectio XI

Postea vero, quam surrexérunt, id est, in resurrectióne a mórtuis, cœpérunt aptáre lámpades suas, id est, paráre Deo óperum suórum réddere ratiónem. Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat; non erant, qui óleum vénderent, cœpérunt defícere lámpades. Clausum est óstium. Et quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit, qui ómnia novit? Quid ergo est: Non novi vos? Improbo vos, réprobo vos. In arte mea non vos agnósco; ars mea nescit vítia, et júdicat vítia; nescit faciéndo, júdicat arguéndo: sic ergo non novi vos. Iérunt, intravérunt quinque prudéntes.

℟. Induit me. 145*

Lectio XII

Sint in vobis quinque prudéntes ad istam prudéntiam quinárii número pertinéntes. Véniet enim hora, et quando nescímus, véniet. Sic clausit Evangélium : Vigiláte, quia nescítis diem neque horam. Corde vígila, fide vígila, spe vígila, caritáte vígila, opéribus vígila : et quando córpore dormíveris, véniet tempus, ut surgas. Cum autem surréxeris, præpara lámpades. Tunc non exstinguántur, tunc in interióre consciéntiæ óleo vegeténtur : tunc sponsus ille incorpóreis néxibus amplectátur, tunc te introdúcat in domum, ubi numquam dórmias, ubi numquam possit tua lampas exstíngui. Hódie vero laborámus, et lámpades nostræ inter ventos sæculi hujus tentationésque flúctuant ; sed árdeat in róbore flamma nostra, ut ventus tentatiónis áugeat ignem pótius, quam exstínguat.

℟. Símile est. 145*

Evangelium ut supra 140*

COMMUNE NON VIRGINUM

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Communi Virginum. 127*

2 In odórem † unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, † imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4 Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 1-3*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 10-11*

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

Tempore Paschali

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif., Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Martyre tantum

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines, in utrisque Vesp. ℣., Aña ad Magnif. et Oratio, ut sequitur :

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif., Aña Istárum est enim † regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni,et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut,quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátæ N.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Si fuerint plures non Virgines.

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri,genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña O quam pulchra est † casta generátio cum claritáte! (T. P. Allelúja.)

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña Læva ejus † sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa :

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña Revértere, † revértere, Sunamítis ; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo

corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Revértere, revértere, Sunamítis ; revértere, revértere, ut intueámur te.

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te : fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus ; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis ; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi ; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui :* in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebún-

tur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña Adjuvábit eam † Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus,dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret,et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus,non commovébitur.

Aña Aquæ multæ † non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri,in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, †conturbáti sunt,commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

Temp. Pasch., Aña O quam pulchra est casta generátio cum claritáte, allelúja !

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Pro Martyre tantum

Lectiones Confitébor tibi ut in Communi Virginum 2 loco 142* cum ℟℟. ut infra notantur.

Pro nec Virgine nec Martyre

De Parábolis Salomónis

Lectio I — *Cap. 31, 10-31*

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.
Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Considerávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. Gustávit, et vidit quia bona est negotátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.
Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus.

℟. Spécie tua † et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.
Bened. In unitáte.

Lectio IV

Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Pulchra fácie, † sed púlchrior fide, beáta es, N., réspuens mundum, lætáberis cum Angelis: * Intercéde pro ómnibus

nobis. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

IN II NOCTURNO

Aña Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos:* et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña Trahe me post te, † in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium* habitátio est in te.

Aña Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes gló-

riam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus universa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli,et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Aña Unguéntum effúsum † nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus:* audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Unguéntum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña Pulchra es † et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ,* et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara,in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare et plenitúdo ejus:* orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia,* et pópulos in æquitáte.

Aña Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Aña Accínxit†fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine,Deus noster,tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.

Temp.Pasch.,Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum, allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia.

Bened. Deus, Pater.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis

Lectio V *n. 83-85*

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam, etsi divérsi,uníus tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ;

compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter † veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Unde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas; ut, æmuli críminum, mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur; ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres.

℟. Dilexísti † justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et, juveníli gravátus ópere, providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Fallax grátia, † et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Símilis huic vídua, velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat; et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque, si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod, si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis; útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Quam pulchra es, † amíca mea, quam pulchra es et suávis! óculi tui columbárum: * Absque eo quod intrínsecus latet. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Absque. Glória Patri. Absque.

IN III NOCTURNO

Aña Invénta bona margaríta. † dedit ómnia sua, et comparávit eam. (T. P. Allelúja.)

Cant. Eccli. *Cap. 39, 17-21*

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum,* et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Cant. Isaiæ *Cap. 61, 10-11 et 62,1-3*

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto justítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit justítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor justus ejus, * et salvátor ejus ut lampas accendátur.

Et vidébunt Gentes justum tuum,* et cuncti reges ínclytum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini: * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ *Cap. 62, 4-7*

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim júvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Aña Invénta bona margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam. (T. P. Allelúja.)

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. **Absolutio** A vínculis. **Bened.** Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 13*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 11 in Evang. n. 1

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ

ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat ; ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur ; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum † apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit, quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via.

℟. Regnum mundi † et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa intercédat.

Lectio XI

Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est ; sed, ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto ; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Accínxit † fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum ; * Ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, Deus in médio ejus, non commovébitur. Ideóque.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Thesáurus autem cæléste est desidérium ; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat ; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhoréscat.

℟. Beáta es, N., † quæ propter Deum mundum odísti : * Proptérea datum est tibi regnum cælórum. ℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cælórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus litus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sæculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 In odórem † unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, † imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, † et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 1-3*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 10-11*

Mulíerem fortem quis inveniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Tempore Paschali

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja. Glória Patri. Spécie tua.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Date ei † de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro Martyre tantum

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines:

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened., Aña Istárum est enim † regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña In odórem.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam,* et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi,† et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Ista est.

Pro Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 8 et 12*

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, † quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ,* Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 29-30*

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. † Fallax grátia, et va-

na est pulchritúdo : * múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut I Vesperis, præter sequentia:

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Manum suam † apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, vel plures Martyres non Virgines, idem fit Officium ut supra, excepto quod pro pluribus Martyribus non Virg., ℣℣. et Añæ ad Magníficat et Benedíctus in Vesp. et Laud. ac Oratio dicuntur ut supra 149* et 161* notantur. In IV ℟. I Nocturni Pulchra fácie et in XII ℟. III Noct. Beáta es ad litteram N. omittuntur nomina, sed ipsa ℟℟. non mutantur.

2 Aliæ Lectiones pro Martyre tantum

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Laudatio Sanctæ Mart. Drosidis n. 3

Lectio V

Ego máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter ut supra. 157*

Lectio VI

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat, hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa, tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret.

℟. Dilexísti. 157*

Lectio VII

Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi ; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant ? Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit.

℟. Fallax grátia. 157*

Lectio VIII

Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum ; sed, quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit. Quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Quam pulchra es. 157*

U.I.O.G.D

IN SANCTITATE SERVIAMUS DOMINO

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIÆ

IN I VESPERIS

Aña Domum tuam, Dómine, † decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede ad dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Aña Domus mea, † domus oratiónis vocábitur.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et júdicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini :

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Domus mea, domus oratiónis vocábitur.

Aña Hæc est domus Dómini † fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Aña Lápides pretiósi † omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum *Apoc. 21, 2*

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

Tempore Paschali

℟. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúja, allelúja. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúja. Glória Patri. Locus.

Hymnus

Urbs Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ construítur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino :
Platéæ et muri ejus
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus :
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif., Aña Sanctificávit † Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. præter :

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif., Aña O quam metuéndus est † locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta ; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Urbs Jerúsalem beáta, ut supra in Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña Introíbo † in domum tuam, Dómine, et adorábo ad templum sanctum tuum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Introíbo in domum tuam, Dómine, et adorábo ad templum sanctum tuum.

Aña Dóminus † in templo sancto suo, Dóminus in cælo sedes ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo sedes ejus.

Aña Tóllite † portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña Adoráte Dóminum † in aula sancta ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, † Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : † vox Dómini concutiéntis desértum:* et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña Erit mihi † Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus,dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et

inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña Ædificávit † Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, †conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Aña Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Temp. Pasch., Aña Introíbo in domum tuam, Dómine, et adorábo ad templum sanctum tuum, allelúja.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon

Lectio I *Cap. 7, 1-9*

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo et devorávit holocáusta et víctimas: et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum:

Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus.

℟. In dedicatióne templi † decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus. Sacerdótes autem stabant in offíciis suis, et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat.

℟. Fundáta est † domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Bénedic, † Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Bened. In unitáte.

Lectio IV *Ibid. 11-16*

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia, quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pæniténtiam a viis suis péssimis: et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi

in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Terríbilis est † locus iste : non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli : * Vere étenim Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. ℣. Vidit Jacob in somnis scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et Angelos Dei descendéntes et ascendéntes per eam, et ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN II NOCTURNO

Aña Beáti, qui hábitant † in domo tua, Dómine : in sæcula sæculórum laudábunt te. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit,et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua,Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine,Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster,áspice,Deus: * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum,beátus homo,qui sperat in te.

Aña Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : in sæcula sæculórum laudábunt te.

Aña Non est hic áliud, † nisi domus Dei et porta cæli.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum,* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium* habitátio est in te.

Aña Non est hic áliud,nisi domus Dei et porta cæli.

Aña Templum Dómini † sanctum est, Dei structúra est,Dei ædificátio est.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Aña Qui hábitat † in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Aña Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Aña Eréxit Jacob † lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Aña Benedícta † glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum no-

strum, † et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus:* et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : in sæcula sæculórum laudábunt te, allelúja.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Lectio V *Sermo 229, n. 1 et 2*

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus,si fidéliter ac diligénter atténdimus et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur.Non enim mentítus est ille, qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est?

℟. Orántibus † in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Et ídeo,fratres caríssimi,quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei,quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat. Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiátur Christo. Et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus.

℟. O quam metuéndus est † locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Sicut enim malis opéribus,quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur; ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et, quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam

suam ; et sic Eucharistíam præsúmat accípere.

℟. Mane † surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper ; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Si enim, agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia, sicut qui se exáltat, humiliábitur ; ita, e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cæléstí convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Quam diléctа † tabernácula tua, Dómine virtútum ! concupíscit et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In átria. Glória Patri. In átria.

IN III NOCTURNO

Aña Vidit Jacob scalam, † súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est, allelúja.

Cantic. Tobiæ *Cap. 13, 10-17*

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus : * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Jerúsalem, cívitas Dei, * castigávit te Dóminus in opéribus mánuum tuárum.

Confitére Dómino in bonis tuis, * et bénedic Deum sæculórum, ut reædíficet in te tabernáculum suum,

Et révocet ad te omnes captívos, * et gáudeas in ómnia sæcula sæculórum.

Luce spléndida fulgébis : * et omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient : * et múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum.

Et terram tuam in sanctificatiónem habébunt.* Nomen enim magnum invocábunt in te.

Maledícti erunt, qui contémpserint te : † et condemnáti erunt omnes, qui blasphemáverint te : * benedictíque erunt, qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicéntur, et congregabúntur ad Dóminum.

Canticum Isaiæ *Cap. 2, 2-3*

Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini * in vértice móntium,

Et elevábitur super colles, * et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi, et dicent : * Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob,

Et docébit nos vias suas, * et ambulábimus in sémitis ejus :

Quia de Sion exíbit lex, * et verbum Dómini de Jerúsalem.

Cantic. Jeremiæ *Cap. 7, 2-7*

Audíte verbum Dómini, omnis Juda, * qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum.

Hæc dicit Dóminus exercítuum * Deus Israël :

Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra : * et habitábo vobíscum in loco isto.

Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes : * Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est.

Quóniam si bene direxéritis vias vestras, * et stúdia vestra :

Si fecéritis judícium inter virum et próximum ejus, * ádvenæ et pupíllo et víduæ non fecéritis calúmniam,

Nec sánguinem innocéntem effudéritis in loco hoc, * et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípsis :

Habitábo vobíscum in loco isto : * in terra, quam dedi pátribus vestris a sæculo et usque in sæculum.

Aña Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — Cap. 19

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 8 in Luc. n. 81-83

Zachæus, statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt ; nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et, quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo prótерens, erráta quoque córrigens superióris ætátis. Et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, † domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit ; et qui quærit, ínvenit ; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis ; quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac, naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs Géntium, fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit.

℟. Lápides † pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat ; álterum sa-

natúrus intérrogat, apud álterum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affléctum.

℟. Benedíctus es † in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Bénedic domum istam, quam ædificávi. Ad laudem.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Verum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus, unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem, nisi confiténtem, posse salvári.

℟. Vidi † civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam: * Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. ℣. Et ipsi pópulus ejus erunt: et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et audívi. Glória Patri. Ecce tabernáculum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives: et quærébat vidére Jesum, quis esset: et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce, dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Jesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quærere et salvum fácere, quod períerat.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Domum tuam, Dómine, † decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Domus mea, † domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est domus Dómini † fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est † domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápides pretiósi † omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum *Apoc. 21, 2*

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Domum tuam, Dómine,* Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

Tempore Paschali

℟. br. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, * Allelúja, allelúja. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúja. Glória Patri. Domum.

Hymnus

Anguláris fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.

Omnis illa Deo sacra
Et dilécta cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre júbilo,
Trinum Deum Unicúmque
Cum fervóre prædicat.

Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni;
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe;
Largam benedictiónem
Hic infúnde júgiter.

Hic promereántur omnes
Petíta acquírere
Et adépta possidére
Cum Sanctis perénniter
Paradísum introíre,
Transláti in réquiem.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened., Aña Zachæe, † festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Domus mea.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

AD SEXTAM

Aña Hæc est domus Dómini.

Capitulum *Apoc. 21, 3*

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis ; † et ipsi pópulus ejus erunt, * et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

AD NONAM

Aña Lápides pretiósi.

Capitulum *Apoc. 21, 4-5*

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : † et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. * Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. præter sequentia:

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif., Aña O quam metuéndus est † locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

INFRA OCTAVAM
DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Urbs Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ construítur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino :
Platéæ et muri ejus
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus :
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña I die, qua fit de Octava Introíbo † in domum tuam, Dómine, et adorábo ad templum sanctum tuum.

Psalmi de Feria occurrente dicuntur sub una Aña.

Aña II die Tóllite † portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña III die Erit mihi † Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña IV die Beáti, qui hábitant

† in domo tua, Dómine: in sæcula sæculórum laudábunt te.

Aña V die Templum Dómini † sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Aña VI die Eréxit Jacob † lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Feriis II et V

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Feriis III et VI

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Absolutio Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Absolutio A vínculis.

Benedictiones

1 Ille nos benedícat.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Responsoria

Feriis II et V

℟. 1 In dedicatióne templi † decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

℟. 2 Fundáta est † domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

℟. 3 Bénedic, † Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

Feriis III et VI

℟. 1 Orántibus † in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

℟. 2 O quam metuéndus est † locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

℟. 3 Mane † surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus. Glória Patri. Vere locus.

Feria IV et Sabbato

℟. 1 Domus mea, † domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

℟. 2 Lápides † pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

℟. 3 Benedíctus es † in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Bénedic domum istam, quam ædificávi. Ad laudem. Glória Patri. Ad laudem.

IN II NOCTURNO

Aña I die, qua fit de Octava Dóminus † in templo sancto suo, Dóminus in cælo sedes ejus.

Psalmi de Feria occurrente dicuntur sub una Aña.

Aña II die Adoráte Dóminum † in aula sancta ejus.

Aña III die Ædificávit † Móyses altáre Dómino Deo.

Aña IV die Non est hic áliud, † nisi domus Dei et porta cæli.

Aña V die Qui hábitat † in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Aña VI die Benedícta † glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Capitulum *Apoc. 21, 3*

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis ; † et ipsi pópulus ejus erunt, * et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. ℟. Deo grátias.

℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta ; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Finita Oratione, immediate incipiuntur Laudes.

Ad Laudes et reliquas Horas omnia ut in die. 176*

Lectiones

DIE II INFRA OCTAVAM

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio I *In Ps. 121*

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio, quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi ; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini ? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei ; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

Lectio II

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in

structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

Lectio III

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes; et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ; et, quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

DIE III INFRA OCTAVAM

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Lectio I *Sermo 336, cap. 1 et 2*

Celébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem; dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

Lectio II

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique, quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo, ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

Lectio III

Consíderet ergo cáritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est

sancti amóris. Amémus, gratis amémus; Dóminum enim amámus,quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum,et nos in ipso, tamen propter ipsum.

DIE IV INFRA OCTAVAM

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Lectio I *Sermo 336, cap. 3*

Atténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum: hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite.Si expóno, obscúrum est.Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem,ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

Lectio II

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum,perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

Lectio III

Resurréxit tértia die, et ejus vox est: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur et convertebántur; áliqui obdurabántur et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

DIE V INFRA OCTAVAM

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Lectio I *Sermo 336, cap. 3-5*

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur; et implétur vox exsultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

Lectio II

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti

saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim, per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes et confunderéntur negántes. Nésciunt enim, quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

Lectio III

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit; malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

DIE VI INFRA OCTAVAM

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Lectio I *Sermo 336, cap. 6*

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus; et, quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

Lectio II

Principáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum; et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam, ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent. Ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

Lectio III

Et, quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro; hanc enim ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

DIE VII INFRA OCTAVAM

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 33 in c. 9 Matth.

Lectio I

Commúnis ómnium domus est ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes. Ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat, nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint; non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quam illud, quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

Lectio II

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa; ut norunt, qui, cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magísque necessária; non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

Lectio III

Et quidem, si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed, quia longe ab illórum virtúte ábsumus et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam, etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscípite; cumque, Pax vobis, dico, Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque, respondéte.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Duplex majus

Omnia ut in Festo 163* præter sequentia.

AD MATUTINUM

Lectiones et ℟℟. I Nocturni ut in die, nisi occurrant Lectiones Scripturæ sive Feriæ, sive in Dominica impeditæ, quæ dicantur cum suis ℟℟.

IN II NOCTURNO

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti

De Consecr. dist. 1 cap. 2

Lectio V

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum explendum, légimus; et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus.

℟. Orántibus † in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio VI

Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes, sacra unctióne delibúti Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant; in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. O quam metuéndus est † locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Lectio VII

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas; Sálomon quoque, fílius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit; in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. Mane † surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus.

Lectio VIII *De Consecr. dist. 1. c.17*

Solemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis, eámdem festivitátem celebratúrus, venit; sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Quam dilécta † tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In átria. Glória Patri. In átria.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 8 in Lucam, n. 84-87

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus,si fíeri potest, sanáre omnes; ne, in caméli comparatióne præstrícti et in Zachæo, cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea, † domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio X

Discant dívites, non in facultátibus crimen hærére,sed in iis, qui uti nésciant facultátibus.Nam divítiæ,ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis.Dives certe Zachæus,et eléctus a Christo; sed, dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat; quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem, quam conferébat, accépit.

℟. Lápides † pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Lectio XI

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, avásros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus alteríus statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit?

℟. Benedíctus es † in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Bénedic domum istam,quam ædificávi. Ad laudem.

Lectio XII

Vide, ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat, nondum víderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem,sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

℟. Vidi † civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam: * Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. ℣. Et ipsi pópulus ejus erunt: et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et audívi. Glória Patri. Ecce tabernáculum.

Evangelium Ingréssus Jesus. 176*

COMMUNE FESTORUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

IN I VESPERIS

Aña Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,*scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Aña Læva ejus † sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his,quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem ; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña Speciósa facta es † et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris ;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum,† et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Tempore Paschali

℟. br. Ave, María, grátia plena ; Dóminus tecum, * Allelúja, allelúja. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúja. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Sancta María, † succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Loco tuam sanctam festivitátem dicitur :

In Commemoratione B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo tuam solémnem Commemoratiónem.

In Festo Ssmi Nominis Mariæ tui sancti Nóminis commemoratiónem.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel Oratio propria.

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas,etiam per Octavas communes, præterquam in Officiis de Tempore Adventus, erit sequens :

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta María,Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt,adórant,prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Benedícta tu † in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli,et pisces maris, *qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, *

quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Benedícta tu in mulíéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña Sicut myrrha elécta, † odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:*præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa :

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei:* et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Sicut myrrha elécta,odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Aña Ante torum † hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 28

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes,vestras,†et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes,vestras,† et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te : fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus ; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi ; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña Adjuvábit eam † Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat ci-

vitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña Favus distíllans † lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua : et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Favus distíllans lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Temp. Pasch., Aña Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Parábolis Salomónis

Lectio I — *Prov. 8, 12-17*

Ego sapiéntia hábito in consílio et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam et supérbiam et viam pravam et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum con-

ditóres justa decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II *Prov. 8, 18-22*

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio.

℟. Congratulámini mihi, † omnes, qui dilígitis Dóminum: quia, cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III *Prov. 8, 23-25; 34*

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

℟. Beáta es, † Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Bened. In unitáte Sancti.

Lectio IV *Prov. 8, 35-36; 9, 1-5*

Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum, quod míscui vobis.

℟. Beáta progénies, † unde Christus natus est. * O quam gloriósa est Virgo, quæ cæli Regem génuit! ℣. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima. O quam. Glória Patri. O quam.

IN II NOCTURNO

Aña Fons hortórum, † púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ?* aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Aña Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Aña Sicut lætántium † ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum,* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : † Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Aña Gaude, María Virgo : † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætént ur cæli, et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus:* gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Gaude,María Virgo: cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Aña Dignáre me laudáre te, † Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * lætént ur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes,qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus:* audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña Post partum, Virgo,† inviolápta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

In Adventu et in Festo Annuntiationis B. Mariæ Virg. :

Aña Angelus Dómini † nuntiávit Maríæ,et concépit de Spíritu Sancto.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara,in cíthara et voce psalmi:* in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis

Dómini : † moveátur mare, et plenitúdo ejus:* orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia,*et pópulos in æquitáte.

Aña Post partum, Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

In Adventu et in Festo Annuntiationis B. Mariæ Virg. :

Aña Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto.

Aña Descéndi † in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Fons hortórum, púteus aquárum viséntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano, allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. **Absol.** Ipsíus píetas. **Bened.** Deus, Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Lectio V *Apud Metaphr.*

Dei Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem possessiónem, patrocínio suo, vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprés-

sus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpiam, inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater; éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit; quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur.

℟. Ornátam † monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Ave ígitur, mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum : assídue pro nobis precáre Jesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et, quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória et honor et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

IN III NOCTURNO

Aña Hortus conclúsus † es, Dei Génitrix, hortus conclúsus, fons signátus : surge, própera, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

Canticum Eccli. *39, 17-21*

Obaudíte me, divíni fructus, * * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Canticum Isaiæ *61, 10-11 et 62, 1-3*

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto justítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit justítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor justus ejus, * et salvátor ejus ut lampas accendátur.

Et vidébunt Gentes justum tuum, * et cuncti reges ínclytum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ *Isaiæ 62, 4-7*

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim júvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * toto die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Aña Hortus conclúsus es, Dei Génitrix, hortus conclúsus, fons signátus: surge, própera, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absol. A vínculis peccatórum nostrórum.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 11*

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 4 c. 49 in Luc. 11

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia con-

fitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Judæi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant; sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem. Quia ex te ortus.

In prædicto ℟., loco tuam sanctam Festivitátem dicatur:

In Commem. B.M.V. de Monte Carmelo, tuam solémnem Commemoratiónem.

In Festo Ss. Nominis Mariæ tui sancti Nóminis commemoratiónem.

In Festo Præsentationis ejusdem, tuam sanctam Præsentatiónem.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Sed, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eam portásset, et úbera, quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex muliére, factum sub lege, sed, Factum ex muliére; quia, concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine.

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Bened. Cujus Festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sæcula.

℟. Benedícta † et venerábilis es, Virgo María, * Cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Benedícta tu in muliéribus et benedíctus fructus ventris tui. Cujus.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tan-

túmmodo, quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes, qui idem Verbum spiritáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia, et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális, sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

℟. Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 27-28

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit : Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Læva ejus† sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Jam hiems tránsiit, † imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósa facta es † et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Tempore Paschali

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúja, allelúja. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúja. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera :
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Beáta es, † María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Læva ejus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Nigra sum.

Capitulum *Eccli. 24, 15 16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Speciósa facta es.

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : † quasi myrrha elécta,* dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter :

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Beátam me dicent † omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

OFFICIUM SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO

Simplex

Omnibus Sabbatis, extra Tempus Adventus, Septuag., Quadrag. et Quatuor Temporum Septembris, nisi agendum fuerit de aliquo Festo Duplici etiam translato, vel de Octava aut Vigilia occurrenti, aut de Dñica anticipata juxta Rubricas, fit Officium de sancta Maria, in quo, sumptis Añis et Psalmis de Feria VI et Sabbato occurrentibus, reliqua dicuntur ut infra.

I PER ANNUM

A Sabbato post Purificationem usque ad Sabb. ante Septuag. et a Sabbato post Octavam Corporis Christi usque ad Sabb. ante Dñicam I Adventus.

IN VESPERIS

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum,† et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ven-

tris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Beáta Mater † et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Post Orationem fit Memoria Sancti, si occurrat, deinde Suffragium :

Aña Sancti omnes † intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Oratio

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto N. atque beáto Patre nostro Benedícto, et ómnibus Sanctis,salútem nobis tríbue benígnus et pacem ; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte.Per Dóminum.

Ad Complet. et ad omnes Horas, usque ad Nonam inclusive, in fine Hymnorum dicitur :

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena ;* Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera,
Colunt,adórant,prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex

Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ et Psalmi ut in Psalt. 124

Per annum ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas, etc.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

In Hieme Bened. 1 Nos cum prole pia * benedícat Virgo María. ℟. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio I et II dicuntur de Scriptura occurr. cum suis ℟℟. de Tempore; Lectio vero III erit una ex inferius 207* positis juxta ordinem mensium cum

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol justítiæ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Christus Deus noster.

In Æstate Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio unica de sanctis Patribus ex inferius positis,juxta ordinem mensium, cum ℟. Felix namque es, ut supra.

IN II NOCTURNO

Aña et Psalmi ut in Psalterio. 129

Capitulum *Eccli. 24, 26-28*

Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléмini : † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum : * memória mea in generatiónes sæculórum.

℣. Speciósa facta es et suávis.
℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Oratio Concéde nos ut infra ad Laud. Finita Oratione, absolute incipiuntur Laudes.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi ut in Psalterio. 135
(Ubi recepta sunt Cantica festiva, dicitur Canticum Ecclesiastici : Miserére nostri cum sua Aña.)

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera:
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened., Aña Beáta Dei Génitrix, María, † Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Memor. Sancti, si occurr., et postea Suffrag.ut supra ad Vesp. 202*

AD PRIMAM

Aña Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Capit. Regi sæculórum. Et dicuntur Preces. Extra Chorum Lectio brevis In platéis.

AD TERTIAM

Aña Læva ejus † sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Capitulum *Eccli. 24, 15-16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Speciósa facta es † et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Post Nonam terminatur Officium Sanctæ Mariæ in Sabbato.

II POST NATIVITATEM

Quod dicitur a Sabbato post Octavam Epiphaniæ usque ad Sabb. ante Purificationem.

Omnia ut in Officio per Annum, præter sequentia:

IN VESPERIS

Ad Magnif., Aña Magnum † hereditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens ; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Deinde fit Memoria Sancti, si occurrat, et postea Suffragium ut supra in Vesp. per Annum. 202*

AD LAUDES

Ad Bened., Aña Mirábile mystérium † declarátur hódie : innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit, permánsit, et quod non erat, assúmpsit ; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Deinde fit Memoria Sancti, si occurrat, et postea Suffragium ut supra in Vesp. per Annum. 202*

AD HORAS

Aña ad Primam O admirábile commércium : † Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Aña ad Tertiam Quando natus es † ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

Aña ad Sextam Rubum, quem víderat † Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Aña ad Nonam Ecce María † génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

III TEMPORE PASCHALI

Quod dicitur a Sabbato post Dominicam in Albis usque ad Sabbatum ante Dñicam V post Pascha inclus.

Omnia ut supra in Officio per Annum, sed ritu Paschali, præter sequentia :

IN VESPERIS

Aña Allelúja et Psalmi de Feria VI in Psalterio. 170

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúja, allelúja. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúja. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,

Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum.
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Magnif., Aña Regína cæli, † lætáre, allelúja; quia quem meruísti portáre, allelúja, resurréxit, sicut dixit, allelúja : ora pro nobis Deum, allelúja.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit Memoria Sancti, si occurrat, et postea Commem. de Cruce :

Aña Crucem sanctam súbiit,† qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Quem terra, pontus, æthera ut supra 202

IN I NOCTURNO

Aña Allelúja et Psalmi ut in Psalterio. 124

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Absolutio Précibus et méritis. 203*

Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio unica ex inferius positis juxta ordinem mensium.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus,Deus noster, allelúja. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol justítiæ. Glória Patri. Christus Deus noster, allelúja.

IN II NOCTURNO

Aña Allelúja et Psalmi ut in Psalterio. 129

Capitulum Transíte ut supra. 203*

℣. Speciósa facta es et suávis, allelúja. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix, allelúja.

Oratio ut supra in Vesperis.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi ut in Psalterio. 135
Capitulum et ℟. br. ut supra in Vesp.
Hymnus O gloriósa Dómina, ut supra 204*

℣. Benedícta tu in muliéribus, allelúja. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.

Ad Bened., Aña Regína cæli, † lætáre, allelúja; quia quem meruísti portáre, allelúja, resurréxit, sicut dixit, allelúja : ora pro nobis Deum, allelúja.

Dicta Oratione fit Memoria Sancti, si occurrat, et postea Commemoratio de Cruce :

Aña Crucifíxus † surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio Deus, qui pro nobis, ut supra. 206*

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto :

MENSE JANUARIO

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam

Lectio III *Ep. 42, n. 4 et 5*

De via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere,non pótuit virgo generáre,cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed, si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi; credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum; credátur Sýmbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et, quæ ante díxerat : Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea : Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Felix namque es. ut supra.

MENSE FEBRUARIO

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri advérsus Joviniánum

Epist. XLVIII, sive Apol. ad Pammach. pro lib. contra Jovin., n. 21

Lectio III

Christus virgo, Mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis; et in sepúlcro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joël, qui írrigat torréntem vel fúnium vel spinárum: fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur; spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa et lúcida, opériens in se vel ex se próferens Sancta sanctórum; per quam Sol justítiæ et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur et egréditur.

℟. Felix namque es.

MENSE APRILI

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam

Lectio unica *L. 13 in c. 44, v. 1*

Porta hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israël ingréditur, et dux, cui porta clausa est, Maríam Vírginem intélli-

gunt, quæ et ante partum et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur : Spíritus Sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te : quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei ; et quando natus est, virgo permánsit ætérna ; ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Joseph fílios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

℟. Felix namque es.

MENSE MAJO

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos

Lectio unica *Sermo 3, c. 4 in fine*

Per féminam mors, per féminam vita : per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa, corrúpta, secúta est seductórem : hæc, íntegra, péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit et viro trádidit, ex quo simul meréntur occídi : hæc, grátia cæléstí désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est, qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius et vírginum Sponsus, qui áttulit Matri fecunditátem, sed non ábstulit integritátem?

℟. Felix namque es.

MENSE JUNIO

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V., n. 1: de Verb. Apoc. : Signum magnum

Lectio unica

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére ; sed, grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fænore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita et donum ; sed excédit damni æstimatiónem, benefícii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus et clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit ; ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex véteri, et Hevam transfúnderet in Maríam.

℟. Felix namque es.

MENSE JULIO

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam

Lectio unica *Epist. 42, n. 7*

Non excédit fidem, quod homo exívit de vírgine, quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit homo super aquas. Ergo, si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre, atque hóminem, de quo légimus : Et mittet illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciet eos, et notus erit Dóminus Ægýptiis? In véteri ítaque Testaménto virgo Hebræórum per mare duxit exércitum : in novo Testaménto Virgo, généris aula cæléstis, elécta est ad salútem.

℟. Felix namque es.

MENSE AUGUSTO

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in libros Regum

Lectio unica *In 1 Reg., cap. 1, n. 5*

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine, beatíssima semper Virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ

creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte, transcéndit. An non mons sublímis María, quæ, ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem, supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

℟. Felix namque es.

MENSE SEPTEMBRI

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam

Lectio unica — *Epist. 31, cap. 2*

Sacraméntum reconciliatiónis nostræ, ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ; quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut, et intra interneráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et, forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et, per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, et, consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Felix namque es.

MENSE OCTOBRI

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Lectio unica

Sermo in Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. n. 5

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus donec benedíxerit nobis; potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream: múlier inter solem et lunam: María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris, non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit? Mérito quidem admiráris, Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

℟. Felix namque es.

MENSE NOVEMBRI

De Expositióne sancti Basilíi Epíscopi in Isaíam Prophétam

Lectio III — *In cap. 8 post init.*

Accéssi, inquit, ad prophetíssam, et in útero accépit et péperit fílium. Quod María prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia

respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis; non útique per dissídium negáveris eam fuísse prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Felix namque es.

MENSE DECEMBRI

Ante Adventum

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio III *Lib. 1 c. 18, n. 69*

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus, in ipso cognitiónis ingréssu, Dómini Matrem comméndat legéntibus, et tamquam testis lócuples dignam, quæ ad tale munus eligerétur, ástruit: quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet et mota est in intróitu ejus, quod ad virílis sexus spéciem peregrínam turbátur aspéctus Vírginis. Itaque, quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiénda Dómini generatióne cognóvit; ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem reférret.

℟. Felix namque es.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS

I PER ANNUM

Quod dicitur a Matutino diei 3 Februarii usque ad Nonam Sabb. Sancti incl., præterquam in Festo Annuntiationis, et a Vesp. in Sabbato Quatuor Temp. Pentec. usque ad Nonam Sabb. ante Dñicam I Adventus pariter incl.

IN VESPERIS

Ave María, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum

℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas per totum annum, præterquam a Complet. Sabbati ante Septuag. usque ad Nonam Sabb. Sancti incl.; tunc enim dicitur:

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Antiphonæ in toto Officio parvo non duplicantur.

Aña 1 Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109. Dixit Dóminus Dómino meo ut in Comm. Fest. B. M. V. 187*

2 Læva ejus † sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum. 187*

3 Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. Ps. 121 Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi. 187*

4 Jam hiems tránsiit, † imber ábiit et recéssit: surge amíca mea, et veni. Ps. 126 Nisi Dóminus ædificáverit domum. 188*

5 Speciósa facta es † et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. Ps. 147 Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 164*

Capitulum Ab inítio, 201*

Post ℟. Deo grátias statim dicitur Hymnus Ave, maris stella deinde ℣. Diffúsa est et ad Magnif., Aña Beáta Mater. 202*

Repetita Aña dicitur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dñum nostrum. ℟. Amen.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Aña Sancti Dei omnes, † intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolórum tuórum Petri et Pauli et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam ; iter, actus et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne, benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ave, María, ut supra.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ps. 128 Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea. Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine et Ps. 130 Dómine, non est exaltátum cor meum, ut supra in Vesp. Fer. II et III. 162 et 164

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum *Eccli. 24, 24*

Ego mater pulchræ dilectiónis et timóris * et agnitiónis et sanctæ spei. ℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Aña Sub tuum præsídium confúgimus.

Canticum Simeonis *Luc. 2, 29-32*

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Aña Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despí-

cias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie,eléison.Christe,eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus,Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat : et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Ave, María, ut supra.

℣. Dómine,lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Invitat. Ave,María,grátia plena ;* Dóminus tecum. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Quem terra, pontus, æthera, ut in Off. S. Mariæ in Sabb. 202*

TRES PSALMI

sequentes cum suis Añis dicuntur Dominica, Feria II et V ad Nocturnum.

Aña Benedícta tu † in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. 189*

Aña Sicut myrrha elécta, † odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña Ante torum † hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

TRES PSALMI

cum suis Añis pro Feria III et VI.

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum ut in Comm.Festorum B. M. V. 191*

Aña Adjuvábit eam † Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur. Ps.45 Deus noster refúgium et virtus. 191*

Aña Sicut lætántium † ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis ex II Noct. 194*

TRES PSALMI

cum suis Añis pro Feria IV et Sabbato.

Aña Gaude, María Virgo : † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte ut in Comm. Fest. B. M. V. 194*

Aña Dignáre me laudáre te,† Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Post partum, Virgo,† invioláta permansísti, Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Ps.97 Cantáte Dómino cánticum novum, * quia. 195*

Repetita Aña post III Psalmum cujusque diei, dicitur semper

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Nos cum prole pia* benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio I *Eccli. 24, 11-13*

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio II *Ibid. 15-20*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Beáta es, † Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena ; Dóminus tecum. Genuísti.

Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio III

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi ; quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES

et per Horas

℣. Deus, in adjutórium.

Aña 1 Assúmpta est † María in cælum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Laudibus Dñicæ. 38

2 María † Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem † unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta † fília tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es et decóra, † fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Ps. 148 (hic solus) Laudáte Dóminum de cælis. 40

Capitulum *Cant. 6, 8*

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, * et regínæ laudavérunt eam.

Hymnus O gloriósa Dómina. ℣. Benedícta tu, et ad Bened. Aña Beáta Dei Génitrix María,

ut in Officio S. Mariæ in Sabb. 204*

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit Com. de Sanctis, Aña Sancti Dei omnes, ut supra in Vesperis.

AD PRIMAM

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Aña Assúmpta est, ut ad Laudes.

Ps. 53 Deus, in nómine tuo salvum me fac. Fer. III ad Matutinum. 69

Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. Fer. V ad Mat. 101

Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes. Fer. II ad Vesperas. 161

Repetita Aña dicitur:

Capitulum *Cant. 6, 9*

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, † pulchra ut luna, elécta ut sol, * terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus; ut, sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto, salútis Auctor.

Aña María, ut ad Laudes. Ps. 119 Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, cum reliq. 152

Capitulum *Eccli. 24, 15*

Et sic in Sion firmáta sum, † et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, * et in Jerúsalem potéstas mea.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercéde-

re sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto, salútis Auctor.

Aña In odórem ut ad Laudes. Ps. 122 Ad te levávi óculos meos. cum reliq. 154

Capitulum *Eccli. 24, 16*

Et radicávi in pópulo honorificáto, † et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus ; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto, salútis Auctor.

Aña Pulchra es et decóra. Ps. 125 In converténdo Dóminus captivitátem Sion. cum reliquis. 155

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus ; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

II IN ADVENTU

Quod dicitur a Vesp. Sabb. ante Dñicam I Advent. usque ad Nonam Vigil. Nativitatis Dñi inclus., et in Festo Annuntiationis B. M. V.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur 210* præter sequentia :

IN VESPERIS

Añæ et Capitulum de Laudibus.

Ad Magnif., Aña Spíritus Sanctus † in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas.

Et fit Com. de Sanctis : in Festo quidem Annuntiat. ut supra per Annum 211,* in Adventu autem ut sequitur :

Aña Ecce Dóminus véniet, † et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam. ℟. Et cum eo Sanctórum míllia.

Oratio

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica : ut véniens Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam

sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM

Capitulum *Is. 7, 14-15*

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen ejus Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Ad Nunc dimittis, Aña Spíritus Sanctus † in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

AD MATUTINUM

Feria IV et Sabb. loco Añæ 3. Post partum, dicitur sequens

Aña 3 Angelus Dómini † nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto, allelúja.

Lectio I *Luc. 1, 26-38*

Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

℟. Missus est † Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio II

Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. Ave, María, † grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio III

Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce, Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Súscipe verbum, † Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris

inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Missus est† Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

2 Ave, María, † grátia plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúja.

3 Ne tímeas, María, † invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúja.

4 Dabit ei Dóminus † sedem David, patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini : † fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum *Is. 11, 1-2*

Egrediétur virga de radíce Jesse, † et flos de radíce ejus ascéndet. * Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Ad Bened., Aña Spíritus Sanctus, cum Oratione et Com. de Sanctis ut supra ad Vesp. 215*

AD PRIMAM

Aña Missus est.

Capitulum *Is. 7, 14-15*

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen ejus Emmánuel.* Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

AD TERTIAM

Aña Ave, María.

Capit. Egrediétur, ut supra.

AD SEXTAM

Aña Ne tímeas, María.

Capitulum *Luc. 1, 32-33*

Dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus : † et regnábit in domo Jacob in ætérnum, * et regni ejus non erit finis.

AD NONAM

Aña Ecce ancílla Dómini.

Capit. Ecce virgo, ut ad Prim.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

III POST NATIVITATEM

Quod dicitur a Vesperis diei 24 Decembr. usque ad Completorium diei 2 Februarii incl.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur 210* præter sequentia :

IN VESPERIS

Añæ de Laudibus, ut infra.

Ad Magnif., Aña Magnum † hereditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens ; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas. Commem. de Sanctis ut supra per Annum. 211*

Ad Completorium, ad Nunc dimittis, Aña Magnum ut supra ad Vesp.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 O admirábile commércium : † Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens,

de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

2 Quando natus es † ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti,ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat † Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit † radix Jesse, orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María † génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad Bened., Aña Mirábile mystérium † declarátur hódie : innovántur natúræ, Deus homo factus est : id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit ; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

IV TEMPORE PASCHALI

Quod dicitur a Vesp. Sabbati Sancti usque ad Nonam Sabbati Quatuor Temp. Pentec. incl.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur 210*, sed ad Bened., Magnif. et Nunc dimittis dicitur sequens

Aña Regína cæli, † lætáre, allelúja ; quia quem meruísti portáre, allelúja, resurréxit, sicut dixit, allelúja : ora pro nobis Deum, allelúja.

Aliis autem Añis, Invitatorio ℣℣. et ℟℟. non additur Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur in Choro (die 2 Novembris in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum in iis Congregationibus vel Monasteriis, ubi in Choro præter Officium defunctorum persolvitur alterum Officium festivum), die 14 Novembris in Commemoratione omnium Defunctorum Ordinis Nostri, in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine : Vesperæ post Vesperas diei ; Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, immediate post ℣. Benedicámus Dómino et Deo grátias. Et non duplicantur Añæ præterquam die 2 Novembris, die 14 Novembris ut supra, item in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo et anniversario, etiam late sumpto, et quoties solemniter celebratur Officium.

In fine vero omnium Psalmorum semper dicitur : Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis, etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad Ecclesiam ac Responsorium Subveníte vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater noster et Ave María ; secus absolute incipitur ab

Aña Placébo Dómino † in regióne vivórum.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ :

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : † mísericors Dóminus, et justus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña Placébo Dómino in regióne vivórum.

Aña Heu me ! † quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi,quia incolátus meus prolongátus est : † habitávi cum habitántibus Cedar. * Multum íncola fuit ánima mea

Cum his, qui odérunt pacem. Eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Aña Heu me! quia incolátus meus prolongátus est.

Aña Dóminus † custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Aña Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Aña Si iniquitátes † observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit ?

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Aña Si iniquitátes observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit ?

Aña Opera † mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam,* et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : † Dómine, misericórdia tua in sæculum : * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Aña Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif., Aña Omne † quod dat mihi Pater, ad me véniet ; et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.

Cantic. B. M. V. *Luc. 1, 46-55*

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est:*et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet ; et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus ; similiter et ad Laudes.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda, ánima mea, non dicitur in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, nec Omnium Defunctorum Ordinis Nostri, neque in die obitus seu depositionis Defuncti, neque aliis diebus, quibus Officium recitatur ritu Duplici.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, † spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicuntur Preces :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oremus

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur ; deinde ℣. Réquiem ætérnam cum reliquis, ut infra 223*

In die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis Nostri

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

In die Depositionis Defuncti

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) ut defúnctus (a) sæculo tibi vivat : et, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Vel alia Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum.

In Anniversario

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine: da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quæsumus; ut, qui Unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali qui episcopali dignitate auctus fuerit: fâmulum tuum N. Presbýterum Cardinálem pontificáli fecísti.

Pro Presbytero Cardinali qui episcopali dignitate auctus non fuerit: fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem sacerdotáli fecísti.

Pro Diacono Cardinali, qui fuerit Sacerdos: fámulum tuum N. Diáconum Cardinálem sacerdotáli fecísti dignitáte.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo.

Pro defuncto Sacerdote

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Præsta, quæsumus, Dómine: ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem, in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus mise-

ricórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta

Oratio

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Pro pluribus defunctis

Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, et ómnia eórum peccáta dimítte; ut, mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereántur ad vitam. Per Dóminum.

Alia Oratio

Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum misericórdiam concéde perpétuam: ut eis profíciat in ætérnum, quod in te speravérunt et credidérunt. Per Dóminum nostrum.

Pro patre et matre

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si Officium fit pro pluribus patribus et matribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et, ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

In Officio pro Defunctis in genere

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famulárumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero):

℣. Réquiem ætérnam dona eis,

Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM

Quoties Matutinum vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte, vel Matutinum et Laudes diei currentis immediate non sequatur, dicitur secreto Pater noster, Ave, María et Credo ; secus absolute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.

Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defunctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu Semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu Duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius positi, præterquam in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunct. et in Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis nostri, omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Fer. II et V dicatur primus, Fer. III et VI secundus, et Fer. IV et Sabb. tertius Nocturnus.

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. Repet. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † jubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem ejus in confessióne, † et in psalmis jubilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : † quia in manu ejus sunt omnes fines terræ,†et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus ejus : † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster ; † nos autem pópulus ejus,et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, † et dixi : † Semper hi errant corde ; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea : † Si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : † et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

IN I NOCTURNO

Pro Dominica, Feria II et V

Aña Dírige, † Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum,† linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum:* quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Aña Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Aña Convértere, Dómine,†et éripe ánimam meam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine,úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum ; * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Aña Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Aña Nequándo † rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat,neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos :

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam,* et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis,gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : *sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit,et effódit eum: *et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Aña Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio I *Job 7, 16-21*

Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum.Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me,ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et, si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo † quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio II *Job 10, 1-12*

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum † resuscitásti a monuménto fétidum : * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio III

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, † quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra, 233* quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Si vero Laudes omnino omittantur, post III ℟. dicuntur Pater noster et Preces, ut supra ad Vesperas. 221*

IN II NOCTURNO

Pro Feria III et VI

Aña In loco páscuæ † ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Aña In loco páscuæ ibi me collocávit.

Aña Delícta† juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas,Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus,salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum,Dómine,* et misericordiárum tuárum,quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Aña Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Aña Credo vidére † bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,* quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómi-

ni, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Aña Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, **totum secreto.**

Lectio IV *Job 13, 22-28*

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod comméditur a tínea.

℟. Meménto mei, † Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio V *Job 14, 1-6*

Homo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi! † Dómine, quia

peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio VI *Job 14, 13-16*

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me,et ego respondébo tibi ; óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris † peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris. ℣. Réquiem ætérnam. Dum véneris.

Postea ad Laudes, ut infra 233* quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Si vero Laudes omnino omittantur, post ultimum ℟. dicuntur Pater noster et Preces ut supra ad Vesperas. 221*

IN III NOCTURNO
Pro Feria IV et Sabbato

Aña Compláceat † tibi, Dómine, ut erípias me: ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi ;

Et exaudívit preces meas, * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis ;

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu,Dómine,Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna,* ecce lábia mea non prohibébo:Dómine,tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super ca-

píllos cápitis mei:* et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Aña Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : ad adjuvándum me réspice.

Aña Sana, Dómine,† ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem :* in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam,quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum ; * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Aña Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Aña Sitívit † ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini ?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum

fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Aña Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, totum secreto.

Lectio VII *Job 17, 1-3; 11-15*

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me † quotídie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio VIII *Job 19, 20-27*

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis

mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, † secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut tu.

Lectio IX *Job 10, 18-22*

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret, Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens ℟. tunc ponitur, quando dictus fuerit tertius Nocturnus tantum pro Defunctis.

℟. Líbera me, † Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti; et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Adveinísti, Redémptor noster. Qui erant. ℣. Réquiem ætérnam. Qui erant.

Seq. ℟. ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, † de morte ætérna in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira. Quando cæli movéndi sunt et terra. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. Líbera me, Dómine, de morte ætérna in die illa treménda, quando cæli movéndi sunt et terra, dum véneris judicáre sæculum per ignem.

Deinde, si Laudes omnino omittantur, post ultimum ℟. dicuntur Pater noster et preces, ut supra ad Vesperas. 221*

Si vero Matut. cum unico vel cum tribus Noct., a Laudibus separetur, post ultimum ℟. subjungitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes) ut supra in Vesperis 221* additis sequentibus:

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES

Quoties Laudes a Matutino separentur, dicitur secreto Pater noster et Ave, María; secus absolute incipitur a sequenti

Aña Exsultábunt Dómino † ossa humiliáta.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum,* dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Aña Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Aña Exáudi, Dómine, † oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a si-

gnis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Aña Exáudi, Dómine, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Aña Me suscépit † déxtera tua, Dómine.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,*quam multiplíciter tibi caro mea,

In terra desérta et ínvia et inaquósa : † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus,

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo.†Adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam,† introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes,qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

Aña Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Aña A porta ínferi † érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ *Is. 38, 10-20*

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum.* Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : † dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei,* suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te : * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Aña A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Aña Omnis spíritus † laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Aña Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened., Aña Ego sum † resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet ; et omnis qui vivit et credit in me,non moriétur in ætérnum.

Canticum Zachariæ *Luc. 1, 68-79*

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt,prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum,* datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis

plebi ejus:* in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Aña Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet ; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis genibus :

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129

Qui non dicitur in Commemor. Omnium Fidelium Defunct., nec Omnium Defunctorum Ordinis Nostri, neque in die obitus seu depositionis Defuncti, nec quandocumque Officium recitatur sub ritu Duplici.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde dicuntur Preces :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio vel Orationes Officio congruentes, ut supra in Vesperis, 221* Post Orationem additur (semper plurali numero) :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

In Exequiis defuncti, præsente corpore, ad finem Officii post Antiphonam Cantici (vel post Nocturnum vel Nocturnos, si Laudes omittuntur), dicta Oratione cum longa conclusione, quando immediate sequuntur Exequiæ vel Missa aut Absolutio, omittuntur ℣℣. Réquiem ætérnam et Requiéscant in pace.

PSALMI GRADUALES

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei ; extra Chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri ; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Antiphona :

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer.

120 Levávi óculos meos in montes.

121 Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi ut in Psalterio ad Tertiam per Hebdomadam. 152 ; et

122 Ad te levávi óculos meos. 154

123 Nisi quia Dóminus erat in nobis ut ad Sextam per Hebd. 154

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur ; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. 124 Qui confídunt in Dómino ut ad Sextam per Hebd. 154 et

125 In converténdo Dóminus.

126 Nisi Dóminus ædificáverit domum.

127 Beáti omnes, qui timent Dóminum ut ad Nonam per Hebd. 155 et

128 Sæpe expugnavérunt me ut Fer. II ad Vesp. 162

Postea dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur : et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine.

130 Dómine, non est exaltátum cor meum.

131 Meménto, Dómine, David.

132 Ecce quam bonum, et quam jucúndum ut Fer. III ad Vesp. 164 et

133 Ecce nunc benedícite Dóminum ut ad Complet. 178

Deinde dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et, quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PÆNITENTIALES

cum Litaniis

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur post Matutinum et Laudes diei flexis genibus, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias ; extra Chorum pro temporis opportunitate.

Litaniæ similiter, quando in Festo S. Marci et in triduo ante Ascensionem dicendæ sunt sine Psalmis Pænitentialibus, ut suis locis notatur, ubi non fit Processio, dicuntur flexis genibus in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias ; extra Chorum vero pro temporis opportunitate. Sed neque in Choro neque extra Chorum anticipari possunt de sero.

Aña Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me,* neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum ; * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus,*in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi,* et gloriámini,omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me,* neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine,ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam :

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt,qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus:*ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem

miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas :* et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum,Deus,non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fænum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam :

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fænum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens misseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam :

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus,qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam : † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : † et anxiá-

tus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me ; in æquitáte tua

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Aña Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréenti, ora.
Sancte Vincénti, ora.

Sancte Plácide cum sóciis tuis, oráte pro nobis.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláë, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Maure, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Scholástica, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptísmum et sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Pater noster, **secreto usque ad**

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tra-

dat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus — Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet vel futúrum jam exútos córpore

suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et mísericors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Vacante Apostolica Sede, loco invocationis Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines, etc., dicatur : Ut omnes ecclesiásticos órdines, etc., Versus autem Orémus pro Pontífice nostro N., cum suo Responsorio, et Oratio pro eodem Pontifice omittuntur.

APPENDIX

VISITATIO ET CURA INFIRMORUM

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicit

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergit aqua benedicta, dicens :

Aña Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pænitent. 239* vel Ps. Qui hábitat, 178 cum Glória Patri in fine. Postea dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto. ℟. Et de Sion tuére eum (eam).

℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea). ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus opem ferat illi. ℟. Super lectum dolóris ejus.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos et hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium: auxílii tui super infírmum fámulum tuum (infírmam fámulam tuam) osténde virtútem ; ut ope misericórdiæ tuæ adjútus (-a), Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

Benedictio adulti ægrotantis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua; effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Réspice, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) in infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti: ut castigatiónibus emendátus (-a), contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (-am). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Miséricors, Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) super lectum dolóris sui jacéntem, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi in ecclésia tua réferat actiónes: Qui vivis et regnas, Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotum, dicat:

Dóminus Jesus Christus apud te sit, ut te deféndat; intra te sit, ut te consérvet; ante te sit, ut te ducat; post te sit, ut te custódiat; super te sit, ut te benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

Benedictio Infirmorum
cum ligno Ssmæ Crucis D. N. J. C., seu

Signum S. Mauri Abbatis

Antea rite exponatur Reliquia veræ Crucis Dominicæ, duabus saltem candelis accensis. Excitetur deinde in infirmo actus contritionis et firma fiducia, ut adjutus meritis S. P. Benedicti et S. Mauri, ipsis intercedentibus, si Deo placeat, sanitatem obtineat. Recitentur tres Pater totidemque Ave, María et Glória in honorem SS. Trinitatis: tum Sacerdos Ordinis sancti Benedicti indutus stola rubri coloris, manu dextera tenens elevatam Reliquiam sanctae Crucis coram infirmo, dicit:

℣. Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Pes meus stetit in dirécto. ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine.

Invocatio

Per sanctíssimum Nomen Dómini invocátum, optátam tibi donet sanitátem illa fides, qua sanctus Maurus per sequéntia

verba ægrótos sanávit, et in qua ego, licet indígnus peccátor, eásdem preces super te humíliter prófero :

In nómine sanctíssimæ et indivíduæ Trinitátis, adjútus méritis sanctíssimi Patris Benedícti, sta sanus (-a), o N., et incólumis super pedes tuos rectus (-a). In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Aña Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, cujus livóre sanáti sumus.

℣. Qui propitiátur iniquitátibus hóminum. ℟. Ipse sanet infirmitátes tuas.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus ómnium cónditor creaturárum, qui ad restauratiónem humáni géneris únicum Fílium tuum, cooperánte Spíritu Sancto, ex María Vírgine incarnári constituísti, et per sacrosánctum ac gloriósum vivíficæ Crucis lignum vulnéribus et languóribus animárum nostrárum, nos rediméndo, subveníre dignátus es: Ipse hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) per vitális hujus signi virtútem ad prístinam redúcere dignéris sanitátem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui magístro meo beáto Benedícto dedísti potestátem apud Te impetráre, quod in nómine tuo péteret : Tu per ipsíus intercessiónem cunctos ab hoc fámulo tuo (hac fámula tua) languóres repéllere dignáre : ut, sanitáte percépta, gratiárum actiónem réferat nómini sancto tuo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Signum

Per invocatiónem immaculátæ Dei Matris et semper Vírginis Maríæ, et per intercessiónem sanctórum Benedícti et Mauri, Poténtia ✠ Dei Patris, Sapiéntia ✠ Dei Fílii, Virtus ✠ Spíritus Sancti líberet te ab ista infirmitáte. Amen.

Sicut fúerit beneplácitum ejus, sic fiat: et fiat tibi, sicut petis et desíderas, ad laudem et honórem sanctíssimæ Crucis Dómini nostri Jesu Christi.

Ultimo benedicit infirmo Reliquia sanctae Crucis, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super te et máneat semper. Amen.

Et porrigit Reliquiam ad osculum.

Hoc signum, si opus sit, repetitur per tres vices, sive diversis diebus, sive eadem die, juxta necessitatem. Tres etiam Missæ votivæ, si lubet, nempe de Passione, de S. Mauro Abbate et pro defunctis, celebrandæ erunt : alioquin beatissimæ Virginis Mariæ Rosarium in tres partes distributum juxta præfatam intentionem infirmus, si potest, recitabit, vel recitare faciet.

Benedictio
Puerorum ægrotantium

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, adjuventur precibus supra descriptis, ubi agitur de Visitatione et cura infirmorum.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi possunt sequentes preces.

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicat :

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergit nihil dicens.

Deinde dicit Ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum : 158 cum Glória Patri in fine. Postea dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Deus noster miserétur. ℟. Custódiens párvulos Dóminus.

℣. Sínite párvulos veníre ad me. ℟. Tálium est enim regnum cælórum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, cuicuncta adoléscunt, et per quem adúlta firmántur : exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) in ténera ætáte languéntem : quátenus vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle gratúmque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus

Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui creatúræ tuæ multíplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ, sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis : hunc párvulum infírmum (hanc párvulam infírmam)a lecto ægritúdinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suísque paréntibus incólumem restitúere dignéris ; ut cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus profíciens, in justítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita hujus púeri (puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponit dexteram manum super caput infirmi, et dicit :

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus, Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit : Dóminus vobíscum etc. Inítium Sancti Evangélii secúndum Joánnem ℟. Glória tibi, Dómine. Dum Sacerdos dicit Inítium etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore ; similiter super puerum infirmum, si non possit se signare. In princípio erat verbum etc.

ut in fine Missæ et respondetur Deo grátias. Postea benedicens puerum infirmum, subjungit dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

Formula brevis Absolutionis sacramentalis

Urgente aliqua gravi necessitate in periculo mortis, Sacerdos breviter dicere poterit :

Ego te absólvo ab ómnibus censúris et peccátis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Formula brevis Sacramenti extremæ Unctionis

Si quis laborat in extremis et periculum immineat, ne decedat, antequam finiantur unctiones, cito ungatur — unica unctione in uno sensu seu rectius in fronte — cum forma breviori, salva obligatione singulas unctiones supplendi. Unctio renum semper ommittatur. Unctio pedum ex qualibet rationabili causa omitti potest. (C. J. c. c. 947).

Per istam sanctam Unctiónem indúlgeat tibi Dóminus, quidquid deliquísti. Amen.

Formula ad impertiendam Indulgentiam plenariam in articulo mortis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Aña Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem : secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc, dicto ab uno e clericis astantibus : Confíteor, Sacerdos dicat : Misereátur tui et Indulgéntiam, ac deinde :

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et

Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc... ut supra.

Benedícat te... etc...ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicantur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

Ordo Commendationis animæ

Sacerdos, accensa candela, genibus flexis cum omnibus circumstantibus, breves Litanias devote recitat, in hunc modum :

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Sancta María, ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.

A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Paracliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est; in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ; in nómine beáti Joseph, ínclyti ejúsdem Vírginis Sponsi; in nómine Angelórum et Archangelórum; in nómine Thronórum et Dominatiónum; in nómine Principátuum et Potestátum; in nómine Chérubim et Séraphim; in nómine Patriarchárum et Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum; in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum; in nómine sanctárum Vírginum et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pæniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est; et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus; et, non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Commméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cujus es creatúra, commítto; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum trium-

phátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : sanctus Joseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat : sancta Dei Génitrix Virgo María, suos benígna óculos ad te convértat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna living, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Súscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut libe-

rásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delícta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut, vínculis carnis exútus (-a), perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génitrix María, mæréntium

piíssima consolátrix, fámuli (fámulæ) N. spíritum Fílio suo comméndet: ut, hoc matérno intervéntu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Oratio

Ad te confúgio, sancte Joseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cujus beáto tránsitu vígiles astitérunt Jesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli N. (fámulæ N.) in extrémo agóne laborántem eníxe comméndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna perveníre mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Ps. 117 Confitémini Dómino, quóniam bonus (in Psalt. 37) et totus Ps. 118 Beáti immaculáti in via (per Horas Primam Dominicæ ac Tertiam, Sextam et Nonam Dominicæ ac Feriæ II distributus). 141-150

In exspiratione

Moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: Jesu, Jesu, Jesu. Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me.

Sancte Joseph, cum beáta Vírgine, Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, astáte mihi in extrémo agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa anima de corpore, statim dicatur:

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.
℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sæculo tibi vivat: et, quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, post nomen proprium addatur vox Sacerdótis.

BENEDICTIONES

Ordo ad faciendam aquam benedictam

Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde absolute incipit Exorcismum salis :

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum : per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ ; ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium ; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis ; et effúgiat atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantasía et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus : ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene✠dícere et sancti✠ficáre tua pietáte dignéris ; ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis : et, quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ: et dicitur absolute:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti ; ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum angelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi : qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti : adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene✠dictiónis infúnde : ut creatúra tua, mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmónes, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum ; ut, quidquid in dómibus vel in locis fidélium hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa : non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens : discédant omnes insídiæ laténtis inimíci ; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat : ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel :

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor : qui advérsæ dominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas, qui hostíles nequítias poténter expúgnas : te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur ac pétimus : ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices ; ut, ubicúmque fúerit aspérsa,per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur ; et præséntia Sancti Spíritus nobis, misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum nostrum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Christifideles possunt de ista aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

Benedictio Servitoris et Lectoris mensæ

Qualibet Dominica, mane, Servitores egredientes dicunt :

Benedíctus es, Dómine Deus, * qui adjuvísti me, et consolátus es me.

Et ter repetitur tam a Servitoribus quam a Choro.

Postea, Superior vel Sacerdos hebdomadarius dicit :

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui humílium semper accépta sunt vota animárum: réspice propítius super horum fratrum nostrórum obséquia ; et ad tuam eos fac pertíngere grátiam, ut, qui peráctæ hebdómadæ servítia devóta mente complevérunt, pleníssimam atque largíssimam véniam consequántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur sequens Oratio :

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut his fámulis tuis pro expléto offício merces tribuátur ætérna. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Servitores ingredientes dicunt :

Deus,in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et hoc ter repetitur ab omnibus.

Postea Superior vel Hebdomadarius dicit :

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Misericors ac piíssime Deus, qui ubíque fámulos tuos tuéris et ádjuvas : horum fratrum nostrórum in bonum accúmula votum, auge desidérium ; ut recto corde frátribus suis impéndant servítium.Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur sequens Oratio :

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut hi fámuli tui suscéptum offícium mente devóta perfíciant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Missam Conventualem, finita Sexta,

Lector ter dicit :

Dómine, ✠ lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Et ter repetitur ab omnibus. Postea Superior vel Hebdomadarius dicit :

℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Aufer ab hoc fámulo tuo, quæsumus, Dómine, spíritum elatiónis et ignorántiæ : ut, replétus spíritu humilitátis et sciéntiæ ; intelléctum sacræ cápiat lectiónis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur hoc modo : Dicto tam a Lectore quam a Choro Dómine, lábia mea apéries ut supra, dicitur :

℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mittat tibi auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tueátur te.

℣. Dóminus custódiat te ab omni malo. ℟. Custódiat ánimam tuam Dóminus.

Et sine Orémus

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum : et áuferat a te spíritum elatiónis : Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio mensæ

Ante prandium

Superior vel Sacerdos hebdomadarius benedicturus mensam, incipit :

Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde incipit ℣., quem alii prosequuntur :

Oculi ómnium † in te sperant, Dómine, † et tu das escam illórum in témpore opportúno.* Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.
Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Superior vel Sacerdos hebdomadarius dicit :

Orémus

Bénedic, ✠ Dómine, nos et hæc tua dona, * quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector :

Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes * fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post prandium

Aguntur gratiæ hoc modo :

Dicto a Lectore : Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Omnes surgunt et Superior vel Sacerdos hebdomadarius incipit

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Postea Superior vel Sacerdos hebdom. absolute dicat :

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, † pro univérsis benefíciis tuis : * qui vivis et re-

gnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur :

Ps. 50 Miserére mei, Deus. 36 vel Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes, ut infra post cœnam.

In fine Psalmi dicitur Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit : Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus :

Retribúere dignáre, Dómine, † ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum * vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster totum secreto. Quo finito, Sacerdos dicit :

℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante cœnam

Superior vel Sacerdos hebdomadarius benedicturus mensam incipit :

Benedícite, Et alii repetunt Benedícite.

Deinde Superior vel Sacerdos hebdomadarius incipit ℣., quem alii prosequuntur

Edent páuperes † et saturabúntur, † et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus. Bénedic, Dómine, ut supra in prandio. 259*

Deinde Lector :

Jube, domne, benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ * perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟ Amen.

Post cœnam

aguntur gratiæ, ut post prandium, sed dicitur :

℣. Memóriam † fecit mirabílium suórum † miséricors et miserátor Dóminus. * Escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

Benedíctus Deus in donis suis, † et sanctus in ómnibus opéribus suis : * Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. et reliqua, ut supra post prandium.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur, ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam et agendi gratias servatur omni tempore, præterquam diebus infrascriptis : quibus Versus et Psalmi tantum variantur.

In Nativitate Domini

usque ad cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclus. dicitur

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Et per totam Octavam dicitur

Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia. 115

Vel dic. Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes ut supra. Qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis Solemnitatibus, præterquam Tempore paschali post prandium.

In Epiphania et per totam Octavam

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent,allelúja. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 71 Deus, judícium tuum regi da. 85

In Cœna Domini

Dicitur absolute et sine nota :

℣. Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster totum secreto.

Quo dicto sine pronuntiatione aliqua Superior signo Crucis benedicit mensam : nec dicitur Jube, domne, nec Tu autem.

In fine repetitur

℣. Christus † factus, ut supra.Postea Ps. 50 Miserére mei, Deus. 36 Quo finito sine ℣. Glória Patri, secreto dicitur Pater noster.

Deinde Superior vel Sacerdos hebdom. dicit absolute Orationem.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et non pronuntiatur Qui tecum, nec Fidélium ánimæ, sed secreto dicitur Pater noster, nec additur Deus det nobis.

In Parasceve

Eodem modo fit, sicut in Cœna Domini, sed Versus dicitur ut infra :

℣. Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Sabbato Sancto

Ad benedicendam mensam (post meridiem et sero) dicitur :

℣. Benedícite. ℟. Benedícite.

℣. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, allelúja. ℟. Venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine repetitur

℣. Véspere autem ut supra. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes cum Glória Patri ut supra. 260* Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison : et alia ut in prima Benedictione.

In die Paschæ

et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive, dicitur

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus, et lætémur in ea, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine repetitur

℣. Hæc dies cum Glória Patri.

Ps. 117 Confitémini Dómino, quóniam bonus. 37

Qui Psalmus dicitur in Gratiarum

actione per totum Temp. Pasch. usque ad Ascens.

In Ascensione Domini

a cœna Vigiliæ Ascens. usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive :

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 46 Omnes Gentes, pláudite mánibus. 65

In Pentecoste

A Vigilia ejusdem inclusive usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis. 66

In cœnula serotina,

quæ fit in diebus jejunii ad benedicendam mensam, dicitur :

℣. Benedícite. ℟. Benedícite.

℣. Collatiónem servórum suórum * benedícat ✠ Christus Rex Angelórum. ℟. Amen.

Non dicitur Jube, domne, sed in fine Tu autem, Dómine etc. Tunc surgunt omnes et Superior vel Sacerdos hebdomadarius dicit :

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus : Retribúere dignáre. ℣. Benedicámus Dómino. ℣. Fidélium ánimæ. Pater noster totum secreto. ℣. Deus det nobis ut supra post prandium. 260*

Feria IV majoris Hebdomadæ :

In cœnula serotina dicitur absolute et sine nota ℣. Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. Deinde Pater noster, totum secreto. Quo dicto Superior signo Crucis benedicit mensam sub silentio.

Non dicitur in fine Tu autem, Dómine, sed repetitur ℣. Christus † factus est et Pater noster, totum secreto.

In Cœna Domini :

Benedictio cœnulæ eodem modo fit, ut Feria præcedenti, sed Versiculo Christus etc. additur mortem autem Crucis.

Fer. VI in Parasceve :

Omnia fiunt ut duobus præcedentibus diebus. Ad ℣. Christus insuper addatur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Itinerarium

Monachus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat in singulari, quæ sequuntur ; si cum sociis, in plurali :

Aña In viam pacis.

Canticum Benedíctus Dóminus, Deus Israël. 42

In fine Glória Patri.

Aña In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in diérecta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti: quæsumus; ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Patris nostri Benedícti Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine ✠ Dómini. Amen.

Preces pro Itinerantibus

Antequam e monasterio exeant, Superior vel Sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvos fac servos tuos (Salvum fac servum tuum). ℟. Deus meus, sperántes (-em) in te.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra eis (ei). ℟. Et sémitas tuas édoce eos (eum).

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum (fámuli tui) in salútis tuæ prosperitáte dispóne, ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo sem-

per protegántur (protegátur) auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro iisdem redeuntibus ab itinere, in medio Chori genuflexis, Superior vel Sacerdos hebdomadarius absolute dicit:

Orémus, fratres, Deum omnipoténtem, ut horum fratrum nostrórum (hujus fratris nostri) revérsio sit cum eórum (ejus) salúte.

Pater noster, totum secreto.

℣. Salvos fac servos tuos (Salvum fac servum tuum). ℟. Deus meus sperántes (-em) in te.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos (servum tuum).

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulis tuis (fámulo tuo), et si quid in eis (eo) per viam subripúerit visus vel audítus malæ rei aut otiósi sermónis, totum ineffábili pietáte propitiátus indúlge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ordo ad Disciplinam faciendam

In primis, facto signo a Superiore, Hebdomadarius incipit absolute.

℣. Servíte Dómino in timóre. ℟. Et exsultáte ei cum tremóre.

℣. Apprehéndite disciplínam. ℟. Nequándo irascátur Dóminus, et pereátis de via justa.

℣. Cum exárserit in brevi ira ejus. ℟. Beáti omnes, qui confídunt in eo.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 50 Miserére mei, Deus. 36 et in fine dicitur Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine, 7 et in fine Réquiem ætérnam.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor: animá-

bus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum ; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Non dicitur Qui vivis, sed continuate Oratio sine Orémus.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

A Matut. autem Fer. V in Cœna Domini usque ad Sabb. seq. dicuntur ea quæ sequuntur : ℣. Christus factus est, etc. sicut in Matut. præc. Deinde Ps. Miserére sine Glória Patri in fine ; sed immediate dicitur Ps. De profúndis sine Glória et sine Réquiem etc. sed repetitur ℣. Christus factus est, ut supra : postea dicitur Pater noster totum secreto ; postremo Oratio tantum : Réspice ut supra.

Absolutio generalis

Juxta concessionem Leonis Papæ XIII per Breve d.d. 28 Aprilis 1903 factam, Absolutionem generalem cum adnexa Indulgentia plenaria quinquies in anno universi Ordinis Sancti Benedicti monachi et fratres conversi recipere possunt.

Dies quibus hæc Absolutio generalis datur, sunt: 1. Vigilia Nativitatis D. N. J. C.; 2. Caput Quadragesimæ sive dies Cinerum ; 3. Vigilia Pentecostes ; 4. Vigilia Assumptionis B. M. V. ; 5. Vigilia omnium Sanctorum. Attamen si ob peculiaria adjuncta dies festus commodior evaderet, Absolutio generalis dari potest ipso die festo.

Absolutionem generalem cum Indulgentia plenaria accipere possunt iisdem diebus etiam monialium O. S. B. familiæ. S. Congr. Indulg., 10 Junii 1906.

Formula Absolutionis Generalis

pro ordine S. Benedicti a S. R. C. die 9 Julii 1924 approbata

Omnibus genuflexis Sacerdos, stola violacea indutus, stans dicit :

Aña Ne reminiscáris, † Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completis precibus, dicitur: Confíteor etc.

Deinde Sacerdos dicit :

Misereátur vestri etc. et Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum, etc.

Postea subjungit :

Dóminus noster Jesus Christus per mérita suæ sacratíssimæ Passiónis vos absólvat ab omni vínculo delictórum, et grátiam suam vobis infúndat. Et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et Summórum Pontíficum Ordini nostro ac vobis concéssa, et mihi in hac parte commíssa, absólvo vos a transgressiónibus Régulæ, Constitutiónum, ordinatiónum et admonitiónum majórum nostrórum, ab ómnibus pæniténtiis oblítis seu étiam negléctis, concédens vobis indulgéntiam plenáriam ómnium peccatórum vestrórum. In nómine Patris, et Fí✠lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Quando Absolutio generalis modo privato post sacramentalem absolutionem impertitur, adhibeatur sequens formula (S. R. C., 22 Martii 1905) :

Immediate post absolutionem sacramentalem, ante Orationem Pássio Dómini dicitur :

Dóminus noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille te absólvat ab omni vínculo delictórum, ut hábeas vitam ætérnam et vivas in sæcula sæculórum. Amen.

Per sacratíssimam passiónem et mortem Dómini nostri Jesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri Benedícti et ómnium Sanctórum, auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi commíssa, plenáriam indulgéntiam ómnium peccatórum tuórum tibi impértior. In nómine Patris, et Fí✠lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si adjuncta vetent integram adhibere formulam, Sacerdos, reliquis omissis, dicere poterit :

Auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Ad lucrandam Indulgentiam plenariam in Brevi Leonis Papæ XIII præscripta est præter sacramentalem Confessionem et S. Communionem (Can. 931, Cod. Jur. can.) oratio ad mentem Summi Pontificis.

Superior regularis vel ejus delegatus, cum Absolutionem generalem propriæ Communitati impertit, ipsemet eamdem recipit. S.Congr.Indulg., 1 Febr. 1905.

Impediti recipere possunt Absolutionem generalem etiam modo privato a Superiore vel ab ejus delegato.

Ritus benedicendi numismata, seu Cruces S. Patris Benedicti

(a Ss.D.Benedicto Pp. XIV approbatus).

Sacerdos benedicturus numismata S. Benedicti absolute incipit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre et effugáre ab his numismátibus: ut fiant ómnibus, qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis: in nómine Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus Sancti ✠ Pará-

cliti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit. ℟. Dóminus benedícet pópulum suum in pace.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus: ut per intercessiónem sancti Patris Benedícti, his sacris numismátibus, lítteris ac charactéribus a te designátis, tuam bene✠dictiónem infúndas; ut omnes, qui ea gestáverint ac bonis opéribus inténti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur, omnésque diáboli insídias et fraudes per auxílium misericórdiæ tuæ effúgere váleant, et in conspéctu tuo sancti et immaculáti appáreant. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus

Dómine Jesu Christe, qui voluísti pro totíus mundi redemptióne de Vírgine nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, Judæ ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coronári, clavis perforári, inter latrónes crucifígi, láncea vulnerári, et tandem in Cruce mori: per hanc tuam sanctíssimam Passiónem humíliter exóro; ut omnes diabólicas insídias et fraudes expéllas ab eo, qui Nomen sanctum tuum his lítteris ac charactéribus a te designátis devóte invocáverit, et eum ad salútis portum perdúcere dignéris: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hæc numísmata ac ea gestántes, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit numismata aqua benedicta.

Formula brevior benedicendi numismata S. P. Benedicti

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre et effugáre ab his numismátibus: ut fiant ómnibus, qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis: in nómine Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus Sancti ✠ Parácliti, et in caritáte ejúsdem Dómini

nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus: ut per intercessiónem sancti Patris Benedícti his sacris numismátibus tuam bene✠dictiónem infúndas; ut omnes qui ea gestáverint ac bonis opéribus inténti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur, omnésque diáboli insídias et fraudes per auxílium misericórdiæ tuæ stúdeant devitáre et in conspéctu tuo sancti et immaculáti váleant apparére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit numismata aqua benedicta.

Quæ formula brevior a S. R. C. die 13 Dec. 1922 (nº 129/22) approbata est pro omnibus sacerdotibus tum O. S. B., tum ceteris facultatem specialem benedicendi dicta numismata habentibus.

Benedictio Rosariorum B. M. V.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Omnípotens et misericors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hæc signa Rosárii, in honórem et laudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta, bene✠dícas et sanctí✠fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus✠ Sancti, ut, quicúmque horum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum hujus sanctæ Societátis institúta, divína contemplándo mystéria, devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum et indulgentiárum, quæ eídem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa beatíssima Vírgine María, Dei Genitríce, tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

Formula brevior

Benedicendi Rosaria B. M. V.

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mor-

tis et resurrectiónis ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, bene✠dicátur (bene✠dicántur) et sancti✠ficétur (sancti✠ficéntur) hæc (hæ) sacratíssimi Rosárii coróna (-æ) : in nómine Patris et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Stola et aqua benedicta adhiberi possunt ad libitum.

PRECES ANTE ET POST MISSAM

Quilibet Sacerdos ex concess. Leonis Pp. XIII sub die 20 Dec. 1884 acquirere potest :

1. Indulgentiam unius anni, si ante Missæ celebrationem, recitatis Psalmis 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa Aña, ℣℣. et Orémus, ut infra, recitet in die assignata unam ex septem Orationibus S. Ambrosii.

2. Indulgentiam unius anni, si post Missam celebratam, dicto Cantico trium Puerorum et Ps. 150 cum adnexa Aña, ℣℣. et Orémus, item ut infra, recitet Orationem S. Thomæ Aquinatis Grátias tibi ago et Orationem S. Bonaventuræ Transfíge.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Antiphona

Ne reminiscáris, † Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (T. P. Allelúja.)

Quæ Aña in Duplicibus tantum duplicatur.

Psalmus 83

Quam diIécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam. et exáudi me: * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua: † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et misericors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Aña Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (T. P. Allelúja.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum : purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis no-

stri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus, Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat. ℟. Amen.

Oratio sancti Ambrosii Episcopi
Die Dominica

Summe Sacérdos, et vere Póntifex, Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis carnem tuam ad manducándum et sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per eúmdem sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et ineffábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in sánguine tuo. Doce me, servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre, quod tibi placet et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persequúntur, péreant illi, qui nos pérdere festínant.

Feria II

Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cæléstí rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem, cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte; ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cæléste sacrifícium est celebrándum, ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es sacrifícium et sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

Feria III

Quis digne hoc sacrifícium celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea et infínitas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spiritáli et cæléstí gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

Feria IV

Ego enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo, quem acquisivísti sánguine tuo. Et, quóniam me peccatórem, inter te et eúmdem pópulum tuum, médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec, per me indígnum, eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

Feria V

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum, quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus

noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

Feria VI

Rogámus étiam te, Dómine, sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine, Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut, exínde reqfécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras corpus et sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis, ad salútem ómnium, tam vivórum quam defunctórum.

Sabbato

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium córporis et sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et numquam in te déficis;

cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde,qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus.Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes : recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut, foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam ; ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec sítiam in ætérnum : Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis criminibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio ; et,quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine,plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo : spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te ; miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno género in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo sánguine redemísti. Pænitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea ; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio córporis et sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimi-

córum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem; ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici córporis et sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui, Dómini nostri, Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virg.

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 17 Febr. 1887).

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti astitísti, ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus, hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut, tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulg. 100 dierum semel in die (Pius PP. IX, 4 Febr. 1877).

O felícem virum, beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis, beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium: præsta, quǽsumus; ut, sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui corpus et sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo præmium habére mereámur

ætérnum. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam nóminis sui et ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cujus honorem Missa celebratur

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

O sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum sacraméntum córporis et sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Declaratio intentionis ante Missam

Indulg. 50 dierum semel in die (Gregorius PP. XIII)

Ego volo celebráre Missam, et confícere corpus et sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ, grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Antiphona

Trium puerórum † cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum (T. P. Allelúja).

Quæ Aña in Duplicibus tantum duplicatur.

Canticum trium puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli, * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri neque Amen.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Aña Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum (T. P. Allelúja).

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

pro opportunitate sacerdotis dicendæ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Grátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso córpore et sánguine Fílii tui, Dómini nostri, Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu, cum Fílio tuo et Spíritu Sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum; panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum

facilitáte et affectu, cum perseverántia usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ Aquinatis

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo, quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo Veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto, quod petívit, latro pænitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício,
Oro, fiat illud, quod tam sítio;
Ut, te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

Aspirationes S. Ignatii ad Ssmum Redemptorem

Indulg. 7 annorum semel in die, si sacerdos hanc Orationem recitet post Missam; 300 dierum toties quoties, plenaria semel in mense, si recitetur quotidie, conditionibus ordinariis, addita visitatione alicujus Ecclesiæ vel Oratorii. (Pius PP. IX, 9 Jan. 1854.)

Anima Christi, sanctífica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inébria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Jesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

Oblatio sui

Indulg. 300 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 26 Maji 1883).

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. Jesum Christum crucifixum

Indulgentia plenaria recitantibus post Missam. (Pius PP. IX, 31 Julii 1858.)

En ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere; dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David prophéta de te, o bone Jesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21, 17-18.

Alia Oratio

Orationem sequentem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum. (Pius PP. X, 29 Aug. 1912.) Indulg. 3 annorum. (Pius PP. IX, 11 Dec. 1846.)

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar atque defféndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque delécter; aspérsio sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indefíciens, crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virg.

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero, tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctissimæque Trinitáti in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum. Rogo ergo te, píissima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulg. 100 dierum semel in die (Pius PP. IX, 4 Febr. 1877).

Vírginum custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commíssa fuit; te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum
in cujus honorem Missa celebrata est

Indulg. 100 dierum semel in die (Benedictus PP. XV, 16 Nov. 1917).

Sancte N., in cujus honórem incruéntum córporis et sánguinis Christi sacrifícium óbtuli, fac, tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu hujus mystérii, passiónis et mortis ejúsdem Christi Salvatóris nostri mérita cónsequar, ac, cum illíus frequentatióne, contínuo crescat meæ salútis effectus. Amen.

Oratio ad S. P. N. Benedictum

Pius PP. IX omnibus monachis et monialibus O. S. B. sequentem Orationem devote et corde saltem contrito recitantibus, Indulg. 300 dierum, semel in die lucrandam, etiam defunctis applicabilem, concessit. (14 Maji 1861.)

O beáte Pater, grátia et nómine a Deo Benedícte, qui angélicum tuum spíritum, eréctis ad cælum mánibus, stans et orans in manus tui Creatóris felicíssime commendásti; atque omnes, qui gloriósæ mortis tuæ et cæléstium gaudiórum quotídie te admonitúri essent, in supréma mortis luctatióne contra omnes inimicórum insídias strénue te defensúrum promisísti: custódi me, quæso, glorióse Pater, hódie et quotídie tua sancta benedictióne, ut a benedícto nostro Jesu atque a tua et ómnium benedictórum societáte nullo malo váleam separári. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio pro Papa

Indulg. 100 dierum semel in die; et si quotidie recitatur, Indulg. plenaria semel in mense. (Pius PP. IX, 26 Nov. 1876.)

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Pater noster. Ave, María.

Oratio pro Agonizantibus

Indulgentia 100 dierum, quoties devote recitatur. (Pius PP. IX, 2 Febr. 1850.)

O clementíssime Jesu, amátor animárum, óbsecro te per agoníam Cordis tui sanctíssimi, et per dolóres Matris tuæ immaculátæ, lava in Sánguine tuo peccatóres totíus mundi, nunc pósitos in agonía et hódie moritúros. Amen.

Cor Jesu in agonía factum, miserére moriéntium.

Oratio ad renovandam Professionem

Pius PP. IX omnibus monachis et monialibus Ord. S. P. Benedicti, qui sequentem Orationem devote et corde saltem contrito recitaverint, Indulgentiam 300 dierum semel in die lucrandam concessit. (14 Maji 1861.)

Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, pro grátia illa singulári, qua me vilíssimum peccatórem de hoc sæculo nequam eduxísti, et in hoc religiosíssimo Ordine ad solémnem professiónem admisísti. Dóleo ex toto corde, quod grátiæ huic non satis respónderim, et tanto benefício fúerim ingrátus. Detéstor omnes negligéntias in hoc statu commíssas, et quod tam parum ad ejus perfectiónem aspiráverim. Ignósce mihi, Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor, et da, ut vel nunc tandem tua grátia incípiam, quod équidem ex ánimo cúpio et propóno. Quod si me votis necdum tuæ Majestáti obstrinxíssem, nunc sane id fácerem, ideóque quanta

devotióne possum, illa nunc rénovo, et novo fervóre tibi promítto stabilitátem et conversiónem morum meórum, paupertátem, castitátem et obediéntiam secúndum Régulam sancti Patris nostri Benedícti. Verúmtamen quia ad hæc impléndа me nimis tépidum et infírmum agnósco, rogo te, misericordíssime Jesu, ut, qui dedísti mihi vovéndi voluntátem, tríbuas étiam exsequéndi facultátem, meque ita dírigas, ut non mihi, sed tibi soli vivam, omnésque Ordinis observántias, et quidquid ánimæ meæ perfectiónem promovére possit, summo stúdio ampléctar ad glóriam nóminis tui, qui es Deus benedíctus in sæcula. Amen.

Filialis commendatio ad S. P. N. Benedictum

O alme Pater Benedícte, monachórum dux et monárcha, spes et solátium ómnium ad te toto corde clamántium, tuæ sanctíssimæ protectióni humíliter me comméndo: ut, propter excelléntiam meritórum tuórum, ab ómnibus, quæ contrária sunt ánimæ meæ, deféndere me dignéris, atque de pietátis tuæ abundántia compunctiónis et lacrimárum grátiam mihi ímpetres, ut digne copioséque váleam tanta mala et offénsas plángere, quibus a juventúte mea amábilem et desiderábilem Dóminum Jesum Christum provocávi frequéntius: teque digne laudáre et veneréri mérear. O olíva! O vitis nímium in domo Dei fructífera! O vas auri sólidum, omni ornátum lápide pretióso, secúndum cor Dei eléctum et dulcíssimum, innumerísque gratiárum charismátibus, tamquam gemmis coruscántibus, decorátum! Te oro, te rogo, tibi toto cordis afféctu ac ómnibus ánimæ desidériis, benigníssime Pater, dulcísque Magíster, súpplico: ut mei míseri peccatóris memor esse dignéris apud Deum, ut peccátis meis ómnibus benígnus indúlgeat, meque in bono consérvet, nec a se umquam discédere áliqua necessitáte permíttat; sed ad beatórum consórtium visionémque ejus delectábilem post te, Pater, admíttat: ubi tecum, cœtuque cum illo monachórum máximo sub tuo vexíllo pósito gaudére pepétuo possim: ipso Deo ac Dómino nostro Jesu Christo præstánte: qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus

Quæsumus, omnípotens Deus, ut beatíssimi Patris nostri Benedícti, discipulorúmque ejus Plácidi et Mauri, Virginísque ac soróris ejus Scholásticæ, sanctorúmque ómnium Monachórum, qui sub ejus signis atque eo duce tibi militavérunt, méritis et exémplis, rénoves in nobis Spíritum Sanctum tuum: quo aspiránte, contra carnem, mundum et diábolum viríliter decertémus; et quia sine labóre certáminis non est palma victóriæ, da nobis in advérsis patiéntiam, in tentatióne constántiam, in perículis consílium. Da nobis castimóniæ puritátem, paupertátis desidérium, obediéntiæ fructum et observántiæ fidéle propósitum; quátenus tua conso-

latióne roboráti, ac fratérna devíncti caritáte, serviámus húmero uno : sicque transeámus per hæc temporália, ut ad ætérnam pátriam quandóque victóres et coronáti, sanctorúmque Monachórum cœtibus inseréndi, perveníre mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Litaniæ Sanctissimi Nominis Jesu

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Jesu, Fili Dei vivi, miserére.
Jesu, splendor Patris, miserére.
Jesu, candor lucis ætérnæ, miserére.
Jesu, rex glóriæ, miserére.
Jesu, sol justítiæ, miserére.
Jesu, Fili Maríæ Vírginis, miserére.
Jesu amábilis, miserére.
Jesu admirábilis, miserére.
Jesu, Deus fortis, miserére.
Jesu, pater futúri sæculi, miserére.
Jesu, magni consílii ángele, miserére.
Jesu potentíssime, miserére.
Jesu patientíssime, miserére.
Jesu obedientíssime, miserére.
Jesu, mitis et húmilis corde, miserére.
Jesu, amátor castitátis, miserére.
Jesu, amátor noster, miserére.
Jesu, Deus pacis, miserére.
Jesu, auctor vitæ, miserére.
Jesu, exémplar virtútum, miserére.
Jesu, zelátor animárum, miserére.
Jesu, Deus noster, miserére.
Jesu, refúgium nostrum, miserére.
Jesu, pater páuperum, miserére.
Jesu, thesáure fidélium, miserére.
Jesu, bone pastor, miserére.
Jesu, lux vera, miserére.
Jesu, sapiéntia ætérna, miserére.
Jesu, bónitas infiníta, miserére.
Jesu, via et vita nostra, miserére.
Jesu, gáudium Angelórum, miserére.
Jesu, rex Patriarchárum, miserére.
Jesu, magíster Apostolórum, miserére.
Jesu, doctor Evangelistárum, miserére.
Jesu, fortitúdo Mártyrum, miserére.
Jesu, lumen Confessórum, miserére.
Jesu, púritas Vírginum, miserére.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium, miserére nobis.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.
Propítius esto, exáudi nos, Jesu.
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Jesu.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, líbera.
Per agoníam et Passiónem tuam, líbera.
Per Crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera.
Per Mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per Resurrectiónem tuam, líbera.
Per Ascensiónem tuam, líbera.
Per sanctíssimæ Eucharistíæ institutiónem tuam, líbera.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus

Dómine Jesu Christe, qui dixísti : Pétite, et accipiétis ; quærite, et inveniétis ; pulsáte, et aperiétur vobis : quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris affréctum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Litaniæ de sacro Corde Jesu

Kýrie, eléison. Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Cor Jesu, Fílii Patris ætérni, miserére nobis.
Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum, miserére nobis.
Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére nobis.
Cor Jesu, majestátis infinítæ, miserére nobis.
Cor Jesu, templum Dei sanctum, miserére nobis.
Cor Jesu, tabernáculum Altíssimi, miserére nobis.
Cor Jesu, domus Dei et porta cæli, miserére nobis.
Cor Jesu, fornax ardens caritátis, miserére nobis.
Cor Jesu, justítiæ et amóris receptáculum, miserére nobis.
Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, miserére nobis.
Cor Jesu, virtútum ómnium abýssus, miserére nobis.
Cor Jesu, omni laude digníssimum, miserére nobis.
Cor Jesu, Rex et centrum ómnium córdium, miserére nobis.

Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére nobis.
Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére nobis.
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, miserére nobis.
Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére nobis.
Cor Jesu, desidérium cóllium æternórum, miserére nobis.
Cor Jesu, pátiens et multæ misericórdiæ, miserére nobis.
Cor Jesu, dives in omnes qui ínvocant te, miserére nobis.
Cor Jesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére nobis.
Cor Jesu, propitiátio pro peccátis nostris, miserére nobis.
Cor Jesu, saturátum oppróbriis, miserére nobis.
Cor Jesu, attrítum propter scélera nostra, miserére nobis.
Cor Jesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére nobis.
Cor Jesu, láncea perforátum, miserére nobis.
Cor Jesu, fons totíus consolatiónis, miserére nobis.
Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére nobis.
Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére nobis.
Cor Jesu, víctima peccatórum, miserére nobis.
Cor Jesu, salus in te sperántium, miserére nobis.
Cor Jesu, spes in te moriéntium, miserére nobis.
Cor Jesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Jesu, mitis et húmilis Corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Indulg. 300 dierum
(Leo PP. XIII 2 Aprilis 1899).

Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.

Mater amábilis, ora pro nobis.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mýstica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe origináli concépta, ora pro nobis.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Regína pacis, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Pro temporis diversitate hæc addi possunt :

In Adventu usque ad Nativitatem Domini :

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A Nativitate Domini usque ad Purificationem B. M. V. :

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

A Purificatione usque ad Pascha et post Tempus Paschale usque ad Adventum Domini :

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tempore Paschali :

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus

Deus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Indulg. 300 dierum, quoties devote recitatur. (Pius PP. VII, 30 Sept. 1817.)

Litaniæ de S. Joseph

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Proles David ínclyta, ora.
Lumen Patriarchárum, ora.
Dei Genitrícis sponse, ora.
Custos pudíce Vírginis, ora.
Fílii Dei nutrície, ora.
Christi defénsor sédule, ora.
Almæ Famíliæ præses, ora.
Joseph justíssime, ora pro nobis.
Joseph castíssime, ora.
Joseph prudentíssime, ora.
Joseph fortíssime, ora.
Joseph obedientíssime, ora.
Joseph fidelíssime, ora.
Spéculum patiéntiæ, ora.
Amátor paupertátis, ora.
Exémplar opíficum, ora.
Domésticæ vitæ decus, ora.
Custos vírginum, ora.
Familiárum cólumen, ora.
Solátium miserórum, ora.
Spes ægrotántium, ora.
Patróne moriéntium, ora.
Terror dæmonum, ora.
Protéctor sanctæ Ecclésiæ, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Orémus

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Indulg. 300 dierum semel in die (Pius PP. X, 18 Mart. 1909).

INDICES

I. INDEX ALPHABETICUS PSALMORUM

II. INDEX ALPHABETICUS CANTICORUM

III. INDEX ALPHABETICUS HYMNORUM

IV. INDEX ALPHABETICUS OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

INDEX GENERALIS

PSALTERIUM

PROPRIUM DE TEMPORE

PROPRIUM SANCTORUM

COMMUNE SANCTORUM

BREVIARIUM MONASTICUM
ABSOLVITUR XI KALENDAS MAJI
ANNO DOMINI MDCCCCXXX

U · I · O · G · D

Imprimé par Desclée De Brouwer et Cie, Bruges. — Made in Belgium.

BREVIARIUM
MONASTICUM

I